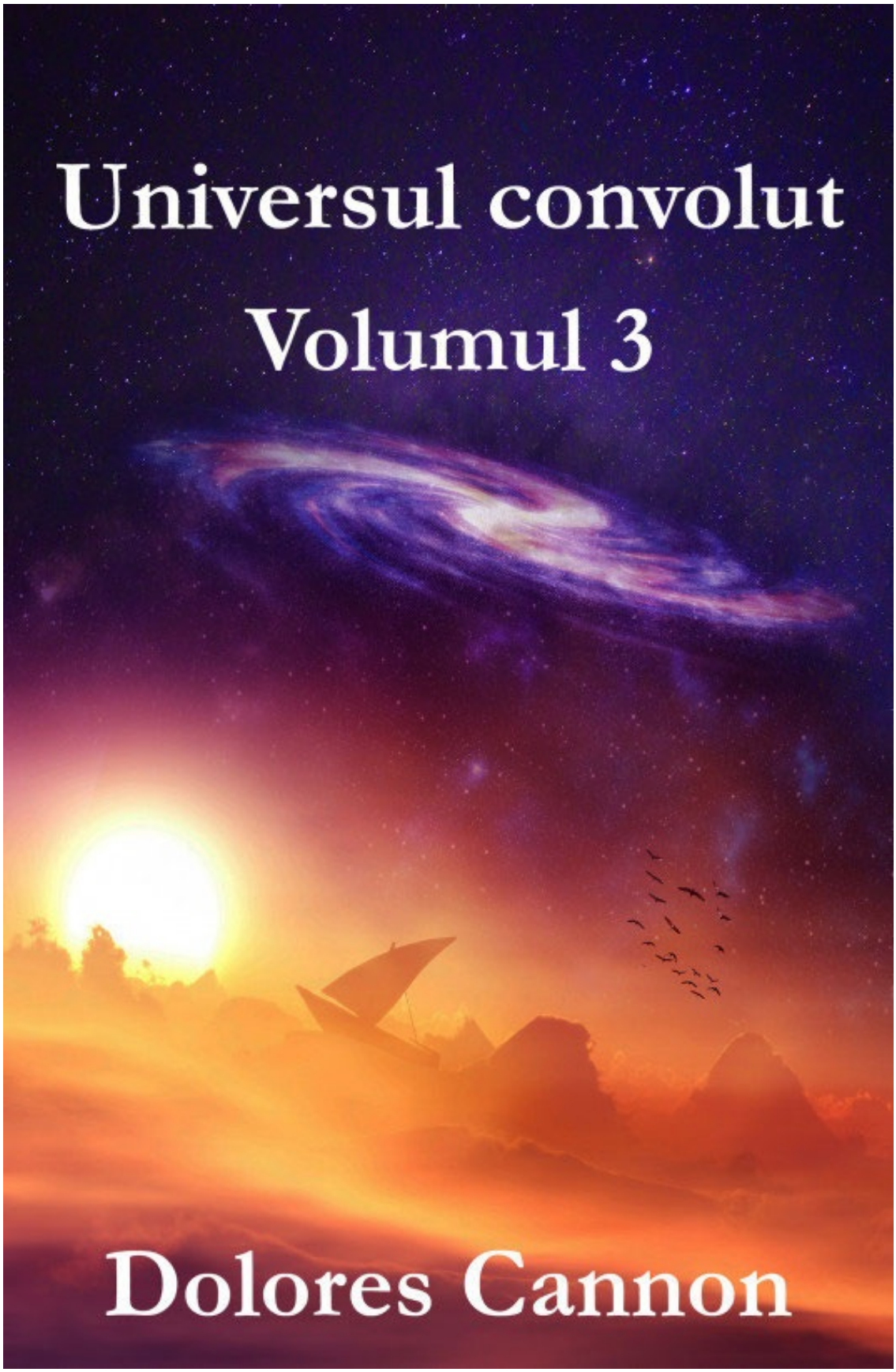
Universul convolut
Volumul 3
Dolores Cannon

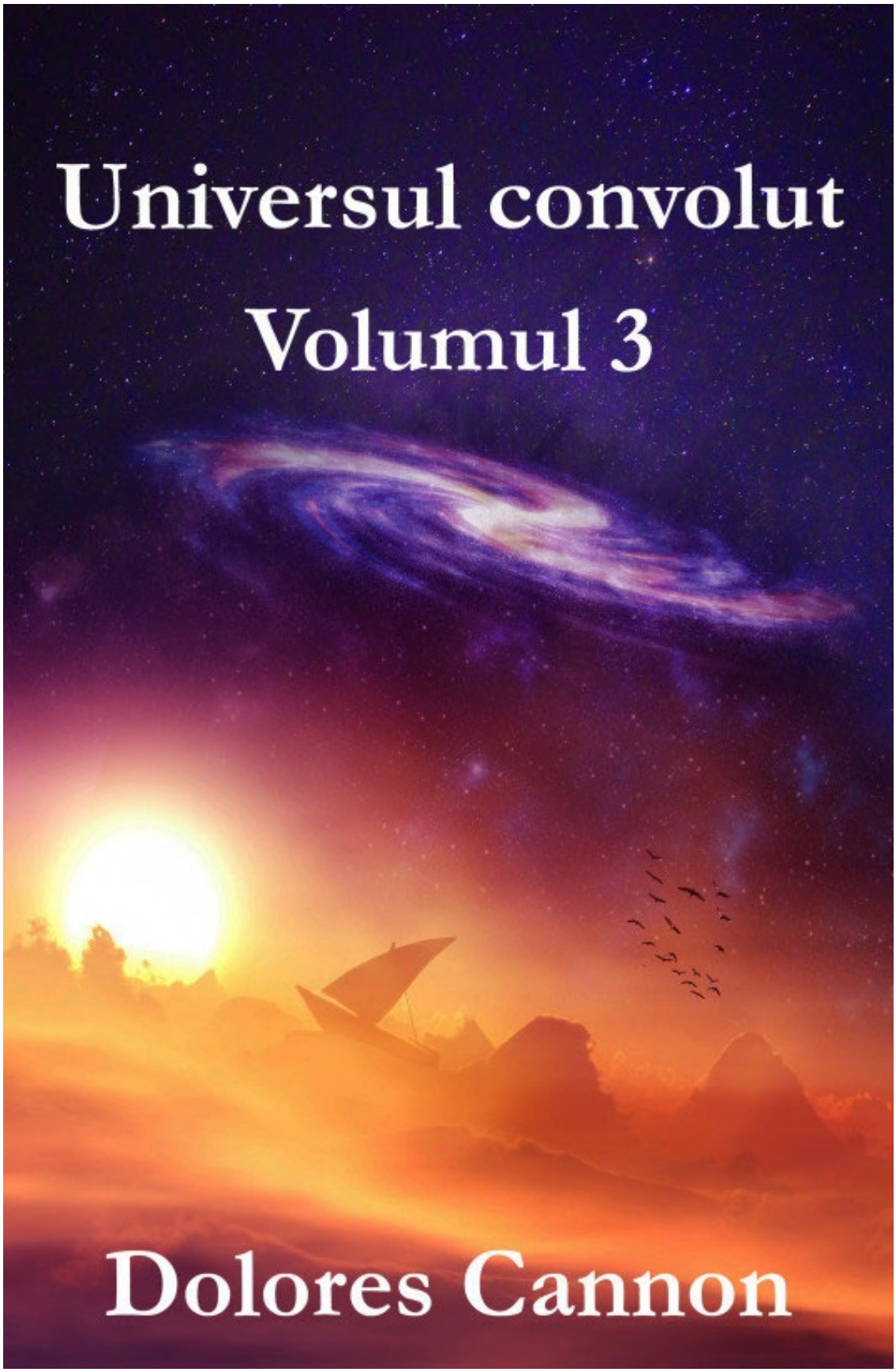
Universul convolut
Volumul 3
Dolores Cannon

Universul convolut

Dolores Cannon

Volumul 3

Înțelepciunea este lucrul cel mai important.

Capătă înțelepciunea și odată cu ea

vei primi înțelegerea.

Proverbe 1:54

Autoarea acestei cărţi nu dă sfaturi medicale şi nu prescrie folosirea nici unei tehnici ca formă de tratament pentru probleme fizice sau medicale. Informaţiile medicale incluse în această carte provin din sesiunile individuale şi consultaţiile de lucru făcute de Dolores Cannon cu clienţii săi. Ele nu constituie un diagnostic medical şi nu înlocuiesc sfatul medicului sau tratamentul medical. Autoarea şi editura care publică această carte, nu îşi asumă nici o responsabilitate pentru modul în care vor interpreta şi vor folosi cititorii aceste informaţii.

S-a făcut tot efortul posibil pentru protejarea identităţii clienţilor implicaţi în sesiunile de lucru şi pentru protejarea vieţii lor private. Locaţia unde s-au făcut sesiunile este corectă, dar s-a folosit doar numele mic al persoanelor, care a fost schimbat de fiecare dată.

INTRODUCERE

Presupun că atunci când cititorul a ajuns să țină în mână această carte, deja s-a familiarizat cu munca mea și cu modul în care am obținut informațiile despre care am scris în cele 14 cărți ale mele. Dar în caz că aceasta este prima carte a mea pe care o citiți, sunt necesare câteva explicații. Eu nu sunt un medium, nu canalizez informații. Sunt o terapeută prin hipnoză regresivă și am lucrat cu regresiile în viețile trecute, timp de peste 30 de ani. Am obținut informațiile din cărțile mele, în cadrul terapiei cu mii și mii de clienți.

În munca mea mă concentrez în principal pe terapie și ajut clienții să găsească răspuns la problemele lor, prin explorarea vieților trecute. Mă consider un reporter, un investigator, un cercetător al cunoașterii pierdute. Am descoperit o metodă prin care pot căpăta acces la sursa întregii cunoașteri. Multe din cărțile mele se bazează pe informații pierdute, uitate sau care nu au fost cunoscute niciodată. Simt o plăcere imensă atunci când descopăr ceva nou și antrenat și prezint aceste informații lumii, pentru prima dată.

În cei peste 30 de ani de când lucrez, mi-am dezvoltat propria mea tehnică de hipnoză. Am descoperit o modalitate de a accesa ceea ce eu numesc subconștientul persoanei cu care lucrez. Acesta nu este subconștientul din definițiile psihiatrilor, care este o parte copilărească a minții. Când sunt rugată să definesc acea parte a minții cu care comunic în sesiuni, eu o compar cu Suprasufletul (Oversoul), cu Conștiința Înaltă sau Sinele Înalt. Cred că este vorba despre ceea ce Freud numea Mintea Universală. Majoritatea cursurilor de hipnoză învață studenții să acceseze subconștientul prin mișcarea degetelor. Clientul ridică un deget pentru „Da” și un alt deget pentru „Nu”. Este un proces lent și plictisitor. De ce să procedăm astfel, când putem purta o conversație activă cu această parte a minții? Eu am dezvoltat o modalitate ușoară de a accesa

această parte foarte puternică minții, care are acces la toată cunoașterea. Trebuie doar să îi pui întrebările potrivite. Subconștientul folosește întotdeauna pronumele „noi” când vorbește, iar eu folosesc pronumele „ei” când mă refer la subconștient. Mi-au spus că îi pot numi „subconștient”, dacă vreau. Nu contează ce nume folosesc. Au acceptat să lucreze cu mine și să răspundă la denumirea de „subconștient”. În munca mea, am descoperit că această parte minunată și plină de compasiune a minții umane are puterea de a vindeca instant orice problemă fizică.

În unele țări unde am ținut cursuri, mi s-a tras atenția privind folosirea termenului „vindecare”. Mi s-a spus că nu am voie să folosesc acest cuvânt. Mi-au recomandat să folosesc exprimarea „ameliorare a bolii.” Dar nu contează ce cuvinte folosești. Rezultatele sunt același. Clientul este vindecat instant în mod miraculos, într-o singură sesiune. Am prezentat câteva astfel de cazuri, în alte cărți pe care le-am scris. „Ei” mi-au spus că trebuie să predau această metodă la cât mai mulți oameni posibil, pentru că va deveni terapia viitorului. Este important ca oamenii să își dea seama că se pot vindeca singuri, că mințile lor sunt extrem de puternice și corpul se poate vindeca singur, dacă i se dau indicațiile cuvenite pentru vindecare. La început nu am știut dacă această procedură poate fi predată altor oameni. Cum să predai ceva dezvoltat chiar de tine? Cum să împarți această cunoaștere în bucățele care să poată fi înțelese și cu care să poți lucra? În anul 2002 am încercat pentru prima dată să fac acest lucru și am lucrat cu o clasă cobai. Am numit-o „clasă cobai”, pentru că nu știam ce rezultat va avea experimentul. Lumea m-a întrebat dacă studenții au acceptat termenul de „cobai”. Eu am răspuns că studenții nu au respins această denumire, pentru că erau mândri să fie deschizători de drum. Ba chiar unii studenți mai glumeți, au propus să adauge după numele lor inițialele GP (de la Guinea Pig, care înseamnă „cobai” în limba engleză). Între timp mi-am perfecționat tehnica de predare și am ținut cursuri pe tot globul. În prezent am sute de studenți listați pe website-ul www.ozarkmt.com , la rubrica „Studenți.” Mulți studenți mi-au scris și mi-au spus că metoda funcționează și au obținut rezultate miraculoase. Ce satisfacție mai mare poate avea un profesor, decât să reușească să transmită mai departe cunoașterea?

Principalul motiv al sesiunilor mele terapeutice este să îmi ajut clienții să își

rezolve problemele. Dar pe măsură ce am lucrat, a ieşit la suprafaţă o cunoaştere uriaşă, pe care am prezentat-o în cărţile mele. Aceasta este a 14-a carte în care îmi prezint explorările şi vor mai urma şi alte titluri. Informaţia curge prin fiecare om cu care lucrez. Cred că am clarificat faptul că eu nu sunt un medium şi nu canalizez informaţii. Eu sunt o terapeută prin hipnoză şi îmi primesc informaţiile de la „Ei” (de la Subconştient). Eu doar adun şi organizez informaţiile, ca piesele dintr-un puzzle şi nu este o sarcină uşoară. Vă invit să explorați acest volum din seria Universul convolut şi vă urez lectură plăcută.

Dolores Cannon

SECȚIUNEA 1

PLECĂM ÎN EXPLORARE

Capitolul 1

Evoluția mea

Mi se pare ciudat să privesc înapoi la munca mea îndelungată în domeniul hipnozei regresive, să văd cât de mult a evoluat acest domeniu şi cât de mult s-a schimbat. Când am fost aruncată (cu blândeţe) în domeniul reîncarnării în anul 1968, totul era nou şi provocator pentru mine. Am deschis atunci o uşă care nu s-a mai închis apoi niciodată, în mintea mea. Pe vremea aceea nu existau cărţi sau instrucţiuni care să îndrume un terapeut şi a trebuit să îmi compun propriile reguli şi să îmi dezvolt propria tehnică, pornind de la zero. Acum ştiu că acest lucru a fost pentru binele meu. Niciodată nu mi-a spus cineva că există o singură metodă corectă (metoda lor) de a face hipnoză. Nu mi-a spus nimeni că nu am voie să experimentez, că totul trebuie făcut aşa cum s-a făcut atâta vreme, ani la rând. Acum ştiu că profesorii predau aceeaşi învăţătură primită de la altcineva, care la rândul său a primit învăţătura de la altcineva şi tot aşa mai departe, la infinit. Ei nu au pus la îndoială niciodată metodele care li se arătau, pentru că nu au fost învăţaţi că pot să schimbe regulile şi îşi pot croi propria cale. Dar pentru că nu existau instrucţiuni, eu am simţit că sunt aruncată într-un domeniul nou şi antrenant. Am descoperit călătoria în timp şi mi-am dat seama că pot merge în trecut şi pot retrăi istoria, aşa cum s-a petrecut ea. Fiindcă nu ştiam ce se putea face şi ce nu se putea face, am ales să mă confrunt cu limitele minţii umane şi să aflu ce se putea face prin intermediul hipnozei.

Bineînţeles că mi-a luat mulţi ani să fac aceste descoperiri şi încă mai descoper modalităţi noi de a folosi hipnoza şi noi căi de a obţine informaţii. La începutul muncii mele, când am început să fac asta în mod consecvent în anul 1979, mi-a plăcut ideea de a călători în timp (prin intermediul clienţilor mei) ca să descopăr

cum era să trăiești în vremurile trecute. Eu sunt cercetător și reporter și mă pasionează istoria. Ce modalitate mai bună de a cerceta există oare, decât să vizitezi epocile istorice din trecut, ca să pui întrebări și să obții informații?

Așa au apărut primele mele cărți. Ele sunt făcute din informații adunate de la sute de pacienți. Conceptul de reîncarnare așa cum îl înțelegeam eu în munca mea de la început pare acum destul de simplist, dar era tot ce știam eu pe vremea aceea. Pentru majoritatea oamenilor din zilele noastre, acceptarea ideii că noi am mai trimit și alte vieți este ceva șocant și surprinzător, este ceva capabil de a-ți schimba viața. Educația primită încă din copilărie și spălarea creierului făcută de biserică, fac dificilă depășirea tradiției de îndoctrinare. Pentru asta este nevoie să ai un suflet curajos și să încerci să pui întrebări la care biserica nu are răspunsuri, întrebări referitoare la chestiuni pe care biserica nu are voie să le discute discute. „Dacă nu e scris în Biblie, înseamnă că nu ai voie să știi. Vei primi răspuns la întrebări, atunci când mori. În rai se află o tăbliță cu răspunsuri ls toate întrebările". Dar astăzi din ce în ce mai mulți oameni nu mai vor să aștepte până mor, ca să primească răspuns la întrebări. Oamenii devin din ce în ce mai conștienți că există mai mult decât au fost făcuți să creadă, de-a lungul vieții. Oamenii încep să pună întrebări și răspunsurile așteaptă să fie descoperite de minții pline de curiozitate, care întreabă și cercetează.

Pentru mine acceptarea conceptului de reîncarnare nu a fost ceva dificil. Eu am crescut în religia protestantă (a baptiștilor din Sudul Statelor Unite). Am fost la Școala de Duminică și am cântat în cor. Dar întotdeauna aveam senzația sâcâitoare că există mai mult decât se spune. Aveam întrebări la care nu am găsit răspunsul în Biblie sau la preot. De multe ori stăteam în biserică duminică dimineața cu enoriașii, ascultam predica și simțeam imboldul de a ridica mâna pentru a pune întrebări provocatoare. „Poate că înseamnă asta sau înseamnă altceva. Cum de ești atât de sigur de interpretarea asta?" Dar fiindcă eram o persoană creștină civilizată și educată, nu îmi permiteam să fac asta. Așa încât m-am resemnat să fiu profesoara copiilor care veneau la Școala de Duminică și să le spun povești frumoase și interesante, fără să predau dogma în care nu mai credeam. De-a lungul timpului, m-am implicat din ce în ce mai mult în domeniul metafizicii, păstrând pentru mine ceea ce gândeam. Îmi erau prea dragi ideile mele, ca să le expun public și să fie luate în derâdere. Am renunțat să mai merg

la biserică și cred că am descoperit „adevăratul” înțeles al religiei – spiritualitatea opusă religiei. Majoritatea bisericilor s-au rătăcit și nu mai știu cât de importantă este diferența dintre aceste două cuvinte – religie și spiritualitate.

Când am început să lucrez full time cu terapia prin regresie în viețile trecute, credeam că știu cum funcționează teoria reîncarnării. Credeam că era un proces simplu în care trăiești o viață în care faci ce poți mai bine și înveți anumite lecții. Apoi mori și mergi în lumea de apoi, unde se trece în revistă viața de pe Pământ. Apoi faci contracte cu diferite suflete, după care cobori iar în trup. Un proces simplu, prin care sufletul parcurge treptat diferite clase, până când absolvă Școala Pământ și se reunește cu Dumnezeu. Modul ăsta de a privi lucrurile avea sens pentru mine și nu îmi ridica probleme de acceptare a conceptului de reîncarnare. Lucram cu clienții mei și făceam terapie pentru problemele aduse din alte vieți, în viața prezentă.

La începutul activității mele, când am scris primele cărți, consideram că viețile trecute urmează un tipar liniar. Înaintam cu pași mici și atât putea să înțeleagă mintea mea, pe vremea aceea. În modelul meu de înțelegere, o viață o urma pe alta pe un parcurs liniar al timpului, separat de date specifice. Unul din primii mei clienți a fost un somnambul perfect capabil de a prelua complet personalitatea dintr-o viață trecută, atunci când era dus înapoi în altă viață, prin regresie. Am descoperit că aceasta era o modalitate perfectă de a explora istoria, prin care această persoană mi-a oferit multe detalii privitoare la aspectele culturale, teologice etc și la stilul de viață de atunci. Am dus această clientă în 25 de vieți separate, sărind înapoi în timp câte 100 de ani. Fiecare personalitate era distinctă și tot ce a trebuit să fac a fost să îi spun să meargă acolo. Ea devenea una cu diferite personalități distincte pe care am ajuns să le cunosc bine, familiarizându-mă cu vocea lor, cu manierismele lor și cu limbajul lor corporal. Era un mod extraordinar de a explora istoria și am crezut că aceasta era calea pe care voi merge mai departe și despre care voi continua să scriu. La începutul activității mele, am scris două cărți (în anii 1980) bazate pe viețile trecute ale acestei femei – Isus și esenienii și Un suflet își amintește Hiroshima. Este posibil ca la un moment dat să mai scriu o carte, în care să prezint o parte din celelalte vieți ale acestei cliente, care conțin un adevărat tezaur de informații. Dar munca mea a evoluat în direcții diferite față de cea în care mergeam la începutul

activității mele. Pe măsură ce am continuat să explorez viețile trecute au apărut teorii noi care m-au derutat, fiindcă îmi creasem un sistem bine pus la punct și nu vroiam să apară lucruri care să îl dea peste cap. Primul care mi-a creat probleme a fost conceptul de imprimare (prezentat în cărțile Păstrătorii grădinii și Între moarte și viață. Acest concept spunea că noi nu trebuie de fapt să trăim multe vieți, pentru că putem să ne imprimăm în suflet amintirile din viețile altor oameni.

Asta se întâmplă dacă cineva dorește să experimenteze o viață diferită de cele pe care le-a trăit deja și nu are o experiență pe care să se bazeze. În acest caz, la încarnare se extrag amintiri din viețile trecute ale altor oameni, din vasta bibliotecă din lumea spiritului (cu ajutorul ghizilor spirituali și al maeștrilor), iar aceste amintiri sunt imprimate în memoria sufletului nostru. Am întrebat: „Cum pot să îmi mai dau seama dacă o persoană își amintește o viață trecută pe care a trăit-o cu adevărat, sau accesează doar amintirile din imprimare?" Mi s-a răspuns: „Nu ai cum să știi. De fapt nu contează, pentru că tot conținutul unei imprimări (emoțiile, totul) îți sunt suprapuse". Personalitatea are nevoie de aceste informații ca să funcționeze în lumea noastră și nimeni nu poate să își dea seama dacă amintirile sunt cu adevărat ale acelui suflet, sau nu. Conceptul acesta neobișnuit mi-a scuturat din temelii sistemul de gândire. M-am luptat multă vreme cu el.

Mă întrebam dacă pot merge mai departe în acest domeniu, dacă mi se răsturna atât de mult eșafodajul de credințe. Mă simțeam atât de confortabil cu modul liniar în care înțelegeam eu viața și moartea și reîncarnarea, și nu doream ca o idee nouă și neobișnuită să îmi răstoarne „căruța cu idei". Dar când mi-am studiat reacțiile la această idee provocatoare, mi-am dat seama că dacă nu priveam lucrurile cu o minte deschisă, nu eram mai bună ca biserica doctrinară, care spune: „Crede și nu cerceta".

Așa încât am început să privesc mai atent acest nou concept și altele care mi s-au prezentat (cum ar fi viețile paralele sau viețile suprapuse) și treptat în mintea mea închisă a început să se dezvolte o nouă înțelepciune. Este provocator și

minunat să te deschizi şi să studiezi concepte noi, fiindcă în educaţia noastră nu a existat nimic pe care să ne bazăm când ne confruntăm cu aceste lucruri. Dar odată ce mintea începe să pună întrebări, nu te mai poţi întoarce la existenţa dinainte. Nu mai poţi uita ceea ce ai învăţat. Au trecut 30 de ani şi făcând o retrospectivă a vieţii mele, îmi dau seama cât de înţelept au acţionat „Ei” când m-au hrănit cu linguriţa puţin câte puţin cu informaţii, ca să îmi trezească apetitul de a cunoaşte mai mult. Mi s-a oferit timpul necesar pentru a digera fiecare informaţie. Altfel aş fi dat de toţi pereţii cu noua învăţătură şi aş fi strigat: „Nu înţeleg! Nu vreau să înţeleg! De ce nu poate fi totul ca la început? Mă obişnuisem atât de bine cu călătoria în timp şi cu studierea istoriei.” Dar se pare că „Ei” aveau alte planuri, care puteau funcţiona doar dacă eu cooperam înţelegând puţin câte puţin fragmentele pe care mi le ofereau, până când le integram şi aveau să devină o parte din mine.

Aproape fiecare client care vine la mine pentru terapia vieţilor trecute, îmi pune aceeaşi întrebare: „De ce mă aflu aici? Care este scopul meu în viaţă? Ce trebuie să fac eu?” Răspund întotdeauna că vom afla răspunsul numai dacă acest lucru este potrivit. Mintea subconştientă cu care lucrez eu, nu va da niciodată unei persoane informaţii la care persoana nu poate să facă faţă. Să presupunem că scopul sau destinul unei persoane este diferit cu 180 de grade de direcţia în care merge în prezent viaţa acelei persoane. Dacă i se comunică informaţiile prea devreme, persoana va spune: „O, nu! Este ultimul lucru pe care vreau să îl fac!” Informaţiile neavenite vor crea blocaje şi persoana respectivă va începe să se autosaboteze. În acest caz, subconştientul (care ştie totul) va spune: „Nu a venit timpul. Nu putem să îi spunem.” Am avut odată un caz când un om dorea să afle care e scopul său în viaţă. Când am pus această întrebare în timpul sesiunii, subconştientul a răspuns: „Nu putem să îi spunem. O, cât am vrea să îi spunem! Nu ştii ce vedem noi. Dar gândeşte-te cum erai tu acum 20 de ani. Nu îi dai unui bebeluş să mânânce un prânz cu trei feluri. Îi dai lapte, apoi după o vreme terci de cereale, apoi legume pasate. Abia mult mai târziu îi dai hrană solidă.” Era o comparaţie perfectă, care m-a făcut să înţeleg cât de departe am ajuns. Mi-am dat seama cât de uşor poate fi copleşit şi descurajat bebeluşul, dacă nu primeşte îndrumările corecte. Am încredere în înţelepciunea lor. În seria Universul convolut, ei au continuat treptat să îmi expansiuneze mintea. Când eu cred că nu mai am ce învăţa într-un domeniu, că nu mai am lucruri noi de aflat, mi se aruncă un nou concept sau o teorie nouă. Chiar dacă aceste lucruri sunt foarte diferite de ceea ce cunosc, eu mă gândesc la ele şi încerc să le fac să se

potrivească în schema lucrurilor (a vieții), pe care mi-o arată ei.

Ei spun că în sfârșit suntem gata să primim concepte mai dificile și de fiecare dată le răspund: „Da, dar trebuie să explicați lucrurile mai bine. Altfel cum voi reuși să scriu despre asta și să țin prelegeri publice?” Căutarea mea continuă și pot spune că nu mă plictisesc. Nu m-am prins în făgașul a ceea ce cunosc deja. Mintea mea se extinde în mod constant confruntându-se cu idei noi, provocatoare. Uneori aș vrea să revin la zilele mai simple de la început, când exploram istoria și așterneam pe hârtie informațiile obținute în sesiunile de regresie de atunci. Dar îmi dau seama că dacă munca mea ar continua în același mod, s-ar pierde o mare parte din cunoașterea nouă și din informațiile noi. Eu continui să explorez într-un alt mod, un teritoriu diferit.

***

Este uimitor sa vezi cum reacționează oamenii când sunt expuși pentru prima dată la conceptul de reîncarnare. Când li se prezintă această idee, ei spun: „Vrei să zici că eu am mai trăit înainte? Că nu sunt pentru prima dată aici?” Ideea că au avut cel puțin o viață trecută, le extinde mintea foarte mult. Ei nu își dau seama că de fapt au trăit sute de vieți în orice formă imaginabilă și neimaginabilă. Deasemenea li se pare uimitor să descopere că au trăit o viață trecută fiind într-un corp de sex opus. „Nu, nu se poate ca eu să fi fost vreodată femeie. Întotdeauna am fost bărbat!” Când lucrez cu astfel de clienți începători, subconștientul lor îi tratează foarte delicat și le arată de obicei doar o viață obișnuită și simplă, pentru că numai la asta pot să facă față. Mie mi se poate părea o viață simplă, dar o astfel de viață poate să conțină răspunsul la problemele lor.

Am avut o situație în care au venit au venit la mine separat doi negri, în aceeași săptămână. Unul din ei s-a văzut în cea mai recentă viață dinaintea celei

prezente, într-un oraș modern. Când s-a uitat la trupul său, a fost uimit să vadă mâna unui om alb. „Nu se poate! Sunt un om alb și iubita mea este tot albă!” Al doilea bărbat s-a văzut în Roma antică, unde era gladiator și lupta în arenă. Detesta acest lucru. Dorea să înceteze, dar singurul mod în care putea face asta era să se lase înfrânt. Se săturase să omoare și iar să omoare. Pe cine credeți că omora el cel mai mult? Cel mai mult îi omora în arenă pe sclavii negri aduși din Africa. Făcea asta ca să distreze lumea. Iată cum funcţionează legea reîncarnării, în înțelepciunea sa. El a revenit pe Pământ sub forma unui negru!

Odată ce este înțeles conceptul de reîncarnare, nu mai există prejudecată și nu mai judeci oamenii. Dacă faci asta, va trebui să revii și vei fi exact ceea ce ai judecat, vei fi cel față de care ai avut prejudecăți. Logica sistemului este minunată! Tu nu ești trupul tău, tu ai un trup! Sinele tău adevărat, unicul sine adevărat, este spiritul tău, iar acesta trăiește pentru întotdeauna și trece din trup în trup, trăind aventuri și învățând lecții. În fiecare viață îți pui un costum nou (trupul tău, ca să zicem așa) și joci un rol nou, dar așa cum se întâmplă cu toate costumele noi, oricât de mult ți-ar plăcea și te-ai crampona de el, vine un moment în care trebuie să arunci costumul și să îți iei unul nou. Atunci începi să joci un rol nou într-o piesă nouă, la care participi fără să cunoști scenariul. Pământul este o școală la care te-ai hotărât să mergi și fiecare viață este o clasă în care ai multe lecții de învățat. Nu poți trece în următoarea clasă, până nu ai învățat toate lecțiile din clasa în care te afli acum. Pământul este o școală în care nu poți sări peste o clasă, dar o poți repeta. Vei continua să mergi la școală până vei face lucrurile corect, iar asta poate dura puțin timp sau multă vreme. Dacă nu reușești acum, ți se vor pune în față aceleași probleme și aceleași lecții data viitoare, până când în final vei înțelege lucrurile și vei învăța ceea ce ai de învățat. Atunci vei merge mai departe la următoarea lecție sau clasă, care poate fi mai ușoară sau mai grea. Lucrurile continuă așa până când în final absolvi școala și rămâi în lumea spiritului, întorcându-te la Dumnezeu.

Karma este ca efectul de boomerang. Ce bine ar fi dacă oamenii ar înțelege asta! Dacă greșești față de ceilalți, va trebui să plătești greșeala în altă viață. Totul are consecințe. De asemenea dacă altcineva greșește față de tine, va trebui să plătească. În cei 30 de ani în care am practicat terapia prin regresie, am făcut mii de sesiuni în vieți trecute și am văzut de foarte multe ori că nu poți scăpa din

acest mecanism. Dacă ai greșit ceva într-o viață anterioară, acest lucru îți va cauza probleme în viața prezentă. Vei fi pus în contact cu aceiași oameni față de care ai greșit în viața trecută. Întotdeauna te confrunți cu greșelile pe care le-ai făcut. Dacă oamenii ar înțelege asta, am trăi într-o lume diferită.

Ce bine ar fi dacă oamenii ar înțelege că ceea ce faci acum în viața prezentă, se va întoarce la tine. Greșelile vor fi plătite într-un mod sau altul. Aceasta este legea Universului: este legea cauzei și a efectului, legea echilibrului numită karma. Acesta este unul din cele mai importante lucruri cu care lucrez în terapia cu clienții mei. Eu le spun că duc în spate mult bagaj și mult gunoi. O parte din el provine din alte vieți, altă parte provine din viața prezentă. Dacă nu scapă de acest bagaj, în cele din urmă îi va îmbolnăvi. O mare parte din karma se transmite de-a lungul vieților și ai de a face cu aceleași aceleași persoane în mod repetat, pe parcursul a multe vieți. Se creează un făgaș, un tipar care nu are nici un scop util. Oamenii trebuie să înțeleagă că dacă nu rezolvă această problemă acum, vor trebui să revină pentru a se confrunta din nou cu problema, în echipă cu aceiași oameni. Când le spun asta, uneori clienții mei sunt șocați și spun: „Nu vreau să fac asta! Vreau să scap de oamenii ăștia! Nu pot să îi suport.” Într-un astfel de caz, ar fi mult mai bine pentru ei dacă ar privi în față problema. Odată am întrebat subconștientul: „Nu ar fi mai bine dacă am cunoaște motivul pentru care venim să trăim această viață? Dacă ne-am aminti ce legătură avem cu oamenii din viața noastră?” Iar subconștientul a răspuns: „Nu ar mai fi un examen dacă ai ști dinainte răspunsurile.”

Înainte de a reveni într-o nouă viață, când ne aflăm în lumea spiritului și trecem în revistă viața din care tocmai am ieșit, discutăm aceste lucruri cu celelalte suflete implicate și facem cu ele un contract. „Hei, nu ne-am descurcat așa de bine ultima dată. Vrei să încercăm din nou? De data asta tu vei fi soțul și eu voi fi soția. Poate că așa va merge mai bine.” Luăm hotărârea de a reveni ca să încercăm din nou să rezolvăm problema și facem echipă cu aceiași oameni. Putem schimba rolurile oricum dorim, dar de multe ori acest lucru nu funcționează, fiindcă ne lăsăm prinși în aceleași tipare, chiar dacă nu ne mai amintim care sunt ele. „Pur și simplu nu ne putem înțelege. Tot ce spun și fac eu este greșit. Este groaznic să trăiesc cu acești oameni. Nu ai idee prin ce trec. Aș vrea să scap!” Dar problema nu se va rezolva, atâta timp cât persoana încă mai

duce în spate bagajul și gunoiul din trecut. De multe ori situația este așa de rea încât nici nu mai poți vorbi cu cealaltă persoană față în față, ca să rezolvi problema. În acest caz vă recomand să vorbiți mental (de la minte la minte) cu persoanele cu care nu vă înțelegeți și să le spuneți că ați constatat că relația nu funcționează. Ați încercat din greu și știți că au încercat și ei, dar nu a mers. „Nu ar fi mai bine ca în acest caz să rupem contractul? Să mergem fiecare pe drumul său. Nu este necesar să mai repetăm tiparul. Îți dau drumul cu iubire.” Apoi vizualizați cum rupeți amândoi contractul și îl aruncați.

Nu există bine și rău. Nu există diavolul. Nu există iadul. Există doar lecții pe care trebuie să le învățăm. Există doar energie pozitivă și negativă. Ceea ce percepem noi ca fiind rău este de fapt o ființă umană, care folosește energia într-un mod negativ. În loc să îți asumi responsabilitatea, este mai ușor să spui: „Diavolul m-a îndemnat să fac asta. Au intrat în mine niște entități negative, care m-au influențat și m-au făcut să comit aceste fapte oribile etc. Părinții nu m-au înțeles. Cu toții aveam întâmplări rele și bune în viață. Așa e viața. Face parte din a trăi. Dar ce ați învățat din aceste împrejurări negative, dacă ați învățat ceva? Care este lecția? Dacă nu ați învățat nimic dintr-o situație, dacă treceți mai departe prin viață dând vina pe ceilalți pentru nenorocul vostru, atunci veți continua să experimentați lucruri negative, până când în final veți înțelege ce încearcă să vă arate viața. Atunci vă veți elibera. Aceasta este valoarea și frumusețea explorării vieților trecute. Deși lucrurile par a fi nedrepte, dacă explorăm trecutul, descoperim răspunsul acolo. Noi doar plătim karma, pe care am acumulat-o în urma faptelor comise în trecut. Amintiți-vă că am spus că există un efect de boomerang. Ceea ce faci se întoarce la tine. Nu scăpăm de plata datoriilor atunci când murind. Ar fi prea ușor. Înscrisul karmic nu se șterge până nu ai achitat datoria. Abia după aceea o pornim din nou la drum „cu documente curate”, ca să zicem așa.

Care este cel mai rapid și mai ușor mod de a plăti karma? Nu este „dinte pentru dinte”. Asta ar face să se învârtă mai departe roata karmei. Nu, cel mai rapid mod de rezolvare a karmei este să ierți. Recunosc că nu este ușor. Unele răni sunt atât de adânci, încât este dificil să le dai drumul. Dar trebuie să ierți din suflet fără rezerve, pe cei care au greșit față de tine, apoi trebuie să te ierți pe tine însuți. Acesta este unul din cele mai grele lucruri din viață. Dar dacă dorești cu

adevărat să te eliberezi de karma și să nu mai fii condamnat să o repeți, este necesar să ierți. Odată ce ai făcut asta din tot sufletul, se întâmplă ceva magic. Oamenii nu îți mai fac rău. Ei nu îți mai apasă butoanele și nu mai reacționezi. Oricum relația cu majoritatea oamenilor, este doar un joc. Ei știu ce butoane să apese, ca să te facă să reacționezi. Dar atunci când ai iertat cu adevărat (amintiți-vă că nu este necesar să faci asta față în față cu persoana), totul se schimbă. E posibil să dureze un timp, dar vei observa schimbări subtile și relația cu semenii va fi mai ușoară. Altfel ce alternativă ai? Să faci roata karmei să se învârtă mai departe?

Am avut odată un client bolnav de cancer în fiecare parte a trupului. În munca mea, am descoperit cum cancerul este cauzat adeseori de furia reprimată. Dacă ții în tine furia și nu o exprimi (mai ales în cancerul abdominal sau intestinal), apare boala. Dacă nu găsește cale de scăpare din trup, furia reținută în tine începe să te macine și îți consumă trupul. De fiecare dată când doctorul făcea o operație și scotea cancerul dintr-o parte a trupului acestui om, boala reapărea în altă parte. Părea a fi un ciclu fără sfârșit. Așa încât am întrebat: „Ești furios dintr-un anumit motiv?” Iar el aproape a urlat: „Sigur ca da! O urăsc pe fosta mea soție. A luat copiii și nu pot să îi mai văd.” Atunci am vorbit cu el despre iertare și despre cât de important este să dai drumul furiei. „Dar eu nu pot să iert! Dacă fac asta, atunci ea va câștiga lupta.” L-am privit în ochi și i-am spus: „Da. Dacă te omoară, ea va câștiga lupta cu adevărat.” Atât de simple sunt lucrurile și în același timp atât de dificile. Iar roata karmei continuă să se învârtă.

***

Într-o seară stăteam la televizor și răsfoiam manuscrisele trimise la editura mea pentru publicare, în timpul pauzelor comerciale. Deodată am avut o revelație, ca și cum mi s-a aprins un bec în minte, declanșată de ce spunea un editor. E ca și cum fragmente disparate dintr-un puzzle s-au adunat și au creat o imagine care avea sens pentru mine. Fragmentele disparate erau acolo de multă vreme, dar nu

le văzusem niciodată în context. În tehnica mea terapeutică, eu lucrez cu subconștientul, pentru a vindeca vindeca clienții. Eu las subconștientul să identifice cauza bolii. Odată explicată cauza, problema poate să dispară. Atunci când mintea conștientă e dată la o parte prin hipnoză în timpul sesiunii, subconștientul poate să facă vindecarea. Această tehnică funcționează și am văzut cum uneori s-au produs adevărate miracole, în cabinetul meu. „Subconștientul" este pentru mine acea parte a minții cu care comunic în munca mea, dar știu că nu este partea la care se referă psihiatrii. Este ceva mult mai mare și mai puternic. Eu cred că de fapt comunic cu sinele înalt al persoanei, cu Suprasufletul sau conștiința înaltă. Este acea parte din noi care deține toate răspunsurile și toate informațiile, care poate face vindecarea, dacă acest lucru este potrivit. Eu o numesc „subconștient" și răspunde la această denumire. Atunci când comunic cu subconștientul, acesta se referă la sine însuși cu termenul „noi" ca și cum ar fi o entitate comună. Întotdeauna subconștientul vorbește așa, prin toți clienții cu care lucrez, de pe tot mapamondul.

Dar să revenim la revelația pe care am avut-o, la fragmentele care s-au unit și au aprins un bec în mintea mea. La editura mea, eu am publicat trei cărți scrise de Dr. O.T. Bonnet, în care acesta explică modul în care mintea umană poate vindeca trupul. În cartea Vindecarea – cum se produce ea, autorul spune că este foarte important să vorbești cu celulele din corp, ca să coopereze cu tine când vrei să vindeci ceva. Ca să le atragem atenția și să le facem să înțeleagă că avem autoritate atunci când comunicăm cu ele (când personalitatea noastră le vorbește) trebuie să folosim cuvântul „noi", când le vorbim. Celulele s-au învățat să își vadă de treaba lor și să aibă grijă de diferite părți din corp. Ele nu sunt obișnuite ca o parte din ființa ta să fie conștientă de ele. De aceea când le atragem atenția și le cerem să ne ajute, noi devenim vocea lui Dumnezeu și celulele ne acordă atenția lor.

În manuscrisul pe care îl citeam, autorul spunea că noi ne considerăm a fi o unitate ca trup, dar de fapt suntem un container care găzduiește milioane de celule individuale, care compun organele și sistemul de funcționare al trupului nostru. Celulele au treaba lor de făcut și lucrează în armonie și echilibru. Boala este cauzată om. Noi suntem cei care aducem boala în lumea noastră. Noi suntem literalmente ca o valiză, în care găsești această colonie uriașă de celule.

Acestea gândesc, digeră, se reproduc, au funcţia de excreţie... toate lucrurile pe care şi noi oamenii suntem capabili să le facem. Aşa încât fiindcă suntem o fiinţă compusă dintr-o colonie uriaşă formată din milioane de fiinţe individuale, nu este corect să vorbim despre noi înşine folosind termenul „eu”. Trebuie să folosim termenul „noi.”

Atunci s-a aprins becul în mintea mea. Era ceva atât de familiar. Putem să comunicăm cu celulele din trupul nostru, dacă folosim pronumele „noi”. Dar subconştientul sau conştiinţa înaltă foloseşte deasemenea termenul „noi”. Asta înseamnă că acea conştiinţă a celulelor face parte din conştiinţa mai mare. Eu aşa cred, iar capitolul despre Dumnezeu Sursa va clarifica această chestiune. Nimeni nu este singur. Cu toţii facem parte dintr-o structură mai mare. Fiecare parte depinde de celelalte părţi din corp, pentru a supravieţui. Nu poate să existe singură. Eu am spus de multe ori în prezentările mele, că noi suntem celule din trupul lui Dumnezeu. Fragmentele disparate se uneau şi formau un înţeles în mintea mea. Mi s-a spus că de fapt în tot ce există, este vorba despre comunicare şi despre acumularea de informaţii. Trăim nenumărate vieţi, ca să învăţăm fiecare lecţie posibilă şi să adunăm cunoaştere. În ce scop? Am mai arătat că trebuie să ducem informaţiile adunate înapoi la Dumnezeu, când ne-am completat toate lecţiile şi am absolvit şcoala. Dumnezeu are curiozitate. De asta am fost creaţi ca scântei individuale de lumină, ca să aducem informaţiile înapoi la Dumnezeu. Dumnezeu a vrut să îşi exploreze creaţia şi a hotărât să facă asta prin noi. Aşa încât am fost creaţi şi trimişi ca să învăţăm toate lucrurile posibile şi să aducem informaţiile înapoi la Dumnezeu. Aşa cum se arată în această carte, noi eram nemaipomenit de fericiţi şi mulţumiţi să rămânem în sânul lui Dumnezeu, unde exista o iubire dincolo de orice înţelegere omenească. Noi nu am vrut să plecăm de acolo dar nu am avut încotro, fiincă acesta era scopul creaţiei. Mulţi oameni poartă în ei sentimentul de separare şi de singurătate. L-au adus în viaţa prezentă, fără să îşi dea seama de unde provine. Eram mulţumiţi când eram cu toţii împreună. Separarea a fost foarte grea. Ne vom simţit întregi şi compleţi doar atunci când vom reveni „acasă” şi vom rămâne acolo.

Lucrurile începeau să aibă sens. Dacă ne uităm în interiorul corpurilor noastre, vedem este vorba despre comunicare. Celulele comunică şi se relaţionează între ele. Deşi multe celule mor, ele formează un întreg şi nu se văd ca fiinţe separate.

Celulele și ADN-ul trimit în mod constant informații către creier, comunicând cu această parte importantă din noi. Ar fi oare potrivit să spunem că celulele ne văd ca pe Dumnezeul lor și că ele au sarcina de a acumula informații așa cum știu să o facă, iar apoi trimit aceste informații către partea superioară a trupului – creierul? Pare a fi același lucru pe care trebuie să îl facem noi în numeroasele vieți pe care le trăim – să adunăm informații și să le trimitem înapoi la Dumnezeu.

Presupun că dacă celulele ar încerca să explice că sunt conștiente de noi (dacă sunt cu adevărat conștiente de existența noastră), la fel ca clienții cu care lucrez, ele ar întâmpina mari dificultăți în a defini modul în care îl percep pe Dumnezeu. Probabil că noi suntem pentru ele ceva vag și uriaș, situat înafara creierului și a trupului. Suntem considerați a fi atotputernici (fiindcă avem puterea să le facem rău) și atoateștiutori (pentru că suntem ceva nedefinit ce ele nu pot să vadă și să înțeleagă), așa încât celulele își văd de treaba lor ca parte dintr-un organ din corp sau din altceva, fără a conștientiza că atunci când noi murim, mor și ele. Celulele individuale își fac treaba lor și este posibil să nu fie conștiente că fac parte dintr-un organ (inimă, ficat, rinichi etc). Aceasta poate fi o explicație și o analogie a modului în care sufletul nostru mai mare este compus din multe părți (vieți, personalități) care își trăiesc destinul individual fără a fi conștiente că fac parte dintr-o unitate mai mare. Noi ne considerăm a fi ființe individuale și ne vedem separat de treaba noastră, dar facem parte dintr-un suflet mai mare și din Dumnezeu. Cred că există mai multe asemănări decât deosebiri, dar este necesară asimilarea unui nou concept.

În Universul convolut Volumul 2 se spune că Pământul este un depozit de informații acumulat de toate ființele (celulele) care trăiesc pe el (în el). Soarele acumulează și el informații nu doar de pe Pământ, ci de pe toate planetele, lunile, asteroizii și sateliții din spațiul cosmic. Mi s-a spus că toți sorii acționează ca acumulatori de informații primite din diferitele lor sisteme solare, că universurile acumulează informații din toate sistemele solare. Este uimitor, dar se pare că ceea ce contează de fapt este acumularea de cunoaștere și informații. La fel stau lucrurile în microcosmos (și nu știm cât de mic poate fi acesta) și în macrocosmos (și nu știm cât de mare poate fi el). Doar Dumnezeu Sursa cunoaște scopul acumulării acestor informații. Poate că ele vor ajuta la crearea

unor lumi noi? Deja am descoperit în celelalte cărți pe care le-am scris că principiul reîncarnării, al renașterii și regenerării, nu se aplică doar la ființele umane. În alt capitol voi arăta cum acest principiu se aplică la fiecare ființă vie și cuprinde totul (pentru că totul este energie și totul este viu).

Am descoperit că principiul morții și renașterii se aplică și la stelele din ceruri. O stea sau un soare are o durată de viață finită și moare într-o explozie glorioasă transformându-se într-o supernova, atunci când energia sau sufletul său se eliberează. Am întrebat ce se întâmplă atunci când moare o stea și mi s-a spus că energia este reciclată pentru a se crea noi stele. Universul se extinde mereu, dar chiar și universul are o viață finită. El se poate extinde și poate exploda înafară, până ajunge într-un punct dincolo de care nu mai poate înainta. Atunci Universul începe să se întoarcă din nou înăuntru, să facă implozie. Universul începe să piardă energie și să moară. Când se ajunge în punctul acesta, ce mai urmează? Universul o ia atunci de la capăt și ciclul începe din nou. Este un proces constant de renaștere, reciclare și regenerare.

Dacă aducem aceste lucruri la nivel practic în viața de zi cu zi a fiecăruia din noi (în loc să rămână undeva dincolo de imaginație), vedem că mințile noastre sunt capabile de orice. Nu ne dăm seama ce putere avem cu adevărat. Ne-am obișnuit ca oamenii să ne limiteze, punându-ne în cutiuțe. Dar putem crea orice vrem în viață. Ne putem vindeca trupurile. Putem avea totul. Pentru asta trebuie însă să îndepărtăm limitările pe care ni le-am pus singuri sau pe care ni le-au pus alții. Trebuie să vedem ce putere avem cu adevărat. Apoi trebuie să credem în ea. Să credem și să avem încredere. Nimeni nu ne poate lua puterea, decât dacă permitem asta. A venit vremea să ne regăsim abilitățile, care erau comune omenirii în vremurile trecute. Lumea noastră trece prin transformări dramatice și trebuie să ne schimbăm odată cu ele. Va trebui să ne regăsim toate puterile (psihice și de alt fel). Vom avea nevoie de ele. În lumea nouă, în Noul Pământ, aceste abilități vor fi ceva comun și natural. Omenirea se trezește. Lucrurile revin la locul lor și fiecare din noi va avea rolul său.

Așa am înțeles eu lucrurile (până acum). Poate că voi le înțelegeți altfel, dar

păstrați-vă mintea deschisă și haideți să explorăm împreună necunoscutul.

Capitolul 2

O scurtă prezentare a unor cazuri reprezentative

Munca mea cu hipnoza din ultimii treizeci de ani a fost în principal terapeutică. Treaba mea este să ajut oamenii care vin la mine să găsească explicații și să își rezolve problemele, ca să poată trăi o viață normală și împlinitoare și să poată merge mai departe, fără bagajul și gunoiul pe care îl duc în spate. Aceasta este sarcina mea principală. Eu duc clientul înapoi în viața trecută potrivită ca să înțeleagă sursa problemelor sale din această viață, dar în decursul timpului, munca mea a mers pe căi neobișnuite și a scos la iveală concepte noi care îți deschid mintea, despre care voi scrie acum. Vreau să prezint în acest capitol câteva cazuri tipice de terapie și legătura lor cu viețile trecute.

La începutul lunii noiembrie 2006, am avut două cazuri de abuz al unor copii. Primul caz a fost al unui bărbat, celălalt caz al unei femei. Amândoi erau profund afectați de experiențele lor negative. Bărbatul își amintea că a fost bătut în mod constant de la vârsta de 2 ani până la vârsta de 18 ani, când a plecat de acasă. Încă mai ținea în el multă furie și resentimente față de tatăl său. În celălalt caz, femeia își blocase toate amintirile evenimentelor negative petrecute înainte de vârsta de 17 ani. A fost abuzată sexual și molestată de tatăl său, începând de la vârsta de patru sau cinci ani. Și ea păstra în interiorul său multă furie și resentimente, crezând că acel om i-a distrus viața. După ce a plecat de acasă a încercat să meargă la universitate, dar a fost prea mult pentru ea. A îmbrățișat drogurile, alcoolul și prostituția. Când a venit să mă vadă, avea vârsta de 29 de ani și ajunsese în cel mai jos punct din viața sa. Avea o nevoie disperată de ajutor. Încercase să se sinucidă și fusese internată într-o clinică de reabilitare. Drogurile și alcoolul îi afectaseră trupul, mai ales rinichii și unul din rinichi îi fusese îndepărtat chirurgical. Rinichiul rămas nu funcționa bine și avea în trup

toxine cu efecte fizice. (Subconştientul a spus că încerca să se omoare, ca să pună capăt suferinţei). Se afla într-o stare de depresie profundă şi ar fi vrut să doarmă tot timpul, ceea ce era dificil, fiindcă încerca să crească singură trei copii. Se automutila şi avea tăieturi şi zgârieturi pe tot corpul. Era evident că îşi ura trupul. Deşi era frumoasă, ea considera că este urâtă şi încerca să distrugă partea din ea pe care o ura. Ambele persoane erau triste, nefericite şi deprimate, dar când au plecat din cabinetul meu, viaţa lor s-a întors cu 180 de grade şi erau capabile acum să se confrunte cu lumea fără disperare şi pline de speranţă, fiindcă au descoperit cauza problemelor lor. Sunt două cazuri diferite, dar totuşi asemănătoare.

Am descoperit că bărbatul a luptat pe front în Primul Război Mondial. Nu vroia să fie acolo. A spus că cei care l-au recrutat, l-au minţit. I-au spus că va fi un război scurt şi că el nu va trebui să lupte, dar acum se găsea în toiul luptei. Gloanţele şuierau în jur, bombele explodau, gazul otrăvit umplea aerul. Mureau soldaţi peste tot în jurul lui. Mi-a spus că şi fratele lui era acolo undeva, dar nu putea să îl vadă, din cauza fumului şi confuziei. Clientul meu a fost cel care a vrut să meargă să lupte în război. Fratele lui nu a vrut să meargă, dar l-a convins el. Era foarte înspăimântat şi am crezut că avea să moară în luptă, pe front. Când l-am dus în ultima zi din viaţa sa m-a luat însă prin surprindere; mi-a spus că era bătrân şi murea în patul tău. Supravieţuise războiului şi ajunsese acasă în siguranţă. Se căsătorise şi îşi făcuse o familie. Dar fratele său nu avusese noroc. Fusese omorât în război şi el se simţea vinovat din cauza asta. Simţea că fratele său ar fi rămas în viaţă, dacă nu l-ar fi convins el să îl însoţească în război. Când am vorbit cu subconştientul, acesta a spus că fratele său a revenit în viaţa prezentă sub forma tatălui. Fratele a revenit cu multă furie şi resentimente, fiindcă simţea că fusesem păcălit şi îşi pierduse viaţa degeaba. Era hotărât să se răzbune şi să îl facă să plătească. Vroia să îi ia viaţa sau dacă nu putea face asta, să îi facă viaţa cât mai mizerabilă posibil. Aceasta era explicaţia furiei fără motive aparente, a tatălui faţă de fiul său. Desigur tatăl e de plâns fiindcă îşi revărsa astfel furia, creându-şi karma. Când clientul meu a înţeles despre ce este vorba, a fost capabil să dea drumul resentimentelor faţă de tatăl său şi a reuşit să se elibereze de el, rupând contractul şi tăind legăturile. Am lucrat mult cu el şi când a plecat de la mine, era alt om. De multă vreme avea dureri cumplite la spate de la gât în jos, pe umeri până la şale. Era evident că boala provenea de la povara grea pe care o purtase în spate, vreme de 50 de ani. Acum putea în sfârşit să dea drumul poverii.

Legătura femeii cu o viață trecută era diferită dar asemănătoare. S-a văzut în Germania devastată de Al Doilea Război Mondial. Pe străzi luptau soldații, dar nu luptau cu alți soldați, luptau cu cetățenii civili și îi împușcau. Ea era doctoriță și încerca să ajute oamenii care zăceau împușcați pe străzi și mureau sângerând din cauza rănilor. Soldații parcă înnebuniseră și violau femeiele, apoi le împușcau. Împușcau și bărbați și copii. A spus că cei împușcați se presupunea că sunt evrei. Era haos pe străzi. A încercat să ajute câțiva oameni, dar a fost împinsă cu brutalitate la o parte de soldații furioși. La început nu au încercat să îi facă rău, fiindcă știau că este doctoriță. Dar treptat lupta s-a întețit și panica s-au înrăutățit. S-a ascuns în casa scărilor într-un bloc și privea măcelul de afară. Au dat peste ea acolo și au târât-o pe stradă. Își pierduseră mințile complet și nu mai respectau nimic. Au legat-o cu mâinile în sus și mai mulți soldați au violat o pe rând, apoi au împușcat-o în cap. Când a ieșit din corp, a văzut că i-au aruncat trupul pe o grămadă de cadavre. Apoi au dat foc grămezii de trupuri și au ars-o. După moarte, a spus că nu simțea furie față de agresorii săi, fiindcă înțelegea că s-au lăsat prinși de emoțiile războiului și își făceau treaba lor „de bărbați.”

A revenit în această viață cu planul de a ajuta oamenii, ca să repare situația din trecut, când nu i-a putut ajuta. Tatăl său din prezent era unul din soldații naziști, cel care a violat-o primul. El a revenit ca să repare nedreptatea din viața trecută. A revenit ca tatăl său, cu intenția de a o crește și a o proteja. Acesta a fost planul, dar din păcate după ce a coborât în trup, lucrurile au degenerat. Subconștientul a spus că el s-a lăsat prins de poftele carnale și a uitat care era scopul său inițial. Acest caz demonstrează că deși sufletul care vine la încarnare poate avea un plan bun și intenții nobile de a repara Karma, el poate fi afectat de viața pe Pământ, pentru că nu este ușor să fii om. Văzut din lumea spiritului, totul pare ușor. Dar sufletul care coboară în trup uită că aceasta este o lume a liberului arbitru și va trebui să se lupte cu liberul arbitru al celor din jur și cu presiunea emoțiilor. Tatăl său s-a lăsat prins și din păcate a acumulat și mai multă karma. Astfel de oameni trebuiesc compătimiți.

Planul femeii trebuia schimbat, fiindcă împrejurările s-au schimbt. Ea a venit să ajute, iar acum va putea să ajute, dar altfel decât anticipase. Experiențele sale

teribile au pus-o într-o poziție din care putea să ajute alte femei, care erau victime ale unui abuz sexual. Putea să le ajute fiindcă trecuse prin asta și înțelegea despre ce e vorba. Cine oare ar putea să ajute mai bine aceste victime, decât cineva care „a fost acolo și a făcut asta?” Acum viața sa se putea schimba. Putea să dea drumul trecutului și să meargă înainte.

Iată două cazuri diferite, cu o temă comună: abuzul față de copii. Două cazuri în care sufletele au venit pe Pământ ca să ajute, dar lucrurile s-au schimbat când au coborât în trup și s-au confruntat cu alți oameni. Au trebuit să își ierte tatăl și să se ierte și pe sine în același timp, ceea ce este adeseori cel mai greu de făcut.

O explicație și mai ciudată a abuzului față de copii, care a devenit mai apoi abuz în căsătorie, își găsește explicația în viețile trecute trăite în mănăstiri. În mănăstiri exista o credință adânc înrădăcinată, că pentru a ajunge în rai și a fi cu Dumnezeu, trebuia să suferi. Viața din mănăstiri era severă și lipsită de iubire, și aceste persoane așa-zis „religioase”, sufereau mult. Aceste credințe deveniseră o parte integrantă din clienta mea și nu putea să le dea drumul. Deși nu era conștientă de acest lucru și nu avea amintiri din viața trecută, toate persoanele cu care s-a implicat în mod repetat altă dată, reveneau la ea în rolul de abuzator. Se generau aceleași împrejurări, din cauza credinței că suferința este singurul mod prin care poți ajunge în rai.

Acesta este un amănunt important. Jurămintele făcute în alte vieți sunt importante și au o mare putere, fiindcă de obicei au fost făcute cu o convingere adâncă. Fiindcă nu s-a renunțat la ele în viața trecută, ele s-au transmis în viața prezentă. Jurământul de castitate sau celibat generează probleme sexuale în viața prezentă. Dar astfel de jurăminte pot fi anulate și puterea lor poate fi dispersată.

***

O clientă a avut o serie de accidente de mașină în care mașina sa a fost lovită din spate, ca și cum oamenii din spate încercau să îi atragă atenția. Metoda „lor” de a o trezi pare drastică, dar am descoperit că dacă oamenii nu acordă atenție sugestiilor trimise de subconștient, se pot întâmpla lucruri mult mai dramatice. Subconștientul a spus că „ei” au tot încercat ani de zile să comunice cu ea, dar era „prea prinsă în vechile programe”. O studentă a mea de la cursul de hipnoză a avut probleme ca să înțeleagă acest lucru, dar eu am dat multe exemple și am explicat la curs, că există o categorie de oameni care au avut accidente îngrozitoare care i-au lăsat infirmi sau mutilați, dar aceste accidente tragice le-au schimbat direcția vieții. Studenta mea a spus că acest lucru nu poate fi adevărat, pentru că Spiritul nu ar face niciodată rău. El este aici pentru a ajuta, nu pentru a face rău.

Asta este adevărat. Spiritele ne supraveghează și se află aici ca să ne ajute. „Suntem mereu aici ca să vă ajutăm la nevoie și să răspundem la întrebări.” Dar de unde știm că accidentele nu fac parte din planul vieții? Când te afli în lumea spiritului în viața dintre vieți, te consulți cu ghizii, bătrânii și maeștrii și construiești împreună cu ei un plan pentru viața pe care vrei să o experimentezi când revii pe Pământ. Planul este să îți rezolvi karma și să înveți mai mult, ajutând cât mai mulți oameni posibil. Poate că face parte din plan să îți uiți misiunea sufletului, așa cum se întâmplă adeseori, iar cei din lumea spiritului creează atunci evenimente care să te abată de pe calea greșită pe care mergi. În acest caz măsurile drastice fac parte realmente din planul sufletului, cu care toată lumea a căzut de acord inițial. Dacă aluziile și intuițiile nu funcționează, se recurge la metode mai severe. Totul se face din iubire, deși nu pare deloc așa din punctul nostru de vedere omenesc, limitat. În prelegerile mele, am spus: „Tururor ni se întâmplă lucruri rele. Nu putem scăpa. Face parte din viață. Dar dacă privește înapoi și te întrebi ce ai învățat din asta, îți dai seama că totul are un scop și întotdeauna ai de învățat ceva.” Nimeni nu a spus că viața va fi ușoară. Planeta Pământ prezintă multe provocări. Cu cât ne învățăm lecțiile mai repede, putem scăpa mai rapid din roata karmei și nu va mai trebui să revenim aici. Vom putea progresa atunci mai sus pe calea sufletului, în loc să ne rotim iar și iar, fără a ajunge nicăieri.

***

O clientă vroia să înțeleagă de ce era atât de bolnavă. Avea probleme grave la ficat și pancreas și aproape a murit la vârsta de 41 de ani. Avusese de multă vreme boala în trup, dar într-o formă mai puțin severă. Boala o incapacita total. Doctorii i-au spus să se pregătească să moară. Singura soluție era un transplant de ficat, dar se simțea prea rău pentru a face așa ceva. I-au spus că va muri și a refuzat să accepte acest lucru. (E doar o parte din luptă). Din fericire a întâlnit un terapeut care practica medicina alternativă, care i-a salvat viața cu ajutorul kineto-terapiei (care lucra cu reacția musculară). Terapeutul i-a schimbat stilul de viață și dieta. I-a schimbat viața, dar încă mai avea probleme în zona ficatului, deși problemele nu erau atât de grave cum fuseseră în urmă cu câțiva ani. Pe asta s-a concentrat sesiunea noastră de lucru. Am încercat să descoperim cauza bolii și să ajutăm corpul să își revină complet. În timpul sesiunii am descoperit o cauză neobișnuită a bolii de ficat și pancreas.

A accesat două vieți în care apărea trauma pierderii celui iubit, bărbatul cu care dorea să se căsătorească. Prima viață a dus-o într-un sat dezolant, unde era multă tristețe și ratare. Dorea cu disperare să scape de viața nefericită de acasă (cu un tată crud, o mamă dezinteresată și mulți frați flămânzi). A întâlnit un bărbat din afară care a venit în sat și urma să se mărite cu el. A mers la biserică în rochia de mireasă. Toate neamurile erau acolo. Era foarte fericită la gândul ca se mărită, dar bărbatul nu a venit. A fost părăsită la altar. Toată lumea a râs de ea: „Cum a îndrăznit să își închipuie că ar putea trăi o altă viață? Este o femeie lipsită de valoare și nimeni nu ar putea să o vrea.” Nu a avut de ales și s-a întors acasă, unde a fost atît de nefericită încât s-a îmbolnăvit și a murit de inimă frântă. Credea că nu există cale de scăpare din situația aceea și probabil avea dreptate. Așa stăteau lucrurile în acea perioadă din istorie. Am dus-o înapoi în timp, ca să descopăr motivul pentru care a ajuns într-o astfel de situație. S-a văzut în altă viață, la o serbare dintr-o tavernă. Se sărbătorea logodna sa. Dar înainte de nuntă, logodnicul său a fost ucis la fermă, într-un accident cauzat de un cal care trăgea o căruță. A fost foarte nefericită și nu s-a măritat niciodată. A murit la patruzeci

de ani simțindu-se singură, deși nu era lipsită de prieteni. Subconștientul a spus că boala din viața prezentă a apărut ca să o apere de nefericirea de altă dată. Fusese atât de afectată de pierderea iubitului în cele două vieți precedente, încât în viața prezentă nu mai dorea să rişte apariția iubirii și a unei posibile căsătorii. S-a îmbolnăvit foarte tare în anii din viață când era probabil că va întâlni un iubit. Subconștientul a spus că ar fi murit dacă nu l-ar fi întâlnit pe terapeutul care i-a schimbat viața prin practicarea medicinei alternative și a orientat-o către metafizică. Astfel viața sa a devenit mai productivă. I s-a permis să trăiască, pentru a învăța și a-i ajuta pe ceilalți. Acum era foarte puțin probabil că se va căsători, așa încât nu mai era nevoie să rămână acea boală. Puteau fi îndepărtate acum și ultimele simptome ale bolii (care semănau cu simptomele bolii care a ucis-o în a doua viață din trecut). Migrenele din prezent aveau și ele o legătură cu viața trecută, și puteau să dispară acum.

***

Un alt caz de deprimare extremă și izolare de societate (încă din copilărie) și-a găsit cauza în două vieți anterioare. Clientul meu s-a născut într-o familie foarte mare (cu 12 copii) dar nu a simțit niciodată că era apropiat față de ei. S-a simțit mereu izolat și deprimat și acest lucru a continuat toată viața. Era apatic. Nu simțea nimic. Simțea că este un simplu observator, care privea lucrurile din exterior. A primit tratament psihiatric și i s-au dat medicamente, dar nu i-au făcut nici un bine, după părerea sa. Remediile naturale nu au avut efect. I s-a dat un diagnostic ciudat, i-au spus că suferea de complexul „liber ca să nu i se facă rău”. Cu alte cuvinte s-a închis în sine ca să evite să i se facă rău și nu se implica în relații cu alți oameni. Nu se implica în nimic. Ducea o existență singuratică și slujba sa nu îi dădea nici o satisfacție.

Nu s-a însurat niciodată, deși avea un fizic atrăgător. Apatia sa și lipsa de interes față de viață respingea femeile. (Cel puțin așa credea el) A avut totuși o relație în care s-a simțit foarte atras de o femeie și a dorit să se însoare cu ea, dar relația nu

a mers și asta l-a deprimat și mai mult. Altădată o femeie s-a simțit atrasă de el, dar a respins-o. Singura soluție părea a fi sinuciderea și a ajuns să se gândească foarte mult la asta. Acum avea o iubită care încerca să îl înțeleagă din punct de vedere metafizic. Spera că relația va funcționa. La îndemnul ei, a venit să facă regresia. La începutul sesiunii a fost sceptic și ideea unui astfel de tratamente i se părea ridicolă. Dar a fost de acord să participe. I-am rugat subconștientul să ne ducă înapoi în timp, ca să găsim cauza dorinței sale de izolare. A spus că a fost surprins și a simțit o explozie de încântare, când s-a vorbit despre aflarea cauzei problemei sale.

A mers într-o viață trecută foarte asemănătoare cu viața pe care o trăia acum. Atunci se afla într-un orășel, probabil în Vestul american, unde repara trăsuri și cabriolete (în prezent era electrician și repara mașini operate de calculator, într-o fabrică). Era un singuratic care nu avea familie și se simțea ca un proscris în acel orășel. Se simțea atras de o femeie frumoasă cu părul negru și suferea în tăcere, pentru că ea nu îi răspundea la sentimente. Era foarte retras și nu arăta ce simte. Nu era fericit la lucru și nimic nu părea să merite străduința. Singurul loc unde părea a fi fericit era o stâncă de pe faleză cu vedere la ocean unde stătea multă vreme așezat, ca o evadare din cotidian.

Dar în final nici acest loc nu i-a mai adus consolare. În cele din urmă nu a mai suportat și s-a împușcat în cap. Spera că va pune astfel capăt suferinței, dar știm că nu așa stau lucrurile. Sinuciderea nu face decât să înrăutățească lucrurile și legea karmei spune că trebuie să repeți totul în aceleași împrejurări, până îți înveți lecția. Acest lucru se confirma și în cazul lui. A spus printre lacrimi că viața de acum este repetiția vieții trecute. „Nu am evadat din nimic. Cred că femeia din viața de acum de care m-am simțit atras, este aceeași femeie din viața trecută, care m-a respins din nou. Istoria se repeta. I s-au dat aceleași cărți de joc, pentru a se vedea cum se va comporta de data asta. A fost surprins să descopere toate astea și a plâns când a văzut atâta tristețe în viața omului care repara trăsuri. O viață atât de tristă, sfârșită prin sinucidere.

Dar de unde venea viața aceea? Cum s-a prins el în acest ciclu repetitiv, în care

făcea mereu aceleaşi greşeli? Ce anume a creat tiparul? L-am dus mai departe în trecut, ca să descopăr răspunsul. A mers într-o viaţă în deşert, într-un grup de nomazi care rătăceau prin deşert şi îşi aşezau cortul în diverse locuri. Era o femeie frumoasă, foarte conştientă de atracţia sexuală pe care o emana intenţionat, ca să tachineze bărbaţii din grup. Îi plăcea să îi chinuie oferindu-le farmecele sale, apoi retrăgându-le. Dar în cele din urmă acest lucru i-a făcut rău. A mers prea departe şi bărbaţii au ripostat, când jocul ei nu li s-a mai părut distractiv. A fost asaltată şi violată atât de dur, încât violul s-a soldat cu moartea sa. În viaţa următoare ca bărbat în Vestul American, a simţit la modul inconştient că era mai sigur să nu mai aibă deloc sentimente şi trăiri sexuale. S-a retras din contactul cu lumea şi a experimentat de data asta cum este să fii respins. Tiparul a continuat apoi în viaţa prezentă, din cauza datoriei karmice a sinuciderii.

Cele două vieţi din trecut au mers dintr-o extremă în alta. Va trebui acum să găsească un teren de mijloc, pentru a stabiliza lucrurile. Un mod de a face asta era să înţeleagă ce s-a întâmplat şi să îşi dea seama că sinuciderea nu este o soluţie. În viaţa de acum, el s-a gândit de mai multe ori să se sinucidă, dar din fericire nu a făcut-o. Sinuciderea nu este o soluţie şi nu te ajută să scapi cu adevărat din situaţia din care vrei să evadezi.

***

Dona era o lesbiană care dorea să aibă un copil cu partenera sa, prin inseminare artificială. Au folosit mai întâi sperma fratelui Donei ca să existe o legătură genetică cu ea, dar bebeluşul s-a născut mort. Au încercat apoi să folosească sperma unui donator cu care nu era rudă, dar care provenea din acelaşi mediu. De data asta a dat naştere unei fiice. Totul a mers bine până când s-a certat cu partenera sa, când fetiţa avea opt ani. Atunci mama a luat fetiţa şi nu a mai lăsat-o să vorbească cu ea. Acest lucru i-a frânt inima. Vroia să afle de ce s-au întâmplat aceste lucruri. Subconştientul a spus că a fost împreună cu fetiţa în multe vieţi şi între ele exista o mare iubire. Separarea s-a întâmplat pentru o

cauză bună, pentru creșterea lor. Ele se vor reuni la momentul potrivit. Am întrebat despre băieţelul născut mort. Mi s-a răsuns că „Este acelaşi suflet.” Moartea bebeluşului avea de a face cu o lecţie pentru fratele care a donat sperma. Copilul nu trebuia să aibă acele structuri genetice. A fost o „fundătură”, ca să zicem aşa, pentru Dona, pentru partenerul ei şi pentru copil.

A fost o experienţă karmică pentru fratele donator, dar sufletul care a intrat în fetiţă era acelaşi. Datele genetice nu erau corecte. Dar când au folosit un alt donator, datele genetice au fost mai compatibile. A fost acelaşi suflet, care trebuia să vină în familia aceea. Dacă oamenii ar înţelege asta, s-ar pune capăt la multă suferinţă. Când moare un bebeluş şi la scurtă vreme după aceea se naşte alt copil, adeseori este vorba de acelaşi suflet, fiindcă s-a facut un aranjament sau contract cu sufletele implicate. Într-un astfel de caz sunt mai multe lecţii de învăţat, de către toţi cei implicaţi.

***

O femeie a mers într-o viaţă trecută în care era bărbat. Era o viaţă lipsită de evenimente, cu excepţia faptului că a fost omorât de un grup de oameni. Se îndrăgostise de o femeie care nu făcea parte din clasa sa socială, aşa încât l-au omorât. Dar moartea nu a ucis iubirea şi emoţia extremă pe care o simţea acest om. Când s-a trezit, clienta mea a spus că nu a mai simţit niciodată o emoţie atât de profundă şi o asemenea iubire, pentru nimeni. Era o trăire interioară foarte puternică. După ce a murit, nu a dorit să părăsească scena şi a rămas în spirit lângă femeia pe care o iubea. A văzut-o cum plânge şi şi-a pus braţele invizibile în jurul ei ca să o consoleze, deşi ştia că nu poate să îl simtă. În cele din urmă şi-a dat seama că nu mai poate rămâne acolo şi a zburat către o lumină intensă. Cu cât se îndepărta mai mult de acea scenă, cu atât se simţea mai bine. Mai târziu, când s-a întâlnit în lumea de apoi cu Consiliul Bătrânilor şi au evaluat împreună acea viaţă, i s-a spus că a învăţat atunci o lecţie foarte valoroasă şi importantă. I s-a permis să experimenteze iubirea adevărată. S-a pregătit apoi să revină pe

Pământ. I s-au arătat trei scenarii diferite, ca să aleagă experiența pentru următoarea sa încarnare. Încă se mai gandea la iubirea sa pierdută și a vrut să fie din nou împreună cu ea. I s-a spus că de fapt este vorba despre iubire și nu va avansa dacă va experimenta din nou aceeași relație. Putea fi din nou cu ea, dar în alt rol. Așa funcționează lucrurile. Se face schimb de roluri, adeseori cu aceiași oameni. Revenim iar și iar și facem schimb de roluri, în următorul scenariu. Important este să ne amintim să nu pierdem iubirea. Moartea nu ne poate separa. Iubirea merge în altă formă, dar nu se pierde niciodată. Iubirea este cea mai mare lecție din toate. Indiferent prin ce provocări am trece, ne reunim mereu într-o formă sau alta. Să înțelegi iubirea și să o experimentezi, este lecția ultimă. Când înțelegem acest lucru putem avea iubire și compasiune pentru toată lumea, fiindcă nu știm ce rol vor juca data viitoare în viața noastră.

***

Într-una din sesiune mele, mi s-a spus că multe din visele noastre sunt mesaje de la subconștient. Fiindcă sosesc sub formă de simboluri, visele sunt greu de înțeles pentru mintea noastră conștientă. Mulți clienți vin cu transcrierea viselor la sesiunea cu mine și vor să le fie interpretate visele. Subconștientul spune întotdeauna că visele sunt ușor de înțeles, dacă îți concentrezi atenția pe simboluri. Așa cum visele obișnuite sunt mesaje, la fel sunt și coșmarele. Dacă subconștientul a încercat să transmită un mesaj în mai multe feluri și persoana nu l-a înțeles, va încerca să transmită mesajul cu mai multă forță, printr-un coșmar. Ce modalitate mai bună există oare pentru a-ți atrage atenția, decât să te înspăimânte? În mod cert îți vei aminti coșmarul, dacă te-ai trezit brusc din cauza fricii. Simbolurile îți vor rămâne proaspete în minte și le vei putea studia mai îndeaproape.

***

În continuare voi prezenta o selecţie de întrebări care mi s-au pus în mai multe sesiuni.

Întrebare: Ce se întâmplă cu o persoană când îi moare trupul? Mă refer la perioada de imediat după moarte.

Răspuns: În mintea noastră umană, noi credem că vom intra în contact cu spirite care ne vor conduce pe drumul către Dumnezeu. Noi ne programam experienţa care urmează imediat după moarte, atunci când ne aflăm încă în trup. Este ceva individual.

Întrebare: Există o durere asociată cu trupul, atunci când pleacă spiritul?

Răspuns: Nu. Se pare că spiritul părăseşte trupul puţin înainte de moartea corpului fizic. Mă gândesc de exemplu la moartea subită în război. Pare a fi o mare confuzie. Sau mă gândesc la alte cazuri de „moarte accidentală”. Când există bătrâneţe şi boală, spiritul face călătorii afară din trup şi se pregăteşte pentru moarte.

Întrebare: Multă lume mi-a spus că atunci când se naşte un bebeluş, spiritul său nu rămâne tot timpul în trup. Afirmaţia este corectă?

Răspuns: Spiritul este conştient de momentul concepţiei. Este posibil ca spiritul să vină să verifice progresul dezvoltării fetusului. El pare a intra în trup la naştere sau la scurt timp după aceea, dar fiindcă este atât de conectat cu lumea

spiritului, el face vizite frecvente „acasă”. Fenomenul de moarte subită a bebeluşului se petrece atunci când spiritul alege să rămână în lumea spiritului sau a rămas acolo prea mult şi corpul fizic nu mai poate să funcţioneze. Se pare că avem nevoie de forţa spiritului care trebuie să colaboreze cu corpul fizic, pentru a menţine viaţa fizică.

Întrebare: Crezi că uneori se fac greşeli şi spiritul nu revine la timp?

Răspuns: Nu există greşeli! Se pare că este nevoie să crezi că poate reveni, dacă alegi asta. Se pare că este nevoie să îţi dai permisiunea în mod conştient, dacă alegi să faci altceva.

Întrebare: Nu vrem să facem nimic care să fie periculos!

Răspuns: Periculos nu înseamnă numaidecât să îţi părăseşti corpul pentru totdeauna.

***

Întrebare: Când bebeluşul doarme, spiritul călătoreşte în planul spiritual şi înapoi?

Răspuns: E perioada de timp cea mai uşoară pentru bebeluşi. Da. Acelaşi lucru se întâmplă şi cu oamenii bătrâni şi cu cei care sunt foarte bolnavi.

Întrebare: În această perioadă ei merg în planul spiritual?

Răspuns: Ei sunt acolo.

***

Întrebare: Poți să explici ce este iadul?

Răspuns: Atunci când mori și crezi în mintea ta umană că vei arde în focurile iadului, prima ta experiență va fi ceea ce creează mintea. Dar nu e nevoie ca această experiență să dureze. E doar ceea ce vezi la început. Sinele tău expansionat poate crește în mod pozitiv și poate ajunge la ceea ce este bine, aproape instantaneu. E necesar doar să recunoască acest lucru. Dar dacă tu crezi că vei merge în iad atunci când mori, acesta va fi primul lucru pe care îl vei vedea după moarte. Va fi iadul pe care tu l-ai creat.

Întrebare: Atunci nu va trebui să rămâi acolo?

Răspuns: Nu. Nu va trebui.

Întrebare: Cum poate cineva să fie eliberat din această creație?

Răspuns: Prin cel mai mare bine, care în termenii voştri este numit „Dumnezeu”. Se pare că Dumnezeu este capabil să manifeste în fiecare conştiinţă umană, ceea ce este necesar ca să deschidă uşa iluminării. A fi iluminat înseamnă că îţi dai seama că poţi să creezi prin conştiinţa ta orice doreşti, pentru că ai în tine cea mai mare forţă.

Întrebare: Ce suntem noi? Ne place să ne identificăm cu personalitatea, în mod individual.

Răspuns: Cu toţii suntem o parte din Dumnezeu.

***

Întrebare: Este mare diferenţa dintre meditaţie şi rugăciune?

Răspuns: Diferenţa este mare. Rugăciunea este energia direcţionată în mod conştient. Meditaţia este să fii deschis pentru ceea ce primeşti. Rugăciunea înseamnă să direcţionezi, nu atât de mult să ceri. Rugăciunea înseamnă să direcţionezi în mod conştient gândurile, care sunt puterea ta.

Întrebare: Atunci rugăciunea este ceva real?

Răspuns: Rugăciunea este în mod cert ceva real şi este puternică.

Întrebare: Unii oameni spun rugăciuni fără conţinut. Repetă rugăciunile mecanic şi nu pun nimic în ele.

Răspuns: Asta se întâmplă fiindcă sunt limitaţi de definiţiile individuale ale termenului.

Întrebare: În unele biserici se recită mecanic şi nu se pune conţinut şi trăire în rugăciune.

Răspuns: Biserica nu este un loc potrivit pentru rugăciunile adevărate. De abia acum învăţăm ce este cu adevăratul o rugăciune. Fiecare din noi are mai multă putere decât conştientizează că are, iar atunci când ne adunăm şi ne direcţionăm gândurile către un anumit ţel, puterea noastră este mult amplificată. Bisericile au fost înfiinţate pornind de la o idee bună, anume crearea unui loc unde să se adune oamenii şi să îşi amplifice puterea, pentru binele mai înalt. Dar din păcate s-au rătăcit de pe cale.

Întrebare: Cei care se roagă, trebuie să se roage unei entităţi sau cuiva anume?

Răspuns: Rugăciunea înseamnă să îţi direcţionezi gândurile conştiente către un ţel specific. Te poţi ruga într-o direcţie negativă, la fel de bine ca într-una pozitivă. Dar sperăm că rugăciunea va fi trimisă într-o direcţie pozitivă. Forţa pozitivă este cea mai mare forţă.

Întrebare: Atunci nu trebuie să îţi direcţionezi rugăciunea către un zeu sau o altă entitate?

Răspuns: Aici greșesc oamenii. Forţa este totul. Nu este corect să te limitezi la o entitate. Direcționează rugăciunea către „cleiul” care ține totul la un loc.

Întrebare: Atunci ca oamenii nu trebuie să se roage unui zeu, ca să ceară ajutor?

Răspuns: O, nu! Dumnezeu nu este o fiinţă sau entitate. Dumnezeu este marea forţă pozitivă, forţa pozitivă colectivă din Tot Ce Este. Să îl numeşti pe Dumnezeu entitate și în mod special să îl personifici pe Dumnezeu, înseamnă să limitezi acest concept.

Întrebare: Oamenii s-au obișnuit să se gândească la el ca la o persoană superioară.

Răspuns: Afirmaţia este corectă. Asta e una din marile voastre probleme.

Întrebare: Atunci când folosim forţa rugăciunii, nu o direcţionăm către un lucru, ci o direcţionăm către un scop?

Răspuns: Corect. Scopul unirii cu binele cel mai înalt, cu forţa pozitivă. Cleiul care ține la un loc universul! Este o metaforă potrivită.

Întrebare: Dar rugăciunile pentru protejarea altor oameni?

Răspuns: Ceea ce faceţi de fapt este să vă rugaţi ca forţa pozitivă să fie conştientă de existenţa acelui om. Vă rugaţi ca să atrageţi atenţia forţei pozitive.

Întrebare: Dar nu e greşit să direcţionăm rugăziunea către un personaj numit Dumnezeu, nu-i aşa?

Răspuns: Asta limitează conceptul.

Întrebare: Dar îngerii? Unii oameni se roagă la îngeri şi la sfinţi.

Răspuns: Termenii aceştia sunt şi ei limitativi. Cu toţii funcţionăm prin mintea fizică şi există multe concepte care nu pot fi înţelese de mintea umană. De exemplu „eternitatea” este un concept dificil de înţeles pentru creierul uman. De aceea este mai uşor pentru om să gândească în termeni de „îngeri, spirite şi zei”. Aceste noţiuni sunt vehicule care ajută oamenii să acceseze un înţeles mai mare, nu sunt scopul final al rugăciunii.

Întrebare: Am auzit multe teorii. Am auzit că atunci când a fost creată lumea, îngerii au fost spiritele sau sufletele care nu au plecat de lângă umărul lui Dumnezeu.

Răspuns: Folosirea termenului „umărul lui Dumnezeu” personifică forţa. Forţa se poate manifesta în orice mod care poate fi înţeles de mintea omenească. Dar formele prin care se manifestă vin de la Dumnezeu Sursa. Totul este Dumnezeu.

Toate lucrurile negative au fost create de către om.

***

D: Cum defineşti îngerii?

J: Ei sunt fiinţe aflate în serviciul acestei omeniri. Aşa îi putem defini în termeni generali. Există mai multe nivele, dar când spun nivele nu mă refer la superior sau inferior. Există mai multe nivele de servire a omenirii. Acest grup de fiinţe este devotat binelui oamenilor, este dedicat ajutorării celor care au ales să se încarneze în acest loc.

D: Ei îi ajută pe cei care au căzut de acord să coboare în planul fizic. Am auzit că îngerii nu au avut niciodată existenţe fizice. Este adevărat?

J: Afirmaţia este corectă.

***

Întrebare: Este bine să medităm în anumite momente ale zilei?

Răspuns: Da. Înaintea de răsăritul soarelui. Când se crapă de ziuă există o liniște

şi pace, şi este încă întuneric. Tot pământul este conştient de acest moment, la fel şi plantele, animalele vânturile şi apele. Acesta este momentul optim din zi în care să meditezi, dar nu este momentul cel mai accesibil pentru un om care lucrează.

Întrebare: Mai există şi un alt moment potrivit? Care ar fi următorul moment bun?

Răspuns: Dimineaţa devreme este un moment potrivit. Sau atunci când apune soarele. În perioada de crepuscul apare o linişte de care oamenii sunt conştienţi, şi atunci se poate medita bine. Dar de fapt nu există un moment rău, pentru a medita. Oricând alege un om să folosească disciplina, este un moment potrivit.

Întrebare: Cum putem fi siguri că gândurile primite în meditaţie vin din planurile înalte?

Răspuns: Există o anumită emoţie şi sentimente care sunt conectate la gând. Gândurile trecătoare din minte care se referă la lucruri trecute, la ceea ce doreşti, la speculaţii, speranţe şi visuri, nu au impactul emoţional al impresiilor primite de la sinele înalt. Trăirea este cheia. Dacă primeşti răspunsul doar în cuvinte, fără trăire şi sentimente, acest răspuns trebuie analizat în mod critic. Sentimentele şi trăirea sunt esenţiale.

***

Am întrebat dacă oamenii sunt ajutaţi, atunci când fac o invenţie.

Răspuns: Oamenii se pot cabla la necesitatea apariţiei unui lucru şi la gândul conştient care a fost deja generat în jurul acelui lucru. E ca o bulă de informaţie, la nivel fizic. Oamenii care se concentrează pe o anumită problemă (acesta este bula) s-au deschis ca să primească şi se conectează realmente la această formă gând. Mulţi din ei nu sunt conştienţi de acest lucru. Ei s-au concentrat asupra acestei forme multă vreme, dar asta nu înseamnă că au meditat şi s-au rugat. Ei doar s-au gândit mult la asta. Aceşti oameni pot primi ideea sau invenţia printr-un vis sau o scăpărare a imaginaţiei. Probabil aţi auzit povestea unor inventatori care s-au trezit din somn şi aveau în minte răspunsul la problemă. Asta explică de ce în diferite părţi ale planetei, oamenii vin cu aceeaşi invenţie în aceeaşi perioadă de timp. Ei s-au acordat la problemă şi la soluţiile care se rotesc în jurul problemei. Oamenii creează problema şi soluţia.

Întrebare: Chiar dacă este o idee radicală la care nu s-a mai gândit nimeni? Unele invenţii au apărut înainte să le vină vremea.

Răspuns: Tu gândeşti în termenii unii timp liniar. Nu există înainte. Totul există simultan, dar oamenii pot funcţiona doar în timpul liniar. Ei ar alerga înnebuniţi ca nişte şoareci în labirint, dacă nu şi-ar crea aceste structuri arbitrare, în care să funcţioneze.

Despre profeţii:

Se pare că există doar probabilităţi. Se pare că noi oamenii ne-am prins în scheme, în care lucrurile curg în ordinea A, B, C. Noi trebuie să măsurăm şi să definim totul, aşa încât am inventat conceptul de timp şi conceptul de dată. Oamenii încadrează totul în date şi perioade de timp, dar lucrurile nu sunt aşa cu adevărat. Acesta e doar modul uman de a vedea lucrurile, care nu este corect. Folosirea unei date cum ar fi „26 octombrie” este o modalitate de a ordona

impresiile și acțiunile care se petrec, generată de partea stângă a creierului. Nu e cel mai potrivit mod de a face preziceri.

Întrebare: Dar știi că oamenii trebuie să folosească scheme temporale, ca să încadreze lucrurile în timp.

Răspuns: Așa cred ei că e mai bine. (Râde)

Întrebare: Dar asta ușurează lucrurile.

Răspuns: Le ușurează, dar creează și o mare confuzie în ceea ce privește timpul simultan.

Întrebare: Referitor la timpul simultan. Să luăm de exemplu secolul al XIV-lea. Există cărți de istorie despre evenimentele care s-au petrecut în secolul al XIV-lea. Timpul simultan spune că secolul al XIV-lea din Europa încă mai se mai petrece și că oamenii încă își mai văd de treabă în continuarea secolul al XIV-lea, sau secolul al XIV-lea se petrece chiar acum, în același timp cu ce facem noi?

Răspuns: Exemplu. Să zicem că o profeție spune că președintele va fi omorât într-un accident de avion, înainte de alegeri. Dar asta nu s-a întâmplat. Nu s-a întâmplat din punctul nostru de focalizare. Ceea ce se întâmplă în secolul al XIV-lea are aceleași probabilități ca exemplul cu președintele care nu va fi ucis în accidentul cu prăbușirea avionului. Asta e ceea ce știm noi din punctul nostru de focalizare. Cărțile noastre de istorie sunt scrise dintr-un singur punct de focalizare.

Întrebare: Alte secole al XIV-lea se petrec chiar acum? Asta e ideea?

Răspuns: Da. Ele sunt influențate de ceea ce facem noi acum și în viitor, și posibil de ce am făcut în trecut, ca să folosim termenii umani.

Întrebare: Secolul al XIV-lea poate să înghețe cumva, ca oamenii să nu mai treacă în secolul al XV-lea?

Răspuns: Să zicem că ești o persoană din secolul al al XIV-lea. Dar nu ești „o singură persoană”. E ca și cum ai sta pe loc și ți-ai mișca poziția corpului doi centimetri spre dreapta. Acum ai o altă focalizare. Dacă îți rotești corpul în cerc complet, ai o mulțime de puncte de focalizare. Iată cât de multe probabilități apar în același timp, peste tot. Este un concept greu de înțeles pentru mintea umană.

Întrebare: Este dificil de înțeles, fiindcă noi știm că trupul fizic se dezvoltă de la bebeluș, la bătrân. Eu nu pot să înțeleg conceptul care spune că timpul nu există.

Răspuns: Aceasta este focalizarea pe care o conștientizezi tu, dar cunoști și un bebeluș care nu a devenit adult. (Da) Aceea este focalizarea în care ai văzut bebelușul atunci. Dar același bebeluș într-o altă focalizare, poate crește și poate deveni bătrân.

Întrebare: Asta e partea pe care îmi vine greu să o înțeleg. Totul se întâmplă în același timp, dar știi că trupul nostru este diferit, în perioade diferite de timp.

Răspuns: Tu cunoști o singură focalizare, anume focalizarea fizică în care te afli acum. Într-o altă focalizare, Dolores Cannon poate fi un acrobat de circ! În vise ești conștient de o parte din celelalte focalizări. Cu toții suntem. Atunci nu arătăm la fel, nu avem aceleași relații cu semenii, dar cu toate astea ne putem identifica în vis, cu noi înșine.

Întrebare: Da, dar visele sunt simbolice.

Răspuns: Toată viața e simbolică. Cu toții trăim prin simboluri.

Întrebare: Este adevărat că singurul lucru care pare real este lucrul pe care ne focalizăm la un moment dat?

Răspuns: Este adevărat. Da. De asta oamenii pot accesa împreună cu Dolores experiențe dintr-o viață trecută din Suedia secolului XIV, dar din altă parte. Așa este. E doar o schimbare de focalizare.

Întrebare: Dar în viața mea am văzut cum o viață este influențată de altă viață și totul se petrece progresiv.

Răspuns: Da, în acea focalizare lucrurile se petrec întotdeauna progresiv.

***

S: Dacă ai avut o experienţă traumatică şi stai şi te gândeşti la acea experienţă zece ani mai târziu, experimentezi timpul simultan. Mintea ta călătorește în cadrul temporal pe care îl experimentezi. Cantitatea de energie pe care o pui acolo, te transpune în acel cadru temporal. Când faci regresii în viețile trecute, lucrurile se întâmplă într-un mod similar. Conştientizezi o viaţă trecută urmând un tipar care te duce din viaţă în viaţă, ca nişte straturi. Să zicem că ai o pagină de bază cu imaginea sufletului, apoi intercalezi o pagină pe care ai desenat o șosetă, apoi pui o altă pagină curată pe care imprimi o șosetă și așa mai departe, până când ai multe straturi formate începând de la pagina inițială. Dacă alergi o șosetă murdară, e alegerea ta, dar tot ai o șosetă.

D: Am încercat să înțeleg ceva, când am făcut regresii în viețile trecute. Dacă o personalitate dintr-o viaţă trecută se află în altă ţară şi vorbeşte limba de acolo, de ce comunică în engleză cu mine?

S: Se folosesc circuitele creierului din viața prezentă. Sinele traduce în mod automat informația, în termeni pe care să îi poți înțelege în prezent.

D: Este posibil să faci clientul să vorbească în limba din viața trecută?

S: Este posibil doar atunci când clientul este perfect sincronizat la viața trecută.

D: Uneori nu reușesc să traducă expresii în limba engleză.

S: Asta se întâmplă fiindcă sunt sincronizați la viața trecută și se produce un fel de amestec al celor două sine. Terminologia din viața trecută se amestecă atunci

cu cea din viaţa prezentă şi apar unele confuzii interioare. Sinele se sincronizează la perioada de timp din viaţa trecută, dar funcţiile de bază ale creierului mai sunt ancorate în limba şi în conştiinţa din viaţa prezentă.

D: Dar este posibil ca din când în când să mai folosească şi cuvinte şi expresii din viaţa trecută?

S: O, da, da.

D: Uneori clienţii mei au putut să cânte în limba de altădată, ceea ce li s-a părut ciudat.

S: Da, este posibil. Ce anume este oare imposibil?

***

Iată o explicaţie a ce se întâmplă atunci când canalizezi entităţi.

Răspuns: Toţi cei care canalizează şi cei care sunt canalizaţi, sunt aspecte reciproce. Am putea folosi metafora unui panou cu circuite electrice. Fiecare viaţă individuală sau aspect este un punct de pe panou. Curenţii electrici călătoresc dintr-un punct în celălalt, dar numai atunci când un anumit punct sau un anumit circuit este deschis, se produce conectarea. Panoul cu circuite electrice are o mărime foarte mare, ca să acopere fiecare Suprasuflet (Oversoul).

Voi sunteţi mult mai mult decât doar un circuit individual. Sunteţi conectaţi la fiecare circuit. Ca să canalizezi un alt circuit, tiparul electric trebuie să fie acelaşi. Sinele vostru individual de regulă nu permite să se producă această conectare şi circuitul este redus la o singură legătură. Ca să îţi permiţi să experimentezi pe deplin circuitele, cea mai importantă este iubirea. Este pur şi simplu energia iubirii. Ideea de ridicare a conştiinţei şi de a gândi pozitiv în viaţă se reduce de fapt la iubirea de sine. Cum poţi să dăruieşti iubirea, dacă nu simţi iubire? Cum poţi să exprimi şi să dăruieşti ceea ce nu ai? Este vorba de iubire de sine. Stima de sine, valoarea de sine sau cum vrei să îi spui... În ultimă instanţă toate acestea sunt iubire de sine. Eu sunt doar o conexiune din circuit, un aspect al celui care mă canalizează.

***

Despre reîncarnare.

Întrebare: Dacă o persoană a părăsit această viaţă şi crede că se va reîncarna în altă viaţă, poate să aleagă locul şi timpul pentru asta, sau nu are nici un control în această privinţă?

S: Nimic nu este în afara controlului. Tu îţi controlezi pe deplin viaţa. Dacă te simţi atras de un anumit loc şi o anumită perioadă de timp, sufletul, ca să zicem aşa, va programa în mod automat această dorinţă în persoana respectivă. Dorinţa a existat acolo înainte gândului conştient. „Mi-ar plăcea să trăiesc în Tibet în anul 2002.” Aceste gânduri sunt programarea ta.

Întrebare: Poţi să mergi înapoi într-o viaţă de acum 10.000 de ani înaintea erei noastre, la fel de uşor cum poţi să mergi în viitor în anul 2001? Cu alte cuvinte

dacă există timp simultan iar noi gândim în termenii timpului liniar, poţi să mergi înapoi sau înainte?

S: Bineînţeles.

Întrebare: Cum se face asta?

S: Cum? Deja s-a făcut. Lumea pe care o ştii, realitatea pe care o ştii, este pe deplin formată. Nu este o bucată de plăcintă sau crusta unei plăcinte care aşteaptă să fie umplută şi coaptă. Tu eşti toată plăcinta. Tu eşti acum acolo unde este direcţionat gândul conştient. Eşti un întreg dar pentru ca lucrurile să nu te deruteze şi datorită naturii realităţii, eşti conştient doar de momentul acum. Asta nu înseamnă că nu s-a petrecut ceea ce a fost ieri sau că nu se petrece ce e mâine. Dar acum există pentru tine doar punctul în care alegi să îţi focalizezi atenţia conştientă. Acela e locul unde te plasezi tu în timp, deşi totul există acum.

Întrebare: Să presupunem că o persoană vrea să meargă într-o anumită perioadă de timp şi să opereze o transformare a istoriei. Această transformare va face posibilă apariţia unui nou viitor?

S: Minunată întrebare. Da, este posibil. Dar mai întâi este necesar să crezi cu putere că acest lucru poate fi făcut. Este nevoie de o conştiinţă pe deplin trezită şi de o experienţă la nivel subconştient şi supraconştient. Dar asta nu înseamnă că istoria din prezent se va schimba. Va apărea o ramură nouă, o bifurcaţie, o realitate nouă. Dar asta nu va schimba numaidecât realitatea celor care trăiesc aici, în acest moment.

Întrebare: Va fi o realitate probabilă? (Da) Aşa ceva s-a mai întâmplat?

S: Totul se întâmplă înainte, după aceea, acum. Pentru ca cineva să poată avea această abilitate, trebuie să existe (în lipsa unui termen mai bun) un grad de conştientizare atins de individul care face asta. Acest individ trebuie să cunoască și să înțeleagă tiparele vieții și evenimentele vieții sociale. Istoria cuprinde lecţiile de conştientizare ale oamenilor şi nevoia sufletelor de a experimenta anumite lucruri. Face parte din curgere, ca să zicem aşa. Oamenii trebuie să înțeleagă care sunt tiparele cele mai potrivite și să ajungă la conștientizarea acceptării. Ai înțeles?

Întrebare: Nu am înțeles complet.

***

Întrebare: Noi ne alegem data de naștere?

Răspuns: O alegeți.

Întrebare: Chiar și atunci când cineva s-a născut prin operație cezariană?

Răspuns: Atunci îți alegi o mamă care are nevoie să facă operație cezariană.

Întrebare: Ce semnificație are data de naștere?

Răspuns: Totul în acest univers este afectat de tot ce este.

***

Întrebare: Noi avem un țel specific?

Răspuns: Da. Există în tine o cunoaștere a acestui țel. Tu lucrezi pentru asta, indiferent dacă ești conștient de asta sau nu. Lucrezi pentru asta. Devii conștient de țel, atunci când vrei să faci asta. Atât de simplu este. În loc să mai alergi de la o persoană la alta ca să afli ceva, devii mai conștient atunci când te acordezi la sinele tău și înveți să ai încredere în tine. Vei învăța mai multe prin meditații și prin alte metode potrivite. Scopul final este să înveți să te iubești. Toate celelalte lucruri pe care vrei să le realizezi se vor realiza pe deplin doar atunci când vei reuși să te iubești pe tine însuți.

Întrebare: Ce înțelegi prin final?

Răspuns: Finalul este ultima etapă, realitatea ultimă. Despre asta este vorba în această existență pe Pământ. Este vorba de învățarea iubirii de sine. Aceasta crește, se extinde. Asta este ceea ce poate realiza această realitate. Este lucrul de care are nevoie. Este ceea ce o face să prospere și să înflorească – iubirea de sine. Este ceea ce te face uman.

Întrebare: Pari a spune că odată realizat acest obiectiv, vor exista alte realități

în care vom merge. Asta vrei să spui?

Răspuns: Există alte realități? (Da) Crezi că ești reținută în această realitate?

Întrebare: Atunci nu o poți numi realitatea finală.

Răspuns: Nu este finală, este doar primul țel. Este scopul realității umane (dacă e o exprimare potrivită).

Întrebare: Cam câte vieți durează ca să înveți iubirea de sine?

Răspuns: Câte vieți? Sperăm că nu prea multe, dar în final mai contează?

Întrebare: Cum a ajuns această realitate să deraieze atât de mult încât am ajuns să credem că nu se poate realiza iubirea de sine?

Răspuns: Voi ați ales asta.

***

O întrebare despre gemeni.

Această hotărâre se face împreună cu celălalt suflet, din iubire. În planul fizic nu este posibilă o apropiere mai mare. Fiindcă au ADN identic, gândurile gemenilor funcţionează la fel. Ele nu sunt identice, dar procesul este asemănător. Există deja un cadru şi nu trebuie să umpleţi toate golurile din el. Gemenii vor să revină pe Pământ alături de cineva iubit, nu vor să revină singuri. Trăim în vremuri dificile. Ei au nevoie de această tovărăşie, ca să îi susţină în mod constant.

Într-o sesiune demonstrativă la una din clasele mele de hipnoză, o persoană a vrut să ştie mai multe despre fratele ei geamăn, care a murit. Subconştientul a spus că terminase ce avea de făcut. „Şi-a terminat lecţiile şi a venit vremea să plece.” E uşor de spus, dar asta nu uşurează durerea provocată de absenţa celui drag. Doare foarte tare şi durerea va ţine multă vreme. Între gemeni există un fel de coardă de aur. „Dacă îţi poţi imagina o coardă de aur foarte fină, care îi leagă unul de altul şi nici în cazul morţii (a ceea ce voi numiţi „moarte”) această coardă nu se rupe complet. Gemenii vor face parte mereu unul din celălalt.”

Cu ani în urmă, am găsit o explicaţie pentru existenţa gemenilor siamezi (numiţi şi „gemeni uniţi”). Să presupunem că două suflete să pregătesc în lumea spiritului să revină la Şcoala Pământ şi îşi discută între ei contractul de suflet. Ei s-au iubit şi au fost împreună de multe ori, dar poate că în ultima viaţă s-a întâmplat ceva traumatic. Unul din ei spune: „De data asta nu ne vom mai separa!” O cerere simplă, cu consecinţe neprevăzute. Şi cu o explicaţie foarte logică.

O clientă a vrut să pună întrebări despre naşterea sa. S-au născut trei gemeni. Primul geamăn s-a născut mort. Al doilea a fost toată viaţa bolnav mintal şi a stat internat într-o instituţie specială. Clienta mea a fost al treilea geamăn. A vrut să ştie de ce s-a întâmplat aşa. Subconştientul a răspuns că primul geamăn s-a hotărât că nu vrea să se mai nască, şi prin urmare s-a născut un bebeluş mort. Al doilea geamăn a decis că va învăţa mai multe în această viaţă dacă va fi bolnav

mintal, aşa încât a dezvoltat această boală. Mama a spus că bebeluşul părea normal până la vârsta de două - trei luni când s-a întâmplat ceva, dar doctorii nu au fost de acord. Ei au spus că boala apare de la naştere, că nu se dezvoltă mai târziu. Dar eu cred că explicaţia găsită de mine are mai mult sens, pentru că sufletul controlează cum este trupul în care locuieşte.

***

Vieţi paralele

Întrebare: Dacă fiecare din noi locuieşte în planuri diferite ale existenţei în acelaşi timp, este vorba de vieţi paralele?

Răspuns: Corect, în sensul că fiecare din voi, în acest punct din viaţa voastră, sunteţi faţete ale sinelui vostru întreg adevărat. Sunteţi puncte de atenţie şi focalizare. Atenţia voastră totală depăşeşte cu mult ce vă puteţi imagina la nivelul vostru. Prin urmare este uşor să vedeţi că pe măsură ce creşte atenţia şi focalizarea, vă lărgiţi realitatea pe scara spirituală şi descoperiţi că atenţia voastră se suprapune cu cea a altor indivizi. Până când la ultimul nivel, vă aflaţi în planul lui Dumnezeu, unde toate sunt una. Atenţia voastră la nivelul de acum este doar un punct focalizat, din întrega atenţie spirituală. Aşa încât la diverse nivele, atenţia voastră se suprapune cu adevărat cu atenţia celorlalţi, pentru că în final totul este una şi este normal ca toate vieţile să se întâlnească în final.

D: Ai spus înainte că suntem vârful unui aisberg.

Răspuns: Afirmația este corectă.

***

Curcubeul există ca să ne amintească de culoarea energiei și a creației, dar există mult mai multe culori decât putem vedea noi cu ochiul liber. Culoarea creației cuprinde diferite nivele de culoare, situate dincolo de gama de percepție a ochiului uman. Aceste culori ne amintesc că a existat o vreme când această energie ne înfășura în alt tărâm și ne amintesc despre „acasă” și despre energia iubitoare. Ele ne amintesc că există un spectru de culori mai larg decât ceea ce putem vedea cu ochiul liber. Ne amintesc că atunci când ne deschidem, se deschide ceva în fiecare din noi. Suntem cu toții conectați, suntem una. Nu suntem indivizi separați. Nu suntem unități autonome. Avem personalități individuale, dar în tabloul mai larg suntem cu toții conectați. Ar trebui să ne amintim că suntem cu toții una, că suntem ființe spirituale.

***

O femeie a murit tânără, în mai multe vieți. Subconștientul i-a explicat că a învățat multe lucruri pe care trebuia să le afle și nu avea rost să meargă mai departe. În această viață a trăit mai mult timp. Subconștientul a spus: „De data asta i-a luat mai mult timp să își facă temele. Va trebui să renunțe de bună-voie la trup. Întotdeauna stabilești dinainte în ce mod vei muri. Trebuie să existe o cale de plecare. Aceasta va fi calea pe care o alegi tu. Poate fi o boală sau un accident, orice se potrivește cu experiența ta de învățare. Dar când vine timpul să pleci, te hotărăști să faci asta și pleci de bunăvoie. Nimeni altcineva nu poate să ia această decizie în locul tău.

S: În mulţimile de oameni sunt energii amestecate. Este bine să îţi faci protecţie înainte să intri într-o mulţime, fiindcă energia multimii se poate prinde de tine şi atunci te seacă de energie şi te simţi obosit. Există mulţi oameni care nu au o vibraţie suficient de înaltă ca să producă destulă energie, aşa încât atunci când simt în preajma lor pe cineva cu o vibraţie înaltă, se lipesc de el ca să îi sugă energia ca nişte ventuze şi să o folosească.

Termenul „vampir energetic” se aplică în astfel de cazuri. Oamenii aceştia nu fac asta în mod conştient, dar fură energie. Fă-ţi protecţie, chiar dacă mergi numai la cumpărături, oriunde mergi în grupul mari de oameni. Este de o importanţă vitală să îţi păstrezi energia la un nivel înalt. Corpul tău este dotat cu inteligenţă. Ascultă-ţi corpul. Vorbeşte-i în mod regulat. Îi place asta. Îi place să fie luată în seamă şi recunoscut. De asemenea, magneziul este foarte important pentru corp. Voi pierdeţi multă energie şi magneziul vă ajută să o asimilaţi în corp.

***

A venit la mine o clientă care nu avea probleme presante. Nu o interesa prea mult să îşi acceseze viețile trecute. În discuţia introductivă, am aflat că era foarte afectată de moartea surorii sale. Nu era sigură că există viaţa de după moarte, deşi fusese crescută într-un mediu creştin sever. Trecuse aproape un an de la moartea surorii sale şi ea încă îşi mai petrecea timpul jelind după ea. Mă aşteptam ca sesiunea de regresie să decurgă în modul obişnuit. Nu m-aş fi mirat dacă aflam că a mai fost împreună cu sora sa în altă viaţă. Dar ea a mers imediat într-o grădină frumoasă, plină de flori minunate, în culori radiante. Se auzea o muzică frumoasă. Când am întrebat-o dacă vede pe cineva, a văzut-o pe sora sa venind spre ea printre florile frumoase. Purta o rochie lungă şi radia de frumuseţe şi lumină. S-au luat de mână şi sora sa i-a spus cu multă emoţie: „Dă-mi drumul! Acum poţi vedea că sunt bine!”

„Ce s-a întâmplat? Credeam cu toții că te faci bine, dar tu ai murit.”

Sora sa a răspuns: „Mi-a venit timpul să plec. Terminasem tot ce aveam de făcut în această viață. A venit timpul să plec.”

Apoi sora sa a spus că mai trebuia să întâlnească pe cineva, înainte să plece din locul acela frumos. Au apărut părinții lor, care arătau sănătoși, tineri și fericiți. Ei i-au spus: „Acum poți să vezi că suntem cu toții bine. E foarte frumos aici. Nu ai de ce să jelești. Când îți va veni timpul, vei veni și tu aici. Te așteptăm cu toții.”

Scepticii vor spune că sesiunea a fost doar îndeplinirea unui vis, că a fost o fabulație generată de durerea sa. Dar oare contează asta? Eu am făcut destul de multe sesiuni, ca să știu că a fost reală. Întâlnirea a fost un dar de la cei dragi, pentru ca ea să poată reveni la o viață normală. Mi s-a spus că atunci când jelești moartea cuiva, nu faci decât să îi reții sufletul pe Pământ și să îl împiedici să plece acolo unde trebuie. Jelania este un act egoist pentru că ne gândim numai la noi, la modul cum ne afectează moartea persoanei. Cei dragi care au murit, și-au terminat treburile pe Pământ și au plecat fiindcă a venit vremea să facă asta. Ei trebuie să își vadă de drumul lor și sunt mai mult decât fericiți să se întoarcă „acasă”.

SECȚIUNEA 2

VIAȚA ÎN TRUPURI CARE NU SUNT DE OM

Capitolul 3

Alte forme de viață

Există oameni care spun, când se aduce în discuție subiectul reîncarnării: „Ce vrei să spui, că am mai trăit altădată? Este imposibil! Acesta este singurul corp, aceasta este singura viață pe care am avut-o vreodată. Este singurul lucru real!” Sunt oamenii care fac primii pași în lumea fascinantă a misterului. Apoi vine următorul grup, al celor care descoperă (prin regresie hipnotică sau pe alte căi) că au mai trăit o viață în afara celei de acum. Ei sunt șocați fiindcă le este amenințat sistemul de credințe. Această descoperire îi face să gândească altfel. De obicei la început de drum, subconștientul este înțelept și le dă numai atât cât pot duce. Sunt hrăniți cu linguriță, ca să zicem așa. Li se arată o viață obișnuită și plictisitoare, pe care eu o numesc „o viață de scos cartofii din grădină”. De obicei nu li se arată nimic traumatic sau dramatic, fiindcă nu ar putea face față. Dar oricum vor descoperi că acea viață oferă explicații pentru anumite probleme din relațiile de familie, etc. Aș putea umple mai multe cărți cu informații din miile de vieți trecute pe care le-am accesat cu clienții mei, prin regresie. Este ceva atât de comun, încât nu mai are valoare pentru mine, ca scriitoare. Are doar valoare terapeutică pentru client. Un mare număr de cazuri cu care am lucrat, conțin date și nume de locuri care pot fi verificate de cei care doresc confirmare. Eu scriu doar despre cazurile care cred eu că pot extinde cunoașterea despre reîncarnare prin exemple interesante, cu valoare terapeutică. Unii oameni au nevoie să verifice datele, ca „să valideze” experiența respectivă. Eu le spun că pot să verifice informațiile dacă doresc, dacă au nevoie de asta. Eu nu mai am nevoie de verificări. Eu știu fără urmă de îndoială, că reîncarnarea este un fenomen real. Eu știu și cred că aici se află răspunsul la toate chestiunile pe care biserica le-a etichetat ca „inexplicabile”.

Firește că 90% din viețile trecute pe care le explorăm sunt vieți simple și obișnuite. Așa stau lucrurile, așa este făcută lumea. În lumea aceasta există foarte mulți oameni obișnuiți, al căror nume nu apare în ziare. Când un om descoperă că a trăit cel puțin o viață trecută, informația trebuie să fie digerată și acceptată. Unii oameni resping această informație ca fiind imposibilă și revin la viața lor obișnuită unde se simt în siguranță, revin la sistemul lor de credințe obișnuit, pe care l-au acceptat. Este în regulă. Nu e treaba mea să schimb ce cred oamenii. Treaba mea este să prezint ceea ce am descoperit și să las cititorul să hotărască singur ce crede.

Apoi urmează cei care au descoperit că există mai mult decât viața prezentă și vor să exploreze mai mult. Aceștia trebuie să aibă grijă să nu se lase copleșiți de ceea ce vor descoperi, fiindcă viețile lor nu vor mai fi niciodată ca înainte. Odată ce ai învățat ceva, nu poți să ștergi totul cu buretele, ca și cum nu ai fi învățat nimic. Dacă ei sunt uimiți să afle că au mai trăit o viață pe Pământ, imaginați-vă ce se va întâmpla cu ei atunci când vor descoperi că acesta este doar începutul explorării, este doar vârful aisbergului. A trebuit și eu să trec prin aceste transformări ale sistemului meu de credințe, în cei 40 de ani în care am lucrat cu regresiile. Pe măsură ce lucram, se deschideau noi căi către posibilități nelimitate. Varietatea vieților trecute care pot fi explorate, este limitată doar de imaginația noastră. Informațiile accesate sfidează imaginația. Acesta a fost motivul pentru care am scris seria Universul convolut. Eu am ieșit de multă vreme din lumea ideilor obișnuite, iar cititorii sunt gata să își extindă mintea, alături de mine. Așa încât continuăm să explorăm.

Pământul este doar una din școlile la care venim pentru a învăța și a aduna informații de viață. Poți avea sute de vieți pe Pământ, dar este posibil să fi avut vieți și pe alte planete și în alte dimensiuni. Eu am mai explorat astfel de lucruri în primele două volume din seria Universul convolut și voi continua să prezint astfel de cazuri și în această carte, ca să extind mintea cititorului. Am descoperit că forma trupului uman este doar una din formele pe care le poate lua sufletul. Mulți oameni cred că aspectul fizic actual este singurul în care pot să apară. Ei nu înțeleg că „ai un trup," tu „nu ești" un trup. Trupul este doar un „costum de haine" pe care îl porți în prezent, dar hainele se uzează în timp și trebuiesc aruncate. Vom lua un alt costum de haine pentru rolul următor pe care îl vom

juca, în drama vieții cosmice. Dar de ce ar fi costumul următor numaidecât un trup de om? De ce nu ar fi un trup de animal, de plantă sau de obiect inanimat? Cine poate dovedi că aceste lucruri nu au viață? Toate formele de viață se referă la experiențe de învățare. Cine poate spune că nu înveți ceva atunci când ești o piatră sau un câine? Trebuie să ne deschidem mintea mai mult și să lărgim definiția vieții. Oamenii mi-au spus: „Pot să accept ideea că am mai trăit înainte ca om, dar eu să fi fost animal? Nu pot să cred asta.”

În munca mea am descoperit că trebuie să experimentăm viața sub toate formele și să ne ne facem temele înainte să absolvim o școală, înainte să ne completăm educația. Trebuie să știm cum este să te afli în orice situație posibilă, înainte să putem reveni la Creator, la Dumnezeu Sursa. În capitolele următoare voi prezenta informații despre călătoria noastră de când am ieșit din Sursă și despre ceea ce trebuie să facem înainte de a reveni la Sursă. În această secțiune voi prezenta cazuri în care clienții mei nu au o viață obișnuită pe Pământ, în trup de om. Dar eu cred că aceste cazuri ne prezintă lecții interesante despre existență. Poți învăța lucruri interesante, atunci când te afli în astfel de vehicule (chiar pentru o scurtă perioadă de timp).

Începem să vedem cât de multe lucruri trebuie să învățăm, înainte de a absolvi Școala Vieții. Dar aveți grijă! Sistemul vostru de credințe va fi pus la încercare și mintea voastră se va flexibiliza și se va extinde mult. Veți începe să absorbiți informațiile ca un burete.

Oamenii care vin la mine la cabinet sau cei care mă contactează în călătoriile mele cu intenția de a face terapia vieților trecute, sunt oameni obișnuiți, din diverse clase sociale, cu profesii diferite. Când te uiți la ei, nu ai putea ghici ce istorie a sufletului au ei. Acesta este un lucru important. Ei se află aici pentru a trăi o viață cât mai obișnuită posibil. În lumea aceasta agitată, amintirile din alte vieți rămân ascunse în adâncurile minții ca într-un computer și sunt scoase la lumină numai atunci când subconștientul consideră că a venit momentul potrivit. În munca mea, eu duc întotdeauna persoana la viața trecută potrivită, unde se află de multe ori răspunsul la problemele din viața de acum. Apoi chem

subconștientul să răspundă la întrebări. Întotdeauna întreb mai întâi de ce a ales subconștientul să îi arate clientului meu acea viață. Logica subconștientului o depășește pe a noastră cu mult și de obicei apar explicații acolo unde nu ne-am gândit, din perspectiva minții noastre umane limitate. E ca și cum piesele din puzzle vin la locul lor și totul capătă sens. Aceasta este procedura pe care o urmez în cazurile descrise în această carte. Cred că cititorul va fi la fel de uimit cum am fost eu când va însoți persoana în viața trecută. În final, subconștientul va da explicații și va lămuri enigma. De asta îmi place atât de mult munca mea. Eu lucrez cu o sursă de cunoaștere extrem de puternică, ale cărei abilități sfidează imaginația. Întotdeauna subconștientul răspunde folosind aceeași terminologie, așa încât eu îmi dau seama când vorbesc cu această parte universală a minții. Subconștientul vine la mine prin toate persoanele cu care lucrez. Eu nu mă îndoiesc cu cine comunic. M-am familiarizat cu el. E ca și cum aș vorbi la telefon cu un vechi prieten.

Vieți de animal

Când Wendy a intrat în acea viață, era confuză și nu înțelegea ce vede. „Sunt pe apă. Sunt ceva mic, mic de tot. Stau pe o frunză care plutește pe apă. Nu înțeleg.”

D: Ce vrei să spui când zici că ești ceva mic de tot? Explică.

W: Nu știu. Sunt foarte mică și frunza e uriașă. Plutesc acolo. Știu că sunt vie. Sunt conștientă. E o apă limpede, cu suprafața ca de sticlă.

D: Dacă te uiți deasupra frunzei, poți să vezi ceva?

W: Văd un copac cu crengi noduroase, care atârnă deasupra apei. Rădăcinile lui sunt în apă pe jumătate şi jumătate sunt pe mal. Nu ştiu ce caut aici. Văd doar apa, copacul şi frunza.

D: Poţi să devii mai conştientă de sine. Cum arăţi?

W: (Pe neaşteptate) Sunt un vierme! Un vierme galben şi gras, mic şi gras. Aş vrea să am braţe, dar nu am. În schimb am picioare scurte şi butucănoase. Sunt blocat aici pe frunză. Pot doar să mă răsucesc. Nu pot să cobor de pe frunză fiindcă nu ştiu să înot, dar nu vreau să rămân nici aici. Mă aflu într-o situaţie periculoasă. Mă poate prinde o pasăre.

D: Cum ai ajuns în apă?

W: Am căzut dintr-un copac. Eram pe frunză. Cred că am ales frunza greşită.

D: O, ce aventură! De obicei te fereşti de apă, nu-i aşa? (Aha). Ce mănânci când te afli în copac?

W: Mănânc frunze.

D: Sunt gustoase?

W: E hrana mea. Nu mănânc altceva.

D: Cum mănânci frunzele?

W: Mă târăsc la ele pe picioarele mele mici şi butucanoase, apoi le iau în gură. Dar acum sunt prins aici. O! Sunt purtat de curent. Apa se repede înainte. Văd o cascadă în față. Pare a fi mare, dar nu e așa. Mi se pare mare, fiindcă eu sunt mic. Plutesc prin apa agitată și marginea frunzei se ridică. Merg foarte repede. Mă scufund, dar în jurul meu se formează o bulă de aer. Mă ridic iar cu frunza la suprafață și iar mă scufund, sus jos, sus jos. Nu mă înec. Într-un final, sunt purtat într-o apă liniștită. Soarele strălucește deasupra cu putere, iar eu zac pe frunză.

D: Ce aventură ai avut!

W: A fost înspăimântător.

D: Ce vei face acum?

W: Stau pe spate pe frunză. Nu pot să înot.

Oare se va îneca sau o va prinde o pasăre şi o va mânca?

D: Putem condensa timpul. Ce se întâmplă în final?

W: În cele din urmă frunza se răstoarnă și se prinde la mal, iar eu reușesc să mă urc pe iarbă. Malul atârna deasupra apei și am reușit să mă urc sub el, apoi am ieșit deasupra pe iarbă.

D: Cred că te simți foarte bine când reușești să ieși din apă.

W: Da. Nu vreau să mă întorc acolo. Îi caut pe ai mei. Să vor bucura să afle că sunt bine. Văd un fel de adunare a semenilor mei.

D: Ei te recunosc?

W: Da.

D: Le spui ce s-a întâmplat?

W: Da. Ei îmi spun că am avut noroc. Alți semeni de ai noștri nu au fost atât de norocoși.

Probabil va întrebați cum și-a găsit semenii, fiindcă fusese purtată la o distanță mare la vale pe apă și e greu ca un vierme să traverseze o asemenea distanță. Dar eu am descoperit și am raportat acest lucru în cartea Între moarte și viață, că animalele și plantele aparțin unei alte categorii de suflete decât oamenii. Este vorba de sufletul de grup. Omul acționează individual, dar plantele și animalele sunt unite ca suflet de grup și interacționează la nivel subtil. Am înțeles asta într-

o zi, când treceam cu maşina pe un drum de ţară. Am văzut cum se ridică din pădure un stol de păsări uriaş, o masă mare de trupuri care s-au întors deodată şi au făcut o piruetă spre dreapta. Stolul era format din forme de viaţă individuale, dar acţiona ca o inteligenţă unică, ca o singură conştiinţă, dotată cu o minte unică. Aceasta este o analogie potrivită şi pentru conceptul de Sursă, care va fi prezentat mai târziu. Noi suntem una şi facem parte din Întreg. Nu suntem niciodată separaţi.

Am dus-o apoi pe Wendy mai departe în viitor, într-un moment important. Îmi era greu să găsesc comenzile şi întrebările potrivite. În mod normal duc persoana la o zi importantă. Dar ce poate fi o zi importantă, în cazul unui vierme? Biata creatură a trecut prin evenimente dramatice, când a plutit pe apă. Mă întrebam ce s-a mai întâmplat cu ea.

W: Stau strâns pe spate, cu burta în sus. Nu mai sunt atât de gras. Sunt bătrân. Mi s-a uscat corpul. Îmi dau ultima răsuflare. Sunt pe moarte. Nu e nimeni în preajmă. S-a terminat. Of! Am plecat! Mă bucur că s-a terminat.

D: A fost o experienţă ciudată, nu-i aşa?

W: E tare ciudat să fii insectă.

D: (Am râs) Dar fiecare viaţă are o lecţie, are un scop. Ce crezi că ai învăţat din această viaţă?

W: Am învăţat cum te simţi când eşti foarte limitat şi vulnerabil. Dar acum sunt liber. Îmi părăsesc trupul, care mă strânge şi mă limitează. Mă bucur că s-a terminat.

Apoi am vorbit cu subconștientul lui Wendy și am întrebat de ce a ales să îi arate această viață neobișnuită.

W: Ca să vadă că în creație poți fi orice, chiar și un vierme lipsit de importanță. Ai crede că nu ai nimic de învățat de la un vierme care se târăște pe pământ. Dar ea a învățat despre cum este să fii limitat, despre cum este să fii restricționat. Există o conștiință de grup în cazul viermilor. Viața unui vierme nu este fără scop.

D: Conștientizăm astfel că totul este viu.

W: Viața poate fi și la scară mai mică decât mărimea unui vierme.

D: Nu cred că am avut experiențe la scară mai mică decât a viermelui. Știu că am mai avut vieți în care am fost aer sau o piatră pe sol.

W: Da. Se poate bucura că nu i s-au arătat experiențele în care era piatră. Viermele e mult mai liber ca piatra.

D: Mi s-a spus că atunci când ești piatră, te simți foarte dens și greoi.

W: Te simți foarte restricționat.

***

În anii 2005-2006, am făcut multe sesiuni la cabinetul meu din Huntsville, în care am explorat încarnări sub formă de animale. Dar nu am păstrat înregistrările. Am făcut doar însemnări după ce au plecat clienții, ca să nu uit. Eu am o curiozitate fără saț. Întotdeauna vreau să aflu mai mult. De asta pun atâtea întrebări. În cazul unui om care își amintește încarnări sub formă de animal, am vrut să știu cum este să fii animal. Cum se simte asta? Cum trăiești? Ce vezi? Am pus multe întrebări și am încercat să păstrez răspunsul în însemnările pe care le-am făcut.

Dorothy a mers într-o viață în care era vultur. Avea un trup puternic, care îi plăcea. Dar lucrul cel mai uimitor era că toate energia sa era concentrată în ochi. Era concentrată pe ceea ce vedea. Stătea în cuibul său pe munte și privea dedesubt, la zona montană acoperită de zăpadă. Vedea cel mai mic detaliu. Culorile erau mai intense decât și-ar fi putut imagina, iar umbrele erau foarte întunecate. Culorile și umbrele erau distincte. Vedea altfel decât văd oamenii. La un moment dat a văzut mișcare pe pământ. Era un iepure. Atunci i s-a schimbat percepția, de parcă ar fi scanat cu raze infraroșii. Vedea totul în roșu. Vedea mai degrabă energia animalului, decât animalul în sine. Când animalul se mișca, îl putea repera prin energia unui câmp infraroșu. Privirea i se mișca înainte și înapoi când căuta hrană, sau când vedea mișcare.

Vederea normală nu mai funcționa noaptea din cauza întunericului, dar putea folosi o altă vedere, dacă era necesar. Putea să vadă câmpul de energie, care noaptea avea o nuanță albastră verzuie, întunecată. Mișcarea apărea acum albastră verzuie, mai degrabă decât ca la vederea în infraroșu. Îmi amintea de aparatura de vedere în timpul nopții, folosită de soldați. Soldații pot vedea energia unei persoane în timpul nopții, cu aparatura pe care o folosesc. E ca în

filmele SF în care roboții sau alte ființe văd energia, mai degrabă decât persoana. Ei pot repera căldura persoanei sau energia, iar silueta observată apare de nuanță verzuie sau roșie. Se pare că așa văd vulturii. De unde să știe oamenii cum văd aceste păsări? Se pare că vulturii își pot activa pe rând două feluri de vedere diferite. Dar cel mai interesant este faptul că vulturul își poate concentra toate energia în ochi. Putem presupune că și alte păsări de noapte, de exemplu bufnițele, au o vedere similară.

***

Într-un alt caz, o femeie a experimentat o serie de vieți sub formă de animale și plante. I-a venit greu să își dea seama ce anume era, când s-a văzut prima dată într-un astfel de corp.

S: Arăt ca o bulă de aer. Nu îmi place asta, fiindcă e deformată. Zdrobită. E o bulă de aer. Mă simt înghesuită în ea.

Părea derutant. Unde se afla? Ce era ea?

S: Nu am loc să mă mișc. E greu. E strânsă în jurul meu. E ca un balon care plutește. Nu mai simt deloc confortabil. Mie îmi place libertatea. Nu mă simt liberă în această bulă. Trebuie să ies din ea.

Fiindcă avea o stare de diconfort, am dus-o înainte în timp, după ce a ieșit din acea bulă. Am întrebat-o ce vede.

S: Amoebe? Mă aflu în apă? Am ieşit dintr-un săculeţ cu apă. Pot să respir, dar mă aflu în apă. Sunt o fiinţă care pluteşte în apă.

D: Ce fel de fiinţă?

S: Trupul meu pare făcut din mâzgă. Îmi vine greu să descriu acest corp. E ca şi cum se unesc în mijloc degetele de la picioare. Ele sunt extensiile tale, iar tu te afli la mijloc. Ciudat! Am un corp alungit. Un mormoloc! Ar putea fi un corp de mormoloc. O, sunt o broască! Am extensiile astea ondulate care ies din corp, dar am o formă alungită, acoperită de mâzgă. Parcă ar ieşi nişte muguri din mine, în lac. Semăn cu o broască. Mugurii de care vorbeam sunt picioarele şi degetele mele. Văd şi un cap. Pot să respir în apă şi înafara apei. Îmi place să fiu aici. E un loc bun. A fost o alegere bună. Îmi place tranziţia.

D: Ce vezi în jur?

S: Văd nişte musculiţe. Mă ridic la suprafaţa apei şi văd nişte indecte mici pe care poţi să le mănânci. Le înghit când zboară pe acolo. Este în regulă, dar e plictisitor. Nu e cum credeam. Vreau să plec şi să fiu altceva. Acum văd culorile roşu şi alb. Roşul şi albul fac parte dintr-o floare. Exteriorul florii e deschis la culoare, dar când intri în interior, culoarea este mai închisă. Eu sunt o floare. Îmi place să încerc diverse lucruri. Eu sunt lumină colorată şi îmi pot schimba culoarea. M-am hotărât să încerc să fiu o floare, fiindcă florile au multe nuanţe de culoare.

D: Cum se simte să fii o floare?

S: Mă expansionez, cresc. Sunt frumoasă și catifelată. Sunt atât de frumoasă! Dar apoi mor. Florile nu durează multă vreme. Dar a fost frumos, cât a durat.

Se pare că multe din aceste vieți ciudate sunt de scurtă durată. Ele apar pentru ca sufletul să poată avea o anumită experiență.

***

Am descoperit că insectele au cele mai fascinante vieți. O clientă a experimentat o viață de păianjen și a descris modul în care vedea. Păianjenii au mai mulți ochi și după logica noastră, am putea crede că le vine greu să îi folosească pe toți. Dar am descoperit că păianjenii nu își folosesc toți ochii în același timp. Ochii sunt așezați la numite intervale și asta nu îi derutează. E ca și cum te-ai uita la mai multe televizoare, care arată aceeași imagine. Imaginea este percepută ca una singură, deși este compusă din mai multe fațete. Când păianjenul vede mișcare cu un ochi, se concentrează asupra ei. Nu folosește ceilalți ochi, până când nu simte ceva în zonă. Când vede ceva cu coada ochiului, se concentrează și vede întreaga imagine, chiar dacă e în zona periferică. La fel vedea și o femeie care a accesat o viață în care era muscă. Avea ochi cu multe fațete, ca mai multe televizoare. Ochii se focalizau oriunde detectau mișcare. Clienta a spus: „Aleg ce vreau și nu acord atenție la restul lucrurilor, altfel s-ar amesteca informațiile și ar fi un talmeș-balmeș.” Iată o abordare inteligentă a problemei!

Se pare că aceste creaturi au o perspectivă mai largă și pot vedea lucrurile mai detaliat decât noi. Aceste regresii m-au făcut să apreciez și să respect viața mai mult, în toate formele sale și să conștientizez că totul conține scânteia vieții.

***

Într-un alt caz interesant, o clientă a mers într-o viaţă în care era o balenă de talie mică. La început nu a ştiut unde se află. A ieşit din apă, apoi a intrat sub apă şi şi-a văzut o aripioară. Nu era sigură dacă e peşte sau focă, sau ceva similar. Când a intrat sub apă, am întrebat-o dacă putea să respire acolo. A răspuns că putea, dar nu pentru multă vreme. Trebuia să revină la suprafaţă după o vreme, ca să ia aer. Credea că e un fel de mamifer şi în final a văzut că este o balenă. Îi plăcea să înoate în ocean şi să mănânce peşte. Am mers mai departe în timp şi a văzut o barcă mică de pescuit. Nu ştia ce este, fiindcă nu mai văzuse aşa ceva niciodată. A înotat pe sub ea şi a ieşit pe partea cealaltă a bărcii. În timp ce se întorcea încercând să îşi dea seama ce e asta, a fost copleşită de un sentiment de teamă şi s-a hotărât să se îndepărteze. Nu credea că a fost văzută, dar cei din barcă au observat-o. Deodată a simţit o durere mare. Fusese lovită cu un harpon. Ea a strigat: „M-au străpuns. De ce au făcut asta? Nu făceam rău nimănui. Îmi vedeam de treaba mea, înotând prin preajmă. De ce mi-au făcut rău?” Apoi a descris cum era trasă către barcă. Au acoperit-o cu o plasă, au legat-o cu frânghii şi au tras-o pe corabia mare. Când a ajuns pe mal, au ridicat-o pe un suport şi au început să o taie. Plângea şi s-a hotărît că nu mai vrea să privească această scenă.

Unul din motivele pentru care solicitase această sesiune a fost să descopere cauza unor probleme fizice. Avea dureri în spate şi amorţeli în braţe şi în mâini. De multe ori se trezea noaptea şi simţea că a amorţit. Acest lucru îi afecta munca, fiindcă nu putea să ţină bine în mână diverse obiecte. Când am vorbit cu subconştientul, mi-a explicat că problemele fizice se trăgeau din viaţa în care fusese balenă. Balena a fost tăiată de vie. I s-a secţionat coloana, când mai era încă în viaţă. Această durere şi sentimentul de vulnerabilitate s-au transmise în viaţa prezentă, afectându-i spatele şi nervii din braţe şi din mâini. Ai crede că ar fi trebuit să îi afecteze şi picioarele, dar acest lucru nu s-a întâmplat în acest caz. Odată descoperită această explicaţie ciudată, problema fizică a putut să dispară, fiindcă nu îşi mai găsea locul în viaţa prezentă. Acesta a fost încă un caz în care trupul păstrează în el amintirea unei morţi traumatice. I s-a arătat această viaţă, ca să ştie că odată a fost foarte fericită, fiindcă era liberă şi putea face orice vroia (deşi viaţa aceea s-a sfârşit într-un mod dramatic). Trebuia să ştie că poate să

experimenteze sentimentul de libertate încă odată, în viaţă de acum.

***

O femeie a accesat o viaţă în care era girafă şi se simţea ca o regină, fiindcă putea să vadă de sus lumea. Vreme de mai multe zile după regresie, s-a simţit ca şi cum ar fi mers pe picioroange. Altă dată, în emisiunea mea de la radio din fiecare săptămână (de pe www.BBSRadio.com) am luat un interviu unei femei care era specializată în comunicarea cu animalele. Ea a povestit cum reuşea să comunice cu animalele, mai ales cu pisica sa, care îi spunea tot ce vroia să afle. Există o diferenţă mare între răspunsurile primite de la animale şi cele primite de la ghizii spirituali. Una din întrebările pe care le-a pus pisicii (exact genul de întrebare pe care aş fi pus-o şi eu) a fost: „Cum percep pisicile oamenii?" Ea ştia că de exemplu câinii percep aproape totul prin intermediul mirosului, dar vroia să ştie cum percep pisicile oamenii. I s-a spus: „La început vă vedem ca o spirală colorată din energie, care apoi se concentrează şi ia formă." Asta explică de ce pisicile pot să vadă stafii şi alte lucruri pe care noi nu le putem vedea. Pisica vede energia entităţii respective şi nu are nevoie să vadă forma.

Puteam să înţeleg uşor acest lucru fiindcă în trecut am avut o experienţă personală, privitoare la modul în care văd pisicile. Când soţul meu a lucrat în Marina Statelor Unite în războiul din Vietnam în anii 1960, am locuit la St. Louis, într-o casă cu două etaje, situată vizavi de parcul Tower Grove, unde toate casele de pe stradă arătau la fel. Curând ne-am dat seama (eu şi copiii mei) că locuinţa era bântuită. Fenomenul se petrecea mai ales la etajul doi, unde luminile se aprindeau şi se stingeau, uşile se deschideau şi se închideau, şi auzeam paşi de om cum aleargă noaptea pe scări. Din cauza problemelor cu banii, nu aveam de ales. Trebuia să locuim acolo în continuare, până când soţul meu avea să se întoarcă din război. Eu şi copiii mei ne-am obişnuit cu oaspetele nostru invizibil, pe care l-am botezat „George." Dar pisica noastră siameză, pe nume „Boots", s-a comportat foarte ciudat. După ce copiii se culcau, eu încercam să mă relaxez în

livingul de la parter, uitându-mă la televizor. „Boots” rămânea noaptea de obicei la picioarele scărilor, privind în sus spre palierul de la etajul doi. Bătea din coadă înainte și înapoi, cum fac pisicile când privesc ceva. Stătea acolo multă vreme cu urechile în sus, dând din coadă nervoasă, privind ceva care pentru mine era invizibil. Îi spuneam exasperată: „Pisică, de ce nu prinzi un șoarece?” Pe vremea aceea credeam că toate animalele pot să vadă lucruri pe care noi nu le putem vedea. Iată că acum primeam și explicația – pisicile pot să vadă energia, prin urmare are sens că pot să vadă energia unei stafii. Probabil că „Boots” era derutată, fiindcă nu-și putea da seama ce fel de energie era aceea.

***

Am avut multe alte cazuri în care clienții au accesat vieți în care erau o floare, un știulete de porumb, o piatră. Viața ca piatră este foarte înceată. Cei care au citit alte cărți pe care le-am scris, își vor aminti că în cartea Moștenirea din stele, am întâlnit primul caz în care un client a mers într-o viață în care nu era om. Un om a vrut să vadă care a fost prima sa viață pe Pământ. Am crezut că va accesa o viață de om al cavernelor sau așa ceva, dar el a mers în perioada când pe Pământ nu exista viață. Solul era instabil și vulcanii aruncau în aer tot felul de gaze și substanțe chimice. Pământul nu se răcise încă suficient ca să poată să susțină viața. Clientul meu s-a văzut cum făcea parte din atmosferă, împreună cu multe alte ființe ca el. Cu alte cuvinte, el era aerul. În acea etapă din munca mea, mi-a venit greu să înțeleg acest lucru, fiindcă nu mai primisem informația că totul este viu. Mi-am spus că pare a fi o substanță chimică, un element din aer, dar are inteligență, este conștient de sine și de funcția sa, și poate să comunice cu mine. Treaba sa era să ajute la filtrarea substanțelor chimice periculoase din aer (în special amoniacul trebuia filtrat), pentru ca viața să poată supraviețui când avea să apară pe Pământ, din „supa primordială”. Când mai făcea o pauză de la muncă, se arunca în lavă și ieșea, ca să vadă cum se simte asta. I-am urmărit evoluția prin diferite forme de viață (plante și creaturi marine). Toate acestea au durat eoni de timp. După aceste regresii m-am deschis și puteam acum face față practic la orice mi-ar fi putut spune clienții. Aceste cazuri mi-au demonstrat că nimic (nici o formă de viață) nu este imposibil.

***

Am întâlnit un caz similar când lucram la cabinetul meu din Arkansas, în anul 2003. Clientul meu a accesat o viață trecută în care s-a văzut pe o planetă stearpă, de culoare întunecată. Din pământ ieșeau niște forme mai ascuțite decât stâncile, cu vârfuri și muchii ascuțite. Știa că se află pe o planetă neagră, unde nu este lumină și nu crește nimic. Nu avea trup. Părea a face parte din planetă. Era o parte din suprafața planetei. A coborât în subsol, unde părea că există ceva ca într-o carapace. Avea probleme în a descrie ce vede. Sub sol creșteau lucruri care arătau mai mult sau mai puțin ca la suprafață – niște formațiuni ca niște pietre mari, cu muchii ascuțite, ciudate și neobișnuite. Nu semănau cu nimic din experiența sa și nu erau de natură biologică. Pe măsură ce cobora mai jos, putea să vadă lumină care provenea dintr-o lavă care curgea. A intrat și a ieșit din ea, ca să vadă cum este. Știa că în jur se mai află și alte conștiințe. Nu erau oameni sau animale, erau doar conștiințe. Uneori clienții mei spun că sunt ființe din energie pură. Dar ea a spus că era o conștiință. A spus că știa că face parte din tot ce se găsea acolo.

L-am dus înainte în timp și a descoperit că suprafața planetei s-a schimbat. A văzut ceva ce semăna cu o stație spațială greu de descris. Păreau a fi niște clădiri care ieșeau din pământ. Comunitatea sau ce era ea locuia în clădiri care aveau cel puțin o mie de etaje și înconjurau planeta peste tot. Mai târziu am întrebat dacă semănau cu Inelele lui Saturn. A spus că era ceva asemănător, dar atașat la suprafața planetei. Oamenii locuiau în această stație planetară, sau ce era ea. Nu locuiau la suprafața planetei ci în aceste structuri, care se ridicau de la sol în sus. A văzut ființe umanoide, îmbrăcate într-un fel de robe. Își vedeau de treaba lor acolo. Trăia printre aceste ființe și avea funcția de conducător.

Mai târziu când am comunicat cu subconștientul, acesta a spus că i-a arătat viața

de pe această planetă îndepărtată unde a trăit de la început, când încă nu exista viață acolo. Viața abia începea să se formeze sub sol, sub carapacea care acoperea planeta. Lava era începutul vieții. Nu avea trup, fiindcă făcea parte din tot. I s-a arătat cum în eoni de timp, planeta a dezvoltat diferite forme de viață pe care el le-a experimentat progresiv, până a ajuns în punctul în care au apărut ființele inteligente, apoi a evoluat și a ajuns liderul întregii comunități. Mai departe de atât nu putea să evolueze. Când a ajuns în acest punct el nu a murit ci a hotărât să își părăsească trupul, iar când a făcut asta, a venit pe Pământ.

***

După ce am început să lucrez la această carte, în martie 2007 am făcut o sesiune care a adăugat un aspect nou la ideea reîncarnării în trup de animal. Clienta mea de atunci s-a văzut într-o cameră unde era inclusă într-o capsulă de plastic. Știa că mai sunt multe alte capsule similare, în camera aceea încăpătoare. Când s-a uitat la corpul său, a văzut că nu era pe deplin format. Știa că are două picioare care păreau a fi mai degrabă de animal, decât de om. Tot corpul îi era înfășurat în acea capsulă din plastic. A simțit că se făcea un experiment. A văzut o ființă înaltă, îmbrăcată în haină albă, care se plimba prin cameră și verifica formele din capsule, dar nu era om. A văzut că în altă cameră mai erau și alte ființe care monitorizau progresul experimentului, la niște computere. Vedea tastaturi și ecrane cu scări de măsură și butoane. Am încercat să obțin informații din mintea celor care monitorizau experimentul, dar accesul era limitat. Tot ce am putut afla este că se făcea un experiment pe o planetă. Din când în când capsulele erau mutate prin cameră. Am dus-o înainte în timp, ca să văd dacă puteam afla mai multe informații. S-a văzut pe altă planetă, unde fusese adusă. Se afla acum într-un fel de țarc într-o zonă noroioasă, unde era ținută sub observație. Când am încercat să o duc înainte ca să aflu mai multe am sărit în altă viață, în care era gladiator roman.

Știam că voi primi lămuriri când voi chema subconștientul și voi pune întrebări

despre această viață ciudată. Subconștientul a spus că i s-a arătat această viață fiindcă ea vroia să afle cum este viața pe alte planete. Ea a fost într-adevăr un experiment în cadrul însămânțării unei planete, experiment care s-a făcut pe o navă spațială uriașă. S-au creat acolo mai multe specii diferite, prin manipularea și combinarea genelor și a ADN-ului. Ea a fost rezultatul unuia din aceste experimente. Când s-a dezvoltat suficient, a fost dusă pe o planetă în jurul căreia orbita nava. A fost pusă într-un țarc în care să se aclimatizeze, înainte de a fi pusă în libertate. Dar nu am putut merge mai departe, pentru că nu a supraviețuit. Experimentul a eșuat. Forma creată nu s-a putut adapta la condițiile de pe acea planetă. Subconștientul a precizat că nu era vorba de planeta Pământ.

Eu am spus că știam deja că Pământul a fost însămânțat cu viață, cu milenii în urmă. Subconștientul a explicat că acest lucru se întâmplă pe nenumărate alte planete. Așa se răspândește viața pe planete. Este un proces care continuă și acum.

Capitolul 4

Diferite forme de viață

Animalele și plantele nu sunt singurele forme nefamiliare în care poate sufletul sau spiritul să locuiască. Am avut mulți clienți care au descris vieți în forme care nu erau de om. Unele forme sfidează imaginația dar clienții mei se simțeau confortabil în ele, ca și cum ar fi fost ceva normal.

Tărâmul giganților

Jack s-a văzut în altă viață, în care era un uriaș pe nume Larce, cu părul lung și blond. Capul îi ajungea până la jumătate din înălțimea copacului lângă care stătea. Purta pantaloni din pânză maron și o cămașă cu mâneci bufante cu curele de pânză peste umeri, care îi țineau pantalonii. Purta sandale cu talpă din scoarță de copac și o sabie în teacă, pe spinare. Sabia o folosea ca să se apere de uriașii mai mari decât el. „Simțeam mirosul pâinii care se cocea într-o căsuță din depărtare. Aici locuiesc oameni mici de stat. Ei nu se pot descurca singuri.” Le ducea făină și o căprioară pe care o ținea cu o mână. „Acolo e o femeie tânără. Văd două fetițe mici și un bebeluș. Eu sunt mult mai mare ca ei, dar simt mult iubire pentru acești oameni de format mic.” Femeia îi ajungea până la brâu. Existau mai multe sate cu oameni de format mic, care erau amenințate de oameni mai mari ca el. Simțea că trebuie să le protejeze, dar nu locuia în aceste sate. Locuia pe un munte din apropiere. „De acolo pot să văd totul. Pot să

supraveghez valea şi să văd dacă se întâmplă ceva rău. El făcea aceste lucruri din iubire pentru oamenii de format mic.

În zonă era frig şi adeseori oamenii purtau blană. Locuia într-o structură din roci cu familia sa, cu părinţii, fraţii şi surorile de care avea grijă. Uriaşii mai mari locuiau pe mare, pe o insulă îndepărtată de ţărm. Primăvara şi toamna veneau la ţărm cu bărcile lor mari din metal. Uriaşii mai mari trăiau în întuneric, în castele mari făcute din pietre uriaşe, cu uşi din butuci mari. Nu erau niciodată mulţumiţi şi vroiau să ia bunurile altor fiinţe. Omorau tot ce prindeau, doar din plăcerea de a omorî. Foloseau tot felul de mecanisme, aveau arme de foc şi corăbiile lor păreau că zboară când alunecau pe apă, fără pânze. Uriaşii aveau o faţă ca de bulldog cu falca ieşită în afară şi cu doi dinţi sus. Aveau o cocoaşă pe spinare şi puţin păr pe cap. Mergeau încovoiaţi. Larce ştia cum arată, fiindcă i-a rănit pe câţiva din ei la ţărm şi odată l-a rănit pe unul din ei în apă. A subliniat faptul că nu i-a omorât. S-a luptat cu ei în legitimă apărare.

D: Par a fi nişte oameni ciudaţi. Ştie cineva de unde au venit?

J: Au venit de pe o planetă roşie. Asta e tot ce văd. O planetă din piatră roşie.

D: Dar circulau legende despre ei? Circulau zvonuri?

L: Au eşuat aici şi nu s-au mai putut întoarce de unde veneau. Planeta lor şi-a pierdut atmosfera. Nu mai puteau trăi acolo. Au trebuit să plece.

L-am dus înainte la zi importantă şi a ajuns la o nuntă. Oamenii de format mic celebrau o căsătorie. Şi familia lui se afla acolo. Nu mai avuseseră probleme cu uriaşii ciudaţi, de multă vreme. Se pare că specia lor era pe cale de dispariţie. A

spus că asta era rău pentru uriași, dar era bine pentru prietenii lui.

L-am dus apoi în ultima zi din viața sa. Zăcea în pat, la el acasă. Nu era bătrân. Continuase să crească și devenise prea mare. Avea dureri în piept și o stare de slăbiciune, din cauza greutății corporale prea mari. Respira greu. Avea dureri în glezne, în picioare și la șale. A spus că puteai să fii prea mare sau prea mic. Oamenii răi nu au mai revenit. Când s-a dus pe insula lor ca să vadă ce s-a întâmplat cu ei, a găsit numai oase. Toate lucrurile lor zăceau părăsite acolo, așa cum le-au lăsat.

Femeia micuță din căsuță era cu el când a murit. L-au pus într-o barcă, au dus-o în larg și au dat foc bărcii. Așa făceau cu oricine murea din cauza unei boli. Lecția din acea viață a fost respectul. Respectă-te pe tine însuți și respectă-ți dușmanii. Iubește pe toată lumea! El a fost capabil să iubească pe toată lumea, indiferent că erau oameni mari sau mici. De asemenea a învățat despre atenție și conștientizare. Ascultă, observă, fii atent. Simțea că a învățat toate aceste lecții.

Apoi am chemat subconștientul, ca să răspundă la întrebări.

J: Jack a trebuit să vadă această viață, ca să conștientizeze că femeia micuță de atunci este soția sa acum, în anul 2004.

D: Ei s-au reunit. (Da) Acum sunt de aceeași mărime.

J: Aproape de aceeași mărime. El nu a putut atunci să împărtășească această iubire cu ea, și din acest motiv a simțit multă disperare în inimă. Atunci puteau fi doar prieteni.

I-am cerut apoi subconștientului să explice aspectele ciudate din acea viață. „Tot ce face Jack este ciudat. Lui îi place să fie altfel decât ceilalţi oameni. Nu îi place să fie normal. În toate viețile sale, el putea să vadă ceea ce alți oameni nu puteau vedea. A fost întotdeauna diferit.”

D: Dar asta nu este un lucru rău. E nevoie doar de o anumită ajustare. (Da) În viața aceea el a fost un uriaș care a continuat să crească. Poți să îmi spui mai multe despre semenii săi?

J: Grupul său a venit de pe altă planetă. A fost însămânțat aici pe Pământ.

D: În ce țară a trăit?

J: Era un ținut rece. Viking, în partea de nord. S-a întâmplat demult, în negurile istoriei.

D: Oamenii mici de stat erau de o mărime normală, comparativ cu oamenii din zilele noastre?

J: Aveau peste 1,7 metri înălțime. Unii erau mai mici. Cei din grupul lui aveau între 2,8 și 3 metri înălțime. Au fost însămânțaţi de pe altă planetă.

D: Erau prea înalţi pentru această planetă, nu-i așa?

J: Da. De asta au fost puşi la nord, la distanţă de oamenii mai mici, care s-ar fi speriat de ei. Au fost puşi acolo pentru a se vedea dacă vor supravieţui.

D: De ce a continuat să crească?

J: Avea un defect genetic.

D: Deci au avut probleme, după ce au fost însămânţaţi pe Pământ. (Da) Acest grup a supravieţuit până în zilele noastre?

J: Da, dar nu mai sunt atât de mari.

D: O parte din oamenii mari care trăiesc acum pe Pământ sunt descendenţi din acea însămânţare? (Da) Credeam că au murit. (Nu) Dar cei de pe insulă, uriaşii mai mari?

J. Aceia au venit din altă parte. S-a făcut o greşeală. Nu trebuiau să fie aici. Trebuiau trimişi în altă parte.

D: De ce au ajuns aici?

J: Au greşit calculele, când au călătorit.

D: El a spus că au eșuat aici. (Da) A vorbit despre o planetă roșie.

J: O planetă roşie... (Surprins) Nu era planeta Marte. S-a stricat atmosfera şi nu au mai putut respira. De asta au plecat.

D: Deci au greșit calculele și au ajuns pe insulă. (Da) Se pare că nu erau capabili să se reproducă.

J: Nu. Erau numai bărbaţi. Erau foarte violenţi. Le lipsea simţul umorului şi erau foarte urâți.

D: Deci a fost bine că a fost izolaţi pe aceea insulă. (Da) Dar castelele lor au supraviețuit până în vremurile noastre?

J: Au fost acoperite de noroi. Asta e situaţia acum, în anul 2004. Vor fi descoperite în jurul Islandei. Vor fi descoperite și unele artefacte, dar oamenii de știință nu vor înțelege ce sunt.

D: Corăbiile lor par a fi mai degrabă nave spațiale.

J: Da. Sunt sub noroi.

D: Vor fi descoperite?

J: Este posibil.

Poate că basmele şi legendele pe care le-am auzit toată viaţa noastră nu sunt o simplă ficţiune. Întotdeauna am crezut că majoritatea basmelor şi a legendelor se bazează pe fapte. Dar în decursul timpului oamenii au preluat legendele şi le-au modificat, aşa încât este greu să mai ştii care este adevărul.

Când am fost în Norvegia, am vizitat mai multe muzee la Oslo. Am văzut picturi vechi care reprezentau poveşti despre uriaşi, căpcăuni, troli şi alte creaturi ciudate. Subconştientul lui Jack a spus că aceştia au trăit la nord. Poate că aceste poveşti poartă amintirea unor astfel de creaturi, care au locuit pe Pământ cu multă vreme în urmă. Probabil că unii oameni de acum care sunt foarte înalţi, poartă în ei genele acestor uriaşi blânzi.

***

În luna aprilie 2002 am avut un caz la Seattle Washington, unde am ţinut o prezentare la o conferinţă despre hipnoză, la Asociaţia Cercetării şi Terapei Vieţilor Trecute (Association for Past-Life Research and Therapy / APRT). Acest caz a accesat o formă de viaţă neaşteptată şi ciudată. Sesiunile mele terapeutice sunt construite în aşa fel încât eu pun subconştientul să ducă persoana în cea mai potrivită viaţă trecută, în care se află explicaţia problemelor care afectează viaţa prezentă informaţiile relevante care sunt necesare acum. Aşa cum s-a văzut în acest volum şi în volumele anterioare din Universul convolut, clienţii mei merg de multe ori în locuri ciudate şi pare a lipsi explicaţia logică. Dar eu am întotdeauna încredere că subconştientul are un motiv pentru care îmi

duce acolo clienții. Eu sunt doar reporterul, sunt investigatorul care pune întrebări în perimetrul pe care l-a desemnat subconștientul. Dacă aș încerca să îmi scot clientul de acolo și să îl duc într-un loc care mie mi se pare a fi mai logic, s-ar pierde informațiile esențiale care ies la suprafață.

Primul lucru pe care l-a văzut Wanda când a intrat în scenă, a fost un grup de oameni care nu arătau ca oamenii. I-a descris derutată: „Ei au o substanță a corpului, au o structură, care se extinde în această strălucire. Extraordinar!”

A fost plăcut surprinsă să descopere că și trupul său arăta la fel. „O, și trupul meu este așa! Strălucește! Ce distractiv! Lumina strălucește cu putere apoi slăbește din ce în ce, dar rămâne totuși acolo. În interiorul acestei lumini există o substanță structurată. E ca și cum ne-am afla într-un glob de sticlă. Lumina noastră se află în globuri de sticlă. Sunt bucuroasă. Strălucirea acestor ființe diferă puțin, de la caz la caz. Unii sunt mai strălucitori. Unii au culoarea piersicii, alții au culoarea căpșunei. Culoarea mea este un galben ca smântâna. Cu toții plutim.”

Avea o stare de fericire efervescentă, ca niște bule de șampanie. Era exuberantă când descria ce vede. Se bucura ca un copil de ceea ce descoperea. „Sunt atât de bucuroși să mă vadă! Cred că m-au așteptat multă vreme. E un fel de petrecere. Nu prea înțeleg ce îmi spun, fiindcă vorbesc prea repede. S-au petrecut multe schimbări și ei vor să îmi povestească despre toate schimbările deodată. Se pare că zona în care locuiesc, se îmbolnăvește. Culorile nu mai sunt atât de strălucitoare cum erau altădată. Vrem să însănătoșim zona.”

D: Despre ce zonă vorbești?

W: O, nu mai e atât de strălucitoare cum era! Trebuie să îmbunătățim situația. (Nu mai părea la fel de fericită ca înainte) Culorile pălesc. Mie mi se par

strălucitoare, dar ei îmi spun că nu sunt cum trebuie.

D: Ai mai fost aici şi altădată?

W: Am fost aici când a început totul, cu multă vreme în urmă. Noi am venit aici şi ne-am hotărât să trăim aici, aşa încât am înfiinţat această zonă. Dar apoi s-au întâmplat diverse lucruri şi nu ne mai simţim confortabil aici. Dar nu vrem să plecăm în altă parte.

D: Aceste fiinţe trăiesc pe pământ sau în aer? Nu am înţeles bine.

W: Ele nu au nevoie de pământ. Ceea ce se întâmplă pe pământ, ne face să ne simţim incomod.

D: Dar ai spus că ai fost aici la început, când au venit aici aceste fiinţe? (Da) Apoi ai plecat?

W: Da. A trebuit să plec în altă parte, ca să ajut. Când ei s-au pus pe picioare, am plecat ca să ajut un alt grup.

D: Asta faci tu? Mergi de la grup la grup?

W: Da. Ei cred că eu sunt importantă.

Aceste informații m-au derutat. Nu îmi dădeam seama unde ne aflam sau ce erau aceste ființe. Păreau a fi niște ființe din energie, dar există unele diferențe între ele.

D: Cu ce se ocupă aceste ființe?

W: (Pauză) Ele vorbesc cu zânele.

D: Unde trăiesc zânele?

W: Zânele și alte ființe trăiesc pe Pământ. Pământul este acolo jos.

D: Cum arată zânele?

W: Arată ca oamenii, dar sunt mai mici. Arată ca niște reginuțe. Văd și un căluț unicorn miniatural, la fel ca zânele. (Râde) Am coborât acolo, ca să văd cum arată și pot să mă mișc acolo, în orice direcție. Pot să mă joc printre ei, cât vreau eu. (Râde)

D: Cu ce se ocupă acești omuleți?

W: Încearcă să păstreze în formă bună planeta. Să o păstreze în ordine. Încearcă

să ajute animalele mai mari. Mai sunt și alți oameni acolo. Dar nu lucrează cu ei. Zânuțelor le plac animalele. (Este încântată) Le place și de mine.

D: Ce fac semenii tăi ca să ajute zânele?

W: Noi le ținem la depărtare de oameni. Le spunem când se apropie oamenii, fiindcă oamenii sunt răi. Oamenii le fac rău. (Se întristează)

D: Cum pot să le facă rău oamenii?

W: (Tristă) Oamenii au încălcat zona în care trăiesc zânele, iar asta le face rău. Ele locuiesc în copaci și oamenii au doborât copacii. Nu mai există mulți copaci, și zânele nu mai au casă.

Se pare că zânele erau spirite ale naturii care protejau plantele și copacii. Erau foarte supărate, pentru că oamenii doborau copacii pe care ele trebuiau să îi protejeze. Simțeau că nu își mai fac datoria de zână.

D: De asta nu le plac oamenii?

W: Da. Dar nu este pe Pământ. Nu e ca pe Pământ, nu sunt aceleași plante. Noi am venit acolo ca să ajutăm zânele, pentru că ele sunt micuțe și nu pot să vadă prea departe. Am venit ca să le ajutăm, pentru că noi putem vedea ce le poate face rău.

D: Voi puteţi vedea pericolul şi le puteţi avertiza?

W: Putem să vedem. Da.

D: Dar ai spus că ai mers şi în altă parte?

W: A trebuit să merg şi în alte locuri, unde era nevoie ca cineva să ajute zânele. Da. Zânele se bucură foarte mult când venim, pentru că se simt în siguranţă şi nu mai sunt speriate. Noi trăim în cer. Oamenii nu pot să ne vadă, dar zânele ne pot vedea. Oricum, nu cred că oamenilor le place de noi. Lor nu le pasă prea mult ce se întâmplă cu natura.

D: Cred că oricum nu te pot vedea, fiindcă străluceşti aşa de tare.

W: Oamenii văd structura, iar noi nu avem o structură vizibilă. Am revenit acasă, ca să verific dacă totul este în regulă. Ai mei s-au bucurat să mă vadă şi mi-au povestit ce s-a mai întâmplat. Vorbeau toţi deodată. De asta nu am putut să înţeleg. (Chicoteşte) S-au întâmplat multe lucruri. Zânele nu vorbesc aşa de repede. Eu pot să merg şi în alte lumi, dar am de lucru acolo, cu ele. Sunt nişte fiinţe delicate. Sunt pline de căldură şi grijulii. În preajma lor te umpli de iubire. Oamenii au încercat să meargă acolo, dar noi am împuţit locul. Am făcut un amestec de mirosuri care puţeau. Ne pricepem la asta. A funcţionat. (Chicoteşte) Oamenii au plecat imediat, ca să scape de mirosul urât. Ei nu se pricep la aşa ceva. Toată lumea s-a bucurat foarte mult, când au plecat oamenii.

Deşi astfel de fiinţe nu au în general un sentiment al timpului, m-am hotărât să o duc înainte în timp, într-un moment când se întâmplă ceva important.

D: Ce faci? Ce vezi?

W: O, sunt mulţi oameni. Văd oraşe mari. Nu e bine. Am încercat să răspândim un miros urât, dar ei am considerat că pot primeni aerul. Ei cred că acolo se găseşte ceva, un lucru de care au nevoie. Nu ştiu despre ce e vorba, dar nu e bine pentru noi. Ei au de gând să captureze animalele şi să facă experimente. Asta nu e bine. Nouă nu au cum să ne facă rău, dar vor face rău zânelor şi animalelor, care sunt prietenii noştri, care sunt o parte din noi.

D: Credeam că oamenii nu pot să vadă zânele.

W: Nu pot să le vadă, dar le pot speria şi asta le face rău. Le pot lua habitatul. Sunt atât de tristă, fiindcă nu am putut să le apăr şi asta era treaba mea. (Aproape plânge) Nu vreau să mai văd această scenă. Eu trebuia să împiedic aceste lucruri. Am văzut că vin oamenii, dar nu am putut să îi opresc. Nu a funcţionat. (Este copleşită de tristeţe)

D: Cum arată animalele pe care le capturează oamenii?

W: Unele din ele au pete ca de leopard.

D: Sunt feline mari?

W: Da. Dar nu sunt rele. Toate animalele sunt bune, dar sunt speriate. Toată

lumea s-a speriat.

D: Ce fel de animale mai capturează oamenii?

W: Mai prind maimuțe și toate păsările astea frumoase. (Aproape plânge) Ele contau pe ajutorul nostru.

D: Mai poți face ceva ca să ajuți animalele?

W: Nu știu. Nu cred. Oamenii sunt prea mari.

D: Nici zânele nu pot să ajute animalele?

W: Nu, dar pot încerca. (E foarte nefericită) Dar sunt prea mulți oameni și sunt hotărâți să le captureze. Ei pun animalele în cuști. Animalele sunt speriate. Unele din ele mor, fiindcă sunt prea speriate. Nu mai vor să trăiască. Apoi le duc în această clădire mare. Taie copacii.

Wanda nu a mai putut suporta să privească această scenă. Credea că este vina ei că s-au întâmplat aceste lucruri cumplite. A părăsit brusc lumea în care ajuta zânele și animalele (sub forma de spirit al naturii) și s-a întors în lumea spiritului. Credea că și-a ratat misiunea de a proteja omulețiii. S-a prezentat la raport și Consiliul Bătrânilor a hotărât că data viitoare va putea face mai mult bine dacă va fi un om, mai degrabă decât o ființă strălucitoare din energie, pentru că va avea mai multă putere de a schimba lucrurile. A descris entitățile din consiliu, care o sfătuiau.

Arată ca niște globuri de lumină, dar sunt ființe diferite de cele din grupul meu. Sunt foarte diferite, sunt mai diafane. Cred că au și ei o structură internă, dar radiază atât de multă lumină, încât este foarte greu să vezi dacă au cu adevărat o structură. Nu arată ca cei din grupul meu.

D: Ei sunt cei care iau deciziile?

W: Ei te ajută să iei decizii. Te lasă să alegi, dar îți arată toate alternativele și îți explică ce implică ele.

D: Deci te-ai decis că vrei să fii un om?

W: Da, pot să fac asta. (Are o voce nesigură)

D: Întotdeauna este înspăimântător să faci ceva nou și necunoscut, ceva diferit. Nu e așa? (Da!) Apoi ce se întâmplă? Cum devii un om?

W: Văd bebelușul acesta micuț. Mi-au spus că voi deveni acest bebeluș, dar eu nu vreau să fiu un bebeluș, pentru că bebelușul nu este puternic.

D: Da, dar trebuie să începi de undeva.

W: Am să fiu un copil de aproximativ șase ani.

D: Deci nu vei fi un bebeluș. (Nu) Poți să vezi acest copil?

W: Da. E drăguţ. Are multă energie. E foarte preocupat de binele animalelor. Îi spun o parte din lucrurile pe care cunosc, dar nu mai știu atât de multe. Încep să uit.

D: Dar cum devii acest copil, dacă are deja șase ani? În el locuiește un spirit, nu-i așa?

W: Nu știu. Eu doar l-am văzut și am mers la el, apoi am devenit acest copil.

D: Așa merg lucrurile câteodată?

W: Nu știu. Am văzut un bebeluș și nu am vrut să fiu acel bebeluș, apoi am văzut copilul și acum sunt copilul.

D: Așa devii un om? Trebuie să încep de când erai mic?

W: Da. Eu am șase ani și pot să fac tot felul de lucruri. Nu pot să îi povestesc despre zâne, fiindcă nu îmi mai amintesc mare lucru. Știu că există ceva, dar nu știu ce anume este.

Procesul era neclar, dar era evident că s-a hotărât să devină un omuleț care putea influența lucrurile. Era prima sa încarnare, dar în mod cert nu era vorba de viața de acum, în care era Wanda. I-am cerut să lase acolo acea entitate și să meargă înainte prin timp și spațiu. Astfel am putut să comunic cu subconștientul său.

D: Știu că subconștientul ar fi putut alege orice viață pe care i-o arate lui Wanda. De ce a ales subconștientul să îi arate această viață?

W: Pentru că este valoroasă. În prezent ea simte că nu poate să ajute animalele și plantele. Dar trebuie să știe că poate să influențeze lucrurile, deși este doar un singur om. Ea crede că este greu ca un singur om să aibă influență și să schimbe lucrurile. Dar totul pornește de la un om. Ea are idei despre cum să înceapă, dar nu le dă curs.

D: De asta a renunțat la forma de ființă de energie și a ales să fie om?

W: Acesta este unul din motive. Acum ea nu mai vrea să lucreze cu plantele și animalele, vrea să lucreze cu oamenii, în speranța că oamenii vor deveni mai buni. Dar nu e sigură că oamenii de pe Pământ sunt gata să înțeleagă că există mai multe dimensiuni diferite. Oamenii acționează de multă vreme după același scenariu. Iată că în sfârșit am reușit să comunicăm cu ea. Ne-a luat atât de multă vreme! Ea știe de multă vreme că trebuie să lucreze cu oamenii.

D: Dar când vii să trăiești ca om se creează karma, nu-i așa?

W: Da. Ea a luat în repetate rânduri decizia de a veni aici, dar poate să meargă și

în alte locuri. Poţi să ieşi de sub restricţiile umane, dacă vrei. Poţi alege să mergi în alte locuri. Poţi alege să lepezi karma, indiferent că este pozitivă sau negativă.

D: Da. Dar ea a luat hotărârea de a fi om, ca să influenţeze şi să schimbe lucrurile?

W: Ea speră că va putea să schimbe lucrurile, dar trebuie să înţeleagă că a schimbat lucrurile în multe locuri. Se străduie prea mult. Încearcă mereu să aibă grijă de tot şi de toate, dar trebuie să îşi amintească faptul că a avut grijă de toţi şi de toate, secole la rând.

În cartea mea Între moarte şi viaţă, am explicat că una din seriile de vieţi pe care trebuie să le experimentăm înainte să trăim în trupul uman, este viaţa ca spirit al naturii – zâne etc. Aceştia sunt păzitorii plantelor şi animalelor. Aceste fiinţe micuţe sunt reale şi oamenii din culturile din trecut, care s-au dezvoltat în comuniune cu natura, puteau să îi vadă. Multe poveşti despre aceşti „omuleţi” se bazează pe fapte. În societatea tehnologică în care trăim acum este mult mai greu să fim conştienţi de prezenţa lor, afară doar dacă ar fi vorba de gremlinii micuţi care îţi pun beţe în roate la calculator. Această poveste arată că spiritelor naturii nu le place să fie prea aproape de oameni. Ele preferă zonele naturale sau agricole, mai degrabă decât oraşele aglomerate.

O altă formă de viaţă prin care trebuie să trecem în mod obligatoriu în evoluţia noastră, este cea a „elementalilor”. Nu sunt sigură că asta a experimentat Wanda, pentru că ea părea să ajute zânele şi nu făcea parte din categoria lor. Elementalii sunt energii de bază care nu au o formă solidă. Nu par a avea o inteligenţă cu care să poţi comunica. Sunt atraşi de anumite locuri şi se hrănesc cu energia locului contribuind la ea, indiferent că este pozitivă sau negativă. Majoritatea oamenilor pot să simtă această energie de bază, când intră în anumite clădiri. De exemplu energia unei catedrale mari diferă de energia unei închisori. Este vorba de acumularea de energii reţinute în acea structură. Cele două forme de viaţă prezentate diferă între ele. Acest capitol demonstrează că este posibil să

experimentezi multe forme de viață care nu sunt de om, înainte ca sufletul să experimenteze viața mai complicată, în formă umană.

***

Sesiunea care urmează descrie oare același gen de entitate, sub nume diferite?

D: Sally a vrut să știe cum intră zânele în regnul uman. O interesează foarte mult omuleții din basme și zânele.

S: Zânele nu sunt omuleți. Sunt destul de mari, în comparație cu oamenii.

D: Dar noi ni le imaginăm întotdeauna ca niște ființe foarte mici.

S: Acelea nu sunt zâne. Sunt spirite ale naturii, care comunică. Sunt ființe „deliminale” (fonetic), aflate la granița dintre oameni și zâne.

Liminal sau „deliminal” (Dolores) înseamnă „cel care se află la limită sau la graniță, care delimitează”. De multe ori în munca mea, ființa care comunică va inventa cuvinte sau va transforma verbele în substantive, ca să poată să descrie lucrurile cât mai bine. Așa era cazul și aici?

D: Dar ai spus că zânele sunt destul de mari?

S: Da sunt mari. Uneori sunt mai mari decât majoritatea oamenilor. Ele au o abilitate diferită de a se manifesta. Ele sunt precum oamenii în sensul că au două mâini și două picioare, dar sunt mai conectate cu natura. Au sentimente pentru natură și trupuri ca în natură. Sally are o prietenă zână, care seamănă cu un copac. Are o piele ca scoarța de copac și părul ei arată ca frunzele verzi. Aceste ființe manifestă uneori corpuri diferite de cele ale omului.

D: Dar este un corp fizic? (Da) Ei bine, ea dorea să afle cum intră aceste ființe pe tărâmul omului.

S: Folosesc elementele.

D: Eu știu despre elementali. Tu te referi la elemente?

S: Folosesc elementele. Corpul lor este rezultatul unei combinații între cele patru elemente: aer, apă, pământ și foc. Ele separă fiecare element apoi trec printr-un portal și le reasamblează, chemându-le de cealaltă parte a portalului, pe tărâmul uman.

D: Dar corpul lor arată uman?

S: Da. Arată uman, dar cam ciudat. Este un aspect diferit de cel din tărâmul zânelor.

D: Dar oamenii nu îşi vor da seama că de fapt conversează cu o zână?

S: Nu, dar vor crede că vorbesc cu o persoană ciudată. Vor crede că zâna în corp uman arată puţin diferit de oamenii normali.

D: Persoana care este zână ştie că este diferită?

S: O, da! Îşi amintesc totul. Ele ştiu că nu sunt fiinţe umane normale. Dar ele pot să vină şi să plece din acest tărâm, mult mai uşor decât oamenii.

D: Îşi pot folosi abilitatea de zâne pentru vindecare?

S: Da, dar pentru asta trebuie să se conecteze la elemente şi să înţeleagă rolul jucat de elemente într-o boală. Apoi vor trebui să modifice elementele ca să le aducă în echilibru şi în armonie unul cu altul, pentru ca starea de boală să fie ameliorată. Pentru asta nu este nevoie să se afle lângă persoana bolnavă. Ea are informaţia, dar nu o aplică. Problema este că ea nu crede că poate să facă acest lucru.

D: Ne creăm singur limitările. (Da)

***

Când Betty a ajuns în acea viaţă, s-a văzut cum se uita la un obiect ciudat, într-un peisaj nefamiliar. Obiectul era un cilindru foarte neted colorat ca o stridie, cu o minge rotundă în vârf. Pe partea dreaptă avea un desen roşu rectangular. Cilindrul stătea cocoţat pe stânci, proiectat pe un cer ciudat de culoare bleumarin şi galben palid. Nu părea a fi un peisaj de pe Pământ. Apoi a spus: „Se pare că totul este sub pământ. Trebuie să intru sub pământ. Noi nu trăim la suprafaţă, trăim în subsol. Văd o deschizătură, un tub rotund. Intri în tub. Dar nu e casa mea. Dau o raită şi plec. Am făcut doar o escală aici. Noi suntem mineri. Am verificat semnalul. Eu sunt ofiţer de comunicare. Cilindrul este un dispozitiv de comunicare. Mingea din vârf se deschide şi emite lumină."

Am întrebat-o dacă vrea să coboare, ca să vadă ce este sub pământ. A spus că pentru asta trebuie să aluneci în josul tubului. A ajuns într-o cameră, unde şi-a scos echipamentul de protecţie din exterior, pe care l-a purtat la suprafaţă. „Îl scot şi văd că nu sunt o fiinţă umană. Arăt ca un gândac cu multe braţe şi un cap în formă de minge de fotbal. Arăt ca o furnică. Am fălci ca o pensetă şi ochii mei sunt la capătul unor antene. Pot privi în toate direcţiile. Am două antene. Pot vedea în multe direcţii. Am patru picioare şi şase braţe. Corpul meu este de culoare maron. Are trei segmente: segmentul de sus este capul, segmentul din mijloc are şase braţe şi cel mai mare de jos are patru picioare. La piept am un aparat prin care respir. Dar nu e un aparat, este un organ aflat în afara pieptului. Trag aer prin el şi pot comunica prin fluierături şi ţăcănituri, într-un limbaj pe care îl înţelegem cu toţii."

D: Există un motiv pentru care ai purtat costumul de protecţie la suprafaţă?

B: Din cauza radiaţiilor. Nu poţi să respiri la suprafaţă fără costum şi te protejează de radiaţii.

D: De ce sunt radiații la suprafață?

B: E prea aproape de soare. Singura dată când am mers la suprafață, a fost ca să verific semnalul.

D: Pare a fi important ca semnalul să funcționeze fără întrerupere.

B: De asta mă au pe mine. Eu sunt o rezervă în caz de urgență. Dacă se strică semnalul, pot să trimită prin mine un semnal ca un fel de puls, dar cred că asta m-ar ucide. Mi-aș folosi toată energia ca să fac asta.

D: De asta ești numit ofițer de comunicații.

B: Da. Eu sunt rezerva de urgență.

D: Dacă se întâmplă ceva, va trebui să te sacrifici pentru a trimite mesajul? (Da)

Sub pământ mai trăiau și alte ființe asemănătoare cu el. „Suntem împărțiți în case. Cred că le-ai putea numi case. Fiecare casă îndeplinește o anumită sarcină. Avem liniaje care se ocupă de anumite sarcini. Eu fac parte dintr-o casă de comunicații.”

D: Ce vrei să spui? Abilitățile sunt transmise prin liniaje de la părinți la copii?

(Da) Iar ceilalţi vor avea alte abilităţi şi fac treburi diferite?

B: Da. Cei care sapă tunele. Lucrăm sub pământ. Suntem mineri.

D: Aveţi şi un loc unde locuiţi?

B: Avem un loc unde ne retragem, ca să nu stăm în calea nimănui. Nu cred că eu dorm.

D: Cum vă hrăniţi? Consumaţi ceva? (Nu)

B: Ne naştem cu ce ne trebuie şi când se termină rezerva, murim.

Mi-a raportat toate aceste lucruri, fără nici o emoţie. Nu părea să îl deranjeze ceva. Aşa stăteau lucrurile, pur şi simplu.

D: Nu vă reînnoiţi proviziile?

B: Nu. Este o viaţă scurtă, în care lucrăm tot timpul.

D: Ce anume extrageţi din mină?

B: Extragem o piatră pentru altcineva. Nu este pentru noi. Noi nu avem nevoie de ea.

D: Se pare că nu aveți nevoie de mare lucru.

B: Nu. Facem asta pentru altcineva. Pietrele sunt albe. Uneori sunt transparente, alteori sunt de culoare verde sau purpurie. Sunt pulverizate, apoi sunt trimise pe altă planetă.

D: Aveți un echipament în subsol cu care le pulverizați?

B: Da. Sunt procesate. Există anumite case care se ocupă de acest lucru. Avem lucrători.

D: Apoi pietrele sunt trimise pe planeta voastră de baştină?

B: Nu cred că am avut vreodată o planetă de baştină. Cred că m-am născut pe o navă spațială, apoi am fost lăsat aici ca să muncesc.

D: Sunt lăsați pe planetă mai mulți ca tine în același timp?

B: Da. Suficient de mulți ca să facem treaba. Este o viață scurtă. Dacă murim, suntem înlocuiți.

D: Și ce crezi despre asta? Îți place această viață?

B: Eu nu am astfel de emoții. Am mai multe gânduri decât alte ființe, fiindcă sunt un comunicator. Dar în această etapă din viața mea, eu cred că atunci când îmi voi lepăda trupul, voi deveni lumină și atunci voi putea face ce vreau eu.

D: Sunteți învățați aceste lucruri sau pur și simplu le știți?

B: Pur și simplu știm aceste lucruri. Ne naștem cu ele. Oamenii de pe nava unde am fost eu, nu știu asta. Dar noi păstrăm această amintire. Noi știm că trecem dintr-o existență în alta. Suntem aici doar pentru scurt timp. Facem asta pentru o scurtă perioadă de timp.

D: Dar tu ai spus că ai mai multe (cred că le-am putea numi „sentimente”) decât ceilalți, pentru că ești un comunicator?

B: Pentru că nu sunt cu adevărat unul din ei.

D: Dar ai spus că oamenii de pe navă sunt diferiți. Poți să îi descrii?

B: Sunt mai mari ca noi. Au două brațe, două picioare și capete rotunde. Au trăsături diferite decât avem noi.

D: Știi ceva despre navă? Unde călătorește?

B: Este o navă de minerit. Face operaţiuni de minerit. Ei cultivă lucrătorii în incubatoare şi apoi le dau drumul pe planetă, ca să lucreze în mină. Au modificat genetic lucrătorii ca să facă anumite treburi, ca să aibă anumite însuşiri. Ei prelucrează minereurile şi livrează produsul. Au un anumit termen ca să execute lucrările. Totul este planificat în timp.

D: Când te lasă pe planetă, știi exact ce ai de făcut? Știi unde trebuie să mergi? (Da) Nu mai ai nevoie să pui întrebări?

B: Nu este nevoie. Mă nasc cu informaţiile. Știu ce am de făcut. Păstrez amintirile din liniajul meu. Cunosc informaţiile din alte locuri unde au fost strămoşii mei, înţeleg şi îmi amintesc ce au experimentat ei. Informaţiile vor fi transmise apoi mai departe, în liniajul casei de care aparţin. Dar cred că eu sunt un mutant.

D: Întotdeauna ai fost o astfel de ființă și ai avut aceste amintiri? (Da) Amintirile din tine au fost programate de oamenii de pe navă?

B: Nu puteau să ne programeze. Noi deja aveam informaţiile. Ei ne-au luat, pur şi simplu.

D: Ai spus că ei nu înțeleg aceste lucruri.

B: Ei nu le înțeleg. Ei nu au credințe spirituale, în afara celor care le-au fost

predate în școală, în copilărie. Ei sunt mai duri. Nu sunt ființe spirituale și nu văd partea spirituală din noi. Sunt foarte diferiți. Nu gândesc prea mult. Și ei sunt lucrători, dar de un fel diferit. Sunt absolut programați. Nu cred că sunt umani. Nu cred că sunt vii. Ei sunt androizi.

D: Androizi? (Da) Atunci nu au suflet? (Nu) Toți oamenii de pe navă sunt așa? (Nu) Pe puntea superioară mai sunt și alte feluri de oameni. Pot să îi aud, dar nu pot să îi văd. Ei au suflet. Sunt adevărați.

D: Ce știi despre aceste ființe diferite?

B: Aceste ființe au o pregătire înaltă. Au fost la multe școli. Lucrează în echipă. Sunt foarte diferiți, au forme diferite. Este un echipaj întreg, format din cel puțin 200 de oameni. Au pregătiri specializate în diverse domenii și fac parte dintr-un fel de concern care lucrează în minerit. În acest sistem solar, sunt opt planete. Patru din ele sunt locuite și interacționează între ele. Lucrează într-o operațiune de minerit care merge dincolo de sistemul nostru solar și aduce înapoi minereurile necesare pentru planetele din acest sistem solar.

D: Ființele de pe puntea superioară sunt din planete diferite din sistemul vostru solar?

B: Și de dincolo de el. Sunt angajați care primesc un salariu pentru risc ridicat. Este o muncă periculoasă.

D: Aceste ființe trebuie să consume hrană?

B: Da, consumă. Ei au bucătării, au dușuri, au sere în care cultivă diferite lucruri. Au biblioteci, dar nu au cărți. Au doar niște tablete micuțe care pot să facă multe lucruri și au în ele muzică înregistrată, voci, informații despre evenimente și diverse distracții.

D: Cum pot să înțeleagă aceste lucruri, dacă nu citesc?

B: Am niște mașini care produc o hologramă. E altfel decât ce am mai văzut. Holograma se unește cu ei, așa primesc ei informațiile.

D: La început ai spus că nu poți să îi auzi, dar acum poți accesa mai multe informații despre ei. (Da) Dar ei nu-și dau seama de acest lucru, nu-i așa? (Nu)

B: Ei ne privesc ca pe niște simpli lucrători, ca pe niște gândaci. Dar noi nu suntem androizi. Noi avem o forță de viață de scurtă durată, dar e foarte intensă și puternică.

D: Dar celelalte ființe, cele care sunt foarte dezvoltate, au sex diferit sau sunt toate la fel?

B: Există mai multe feluri de sex, nu sunt numai băieți și fete. Există băieți și fete, dar e mai mult de atât. Unii din ei nu sunt de natură fizică. Alții depun ouă. Sunt de multe feluri diferite și vin din multe locuri diferite.

În continuare am rugat această creatură să descrie facilitățile din subteran, în loc să cerceteze nava spațială.

D: Privește în subteran. Acolo nu este un oraș, este o operațiune minieră? (Da) Dar uneori trebuie să urci la suprafață, ca să verifici semnalul.

B: Trebuie să mă asigur că aparatul care emite semnale stă drept și nu a fost lovit de un meteorit. Se mai întâmplă și așa ceva.

D: De ce este atât de important acest semnal?

B: El anunță când este gata o încărcătură de minereu, sau când este nevoie de lucrători noi.

D: Dacă au murit prea mulți? (Da) Ce se întâmplă cu trupurile lor, atunci când mor?

B: Cadavrul este reciclat, dar lumina din el este eliberată.

Deci când se emitea semnalul, oamenii veneau și ridicau cadavrele, apoi lăsau lucrători noi. Semnalul era transmis în spațiul cosmic, din satelit în satelit. „Ne aflăm la o depărtare de trei zile de ei. Ei vin și staționează deasupra pe cer, apoi trimit retractorul care absoarbe minereul și cadavrele. Apoi trimit capsule cu lucrători noi.”

D: Știi la ce este folosit minereul pulverizat?

B: Am să întreb unde e folosit.

D: Poţi să întrebi şi să primeşti răspuns? (Da) Ei nu ştiu că poţi să faci, nu-i aşa? (Nu) Eşti mai deştept decât ştiu ei. (Râde)

B: Minereul pulverizat este folosit drept combustibil pentru navele lor, pentru fabrici şi oraşe. De asta este important să nu se întrerupă aprovizionarea. Minereul este distribuit în mod egal şi paşnic. Nu au probleme de control. Este împărţit echitabil de toată lumea.

D: Asta e foarte bine. Nimeni nu vrea să deţină controlul.

B: Nu. Au depăşit această fază. Asta s-a întâmplat în vremurile străvechi. Sunt creativi. Lucrează cu lumina solară şi cu piatra zdrobită şi creează nişte straturi care amplifică lumina. Apoi folosesc reflectoare care o direcţionează ca să lumineze oraşele şi să pună în mişcare vehiculele. Folosesc lumina şi ca să mărească producţia de hrană. O trimit şi la o centrală care produce energie. Această societate îşi controlează frumos resursele.

D: Sunt acoperite necesităţile cetăţenilor?

B: Da, dar este un mod de viaţă steril. Nu există multă mişcare. Nu sunt mulţi copii. Ei nu se bucură de viaţă. Doar există.

D: Deci nu este o societate ideală.

B: Nu îmi place, dar este ceva temporar, de scurtă durată. Eu nu mă ocup cu mineritul. Comunic cu ei toți. Le spun unde trebuie să meargă, ce trebuie să facă și unde trebuie să privească.

M-am hotărât să îl duc mai departe, la o zi importantă. Era o viață scurtă, dar se putea întâmpla ceva care el să considere că este important. A văzut un tunel. Credea că se afla într-un loc diferit, pentru că tunelul era pătrat, nu rotund. „Se simte diferit. Cred că merg înapoi la nava spațială: Ei mă cheamă pe navă. Vor să mă deschidă. De ce vor să mă deschidă? Au descoperit ceva despre mine. Când am trimis un mesaj prin semnal, am folosit un cuvânt pe care nu ar fi trebuit să îl folosesc. M-am exprimat altfel, iar ei vor afle de ce am făcut asta. Așa încât ei mă duc pe navă. Ei cred că sunt diferit de semenii mei și vor să vadă dacă am ceva diferit în interiorul meu. Îmi dau seama că viața mea practic s-a terminat. Cred că nu vor găsi nimic, fiindcă nu e ceva din interiorul meu.”

D: De unde vine asta?

B: Din lumină.

D Vine din partea ta spirituală? (Da) Dar tu nu crezi că ei înțeleg acest lucru, nu-i așa?

B: Dar vor înțelege.

D: De ce? Ce se întâmplă?

B: I-am dat drumul în faţa lor, înainte să mă taie: Am dat drumul la pulsul meu de lumină. A explodat. A fost amuzant. I-a doborât la pământ.

D: (Am râs) Nu se aşteptau la aşa ceva, nu-i aşa?

B: Nu. Cred că le-am făcut rău. Văd cum le curge sânge din urechi şi din nas.

D: Cine a facut asta? Androizii sau ceilalţi oameni?

B: Ceilalţi. Androizii nu puteau să facă asta.

D: Deci nu ai mai aşteptat să te taie.

B: Nu. Dar ei pot să mă taie şi după ce am emis pulsul. Pulsul era partea adevărată din mine şi am lăsat-o să iasă complet. A fost orbitoare. A trecut prin ei.

D: Dar ce a fost asta? A fost energie sau ce anume?

B: Energie. Nu este grea, este lumină. Iar eu mă mişc prin navă, trec prin fiecare parte a navei. A fost atât de puternic semnalul, atunci când i-am dat drumul în

camera aceea mică. Iar acum trec prin toate nava și memorez totul, toate sistemele, toți ocupanții navei, toate liniajele lor.

D: Ca și cum ai absorbi totul? (Da) De ce faci asta?

B: Ca să transmit informațiile mai departe, pentru ca generațiile următoare să aibă în ele cunoașterea plantelor, a oamenilor, a ființelor, a planetelor.

D: Generațiile următoare din casa ta?

B: Din casa mea. Ele se vor transforma. Vor deveni mai mult. Informațiile se transmit către toate generațiile. Timpul și spațiul nu contează pentru noi. De fapt nu au contat niciodată.

D: Așa încât ai hotărât să memorezi totul, înainte să-ți vezi de drum.

B: A fost o ocazie bună. Memorez fiecare metal, fiecare bucată de metal. Cum funcționează celulele, cum funcționează totul. Și acum trimit totul în lumină.

D: Cum faci asta?

B: Mă gândesc la asta și se face.

D: Te gândești la tot ce vezi și simți și trimiți informațiile în afară?

B: Întotdeauna.

D: În mod normal, aceste lucruri nu fac parte din viața ta.

B: Da și nu. Așa ceva s-a mai întâmplă și altădată în casa noastră. Am profitat de acest lucru. Dar timpul nu contează pentru noi. Noi existăm de multă vreme.

D: Nu te mai gândești la cadavrul tău care a rămas acolo, fiindcă oricum știai că vei trăi o viață scurtă.

B: Nu mă mai gândesc la asta. A fost ceva trecător. Eram deghizați. Ei nu și-au dat seama de acest lucru. Nu au știut cine eram noi. Vedeau în noi doar gândacul, doar lucrătorul. Puteam să mergem oriunde, deghizați astfel.

D: Dar celelalte ființe ca tine nu aveau această abilitate, nu-i așa? Cei din celelalte case, din celelalte liniaje?

B: O au și ei.

D: Dar crezi că o foloseau?

B: Ei aşteptau. Strategia asta funcţionează pentru noi. Ai o viaţă scurtă, apoi emiţi acel puls exploziv. Iei cu tine toată cunoașterea și o trimiţi în lumină.

D: Ai idee ce face lumina cu informaţiile?

B: Creează lucruri noi.

D: Are nevoie de aceste informaţii pentru a crea lucruri noi?

B: Nu, dar ajută la direcţionarea creaţiei. Poate crea orice. E ca un șuvoi de gânduri care se unește cu alte șuvoaie de gânduri, iar când se întâmplă asta, sunt create lucruri noi. O parte din ele curg înapoi de unde au venit, o parte merg înainte și explorează direcţii noi și o parte sunt puse la păstrare. Se înfăşoară înăuntru și se amplifică. Noi știm că facem parte dintr-o minte divină care apreciază această experiență și o folosește pentru a se extinde și a se aprofunda.

D: Dar are nevoie de informaţii ca să creeze?

B: Nu, dar folosește informația pentru a crea și se află într-o stare de creație perpetuă. Acest principiu nu se schimbă niciodată.

D: De ce sunt importante noile informaţii?

B: Pentru că relatează o experiență, o reamintire, o reînnoire. Pentru că aduc o

focusare pe ceea ce a fost, pe ceea ce este, pe ceea ce poate fi. E vorba despre schimbare.

D: Deci este important să existe acest aport de informaţie?

B: Da, ca să se producă o schimbare. Oamenii aceia care au rămas acolo, sunt înţepeniţi acolo. Ei nu mai evoluează suficient. Şi-au pierdut creativitatea şi bucuria de viață. Sunt ca niște automate.

D: Ei au stagnat.

B: Da, ei au stagnat.

D: Tu nu mai revii acolo.

B: Nu. Am terminat cu asta. Am făcut tot ce puteam face acolo.

D: Te hotărăşti singur ce vrei să faci în continuare, sau te ajută cineva?

B: Este o decizie de grup. Hotărâm cu toţii.

D: Unde se află grupul?

B: Grupul se află în lumină. Eu intru în lumină şi acolo există un sentiment, o înţelegere, o cunoaştere. Când eşti în lumină, simţi cum eşti chemat, simţi cum eşti atras. Eşti dus de această chemare şi simţi unde trebuie să mergi şi ce trebuie să faci. Dacă este nevoie, dacă eşti chemat, mergi acolo. Este o călătorie lungă, dar este în regulă.

D: Se trece de la un lucru la altul şi extinderea este continuă, învăţarea este continuă. Asta vrei să spui?

B: Da. Acesta este ideea, acesta este scopul. Este punctul de adunare, este punctul de eliberare. Se mişcă precum o spirală. Noi ne mişcăm mereu. Se simte ca şi cum am fi aproape de ceva.

D: Unde au hotărât ei că vei merge în continuare?

B: Asta depinde de locul în care te afli. Există mai multe nivele. Dacă lucrezi într-o anumită zonă, într-un şuvoi de gânduri. Cei care lucrează acolo direcţionează şi ajută, creează experienţa, creează ceea ce este necesar. Dacă ce afli mai departe şi nu te-ai cablat acolo, lucrurile nu sunt atât de bine definite. Există o unitate a minţii care se mişcă în toate direcţiile şi în toate timpurile. Ca să se păstreze echilibrul, starea de echilibru trebuie uneori modificată, în zonele externe. Atunci este posibil ca lumina să îţi ceară să mergi acolo, ca să faci modificările.

D: Deci pe măsură ce te dezvolţi mai mult, ai o putere de decizie mai mare privitoare la ce vrei să faci?

B: Da, pentru că faci parte din mintea unică. E ca o hologramă. Dacă se fragmentează, fiecare fragment este o replică perfectă, dar continuă să facă parte din tabloul mai mare.

Am rugat ființa de lumină să părăsească această scenă și să își continue călătoria. Am orientat conștiința lui Betty înapoi în corp și am chemat subconștientul, ca să aflu de ce a ales să ne arate această viață ciudată. Știam că subconștientul ne-a arătat aceste lucruri cu un scop. Întotdeauna are un scop.

B: Este versatilitatea luminii. Lucrurile nu sunt întotdeauna cum par. Este înțelegerea că lumina din interior e mult mai mult decât pare.

D: Ce legătură are asta cum viața lui Betty de acum?

B: Este liniajul. Este modul în care este folosit liniajul, modul în care este adus într-o ființă și este apoi eliberat pentru a-și vedea mai departe de drum. E vorba de unire, în viața sa. E vorba de ajustarea perfecțiunii, în viața sa.

D: Cum vrei să folosească ea aceste informații în viața sa?

B: Vreau să își amintească șuvoiul de gânduri al conștiinței, să își amintească unde o duce el. Să își amintească starea de unire, gândurile și focusarea care vin din mintea multiplă. Să își amintească faptul că este un vas de lumină, în formă umană.

D: În viața aceea a fost un comunicator.

B: Întotdeauna a fost un comunicator. Şi acum este. Ăsta e scopul ei. Face lecturi cu oamenii şi se conectează la ei. Se conectează la nucleul lor de lumină, decojeşte straturile. Îi ajută să îşi amintească faptul că sunt sunt cu toţii lumină, să îşi amintească conectarea la Totul.

D: Ea ar dori să ştie cum îşi poate îmbunătăţi abilităţile mediumice, cum poate face lecturi mai bune pentru oameni.

B: Totul e cum trebuie.

D: Crezi că face o treabă bună?

B: Destul de bună.

D: Ea îşi face griji.

B: E bine că îşi face griji. Este o abordare onestă, care îi controlează egoul. Ea s-a mai luptat cu egoul în trecut.

***

Într-una din clasele mele de hipnoză, o femeie a adus în discuţie un element care nu se aplica la tehnica pe care o predam. Deşi abătea discuţia de la chestiunile predate, nu am putut să trec peste observaţia ei şi m-am hotărât să îi răspund. Eu explicam că trebuie să experimentăm totul atunci când ne hotărâm să ne încarnăm pe Pământ. Când spun totul mă refer la starea de gaz, de minerale, de pietre, plante, animale şi toate fazele condiţiei umane. Este aşa pentru că Dumnezeu a fost curios şi ne-a trimis pe noi afară din Sursă (ca celule din trupul lui Dumnezeu) ca să învăţăm cât mai mult posibil şi să aducem înapoi această cunoaştere, ca să fie adăugată în banca de date uriaşă din computerul Său. Vom continua să călătorim iar şi iar, până „absolvim şcoala”, ca să zicem aşa, apoi ne vom întoarce acasă la Sursă şi vom rămâne acolo. Femeia a spus că nu credea în această teorie, pentru că Dumnezeu este atoateştiutor. El are toată cunoaşterea şi nu are nevoie de noi. Dar tot ce am cercetat eu arată că lucrurile nu stau aşa. Dumnezeu adună informaţiile pe care fiecare din noi le-am depozitat în El, eoni de timp. El cercetează mereu şi vrea să afle mereu mai mult, pentru că are o curiozitate care nu poate fi satisfăcută niciodată. Astfel El creează mereu diverse forme noi.

Femeia a întrebat la ce ar putea folosi Dumnezeu toate aceste informaţii. Am descoperit că informaţiile sunt folosite pentru a creea. Am explicat că se pare că universul nostru se extinde mereu şi în timp ce călătorim în exterior, adunăm mai multe experienţe şi mai multă cunoaşte. Apoi se pare că se ajunge într-un punct limită al expansiunii, în care totul începe să revină înapoi la sursă şi face implozie. Oare atunci revenim acasă cu toată cunoaşterea pe care am experimentat-o? Oare atunci ajungem în punctul în care ne putem odihni şi putem rămâne cu Dumnezeu? Se pare că după ce totul a făcut implozie înăuntru, explodează din nou în afară, într-un ciclu constant.

Ea a întrebat: „Oare există un punct în care ne oprim, un punct în care încetăm să mai fim şi devenim nimic?” Eu nu cred asta, pentru că totul este energie şi energia nu moare niciodată. Doar îşi schimbă forma. Ea nu vedea ce rost are să revenim mereu în acelaşi univers, pentru a experimenta milioane de lecţii, în diferite forme. Va veni un punct în care vom experimenta totul. Oare atunci vom înceta să mai existăm?

Un bărbat din clasă a dat răspunsul perfect. El a spus: „Da, am putea experimenta tot ce este de ştiut în acest Univers, dar există milioane de alte universuri, cu lumi şi creaturi pe care nici nu ni le putem imagina.” Aşa cum am scris în această carte, există universuri cu legi ale fizicii total diferite, locuri unde planetele sunt pătrate în loc să fie rotunde etc. În aceste locuri ne aşteaptă nenumărate experienţe. Chiar dacă în final am epuiza posibilităţile acestui univers, mai există milioane de universuri pe care să le explorăm. Poate că de fiecare dată când universul explodează şi apoi face implozie, apoi explodează iar în propriul său ciclu de reîncarnare, noi suntem trimişi să explorăm altceva. Posibilităţile sunt fără sfârşit, la fel şi evoluţia sufletului. Atâta timp cât Dumnezeu este mânat de curiozitate şi vrea să înveţe experienţe noi pe care să le adauge la depozitul său de cunoaştere, noi avem scopul util de a adăuga noi informaţii la puterea de creaţie a Sa. Astfel vom reveni mereu „acasă”, unde se găseşte o mare iubire şi putere de refacere. Aşa încât nu vom muri niciodată.

Capitolul 5

Planeta verde

Betty a ajuns într-o viață trecută unde nu putea să vadă nimic, dar simțea că se află în spațiul cosmic. „Nu e nimic în jurul meu. Simt că plutesc. Simt că fac parte din Totul. E întuneric, dar mă simt comod. E ca și cum m-aș uita la univers, ca și cum m-aș uita la copiii mei. Stelele, planetele, galaxiile sunt familia mea. Sunt surorile mele.” În timp ce privea, a văzut cum se întâmplă ceva spectaculos. „Se naște o galaxie. A erupt. Crește și e frumoasă.” (Vocea îi era plină de uimire și admirație)

D: S-a format atât de repede? (Da) Știi cum se întâmplă asta?

R: Nu. Se întâmplă pur și simplu.

D: Este un loc în care mergi de multe ori?

R: Nu cred că am mai fost aici înainte. Se simte atât de confortabil și de frumos. Aș vrea să mai stau aici, dar probabil trebuie să merg undeva. În regulă. Apare o planetă. Arată ca o lună mare și verde. Ne apropiem și arată de parcă ar fi acoperită cu mușchi. Cobor pe planetă și văd copaci moi.

D: Arată ca mușchiul?

R: Da. E o pădure întreagă. Copacii sunt mai înalți ca mine. Trec prin pădure și e multă umezeală. Copacii sunt ca o cortină și este întuneric. Au frunze ca niște bureți, de un verde frumos. Toată planeta e acoperită cu acești copaci. Pământul e închis la culoare și moale, dar nu mă scufund în el. Copacii au o scoarță aspră, de culoare maron întunecat.

D: Solul cum arată?

R: E ca o tocătură de scoarță de copaci.

I-am spus să se uite cum arată și descrierea m-a luat prin surprindere. Nu era o ființă umană. „Am lăbi ca de rață, de culoare albastru-gri. Am niște picioare alungite și fusiforme ca de rață, cu un fel de piele între degete. Și la mâini am piele între degete. Înafară de degetul mare, mai am trei degete.

D: Poți să apuci obiecte cu mâna?

R: Da. Le pot ține cu pielea dintre degete.

D: Porți haine?

R: Nu. Sunt foarte slabă.

Avea o față lungă și slabă. Nu avea păr. Aveau ochi mari, care îi acopereau jumătate din figură.

D: De ce ai nevoie de ochi atât de mari?

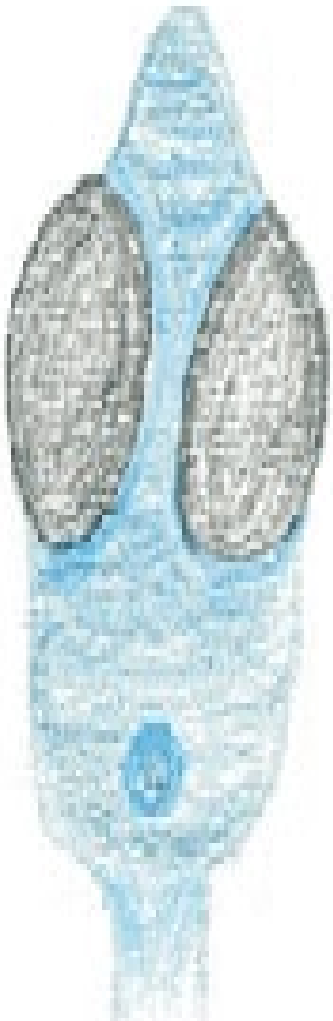

Face

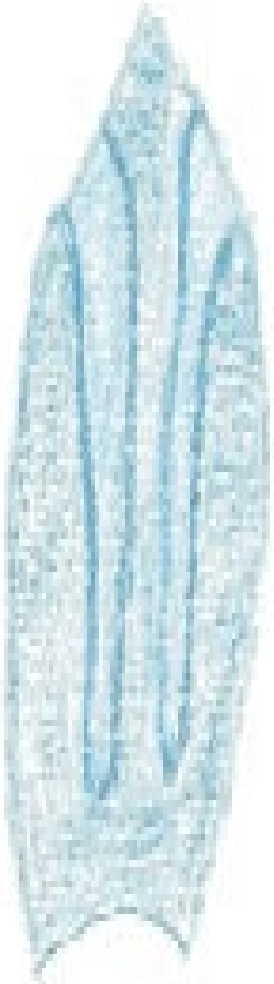

Foot

R: Pentru că aici este întuneric. Este lumină deasupra copacilor, dar la nivelul solului este întuneric.

D: Aveţi un ciclu noapte / zi? Înțelegi ce spun?

R: Nu. Aici nu există zi şi noapte. E un fel de crepuscul.

A spus că avea o gură ca o gaură. Am întrebat: „Mănânci ceva? Consumi hrană?”

R: Mănânc coajă de copac. O culeg de la sol. Degetele cu pieliță între ele mă ajută să păşesc pe coaja de copac. Pot să o pulverizez şi să o mănânc. (Surprinsă) Cu limba! Zdrobesc coaja cu mîinile şi o culeg de pe mâini cu limba.

D: Asta e singura hrană pe care o consumi? Ce gust are?

R: Nu ştiu.

D: Dacă te-ai obişnuit cu această hrană, nu ai mai experimentat alte gusturi. Bei ceva?

R: Nu. Există umiditate în aer. O absorb prin piele. În pădure este răcoare şi nu trebuie să beau nimic.

D: Ai un sex? Înțelegi ce spun?

R: Sunt... femelă. Depun ouă și partenerul meu fertilizează ouăle, după ce au fost depuse.

D: Unde trăiești?

R: În pădure.

D: Dar ai spus că pădurea aoperă toată planeta. (Da) Locuiești într-un anumit loc din pădure?

R: Avem teritoriul nostru. Mai există și alții ca noi și ne luptăm pentru teritoriu.

D: Nu există destul pământ pentru toată lumea?

R: Este o planetă mică și celelalte grupe grupuri vor să aibă un teritoriu mai mare.

D: Cum vă luptați?

R: Masculii se izbesc unul în altul. De obicei nu moare nimeni. E doar pentru a stabili care e mai tare. Cel mai mare câștigă.

D: Grupul tău trebuie să lupte?

R: Nu, pentru că masculul nostru este cel mai mare. De obicei nu se ajunge atât de departe încât să moară cineva. Unul din combatanți se retrage.

D: El domină mai multe teritorii? (Da) Locuiți într-un adăpost?

R: Nu. Întotdeauna trăim afară.

D: Nu aveți variații mari de temperatură?

R: Nu. Temperatura e mereu aceeași. Când depunem ouă le lăsăm pur și simplu pe jos, apoi vin masculii și le fertilizează.

D: Grupul vostru este mare?

R: Masculul meu are douăzeci de femele. De obicei nu au atât de multe.

D: Cum vă umpleți timpul?

R: Căutăm mâncare.

D: Dar ai spus că scoarța de copac se găsește peste tot.

R: Așa e, dar avem nevoie de foarte multă mâncare. De asta ne luptăm pentru teritoriu.

D: Scoarța trebuie să fie peste tot, fiindcă ea cade de pe copaci.

R: Da, dar femelele care produc ouă au nevoie de multă mâncare și sunt multe femele. Masculii vor să aibă femele, dar au nevoie de un teritoriu mare ca să le susțină.

D: Sunt mulți care mor din grup?

R: De obicei murim de bătrânețe. Îmbătrânim când ajungem la vârsta de trei ani (lungimea anilor voștri de pe Pământ).

D: Cred că ăsta este un mod de a controla creșterea populației. Unii din voi mor, dar vă reproduceți în mod constant.

R: Dar uneori ouăle sunt zdrobite. Mai ales dacă se află acolo unde se duc lupte

pentru teritoriu.

D: Voi dormiţi? Ştii ce înseamnă asta?

R: Ne odihnim, dar nu dormim. Doar ne oprim din mers. În cea mai mare parte a timpului suntem în mişcare.

D: Sunteţi singura specie de pe această planetă sau mai există şi alte forme de viaţă animală?

R: Doar noi şi copacii. Dar începem să fim prea mulţi şi omorâm copacii. Din cauza asta avem nevoie de teritoriu. Distrugem copacii.

D: Cum îi distrugeţi?

R: În unele locuri dăm jos scoarţa de pe copaci.

D: Nu mai aşteptaţi să cadă pe jos?

R: Nu. Teritoriul unde trăiesc eu este încă în regulă. Masculul nostru a reuşit să ţină la departare ceilalţi masculi.

D: Dar nu îşi dau seama că-şi distrug sursa de hrană?

R: Nu. Dar masculul meu înțelege asta. Știe că nu poate avea mai mult de douăzeci de femele.

D: Dar dacă aveți copii (sau cum îi numiți voi), aceștia trebuie să mănânce, nu-i așa?

R: El știe câte ouă trebuie să fertilizeze. Este înțelept.

D: Pentru că planeta voastra are resurse limitate. Deci viața voastră constă doar din a mânca și a vă reproduce.

R: Din a mânca și a face ouă.

D: Și nu vrei să mergi să pleci în altă parte?

R: Nu. În alte locuri de pe planetă, oamenii mănâncă scoarța și fertilizează prea multe ouă. Sunt prea mulți copii. Mănâncă toată în scoarța. Omoară copacii. În curând nu va mai fi destulă mâncare.

Am vrut să o duc înainte în timp într-o zi importantă, dar nu îmi puteam imagina ce înseamnă o zi importantă într-o viață atât de banală.

R: A mai rămas doar teritoriul nostru. Restul planetei a fost devastat.

D: Ce se întâmplă cu celelalte fiinţe?

R: Au murit. Au mâncat totul, apoi au murit de foame.

D: Copacii nu au supravieţuit?

R: Nu. Acum masculul meu controlează toată planeta. Grupul nostru este singurul care a rămas.

D: La ce bun controlaţi toată planeta, dacă nu puteţi locui pe celelalte părţi din ea?

R: Acum că au murit semenii noştri din alte grupuri, copacii îşi vor reveni într-un final. Dar asta se va întâmpla când nu voi mai fi eu.

D: Deci grupul vostru e singurul care face copii.

R: Da. Dar masculul nostru este înţelept. El are grijă să se reproducă atât cât trebuie şi îi învaţă pe copii cum să se poarte cu natura. El lasă să rămână doar un anumit număr de masculi şi îi învaţă ce să facă.

Nu părea că va mai fi multă variație, așa încât am dus-o în ultima zi din viață, ca să văd ce s-a întâmplat cu ea.

R: Eu doar... Mă odihnesc permanent, acum. Nu mai pot să mă mișc.

D: Asta se întâmplă când mori? Deși continui să mănânci, nu este destul ca să te țină în viață?

R: Ți se uzează corpul. Te miști atât de mult în viață, încât ți se uzează corpul.

Am dus-o în clipa în care a ieșit din corp și a ajuns în lumea de apoi.

D: Poți să îți vezi trupul?

R: Da. Se descompune.

D: Ce crezi că ai învățat în această viață?

R: Importanța echilibrului. Să nu iei mai mult decât poți folosi.

O lecție importantă care se aplică și în prezent, când omenirea spoliază Pământul și îi distruge resursele naturale. Să sperăm că nu vom ajunge în aceeași situație și ne vom da seama la timp că nu trăim cum trebuie.

La sfârșitul sesiunii am chemat subconștientul lui Betty și l-am întrebat de ce a ales să îi arate această viață. Știam că nu putem identifica locul unde se afla planeta respectivă.

R: Ea trebuie să reînvețe echilibrul. Trebuie să reînvețe acum echilibrul pe care l-a știut în acea viață.

D: Atunci a fost greu să se mențină echilibrul, nu-i așa?

R: Da. A fost o lecție importantă pentru ea.

D: În viața aceea, grupul său a reușit să supraviețuiască.

R: Da, pentru că au avut un conducător care a înțeles importanța echilibrului.

D: Este interesant cum au reușit să supraviețuiască mâncând doar scoarță de copac.

R: Aceasta era hrana lor.

D: Această poveste arată ce se întâmplă când o planetă întreagă se dezechilibrează.

R: Da. Dar în prezent ea trăiește o viață dezechilibrată. Trebuie să învețe să își echilibreze mai bine diferitele zone din viața sa. Ea este o profesoară care nu predă. Ar trebui să predea. Este o vindecătoare care trebuie să îi învețe pe ceilalți cum să se vindece. Ea a avut experiențe rele în trecut, dar trebuie să le dea drumul. A fost ucisă pentru că credea în vindecare. A fost torturată. Trebuie să uite aceste lucruri. Trebuie să își dea seama că acum are o viață nouă. De asta este nevoie de echilibru. Ea trebuie să echilibreze ceea ce s-a întâmplat în trecut, cu ceea ce se petrece acum. Trebuie să își dea seama că acum este nevoie de profesori. În această viață nu va mai fi torturată. Lucrurile s-au schimbat. Acum trebuie să predea. Trebuie să vindece prin învățarea echilibrului. Trebuie să predea despre echilibru.

Dar eu mai cred că subconștientul ne-a arătat această viață ca o metaforă a condițiilor cu care se confruntă planeta noastră în prezent, ca o avertizare că istoria se poate repeta. Nu contează că aceste lucruri s-au petrecut pe o altă planetă, această întâmplare ne arată că ne îndreptăm în aceeași direcție, dacă nu învățăm să respectăm mediul înconjurător și să ne protejăm căminul, care este această planetă.

Capitolul 6

Structura nu este importantă

Clare este o tânără remarcabilă. Am întâlnit-o prima dată la Kona în Hawaii, în februarie 2005. Călătorește pe toată planeta și face ce vrea. Nici o aventură nu este prea mult pentru ea. În Hawai ieșea în larg în fiecare zi cu o barcă închiriată, ca să înoate cu delfinii. A venit la prezentări și la workshopul meu când m-am aflat la Kona, apoi a aranjat să ne întâlnim la Londra câteva luni mai târziu, când urma să țin acolo conferințe și cursuri de hipnoză. Locuiește pe continent și îi va fi ușor să vină să facă o sesiune pe mine și să participe la cursuri. Toate acestea par a fi ceva normal. Lucrul extraordinar este că Clare se află într-un căruț cu rotile. Dar ea nu a lăsat niciodată ca acest lucru să devină un handicap. Mi-am făcut griji cu privire la participarea sa la cursuri, care urmau să se țină într-o locuință privată lângă Hyde Park, într-o frumoasă clădire victoriană cu trei etaje. Locuințele, restaurantele, trenurile și în general totul la Londra, nu este echipat pentru oamenii cu handicap. Dar ea a reușit să urce scările de piatră care duceau la această clădire și a ajuns înăuntru înainte să își dea seama. Nu a cerut ajutorul nimănui și nu așteptat să fie ajutată.

Nu vedeam cum vom reuși să facem sesiunea. Ne aflam într-una din miile de clădiri convertite în hoteluri. La Londra există cvartale întregi cu astfel de clădiri, care au fost reședințe private în secolele al XVIII-lea și al XIX-lea. Au fost remodelate și acum sunt hoteluri, dar camerele sunt mici și au niște băi miniaturale. De obicei au un lift foarte mic, suficient pentru două persoane și bagaje, iar holul arată ca o cursă cu obstacole. Nu vedeam cum va reuși Clare să vină acolo ca să facă o sesiune cu mine. Ea mi-a spus să nu îmi fac griji, fiindcă se obișnuise să intre în tot felul de clădiri considerate inaccesibile pentru cineva în scaun cu rotile. Cred că se aplică aici vechea zicătoare: „Unde există voință,

există și o cale.” Știam la ce oră trebuie să vină și mă pregăteam să cobor la parter ca să o ajut să urce cu liftul, dar a bătut la ușă înainte să mai apuc să cobor.

Am o mare admirație pentru această femeie. Unul din motivele pentru care dorea să facă sesiunea era ca să descopere cauza handicapului său. Ea a reușit să coboare din scaunul cu rotile și să se așeze în pat, folosindu-și brațele și trunchiul. Picioarele îi erau complet scoase din uz și nu îi puteau susține greutatea. A coborât fără probleme într-o transă adâncă și ca de obicei, nu am știut ce vom descoperi pe parcursul sesiunii. Clare a coborât de pe nor și s-a văzut plutind deasupra unui oraș mare, aflat lângă ocean. „Orașul are formă de semilună și înconjoară un golf. Văd clădiri înalte și joase și niște diguri care se prelungesc în ceva ce seamănă cu apa. Este ciudat. Văd niște ridicături de pământ de-a lungul mării, dar marea pare fixă, cumva. Nu văd mișcarea valurilor. Totul pare înghețat.” I-am cerut să coboare aproape de suprafața solului și să descrie ce vede din această perspectivă. „Văd o suprafață de culoare ca bronzul sau cuprul. E chiar sub picioarele mele. Pare a fi un material din plastic sau metal, din care sunt făcute clădirile. Are o strălucire de cupru, puțin portocalie. Văd și copaci care par a fi artificiali. Par a fi făcuți dintr-un material artificial.”

Nu vedea nici un fel de vehicule. Dar așa se întâmplă de obicei. La început nu este nici un semn de viață, apoi pe măsură ce vorbim apar oamenii și alte ființe, ca și cum mai întâi trebuie să stabilim scena, care urmează apoi să fie populată. A observat niște stele căzătoare de culoarea cuprului, pe cerul întunecat de deasupra orașului. Apoi i-am cerut să îmi spună cum arată. „Simt că am un trup lung și subțire. Am picioare foarte subțiri, mai ales de la genunchi în jos. Simt că am mai degrabă copite în loc de picioare. Nu port haine. Am un trup ca un schelet. E foarte subțire, făcut din material plastic și fragil. Pielea mea are aceeași culoare ca bronzul. Am brațe subțiri și niște mâini ciudate. Am palme mari, cu șase degete. Degetul mare este disproporționat, este mai scurt decât celelalte degete.”

D: Ai față? Ai păr?

C: (Râde) Mă simt ca un schelet cu păr. Da. E deschis la culoare. Arată parcă ar fi din paie.

D: Ai ochi?

C: Da, cred că este ceva în orbite. Ar putea fi ochi. Pot să văd. Nu am nas și nu sunt sigură dacă am gură. Văd doar o deschizătură. Scheletul nu are piele, are un material ciudat. Nu am urechi.

D: Consumi hrană?

C: Nu am organe. E doar structura, nimic altceva. Trupul e gol pe dinăuntru.

D: Cum trăiești, dacă nu ai o inimă și plămâni?

C: Asta mă întrebam și eu, dacă există viață în trup. Se pare că există un sistem în această structură și circulă ceva, o energie lichidă de culoare albastru deschis. E și ceva verde.

D: Trebuie să bei această substanță sau să o înlocuiești, sau cum faci?

C: Nu. E ca și cum aș fi o mașină care uneori trebuie alimentată.

D: Cum se face asta?

C: În partea de jos a structurii este o deschizătură, prin care sunt realimentată.

Când și-a descris locuința, am văzut că și aceasta era ciudată. Locuia în subsolul unei clădiri. Nu dormea și nu mânca. Încăperea era goală, era doar un spațiu gol. „Îmi vine greu să văd. Mă aflu în această încăpere și par a mai fi aici și alte ființe mai înalte ca mine, ființe formate din puncte albastre pe dinafară. Văd doar întuneric. E ca și cum aș fi suspendată în vid. Simt o densitate, așa îmi dau seama că trebuie să mai existe ceva, fiindcă se mișcă. Aceste ființe par a fi acolo, dar eu nu le pot vedea. Le văd doar conturul din puncte albastre. Nu e ceva continuu. Cred că trebuie să facem ceva împreună.”

Când am încercat să aflu ce făcea, s-a văzut zburând în afara camerei. „Ceva m-a aspirat în sus. Acum am culoarea gri. Nu văd nimic. Plutesc. Sunt ca un nor gri.”

D: S-a întâmplat ceva care te-a făcut să părăsești locul dinainte?

C: Nu. Doar a dispărut.

Nu am putut afla mai multe despre această ființă ciudată, așa încât i-am spus să se deplaseze prin timp și spațiu, până va vedea ceva potrivit. Bineînțeles că mi s-a stârnit curiozitatea. Încercăm să înțeleg ce legătură aveau aceste scene ciudate cu viața pe care o trăia Clare în prezent.

C: Văd roșu și negru. Negru cu contur roșu. Am devenit puțin mai grea. Ca și cum m-aș scufunda și corpul meu ar deveni mai dens. Tot corpul se simte mai dens. E format din două straturi. Stratul de deasupra e mai tare și seamănă cu plasticul. Stratul de dedesubt e mai moale. Simt o mâncărime în brațe, în piept și în picioare. În cap. Acum și pe față.

D: Trupul acesta are două brațe și două picioare? Cum este alcătuit?

C: Are mai mult decât două brațe și două picioare. Are patru picioare și două șolduri. Are trei brațe de fiecare parte a trupului, care ies din umeri.

D: Cum arată fața?

C: Parcă ar fi de animal, pe jumătate. Capul este mai lung decât cel de om și e format din două părți: prima parte e ca de om, la spate. Are o extensie în față, într-un unghi de 40 de grade. Asta face ca fruntea să iasă în afară și se încovoaie peste partea de jos a feței. Arată ca o gură deschisă, dar e un cap întreg și o față. Pielea este aurie.

D: E greu să mergi cu atâtea picioare?

C: Merg mai repede. Întotdeauna am câte un picior care atinge solul. Mă mișc parcă aș fi pe roți.

D: Da, are sens. Unde locuieşti?

C: Văd ceva pe cer. E o structură foarte mare, ca o navă. Nu. Sunt nişte lumini cu o structură între ele.

D: Mai sunt şi alţii acolo?

C: Nu sunt conştient de prezenţa altor fiinţe. Urc din nou.

Apoi a părăsit scena şi nu am putut să mai aflu nimic. I-am spus să se deplaseze din nou înainte prin timp şi spaţiu, până găseşte ceva potrivit. Când am întrebat-o ce vede sau simte, s-a simţit frustrată. A vrut să se oprească.

C: Nu pot să merg nicăieri. Nu văd nimic. Simt doar un fel de bâzâit în corp.

D: E în regulă. Te descurci foarte bine. Lasă-te purtată. Totul se întâmplă cu un motiv. Ce simţi în corp?

C: Parcă ar fi nişte furnici.

D: Te referi la nervi?

C: Probabil.

D: Unde este bâzâitul?

C: În degete și pe partea din spate a picioarelor, ca un fel de tremur. Văd o imagine. Parcă ar fi tot cosmosul. Ca și cum aș fi plină de planete și stele, de astfel de lucruri.

D: E ceva foarte mare, nu-i așa? (Da) Ca și cum ai fi acolo?

C: Nu. Ca și cum aș fi cosmosul.

D: Ca și cum ai fi totul? (Da) Cum se simte asta?

C: E libertate. Nu mai trebuie să doresc nimic. Pot să fiu, pur și simplu. Eu sunt și asta este destul. E ca și cum aș fi revenit acasă.

D: Totul este atât de mare încât e greu să îți imaginezi?

C: Nu. Nu este imaginație, e doar ființa.

D: Dar dacă poți fi orice, ce alegi să faci?

C: În sfârşit nu fac nimic. Doar exist. Doar las lucrurile să se întâmple.

D: Eşti singură?

C: Sunt totul. Suntem cu toţii împreună. Nu e ceva separat.

Aceste lucruri îmi erau familiare. În sesiunile mele am mai auzit această descriere de la mulţi oameni care au mers în locul numit „acasă”. Erau atât de mulţumiţi că se află acolo, încât vroiau să rămână acolo, nu mai aveau dorinţa de a experimenta altceva. Dar eu vroiam să aflu mai mult, aşa încât i-am spus să plece din locul acela frumos, unde se simţea atât de mulţumită.

D: De ce ai plecat de acolo, dacă era atât de frumos şi de bine?

C: Ca să-mi fac datoria. Ca să adun experienţe, pentru ca întregul să poată să crească. Ca să adun diferite experienţe, pentru ca lucrurile să se mişte şi să evolueze.

D: Şi asta nu se putea întâmpla în acea stare perfectă?

C: Cred că e vorba de schimbarea stărilor.

D: Deci ar trebuit să părăseşti acea stare perfectă şi să mergi în altă parte, de

unde se adună informaţii. (Da) Ca să înveţi? (Da) Cum te-ai simțit când te-ai separat?

C: A fost foarte dureros.

D: Ți se permite să revii acolo sau trebuie să rămâi și să înveţi mai multe lucruri?

C: Nu. Cred că pot să revin.

D: Unde ai mers când te-ai separat?

C: Mai întâi simt că am devenit o planetă.

D: Asta este o experienţă colosală, nu-i aşa? (Da) Ce altceva mai poţi deveni în afară de o planetă?

C: Văd o fiinţă cu o formă lungă și alunecoasă, reptiliană. Nu are organe. E foarte diferită. Nu are limite deloc.

D: Experimentarea a diferite feluri de trupuri face parte din învăţare? (Da) Ele sunt de natură fizică, dar sunt diferite?

C: Da. E vorba despre mișcare și despre o altă perspectivă din care să vezi lucrurile.

D: Atunci treci din trup în trup și mergi din loc în loc, ca să aduni informații? (Da) Îți spune cineva sau ceva unde să mergi și ce să faci?

C: E ca și cum mă chema ceva din interiorul meu.

M-am hotărât să o duc înainte, până când a intrat în trupul lui Clare.

D: De ce te-ai hotărât să intri în acest trup?

C: Mă simt atrasă în el și mă bucur. Ca și cum aș fi aspirată în el.

D: Aspirată în el? În trupul de bebeluș?

C: În etapa timpurie de dezvoltare a bebelușului.

D: În pântecul mamei? (Da) Când ai intrat în trupul lui Clare, a fost prima dată când ai intrat în trup de om?

C: Nu. Am mai avut multe trupuri umane înainte.

D: Îţi place să explorezi, nu-i aşa?

C: Da, dar încep să mă obosească aceste experienţe. Am obosit să tot încerc lucruri noi.

După ce am adus-o înapoi în trupul lui Clare, m-am gândit ca a venit momentul să chem subconştientul, mai degrabă decât să o aduc în viaţa prezentă.

Am întrebat subconştientul de ce a ales să îi arate această viaţă extraterestră ciudată.

C: Ca să îi arătăm că structura nu este importantă.

D: Acele fiinţe nu erau umane.

C: Structura nu are importanţă. Spiritul poate intra în orice. Nu contează cum arată materia. Au fost nişte forme ciudate, dar spiritul poate lua orice formă, se poate adapta la ceea ce este nevoie pe moment.

D: Structura externă nu are importanţă? (Nu) Cea mai importantă parte este forţa vieţii, nu-i aşa?

C: Scânteia vieții, da. Spiritul sau forța vieții, sau cum vrei să-i spui. Adunarea de informații și de experiențe. Există multe forme de viață peste tot. Nu contează în ce fel de corp se află. Totul are înăuntru aceeași informație sau provine din aceeași informație, din aceeași sursă. Din spirit sau cum se numește. Poate lua orice formă și poate avea orice consistență.

D: Asta a văzut și a simțit ea când era tot cosmosul?

C: Da, e o parte din asta. Totul face parte din asta, toate formele ciudate sunt expresii ale Unicului. A existat un moment când a fost în el. Apoi s-a întâmplat altceva și a fost absorbită în lumină. Ea era cosmosul, dar în același timp era în ceva care era originea. Era în lumină, în lumina pură. Asta a fost înainte de a deveni planetă. Se simțea ca Sursa.

D: Deci cosmosul e totul. Atunci lumina ce este?

C: Este originea.

D: Originea din care provine cosmosul, din care provine totul?

C: Da. Poate că a mai existat o etapă înainte, dar nu poate fi exprimată.

D: Am mai auzit asta înainte. Există anumite concepte pe care noi oamenii nu le putem înțelege, care nu pot fi exprimat în cuvinte. (Da) Deci a mai existat ceva înaintea luminii.

C: Da, care deja este manifestare, dar nu poate fi exprimat.

D: Când a intrat în lumină, a devenit o planetă.

C: După aceea a devenit, când s-a separat de lumină.

D: Atunci au existat multe alte experienţe, înainte să intre în diferite corpuri. De ce ai experimentat atâtea lucruri?

C: Ca să se aducă manifestarea la un loc. Ca să se sintetizeze. Ca să se obţină o sinteză a tuturor manifestărilor şi să fie aduse înapoi la Sursă.

D: Ce face Sursa cu toate aceste manifestări?

C: Devine mai mare şi se întregeşte. Devine mai bogată, cu mai multe faţete. Sursa creşte mereu.

D: Îşi adaugă noi faţete? (Da) I-ai arătat asta Clarei, ca să înţeleagă?

C: Ea ştie aceste lucruri.

D: Dar ar fi putut accesa vieți trecute.

C: Nu. Ajunge cu viețile trecute! Ea trebuie să meargă înainte. Viețile trecute nu sunt importante. A integrat totul. Trebuie să meargă înainte.

D: Încotro mergem? Știi?

C: Ne îndreptăm către un alt mod de a gândi. Vom aduce totul la un loc. Nu va mai exista violență, nu vor mai fi exista șocuri între diverse lucruri. Va fi armonie și evoluție, ca și cum ai fi purtat înainte de un râu.

Apoi i-am prezentat subconștientului întrebările pregătite de Clare: „De ce are acest handicap la coloană și picioare? Care este motivul?”

C: E ca o imagine a lumii din zilele noastre. Totul trage în direcții diferite, în loc să se armonizeze și să meargă într-o singură direcție.

D: Vrei să spui că trupul său trage în direcții diferite? (Da) Dar s-a născut cu această boală.

C: Da, dar lucrurile s-au declanșat când a apărut dizarmonie în jurul său. Nu a știut cum să facă față dizarmoniei din familie. Era trasă când spre părinți, când spre bunica și nu a putut să aducă aceste forțe la un loc. Nu a putut să le unească într-una singură.

D: Atunci s-a materializat boala? (Da) Ce putem face acum? Cunosc puterea subconştientului.

C: Trebuie să găsească armonia în interiorul său.

D. Ea face multe lucruri minunate și vrem să o ajutăm. Cum poate să găsească armonia în interiorul său?

C: Murind. (Asta m-a șocat)

D: Dar nu vrem așa ceva.

C: Nu e numaidecât vorba de o moarte fizică, dar trebuie să moară.

D: Cum poate să moară, fără a muri fizic?

C: Trebuie să iasă din această stare.

D: Care e scopul?

C: Va vedea lucrurile diferit. Va reveni din alt punct de vedere.

D: Asta se poate realiza fără să moară fizic?

C: Da, este posibil. Va fi absorbită, pusă la spălat şi adusă înapoi.

D: Asta se va întâmpla noaptea când doarme?

C: Se poate întâmpla oricând.

D: Nu vreau să se facă rău corpului său fizic, înţelegi? Treaba mea este să am grijă să nu i se facă nici un rău.

C: Nu i se va face rău. Nu i se poate face rău. A trecut prin multe lucruri, fără să i se facă rău.

D: Deci va ieşi din trup şi va reveni dintr-un punct de vedere diferit?

C: Va fi la fel de ciudat ca de obicei, când va reveni în corp.

D: Atunci trupul va fi într-o armonie mai bună?

C: Da. Va fi realiniat.

D: Va începe să își simtă picioarele și să le poată mișca?

C: Este posibil, da.

D. Când corpul va fi în armonie, vei reconecta legăturile?

C: Este posibil, da. Ele se află încă acolo şi sunt întregi.

D: Deci nu s-au deteriorat. Se pot reconecta?

C: Ele sunt conectate, dar sunt lărgite și amorțite... E greu de explicat. Sunt înghesuite și în loc să curgă toată energia prin ele, curge foarte puțin, ca un pârâiaș. Dar ar putea curge mai multă energie.

D: Poţi să faci asta?

C: Dacă reușește să se alinieze pe deplin, va fi posibil.

D: Când vrei să faci asta? Să se armonizeze?

C: Peste două weekenduri. Atunci va fi acasă.

D: Vei proteja spiritul, ca să poată reveni în trup.

C: Da. Treaba lui nu s-a terminat. Mai are multe de făcut. Se va întâmpla gradat. Își va simți din nou picioarele

D: Își va recăpăta treptată uzul mușchilor? (Da)

C: Mușchii trebuie să fie treziți. A venit vremea. E timpul pentru asta. Când va ieși din trup va fi curățată. Vom putea lucra asupra întregului corp și energiile sale vor fi realiniate.

D: Vrei să spui că atunci când va ieși afară din corp, vei putea lucra asupra corpului?

C: Mașinăria va fi repusă în funcție. Tot corpul are nevoie de o revizie. Asta se poate face într-un mod mai eficient când ea a ieșit din trup, pentru că se va face revizia sistemelor energetice. Altceva nu mai trebuie făcut.

D: Deci va fi în siguranță și va reveni înapoi în corp.

C: Va fi doar obosită. Aceasta este cea mai bună modalitate. Da, a venit timpul. Va lucra cu mase mari de oameni. Va răspândi învățătura la nivel mare. După revizie, va vorbi altfel. Va fi capabilă să transmită lucrurile de care au nevoie oamenii, ca să poată fi înțeleasă cu ușurință. Va transmite cunoașterea și la nivel

energetic, prin corp. Va călători pe tot globul. Viața ei începe acum. Avea nevoie doar de acest impuls. Va vindeca oameni. Ea aștepta să facă asta.

D: Cum se va simți când se va întâmpla asta?

C: Va avea iar acea senzație ciudată că nu poate să vadă, că îi vede vine greu să își miște limba în gură, ca să spună ceva. Când se va simți astfel, va merge și se va întinde în pat. Iar atunci ne vom ocupa noi de ea.

D: Când se întâmplă asta, conexiunile sunt separate. De asta îi vine greu să vorbească. (Da) Când se va simți așa peste două weekenduri, va fi acasă. Va merge și se va întinde în pat, până când îi va dispărea această stare.

C: Până când va simți că s-a adunat.

D: Între timp, veți lucra pe corpul ei. (Da) Asta e minunat. Ea nu se aștepta la așa ceva astăzi, când a început sesiunea. Vroia doar să afle informații și nu se aștepta la așa ceva. E ciudat că ne-am întâlnit pe cealaltă jumătate a planetei, iar acum ne-am întâlnit din nou aici.

C: Acest lucru trebuia să se întâmple. Nu există accidente. A durat mult, dar iată că se află aici.

D: Ea a învățat lecția handicapului. Nu mai are nevoie de ea.

C: Nu. Să lase lucrurile să se întâmple. Lucrurile se vor întâmpla de la sine, nu trebuie să se gândească la asta. Ea este gata. Se vor întâmpla lucruri mari, atâta timp cât nu se îndoiește că așa va fi. Trebuie să creadă că aceste lucruri sunt adevărate.

Când Clare s-a trezit, s-a ridicat și s-a mutat în căruțul cu rotile. A remarcat o transformare în corp – unul din picioare devenise mai mobil. (De obicei trebuia să își ridice picioarele cu mâna, ca să le poziționeze în scaunul cu rotile). Avea senzații neobișnuite în picioare. I-am explicat procesul prin care va trece, după ce va reveni acasă. Cred că era bine ca asta să se întâmple când va fi singură acasă și nu o va deranja nimeni. Atunci vor putea să lucreze asupra ei, fără să se grăbească.

Capitolul 7

Conştienţa celulelor

Acest material a zăcut în dosarele mele peste 20 de ani. La un moment dat am trecut prin materiale, ca să văd ce să arunc şi ce să păstrez. Am hotărât atunci să arunc înregistrările a mai multe sesiuni pe care le-am făcut în anul 1985, când grupul nostru se întâlnea la Eureka Springs în mod regulat. Au fost zile minunate de camaraderie şi explorare. Era important să ne întâlnim mai mulţi oameni care gândeam la fel şi să discutăm activitatea noastră. Deşi grupul s-a dispersat, mai simt apropiere faţă de aceşti oameni minunaţi care au fost atât de importanţi în viaţa mea pe vremea aceea. Ei nici nu îşi dădeau seama cât de mult aveam nevoie de susţinerea şi tovărăşia lor în acele zile când descopeream un domeniu nou, atât de diferit de tot ce ştiam. La întâlnirile noastre adeseori exploram un subiect care ne interesa, şi unul din noi se oferea voluntar, ca să intre în transă şi să răspundă la întrebările grupului. Când am dat de această transcriere uitată, am simţit că ea m-a aşteptat peste douăzeci de ani, ca să iasă la lumină şi să fie inclusă în această carte. A venit timpul că ea să îşi găsească un cămin. Se potriveşte perfect la subiectul conştienţei. Se potriveşte cu ideea că totul are viaţă şi inteligență. Pe vremea când am făcut aceasta sesiune, eu nu înţelegeam mare lucru din ceea ce se spunea. Nu îmi extinsesem înţelegerea pentru a putea cuprinde aşa ceva. Acum când recitesc aceste informaţii, îmi dau seama cât de mult am progresat în înţelegere şi cât de mult a avansat gândirea mea, în ultimii douăzeci de ani.

Subiectul din acea seară era vindecarea. Încă mai văd cu ochii minţii grupul nostru adunat în acea cameră, concentrat pe chestiunea pe care o exploram. Oamenii erau nerăbdători să participe şi să pună întrebări. O! Cât îmi lipsesc acele zile şi acei oameni dragi”

Pacientul: Recunoaştem importanţa subiectului discutat în această seară şi dorim să discutăm cu tine diferite aspecte ale vindecării. Vindecarea este o acţiune importantă. Totul din jurul nostru se află ori pe calea vindecării, ori merge către distrugere. Distrugerea este un fenomen natural, nu este negativă cum pare. Dar o distrugere prematură a unei entităţi sau a unei conştiinţe, a unui fragment de materie vie, trebuieşte evitată. Prin urmare vindecarea trebuie practicată de toate fiinţele vii ca să faciliteze curgerea unei vieţi potrivite, în durata de timp din spaţiul şi dimensiunea în care te afli.

Întrebare: Poţi să explici procesul de vindecare fizică a trupului uman? Cum se petrece el la nivel celular?

S: Fiecare celulă este responsabilă de propria sa existenţă, la fel cum totalitatea fiecărei fiinţe este responsabilă de existenţa întregului acelei fiinţe. Celula are sinele ei de care se ocupă, dar are şi o relaţie de colaborare cu celulele din jurul său, mai ales cu celulele care fac parte dintr-o organizare de sistem mai mare, cum ar fi un anumit organ. O celulă este reposabilă de obţinerea din câmpurile de energie din jurul ei, a hranei potrivite pentru dezvoltarea şi creşterea sa. Ea este responsabilă de monitorizarea funcţiilor sale şi reţine hrana necesară, apoi trimite restul în organism. Trimite mai departe elementele care nu mai sunt necesare pentru funcţionarea sa. Celula este conştientă de disfuncţiile entităţii mai mari şi este conştientă de un anumit rău, care indică apariţia unei probleme undeva. Celulele obţin informaţii dintr-o rezervă de gânduri care se referă la acea celulă, la fel cum şi oamenii obţin informaţii dintr-un rezervor de gânduri, la fel cum şi animalele obţin informaţii din rezervoare de gânduri privitoare la comportamentul lor. Celulele au un mod de a se cabla la un fel de „celulă ideală” care le arată modul în care trebuie să funcţioneze şi le alertează când încep să funcţioneze greşit. Astfel, ele cer informaţii privitoare la vindecare. Toate acestea se petrec instantaneu în timp şi la scara miscroscopică. Celulele au o abilitate înnăscută de a accesa informaţii. Ele primesc informaţii suplimentare de la celulele mai vechi din trup, şi au un simţ al energiei trupului ca întreg.

Întrebare: Ai vorbit de o celulă ideală, după care se matriţează ele.

S: Afirmaţia este corectă.

Întrebare: Vrei să spui că şi la nivel microscopic ele trebuie să aibă un model care să le ghideze, un model pe care îl folosesc precum un tipar?

S: Da, la fiecare nivel.

Întrebare: Chiar la nivel microscopic?

S: În special la nivel microscopic. Celulele funcţionează mai ales la nivel microscopic.

Întrebare: Mă gândeam că într-un anumit sens, ele se gândesc la acea celulă ideală ca la un fel de Dumnezeu.

S: Afirmaţia este corectă.

O persoană din grup: Tot aşa, am putea spune că există o corelare între sinele ideal al celulei şi sinele nostru înalt.

S: Nu e ceea ce spui, nu există un sine înalt pentru o celulă, nu aşa cum ne

înţelegem noi relaţia cu sinele înalt. Există ceva dar e mai degrabă un tipar, nu este un ghid sau un director cu activităţi.

Întrebare: Asta înseamnă că celulele au intelect?

S: Da. Fiecare fragment de materie vie are o conştiinţă care poate fi numită şi intelect.

Întrebare: Mă gândeam că oamenii au creier. Celulele pot şi ele să gândească la fel ca noi?

S: Ele au un nivel de inteligenţă care fucntionează aşa cum vedem şi în cărţile despe zoologie. Funcţionează în sensul că le face conştiente de mediul înconjurător şi le conferă abilitatea de a se reproduce şi de a se mişca. Şi celulele noastre se potrivesc în această categorie.

Întrebare: Este ceva la nivel bazic. Asta vrei să spui?

S: Celula nu se vede „la nivel bazic”. (Râde)

Întrebare: Adică ele nu au intelect ca un om. Sau au?

S: În felul său, fiecare fragment de conştienţa are intelect ca un om. Unele au un intelect care funcţionează mai bine pentru organismul lor, decât funcţionează

intelectul nostru pentru organismul nostru uman.

Întrebare: Atunci în funcţia de vindecare, trebuie să comunicăm cu intelectul celulelor?

S: Afirmaţia este corectă.

Întrebare: În ceea ce înţelegem noi printr-o vindecare, noi trebuie să dialogăm cu problemele noastre fundamentale. Trebuie să înţelegem cauzele disconfortului sau ale bolii. Poţi sugera un mod prin care am putea face asta mai eficient?

S: Răspunsul general este că trebuie să ceri ajutor corpului, într-o anumită zonă. De exemplu: „Ştiu că trebuie să comunic cu trupul meu, ştiu că pot să cer ajutor de vindecare, dar nu ştiu cum să fac asta. Poţi să-mi dai o mână de ajutor?” Acesta ar fi un răspuns simplist. Dar metoda de autodescoperire necesită o înţelegere mult mai detaliată a istoriei noastre prezente, din acest vehicol (corp). Atunci când e cazul, mă refer şi la vieţile noastre trecute şi viitoare care se pot relaţiona la vehicolul din prezent. Această complexitate nu este necesară întotdeauna. Nu este întotdeauna necesar să ştii exact ce anume blochează vindecarea. Uneori este suficient să recunoşti că există anumite blocaje. Cereţi ca acestea să fie dizolvate printr-o cerere mentală sau vizualizati cum se dizolvă blocajul, chiar fără să ştiţi care este el. Dacă voi credeţi că blocajele pot fi dizolvate fără să înţelegeţi cum s-au format, acest lucru ar putea fi de ajuns (pentru majoritatea oamenilor). Ceea ce vă amintiţi şi ceea ce credeţi, face diferenţa. Dacă voi credeţi că puteţi să dizolvaţi blocajele şi puteţi înainta spre vindecare fără să plătiţi mii de dolari la psihanalişti, atunci procedaţi astfel. E mult mai uşor.

Întrebare: Cum se produce vindecarea la distanţă?

S: Vindecarea unei persoane făcută de altă persoană la distanţă mare, se bazează pe recunoaşterea faptului că spatiul-timp reprezintă de fapt o distanţă scurtă. Vindecătorul ia contact cu energia entităţii care este vindecată. Abilitatea vindecătorului de a-şi extinde aura și de a atinge celălalt individ, permite cablarea la el, prin ceea ce pare a fi timp şi spaţiu. Astfel încât acest fel de vindecare se poate produce la fel ca punerea mâinilor sau atingerea aurei cuiva de lângă tine.

Întrebare: Poţi să descrii felul în care este transferată energia de la o persoană la altă persoană, sau cum poţi să transmiţi energie de vindecare unei alte persoane?

S: Este vorba de utilizarea căilor energetice care ne înconjoară, din punct de vedere electric. Bineînțeles că nu este vorba de electricitate, ci este vorba de un câmp de forţă de energie, aflat în jurul fiecăruia din noi. Unii oameni sunt foarte receptivi şi vor să-şi coboare barierele de protecţie, ca să permită intrarea unui câmp de energie de vindecare de la alt om, care de asemenea îşi coboară barierele ca să trimită energie înafară. Această energie poate ataca o anumită boală sau poate aborda cu iubire aura individului care primeşte, ceea ce asigură o injectare de energie de vindecare. Adeseori aceşti oameni au convenit mai demult în timp, că se va produce această vindecare (că vor face acest lucru). Corpul care primeşte recunoaşte aportul suplimentar de energie, pentru că acel om mergea deja către vindecare şi această nouă energie doar accelerează procesul. Omul care face vindecarea este dispus să sacrifice o parte din energia să imediată, pentru că poate să genereze mai multă energie decât o persoană obişnuită. El trimite această energie către un anumit loc din trupul omului care primeşte. Astfel energia pare a avea o anumită minte sau o inteligenţă proprie. Ea caută zonele cu problema şi le dizolvă, îndepărtează blocajele şi permite sistemului să îşi recapete starea de sănătate.

Întrebare: Când mă aflu lângă oameni bolnavi, uneori îmi ridic o barieră de

protecţie ca să împiedic microbii să îmi intre în corp. Este posibil să faci asta?

S: Tu faci asta?

Întrebare: Încerc să o fac. Eu cred în ea, cred că o fac. Dar este un fapt real?

S: A funcţionat? (Da) Ei bine? (Râsete)

Întrebare: Eu îmi pun o barieră mentală, pentru ca microbii să nu poată trece prin ea.

S: Dacă tu crezi în microbi şi crezi că ai abilitatea de a ridica un scut care nu permite microbilor să intre, atunci funcţionează. Dar ai putea alege pur şi simplu să nu mai crezi în microbi.

Întrebare: Microbii sunt reali?

S: Nu aşa cum crezi tu şi cum cred doctorii.

Întrebare: Atunci cum sunt microbii?

S: Ei sunt în regulă. (Râde)

Întrebare: Vrei să spui că ei nu sunt reali, în sensul că...

S: Nu cauzează bolile. Îmi cer scuze. Nu ar trebui să mă joc cu tine, dar e distractiv. Teoria microbilor care cauzează boli, este doar o teorie. Aşa cum ştiţi, oamenii îşi creează propriile boli. Microbii sunt doar un ţap ispăşitor, aflat la îndemână. Dacă nu crezi că îţi pot face rău, atunci bineînţeles ca microbii nu îţi fac rău. Dar pentru asta este necesar să crezi asta. În lumea în care trăiţi, explicaţia bolilor oferită de ştiinţă este că microbii produc boala. De fapt explicaţiile mai vechi, care priveau boala ca rezultat al posedării de către demoni şi alte interpretări de acest fel, erau mai apropiate de adevăr. Asta nu înseamnă că oamenii sunt posedaţi de demoni, dar relaţia lor emoţională şi spirituală cu anumite probleme şi stresul produc boala. Microbilor li s-a făcut doar o publicitate rea.

Întrebare: Dar microbii au fost studiaţi în laborator, sunt microscop.

S: Microbii există în laborator, dar nu sunt motivul pentru care oamenii îşi creează boala.

Întrebare: Dar epidemiile?

S: Aşa cum ştiţi, când grupuri mari de oameni se implică în evenimente în masă, ei au ales să participe la aceste evenimente în masă. Ei au ales acel eveniment, ca să fie ca un fel de lecţie pentru ei şi pentru oamenii de lângă ei.

Întrebare: Mă gândeam în mod specific la boli cum ar fi ciuma neagră. Se spune

că a fost cauzată de purici şi şobolani. Ciuma s-a răspândit în toată Europa şi a omorât foarte mulţi oameni.

S: S-a făcut o publicitate rea pentru şobolani şi purici.

Întrebare: Vrei să spui că lumea credea acest lucru şi de asta s-a răspândit boala?

S: S-a răspândit parţial din cauza asta şi parţial pentru că aveau anumite motive pentru care să se implice într-un asfel de eveniment.

Întrebare: Se spune că râsul e cel mai bun medicament. Poţi explica de ce?

S: Cel puţin pentru moment, râsul produce bucurie şi o stare de bine, ceea ce aduce o vindecare instantanee.

Întrebare: Asta înseamnă că tristeţea şi supărarea aduc boala?

S: Tristeţea şi supărarea prelungite sunt definite în termeni medicali ca o depresie şi bineînţeles că în final fac rău vehicolului şi de asemenea persoanelor cu care vii în contact. Tristeţea şi supărarea sunt o reacţie emoţională privitoare la un eveniment sau la o situaţie, dar nu fac numaidecât rău fiinţei umane. Reprimarea unor astfel de emoţii face mai mult rău decât experimentarea ei şi decât exprimarea unei reacţii emoţionale adecvate.

Întrebare: Exprimarea naturală a emoţiilor este bună, din punctul tău de vedere?

S: Corect.

Întrebare: Blocarea acestor emoţii produce boli şi disfuncţionalităţi?

S: Acesta este un mod simplist de a descrie un blocaj, dar este totuşi destul de corect.

Întrebare: Atunci este bine să îţi exprimi furia? (Da)

S: Asta nu se încadreaza exact la subiectul vindecării, dar are legătură cu el. Când sinele mai mare părăseşte corpul şi corpul începe să se descompună, celulele din corp încă mai au viaţă, până când sunt transmutate în altceva. Vrei să ştii ce se întâmplă?

Întrebare: Da. Dacă fiecare celulă are viaţă, în punctul în care spiritul părăseşte trupul şi celulele din corp încă mai au viaţă, atunci celula care încă mai are viaţă alege să intre într-o stare de disoluţie?

S: Iată o întrebare excelentă. Demarcaţia dintre viaţă şi moarte pe care o cunoaşteţi voi din literatura de specialitate, este foarte fină. Dar experienţa voastră practică va arăta de fapt că nu e nimic fin. Eşti viu sau mort, nu eşti undeva pe la mijloc. Dar dacă priveşti lucrurile din punct de vedere ştiinţific şi tehnic, există anumite aspecte ale acestei chestiuni. De exemplu veţi vedea că un

copac pare a fi mort perioade lungi de timp, apoi revine la viaţă. Copacii mor puţin câte puţin, pe parcursul a mai mulţi ani. Să luăm acum ca exemplu un trup uman. Când spiritul părăseşte corpul, celulele reţin anumite aspecte de viaţă, cum ar fi mişcarea la nivel celular. Și dezintegrarea constituie o formă de mişcare. Desprinderea oaselor şi a cărnii este un fel de mişcare, care poate fi observată. Anumite aspecte ale vieţii nu mai funcţionează la majoritatea celulelor în cazul morţii fizice: anume reproducerea, utilizarea substanţelor nutritive, îndepărtarea toxinelor etc. Aceste funcţii sistemice nu mai funcţionează, dar aşa cum ştiţi, anumite celule din corp mai cresc o vreme într-un fel morbid, astfel încât (la fel ca la copac) părţile trupului unui om mor într-un ritm diferit. Mai există un anumit fel de viaţă, până când bucăţile se dezintegrează şi se transformă în altceva. Apoi îşi vor continua viaţa într-o formă diferită, în sensul că până şi praful este viu, la fel de viu ca o pasăre care îşi ia zborul.

Întrebare: Se poate vorbi de o formă de reîncarnare şi la nivel celular? Mă refer la transformarea prin care trecem atunci când murim (sau transformarea corpului pe care noi o numim moarte), pentru ca apoi să intrăm într-o dimensiune diferită. Asta se întâmplă şi cu forţa inteligentă dintr-o celulă, care este transmutată în altă formă.

S: Corect.

Întrebare: Asta face parte din conştiinţa umană ? Să spunem că o unghie continuă să trăiască un timp, după ce un om a murit. Atunci celula se reuneşte cu spiritul uman, sau îşi continuă existenţa în alt mod?

S: Celula va reţine amintirea vieţii, ca fragment dintr-un organism uman. Tot aşa va reţine amintirea vieţii ca fragment din alte lucruri, pentru că în alte perioade de timp a colaborat cu alte forme, pentru a crea alte lucruri. Dar această amintire va fi scurt-circuitată, aşa cum şi amintirea voastră din prezent este scurt-circuitată. De exemplu nu vă mai amintiţi acele bucăţi din voi care au făcut parte

din dinozauri sau purici.

Întrebare: Cum privesc celulele corpul nostru? Ele au un mod de a ne percepe? Ele trăiesc în interiorul nostru.

S: Ele simt că fac parte dintr-un organism mai mare, în acelaşi fel în care şi noi simţim că facem parte dintr-un Suprasuflet (Oversoul). Au un sentiment vag că aparţin la ceva mai mare, aşa cum şi noi simţim asta uneori. Celulele îşi dau seama de acest lucru mai des decât noi, ele accesează acest sentiment, prin simplul fapt că funcţionează normal. Dacă ficatul tău funcţionează bine şi face ceea ce trebuie să facă, el are un sentiment de bunăstare pe care (dacă ar putea să ţi-l transmită la nivel de intelect individual) ar crea o stare de bucurie. Dar cea mai mare parte din noi nu experimentăm prea des aşa ceva, din păcate.

Întrebare: Cum privesc celulele creierul nostru (sau intelectul uman)?

S: Nu îl privesc în mod critic. Pur şi simplu acceptă că acesta este modul în care funcţionează organismul.

Întrebare: Poate că celulele se gândesc la noi ca la Dumnezeu sau ca la o forţă care le conduce universul, ca să zicem aşa. Interpretarea este corectă?

S: Tu imprimi tendinţa ta umană de a căuta zei, asupra celulelor. Dar celulele pur şi simplu îşi acceptă existenţa ca o parte din Dumnezeu.

Întrebare: Planeta noastră are un creier sau o conştienţă?

S: Conştienţa planetei există ca un fel de efect general care ne cuprinde pe toţi. Forma de viaţă a unei planete este capabilă de a-şi modifica structurile şi de a crea entităţi fizice, care pot să îi modifice ciclurile de viaţă (spre deosebire de alte animale, care fac asta doar la o scară limitată). Asta nu permite numaidecât continuarea edificiilor de-a lungul generaţiilor. Forma de viaţă de pe o planetă devine, ca să zicem aşa, o conştienţă, conştienţa generală a planetei, care poartă în ea necesitatea de gândi global în interesul planetei. Această lecţie mai trebuie încă să fie învăţată de către inteligenţa umană de pe aceasta planetă. Structura universului este făcută în aşa fel încât deşi planeta are o conştienţă şi o inteligență, ea trebuie să lucreze în colaborare cu fiinţele inteligente de pe planetă, care sunt capabile să modifice structura planetei.

Întrebare: Asta înseamnă că oamenii de pe o planetă mor atunci când moare creierul planetei?

S: Nu. Creierul planetei va funcţiona în înţelegere cu alte fiinţe inteligente – includem aici toate animalele, plantele, pietrele şi alte fiinţe vii. Dacă nu se dezvoltă animale sau plante care au abilitatea de a modifica forma fizică a planetei, atunci planeta nu va mai avea nevoie să exercite această relaţie simbiotică şi atunci va aborda realitatea într-un mod natural, care să nu mai fie direcționat.

Capitolul 8

Totul are conștiență

Acest caz neobișnuit ne amintește de Omul mecanic din Universul convolut Volumul 1, când o femeie s-a văzut într-un trup de robot. A fost o viață foarte frustrantă, pentru că cei care au creat robotul nu își dădeau seama că acesta era o ființă capabilă să aibă sentimente. Era mai mult decât o ființă mecanică. Avea emoții și sentimente, dar nu le putea exprima. Oamenii nu și-au dat seama atunci când au creat această ființă din metal, că fragmentul de suflet pus în robot, i-a dăruit acestuia o conștiență proprie. Atunci am întâlnit pentru prima dată un astfel de caz. Mai târziu când am făcut un workshop de regresii în grup, unul din participanți s-a văzut într-o viață de robot. El a murit când a fost în cele din urmă dezasamblat. Cazul de față este asemănător și demonstrează încă odată că în acest gen de muncă trebuie să te aștepți la lucruri noi și surprinzătoare și nu poți lua nimic de-a gata.

Tina a venit la cabinetul meu în luna mai 2006. Era terapeută într-o clinică, specializată în terapia prin masaj. Motivul pentru care a vrut să facă sesiunea era legat de relațiile la nivel personal, dar sesiunea a mers într-o direcție complet neașteptată. Încă odată mi s-a demonstrat că nu noi suntem cei care controlează lucrurile.

Când a coborât de pe nor a început să descrie lucruri neobișnuite, pentru care nu găsea cuvinte. Știa că în mod cert că nu se află pe Pământ, când a văzut o structură ovală uriașă. O vedea din depărtare și a spus că era mai mare decât un stadion de fotbal. Nu își dădea seama din ce material era făcută. „Poate din metal, poate din plastic. E un material neted.” Apoi a văzut o intrare la care

ducea o rampă.

T: Mă las să plutesc prin ea. Înăuntru pare a fi un oraș. Nu-mi dau seama sigur ce văd, dar văd multe creaturi micuțe care arată ca niște furnici și sunt foarte harnice. Se pare că toată lumea (ezit să îi numesc oameni) lucrează cu un scop comun. Sunt foarte harnici. Văzut din afară, pare un loc de vis, senin, mare și alb. Dar înăuntru e mai întuneric decât credeam. Orașul e foarte mare și se întinde în jos sub pământ și în sus spre cer. Ființele din interior sunt foarte ocupate și construiesc ceva. Sunt multe nivele, ca niște rafturi. Îmi vine în minte cuvântul „oraș”, dar nu e cu adevărat un oraș. Are diferite încăperi și secțiuni. E ca și cum ai secționa o casă de păpuși și poți vedea fiecare cameră. Nu îmi place aici. Am un sentiment de anxietate, poate fiindcă totul pare atât de ciudat. Nu e e ceva uman, ușor de integrat. Cred că aceste ființe sunt vii, dar par a fi roboți. Nu cred că pot alege ce vor să facă. Par a fi programați să facă ceva. Nimeni nu se oprește ca să privească în jur și să converseze cu prietenii. Totul pare a fi... cum să spun, tehnologic sau mecanic. Sunt foarte harnici și nu pot fi distrași de la ceea ce fac. Sunt focusați pe scopul lor.

D: Asta te deranjează?

T: Da. Viața e aspră aici. Nu e plăcută sau fericită. Creaturile astea lucrează foarte aproape una de alta. Uneori stau una peste alta. Nu există respect, nu există individualitate.

Mâinile creaturilor arătau ca niște antene, mai degrabă decât ca niște degete. Foloseau antenele pentru a butona beculețe de pe niște cutii micuțe. Se mișcau repede ca și cum ar fi scris la o mașină de dactilografiat sau ar fi cântat la pian, manevrând cutiuțele cu lumină.

T: Fac ceva cu aceste cutiuțe, influențează ceva prin ele. Influențează ceva care

se află în afara complexului acela. Nu știu dacă este o clădire în pământ sau o navă spațială. Este uriașă. Simt că ei direcționează multe lucruri, ca neuronii dintr-un creier. Manevrează aceste cutiuțe și asta face să se întâmple ceva în afară. Nu îmi dau seama dacă ei acționează la nivel individual sau au o conștiință de grup, dacă sunt doar parte dintr-un întreg. Nu îmi dau seama exact, dar cred că sunt ființe mecanice.

I-am cerut să descrie cum arată aceste ființe ciudate.

T: Au ochi, dar folosesc mai mult simțul tactil. Acționează din rutină. (Deodată are o revelație șocantă) Simt că am fost unul din ei. (Începe să plângă) Nu îmi place asta.

Când a spus asta, a devenit pe neașteptate unul din ei. A intrat într-un corp ca cele descrie.

T: (Vorbește cu tristețe) Nu este o viață fericită, dar se pare că nu aveam de ales. E o corvoadă, facem același lucru iar și iar. Dumnezeule! Nu avem posibilitatea alegerii. Facem mereu un singur lucru. Se poate spune că într-un fel suntem vii, dar nu îmi place acest fel de viață. Nu-mi place să fac treaba asta, dar trebuie să lucrez. Nu știu cât timp am făcut asta. Parcă a durat o eternitate. Pare fără sfârșit. Sunt prinsă acolo și fac mereu același lucru.

D: Ai un corp mecanic sau e ca o substanță mai puțin densă?

T: Se simte tare și aspru, ca și cum aș avea o carapace. Am picioare, dar sunt mai degrabă propulsat decât merg. Alunec înainte repede, dar nu prea îmi mișc picioarele. Sunt o ființă mecanică, un fel de gândac mecanic. Nu știu de unde am

venit și nu știu cum se va sfârși totul. Nu știu cum am fost creat. Cred că nimănui nu îi pasă. Cei care m-au creat și mă controlează, probabil nu înțeleg că eu am în mine un grad de conștiență. Există multă nepăsare și cruzime. Sunt privit ca un obiect. Nu se știe că am conștiență.

D: Știi de ce trebuie să faci aceste acțiuni repetitive?

T: Simt că acțiunile noastre întrețin ceva, țin ceva în viață. Noi suntem ca niște lucrători din spatele scenei, ca un fel de energie, și întreținem o lume întreagă prin acțiunile noastre. Dar nu cred că lumea pe care o păstrăm în viață a fost creată de noi. Există ceva deasupra noastră și în spatele nostru, care nu înțelege că noi știm ceea ce știm, sau nu îi pasă de acest lucru. Nu este deloc distractiv. La un moment dat mă iau de la locul de muncă și mă duc în altă parte. Sunt dezactivat probabil pentru întreținere, probabil sunt curățat. Cred că adorm.

D: Poți să vezi cum arată locul acela?

T: E la alt nivel un fel de capsulă sau încăpere, sau cum sunt numite aceste lucruri. Intru etanș într-o nișă dintr-un aparat și se aude un declic. Intru în acest lăcaș, se face un declic și sunt dezactivat. E ca și cum m-ar scoate din priză și îmi dezactivează conștiența. Îmi fac ceva. Cred că mă curăță și mă energizează, dar eu nu știu ce se întâmplă. Când m-au băgat acolo totul a dispărut, apoi înainte să îmi dau seama, se aude iar un declic și aparatul mă scuipă afară. Apoi mă întorc la lucru. Revin la rutina obișnuită.

D: Asta e singura dată când te oprești de activitate și te odihnești?

T: Așa se pare dar nu este odihnă, fiindcă nu sunt conștient.

D: Ai nevoie să consumi ceva pentru a rămâne în viață?

T: Nu știu dacă am nevoie de ceva. Probabil sunt alimentat când mă aflu în sala de întreținere, dar mai degrabă pare a fi o substanță ciudată răspândită în aer printr-un spray, la locul de muncă, care mă face să funcționez. Bănuiesc că această substanță mă păstrează sănătos și vital. Probabil e un fel de combustibil. Nu știu exact. Dar dacă stau aici mai mult, simt că sunt privit din ce în ce mai mult ca o mașinărie. Eu am conștiență, dar nu pot să comunic cu celelalte mașini sau roboți. E foarte ciudat. Cumva s-a creat în noi această conștiență, dar nu se știe că noi suntem conștienți. Cei care ne-au creat nu își dau seama că suntem conștienți. Presupun că și semenii mei simt la fel, dar nu putem comunica. Mă simt prins în acest corp mecanic ca într-o închisoare. Lucrez fără încetare, pentru că nu am de ales. E ca un fel de iad. Știu că probabil are un înțeles, dar pentru mine personal, este lipsit de sens. Este ceva repetitiv. Sunt prins aici și nu pot să comunic. Este ceva fără speranță, fără speranță. Sunt prins în carapacea acestei mașinării și fac această muncă de rutină.

Simțeam că a sosit timpul să aflăm cum au început toate astea. Cum a ajuns acest suflet în situația groaznică în care se afla. „Noi putem să manevrăm timpul. Putem să mergem înapoi în trecut, ca să vedem cum a fost creată această ființă mecanică și cine a creat-o. Mergi înapoi în timp, când a început totul.”

T: Deci ei au știut! Nu îmi place să spun asta, dar ei au știut ce fac. Au creat aceste mașinării într-un fel de fabrică. Roboții nu au crescut natural și organic. Au fost creați artificial și s-a pus în ei o conștiență. S-a suflat suflet în ei. Puf! Și am fost pus aici. Exact același proces a fost descris în capitolul Omul mecanic, în Universul convolut Volumul 1. Un fragment de suflet, un fragment conștiență a fost suflat într-un robot. Așa a fost activat robotul. „Un Puf mic și m-au pus aici. Ei știu cum să facă asta.”

D: Cum ai fost înainte de asta?

T: Sunt o ființă naturală, o ființă biologică micuță cultivată și crescută de ei. Nu știu sigur ce eram, dar văd această minge mică și rotundă, care pare a fi organică (o formă de viață biologică, naturală). Văd o linie de asamblare și văd cum această sferă se deplasează pe linia asta. Văd și niște roboței care vin pe altă linie de asamblare și ajung în locul unde ești injectat în ei.

D: Tu te aflai în acea sferă? Conștiența ta era în ea?

T: Da, da, eram în ea și cumva cineva sau ceva (nu am văzut ce anume) ne-a cultivat. A creat această conștiență micuță, apoi a pus-o în acest robot. Este o conștiență care... a fost cultivată. Ca bebelușii făcuți în eprubetă, în laborator.

D: Atunci aceste mașinării micuțe nu pot funcționa fără această scânteie, fără acest fragment de conștiență din interiorul lor.

T: Corect. Am fost crescuți, am fost cultivați pentru a fi puși în aceste mașinării micuțe. Cei care au făcut asta nu erau buni.

D: Cred că persoana sau persoanele care au inventat acest procedeu, nu se gândesc la asta, nu se gândesc dacă e bine sau rău.

T: Probabil își spun că nu există destulă simțire în noi și nu contează, fiindcă oricum am fost făcuți special ca să lucrăm. Dar din experiența mea, am resimțit munca pe care o făceam ca o corvoadă. Este ciudat... când sferele se aflau pe

banda de asamblare, nu aveam sentimentul de deprimare, nu simţeam că suntem forţaţi să facem ceva. Eram în regulă. Doar ne aflam acolo. Dar când am fost puşi în roboţei, lucrurile nu am mai fost aşa. Apoi am ajuns în fabrica aceea uriaşă sau centrul de control, sau oraşul acela... nu ştiu ce era. Era format din strat peste strat de camere. Erau multe, multe încăperi. Erau acolo sute şi mii de creaturi micuţe care manevrau ceva. Când am ajuns acolo, am simţit un sentiment copleşitor de tristeţe şi lipsă de speranţă.

D: Hai să vedem dacă putem afla cine face toate astea. Să vedem cine sunt fiinţele care au creat acest lucrător.

T: Plutesc înapoi în timp şi văd nişte fiinţe de talie mare. Au o formă difuză, sunt aproape fără formă. Sunt alcătuite dintr-o substanţă asemănătoare luminii, care nu e fizică. Aceste fiinţe fac lucruri, creează lucruri. (Puteam să văd cum cele relatate o afectau pe Tina în mod fizic). E foarte obositor să te uiţi la ei, trebuie să îmi trag respiraţia. (Respiră adânc) Ei pot manifesta lucruri. Ei doar se gândesc... şi fac să apară lucruri.

D: De ce este obositor să îi priveşti?

T: Nu cred că sunt fiinţe plăcute. Nu sunt numaidecât răi, dar nu le pasă ce fac. Sunt foarte mari şi puternici şi au abilităţi mentale deosebite. Sunt fiinţe fizice, dar este o fizicalitate mai rafinată decât ceea ce înţelegem noi prin a fi fizic. Sunt aproape fără formă; au o formă difuză de lumină. Sunt foarte mari şi au ochi rotunzi, închişi la culoare. Nu văd altceva. Nu văd mâini, nu văd picioare. E ceva alb, oarecum asemănător cu stafia Casper din desenele animate. Sunt foarte înalţi, au o înălţime de aproximativ şase metri. Au ochii ăştia mari şi nu trebuie să facă nimic (era greu de explicat).

Ei vor să facă prin noi nişte operaţiuni de minerit, vor să obţină un mineral sau

așa ceva. Noi facem să se întâmple ceva, parcă am avea o telecomandă. Dar nu îmi place că am fost creaţi ca să îi servim. Este interesant. Ei sunt foarte evoluaţi, dar au nevoie de cineva din planul fizic care să îi servească, care să acţioneze ca o interfață, pentru a face diverse lucruri în lumea fizică. Nu sunt atât de numeroşi ca lucrătorii. Noi nu creăm. Ei ne-au creat pe noi ca să facem lucruri pe care să le folosească sau să le dea la alţii, ca să obţină astfel alte lucruri de care au nevoie. Dar munca noastră este obositoare şi fără sfârşit (începe să plângă). Nu am de ales. Trebuie să fac munca asta obositoare în fiecare zi. Lor nu le pasă. Nu ştiu dacă se va sfârşi vreodată. (Vocea ei e plină de disperare) Cred că la un moment dat vom îmbătrâni şi vom muri. Nu ştiu ce se va întâmpla cu noi, dar am vrea ca munca asta de sclavie să înceteze. Durează prea mult. (Plânge şi mai tare) E o sclavie absolută, fără speranță şi fără posibilitatea alegerii. Şi e fără nici un fel de recunoaştere, pentru că ei nici măcar nu ştiu că noi avem sentimente, iar dacă ar şti nu le-ar păsa. Noi doar facem ce ne comandă ei, mereu mereu... este uimitor, dar văd că aceste fiinţe au o influenţă incredibilă asupra Universului, asupra a diferite planete. Ei obţin ce vor. Răceala lor inspiră frică. Nu au respect pentru nimic. Nu sunt răi în mod conştient, dar îşi văd numai de interesul lor şi sunt foarte egoişti.

La un moment dat a reuşit să înţeleagă ce făceau roboţii în locul acela ciudat. Cutiuţa cu lumină pe care o manevrau, era o telecomandă. Controlau maşinile de pe planetă, care lucrau într-o operaţiune de minerit. Direcţionau nave mici fără pilot şi alte dispozitive, ca să zboare pe o altă planetă şi să extragă de acolo o pulbere galbenă, pe care o puneau în nişte capsule, care erau descărcate în alt loc. Pulberea era folosită drept combustibil, în diferite scopuri. Fiinţele mai mari se aflau în alt loc şi au creat aceşti roboţi ca să lucreze cu maşinile de minerit, care se aflau în altă parte. Totul era în regulă, atâta timp cât lucrătorii îşi făceau treaba.

M-am gândit că a venit timpul să o scot pe Tina din această scenă şi să o duc în viitor, într-o zi importantă, dacă se putea vorbi de o zi importantă într-o viaţă de rutină atât de dezolantă. A mers în viitor şi a văzut că plângea, dar plângea de uşurare, nu de disperare.

T: E ziua când mor. Sunt atât de bucuroasă că plec de aici. Pur și simplu plec. Am ieșit din robot și e atât de bine. (Plânge) Doamne, e atât de bine să ies de aici!

D: Cum a murit robotul?

T: S-a întâmplat ceva în conștiența mea și pur și simplu m-am dizolvat în spațiu. Nu știu de ce și cum. Dar era ceva care mă ținea la un loc în sferă. Când robotul a murit, s-a dezintegrat ceva și conștiența mea nu a mai putut fi conținută acolo. Ca o bulă care explodează sau așa ceva.

D: Ai văzut ce s-a întâmplat cu trupul?

T: Robotul a rămas acolo dar era mort, ca și cum l-ar fi scos din priză sau ar fi rămas fără combustibil. S-a lăsat într-o parte. Era dezactivat. Iar eu m-am dispersat în particule minuscule, care au trecut prin moleculele robotului. Ceea ce mă ținuse la un loc s-a disipat într-o clipă ca și cum ai pocni din degete, și am ieșit afară. Era incredibil! A fost singura zi bună din viața mea de acolo. A fost oribil acolo. Am plecat cât am putut de repede.

Spiritul său vroia să lase în urmă locul acela dezolant și roboții de acolo, cât mai repede posibil.

D: Din punctul de vedere în care te afli acum, poți să vezi de ce ai ales să experimentezi această viață. Ce te-a făcut să alegi să o experimentezi? Nu îți spun să te întorci acolo, doar să observi lucrurile din afară.

T: (Șocată) Văd că am fost una din ființele mari! Cred că a trebuit să văd ce am făcut și să experimentez rezultatul acțiunilor mele. (S-a oprit o clipă să își tragă respirația, ca să înțeleagă și să asimileze aceste informații). A trebuit să experimentez cealaltă față a monedei și să înțeleg ce efecte au avut acțiunile mele. Aceste ființe mari aveau o putere foarte mare și îi afectau pe cei din jurul lor, dar nu înțelegeau pe deplin care era efectul acțiunilor lor. Eu am avut multe alte experiențe, nu doar viața de robot. Am experimentat și alte feluri de creaturi care au fost influențate de aceste ființe cenușii uriașe, pentru că atunci când am fost o astfel de ființă uriașă am trăit o viață lungă și nu mi-a păsat de cei pe care îi afectam. Nu mi-am asumat responsabilitatea pentru acțiunile mele. Am fost egoistă și lipsită de compasiune. Nu am înțeles cum îi afectau acțiunile mele pe cei din jur. De aceea a trebuit să experimentez și cealaltă față a monedei, prin legea cauzei și a efectului, ca un fel de școală și învățătură. Pentru că tot ceea ce faci are un anumit efect. A trebuit să experimentez efectul ca să știu cum este, ca să înțeleg ce am făcut.

Iată că legea cauzei și a efectului, legea karmei, nu se aplică doar la oamenii de pe Pământ, ci are o rază de acțiune mult mai mare. Este o lege care cuprinde multe planete și universuri. Se aplică și la ființele mari care au o minte atât de puternică, încât nici nu ne-o putem imagina. Nimeni nu este scutit. Ceea ce faci, revine la tine. Atunci când acționezi asupra cuiva, ceea ce faci se întoarce la tine. Asta ar trebui să ne dea de gândit. Dacă am înțelege cu adevărat această lege, omenirea și planeta ar fi într-o stare mult mai bună. Nu ar mai exista judecată și nici prejudecată, fiindcă am ști că dacă îi judecăm prea aspru pe cei din jur sau avem prejudecăți, acest lucru se va întoarce asupra noastră și vom fi la rândul nostru judecați sau prejudiciați. Altfel cum am putea să ne facem lecțiile? Trebuie să experimentăm ambele fețe ale monedei. Dacă s-ar înțelege și s-ar pune în practică această lege, nu ar mai exista violență și războaie, și Raiul pe Pământ ar deveni realitate.

T: Ei creează fără efort. Creează fără să își dea seama ce fac. Nu se gândesc dacă e bine sau rău. Asta nici nu le trece prin minte. Creează orice vor, orice le aduce beneficii. E ca și cum ar umple universul de gunoi, dar nu se gândesc la asta. Ei fac cu ușurință ceea ce vor, fără să se gândească la consecințele acțiunilor lor.

D: Ei nu-şi dau seama că lucrurile micuţe pe care le creează, sunt conştiente şi au viaţă.

T: Când eşti acea fiinţă mare, eşti complet absorbit în tine şi nu îţi mai pasă de cei din jur. Nu poţi fi foarte aspru cu aceste fiinţe mari care nu fac lucruri bune, pentru că ele nu ştiu altceva. Aşa sunt ele. Sunt atât de prinse în gândurile şi planurile lor, încât nu conştientizează modul în care îi afectează pe cei din jur. Nici nu se gândesc la aşa ceva.

Dar karma a trebuit plătită.

D: Cum s-a terminat viaţa în care erai acea fiinţă mare, pentru ca să intri apoi în conştienţa micuţă?

T: Când eşti o astfel de fiinţă mare, ai mult mai mult control conştient. La moment dat, m-am hotărât că m-am săturat să mai fiu o fiinţă mare. M-am hotărât să părăsesc această formă. Aşa funcţionează lucrurile. Doar hotărăşti acest lucru şi se termină. Apoi mergi în alt loc şi hotărăşti ce vrei să faci în continuare.

D: Te-ai sfătuit cu cineva?

T: A fost o hotărâre de grup. Am mers undeva şi am discutat cu un grup de spirite ca mine. Ne-am hotărât unde să mergem după aceea.

D: Deci ai vrut să experimentezi și cealaltă parte a monedei, rezultatul acțiunilor tale, dar nu a fost deloc distractiv.

T: Nu. E bizar, pentru că nu mai știi nimic atunci când te încarnezi. Ești acea ființă (nici nu știu cum să o numesc), apoi închei această experiență și mergi în altă parte și îți face o retrospecție a vieții pe care ai trăit-o. Există discuții, dar se fac aproape automat. Se discută ceva de genul: Tu ai făcut asta, eu am făcut asta. Apoi toată lumea cade la o înțelegere: Vom face următorul lucru. Nu prea există libertatea alegerii, dar e mult mai multă claritate. În acest loc este mai multă claritate, mai multe expansiune. Apoi mergi în altă parte, într-un loc unde ești mult mai limitat și cunoașterea pălește și se pierde.

D: În regulă. Să revenim acum în locul din care ai plecat. Ai ieșit din trup și ai terminat cu viața de robot. Te îndepărtezi de acel loc.

T: Da. Am zburat de acolo la început încet, apoi cu cât mă îndepărtam, mă mișcam mai repede și mai repede. S-a întâmplat de la sine, ca și cum eram absorbit într-un un tub cu vacuum. Am ajuns în acest loc dintre vieți. Poate să vorbesc prea mult și trag concluzii pripite, dar din această experiență se pare că noi călătorim înainte și înapoi, acolo și aici. În sensul că ești în ceva (trup fizic) apoi nu mai ești în ceva, apoi ești iar în ceva. Deci am fost absorbit ca într-un vacuum și am ajuns în final în acest loc, unde s-a luat o decizie de grup.

D: Când treci în revistă experiența respectivă, poți vedea ce ai învățat din ea. Ce scop a avut ea?

T: Cred că am învățat că trebuie să te porți frumos. Trebuie să fii responsabil. Am învățat asta foarte bine. Prea bine, aș putea spune. Am văzut cât de îngrozitor era să fiu acel roboțel și cât de mult a durat viața lui de suferință, și din această experiență am învățat că atunci când faci ceva trebuie să fii

responsabil, pentru că acţiunile tale pot avea ramificaţii incredibile.

Alt lucru pe care l-am întrezărit în această viaţă este că există conştienţă în totul, peste tot. Tina simte acest lucru câteodată şi există multă înţelepciune în această învăţătură. Deşi am văzut că acea conştienţă a fost instalată în mod mecanic în acel robot, experienţa cu robotul m-a învăţat (ca şi cum ar fi înscrisă pe fruntea mea cu litere de foc) că totul are conştienţă. Totul are conştienţă. Acum când sunt Tina, trebuie să înţeleg acest lucru şi să nu îl uit. Totul are conştienţă, această pătură, acest microfon, acest pat, totul are conştienţă. (Respiră adânc)

D: Noi avem tendinţa de a crede că lucrurile materiale pe care le facem din diverse materiale, nu au conştienţă.

T: Dar ele au conştienţă.

Tina poate ajuta oamenii să îşi amintească acest lucru. Ea trebuie să onoreze conştienţa care se află în absolut tot. Acest lucru este foarte important. Nu există un mare scop al vieţii, nu e vorba de aşa ceva. Ea trebuie să îşi trăiască restul vieţii sale pe Pământ într-un mod cât mai armonios posibil, respectând şi recunoscând conştienţa care se află în toate lucrurile. Oamenii din vechime ştiau asta. În viaţa lor de zi cu zi ei respectau conştienţa focului, conştienţa oalei în care găteau, conştienţa mâncării pe care o consumau, conştienţa din absolut totul. Există conştienţă în fiecare lucru animat sau inanimat din acest univers, din această realitate şi din orice realitate. Există o conştienţă de bază.

D: Asta înseamnă că noi trebuie să experimentăm toate aceste lucruri?

T: Noi nu mai trebuie să experimentăm toate aceste lucruri, dar experimentăm o

mare parte din ele. Conștiența se află peste tot, dar ceea ce trebuie să facă Tina în această viață este să respecte și să recunoască faptul că în lumea fizică, conștiența este foarte reală. Nu este important ca ea să intre în contact cu viețile trecute și cu alte realități. Ele sunt acolo. Ea a avut o mulțime de astfel de experiențe și va mai avea, dacă e să vorbim temporal. Nu contează asta. Ea este toate astea. Noi suntem toate astea. Diferențele sunt nesemnificative. În toate aceste ființe, în toate aceste realități, diferențele sunt mici, ca niște denivelări la suprafață. Sunt diferențe de nuanță, nesemnificative.

D: Dar știi că noi suntem curioși și vrem să cunoaștem experiențele pe care le-am avut.

T: Asta este normal și este în regulă. Este bine că a accesat aceste informații. Ca să trăiască în armonie, ea trebuie să recunoască faptul că această conștiență se află peste tot. Conștiența este substanța, este unica substanță. Iar bucuria din viața sa, armonia din viața sa, nu se obțin dacă faci un anumit lucru sau dacă ești într-un anumit fel. Se obțin prin simpla recunoaștere a conștienței care este substanța a tot. În viața aceea când a fost acel roboțel, lucrul cel mai dureros și mai greu de suportat, dincolo de singurătate, a fost lipsa de respect și de recunoaștere a faptului că avea o conștiență. De aceea treaba ei în viața de acum este să recunoască faptul că există o conștiență peste tot, să lase acest gând să se exprime în mod conștient.

D: În munca mea am văzut că o mare parte din ceea ce descrii se referă la elementali. Aceștia există separat de categorii cum ar fi plantele, animalele și oamenii. Elementalii sunt o energie de bază.

T: Îi poți numi elementali. Ei sunt o energie de bază. Poate că vorbim despre același lucru. De obicei când vorbim despre elementali, vorbim despre natură, vorbim despre substanțe biologice, substanțe organice. Dar în acest caz a fost vorba despre ființe mecanice, despre ființe tehnologice de pe o altă planetă. Trebuie să înțelegem că și tehnologia are conștiență. Și produsele de

manufactură au conştienţă. Chiar şi cafeaua Starbucks are conştienţă. Fiecare lucru este la locul său, dar trebuie să recunoaştem energia elementală, să recunoaştem conştienţa şi viaţa din tot. Nu e nimic greşit în a bea cafea, dar trebuie să recunoaştem conştienţa din cafea şi să îi mulţumim că există, că este disponibilă pentru noi. Trebuie să apreciem casa care ne adăposteşte, să apreciem patul care ne susţine şi să recunoaştem că acolo există o conştienţă care este reală, la nivelul său.

Această conştienţă există în felul său, nu în felul cum privim noi de obicei ceea ce este viu. În viaţa noastră de pe Pământ noi creăm tot felul de lucruri, aşa cum şi fiinţele mari extraterestre puteau crea totul în acea viaţă. Producem obiecte de manufactură, facem bijuterii, cultivăm hrană, facem aparate de radio, avioane, maşini. Trebuie să recunoaştem că odată create aceste lucruri, ele au conştienţa lor colectivă sau individuală, ele au anumit grad de simţire. Acestea există în ele. Dacă recunoaştem acest lucru (aşa cum şi ea a vrut să fie recunoscută şi respectată în acea viaţă), această recunoaştere aşează lucrurile în armonie.

D: Dar eu mă gândesc la personalitatea umană, la conştienţa umană. Atunci sufletul nostru (poate că nu mă exprim foarte bine)... sufletul nostru a experimentat cum este să fii scară, cum este să fii pat sau astfel de lucruri?

T: La nivel elementar (nu în modul în care este folosit de obicei cuvântul „elemental” ci la nivelul de bază) totul este conştienţă. Uneori aceasta se desprinde din întreg şi se individualizează devenind un scaun, sau poate fi un robot, sau poate fi un om, sau poate fi un înger, e acelaşi lucru. Totul este un joc. Un lucru duce la altul. Experimentezi un lucru apoi experimentezi alt lucru, dar conştienţa umană (la nivelul de bază) este acelaşi lucru cu conştienţa aflată la nivelul cel mai rafinat.

D: Eu am dus oameni în vieţi în care erau plante şi animale, dar niciodată nu am crezut că un obiect produs prin manufactură, un obiect creat artificial, are acelaşi fel de conştienţă.

T: Dar are conştienţă! Din punctul de vedere din care vorbeşti, poate că nu are atât de multă. Se pare că există mai multă conştienţă în anumite lucruri decât în altele, dar la nivelul fizic, elementul conştienţei se află în tot ce există.

D: Acesta este un mod diferit de a privi lucrurile.

Un alt lucru pe care trebuie să îl înţelegi este semnificaţia creaţiei. Noi creăm lucruri care uneori durează mai mult, alteori sunt efemere. Tot ceea ce creăm, fiecare acţiune, fiecare cuvânt pe care îl rostim pe această planetă, are un efect. Iar când participăm la un ritual, datorită nivelului de conştienţă pe care îl aducem în ritual, acesta poate avea un efect mult mai mare şi poate crea lucruri în alte realităţi, nu doar în realitatea fizică. Intenţia pe care o punem într-un ritual creează o realitate mai mare, care durează mai mult. Trebuie să înţelegem că şi atunci când vorbim în joacă, vorbele noastre au un efect şi creează valuri în conştienţa fizică a realităţii. Cu cât vorbeşti cu mai multă putere, cu atât mai puternică este conştienţa. Cu cât e mai puternică intenţia şi este mai mare numărul celor care o lansează, cu atât mai puternic va fi valul şi va dura mai mult. De asta este bine să avem grijă ce facem.

D: Să fim mai atenţi la ce facem şi ce spunem.

T: Da, pentru că totul are un efect. Când vorbim în joacă sau la întâmplare, rezultă un efect întâmplător. Dar când vorbim cu intenţie, când vorbim cu toată puterea conştienţei şi cu emoţie, efectul este mult mai mare. Fiecare cauză are un efect, aşa cum ştii. Este un lucru simplu, care se întâmplă în mod automat. Este o regulă a universului. Unde există o cauză există şi un efect, aşa încât este bine să vorbim cu înţelepciune şi să acţionăm în mod conştient.

Am cerut permisiunea să folosesc acest material în munca mea, pentru că eu pun totul la un loc, ca piesele dintr-un puzzle.

T: Sigur că da, poţi folosi materialul fără probleme.

D: Presupun că vorbesc cu subconștientul Tinei. Așa îl numesc eu.

T: Poți să îl numești așa.

D: Tu ești subconștientul cu care comunic întotdeauna.

T: Ai dreptate, Dolores, eu sunt acela. Cu toţii suntem acela.

D: Tu vorbești prin toți clienții cu care lucrez.

T: Sigur că da. Avem multe fețe. Uneori purtăm și noi o mască, dar suntem același. Binecuvântăm munca pe care o faci.

***

Într-un alt caz, o femeie a mers într-o viață care putea fi în Atlantida sau în altă

civilizaţie foarte avansată. În munca mea cu alţi clienţi care mi-au oferit informaţii din Atlantida, am descoperit că oamenii de ştiinţă au ajuns atunci la un nivel atât de înalt de sofisticare, încât puteau să manipuleze ADN-ul oamenilor şi al animalelor şi să creeze creaturi pe jumătate om, pe jumătate animal. Acesta a fost unul din principalele motive care au dus la distrugerea acelei culturi. Ei au schimbat legile naturii şi le-au folosit în mod greşit, dar în acest caz se pare că experimentele lor au mers şi mai departe şi au produs rezultate groaznice. Femeia a reuşit cu greu să descrie ceea ce vedea şi experimenta. Era ceva străin de felul său de a gândi. Avea oroare de ceea ce vede. S-a văzut într-un grup izolat într-o clădire, pe o insulă.

În experimentele făcute de-a lungul timpului, oamenii de ştiinţă din civilizaţia aceea au schimbat mai multe organe din trupul uman, în special din zona pieptului, înlocuindu-le cu cristale. A durat probabil mult timp până s-a adaptat trupul la aşa ceva. Oamenii astfel modificaţi erau folosiţi pentru a genera energie în diferite scopuri. Erau un fel de centrale ambulante care produceau energie. Dar au fost creaţi şi pentru a fi folosiţi ca arme. Clienta mea a fost foarte deranjată şi şocată de ceea ce vedea şi nu a vrut să vadă mai mult. Acesta este unul din motivele pentru care a fost foarte greu să obţinem mai multe detalii. Era evident că vedea mai mult decât spunea. Am îndepărtat-o de la acea scenă şi am dus-o în ziua morţii sale, când a văzut ceva oribil. S-a defectat ceva la generatorul de energie. Fiinţele cu cristale în interior s-au supraîncărcat şi au explodat. Forţa exploziei a fost atât de mare, încât a distrus toată clădirea şi toţi oamenii aflaţi în ea. Când a ieşit din corp, a văzut cum bucăţi de cristal din ceea ce fusese trupul său erau împrăştiate peste tot şi înfipte în pereţi. Moartea sa neaşteptată a fost şocantă şi devastatoare. A trebuit să petreacă mult timp într-un loc de odihnă din lumea spiritului, ca să se refacă. A durat mult timp până când a reuşit să îşi facă iar curaj şi să se reîncarneze ca om. Această experienţă a influenţat-o negativ şi acum era plină de frică şi de neîncredere. De asemenea, în viaţa curentă avea multă suspiciune faţă de persoanele aflate la putere.

Acesta a fost încă un exemplu al modului în care oamenii de ştiinţă din Atlantida au folosit greşit legile naturii şi s-au comportat într-un mod inuman.

***

Următorul caz este un exemplu al degradării umane, într-o civilizație care nu respecta viața omului. Întâmplările prezentate nu s-au petrecut pe Pământ.

Marie a vrut să facă o sesiune cu mine, pentru că dorea să afle răspunsul la nişte probleme de familie. Subconştientul a ales să îi arate două vieţi. Nu mi-am dat seama ce legătură au ele cu viața sa prezentă, dar eu nu subestimez niciodată cunoașterea subconştientului. Întotdeauna există un motiv pentru care unei persoane i se arată o anumită de viață. Logica subconştientului o depășește pe a noastră. La început i s-a arătat o viața trecută simplă şi comună, în care nu s-a întâmplat nimic extraordinar. Apoi am dus-o înainte ca să vadă altceva, şi a spus că o doare braţul drept.

Eu nu știu niciodată în ce moment din viața trecută va intra clientul. Uneori intră în ziua în care a murit, altă dată merge unde s-a întâmplat ceva traumatic. Primul lucru pe care îl fac eu este să îndepărtez orice senzație fizică, pentru ca persoana să se simtă confortabil și să poată răspunde la întrebări. Am întrebat de ce o doare brațul.

M: Nu știu. Simt că am metal în el. (Eram derutată. A arătat spre antebraţ. Simt că am metal înăuntru în braţ. E o vergea de metal, acolo unde ar trebui să fie osul.

D: Cum a ajuns acolo?

M: S-a rupt osul. Ei au scos osul și au pus vergeaua.

D: Cine a făcut asta?

M: Doctorii au înlocuit osul cu o vergea. Dar a rămas un spațiu lângă vergea. Nu știu de ce este acolo. Nu ar trebui să fie. De ce au făcut asta? (Arată spre brațe) Ăsta are vergea, ăsta nu are.

D: Numai brațul drept are vergea. (Da) Și asta cauzează disconfortul.

M: Da. Brațul se simte foarte greu. Nu știu dacă eu mi-am rupt mâna sau ei au rupt osul. Cumva s-a rupt osul și în locul lui s-a pus vergeaua.

D: Acum îți pipăi umărul. Te doare și umărul?

M: O, tot brațul se simte ca și cum ar fi fost înlocuit. Nu se simte ca celălalt braț. Pare a fi artificial.

D: Dar nu puteau lăsa brațul să se repare în mod natural?

M: Experimente. Făceau experimente.

D: Ce vrei să spui?

M: Nu știu. Nu îmi place treaba asta. Doctorii, oamenii de știință. De la umăr în jos. Nu îmi place asta!

Vroiam să îmi fac o idee despre cum arăta și ce sex avea, dar a spus că nu poate să vadă. (Era concentrată asupra brațului) Brațele și picioarele sunt umane... dar nu chiar umane.

I-am spus să privească în jur și să descrie împrejurimile.

M: Văd mese de oțel și ferestre ovale. Sunt așezată pe o masă și ei îmi examinează brațul. Vor să vadă cum funcționează. Singurul lucru autentic este carnea de pe braț. De asta doare. I-am dat sugestii care să îndepărteze senzațiile fizice. Am întrebat dacă putea să vadă cine făcea asta. „Au halate albe de laborator, păr negru și niște fețe ciudate. Linia părului coboară până în mijlocul frunții și arată foarte ciudat, ca și cum ar purta o mască.” Am întrebat dacă poate să comunice cu ei și să afle ce se întâmplă, dar mi-a răspuns că nu îi acordau nici o atenție. O ignorau și nu ascultau ce spune. „Îi interesează doar brațul meu. Ei spun că este o armă. Mi-au transformat brațul într-o armă. Dar eu nu vreau asta.”

D: În ce fel vor să îl folosească precum o armă?

M: Vor să mă lupt cu el. Am lovit ceva și s-a stricat brațul. Ei nu vor să se întâmple asta.

D: L-ai folosit ca o armă?

M: Da. M-am luptat.

D: Cu ce te ocupi? Eşti soldat?

M: Nu, luptător de karate.

Am pus-o să meargă în trecut şi să îşi vadă viaţa. „M-au răpit. Atunci aveam braţ. Mă aflam într-o zonă dezolantă, lipsită de culoare, o suprafaţă cu roci plate. O zonă neinteresantă. Au venit cu o navă care plutea deasupra solului şi m-au absorbit cu ceva asemănător unui aspirator, iar acum sunt aici.

D: Au făcut asta? (Da) Şi apoi te-au transformat într-un luptător?

M: Da. Într-un războinic. Simt că mă aflu într-un ring de luptă, de formă rotundă. Particip la un fel de competiţie sportivă, alături de alţii ca mine, care au braţe ciudate. Braţul drept sau cel stâng le-au fost modificate.

D: Deci o parte din ceilalţi au modificari la celălalt braţ?

M: Da, ca să fie o luptă dreaptă. Ei vor să îmi scoată braţul, dar eu nu vreau asta. Nu vreau!

Se pare că braţul artificial s-a stricat şi vroiau să îl repare. Apoi am dus-o mai departe la o zi importantă, ca să vedem ce s-a întâmplat. Dar lucrurile pe care le-a văzut acolo au fost foarte greu de înţeles. Le voi condensa aici. Simțea că stă pe o lespede de piatră şi este o creatură foarte, foarte mică, minusculă. S-a descris astfel: „Sunt o fiinţă artificială, un fel de robot. Văd oglinzi ovale şi cercuri. Sunt o creatură mecanică, făcută de cercuri şi forme ovale.”

Se pare că fiinţa care avusese braţ mecanic fusese transformată în altceva. Văd o formă de viaţă artificială, făcută din piulițe şi şuruburi. Este foarte mică. „Simt că sunt ea. Nu are ochi fizici, dar poate vedea.”

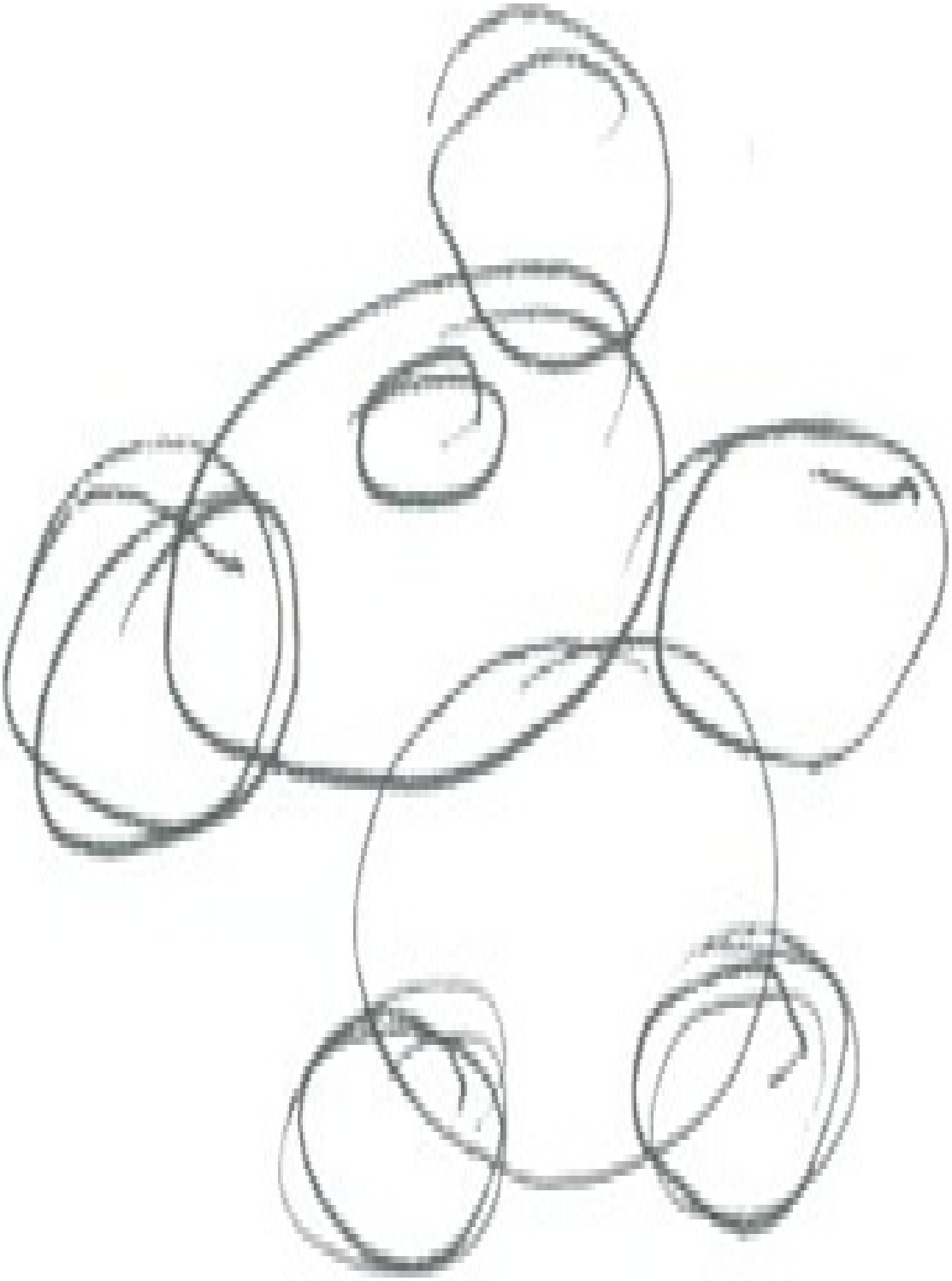

D: De ce te-au transformat într-o ființă mecanică?

M: Nu știu sigur. Au vrut să îndepărteze carnea, să ia un suflet și să îl pună în acest obiect. E mai ușor de întreținut, fiindcă nu se îmbolnăvește. Nu îmi place asta.

D: Au început prin a înlocui părți din corp?

M: Părți, da.

D: Iar în final au înlocuit tot trupul? (Da) Mai există scânteia vieții?

M: Da, poate să vadă. Spune că poate să vadă.

D: Încă mai ești un războinic?

M: Situația s-a schimbat fiindcă este foarte mic. Este minuscul, dar are un suflet.

Nu reușeam să îmi dau seama în ce scop au creat așa ceva,de ce au luat un corp fizic și l-au transformat în ceva complet mecanic, asemănător unui computer. M-am hotărât să o duc în ultima zi din viața acestei ființe minuscule.

D: Ce se întâmplă? Ce vezi?

M: Văd o grămadă de fier vechi. Lor nu le pasă de nimic. Aruncă totul la gunoi. Pur și simplu te aruncă, apoi pleacă râzând.

D: Dar nu își dau seama că este ceva viu în interiorul obiectului aruncat?

M: Nu cred că le pasă.

Nu părea că mai am cum să obțin informații despre această viață ciudată, așa încât am chemat subconștientul, ca să îmi răspundă la întrebări.

D: De ce ai ales să îi arăți această viață?

M: Pentru ca să știe ce să facă.

D: Ce vrei să spui?

M: Nu contează din ce ești făcut, pentru că încă mai ești conștient. Încă mai poți să vezi. Nu contează dacă ești din carne și oase sau din șuruburi și piulițe. Încă mai există conștiență.

D: Dar noi nu ne gândim că ceva mecanic poate fi viu.

M: Nu, dar totul este viu.

D: Asta vrei să-i transmiţi?

M: Da. Totul trăieşte.

Subconştientul a spus că faptele prezentate s-au petrecut pe altă planetă, unde se experimenta crearea vieţii artificiale. Extratereştrii de pe acea planetă au învăţat să dea viaţă maşinăriilor. Subconştientul a vrut ca ea să ştie acest lucru, ca să poată aprecia viaţa.

Acestea au fost două cazuri în care subconştientul a încercat să transmită către civilizaţia noastră mesajul că totul este viu, că totul are conştienţă, chiar şi lucrurile care noi nu credem că sunt conştiente. Eu am vorbit întotdeauna cu maşina mea, i-am dat un nume şi am considerat că are personalitate, dar aceste cazuri m-au făcut să înţeleg că este vorba de mai mult decât atât. Noi credem că suntem conştienţi de ce se află în jurul nostru, dar se pare că mai avem multe de învăţat, ca să apreciem viaţa în toate formele sale imprevizibile. V-am avertizat că aceste cărţi au să vă facă să gândiţi altfel.

SECȚIUNEA 3

AJUTOR DE LA ALTE FIINȚE

Capitolul 9

Planeta oamenilor albaștri

Când Tom a intrat în scenă, era un observator. Era noapte și se găsea pe un drum de țară. Era luna plină și se vedea destul de clar. Stătea acolo încercând să își dea seama unde se află și ce se întâmplă, când a trecut pe lângă el o trăsură cu roți mari. Și-a dat seama că la oarecare distanță de drum se afla o casă foarte mare. Trăsura s-a oprită în fața casei și a coborât un pasager, apoi trăsura a plecat. La început nu a simțit că ar fi avut un trup, plutea. Apoi s-a aflat în trupul omului care a coborât din trăsură. Purta o haină lungă după moda din secolul al XVIII-lea și o pălărie înaltă. Avea pantaloni negri lungi și o cravată legată în jurul gâtului. Purta un baston în mână. Era un aristocrat. „Simt că sunt de vârsta a treia. Am barbă, dar nu e foarte căruntă. Merg puțin încovoiat, dar nu mă simt bătrân. În mâna cealaltă port o geantă de doctor.”

D: Ce ai în geantă?

T: Hmm, flacoane și alte lucruri. Un stetoscop, sticluțe cu soluții și prafuri, diferite feluri de pastă. Tuburi cu medicamente.

D: De ce crezi că ai venit noaptea aici?

T: Cred că am fost chemat să fac o vizită la domiciliu.

D: Deci nu locuieşti aici.

T: Nu, nu locuiesc aici. Trăsura m-a lăsat aici. În casă este o femeie în vârstă, care are nevoie de ajutor. Este mama mea şi am mai fost în această casă. Dar nu cred că am crescut aici, deşi simt că femeia din casă este mama mea. Fac o vizită la domiciliu şi pacienta este mama mea. Intru singur în casă. Cred că sunt destul de familiarizat cu această casă, ca să pot intra singur. Îmi atârn haina şi pălăria în cuier şi las acolo bastonul. Apoi mă uit pe holul de la intrare şi nu ştiu de ce, verific camerele de la parter, ca să văd dacă nu e cineva acolo. E o casă mare. Urc scările şi intru în cameră.

Până acum părea a fi o regresie tipică într-o viață trecută, dar lucrurile au luat o turnură neașteptată. S-a oprit și a spus uimit: „Asta e cam ciudat.”

D: Ce anume este ciudat?

T: Mama se află acolo în pat, dar mai este ceva în cameră şi nu cred că este uman.

D: Cum arată?

T: Nu disting bine forma, dar nu pare a fi umană. Are brațe şi picioare lungi şi are culoarea gri. E derutant. Arată ca un animal de pradă și în același timp nu pare nu pare a fi așa ceva. E destul de înspăimântător. Sunt șocat, fiindcă arată ca

un extraterestru dintr-un film, dar asta e doar reacţia mea, pentru că pe de altă parte se simte a fi în regulă. Am două impresii distincte.

D: Mama ta este conştientă de prezenţa acestei fiinţe?

T: Cred că doarme, dar este totuşi conştientă de această prezenţă. E ca şi cum mama mea de abia a fost adusă în corp, dar nu cu totul. Încă mai este adusă în corp.

D: De către această fiinţă?

T: Nu cred că este adusă de această fiinţă. Este adusă de altceva, care este asociat cu această fiinţă. La fereastră străluceşte o lumină. (Pauză) Vreu să merg la fereastră dar ezit, din cauza creaturii care se află în cameră. Lumina vine de sus. Creatura stă în picioare la fereastră, la picioarele patului. Sunt şocat de prezenţa ei acolo. Nu sunt sigur ce caută acolo. La început am crezut că vrea să o atace pe mama, de asta m-am speriat. Am privit-o ca pe un animal de pradă, fiindcă este ciudat să găseşti în dormitor o fiinţă care nu este umană.

Dar am senzaţia că am mai întâlnit-o înainte. Nu ştiu de ce simt aşa, dar are un aer familiar, deşi nu o pot vedea bine. Cred că am depăşit starea de şoc, dar sunt prudent în continuare, pentru că nu ştiu sigur ce se petrece. Cred că lumina o ajută pe mama să revină în corp. Dar nu ştiu de ce stă în picioare acolo această fiinţă. Îmi face semn să vin spre ea. Vrea să urc în lumină.

D: Tu ce simţi în privinţa asta?

T: Interesant. Mă simt nerăbdător şi chiar entuziasmat la gândul de a face asta. Încă îmi mai fac griji pentru mama. Apoi în mod straniu, încep să nu îmi mai fac griji. Când am intrat în casă, mă întrebam dacă nu e pe moarte.

D: Era bolnavă?

T: E bătrână şi părea că nu mai are mult de trăit. Nu cred că e numaidecât bolnavă, dar îmbătrâneşte şi corpul său este fragil. De asta am venit. Ca să văd ce mai face. Am primit o scrisoare de la ea, în care îmi spunea că nu mai e timp. Simţea că e gata să moară. Iar eu sunt doctor şi m-am gândit că pot face ceva în privinţa asta. (Cu umor negru) Nu ştiu de ce am crezut aşa ceva. Dar acum mă aflu aici şi mă simt ciudat de deconectat faţă de ea. Există ceva mai mare ca mine, care îşi face griji că ea ar putea muri. Cumva simt că ea este bine. Nu ştiu de ce simt asta, dar mă interesează mai mult să urc în lumină. Vreau să descopăr singur unde a fost ea şi ce a făcut, să descopăr de ce este adusă înapoi în corp.

Părea a fi o povestire tipică despre OZN-uri, dar lucrurile au luat iar o întorsătură neaşteptată.

D: Deci eşti curios.

T: Da. Acum sunt ridicat în lumină. Sunt în siguranţă. Ciudat! Corpul rămâne acolo pe loc şi ţine în mâna geanta medicală. Rămâne acolo îmbrăcat cum era, dar eu plutesc în sus, în lumină.

D: Urci împreună cu creatura aceea?

T: Fiinţa rămâne să supravegheze trupul. Cred că asta este treaba ei. Asta făcea şi cu mama. Stătea acolo şi păzea trupul. Avea grijă să nu i se întâmple nimic. E în regulă.

D: Spune-mi ce se întâmplă când urci în lumină.

T: E foarte strălucitoare şi pare a fi uşoară, fiindcă plutesc. Lumina devine din ce în ce mai strălucitoare şi înconjoară totul. Apoi simt ca şi cum aş sări.

D: Cum adică ai sărit?

T: Dispar dintr-un loc şi apar în alt loc, când urmez lumina. Nu rămân în lumină. Dispar în lumină şi apar în alt loc.

D: Unde ai sărit?

T: Primesc mai multe impresii diferite. O cascadă. Soarele străluceşte şi se ridică în mijlocul unei cascade. Se creează mai multe curcubee mici, ca un fel de ceaţă formată din picături foarte mici. Dar nu cred că este ceaţa generată de o cascadă. Culorile dansează, sunt multe culori. Sunt înconjurat de lumină şi culorile dansează. Ajung undeva... O! E în regulă. Stau pe un balcon şi mă uit la o cascadă. Simt că nu mai sunt pe Pământ. Ciudat! Simt că sunt din nou în trup, dar nu e trupul pe care l-am lăsat pe Pământ. Mă ţin cu mâinile de o balustradă.

D: Deci e un corp diferit. Cum arată acest corp?

T: Ciudat! Simt că este un corp înalt şi albastru. Se pare că sunt o persoană cu autoritate. Stau aici pe balcon şi privesc un oraş frumos, cu cascade. Sunt într-o clădire sculptată parţială în munte, unde se află cascadele. Clădirile din oraş se îmbină în mod natural cu peisajul. Nu ştiu de ce anume mă ocup, dar am oarecare autoritate. Am o membrană între degete. Sunt înalt şi albastru. Pielea mea e ca de şopârlă. Nu e o culoare palidă, e un albastru intens.

I-a venit greu să descrie cum era îmbrăcat, fiindcă se pare că nu are nevoie de haine. „Văd un fel de voal. E mai degrabă decorativ decât îmbrăcăminte. Văd ceva colorat pe umeri. Pare a fi o insignă care arată rangul social, arată funcţia pe care o am. Port o cataramă grea de metal pe un suspensor, peste zona genitală. E de culoare aurie sau din alamă... Nu! Cred că este din aur. Interesant. Este un corp de bărbat, dar cumva sunt şi femeie. Nu sunt androgin, ci mai degrabă hermafrodit. Am organe genitale masculine, dar în interior am pântec şi organe de femeie.” I-am cerut să îşi descrie faţa. „Am ochi mari şi negri. Semăn cu un peşte sau o şopârlă. Nu este o faţă de om. E o faţă mare şi lată. De fapt e de broască. Am bronhii şi nişte falduri aşezate vertical, la ceafă. Am bronhii ca un guler bufant, prins în nişte chingi în spatele capului. Nu am gât. Capul se prelungeşte în trunchi. Am fost pe Pământ în celălalt corp, dar nu sunt cu adevărat doctor şi nu sunt fiul acelei femei, deşi credeam că sunt. Am avut amnezie, ca să descopăr cum este să fii om. Cred că am fost într-o misiune de explorare şi descoperire.

D: Vrei să spui că ai fost pe Pământ doar pentru o scurtă perioadă de timp?

T: Aşa e. Credeam că sunt fiul acele femei, dar de fapt doar am preluat o vreme acel trup.

D: Corpul exista deja?

T: Interesant. Cred că acel corp a fost creat special pentru mine.

D: Fără să se nască?

T: Simt că m-am născut, dar nu cum se nasc oamenii în mod normal.

D: Ce vrei să spui?

T: Cred că sunt, într-un fel, fiul acelei femei. Dar nu m-am născut cum se nasc oamenii, în mod normal. Simt că am fost pus în trupul femeii, apoi am fost scos.

D: Ea a fost conștientă de acest lucru?

T: Nu a fost conștientă. Cred că această ființă albastră care eram eu, avea abilitatea de a locui într-un trup uman creat special pentru ea, apoi putea să revină acasă. Nu am stat acolo mult timp. Cred că am rămas acolo aproximativ douăzeci de ani.

D: Dar ai spus că nu erai doctor?

T: De fapt vroiam să spun că nu eram uman.

D: Dar în corpul acela ai fost doctor.

T: Afirmația este corectă. Da. Dar nu a fost o încarnare umană normal. Aveam o misiune. A fost cumva necesar pentru ființa albastră care arăta ca o broască, să iasă din corpul uman pentru scurt timp și să fie transportată în celălalt corp. Am experimentat viața umană pentru o perioadă de aproximativ douăzeci de ani. Eu am revenit acasă, pentru că venise timpul să mă întorc acasă. Cred că mama a murit în noaptea aceea. Ea a avut o încarnare umană autentică.

D: Dacă îți lași trupul pe Pământ, vei mai reveni în el?

T: Cred că rămâne o chestiune deschisă dacă mai revin sau nu în trup. Dacă mai am ceva de făcut pe Pământ după moartea mamei, voi reveni. Acest lucru este posibil, de aceea trupul este supravegheat în continuare. Dacă eu nu revin, au să ia corpul cu ei.

D: Cum poți să afli dacă ai revenit?

T: Am să-i întreb pe cei din cameră. Ne-am hotărât că nu mai este nevoie să revin. Am stat destul pe Pământ. Mama se află cu mine în cameră, acum. Este conștientă că și-a încheiat încarnarea umană. Ea a avut multe încarnări. A îndeplinit ce avea de făcut în această viață, iar eu am ajutat-o. A fost necesar să merg acolo ca să o ajut în munca sa. A trebuit să-i amintesc ce are de făcut, pentru că ea s-a pierdut în acea viață.

D: De asta ai mers acolo.

T: Corect. Iar acum când mă întorc acasă, ne bucurăm că am reuşit şi nu mai trebuie să revenim pe Pământ.

D: Ce se întâmplă cu trupul rămas pe Pământ?

T: Trupul va fi transportat, nu va fi lăsat să moară acolo. Vor avea grijă de trup, dar sufletul meu nu mai este ataşat la trup. Trupul va fi pus la păstrare într-o cisternă specială, undeva pe planeta aceasta. Îşi va trăi durata de viaţă normală, pentru că celulele au şi ele conştienţa lor. Nu omorâm nimic. Celulele îşi vor trăi durata de viaţă normală, apoi trupul va muri.

Când Tom s-a trezit din transă, i-au rămas câteva gânduri în minte. A spus că creatura care rămăsese în cameră i-a luat trupul şi l-a transportat în altă parte. Nu putea să rămână acolo, fiindcă nu era un trup de om normal. Nu a explicat în ce fel era diferit, dar a trebuit îndepărtat, fiindcă nu a fost o încarnare umană normală. Trupul a fost dus la bordul unei nave spaţiale şi pus într-o cisternă specială, fiindcă celulele din trup trebuiau să îşi trăiască durata de viaţă normală. Dar mama sa a murit de moarte naturală, pentru că trupul său era rezultatul unei încarnări normale. Nu au făcut nimic deosebit cu trupul ei. L-au lăsat acolo.

T: Ea a avut o încarnare fizică normală. Trupul a fost lăsat acolo pentru a fi găsit. Urmau să se facă riturile funerare.

D: Oamenii de pe planeta ta merg pe alte planete ca să experimenteze...

T: Da. Mergem pe Pământ şi pe alte planete. În cultura noastră obişnuim să facem călătorii pe alte planete, pentru a experimenta diferite culturi. Noi trăim mii de ani şi experimentăm multe lucruri. Putem alege să avem o încarnare

normală, sau procedăm cum s-a făcut în cazul meu. Indiferent că avem o încarnare normală sau nu, când coborâm pe Pământ, uităm totul. Amnezia ne ajută să vedem cum este să fii om. Dacă mergem pe altă planetă sau în altă cultură, adoptăm trăsăturile de acolo și ne conformăm regulilor în vigoare din acel loc. Dar amnezia pe care o au persoanele care își trăiesc viața pe Pământ, nu este un fenomen universal.

D: Prin urmare când o persoană trăiește pe Pământ, nu își dă seama că are în trup un altfel de suflet.

Relatarea semăna cu cea făcută de Estelle în Universul convolut Volumul 1, în care un reptilian a intrat în corpul său, ca să experimenteze viața de pe Pământ. În cazul acela corpul a trebuit să fie adaptat, ca să poată face față unui alt tip de energie.

T: Corect. Dar nu se preia trupul sau sufletul altcuiva. Un suflet alege pur și simplu să se încarneze pe Pământ. Este sufletul unui om de pe această planetă.

D: Dar sufletul are amnezie când trăiește pe Pământ, pentru ca altfel ar fi derutat.

T: Nu ar fi numaidecât derutat, pentru că noi ne-am obișnuit să călătorim în acest fel, dar nu ar mai avea experiența corectă de pe Pământ, pentru că oamenii au amnezie atunci când trăiesc pe această planetă.

D: Altfel ai avea prea multe amintiri, care ar interfera.

T: Da. Nu ai mai obține experiența umană normală.

D: Ai făcut asta de mai multe ori sau doar odată?

T: Am făcut asta de multe ori, dar pe Pământ o singură dată. Am avut multe încarnări în care am fost o ființă umană, dar atunci sufletul meu era cu totul implicat în a fi om. Dar această călătorie am făcut-o de pe planeta oamenilor albaștri. A fost singura dată când am venit pe Pământ, de pe planeta oamenilor albaștri.

D: Altminteri ai fost aici atunci când sufletul tău a fost distribuit pe această planetă, nu-i așa?

T: Da, asta așa este.

D: Apoi ai revenit pe planeta ta și ți-ai continuat viața acolo.

T: Da. Mi-am văzut de viața mea acolo. Dar ceea ce este important e că am făcut o greșeală când eram încarnat pe planeta aceea. Eu am avut multe vieți pe multe planete, în multe sisteme stelare. Am avut multe vieți, în multe civilizații de pe Pământ. Dar când făceam parte din rasa oamenilor albaștri, am făcut o singură incursiune pe Pământ. Sufletul meu a venit pe Pământ pentru a avea o experiență umană, iar eu am făcut o confuzie – am crezut că sunt omul de pe Pământ, nu cel care călătorea acolo. Nu a fost vorba de o răpire extraterestră sau de o vizită extraterestră, pentru că eu însumi eram extraterestru. Am făcut această vizită pentru sora mea, care pe Pământ a devenit mama mea. Pe planeta oamenilor albaștri era sora mea, dar când a coborât pe Pământ, ea s-a rătăcit. Am venit ca să o ajut, apoi am sărit din acea realitate și am revenit pe planeta mea. Viața ca

doctor nu era autentică. Am rămas pe Pământ douăzeci de ani ca să o ajut pe sora mea să își îndrepte greșelile. Sora mea de acasă, care în viața de pe Pământ era mama mea, dacă înțelegi ce spun.

D: Înțeleg. Ea era sora ta pe planeta albastră?

T: Exact. Una din multe surori. A trebuit să o ajut, pentru că a greșit și s-a rătăcit. Era în pericol să își piardă mințile.

D: Ce anume a cauzat acest lucru? Nepotrivirea dintre tipurile diferite de energie?

T: Nu. Pe planeta albastră noi avem acces în mod conștient, la multe din viețile noastre. Aceasta a fost pentru ea o încarnare umană normală, dar a fost copleșită ca om de negativitatea care există pe Pământ și a preluat-o. Și eu am repetat acest tipar, în viața prezentă. Am explorat aceeași energie. Ea a preluat durerea și negativitatea și a fost prea mult pentru ea, așa încât am venit eu ca fiu al ei, ca să o ajut să se echilibreze și să se vindece.

D: Așa ceva se întâmplă de multe ori, când o energie de pe altă planetă are de a face cu energiile de pe Pământ?

T: Dacă există o conectare personală din această viață de pe planeta albastră, noi nu vom interveni în ceea ce se întâmplă pe Pământ, pentru că există alte energii planetare care au grijă de asta. Noi cei de pe planeta albastră ajutăm. Există și alte ființe din sistemul nostru solar, care ajută Pământul și trimit multă energie și iubire. Și noi facem asta, dar în acest caz misiunea mea era să o ajut pe sora mea. Noi ne concentrăm mai ales ca să îi ajutăm pe aceia din noi care experimentează

o viaţă pe alte planete. Există şi un proiect mai mare care ajută Pământul şi energia de pe Pământ, dar de multe ori avem misiuni speciale, în care îi ajutăm pe oamenii noştri. Atunci nu mai ajutăm de obicei pe altcineva.

D: Se întâmplă de multe ori ca oamenii să să devină atât de derutaţi, cum a fost mama ta?

T: Ea a avut multe vieţi în care a fost om. Într-unele a fost derutată, în altele nu. A fost o încarnare umană normală, în care a experimentat o viaţă umană normală. În viaţa aceea, mintea sa a fost afectată de negativitatea normală de pe Pământ. Ea nu a fost afectată de viaţa extraterestră de pe planeta albastră. Noi am ales să mergem să o ajutăm, când am descoperit cu ce probleme se confruntă. Ea m-a ales să o ajut (din mai multe fiinţe de pe planeta albastră) şi a fost o onoare pentru mine.

D: Consideri că planeta albastră este casa ta?

T: În această experienţă, da. Am avut acolo multe vieţi şi aceasta e una din casele mele. Dar eu am avut multe case, în multe alte sisteme planetare. Pământul este de asemenea casa mea. Ca suflet, am avut experienţe fizice de multe feluri, în multe timpuri.

D: Întotdeauna încerc să fac deosebirea între a merge pe o planetă ca aceasta şi a merge în lumea spiritului. Există o deosebire?

T: Da. Aceasta este un încarnare fizică pe planeta albastră.

D: Uneori par similare, când soseşti acolo sau pleci, sub formă de suflet.

T: Da. Dar noi am evoluat mult pe planeta noastră, ca să putem călători sub formă de suflet. Cred că aşa se poate denumi ceea ce facem noi. Noi am evoluat spiritual suficient de mult pe acea planetă, în acea viaţă, în acea experienţă, şi am învăţat ca rasă cum să conştientizăm vieţile trecute. Noi conştientizăm că ne aflăm pe acea planetă şi pe alte planete din acelaşi sistem şi din alte sisteme stelare.

D: Ce faceţi cu informaţiile pe care le aduceţi acasă?

T: Învăţăm mai multe despre alte culturi. După ce am fost pe planeta Pământ şi am ajutat-o pe sora mea să se corijeze, am aflat mai multe despre cum este viaţa pe Pământ. Am înţeles de ce oamenii îşi pierd calea. Am înţeles în special de ce şi-a pierdut ea calea. A fost din cauză că a preluat în ea negativitatea planetei.

D: De ce este important să ştii aceste informaţii?

T: Pentru că am făcut acelaşi lucru în această viaţă de acum (ca Tom). Am trăit multă durere în această viaţă.

D: Asta era una din întrebările lui Tom. El a spus că nu a experimentat o durere fizică, ci o durere sufletească internă. Ce poţi să îi spui despre asta?

T: E vorba de a prelua durerea planetei şi de multă furie. Sora din viaţa trecută a avut aceeaşi problemă: simţea multă furie, faţă de suferinţa de aici. Uneori ne

putem pierde în credința că nu putem face nimic. Nu îi putem ajuta pe ceilalți, dacă nu ne lasă. Dar cu siguranță putem alege să nu trăim vieți atât de dureroase. Uneori uităm și lăsăm durerea să ne cuprindă. Uneori când vedem câtă durere există, simțim furie și începem să îl condamnăm pe Dumnezeu și luăm totul asupra noastră.

D: Tom spune că încă din copilărie a avut mereu acest sentiment, ca un țipăt în interior. (Da) Asta e cauza? A preluat emoțiile planetei? Fiindcă noi știm că planeta este o entitate vie.

T: Da, dar vreau să fiu clar. Nu e numaidecât vorba de emoția planetei, pentru că planeta poate să aibă grijă de ea însăși. Este emoția ființelor de pe planetă care și-au pierdut drumul. Sunt multe ființe care s-au rătăcit, iar când vii să ajuți, te poți pierde. El a devenit confuz și nu mai știe cine este și unde este. A devenit confuz și nu mai știe dacă este durerea sa sau durerea celorlalți. S-a hotărât să fie durerea sa, cu care să lucreze. Dar nu îi aparține lui. Nu i-a aparținut niciodată. Trebuie să îi dea drumul.

D: De asta are tendința de suicid? (Da) Fiindcă vrea să evadeze? Fiindcă vrea să scape din acest chin interior?

T: Da. Pe vremea aceea nu era echilibrat. Preluase toată durerea și de aceea s-a rătăcit. A uitat cine era.

D: Dar amnezia este normală, nu-i așa?

T: Amnezia este normală, dar el a experimentat atâtea vieți în atât de mult de sisteme stelare, încât are o prezență conștientă, care este în mod natural pozitivă

şi se vindecă în mod natural. Dar el a uitat acest lucru.

D: De ce a venit acum pe Pământ?

T: Aceasta este o viaţă pivot. Este o viaţă în care va conduce mulţi oameni în lumea nouă. Dar nu şi-a dat seama că va întâmpina probleme atât de mari. Credea că le va putea rezolva mult mai uşor. El a venit să ajute oamenii. Mai mult decât atât, a venit să creeze ceva nou, ca să nu mai existe atâta durere. Mulţi oameni simt această durere, dar nu ştiu ce o cauzează. Dar el ştie. El ştie să se conecteze la Dumnezeu, la conştiinţa a Tot Ce Este, la conştiinţa Graţiei. El ştie cum decurg vieţile oamenilor. Ştie cum este experienţa fizică dincolo de viaţă şi între vieţi. El a venit ca să aducă un nou mod de a trăi, un nou mod de a te naşte, un nou mod de a muri, un nou mod de a exista între vieţi, pentru ca ciclul de durere să nu mai înceapă. El trebuie să creeze o nouă experienţă în care oamenii să devină mai conştienţi de ceea ce sunt, de natura lor divină şi să fie mai puţin concentraţi pe durere şi suferinţă, mai puţin concentraţi pe ruşine. Oamenii trebuie să devină mai conştienţi de motivul adevărat pentru care trăiesc şi să fie mai puţin intoxicaţi de ideea că învăţătura vine prin durere, de ideea că trebuie să înveţi prin suferinţă şi karma. Cei care sunt intoxicaţi cu aceste idei trebuie să devină mai conştienţi că poţi trăi, poţi creşte şi poţi învăţa prin bucurie, pace şi iubire. Multă lume s-a rătăcit pe această planetă, dar pe măsură ce se creează această nouă experienţă şi această nouă conştientizare de-a lungul vieţii dintre vieţi şi dincolo de vieţi, va fi mai puţină nevoie de suferinţă, mai puţină nevoie de a suferi. Oamenii nu se vor mai pierde în derută. Mulţi oameni fac asta şi mult mai mulţi încearcă să ajute de la distanţă. Multe suflete s-au încarnat acum, în aceste vremuri, pentru a crea această nouă experienţă.

D: Ai spus că oamenii se vor naşte în alt mod?

T: Da. Mă refeream la un nou fel de experienţă. Va exista în continuare naşterea fizică. Sufletele se vor încarna, dar nu se va mai transmite ruşinea, nu se va mai transmite durerea, nu se va mai transmite confuzia. Amnezia va rămâne doar cât

este necesar. Nu va mai exista în mod absolut pentru toată lumea, ca acum. Oamenii vor fi mai conştienţi de vieţile trecute, mai conştienţi de scopul lor spiritual şi de direcţia sufletului. Se vor concentra mai puţin pe această viaţă, afară doar dacă trebuie într-adevăr să facă asta, dar chiar şi atunci nu se vor mai concentra pe suferinţă, se vor concentra pe bucurie şi iubire.

Tom avea pregătire medicală, dar s-a hotărât să nu devină doctor şi s-a orientat spre vindecarea cu energie. Însă întâmpina probleme.

T: Confuzia provine de la experienţa despre care am vorbit. El nu trebuia să fie doctor acum, dar s-a rătăcit. Şi-a amintit că a fost odată doctor, dar acum este un altfel de vindecător. Bineînţeles că îşi poate folosi experienţa medicală, dar treaba lui de acum este să ajute la naşterea unei lumi noi, a unei experienţe noi. Medicina îl ajută, dar nu e necesar să exploreze mai mult. El se întreba dacă trebuie să facă asta. Îi modificăm energia. Îi deschidem inima, pentru că în inima sa este frică. Frica va dispărea treptat. Rolul său este să exploreze. Da asta spuneam că se va simţi mai bine treptat, în anii care urmează. Încă nu a venit timpul să devină un vindecător complet, în această etapă. Acum trebuie să înveţe mai mult, să realizeze mai mult şi să descopere mai bine cine este. În această etapă mai are mult de explorat.

Capitolul 10

Supraviețuirea

Când Peggy a coborât de pe nor, s-a găsit într-un teren steril și deluros, cu arbuști mici și puțină vegetație. A căutat un semn de locuințe umane, dar nu a remarcat nimic. A văzut doar o cărare care urca dintr-o râpă. A mers pe cărare și a văzut că plutea, nu mergea. Cărarea urca un deal înalt și trecea printre stânci cu iarbă maronie uscată. Peisajul era dezolant. Nu vedea nici un semn de viață. Copacii erau uscați și morți. Când i-am spus să își privească trupul, a spus nu are un corp. „Sunt o masă de energie ca o minge rotundă sau ovală, care vibrează. Se simte ca și cum ar bate vântul, când se mișcă.” Simțea că e conținută de ceva, dar nu ca într-un trup. „E o lumină în centrul acestui oval de energie. Lumina radiază un fel de învelitoare subțire de formă ovală.” Îi plăcea locul acela, deși era dezolant. „Se simte foarte comod și familar. Caut ceva. Urc dealul și ajung într-un loc unde sunt mulți copaci verde închis. Sunt pini înalți. Caut o peșteră sau o scobitură în pământ. Cred că trebuie să întâlnesc pe cineva acolo.”

D: De unde vii?

P: Știu că pare ciudat, dar cred că vin din rai. Am fost trimisă aici. Am mai fost aici și altă dată. Dar nu e o peșteră! E o colibă construită primitiv. Are acoperiș din iarbă și e făcută din țăruși de lemn. E prinsă de marginea râpei. Înăuntru este un pat și în pat se află un bătrân. E un sihastru. Am venit ca să vorbesc cu el. Îmi pune întrebări. Am fost trimisă să vorbesc cu el. Un om bătrân, întins în pat. Intru în mintea lui.

D: El poate să te vadă?

P: Nu cred că poate să mă vadă, dar știe că sunt aici. Simte asta. Îi vorbesc. Vrea să știe cât trebuie să mai rămână în formă fizică. Vrea să plece de acolo. Dar eu îi spun că trebuie să mai stea. Mai are de făcut ceva. Știu că obosit, dar trebuie să meargă într-un sat aflat peste câteva dealuri. Oamenii de acolo au nevoie de ajutor. Ei sunt derutați și au nevoie de îndrumare, iar el îi poate ajuta cu înțelepciunea sa. El trebuie să mai facă asta, înainte de a pleca.

Se pare că Peggy era înger păzitor sau ghid. Răspundea la întrebări și dădea sfaturi. Iată încă o dovadă că uneori jucăm acest rol, când ne aflăm în lumea spiritului.

D: Bătrânul ce spune despre asta?

P: Nu îl încântă ideea dar e de acord să meargă, pentru că știe că a venit aici ca să facă anumite treburi. El a mai ajutat și alți oameni în acest mod. În satul acela au apărut probleme legate de mișcarea pământului. Oamenii sunt derutați și cred că îi pedepsesc zeii. Trebuie să meargă și să le spună că în muntele acela nu există nici un zeu care să îi pedepsească.

D: A mai fost în satul acela?

P: Nu în satul acela. A fost în alte sate.

D: Dar sătenii nu ştiu cine este.

P: Știu despre el, fiindcă au circulat zvonuri despre înțeleptul din munți.

D: Ai spus că a mai ajutat alți oameni. Au venit la el?

P: Nu. A mers el la ei. Când era tânăr putea merge departe, dar acum este bătrân și nu mai poate. Nu a mai fost niciodată în acest sat, dar cred că îl vor accepta. El este singura lor șansă. Dacă nu îl acceptă, lucrurile vor scăpa de sub control și nu vor supraviețui.

D: Va fi prea multă teamă?

P: Da. Se vor întoarce unul împotriva celuilalt.

D: Poți să vezi ce anume a cauzat această problemă din sat?

P: Cred că a fost o avalanșă din munți. Ei cred că în munte se află un zeu care îi pedepsește. Se acuză între ei că au făcut ceva care să înfurie zeul. Sunt atât de puțini oameni în zonă încât dacă este distrus un sat, toată populația se dezechilibrează. Satul este foarte important pentru ecosistem.

D: Ecosistemul din această zonă?

P: De pe toată planeta.

D: Întotdeauna am crezut că o populație mai mare poate produce un dezechilibru în ecosistem.

P: Nu în acest loc. Oamenii aceştia sunt foarte atașați de pământ și au ceva de făcut. Trebuie să existe mai mulți oameni, ca o asigurare că nu dispare omenirea. Dacă aceşti oameni vor muri, asta va face rău planetei. (Vorbeşte singură: Ce trebuie să facă aceşti oameni?) Ei trebuie să descopere ceva care va ajuta planeta să evolueze.

D: Această planetă este Pământul?

P: Nu, nu este Pământul.

D: Populația se află de puțin timp aici?

P: Da. Se află aici de puțin timp. Atmosfera și solul încă mai sunt instabile. Este o lume nouă, care nu s-a așezat bine. Dar este frumoasă. Văd această arcadă uriașă de stâncă. E colosală! Bătrânul va merge în sat. Ne aflăm la această stâncă. Îl ajut să aibă putere – nu neapărat putere fizică, ci încredere. Îl ajut să se hotărască să meargă acolo.

D: Ai idee de unde au venit oamenii aici?

P: Îmi vine să spun că au fost aduși aici. Dar primii oameni s-au oferit voluntari. Au venit din altă parte. Cred că au venit din același sistem stelar, dar de pe o planetă mai avansată. Au venit ca să ajute această planetă tânără, acum câteva generații. Dar nu s-au dezvoltat cum se prevedea. Ei nu se pot întâlni cu reprezentați de pe planeta de origine, pentru că trebuie să trebuie să se descurce singuri, pentru că planeta aceasta este noua lor casă.

D: Dar fondatorii nu au transmis legende?

P: Dacă au existat legende, se pare că oamenii le-au uitat sau li s-a șters memoria.

D: Este posibil. Poate au vrut ca populația să o pornească de la zero. (Da) De asta nu vor să se distrugă satul, care acum nu merge prea bine.

P: Apoi a apărut sihastrul. El se află în zonă de multă vreme. El crede că nu a ajutat oamenii, dar i-a ajutat mai mult decât crede. El nu își dă seama, dar dacă nu ar fi fost el, omenirea ar fi dispărut deja. El a ajuns în sat, iar eu îi șoptesc ce să spună. El liniștește oamenii, care sunt foarte supărați. Le spune ce trebuie să facă. Suntem sus în munți. Unul din motivele pentru care oamenii sunt așa de întorși pe dos este avalanșa de pietre care acoperă recoltele. El le spune oamenilor că trebuie să se mute de acolo.

D: Vor să mute tot satul?

P: Da. Să coboare într-o zonă mai stabilă. Eu îi șoptesc unde să îi ducă, iar

oamenii îl ascultă. Își adună lucrurile. Se vor descurca mult mai bine în vale. Sezonul de creștere a plantelor e mai lung acolo și recoltele vor avea mai mult timp să se dezvolte. Se vor afla mai aproape de alte sate și vor putea face comerț. Ei știu să cioplească piatra. Pornesc la drum. Bătrânul le spune că drumul va dura câteva zile. Au plecat. El îi însoțește. Merge în fruntea lor.

D: Ei nu te pot vedea?

P: Ei nu mă pot vedea, dar îi însoțesc și eu.

D: Trebuie să o ia de la zero, nu-i așa?

P: Da. Dar oricum nu au aproape nimic, deci nu va fi atât de greu. Locul acesta e mult mai potrivit pentru ei.

D: Când le-a vorbit, bătrânul a fost ca vocea rațiunii.

P: Da. S-au bucurat mult să îl asculte.

D: Putem să mergem repede înainte în timp. Bătrânul a mai rămas cu ei multă vreme?

P: A mai rămas cu ei doi ani, ca să îi ajute.

D: Ai rămas acolo tot timpul și tu?

P: Am rămas o vreme. Veneam și plecam. După ce au trecut doi ani i-am spus că poate să plece, fiindcă și-a terminat treaba. Sunt alături de el. Își părăsește trupul. În sfârșit mă poate vedea. Îmi vede corpul energetc. Plecăm împreună și ne întoarcem pe planeta noastră. Nu cred că oamenii de acolo au corp fizic.

D: Este o planetă fizică? (Da) Deci nu este o lume din energie? (Nu) Nu e ca raiul?

P: Nu, este un loc fizic.

D: Dar bătrânul se află în stare de spirit?

P: Da, este un spirit.

D: El recunoaște acest loc?

P: Da, este casa sa. El și-a îndeplinit obligațiile față de tânăra planetă și acum revine acasă. Mergem împreună și ne întâlnim cu un grup de ființe din energie. El le povestește ce s-a întâmplat cu sătenii de pe planeta cea nouă. Le prezintă un fel de raport.

D: Toată lumea care pleacă trebuie să prezinte un raport când revine?

P: Așa cred, dar eu nu am fost peste tot. Sunt doar un mesager.

D: Ai mai fost și în alte locuri în afară de planeta cea nouă?

P: Da. Eu călătoresc în alte lumi. Unele sunt populate, altele nu. Unele din ele se află în lumea spiritului. Eu preiau mesaje de la Consiliul de pe planeta mea de baștină și le transmit în diferite locuri din acest sistem stelar. Este un sistem stelar întins.

D: Ai trăit vreodată o viață în planul fizic, sau ai fost întotdeauna o ființă din energie?

P: Am avut vieți în planul fizic, dar îmi place mai mult să fiu o ființă din energie. Îmi place libertatea. Nu prea îmi place să mă aflu în trup.

D: Dacă îți place această stare, de ce mai alegi să cobori în trup?

P: Ca să învăț.

D: Nu poți învăța de aici?

P: Nu. Unele lucruri le poţi învăţa mult mai bine atunci când te afli în trup. E vorba de emoţii, sentimente, senzaţii, limitări. Este interesant să trăieşti diferite emoţii. Poţi să înveţi mai repede, dacă experimentezi diferite emoţii.

D: Atunci când eşti o fiinţă din energie pe planeta ta de baştină, nu experimentezi emoţii?

P: Nu ca atunci când te afli în formă fizică. Nu în felul acela. Aici totul e mai uşor. Emoţiile sunt mai uşoare.

D: De ce este mai uşor să înveţi emoţiile în planul fizic?

P: Impactul este mai puternic. Emoţiile sunt chiar în faţa ta. Şi trebuie să rezolvi probleme cu care nu te confrunţi în lumea spiritului.

D: Dar când cobori în trup fizic, nu te temi că te vei prinde acolo? Mă gândesc la karma.

P: Nu. Eu nu simt karma.

D: Dar când cobori în planul fizic, interacţionezi cu alţi oameni şi este uşor să te prinzi în lucruri care generează karma.

P: Asta este adevărat, dar nu îmi amintesc să mă fi prins vreodată.

D: Când se întâmplă asta, trebuie să rămâi în planul fizic şi nu mai poţi să te întorci acasă.

P: Dar eu pot să vin şi să plec.

D: Nu e greu să te fereşti?

P: Nu pare a fi greu. Nu ştiu de ce. De ce nu m-am prins? Cred că e din cauză că eu sunt un mesager. Chiar atunci când mă aflu în planul fizic, eu am fost întotdeauna un mesager. Am fost creat ca să fiu un mesager.

D: Când te afli în planul fizic, misiunea ta este să transmiţi învăţătură şi mesaje oamenilor?

P: Da. Le transmit lucrurile de care au nevoie. Pământul este frumos. Îmi place Pământul, dar este greu pentru oamenii de pe Pământ. E atâta densitate aici. Uneori mă întristez când văd durerea şi lupta. Nu înţeleg de ce este aşa. Când vii pe Pământ, iei lucrurile în tragic. Totul pe Pământ este o dramă. Pe alte planete, totul este o comedie uşoară. Dar pe Pământ este o dramă şi oamenii care vin aici, se prind în ea. Oamenii iau totul în serios şi sunt afectaţi atât de mult.

D: Asta fiindcă ei cred că viaţa de aici e tot ce există.

P: Trebuie să se relaxeze.

D: Dar când cobori în planul fizic, nu îţi mai aminteşti nimic.

P: Asta este adevarat. Ar fi de mare ajutor dacă şi-ar putea aminti unele lucruri.

D: De ce nu ni se permite să ne amintim?

P: Din cauza lucrurilor pe care trebuie să le învăţăm pe Pământ. Dacă ne amintim ce ştiam, nu a mai putea să le experimentăm. Eu cred că oamenii vin aici pentru drama de pe Pământ. Este vorba de a experimenta aceste emoţii grele, dramatice şi puternice. Dar eu sper că lucrurile se vor schimba şi emoţiile vor deveni mai luminoase şi uşoare. Dacă ne-am aminti, nu am mai putea face lucrurile pe care trebuie să le facem aici.

D: Ai spus că ai călătorit pe planete de natură fizică?

P: Da, dar au fost experienţe diferite. Acolo am avut alte lucruri de învăţat. Nu cred că o planetă seamănă cu alta. Sunt energii diferite, atmosfere diferite. Unele sunt dense şi altele mai uşoare. Există şi planete lipsite de liberul arbitru.

D: Ce se întâmplă pe o astfel de planetă?

P: Sunt anumite drumuri prestabilite şi nu există posibilitatea alegerii.

D: Și asta este o lecție, nu-i așa?

P: O, da! Sau o experiență.

D: Să vezi cum este dacă nu ai posibilitatea alegerii.

P: Da, nu e distractiv.

D: A existat o planetă pe care să o preferi? Unde ți-ar plăcea să revii?

P: Da. Cele care sunt iubire pură și lumină pură.

D: Lumea în care ești o ființă din energie? (Da) Este o lume diferită de lumea spiritului din viața dintre vieți?

P: Da, este diferită.

D: Dar nu ai trup nici când te afli în lumea spiritului, în viața dintre vieți.

P: Nu, dar este diferită. Este o transformare. Lumea spiritului este o dimensiune diferită decât cea în care te afli în spirit, dar ești pe o planetă. Este o dimensiune diferită decât atunci când doar te afli în spirit.

D: Dar dacă te afli într-o lume din energie nu mori, nu-i așa?

P: Nu mori, dar poți alege să pleci. Poți să te întorci în lumea spiritului.

D: Tu ai fost în dimensiunea spiritului?

P: Da, am fost. Pe planeta mea de baștină există grupuri de ființe din energie care observă alte planete apoi trimit mesageri acolo, ca să ajute. E ca și cum te-ai uita la niște licurici. Aceste spirite merg pe alte planete și duc informații.

D: În acest caz nu poți să vii de pe planeta de baștină și să intri într-un trup.

P: Nu. Poți doar să duci mesaje. Dar trebuie să mergi în dimensiunea spiritului ca să primești o misiune. În lumea spiritului în diferite dimensiuni, în diferite universuri.

D: Când te afli acolo ești o ființă din energie strălucitoare? (Nu) Aceste ființe îți spun unde să mergi, sau poți să alegi ce faci?

P: Poți să alegi. Te întâlnești cu un consiliu. Poți să te hotărăști ce vrei să înveți și să experimentezi, și unde vrei să mergi. Poți să alegi membrii din grup cu care vrei să mergi. Eu sunt în lumea spiritului. Sunt o ființă din energie și mă aflu pe această planetă, apoi revin pe această planetă, după ce am dus mesajele. Mai sunt și alte spirite aici. Dacă ne hotărâm să plecăm și să revenim în spirit, de multe ori

o parte din grup se întoarce odată cu tine. Dacă ne încarnăm în planul fizic, facem asta împreună.

D: Ei îți arată cum va fi viața pe care o vei trăi?

P: Ți se oferă o prezentare generală și tu decizi dacă asta vrei să faci sau nu. E un fel de previzualizare.

D: Poți să experimentezi și să înveți aceste lucruri, fără a crea negativitate și karma?

P: Ne putem prinde, dacă uităm. Odată coborâți în lumea fizică, trebuie să ne amintim cum să dispersăm karma și să nu o lăsăm să se lipească de noi.

D: Există un mod prin care te poți feri ca să nu se lipească de tine?

P: Poți conștientiza când o creezi și o poți rezolva atunci. Soluția este să nu te lași prins în dramă. Pentru cea mai mare parte a oamenilor, asta este foarte greu. Dar grupul cu care sunt eu e ca un chip de memorie care nu este conștient, dar ne alertează cumva că trebuie să avem grijă să să nu păstrăm drama cu noi, în această viață.

D: Oamenii s-au prins în dramă și cred că asta este singura realitate.

P: Și noi putem face asta, dacă nu suntem conștienți.

D: Ești conștientă de trupul prin care vorbești? De persoana numită Peggy? (Da) De ce ai ales să trăiești această viață în care ești Peggy? Ți s-a spus să faci asta în lumea spiritului?

P: Iubirea mi-a cerut să fac asta. Această iubire minunată, care e Tot Ce Este.

D: Vrei să spui iubirea din lumea spiritului?

P: Da. Din lumea spiritului. Iubirea spiritului de care are nevoie Pământul în aceste vremuri. Pământul are nevoie de lumină.

D: Tu ești făcută din această energie.

P: Da. Întotdeauna am considerat că Pământul este frumos și vreau să îl ajut.

D: Ce crezi despre viața lui Peggy? Se desfășoară așa cum te-ai așteptat?

P: Viața pe Pământ este grea, dar ea se descurcă.

D: Atunci când cobori pe Pământ, îți sunt șterse toate amintirile. Asta face ca viața pe Pământ să fie atât de grea?

P: Da. Te simţi atât de dens. Acestea sunt vremuri importante. De asta au venit atâţia oameni pe Pământ, ca să participe la ceea ce se va întâmpla. Oamenii vor să experimenteze acest lucru. Fiinţele din energie vor să experimenteze asta şi se grăbesc să vină aici. Sunt vremuri antrenante.

D: De ce vor aceste spirite să fie aici în aceste vremuri? Ce vor ele să experimenteze?

Deja știam răspunsul la aceste întrebări pentru că l-am primit prin numeroși clienți. Dar eu pun întotdeauna această întrebare. Dacă mai mulți oameni repetă aceleași informații, le validează. Iar uneori mai aflu amănunte suplimentare.

P: Ei vor să experimenteze transformarea care va avea loc, pentru că planeta Pământ se va transforma. Întregul Univers se va transforma odată cu ea şi va deveni un loc mai bun.

D: (Surprinsă) Întreg universul? Da.

P: Da. Nu ai crede că o planetă micuță aflată la capătul unei galaxii mici, poate să aibă atâta importanță. Cred că Pământul este așezat strategic. Are de a face cu geometria sacră. Asta e tot ce știu.

D: De asta vin acum oamenii aceștia pe planetă? Fiincă vor să experimenteze acest lucru?

P: Da. Va fi ceva dramatic. Când se va întâmpla acest lucru, se vor emana valuri de energie în tot universul.

D: Există şi un număr mare de oameni care părăsesc planeta în aceste vremuri.

P: Cei care pleacă fac loc pentru cei mulţi care vor veni. Ei au experimentat deja ce trebuia, în această viaţă. Ei au fost de acord să vină să ajute când se produc marile dezastre, pentru că marile dezastre aduc Pământul mai aproape de transformare.

D: Aşa se întâmplă? Noi considerăm că un dezastru are o energie negativă.

P: Dar nu aşa stau lucrurile.

D: Am auzit două versiuni: una spune că Pământul va trece prin distrugeri groaznice, iar cealaltă versiune spune că vom crea un Nou Pământ.

P: Amândouă sunt adevărate. Va exista o suprapunere. Vor fi două Pământuri. Unul se va suprapune peste celălalt. E doar o experienţă. Oamenii percep lucrurile ca fiind bune sau rele.

D: Unii oameni vor alege să rămână pe Pământ şi vor avea experienţe negative. (Da) Ceilalţi vor alege să meargă pe Noul Pământ. (Da) Mi s-a spus că nu vor fi conştienţi unul de altul.

P: Și eu am auzit așa.

D: Peggy va experimenta transformarea și trecerea în noua vibrație? (Da) Va fi ceva complet nou, dacă tot universul va face simultan transformarea.

P: Da. Vor curge valuri frumoase de energie, ca o floare care se deschide. Energia va curge în tot universul. Va fi ceva frumos.

D: Dar oamenii rămași pe vechiul Pământ nu vor ști ce se întâmplă?

P: Nu vor ști.

D: Ei nu vor ști că ceilalți oameni au plecat pe Noul Pământ?

P: Nu vor ști.

D: Am auzit aceste relatări de la mulți oameni, dar îmi place să le verific de fiecare dată.

Capitolul 11

Energia găurii negre

Când Louise a coborât de pe nor s-a găsit într-un loc ciudat de familiar, deşi nu semăna cu nici un loc de pe Pământ. „Suntem într-un loc pe care l-am mai văzut. Se simte ca acasă. Clădirile sunt nişte turle roz. Eu sunt sus pe cer şi văd de deasupra mai multe turnuri de mărimi diferite. Ai putea crede că sunt nişte cristale uriaşe, dar ştiu că sunt clădiri. Strălucesc şi par a fi cristaline. Apoi a coborât la sol. „Acum văd nişte structuri care par a fi locuinţe. Au un aspect modern şi se află la marginea oraşului. Au culori diferite, în funcţie de cine locuieşte în ele.”

L: Când am văzut turnurile din depărtare, se simţea ca acasă. Este un sentiment bun. (Pauză) Simt că există acolo şi un fel de maşinării, nişte încăperi cu boilere sau un fel de furnal. Dincolo de suburbii există utilaje. Simt că vreau să merg la ele. Sunt atrasă acolo.” În momentul când a spus asta, s-a şi aflat acolo.

L: Văd un fel de creaturi. Par a fi oameni, dar cumva ştiu că noi nu suntem oameni. Aceste fiinţe ies din clădirea cu maşinării şi vin să mă întâmpine. Mă îmbrăţişează şi se bucură să mă vadă.

D: Cum arată ei?

White
Rubbery

- 4 legs

L: Este ciudat. Nu înțeleg. Întâi arată ca oamenii, apoi își schimbă înfățișarea, apoi arată iar ca oamenii. Aș spune că îmi imaginez, dar văd oamenii din gaura neagră. Eu așa îi numesc, oamenii din gaura neagră. Simt că lucrez cu ei. Sunt albi, înalți de șase picioare și au o formă alungită ca un cârnat. Au un gât mic și brațe mici. Au față ca un diamant ascuțită în vârf, cu două vârfuri ascuțite pe laturi și o bărbie ascuțită. Au niște ochi frumoși, înclinați. Capătul din afară al ochilor este lăsat în jos. Partea de deasupra feței este ieșită în afară, ca și cum creierul li s-ar fi ridicat în vârful capului. Au patru picioare care ies din trunchi, la o treime de sol. Trupul lor arată ca un cârnat și are patru picioare subțiri, așezate echidistant.

Îi văd acolo și asta mă derutează, fiindcă mi-au spus că vin din gaura neagră. O, nu! Ei îmi spun că lucrează cu energia din gaura neagră. De asta simt o afinitate față de ei, pentru că sunt unul din ei! Îmi spun: „Bine ai venit! Bine ai venit!” Se pare că nu am mai fost acasă de multă vreme. Am multe lucruri de recuperat. Suntem bucuroși să fim împreună.

D: Poți să vezi cum arăți?

L: Mă văd în două feluri. Dacă mă îndepărtez de trupul meu, văd că arăt ca acum, arăt ca un om. Dar dacă intru în corp și privesc în jos arăt ca ei, ca oamenii din gura neagră.

D: E greu să faci să funcționeze cele patru picioare?

L: Nu, nu. (Râde) E nostim că m-ai întrebat așa ceva. E ca și cum ai întreba dacă e greu să stai jos. Este ceva natural.

D: Crezi că ai mai lucrat cu oamenii din clădirea aceea?

L: Aud „Grupul meu, grupul meu.” Simt că mă aflu aici și acolo, în același timp. Se întâmplă chiar acum. Deși nu am mai fost acolo de multă vreme.

D: De ce ai plecat de acolo?

L: Ca să obțin informații. De asta mă aflu pe Pământ, ca să obțin informații.

D: Pentru ce ai nevoie să obții informații?

L: Văd cuvintele „Ne extindem.” Planeta noastră se extinde. Văd că oamenii noștri au mers în multe locuri, apoi au revenit și au raportat ce au văzut. Asta fac eu. Asta e treaba mea. Oamenii au sarcini sau misiuni diferite și există grupuri diferite. Grupul meu lucrează cu ceva, care face să funcționeze ceva. Are de a face cu clădirea aceea. Primesc informația că are de a face cu aspectul lucrurilor. Mai există un grup situat în mijlocul orașului, care primește informații din diferite locuri. (Pauză) Îmi arată că raportez membrilor dintr-un grup mare, ce am descoperit. Eu locuiesc într-una din clădirile roz. Îmi arată că au fost trimiși oameni din diferite grupuri, în diferite locuri. Eu fac parte dintr-un grup, dar informațiile mele sunt pentru toată lumea. Îmi arată că eu vorbesc cu mulți oameni, din diferite grupuri.

D: Ce fel de informații împărtășești cu acești oameni?

L: Primesc cuvintele: „fizică, astronomie. Le vorbesc despre caracteristicile lucrurilor fizice de pe Pământ. Despre cum funcționează lucrurile pe Pământ. Despre culturile de pe Pământ. Despre ADN. Tot ce am putut afla.”

D: Ceilalți oameni care au plecat, adună același fel de informații?

L: Da, dar oameni diferiți merg în locuri diferite, în perioade de timp diferite. Să văd. Încearcă să îmi spună câți oameni avem pe Pământ. Nu, nu e asta. Acum avem pe Pământ aproximativ treisprezece oameni. Acum avem treisprezece oameni pe Pământ, dar în perioade de timp diferite.

D: De ce este important ca aceștia să adune informații?

L: Asta mă întrebam și eu. (Râde) Să văd. Îmi spun că o parte din mașinărie lucrează cu energia găurii negre. Îmi spun că eu știu asta deja. E vorba de energie comprimată, care este foarte, foarte puternică. Lucrăm ca să dezvoltăm un sistem care va ajuta la vindecarea universului. Trebuie să aflăm mai multe informații despre locurile pe care le vom ajuta, ca să știm cum să folosim acolo aceste energii diferite. Invenția noastră va aduce o schimbare. Pe scurt trebuie să aflăm ce energii sunt necesare, ca să le putem aduce unde trebuie. De asta căutăm informații. Folosind aceste energii, vom vindeca diferite probleme din diferite locuri, cum ar fi Pământul. Nu știu în ce altă parte vom mai merge. Anumite locuri au nevoie de o anumită parte a energiei. Alte locuri au nevoie de o altă parte a energiei. Unele locuri au nevoie de o anumită doză. Îmi spun că atunci când cobor pe Pământ, eu duc energie. Duc ceea ce este necesar, duc energia găurii negre. Descopăr de ce anume este nevoie și se trimite acest lucru. Suntem treisprezece care facem asta acum. Revenim și plecăm, plecăm și revenim. E vorba de a obține informații și a oferi energie, în același timp. Îmi arată că atunci când am vorbit cu mai mulți membri din Consiliu, mi-am prezentat raportul: „Am fost acolo, am făcut asta. Am dus asta, s-a întâmplat asta.”

D: Călătorești des între cele două locuri?

L: Am ajuns la vârsta de 61 de ani în viața de pe Pământ, iar ei îmi spun că am călătorit de 15 ori. Când revin aici, mă întâlnesc cu familia mea. Nu cu familia, cu grupul meu. Mă întâlnesc cu grupul meu și raportez. Mi se spune că toate celelalte energii care vin, de care au nevoie oamenii, fac parte din asta. Dacă cineva are nevoie de energia cuprului, nu ar putea să manevreze celelalte energii. Primește doar o parte din ea.

D: Ce este energia cuprului?

L: Fiecare lucru este diferit, are vibrații diferite. Unii oameni au nevoie de vibrația cuprului. Metalul. Mineralul. Aceasta este numai o parte din energia totală. Pe măsură ce eu primesc în mod conștient mai multe informații, se va trimite energie de mai multe ori în locul ăsta, în locul ăla, sau în altă parte. În timpul nopții (când dorm) eu merg în diferite locuri de pe Pământ, unde se trimite energia găurii negre, de care este nevoie.

D: Te-ai oferit voluntar ca să faci asta sau ți-a spus cineva să preiei această misiune?

L: Mi se spune că este o mare onoare. E ca și cum ai primi un premiu, ca și cum ai fost ales să faci asta. „Ura, am fost ales!” Cu toții suntem egali. Nu contează dacă mături pe jos sau ai fost președinte. Cu toții suntem egali. Oricine poate fi ales. Simt că în diferite momente fiecare din noi face asta, dar venim din grupuri diferite.

D: Ai mai venit pe Pământ și în alte perioade de timp din trecut? Poți să vezi când ai venit prima dată?

L: Când m-ai întrebat asta, mi-au arătat planeta. Să văd. Văd că am fost în multe locuri de pe Pământ, în perioade de timp diferite. (Pauză) Mă aflu într-o clădire mare, cu multe sertare. Văd un compartiment cu un sertar în el. Iar când ești gata, pleci în călătorie. Trupul tău fizic se află în sertar, dar trupul spiritual a plecat. Când revii, trupul tău este acolo și te așteaptă în sertar.

Am mai primit astfel de informații și alte cazuri, în care corpul fizic era la pus la păstrare la bordul unei nave spațiale. Corpul era păstrat în stare de animare suspendată, în timp ce spiritul pleca în misiune.

D: Trupul nu trebuie să moară.

L: Nu, nu moare. E ca și cum ar hiberna și te așteaptă acolo, ca să îți termini călătoria.

D: Deci spiritul sau sufletul tău este cel care face călătoria.

L: Da. Am fost ales pentru asta. Nu știu cine hotărăște. Am auzit că membrii din Consiliu hotărăsc. Ei spun: A venit rândul tău, sau persoana aceea sau cealaltă trebuie să meargă. Pleci și apoi revii. Se pare că toată lumea de pe această planetă călătorește înainte și înapoi. Acum îmi spun mai multe despre grupul meu. Este un grup format din 19 oameni, dar fiindcă sunt oameni diferiți din locuri diferite, de obicei lucrăm cu un grup de 12 oameni. Membrii grupului se schimbă mereu, dar poți să mergi în momentul plecării.

D: Ce face grupul cu informaţiile aduse la raport?

L: Nu văd nici un calculator, dar mi se spune că nu au nevoie de calculatoare. Ei ascultă informaţiile şi ştiu ce se hotărască. De exemplu dacă i-am dat cuiva o anumită cantitate de medicament şi are nevoie de puţin mai mult, ei ştiu cât să trimită. Când raportezi ce ai aflat şi ce ai făcut, ei îşi dau seama care trebuie să fie următorul pas. Ei îşi dau seama câţi oameni trebuie să meargă pe Pământ, câţi trebuie să meargă acolo, câţi trebuie să meargă dincolo şi câtă energie din gaura neagră să trimită. Îşi dau seama de ce este nevoie în fiecare loc. Asta monitorizează ei.

D: De ce se numeşte „energia din gaură neagră”?

L: Aud: „Pentru că asta este!” (Râde) Să văd. Această energie vine din găurile negre din univers. Ei reuşesc cumva să o capteze şi să o trimită mai departe.

D: Următoarea întrebare se referă la o chestiune care i-a nedumerit pe oamenii noştri de ştiinţă. Ce sunt găurile negre? Ştim ce spun oamenii noştri de ştiinţă. Dar ce spun oamenii de pe planeta voastră?

L: (Pauză) Îmi arată cosmosul. Este negru, cu planete stele etc. Imaginează-ţi că această culoare neagră este de fapt o ţesătură sau ceva solid. Dacă vrei, poţi să îţi imaginezi că este din plastic. Imaginează-ţi cosmosul ca fiind solid. Partea din dreapta se pliază peste partea din stânga. (Mai târziu mi-a arătat că era ca o hârtie pe care o îndoi şi marginile se curbează una spre alta, până se ating). Marginile se mişcă una spre alta, iar la mijloc se adună şi se boţesc. Acolo se formează o energie care începe să se învârtă. Asta produce gaura neagră. E şi cum ar fi o rocă sub pământ, care se mişcă şi produce un cutremur, din cauza

presiunii. Energiile din cosmos se adună și cauzează un vortex. Nu! Ei îmi spun că nu este un vortex. Ei îmi spun că este o presiune. Cele două părți se împing una în alta și asta face ca energiile să se comprime și apare o presiune. Noi cu asta lucrăm, cu energia comprimată.

D: Oamenii de știință spun că nu există nimic în gaura neagră.

L: Da. ei spun că totul este absorbit în ea. Este foarte densă. Ei spun: „Presiune, presiune, presiune!”

D: Ei presupun că nu poate exista nimic în gaura neagră. Dar cei de pe planeta ta ce spun?

L: Ei îmi arată o gaură neagră. Este aici. Apoi unul din oameni spune: „Hei, uită-te la mine!” și sare în gaură, apoi sare afară. Sare în ea, apoi sare afară și spune: „Hei pot să exist! Eu exist.”

Ei spun că purtăm în noi această energie. De asta mergem pe Pământ, ca să aflăm ce efecte se produc de când a coborât acolo ultimul grup și a adus acolo energia din gaura neagră. Aflăm aceste informații și în același timp răspândim energia găurii negre. Apoi revenim și raportăm: „Iată care este situația!” Deci noi existăm în energia găurii negre.

D: Dar oamenii de știință spun că totul este absorbit în gaura neagră și nu mai poate ieși.

L: Da, dar tot aud: „presiune, presiune, presiune.” Este atât de multă presiune acolo. Ei spun că noi lucrăm cu ea. Putem să intrăm în ea și să ieșim, să intrăm și să ieșim. Apoi aducem cu noi o parte din energia găurii negre și o răspândim. Nu aducem toată gaura neagră. Ar fi prea mult. Ei îmi spun că noi lucrăm doar cu bucățele mici din ea. Este o energie foarte puternică și condensată.

D: Am mai auzit că dacă ceva este absorbit în ea, iese în altă parte.

L: Ca o gaură albă. Cred că așa spun o parte din fizicieni.

D: Ei spun că navele spațiale și alte astfel de lucruri nu pot scăpa de atracția unei găuri negre și sunt absorbite în ea.

L: Da. Încerc să aflu ce se întâmplă și aud: „presiune, presiune, presiune.” Ei îmi tot arată zona asta și spun: „presiune, presiune, presiune.” Ei spun că în mod evident noi avem o anumită vibrație, care ne permite să facem față acestei energii și să lucrăm cu ea. Dacă o navă spațială ar avea vibrația potrivită, ar putea să lucreze cu această energie. Ar putea să intre și să iasă din ea, dacă ar avea vibrația potrivită.

D: Este corectă teoria că dacă ești absorbit într-o gaură neagră, vei ieși în altă parte din galaxie sau undeva departe?

L: (Râde) Cel care a sărit în gaură și afară din ea, îmi spune: „Vino cu mine!” E ca și cum am pluti prin aer și ajungem la această gaură neagră. E foarte mică. E de mărimea unei case, dar are această energie. El spune: „În regulă. Vezi ceva în ea?” Iar eu răspund: „Nu văd nimic.” E ca atunci când te uiți la cosmos și arată negru și gol. El spune: „În regulă. Hai să intrăm. Simți ceva?” Iar eu răspund:

„Nu.” Acum sunt unul din aceşti oameni. El scoate un instrument şi măsoară greutatea pe fiecare centimetru. Este un aparat de măsurat. El spune: „Priveşte presiunea!” A urcat atât de mult încât e gata să explodeze. El spune: „Presiune, presiune, presiune.” Coborâm mai adânc în gaură şi e ca şi cum am merge în jos. Arată ca cele două bucăţi din cosmos care se întâlneau (din exemplul de dinainte), cele două părţi de deasupra şi de dedesubt, care se întâlnesc şi sunt împinse una în alta. Ieşim pe partea cealaltă şi nu mai există presiune. Adică este deasupra, dedesubt şi pe laturi. Toate sunt la fel. Iar el spune din nou: „Presiune, presiune, presiune.” Asta este. E presiune.

D: Dar a ieşit în alt loc?

L: Da, dacă vrei. Dar nu este în altă dimensiune. Eşti tot în cosmos, deasupra, dedesubt sau pe laturi. Există o singură zonă care este împinsă la un loc, care este gaura neagră. Chiar asta şi este. Este gaura neagră. El o arată cu degetul şi spune: „Presiune, presiune, presiune.” Nu vorbeşte despre fizica noastră. Nu se referă la presiunea atmosferică de la noi sau la presiunea fluidelor de la noi. Se referă la presiunea energiei, la energia care este împinsă, împinsă, împinsă şi nu devine mai densă. Nu este o energie mai densă în care se trece de la gaz la lichid la solid, sau aşa ceva. Nu e densă în acest sens. Este o fizică diferită. (Pauză) Tot primesc cuvintele: „Nu înţeleg, nu înţeleg.” Dar îmi dau seama cel puţin că este vorba de mai multe energii diferite care sunt presurizate, care sunt apăsate. Dar nu e ca atunci când iei un gaz de pe Pământ şi îl presurizezi. Nu e ca atunci când iei un solid şi pui presiune pe el.

D: Oamenii care studiază fizica ar fi în mod deosebit interesaţi de aşa ceva. Deci lucrurile nu stau cum cred ei.

L: Nu. Este o lege diferită a presurizării. Este vorba de felul în care reacţionează energiile.

D: De asta puteți să lucrați cu această energie, pentru că este o formă diferită de energie. (Da) Mă gândeam la extratereștri și la navele lor spațiale. Ei știu cum să manevreze găurile negre sau cum să se ferească de ele. Am spus bine?

L: Mi se arată că există mai multe de feluri de extratereștri, care au vibrații diferite. Au energii diferite. Iar găurile negre au și ele presiuni diferite. Îmi arată... Stai o clipă. Da! Asta are sens. Există mai multe feluri de găuri negre, în funcție de energiile care se aflau în acea parte a cosmosului, când cele două părți au fost împinse la un loc. În funcție de energiile care au fost presurizate. Extratereștrii și navele spațiale (care sunt de multe feluri diferite) cunosc de obicei acest lucru. De exemplu noi putem să intrăm într-o anumită gaură neagră, dar este posibil să nu putem intra în alta.

D: Unii oameni consideră că găurile negre sunt portale. E corect?

L: Aud că: „Un portal este un portal”.

D: Deci o gaură neagră nu poate fi folosită ca un portal?

L: Mi se spune: „Doar în împrejurări excepționale.” Deci uneori pot fi folosite astfel.

D: Asta arată că există ființe și spirite care pot trăi în orice condiții.

L: (Râde) Mi se spune: „Bineînțeles că da.”

D: Oamenii noştri de ştiinţă cred că nimic nu poate trăi în ceva atât de dens şi de greu.

L: De fapt noi nu trăim acolo. Dar putem exista în găurile negre şi le putem utiliza.

D: Deci planeta pe care o consideri a fi „acasă” nu se află într-o gaură neagră?

L: Nu. Se află în afara ei, dar îi utilizează energia. Noi ştim cum să facem asta. Luăm această energie şi ajutăm cu ea alte locuri din univers.

D: Această energie poate fi direcţionată, iar ei ştiu cum să o direcţioneze. (Da) Asta vor ei să facă Louise, să direcţioneze energia?

L: Pentru moment, da.

D: Louise a mai avut şi alte vieţi pe Pământ sau aceasta e prima sa viaţă aici?

L: Mi se spune că are multe vieţi imprimate. Pentru mai multe informaţii despre imprimare, vedeţi cărţile mele Păstrătorii grădinii, Între moarte şi viaţă şi deasemenea începutul cărţii de faţă.

D: Deci nu este cu adevărat necesar să trăieşti multe vieţi?

L: Tipul care mi-a arătat interiorul găurii negre, spune: „Bineînțeles că nu.”

D: Dar acum ea adună informaţii, pe care le trimite acasă.

L: Da. Asta am făcut până acum.

D: Am mai auzit asta. Mulţi oameni mi-au spus că există entităţi care adună informaţii şi le transmit acasă. Se pare că există multe ființe care au această misiune.

L: Da? Grozav! Asta este bine.

D: Pot continua să obţin informaţii pentru Louise în acest fel, sau ar fi mai bine să îi contactez subconştientul?

L: Poţi contacta ambele părţi, da. Cum vrei.

D: Pot proceda în ambele feluri? (Da)

În continuare am cerut lămuriri referitoare la o problemă fizică a Louisei. Ea simțea o presiune ciudată între omoplaţi.

L: Văd din nou sertarele unde se află trupurile noastre fizice. E în regulă. Trupul meu fizic de acolo este în sertar, iar corpul fizic de pe Pământ simte conectarea. Ce ciudat! Ei spun că asta se întâmplă din cauza conectării deosebit de strânse de acum. Corpul meu fizic de pe Pământ reacționează la această conectare energetică. E ca atunci când simți emoțiile dintr-o viață trecută. Văd că asta se întâmplă. Simt conectarea la trupul de pe planeta aceea. Simt asta fizic pe spate, în zona din spatele chakrei inimii. (Pauză) Ei îmi explică ceva, dar nu îi aud. (Pauză) În regulă. Viețile trecut imprimate într-o persoană și viața dintre vieți (așa numita „lume a spiritului") sunt o iluzie. Planeta pe care trăiesc eu este tot o iluzie. Gaura neagră este și ea o iluzie. Nu există viața dintre vieți.

D: Dar îi reconfortează pe oameni.

L: Așa e.

D: Altminteri ar fi greu pentru mințile noastre să funcționeze, dacă nu avem ceva care să credem că este real, dacă tot ce știm este o iluzie. Există ceva real? Știu că noi ne creăm realitatea, ne creem iluzia.

L: Aștept să îmi răspundă. Mi se arată ceva care cred că este Marele Soare Central.

D: Acesta este real?

L: (Râde) Mi se spune: „Dacă vrei să fie." Ei îmi arată diferite universuri. Îmi arată Pământul. Îmi arată planeta mea de baștină (cum îi spui tu). Văd cum totul

este absorbit într-un singur loc. E ca şi cum am sta în Marele Soare Central şi totul este absorbit acolo, înăuntru. Asta m-ai întrebat?

D: Ce este Marele Soare Central?

L: E făcut din... În el se află totul. În el se află totul, pentru că totul a fost absorbit acolo.

D: Cum arată el?

L: Eu îl văd de un galben ca smântâna, ca o lumină gălbuie. E ca şi cum ar fi în flăcări, dar nu poți să vezi flăcările, doar le simți. Așa se simte.

D: Nu vreau să te influenţez, dar mi s-a spus că peste eoni de timp, toată creaţia va face implozie şi va reveni la Sursă. Ce părere ai?

L: Nu îmi arată asta. Nu mi s-a arătat o implozie. Mi se arăta simbolic că toate lucrurile despre care am vorbit (casa mea, Pământul, totul) emană de aici. Mi se spune că: „Nu e implozie, nici explozie.”

D: Marele Soare Central este echivalentul a ceea ce oamenii numesc Sursa? Crezi că este acelaşi lucru cu un nume diferit?

L: Alți oameni îl numesc „Sursa”, dar eu văd că este o minge de lumină. Văd mii

de alte mingi de lumină care emană din el şi se răspândesc în spaţiu. E ca şi cum Pământul ar fi în interior, apoi emană din Sursă. Ceea ce noi numim Sursa, ceea ce considerăm a fi Sursa, emană din alt Soare.

D: Deci noi limităm lucrurile, atunci când credem că există o singură Sursă?

L: Corect. Mi se spune că procesul continuă iar şi iar. Această energie se află aici, pentru a fi folosită de toată lumea.

Apoi am întrebat ce trebuia să facă Louise în viaţă. Era una din întrebările pe care le pregătise.

L: Ei îmi arată cum călătoresc înainte şi înapoi între planeta mea şi Pământ, între planeta mea şi alte locuri. Dar ea nu vroia să afle care era scopul ei de pe planeta aceea. Vroia să afle care este scopul ei pe Pământ.

D: Da. Aceste lucruri sunt interesante, dar noi trebuie să trăim acum îmi planul fizic de pe Pământ.

L: Mi se spune: „Continuă ceea ce faci acum.” Trebuie să mă las condusă de intuiţie, să fiu atentă la intuiţia mea, care mă va conduce unde trebuie.

Louise pregătise o întrebare referitoare la o întâmplare neobişnuită, petrecută cu douăzeci de ani în urmă. Într-o noapte a văzut o sferă şi o reţea de metal cu o gaură în ea, şi a intrat în gaură.

L. Atunci am plecat acasă. Ei îmi spun că o parte din mintea mea subconștientă a început atunci să conștientizeze cine este și de unde vine. În fiecare noapte mă întorceam acolo ca să învăț. Asta se întâmplă și acum și se va petrece și în continuare. În regulă. Ei îmi arată că până acum eu nu am adus energia găurii negre pe Pământ, la modul concret. Am venit aici, am crescut, m-am obișnuit cu Pământul și m-am pregătit. În fiecare noapte călătoream acolo și reveneam. Dar la vârsta de 40 de ani, mi-au reamintit de unde vin. Mi-au reamintit de ce sunt pe Pământ. La sfârșit mi-au spus: „Acum trebuie să aduci asta pe Pământ.” Noaptea călătoresc în multe locuri. Ce însemna sfera? Ei spun: „După aceea sfera a dispărut, nu-i așa?” Da. Nu am mai văzut-o după aceea. Sfera mi-a arătat că în jurul meu exista o energie care nu îmi permitea să mă activez până nu sunt pregătită. Gaura semnifică eliberare mea din acea sferă. Apoi am urcat și am obținut informații. Apoi am fost gata. În sfârșit!

Capitolul 12

În subteran

Am mai scris despre orașele subterane în Universul convolut Volumul 2, prin urmare nu este o idee nouă. Există multe mituri și legende despre oamenii care trăiesc în subteran, iar eu am crezut întotdeauna că legendele au un sâmbure de adevăr. Ele au fost „înflorite” și modificate de-a lungul timpului pentru a se potrivi în diferite culturi, dar mi s-a spus că originea legendelor (oricât de obscură ar fi) se bazează pe fapte reale. Această secțiune prezintă o relatare diferită, despre orașele subterane.

Când Marian a coborât de pe nor, s-a văzut într-o scenă unde se simțea incomod. Stătea în picioare în fața unui stejar uriaș, la marginea unei păduri întunecate care cobora până la malul mării. O plajă îngustă separa pădurea de apă. Marea erodase pământul și ajungea până la copaci, care erau uriași și foarte bătrâni, cu scoarța neagră și crengi diforme și noduroase, cu frunze mici și înguste, altfel decât mai văzuse pe Pământ. Ăsta era unul din lucrurile care o făceau să se simte incomod. Copacii blocau lumina soarelui. „Pădurea este rece. Îmi este frig. Ceva nu e în regulă.” (Deodată are o revelație). „Nu se aude nici un sunet. Nu sunt animale în pădure.”

A văzut că era un tânăr cu părul roșu, îmbrăcat în blănuri. Purta asupra sa un arc, un cuțit și o tolbă cu săgeți. În mod normal ar fi trebuit să vâneze animale cu ele, dar a spus: „Eu caut altceva.” Ceva ascuns în pădurea întunecată. Copacii s-au îndesit, formând o perdea naturală care oprea lumină și forma un tunel ca o peșteră. „Caut ceva care se află la capătul acestei peșteri. Pădurea formează o

peșteră, prin felul în care a crescut.”

D: Ai mai fost în această parte a codrului până acum? (Nu) Cauți ceva anume?

M: Sper să îl găsesc.

D: De unde știi că este acolo, dacă nu ai mai fost în această parte a codrului?

M: Nu știu dacă se află aici. De asta caut.

Mergea înainte, condus de inspirație și credință. Auzise despre asta din poveștile pe care i le spuneau oamenii, dar nimeni nu mai pornise în căutare. L-am întrebat de ce vroia să găsească acel lucru.

M: Pentru că este nevoie de el. Este răspunsul la ceva important.

D: Este răspunsul pentru tine sau pentru oamenii tăi?

M: Pentru întreg. Nu caut pentru mine.

D: Ar fi ceva egoist dacă ai căuta ceva doar pentru tine?

M: Da! (Pare surprins de o astfel de idee).

D: Ce poveşti ai auzit despre asta?

M: Se spune că se află aici, la capătul unei peşteri. În el sunt răspunsurile, în el se află ceea ce este necesar ca să mergi mai departe, ca să supraviețuiești. Este undeva în această peșteră.

D: E vorba de un obiect sau ce este?

M: Nu. E vorba de o ființă. E greu de explicat. Nu are formă, dar poate lua multe forme. Poveştile spun că fiinţa aceasta este păstrătoarea cunoașterii. Nu ştiu cum să explic mai bine.

D: Se întâmplă ceva în perioada de timp în care trăieşti? De asta e nevoie să descoperi cunoașterea? Să afli răspunsul la întrebările pe care le ai?

M: Se petrec schimbări mari care creează sau distrug, care afectează toți oamenii şi multe locuri. E ca şi cum Pământul se răscoleşte şi se întoarce împotriva sa, iar noi va trebui să o luăm de la început. Asta se va petrece. Ne aşteptăm la asta, dar s-a pierdut cunoașterea modului în care poți merge mai departe, în care poți face față valurilor.

D: Poveştile vă avertizează că se apropie acest cataclism? (Da) Dar acum se întâmplă ceva?

M: Sunt semne. Nu aici unde trăiesc eu, dar știm că se apropie.

D: Dar poate fi într-un viitor foarte îndepărtat, nu-i așa?

M: E mai aproape decât ne dăm seama. Te uiți în jur, asculți, citești semnele, le descifrezi. Totul îți arată. Dacă asculți suficient de atent, poți să auzi cum se apropie.

D: Cred că voi sunteți foarte acordați la natură, dacă știți lucrurile astea.

M: Așa înveți. Nu poți învăța în alt fel. Trebuie să asculți natura. Dacă ignori semnele... ești distrus.

L-am întrebat unde locuiau oamenii. Trăiau în niște structuri construite lângă pădure. „Arată ca o parte din pădure. Dacă le privești din depărtare nici nu îți dai seama că nu fac parte din codru. Sunt camuflate.” Deși era familiarizat cu pădurea, călătoria de acum era foarte diferită și ajunsese mult mai departe de casă.

L-am dus și mai departe până a trecut prin perdeaua verde de crengi și prin peștera verde, ca să vedem dacă a descoperit ce căuta. Îi venea greu să descrie ce vede. „Nu are formă. E foarte strălucitoare. Își schimbă forma. Nu este solidă. Pare a fi lichidă, dar nu e nici lichidă. E foarte, foarte albă. Nu am mai văzut așa ceva. Uneori arată ca un bătrân, apoi se mișcă și își schimbă forma. Dar nici una din forme nu este solidă!”

D: Unde ai găsit această ființă?

M: Era la capătul peșterii. Peștera e foate largă și încăpătoare. Nu e ca un pasaj de trecere. Nu e întunecată. Am mers până la marginea peșterei și am văzut o lumină care strălucea într-o deschizătură. M-am mirat.

D: Poți să vorbești cu această ființă?

M: Da și nu. Nu e ca atunci când vorbesc cu tine. Vorbește în felul ei. E ca atunci când asculți copacii sau vântul. Nu e ca atunci când vorbești cu alt om. Mi-a dat o bucățică mică din ea. (Nu înțelegeam ce vrea să spună). Se potrivește în mâna mea. Țin în mână o bucățică mică din ea. Va trebui să i-o dau înapoi. E ca și cum ai lua apă cu un căuș. Dar nu e lichidă. Nu se simte ca apa. (Nu reușea să descrie mai bine de atât).

D: Cum arată bucățica?

M: E frumoasă și strălucitoare, ca o lumină alb-gălbuie. (Râde)

D: Dar vroiai să vorbești cu el despre ceva anume. Vroiai să îl întrebi ceva.

M: Asta e. E ce căutam. Trebuie să o iau cu mine.

D: Dar nu ți-a dat informațiile de care aveai nevoie?

M: Mi-a dat toate informațiile, da. Sunt în mâna mea. (Râde) Le duc la oamenii mei. Sunt exact ce aveam nevoie. Acum vom ști ce să facem și vom fi în siguranță. Pământul se va închide. Trebuie să facă asta.

Știa că era timpul să se întoarcă acasă. Ducea în palmă această bucățică ciudată de lumină. „Nu e rece, nici caldă. Am un sentiment neobișnuit, un sentiment bun. Nu e grea. Știu că este acolo. E ca și cum ar fi o parte de mâna mea, dar e totuși separată.”

L-am dus înainte în timp, până în momentul când a ajuns acasă.

M: Nu mai e mult timp. Începe deja. Asta trebuie să stea în centru.

D: Ce anume începe?

M: Schimbarea. Pământul se întoarce, se ridică și se înfășoară ca un cocon.

D: Ce vezi?

M: Pământul se ridică și se împăturește. Această bucățică de lumină trebuie să fie în centrul satului, trebuie să fie la mijloc. Va ține totul la un loc. Va ține totul în siguranță.

D: Ai spus că era ca un cocon, ca și cum Pământul s-ar fi înfășurat în jur. Te referi la sol, la apă? La ce anume te referi?

M: La sol. Solul are copaci în el. Este Pământul. E ca și cum s-ar face o scoică mare și groasă.

D: Vezi cum se apropie?

M: Văd cum se face.

D: Cred că e înspăimântător să te uiți la așa ceva.

M: Nu. Am fost învățați că se va întâmpla asta. Dar aveam nevoie de această bucățică, pentru a supraviețui. Va dura mult timp până vom reveni la suprafață.

D: Acum ce faci? Privește și aștepți?

M: Asta e tot ce putem face.

D: Încerc să vizualizez ce spui, pentru că nu văd asta cu ochii mei. Deci e ca și cum solul ar acoperi pădurea?

M: E ca atunci când ești la mare și se ridică valurile, e la fel. Solul se ridică la fel ca un val, dar datorită bucății de lumină nu coboară în centru. Trece peste noi.

D: Peste lumina micuță, rămâne o scobitură. La mijloc rămâne un loc gol. (Da) Sunt și copaci?

M. Da. O parte din copaci, nu toți.

D: Ai spus că este ca un cocon care vă înconjoară.

M: Da. Coboară în jos. Trebuie să coboare. Totul coboară în pământ, pentru că la suprafață vor fi multe schimbări, dar coconul va coborî adânc în pământ și nu va fi afectat.

D: Și înăuntru sunt toți oamenii tăi?

M: Toți cei care erau acasă. Din păcate, mulți oameni nu au supraviețuit.

Mi se părea ciudat ce povestește, dar presupun că totul este posibil.

M: Este singurul mod în care puteam supraviețui acum.

D: Puteți respira acolo înăuntru?

M: Da. E de mărimea satului, e de mărimea întregii zone.

D: Puteţi vedea?

M: Putem vedea, datorită bucăţii de lumină.

D: Puteţi să trăiţi acolo mai departe?

M: Da. Oamenii vor trăi aici multă vreme. Vor trece foarte mulţi ani, până vor putea reveni la suprafață.

D: De ce trebuie să rămâneţi acolo atât de mult timp?

M. Cât timp trebuie să treacă până crește un copac? Ceea ce s-a distrus nu poate să revină imediat. Oamenii vor trebui să învețe cum să păstreze învățătura. Vor trebui să învețe din nou cum să facă totul iar când va sosi timpul, vor reveni la suprafață.

D: Acolo jos aveţi ce să mâncaţi?

M: Sunt multe lucruri în subteran, pe care le putem mânca. Avem și semințe care vor crește.

D: Puteţi ieşi din cocon?

M: Da, se deschide. Sunt nişte camere mari.

D: Cine a făcut camerele?

M: Sunt nişte caverne mari, în care poţi să intri. Sunt lacuri mici. Pământul are multe secrete şi în interiorul lui trăiesc multe fiinţe. E ca atunci când asculţi copacii şi pietrele, şi vorbeşti cu ele. La fel e şi Pământul. El era pregătit. Dar trebuia să fim şi noi pregătiţi.

D: Deci sunt multe creaturi, acolo jos.

M: Da. Sunt multe fiinţe. Pe unele din ele nu le-am mai văzut.

D: Mă întreb cum au ajuns acolo?

M: La fel ca noi.

Semăna din ce în ce mai mult cu oraşul subteran descris în Volumul 2. Acolo se spune că există multe astfel de oraşe sub pământ. Ele mai există şi în zilele noastre. Erau luminate de un soare miniatural. Existau şi multe animale (unele

din ele necunoscute nouă) și se găsea și apă.

D: Sunt și alți oameni?

M: Mai sunt și alţi oameni, care deţin cunoașterea.

D: Veți ști când puteți să reveniți la suprafață?

M: O, da! Pământul ne va spune asta. S-a mai întâmplat așa și altădată. Legendele spun că a mai existat o altă lume înaintea lumii noastre, dar nu s-a dezvoltat cum trebuie și atunci Pământul a făcut ce trebuia să facă. Cei care încă mai ascultau semnele, au știu ce să facă. Cei care nu le-au ascultat, au fost luați.

D: A existat un motiv pentru care a venit distrugerea de acum, la fel ca data trecută?

M: Au fost prea mulţi oameni care au luat-o pe calea greșită și nu colaborau între ei.

D: Deci așa se autoreglează Pământul? (Da) Veți rămâne acolo mult timp?

M. Nu cred că voi trăi până când se va reveni la suprafață.

Povestea putea dura mult şi fiecare zi va fi ca ziua precedentă, aşa încât m-am hotărât să îl duc în ultima zi din viaţă, ca să văd ce s-a întâmplat cu el.

M: Văd o arcadă. Este rotundă şi prin ea curge apă. Am căzut şi m-am lovit. Am căzut pentru că eram bătrân şi nu mă mai ţineau picioarele ca altădată.

D: Oamenii tăi au reuşit să trăiască sub pământ? S-au descurcat?

M: O, da! S-au descurcat foarte bine. O duc bine.

D: Aţi întâlnit şi alţi oameni acolo?

M: Mai exista un grup care a venit din alte caverne, cu ceva vreme în urmă. Au stat o vreme, apoi s-au întors de unde au venit. Aceia din noi care sunt mai tineri, vor merge să îi viziteze. Eu nu am mers niciodată acolo. Locuiesc în altă parte a ţinutului subteran.

D: Nu îţi pare rău că nu mai trăieşti la suprafaţă?

M. Nu, deşi uneori este greu. Copiii nu îşi amintesc fiindcă erau prea mici, dar eu îmi amintesc. Ei vor merge mai departe. Vor supravieţui.

Am chemat apoi subconştientul, ca să-i pun întrebări şi să aflu lucruri pe care acest om nu le-a putut accesa în timpul vieţii. Întotdeauna întreb subconştientul

de ce a ales să îi arate clientului meu viața respectivă.

M. Este aceeași lecție. Este vorba de învățăturile care trebuiesc transmise mai departe. Această viață nu este fără sens. Este aceeași învățătură, în viața paralelă.

D: Când vorbești de viața paralelă, vrei să spui că viața pe care o trăiește acum va continua în aceleași condiții?

M: Da și nu. Nu este exact ca atunci, dar seamănă. Se apropie multe transformări și ea se pregătește pentru ele și de data asta. S-au pierdut fragmente de cunoaștere și învățături care trebuiesc transmise mai departe, despre cum să vorbești cu Pământul și să lucrezi cu el. Cum să îl asculți, cum să înțelegi, cum să îți amintești. Cum să asculți frunzele și copacii, cum să asculți vocile animalelor și ceea ce vrea să spună vântul. Toate astea se află acolo. Sunt adevărate. Ea știe cum să facă asta.

D: Dar știi că în societatea noastră modernă agitată, această cunoaștere se pierde și e dată la o parte? (Da) Oamenii nu mai sunt atenți la așa ceva.

M: Sau spun că ești nebun dacă faci așa ceva.

D: Asta crezi că se va întâmpla? Aceste lucruri se vor pierde?

M: Deja s-au pierdut. Nu doar prin oameni. Prin energie, prin timp și spațiu. Dar aceste lucruri trebuiesc păstrate. Ele sunt o parte din această planetă. Se apropie multe transformari planetare, dar nu despre asta e vorba. E vorba de schimbările

pe care le aduce omenirea. Acolo se află adevăratul pericol. Omenirea ca întreg nu mai cunoaşte echilibrul, nu mai are abilitatea de a se echilibra cu natura. Există o energie şi o forţă distructivă, care ameninţă existenţa omenirii.

D: Ce legătură are asta cu viaţa din prezent a Marianei?

M: Fiecare om îşi are rolul său. Fiecare fiinţă de pe această planetă are un rol. Marian trebuie să îşi descopere şi ea rolul său. Ea ştie care îi este rolul, dar are îndoieli. Nu îi pot revela acum care este rolul său. Trebuie să îl descopere ea. Dacă se opreşte şi ascultă, va găsi cheia care deschide uşa.

Părea a fi ceva asemănător dar totuşi diferit de poveştile altor clienţi, care au descris aceste lucruri. Mi s-a spus că aceste oraşe există şi oamenii vor descoperi la un moment dat dovezi care să demonstreze acest lucru.

D: Am mai auzit relatări despre aceste locuri de sub pământ, dar nu am auzit să se scufunde aşa.

M: Oamenii au intrat acolo în moduri diferite.

D: Deci a fost un eveniment fizic. (Da) Bucata aceea de lumină pe care ai găsit-o, ce era ea?

M: Era o parte din Gardienii acestei planete. Sunt mulţi Gardieni, dar acesta era cel mai aproape de acel om.

D: El a spus că bucata era ca o lumină.

M: Avea mai multe însuşiri deosebite şi strălucirea era una din ele.

D: Când a coborât sub pământ, s-a făcut lumină dedesubt şi oameni au putut să vadă. (Da) Acea bucăţică de energie putea să protejeze tot grupul, când s-a scufundat sub pământ? (Da) Deci era foarte puternică.

M: Foarte puternică, da. Trebuia să fie. E vorba de o bucăţică dintr-un Gardian al Pământului, prin urmare putea să comunice cu Pământul, pentru că era o parte din el. Aşa cum mâna ta face ceea ce vrei, tot aşa face şi pământul, dacă eşti o parte din el.

D: Înțeleg. Deci s-a format un cocon care a protejat grupul, care a coborât în siguranță în pământ.

Legendele indienilor Hopi spun că lumea de acum este A Patra Lume. Ei cred că au mai existat trei lumi care au fost distruse mai ales din cauza corupției și lăcomiei oamenilor, care s-au revoltat împotriva naturii. Prima lume a fost distrusă de scufundarea pământului și de ruperea plăcii tectonice în bucăți, ca rezultat al unor cutremure mari. A Doua Lume a fost distrusă prin îngheț, de Marea Eră Glaciară. A Treia Lume a avut o tehnologie mai avansată decât în prezent și a fost distrusă de marele potop. Oamenii care au ascultat profețiile au fost îndrumați în locuri sigure de sub pământ, apoi la începutul celei de A Patra Lumi mulți din ei au ieșit din locuințele lor subterane și au venit la suprafață. Li s-a spus că A Patra Lume va fi o lume a distrugerii, dar în A Cincea Lume va fi pace. A Cincea Lume pare a fi similară cu Noul Pământ, despre care se vorbește în Volumul 2 și în cartea de față.

***

Această sesiune a accesat tot o viață din subteran, dar nu era pe Pământ. Când a coborât de pe nor, Joan s-a găsit într-un ținut pustiu, cu un peisaj extraterestru. Solul avea o crustă roșie, lipsită de vegetație. A văzut munți roșii cu muchii ascuțite și severe. I-am spus să se uite cum arată. Când s-a uitat la picioare i s-au părut ciudate, dar nu s-a speriat. „Seamănă cu picioarele unei păsări. E ca un picior de barză sau de ibis. Văd o gheară cu trei degete de culoare bej argintie transparentă, în contrast cu peisajul.” Apoi și-a descris trupul: „picioare lungi și subțiri ca un fus. Un trunchi ca o capsulă, în formă de lacrimă. E un trup de pasăre cu gât mic și prelungiri ca niște aripi, care la capăt au mâini ca de extraterestru, cu șase degete (cu tot cu degetul mare). Mă așteptam să am cap de pasăre, dar pare a fi mai degrabă de leu sau de pisică, cu păr negru până la umeri.” Părea a fi o combinație de animale, în mod cert extraterestră. Nu văd de ce ar fi trebuit să fie doar pisică sau doar pasăre. Cred că pe alte planete există combinații între ceea ce într-un loc poate fi normal și în alt loc poate fi anormal. Eu accept orice descriere mi se oferă și continui să pun întrebări.

J: Planeta roșie este un avanpost. Aici sunt multe ființe de toate felurile. Locul acesta este un fel de experiment. Lucrăm cu energia. Încerc să văd ce facem aici, dacă lucrez într-o clădire sau afară, la suprafața solului. Văd cum cobor niște scări și intru într-o facilitate de sub pământ. Este uriașă. Ai putea spune că este un oraș. Un habitat civilizat din subsolul acestei planete roșii. O cavernă mare subterană, în care se află o tehnologie avansată. Facem un experiment aici. Îmi vine să spun că este un experiment de transmutare a energiei. Lucrăm ca să transformăm energia, ca să poată fi folosită în diverse zone din univers. De asta sunt atâtea feluri de ființe aici. Lucrăm împreună la ceva care va aduce beneficii tuturor. Fiecare din noi, în zona sa din univers, va putea să învețe și să aplice această cunoaștere și/sau energie într-un mod benefic. Lucrăm ca să transformănm energia universului într-un mod nou, benefic și practic.

D: Cu asta se ocupă experimentul?

J: E vorba de folosirea energiilor într-un mod diferit, care să aducă beneficii universului. Asta e treaba mea.

D: Locuieşti sub pământ în acest loc?

J: Acolo locuiesc acum cei care lucrează în acest experiment. Locuim în subteran.

D: Apoi celelalte fiinţe duc rezultatul muncii voastre în diverse locuri din univers?

J: Da. Eu nu merg acolo. Trimitem lucrurile prin ei. Există multe feluri de fiinţe, care lucrează aici la acelaşi proiect.

D: Ştii cumva dacă această energie va fi folosită şi pe planeta Pământ?

J: În final va fi folosită acolo.

D: Nu ştiam sigur dacă Pământul se află în acelaşi univers.

J: Da, suntem în aceleaşi univers. Va fi folosită şi pe Pământ în cele din urmă.

D: La ce anume va fi folosită?

J: Întâmpin un blocaj. Există mai multe aplicaţii la care poate fi folosită, nu doar unul. Persoana care o va duce în zonele noi, va hotărî la ce anume va fi folosită. Noi o transformăm ca să poate fi luată şi folosită în locurile de unde venim, dar nu va fi utilizată într-o structură. Va fi mai degrabă ca o energie liberă, care poate fi folosită benefic în multe feluri, în multe locuri diferite.

Am dus-o pe Joan înainte în timp, într-o zi importantă. A întâmpinat probleme în identificarea unei astfel de zile. Era ca şi cum ar fi plutit într-o ceaţă. „Încerc să văd mai clar. Tot ce reuşesc să văd e că proiectul în sine este cel mai important lucru pe care îl facem.” Era clar că nu o pot duce pe Joan la altă scenă din acea viaţă. Atunci m-am hotărât să chem subconştientul, ca să îi pun întrebări despre viaţa pe care ne-o arată. „De ce i-ai arătat Joanei această viaţă?”

J: Trebuie să înţeleagă că lucrează cu energia. Deja ştie asta de ceva vreme, dar trebuie să înţeleagă că are mai multe abilităţi de a lucra cu energia, decât a înţeles ea până acum.

La fel ca multe alte persoane care au venit să lucreze cu mine, ea folosea această formă de energie de vindecare, ca să ajute oamenii. Este uimitor cât de mulţi clienţi sunt deja vindecători sau vor să devină vindecători. La mulţi din ei li se spune că trebuie să dezvolte energia, în munca de vindecare. I s-a spus şi Joanei că trebuie să continue acest gen de muncă, dar nu era suficient. Aveau planuri mai mari pentru ea, cum se întâmplă de multe ori.

J: Trebuie să se concentreze mai mult pe trimiterea energiei acolo unde este nevoie. Trebuie să întărească și să trimită energia, în prima etapă. Ea se află aici ca să ajute Pământul să își transforme energia. Ea și mulți alții se află aici pe Pământ ca să echilibreze și să aducă energie, în beneficiul Pământului în special. Totul este interconectat. Totul afectează totul.

D: Ce vrei să spui când vorbești despre noua etapă?

J: Se produc multe transformări. Energiile cresc și apare multă confuzie. Este necesar ca cei care au venit aici în acest scop, să echilibreze energiile și să le înalțe. Ăsta e scopul ei acum. De asemenea a venit să împărtășească cunoașterea și să ajute oamenii să devină mai conștienți de ceea ce sunt. Ea se auto-limitează, dar intră acum într-o etapă nouă. Se află aici ca să îi ajute și pe alții să intre într-o etapă nouă a conștientizării și a expansiunii creației.

D: Joan a spus că în stare conștientă, tot aude cuvinte și vede următoarea propoziție: „Ancorează energia.” Poți să îi spui ce înseamnă asta?

J: Ea se află aici în acest scop. Ea se află aici ca să ancoreze noua energie care vine, ca să o să conțină, să o transporte și să o introducă în locuri unde nu a mai fost introdusă.

D: Cum trebuie să introducă energia?

J: Prin intenție mentală și prin conținerea, ancorarea și descărcarea de energie. Ea este o antenă de introducere a energiei. Energia vine prin ea și prin alții pe Pământ și nu numai aici. Conștientizarea scopului o va ajuta să lucreze mai bine și să aibă o intenție mai puternică, mai eficientă și mai expansivă.

D: Ea poate să primească informații și cunoaștere de la persoana de pe altă planetă care lucra cu energia?

J: De acolo vin cunoașterea, informațiile și noua energie. Acesta este experimentul de care vorbeam. Energia este trimisă ca o undă radio, ca microunde sau unde magnetice către ea și către alții, care se afla aici în acest scop. E vorba de cei care au venit acum aici, ca să funcționeze ca antene de recepție. (E copleșită de emoție) Este vorba de energia iubirii, o energie puternică și iubitoare care transformă și expansionează, care ridică vibrația. Este energia Creatorului, care vine acum în acest timp și spațiu. Ea simte aceste emoții fiindcă se conectează la persoana care era în altă viață, care lucra cu această energie. Ea conștientizează cauza pentru care simte așa, iar asta o afectează. Ea a mai venit în contact ocazional cu această profunzime a iubirii și a vindecării, dar profunzimea conectării de acum îi produce aceste emoții.

D: I s-a arătat o viață trecută?

J: Este o viață paralelă, care se petrece simultan cu viața prezentă.

D: Așa m-am gândit și eu. Dacă ei fac un experiment cu această energie și Pământul o primește acum, înseamnă că acea viață se petrece acum.

J: Da. Se petrece în același timp, dar energia este trimisă și în altă parte. Ea o primește aici și o primesc și alte ființe din alte locuri, care sunt gata să o primească. Energia merge unde trebuie.

D: Ea lucrează cu această energie, o trimite şi o recepţionează în acelaşi timp. Totul se întâmplă simultan.

J: Afirmaţia este corectă.

D: Dar a trebuit să treacă printr-o viaţă normală ca să ajungă în acest punct, nu-i aşa?

J: Da, aşa a fost. A trebuit să ajungă în acest punct. Experimentarea şi înţelegerea acestei vieţi fizice a ajutat-o să înţeleagă unele detalii şi i-a arătat direcţia în care trebuie să meargă ca să se deschidă. Reiki a ajutat-o să revină parţial în energia iubirii, pentru că face parte din energia de vindecare a universului, a Creatorului. Este un mod de a lucra, este un mod de a experimenta şi de a canaliza energie. Este un mod de a transmite energia către oameni care o pot folosi ca sistem de ghidare, dacă aleg asta. A fost necesar să înveţe acest lucru, ca să înţeleagă această etapă. Ea se află aici cu rol dublu: pentru a fi antenă de recepţie şi de emisie. La fel ca multe alte fiinţe de pe Pământ şi din Univers, ea se află aici cu scopul de a învăța cum să folosească energia, ridicând-o la un nivel mai înalt. Se află pentru a ajuta în orice mod posibil, şi asta face ea în viaţa prezentă.

Acesta este al dolea val de oameni, despre care am mai vorbit. Este vorba de cei care trebuie să funcţioneze ca antene sau canale, care descarcă energia. Scopul lor principal este să direcţioneze energia pe Pământ, pentru a fi folosită de alte fiinţe. Dar nici unul din aceşti oameni nu este conştient că are o astfel de misiune.

***

Noul Pământ şi oraşul ascuns

Sesiunea Anitei a fost neclară ca un vis şi derutantă. Se pare că se afla la bordul unei nave spaţiale şi se lucra pe trupul său. Abia când am chemat subconştientul, am primit mai multe informaţii. Subconştientul a spus că ea făcea confuzie între două locuri diferite, care se suprapuneau. A explicat că ea s-a aflat la bordul unei nave mamă, unde i-au vindecat trupul şi i-au făcut nişte „reparaţii”, apoi a fost dusă în interiorul Pământului. Am vrut să ştiu de ce au dus-o acolo.

A: Ca să vadă ce se întâmplă acolo. Ea a mai fost acolo de multe ori. Acest loc este un adăpost subteran. Acolo sunt multe animale. Este un loc unde se pot refugia oamenii în vremurile transformărilor planetare. Este un loc de protecţie faţă de distrugerile de pe Pământ şi faţă de bolile declanşate de om.

D: Bolile nu pot penetra în interiorul Pământului? (Nu)

A văzut un om şi a vorbit cu el. Părea a fi cineva cunoscut. A văzut şi ceva strălucitor, care părea a fi un vortex. Ni s-a spus că era un portal şi aşa călătorea omul acela, prin portal. Omul a spus că a vorbit cu diverşi conducători ai lumii, dar aceştia nu au vrut să îl asculte.

D: A vorbit cu ei în mod conştient?

J: Cu unii în mod conştient, dar aveau propria lor agendă.

D: Cine i-a contactat?

J: Diferite entități, diferite grupuri.

D: Mă întreb cum ar reacționa un lider, dacă ar fi contactat în mod conștient.

J: Unii lideri mondiali sunt conștienți că există ființe de evoluție înaltă ca noi și știu ce se petrece. Dar nu vor să lase din mână puterea.

D:Cred că ar fi surprins dacă ar vedea o ființă ca tine.

J: Când am spus că i-am contactat conștient, asta nu înseamnă că întâlnirea s-a făcut față în față. S-a produs mai mult la nivel mental subconștient, cum se întâmplă acum cu Anita. Ei sunt luați și se vorbește cu ei.

D: Dar nu își amintesc?

J: Unii își amintesc o parte din conversație, dar nu vor să renunțe la controlul Pământului. Unii sunt de partea întunericului. În momentul când am vorbit cu ei, se ajunsese la o răscruce și se puteau produce mari transformări, care puteau fi amânate o vreme.

D: Ce fel de transformări?

J: Război, iar războiul aduce mai multe transformări planetare.

D: Vrei să spui că transformările planetare au legătură cu războaiele?

J: Cu cât sunt mai negative vibrațiile, cu atât influențează mai mult transformările planetare. Da. E vorba de energia lor. Atunci s-ar fi putut produce o criză, dar a fost amânată din nou. Nu se știe exact ce anume a produs amânarea. S-a luat o hotărîre diferită, un lider s-a hotărât să nu facă ceva... Sau poate au fost mai multe lucruri care au influențat evoluția lucrurilor. Nu știm exact ce anume a făcut să nu se întâmple catastrofa. Dar ne aflăm la o răscruce și vom ajunge la mai multe răscruci. Odată cu transformările din afară se va schimba și ea, pentru că este conștientă. Va ști ce să facă. Nu e nevoie să afle asta acum, pentru că nu ar ști cum să folosească informațiile sau puterea.

D: Despre ce putere vorbești?

J: Abilitatea de a face lucruri, de a vedea lucruri, de a ajuta oameni, de a vindeca oameni. Nu e bine să știe acum ce trebuie să facă în viitor, pentru că s-ar gândi la asta prea mult.

De Crăciun în anul 2004, s-a produs un tsunami teribil în Indonezia. Au murit peste 200.000 de oameni. Am vrut să știu dacă această catastrofă a fost produsă de energia negativă.

A: Nu a fost numaidecât rezultatul energiei negative. Toată lumea crede că a fost din cauza negativității, dar uneori este un fenomen natural. Au plecat cei care trebuiau să plece, au rămas cei care trebuiau să rămână. S-au produs miracole: bebeluși plutind miraculos pe o saltea, oameni nevătămați agățați în vârful copacilor. O parte din cei care au plecat vor merge pe alte planete. Unii au o muncă înaltă de făcut, alții de mai jos, își vor începe viața pe alte planete. Au fost multe motive pentru care au plecat.

D: Dar au plecat într-un număr atât de mare.

J: Corect. Dar va fi și mai mare. Va fi ceva masiv. Se va produce o mare transformare. Oamenii vor face lucruri negative, care vor produce cutremure și valuri uriașe, care vor produce anumite dezastre, mai rapid. Pentru că tot ce facem afectează natura, afectează Pământul. Tot ce facem are consecințe.

SECȚIUNEA 4

PENTRU PRIMA DATĂ PE PĂMÂNT

Capitolul 13

Voluntarii

Când mi-am început investigațiile prin terapia vieților trecute, am crezut că voi întâlni doar oameni care își amintesc vieți de pe Pământ, pentru că atât știam eu pe vremea aceea. Sistemul meu de credințe s-a extins mult în ultimii 30 de ani. Prima dată am fost expusă informațiilor despre viețile din afara planetei noastre, când l-am întâlnit pe Phil. Povestea sa este prezentată în cartea Păstrătorii grădinii. La început el și-a amintit vieți trecute de pe Pământ și sesiunile au curs normal, așa cum mă așteptam să o facă. Probabil așa a trebuit să fie, fiindcă nici unul din noi nu era pregătit să exploreze mai mult sau să accepte că mai era posibil și altceva. Dar pe măsură ce lucram împreună, el m-a luat prin surprindere și a mers în vieți trăite pe alte planete, în corpuri de extraterestru. La prima mea întâlnire cu astfel de situații, am rămas fără cuvinte. Ce întrebări îi poți pune unui extraterestru? Pe măsură ce munca noastră progresa, am primit multe informații despre însămânțarea (începutul) vieții pe Pământ, pentru că „ei” au spus că a venit vremea să fie adusă această cunoaștere. Ne-am intrat în ritm și am început să ne simțim confortabil când ne confruntam cu lucruri neobișnuite. Mi s-a trezit curiozitatea și au început să curgă întrebările. Mi s-a explicat că Phil era un spirit care nu mai trăise pe Pământ. Era un voluntar venit să ajute Pământul, în această perioadă din istoria planetei. Acești voluntari nu își amintesc în mod conștient cine sunt. Viețile lor au fost foarte grele, fiindcă nu le place să se afle pe Pământ și au probleme de adaptare la violența de aici. Ei tânjesc să revină „acasă”, deși nu știu unde se află acest „acasă”. Ei știu doar că aici se simt străini. Problemele lor sunt rezultatul diferenței dintre Pământ și locul de unde au venit, unde era doar pace, frumusețe și iubire. Pentru ei a fost o decizie radicală când s-au decis să vină într-un mediu atît de diferit. Au făcut asta din iubire și din dorința de a ajuta, dar ajustarea a fost foarte grea, în unele cazuri chiar imposibilă.

Apare întrebarea: dacă Phil nu a mai trăit pe Pământ, cum se explică faptul că a accesat mai multe vieți trecute de pe Pământ, în regresiile făcute cu mine? Începeam să mă îndoiesc de munca mea. Asta înseamnă că reîncarnarea nu este reală și viețile trecute pe care le-am investigat cu atâția clienți erau doar simple fantezii? Poate că Biserica are dreptate și trăim o singură dată? Nu știam cum să înțeleg această dezvăluire incredibilă. Răspunsul a fost că viețile explorate erau simple imprimări (imprinturi). Nu mai auzisem de acest fenomen până atunci și am fost primul scriitor care a prezentat această teorie, care este explicată în detaliu în cărțile Păstrătorii grădinii și Între moarte și viață. Pe scurt, se pare că un suflet nu poate trăi pe Pământ într-un mediul social uman, fără să aibă anumite date și informații din vieți trecute, înscrise în subconștientul său. Sufletul are nevoie de un fundal de referință, altfel totul va fi prea nou și dramatic, și va fi copleșit. Așa cum noi avem experiențele din copilărie care ne explică multe lucruri cu care venim în contact, informațiile și experiențele din viețile trecute ne oferă un fundal la care să ne relaționăm. Asta înseamnă că nimeni, nici un copil, nu vine cu o memorie tabula rasa. Întotdeauna există în subconștient un fundal cu experiențele din viețile trecute, care ne ajută să ne relaționăm la viața din planul fizic. Bineînțeles că noi nu suntem conștienți de aceste lucruri și nu suntem conștienți nici de viețile trecute. Mulți din noi nu ne amintim prea multe lucruri nici din copilărie, dar asta nu înseamnă că aceste lucruri nu s-au întâmplat.

Fenomenul imprimării seamănă cu cercetarea făcută la o bibliotecă. Spiritul va intra într-un mediu nou, complet necunoscut și nefamiliar în care se va rătăci, așa încât înainte de a coborî în trup i se permite să acceseze viețile altor oameni din Biblioteca Akashică, care îl vor ajuta când va intra în planul fizic. Mi s-a spus că acest principiu se aplică oricărui om, nu doar unui suflet de extraterestru. De exemplu să zicem că o persoană s-a hotărât să fie un conducător în viața următoare, dar nu a mai avut niciodată o astfel de viață. Atunci cum va ști să se descurce în această situație? Cum va ști să preia comanda și să controleze o situație, dacă nu a mai fost expus unei astfel de experiențe? Într-un astfel de caz, sufletul poate selecta din bibliotecă o viață de conducător: de președinte, rege, guvernator, căpitan de corabie etc, sau alte vieți ale unor oameni care au fost conducători. Aceste vieți se imprimă apoi în memoria sufletului și devin o parte din ea. Dacă așa ceva este necesar pentru un suflet care revine în mod obișnuit

pe Pământ, vă daţi seama cât de necesar va fi pentru un suflet de extraterestru care vine pentru prima dată într-un loc atât de ciudat şi ostil, cum este planeta Pământ.

Am întrebat: Atunci cum îmi voi da seama dacă ceva este adevărat sau nu, când lucrez cu cineva? Cum voi putea să îmi dau seama dacă îşi aminteşte o viaţă trecută reală sau este doar o imprimare? Răspunsul a fost că nu voi putea să fac deosebirea, pentru că nici persoana cu care lucrez nu va putea să facă deosebirea. Imprimarea devine la fel de reală ca o viaţă autentică. Toate amintirile, emoţiile şi sentimentele sunt acolo. Singura deosebire este că imprimarea conţine doar informaţia simplă, lipsită de karma. Fenomenul imprimării aduce argumente valabile la obiecţiile scepticilor privitoare la reîncarnare. Un sceptic va spune: „De ce îşi amintesc oamenii întotdeauna că au fost persoane celebre, cum ar fi Cleopatra sau Napoleon?" În primul rând vreau să spun că acest lucru nu este adevărat. Oamenii nu accesează întotdeauna vieţi în care au fost celebrităţi. Majoritatea regresiilor în vieţile trecute accesează vieţi obişnuite, monotone şi plictisitoare, în care nu se întâmplă nimic important. Am întâlnit oameni care se aflau în preajma altor oameni celebri, dar nu am întâlnit niciodată pe cineva care a fost o persoană importantă. În lumea noastră există mult mai mulţi oameni obişnuiţi, decât persoane al căror nume apare în ziare. Întotdeauna au fost mai mulţi oameni obişnuiţi. Prin urmare asta va ieşi la suprafaţă în regresii. Dar să revenim la obiecţiile scepticilor. Dacă mai multe persoane afirmă că au fost o persoană celebră într-o viaţă trecută, asta nu înseamnă că mint sau îşi imaginează. Este posibil ca unul din ei sau poate toţi să îşi amintească o imprimare. Nu se poate face deosebirea între o viaţă autentică şi o imprimare.

În prezent am ajuns să lucrez aproape exclusiv cu subconştientul şi cu depozitul său uriaş de informaţii, iar subconştientul îmi va spune dacă este vorba de o viaţă personală autentică sau de o imprimare din viaţa altcuiva. Acum pot să fac deosebirea. Voi da exemple în această carte. Teoria imprimării face parte dintr-un puzzle uriaş şi complicat numit „viaţă", pe care eu voi continua să îl explorez. De-a lungul anilor, am continuat să lucrez cu Phil şi am scris cartea. Când s-a publicat cartea, am intrat în contact cu alte persoane care simţeau la fel ca mine. Cartea a fost tradusă în limbi străine şi a început să circule în alte ţări. Mi-au scris mulţi oameni care erau recunoscători pentru informaţiile prezentate. Ei au

crezut multă vreme că numai ei aveau astfel de sentimente. Ei nu vroiau să se afle aici, pentru că nu înţelegeau violenţa din jur. Vroiau să revină acasă şi credeau că numai ei au gânduri de sinucidere, pentru a evada de aici. I-a ajutat foarte mult să afle că nu sunt nebuni şi nici singuri, că mai există mulţi oameni ca ei, care s-au oferit voluntari pentru a veni să ajute Pământul să depăşească starea de criză. Dar aceste suflete blânde nu erau pregătite pentru negativitatea de aici şi impactul a fost dur.

Aşa cum arăt în volumul 2 din Universul convolut, există trei valuri de oameni care îşi trăiesc prima viaţă pe Pământ. Oamenii din primul val au vârsta lui Phil, aproximativ 50 de ani, şi au întâmpinat probleme mari de adaptare. Persoanele din al doilea val au aproximativ 30 de ani. Aceştia au avut o viaţă mai uşoară şi nu au întâmpinat atâtea probleme. De obicei ei îşi dedică viaţa pentru a ajuta alţi oameni, nu îşi creează karma şi nu ies în evidenţă. În sesiunile de lucru, aceşti oameni sunt numiţi „antene”, „canale” sau „observatori” şi direcţionează energia de care este nevoie pe Pământ. O mare parte din ei nu vor să aibă copii, ca să nu se lege la ciclul de încarnare de pe Pământ. Ei vor să îşi facă treaba şi să plece. Experienţa de pe Pământ nu i-a afectat atât de dramatic ca pe cei din primul val. Al treilea val sunt copii sau adolescenţi. Ei au venit cu toată cunoaşterea, la nivel subconştient. ADN-ul lor a fost modificat şi sunt pregătiţi pentru a trăi cu puţine probleme (în afară de problemele create în mod artificial de adulţii cu intenţii bune, care nu îi înţeleg).

Odată am întrebat de ce primul grup a întâmpinat atâtea probleme, de ce au avut atâtea dificultăţi de ajustare. Răspunsul a fost că oamenii aceia au fost deschizători de drum. Ei au pregătit calea pe care au mers cei care au urmat. Deci greutăţile lor au avut un scop.

Prima mea întâlnire cu Phil a fost în anii 1980 şi de atunci am întâlnit mulţi oameni (prin natura muncii mele) care trăiesc acum prima viaţă pe Pământ. Nici una din aceste persoane nu ştia acest lucru, înainte să lucreze cu mine. Li se permite să afle acum aceste lucruri, fiindcă a venit vremea să ştie cine sunt şi să îşi cunoască scopul pe care îl au pe Pământ, în aceste vremuri.

***

James a venit la cabinetul meu din Arkansas, pentru că dorea să exploreze o întâmplare neobișnuită din copilărie, pe care nu a uitat-o niciodată. Avea indicii de timp lipsă, dar nu știa multe amănunte. Amintirea l-a urmărit mulți ani și îl intriga, așa încât a vrut să o exploreze, mai degrabă decât să intre în viețile trecute. L-am dus prin regresie în noaptea întâmplării respective dar nu a putut afla mai mult decât știa deja, pentru că mintea lui conștientă dorea să mențină controlul. I se părea că inventează totul, dar eu am perseverat până când informațiile au început să iasă la suprafață. A început să simtă senzații în corp. Simțea că plutește, apoi s-a văzut într-o navă spațială mică. „Mergem înainte în altă parte, foarte foarte repede." S-a mișcat, apoi... a sărit! „Mă simt ca și cum m-am desfăcut în particule foarte mici." Pare ciudat, dar a spus că se simțea bine când s-a întâmplat asta. „E o demolecularizare. E ceva necesar pentru a călători. Nu poți călători în corpul fizic. Viteza e prea mare și corpul s-ar rupe în bucăți. Așa încât m-au demolecularizat și îmi vor reface corpul la destinație. Asta se face în lumină, în zona domului. Lumina păstrează structura corpului în ea și o împiedică să meargă în altă parte." Nu simțea alte prezențe în jur, cărora să le pună întrebări. L-am întrebat dacă poate să obțină informații. „Încă nu, fiindcă acum mă aflu în forma de particule dispersate. Trebuie să mă pună la un loc. (Râde) Nu o fac eu. Altcineva face asta."

Apoi din nou a urmat senzația amețitoare că se mișcă foarte repede. Apoi a fost reasamblat, dar avea o formă diferită. Arăta ca un extraterestru mic și cenușiu. I-a venit greu să explice ce îi trecea prin minte. „Nu sunt eu. Sunt amintirile altcuiva, care au fost puse în mine". A început să comunice cu alte ființe asemenea lui. I-a venit greu să descrie ce vedea. „Pe pereți sunt panouri cu Pământul și fac tot felul de chestii de antrenament."

D: Cine se antrenează?

J: E e ca un fel de şcoală. Ni se predă totul.. deprinderile de supravieţuire... Informaţiile despre Pământ se află în panouri. E complicat. Sisteme, funcţii, formă... Nu e vorba de istorie, ci de fundament, de baza de cunoaştere.

D: Tu studiezi asta sau predai altcuiva?

J: Predau. De fapt le fac pe amândouă. Eu îmi predau mie.

D: Înveţi despre nava pe care te afli?

J: Aş putea, dacă aş vrea. Pot să accesez orice se află în acest dispozitiv.

D: Ce fel de cunoaştere vrei să accesezi?

J: Jocuri. Nu e vorba de jocuri video, dar seamănă cu ele. Simulări. Pot programa ce vreau. (Îi venea greu să explice aceste idei noi). Există o interfaţă ca la televizor. Nu e la fel, dar seamănă. Conceptul este asemănător.

D: Poate descărca un program pentru tine?

J: Da. E ca un joc video care se desfăşoară.

Apoi a văzut că avea ceva pe cap. Obiectul îl apăsa pe tâmple.

J: La asta sunt folosite dispozitivele astea din templu! Chestia asta pe care o port pe cap recepționează informații de la altcineva. Este un transfer de memorie, dintr-un loc în altul.

D: Ai spus că e ca un fel de joc al vieții?

J: Ți se prezintă scenarii mari și lungi, care îți arată cum a fost.

D: Sunt mai multe?

J: Sunt multe vieți. Orice posibilitate dorești. Uneori alegi tu ce vrei să descarci, alteori ți se dă ceva ca temă de lucru.

D: Se descarcă și poți să vezi ce se întâmplă?

D: (Oftează) Trăiești acea viață... dar este doar o iluzie pusă în creier. O trăiești, dar nu e... Doar preiei experiențele, fără să le trăiești cu adevărat.

D: Care este motivul pentru care se face asta?

J: Pentru cunoaştere şi empatie, pentru înţelegere. M-ai întrebat de ce facem asta?

D: Da.

J: Răspunsul este pentru cunoaștere și pentru a ajuta. Pentru a ajuta oamenii din viitor, dar nu știu exact cum se face asta. E un fel de versiune diferită a unei biblioteci. Nu este eterică. Este solidă. Foloseşte tehnologie, nu e doar esenţă.

D: Deci asta se face pentru un motiv – ca să ajuți corpul care există pe Pământ, corpul fizic?

J: E o pregătire. O pregătire pentru experiența vieții.

Descrierea era destul de confuză, dar cred că știam ce vrea să spună. Știam că vom afla mai mult, dar ceva bloca transmiterea de informaţii. M-am gândit că a sosit momentul să chem subconștientul, ca să îi pun întrebări. Când m-am asigurat că se afla acolo, i-am cerut permisiunea să îi pun întrebări.

Mi-a răspuns o voce plină de autoritate: „Da, dar ai grijă ce faci.” Am înțeles că James nu era gata să i se reveleze totul, pentru că nu înțelegea anumite părți din ceea ce i se arăta. Va trebui să fiu atentă și să urmez întocmai instrucţiunile subconştientului, altfel vor închide robinetul şi nu voi mai primi nici un răspuns. L-am asigurat că nu voi forța lucrurile și voi accepta doar ceea ce vrea el să îi arate lui James. Subconștientul a spus că lucrurile arătate nu făceau decât să îl deruteze pe James, pentru că nu evoluase suficient ca să poată înțelege. Încă mai avea multe de învățat.

D: Crezi că fragmentele pe care i le-ai arătat îl vor ajuta?

J: Va pune mai multe întrebări.

D: De ce a simţit că i s-au desfăcut moleculele?

J: Pentru că asta s-a întâmplat. Moleculele s-au desfăcut pentru ca el să poată călători, apoi la destinaţie s-au reaşezat şi au recreat corpul. Altfel corpul său nu ar fi rezistat în timpul călătoriei şi ar fi fost distrus.

D: La destinaţie i s-a arătat că s-a transformat în această creatură ciudată. Această creatură există simultan cu James? (Da) Ce a fost asta? A fost un transfer între cele două fiinţe?

J: Ele sunt la fel, în sensul că există în acelaşi timp.

Am încercat să aflu mai multe informaţii despre episodul de timp lipsă, dar mi s-a spus că nu a venit vremea ca James să afle mai mult. Va trebui să aştepte până va ajunge la un alt nivel de înţelegere. Încă se mai afla în etapa timpurie a învăţării.

„Ei” mi-au explicat altădată că uneori cunoaşterea este otravă, mai degrabă decât un medicament. Dacă persoana nu poate înţelege lucrurile, pot apărea probleme. La fel se întâmplă şi dacă primeşte informaţiile prematur, ceea ce părea a fi cazul

lui James.

D: A descris fenomenul imprimării? (Da) Fenomenul în care sunt imprimate în memorie alte vieţi, ca să funcţioneze ca reper, ca să zicem aşa.

J: Ca un catalog.

Subconştientul era în continuare destul de reţinut, dar mi-a arătat că James făcea parte din oamenii noi veniţi pe Pământ, care nu au mai avut niciodată trup de om. El a venit aici cu un scop, dar nu i s-a permis să afle natura acestui scop. „El poate primi doar flashuri de înțelegere și imagini, nu toate informațiile, pentru că ar fi prea mult pentru el.”

D: Dar nu l-a obligat cineva să vină, nu-i așa?

J: Nu. El s-a oferit voluntar pentru a veni în aceste vremuri. Știa că va fi greu, dar este puternic.

D: Poți să îi spui ceva despre ce trebuie să facă în această viață?

J: Trebuie să fie un exemplu viu. El este un învățător. Trebuie să devină un model pentru ceilalţi oameni. Regulile pe care le urmează el nu sunt de pe Pământ, nu sunt reguli pentru oameni. În interacţiunea sa cu oamenii, el îi va învăța prin fapte, nu prin cuvinte. Aura şi energia sa îi vor afecta pe cei din jurul său.

D: El credea că trebuie să iasă în public şi să le vorbească oamenilor.

J: Mesajul s-ar pierde în fervorea acţiunii. El crede că asta e singura cale, dar telepatia mentală acţionează mai bine, la nivel subconştient. Pentru că nu James este cel care transmite informaţiile.

D: Atunci cine le transmite?

J: Cunoaşterea însăşi. El este doar un conductor. Este ca un aparat de emisie care radiază energia şi o transmite mai departe. Dacă ai un perete şi arunci ceva în el, obiectul aruncat va cădea. Dacă mai ai un alt perete mai departe şi arunci în el ceva, şi acest obiect va cădea. Dar când te afli aproape, totul vibrează. Obiectul se loveşte şi revine înapoi mai repede. Semnalul este mai puternic, emisia e mai puternică.

D: Pentru că este amplificată.

J: Da. James trebuie să înţeleagă că este greu să fiu om. Dar dacă urmează sentimentul de iubire, nu poate să meargă pe o cale greşită.

Iată cum ceea ce părea a fi la început o examinare a unei caz de răpire OZN, s-a transformat într-o nouă prezentare a celui de al doilea val de voluntari, veniţi ca să ajute Pământul. James era un suflet foarte bun, afectat de negativitatea din jur. Va trece o vreme până va evolua suficient ca să găsească mai multe răspunsuri. Dar între timp el îşi îndeplinea misiunea de a fi canal şi semnal de emisie a

energiei de care are nevoie Pământul în aceste vremuri. Iată încă un exemplu al greutăţilor cu care se confruntă aceste suflete blânde, într-un mediu străin şi ostil.

***

Vizitatoarea

Judy este doar una din numeroasele persoane (pe care le-am întâlnit în cei 30 de ani de lucru cu clienţii) care simt că sunt străine aici pe Pământ. Aceşti oameni nu vor să se afle aici şi întâmpină probleme de ajustare la lumea noastră. Am făcut cu ea o regresie normală, dar nu am aflat răspunsul la întrebări până nu am contactat subconştientul. L-am rugat să explice de ce avea Judy aceste sentimente.

J: Ea nu s-a simţit niciodată ca acasă pe această planetă. În univers există alte locuri unde energia este mai bună, unde se simte iubită, unde simte că aparţine. Există alte locuri cu oameni care se iubesc unii pe alţii, unde oamenii trăiesc în pace, se ajută între ei şi au grijă unii de alţii.

D: De ce a venit pe Pământ, dacă era mai fericită în acele locuri?

J: Pentru că asta este treaba ei.

Deja am auzit atât de des această explicație, încât parcă e un disc stricat, care se repetă. Dar de ce oare ar spune atât de mulţi clienţi un lucru care nu este adevărat? Ei nu au cum să știe ce au spus ceilalţi oameni care au fost la mine.

J: Noi ne uităm la alte locuri şi vedem că unele din ele au nevoie de ajutor. Noi știm că dacă dorim să ne păstrăm felul de viață și pacea, trebuie să ajutăm.

D: Cum afectează aceste lucruri stilul vostru de viață?

J: Poluează universul. Suntem cu toţii împreună. Suntem cu toţii interconectaţi, iar atunci când alte fiinţe îşi coboară vibrația, acest lucru ne afectează. Nu ajutăm doar pentru că suntem fiinţe iubitoare şi paşnice. Nu e numai din cauză că vrem să rămânem aşa. Noi vrem să împărţim cu alţii ceea ce avem, ceea ce am descoperit. Oamenii de pe planeta noastră au văzut că oamenii de pe Pământ se zbat în fiecare zi. Ei nu știu cum este să trăieşti în fericire şi în pace absolută, să fii una cu Creatorul. Este treaba noastră să îi ajutăm.

D: Din locul în care te afli, poți să vezi ce se întâmplă pe alte planete?

J: Putem vedea tot ce dorim. Dacă vrem, putem vedea. Vedem că tristeţea se întinde şi trece de la o ființă la alta. De fiecare dată când se întristează cineva, tristeţea se întinde tot mai mult. Vedem că pe Pământ e foarte greu să schimbi aceste lucruri, pentru că nu există destule elemente care să poată aduce schimbarea.

D: Atunci când oamenii tăi au văzut că se întâmplă aceste lucruri pe Pământ, s-

au hotărât să vină aici?

J: Da. Trebuia să ajutăm. Am crezut că putem crea o diferenţă. Noi suntem fiinţe înzestrate cu o iubire foarte mare şi cu o mare pace. Când vedem alte suflete care se zbat în necaz, natura noastră ne îndeamnă să îi ajutăm. Acest lucru ne aduce împlinire.

D: Dar când ați ajuns aici, nu a mai fost atât de ușor.

J: Nu a mai fost uşor. Noi vrem să ajutăm, dar este foarte greu să supraviețuim aici, într-un mediu atât de străin pentru noi. Vibrația noastră este mult mai înaltă și asta cauzează probleme. Pe planeta noastră ea era o mare vindecătoare. Nu va fi fericită dacă nu va continua această muncă.

D: Există o anumită metodă pe care trebuie să o folosească?

J: Pe planeta noastră noi doar ne gândim la vindecare şi se face. Dar pe Pământ lucrurile nu sunt atât de simple. S-au implantat în voi atât de multe îndoieli în atât de multe locuri, încât aveți nevoie de aparate şi de tot felul de metode care să vă ajute în procesul de vindecare. Dar vindecarea vine din interior. Toată energia vine din marea Sursă. Când se va ierta cu adevărat şi va integra iertarea, vindecarea va curge cu uşurinţă de la ea către semeni şi va putea să ajute oamenii. Nu va trebui să folosească toate metodele pe care a încercat să le studieze. Vindecarea va curge pur şi simplu. O va face cu mâinile. Uneori este util să faci asta. La noi vindecarea se poate face la distanţă, pentru că suntem cu toții conectați. E atât de uşor să faci asta pe planeta noastră. Este foarte greu să vii aici pe această planetă și să nu mai poți face acest lucru.

D: Dar trebuie să ai permisiunea persoanei, chiar dacă este la departare. Nu-i așa?

J: Sigur că da. Oamenii de pe această planetă nu îți dau permisiunea în mod conștient, dar îți dau permisiunea, dacă este în planul sufletului să se vindece. Ea va putea face toate aceste lucruri. Pe planeta noastră este ușor pentru cei care sunt pregătiți special pentru a face asta. Ei doar se gândesc la vindecare și se face. Dar pe planeta noastră vibrația este mult mai înaltă decât aici. E foarte frustrant pentru ea că pe Pământ lucrurile nu se întâmplă instantaneu.

D: Dar alergiile de care suferă?

J: Alergiile sunt modul său de a lupta ca să scape din atmosfera de pe această planetă, din energia de aici. Ea încearcă să blocheze vibrațiile joase. Nu îi place cum se simte aici. Nu vrea să respire această atmosferă și corpului său se luptă să scape din ea. Vrea să scape de tot ce se află în jur. Mai există și chestiunea liberului arbitru. Nu putem să forțăm lucrurile, nu așa acționăm noi. Se petrec multe transformări pe această planetă și se trezesc din ce în ce mai mulți oameni, dar este foarte greu să venim aici dintr-un loc unde există atât de multe iubire și fericire.

***

În continuare voi prezenta încă un exemplu cu o sesiune despre voluntarii care au venit pentru prima dată pe planeta noastră.

Shirley a coborât de pe nor în ceea ce ea a numit „un teritoriu complet distrus.” „Tot ce era aici a fost distrus. A dispărut. Ceva a distrus totul. Văd doar pământ maroniu și cratere. Nu mai e nimic aici. (E copleșită de emoții) Nimic. (Plânge) Cred că aici era casa mea. (Plânge) Totul a fost distrus, dar nu știu ce a făcut asta. Era frumos, cu poieni și păduri, cu mulți copaci. Îmi vine în minte Grădina Raiului.”

I-am cerut să vadă cum arăta locul acela înainte de distrugere. „Văd mulți copaci și ape curgătoare. E ca o grădină frumoasă. Sunt flori și păsări. Aici se plimbă animale. Tocmai a trecut un unicorn. Este alb, cu o coamă lungă și un corn ascuțit în frunte. Este frumos. E un loc perfect, un loc minunat. Cât vezi cu ochii în jur, este un peisaj idilic. Mă uit la corpul meu și simt că sunt bărbat, dar apoi simt că sunt și femeie. În mine se îmbină cele două ipostaze. Am formă umană, dar pare a fi mai degrabă o formă umană energetică, nu am un corp fizic. Nu simt că trebuie să mănânc ceva. Frumusețea din jur mă hrănește și mă păstrează în viață. Îmi este de ajuns. Conectarea cu natura. (E copleșită de nou de emoții) Îmi vine în minte că ceea ce mă ține în viață este conectarea cu Dumnezeu, cu Bărbatul meu, cu Tatăl meu. Asta mă păstrează în viață. Când mă aflu acolo, mă simt în pace pentru că este atât de frumos și totul funcționează împreună, în armonie.”

M-am hotărât să o duc înainte în timp, ca să vedem ce s-a întâmplat cu acest loc perfect. I-am dat sugestii că nu va fi deranjată de ceea ce vede.

S: A venit ceva și a distrus totul. Pot să văd flăcări care coboară din cer și ard totul.

D: Poți să vezi de unde vin. Vei putea să vezi, să înțelegi și să vorbești.

S: (Ezită) La început am văzut un dragon. (Râde) Mintea mea a luat-o razna. Nu

poate fi adevărat, dar văd un dragon. (Râde) Asta e tot ce văd. Îi ies flăcări din gură. Are solzi mari verzi și zboară pe cer.

Nu mi-am făcut griji din cauza acestor relatări neobișnuite. M-am hotărât să mergem mai departe cu ceea ce vedea. Știam că subconștientul va explica totul înainte de sfârșitul sesiunii, dacă mai rămânea ceva de clarificat.

S: Simt că cineva era gelos din cauza frumuseții acestui loc și a trimis un dragon să îl distrugă.

D: Dar nu puteau să aibă un loc al lor perfect și frumos?

S: Sunt sigură că ar fi putut să aibă unul, dar nu vroiau ca altcineva să aibă așa ceva. Nu vroiau ca altcineva să fie fericit.

D: Ce s-a întâmplat cu tine când totul a fost distrus?

S: Simt că am plecat. Nu mai vroiam să rămân acolo, fiindcă nu mai era nimic.

D: Vei putea să vezi ce se întâmplă din această perspectivă. Poți să afli mai multe despre acele ființe care erau geloase?

S: (Chicotește) Văd ținutul uriașilor. Sunt foarte mari. Au oase mari, picioare mari, brațe mari, sunt musculoși. Au comunitatea lor. Conducătorul lor nu este o

persoană amabilă. El auzise de locul în care trăiam noi, care era atât de frumos. Aveau multă ură și gelozie.

D: Acolo trăiesc dragoni?

S: Da. (Râde) Dar erau mici, în comparație cu uriașii. Erau ca niște pisici sau căței, în comparație cu ei.

D: Deci acest fel de creatură a fost trimisă ca să distrugă lumea voastră? (Da) Mă întreb ce fel de satisfacție au obținut în acest fel?

S: Nimeni nu mai putea trăi în bucurie, în pace și în armonie. Totul a fost distrus.

D: Ce ai făcut după ce a fost distrus ținutul tău?

S: Am plutit o vreme. Am mers să îl vizitez o vreme pe Tatăl, care mă iubește. Simt cum curge iubirea și energia prin mine. Simt cum mă hrănește. Simt iubirea necondiționată.

D: Poți vedea cum arată Tatăl?

S: Văd această sferă de lumină și energie a vieții. Mai sunt și alții acolo. Ne hrănim. Dar nu pot rămâne multă vreme aici. Mi se dă următoarea misiune.

D: Care este urmatoarea ta misiune?

S: Trebuie să vin pe Pământ.

D: Nu pari prea încântată de acest lucru. Poţi să alegi altceva?

S: Nu simt că aș avea posibilitatea alegerii. Este o misiune, o treabă de făcut. Cineva trebuie să o facă, dar nimeni nu vrea. Cred că m-am supărat pe Tatăl pentru că nu mi-a dat posibilitatea de a alege. E ca atunci când muncești pentru cineva și ți se spune că trebuie să faci asta, altfel o pățești. Ți se dau ordine. Așa am simțit, când am aflat că trebuie să plec din nou.

D: Dar simți o mare iubire pentru Tatăl.

S: Așa este, dar eram mânioasă pentru că trebuia să plec. Eu nu aș fi ales să vin pe Pământ, dar mi s-a dat misiunea de a veni aici.

D: Spune-mi ce s-a întâmplat când ai venit pe Pământ? Care a fost procedura?

S: Văd cum trec prin diferite stadii energetice. Sunt ca niște stații diferite prin care trec, sau trepte diferite, unde primesc informații. Mă întâlnesc cu diferite entități și ființe care îmi dau informații, înainte de a veni aici. Dar nu mă aflu în planul fizic. Îmi dau sfaturi și informații care îmi vor fi utile.

D: Apoi ce faci, când ajungi în final pe Pământ?

S: Mă nasc. Am mai făcut asta de câteva ori în trecut, dar nu a fost recent. Am ceva de făcut aici. Am o misiune. (E copleșită de emoții) Nu știu care e. Știu doar că este ceva mare și important.

D: Dar primul pas a fost să te naști ca bebeluș? (Da) Te simți altfel când ești iar în trup?

S: Da, da. Mă simt limitată. Înainte eram foarte liberă. Acum mă simt altfel. Sunt fetiță. Am vrut să fiu fetiță. Părea potrivit pentru misiunea mea.

D: Cum te simți în acest trup?

S: Nu m-am simțit niciodată foarte bine în acest trup. Am avut o imagine de sine nesatisfăcătoare. Deși am vrut să fiu femeie, nu mi-a plăcut. Nu mi-a plăcut să mă uit în oglindă. Nu mi-a plăcut ce vedeam acolo. Nu îmi plăcea că arătam altfel. (Râde) Când mă uit în oglindă, mă aștept să văd ființa de lumină strălucitoare de altădată. Asta sunt eu sub corpul acesta.

D: Dar ai luat această carcasă și trebuie să rămâi în ea, ca să faci ceea ce ai de făcut.

S: Da. Știu că trebuie să ajut oamenii. Așa simt. Cred că altă dată când am venit,

a fost o alegere liberă. Dar de data asta e altfel. De data asta nu am ales eu să vin. Aş fi preferat să vin din propria mea iniţiativă, să nu am o însărcinare impusă. Este ceva important, dar nu știu ce e. Știu doar că trebuie să ajut oamenii. Să ajut la vindecarea oamenilor.

Am chemat subconștientul ca să explice de ce i-a arătat lui Shirley locul care a fost distrus. „De ce ai ales această viață? Ce vrei să îi comunici?”

S: Am vrut să îi arăt un loc perfect unde poate să meargă atunci când are nevoie să se hrănească. Ea se poate conecta cu toate ființele, poate vorbi cu ele. Ele încearcă să comunice cu ea, dar ea le blochează accesul. Se teme că își imaginează totul, că nu sunt adevărate. Nu trebuie să îi fie teamă, pentru că totul este adevărat. Ea va putea să vindece cu vocea sa, inima și mintea oamenilor. Îi va putea ajuta să se vindă la toate nivelele: fizic, mental, emoțional și spiritual. Va putea face asta vorbind despre Dumnezeu și despre viață. Nu trebuie să se teamă. Noi o vom proteja și o vom îndruma.

D: Locul pe care l-a văzut ea, care era plin de atâtea creaturi ciudate, a fost un loc adevărat?

S: Da. A existat în alte vremuri.

D: Locul cu unicorni, uriași și dragoni? (Da) Noi credem că aceste locuri există doar în basme și legende.

S: Nu. Ele au existat cu adevărat.

D: A fost pe Pământ? (Nu) Basmele noastre sunt amintiri din acel loc?

S: Sunt amintiri ale unor vremuri trecute.

D: Mă întreb de ce apar aceste informaţii în basmele din lumea noastră de azi?

S: Pentru că aceste lucruri au existat cândva. Ele au fost adevărate.

D: Vrei să spui că sunt amintiri care se află în mintea noastră? (Da) Ceea ce considerăm noi a fi un basm, are o bază reală?

S: Aşa cred. Da.

***

Urmatorul caz prezintă încă un exemplu în care un voluntar a venit pentru prima dată pe Pământ. La început părea a fi o viață trecută normală. A văzut că era un tânăr. Se afla într-o piață arabă. Dar lucrurile s-au schimbat când a văzut că ducea în mână o carte. „Este un manual cu instrucţiuni, cu legile fizicii. Încerc să le simplific, ca să le dau mai departe către oameni. Mă aflu în această zonă de puțin timp, apoi voi merge în alte locuri, ca să învăț oamenii.” Făcea asta de trei ani. Nu avea o casă a lui la care să revină.

D: E o carte complicată, cu învățături greu de predat?

B: Nu. Am știut dintotdeauna aceste informații. Le aduc dintr-o sursă înaltă. Energia de vindecare din aceste informații este foarte puternică. Cartea și energia care este asociată cu aceste informații.

D: Deci este ceva diferit de fizica normală. Asta vrei să spui?

B: Da. Informațiile sunt atașate la cuvinte, dar oamenii nu le aud. Sunt informații pentru binele lor, pentru înțelegerea cea mai înaltă, pentru evoluția lor.

D: De unde ai primit cartea?

B: Am scris-o eu, ca să simplific informațiile și să transmit mesajul mai departe către oameni. E mai mult ca un fel de schiță, ca o însăilare de notițe care îmi amintesc ce domenii trebuie să acopăr.

D: Îmi poți da un exemplu cu ceea ce vrei să predai?

B: (Pauză) E ceva despre pești, care se află în ocean. Peștele înoată cu o viteză care dă apa la o parte. Cu cât peștele înoată mai repede, cu atât dă la o parte mai multă apă și crește presiunea asupra peștelui. Aceasta este legea inerției.

D: Ce înseamnă asta?

B: E una din legile de pe această planetă. Legea gravitației.

D: Ce legătură are cu peștele?

B: Este un exemplu care se referă la una din legile de pe această planetă.

D: Legea gravitației?

B: Și a inerției.

Călătorea din loc în loc și învăța omenii care vroiau să asculte. Îi plăcea să meargă în diferite locuri și să întâlnească oameni noi. Nu era plătit pentru asta, așa încât m-am întrebat cum supraviețuia, unde mânca și dormea.

B: Eu nu dorm foarte mult și nu trebuie să mănânc. Mănânc doar de plăcere. Când am nevoie de ceva, creez ce-mi trebuie.

D: Trupul tău poate trăi fără mâncare?

B: Da. Dar nu este un trup fizic. Uneori când predau, cobor în planul fizic. Când am anumite nevoi, ies din trup și merg undeva sus, unde pot primi cele necesare. Trupul meu este mai mult de natură energetică decât de natură fizică.

D: Unde mergi când ieşi din trupul fizic?

B: Merg pe o navă spațială.

D: Există o navă spațială în apropiere?

B: Da. Staționează acolo, dar nu se află la sol. E sus pe cer. Este o navă rotundă, destul de mare. Încap în ea 200 de oameni.

D: Aceştia au aceeaşi misiune ca tine? Călătoresc şi ei?

B: Unii din ei călătoresc în diferite părţi ale planetei.

D: Când te afli pe navă, ce fel de trup ai?

B: Nu m-am uitat niciodată la mine. M-am uitat la cei din jur. Am o gură foarte mică, un cap mare şi degete mari.

D: Toate ființele de pe navă arată la fel?

B: Da. Nu purtăm haine. Avem trupuri colorate şi svelte.

D: Aveţi un sex? (Da) Sunteți bărbaţi şi femei?

B: Da. Anatomia fizică este identică, dar îi recunoaştem după esența lor.

D: Tu ce esență ai când te afli pe nava spațială?

B: Eu am o esență masculină. Când mă aflu pe navă ajut la organizarea lucrurilor pentru profesorii care coboară pe planetă, ca să predea.

D: Toţi predau aceleaşi subiecte?

B: Da. O femeie predă despre sănătate. Un bărbat predă despre știință, în termeni pe care să îi poată înțelege oamenii, la nivelul lor de înțelege. Eu am fost expus de mai multe ori la astfel de experiențe și știu mai multe decât colegii mei. Învățăm cum să vorbim la un nivel care să poată fi înțeles de ființele de pe planetă. Putem merge oriunde vrem pe planetă. Eu studiez și lucrez într-o anumită zonă. Alții merg în alte părți de pe planetă.

D: Deci voi încercați să aduceți cunoaștere și informații pentru ființele de pe Pământ. (Da) V-a instruit cineva ca să faceți asta?

B: Eu am fost instruit. Am fost pe o navă mai mare.

D: Dar nava voastră pare a fi destul de mare, dacă încap în ea 200 de fiinţe.

B: Nu. Pe cealaltă navă sunt mii de fiinţe de diferite feluri. Pe nava mai mică sunt doar fiinţe asemenea mie.

Aveau o planetă de baştină de pe care veneau, dar nu reveneau acolo foarte des. „Eu sunt focusat pe misiunea mea, pe treaba pe care o am de făcut.”

D: Odată distribuit pe o navă, rămâi acolo mult timp?

B: Da, dar nu e vorba de timp. Nu există timp. Noi măsurăm lucrurile în funcţie de învăţăturile transmise şi de numărul de oameni pe care i-am influenţat. Cunosc conceptul de timp pe care îl au oamenii. Am auzit despre el dar nu îl înţeleg, fiindcă totul se întâmplă simultan. Predau învăţături, până simt că sunt gata să învăţ mai mult. Apoi adun mai multă cunoaştere, pe care o aduc iar către oameni. Merg în diferite locuri unde arăt ca fiinţele de acolo, pentru ca oamenii să nu devină suspicioşi şi să nu înceapă să îmi pună întrebări de genul: „De unde vii?” Călătoresc mult, ca să evit să îmi pună întrebări.

D: Vrei ca oamenii să utilizeze aceste informaţii?

B: Într-un final, da. Dacă au nevoie de informaţii, le vor putea folosi la un moment dat. Cunoaşterea le ridică nivelul de conştientizare.

D: Deci aţi venit ca să educaţi oamenii? Aceasta este misiunea voastră? (Da) Pe nava mare, mai aveţi şi alte misiuni?

B: Există multe misiuni. Mergem în multe locuri. Nu se interacţionează cu fiinţele de acolo aşa cum interacţionăm noi cu oamenii. Alţi colegi se ocupă mai mult de interacţiunea dintre planete, în scopul universal de a aduce armonie și pace.

D: Ce faceți voi ca să influențați planetele?

B: Noi protejam planetele de autodistrugere. Le aducem în lumină și iubire, și ajutăm oamenii să creeze armonie între ei.

D: Dacă o planetă a ieșit din armonie, asta creează probleme?

B: Da. Creează probleme pentru toată lumea, pentru toate planetele. Energia aceea ne afectează pe toți, pentru că apar unde de energie care se propagă în univers.

D: Deci oamenii de pe nava mare interacționează ca să ajute oamenii de pe Pământ?

B: Nu doar de pe Pământ. De pe multe planete. Nu pot plasa în timp acțiunile lor. Nu am o hartă ca să știu unde merg aceste ființe. Nu știu ce face fiecare. Sunt prea mulți oameni, sunt prea multe misiuni. Treaba mea de acum este să ajut oamenii de pe Pământ.

D: Nava mai mare staţionează în altă parte?

B: Se află la oarecare depărtare de nava mai mică. Noi lucrăm la diferite proiecte şi din acest motiv nava mare se află mai departe. Le raportăm periodic ce am făcut.

D: Dacă nu mâncaţi, ce anume vă păstrează de viaţă?

Deja ştiam răspunsul la această întrebare dar oricum întreb mereu, ca să validez informaţiile pe care le-am primit deja. Dacă mai mulţi oameni îmi dau acelaşi răspuns, înseamnă că este adevărat.

B: Ne hrănim cu lumină.

D: Cum obţineţi lumina?

B: O absorb pur şi simplu în trup.

D: De unde vine lumina?

B: Nu vine dintr-un loc anume. E peste tot. Nu mănânc ceva. Doar o absorb în trup.

D: Corpul moare? Înţelegi ce spun? Corpul încetează să existe la un moment dat?

B: Da. Corpul se uzează când a fost utilizat o perioadă de timp. Atunci luăm un corp nou.

D: Corpul se deteriorează şi la un moment dat nu îl mai puteţi folosi?

B: Nu. Asta nu e corect. Corpul nu moare. El este energie.

D: Vrei să spui că trupul se poate reduce la energie?

B: Nu. El este energie pură.

D: Dar ai spus că după o perioadă de timp îţi iei alt corp?

B: Asta nu se referă la noi. Se referă la celelalte fiinţe de pe navă. Corpurile lor încetează să existe la un moment dat, fiindcă sunt fizice în mai mare măsură. Dar alte corpuri sunt în mai mare măsură din energie. Corpul meu este mai mult din energie.

D: Dar ai ales să arăţi ca fiinţa de pe navă, pe care ai descris-o.

B: Da. Semăn cu ființele de pe planeta mea de baștină, unde am petrecut multă vreme.

D: Credeam că un corp din energie pură nu are nevoie de nimic.

B: El are totuși o formă, care este mai puțin solidă. Noi ne mișcăm mai liber decât o ființă care are o formă fizică.

M-am decis că nu aveam cum să mai aflu multe lucruri în acest punct, așa încât l-am dus înainte în timp, la o zi importantă. Din descrierea sa, se pare că l-am dus în altă viață. Arăta tot ca un extraterestru, dar avea un trup care părea a fi de natură fizică.

Când a descris ce vedea, părea că se simte rău. Era îngrijorat și deprimat. „Ne aflăm în plin război. Este un război galactic. Văd foarte mult nave.”

D: Se află în atmosfera Pământului?

B: Nu. (Era gata să izbucnească în plâns) Nu știu unde suntem. Undeva în spațiul cosmic. (E copleșit de emoții) Dar nu se poate așa ceva! Nu înțeleg de ce ne luptăm. Nu are nici un sens.

D: V-a atacat cineva?

B: Sunt mulţi combatanţi, pe multe nave diferite. Lupta se poartă între două două forţe şi între patru grupuri diferite. Cu toţii vor acelaşi lucru. Războiul a fost cauzat de o neînțelegere și de lipsa de comunicare.

D: Credeam că ați ajuns la un grad de evoluție în care nu mai este folosită violența.

B: Nu. Aceste ființe sunt de pe o planetă stăpânită de lăcomie şi ură. Vor să stăpânească totul. Nu fac parte din grupul nostru.

D: Ce neînțelegere a cauzat războiul?

B: Nu ştiu. Ceva legat de proprietate? E din cauza unei zone care ne aparţinea, pe care ei o vroiau. Au făcut alianţă cu un grup. Lupta continuă de multă vreme. Folosesc o armă cu care trag de pe o navă foarte rapidă şi performantă. Când energia proiectată trece pe lângă tine, este oribil. Când loveşte o navă, dezactivează o parte din ea. Eu nu vreau să lupt, dar trebuie să o fac. Este singura soluţie. Am încercat totul, dar nu vor să ne înţelegem în mod paşnic. Am încercat să negociem. Am încercat totul. Acesta este unicul mod în care putem rezolva conflictul. Nu am avut de ales.

Am dus-o înainte în timp, ca să vedem cum s-a sfârşit conflictul, ca să vedem ce s-a întâmplat în cele din urmă.

B: Au plecat. Ne-am recucerit pământul. Îl putem reface şi reînnoi. Am supravieţuit şi am revenit pe planeta noastră, unde trăim în pace şi armonie. E bine. Duşmanii au plecat în altă parte. În orice caz, nu mai sunt aici. O parte din ei au pierit, aşa încât s-au hotărât să îşi ducă războaiele în altă parte.

Conflictul părea a fi rezolvat, așa încât am dus-o înainte în timp, într-o zi importantă. Dar se pare ca a sărit din nou în altă viață, unde avea tot o formă de extraterestru. Nimic din ceea ce a descris până acum nu semăna cu o viață de pe Pământ. Când a intrat în următoarea scenă, i-a venit greu să descrie ce vedea.

B: Nu știu ce e asta. E o planetă stearpă. Văd ceva în jurul planetei. Încerc să îmi dau seama ce este. (Are o revelație) Am descoperit o planetă nouă, care trebuie să fie populată. Este lipsită de viață. E o planetă în stadiul de început al vieții. Văd multe nave care plutesc în jurul planetei. Sunt nave din diverse locuri. Lucrăm împreună ca un grup, ca să aducem viața pe această planetă.

D: Acum e lipsită de viață? (Nu) De ce aveți nevoie ca să aduceți viața aici?

B: Trebuie să sădim plante, care se vor înmulți.

D: De unde obțineți aceste plante?

B: Le-am adus din alte locuri.

D: Cu asta vă ocupați voi? Le adunați și le duceți în diferite locuri?

B: Nu. Eu ajut la organizare și la plantarea vegetației pe planetă. Fiecare navă este specializată. Eu sunt specializat în lucrul cu vegetația.

Nu mi-am dat seama că intrase în altă viață, așa încât am întrebat: „Dar erai profesor. Acum ai o misiune diferită?”

B: Acela nu eram eu. Era altcineva.

Am înțeles atunci că a a intrat într-o altă viață, dar era tot o ființă extraterestră. Vocea lui Beth a început să se schimbe puțin câte puțin și a devenit sacadată și monotonă, ca de robot. A spus că avea un corp scurt și cenușiu și purta un costum gri.

D: Treaba ta de acum este să supraveghezi sădirea plantelor?

B: Eu nu supraveghez. Sunt un simplu lucrător, alături de ceilalți. Avem mult de lucru. Trebuie să sădim multe plante. De unde știi ce anume va crește aici?

B: S-au făcut multe experimente pe planetă, ca să vedem ce plante se potrivesc mai bine.

D: Cu ce plante începeți?

B: Cu plantele mici. Suntem mulți. Începem să sădim într-o zonă, apoi ne mutăm în alte zone. Plantăm multe specii diferite.

Povestea îmi era familiară. Eu am scris despre însămânţare (despre începutul vieţii pe Pământ) în două cărţi: Păstrătorii grădinii şi Custozii. Când am adunat informaţii pentru aceste cărţi povestea mi s-a părut destul de ciudată, dar între timp am auzit-o repetată de atâtea ori, încât acum ştiu în mod cert că aşa a început viaţa pe planetă. Am acceptat acest lucru ca un fapt concret.

Nu ştiu dacă vorbea despre însămânţarea planetei Pământ, dar mi s-a spus că viaţa s-a creat la fel pe multe alte planete aflate în acel stadiu de dezvoltare, în etapa de început. Aşa se răspândeşte viaţă pe planete şi s-a făcută aşa de eoni de timp, până la infinit.

D: Veţi supraveghea ce plante cresc?

B: Ştim din testările noastre ce plante vor creşte.

D: Veţi rămâne acolo?

B: Se supraveghează dezvoltarea plantelor. Da. Vom rămâne acolo până când se stabileşte vegetaţia. Apoi vom merge în altă zonă şi vom planta acolo.

D: Programul va dura multă vreme?

B: Avem tot timpul care ne trebuie. Acum plantăm vegetaţia şi navele noastre vor rămâne aici atât cât este necesar. Pregătim solul cu substanţe nutritive, care ajută plantele să se prindă.

Vorbea cu greutate. Rostea cuvintele separat şi punea multe energie în pronunţarea lor. Aşa ceva mi s-a mai întâmplat şi altădată, mai ales când încercam să comunic cu micii cenuşii. Am prezentat un exemplu în cartea Custozii. Dificultatea provenea din faptul că în mod normal aceste fiinţe nu comunică verbal, ci telepatic. Prin urmare le vine greu să utilizeze vocabularul din mintea pacientului meu.

D: Aduceţi şi specii de animale?

B: Sunt alţii care se ocupă cu asta. Eu sunt specializat în plante, dar ştiu că alţii se ocupă de animale.

Acest proces va dura foarte mult timp, aşa încât l-am dus înainte, într-o zi importantă. A început să cântărească. „Planeta este frumoasă.”

D: Poţi să o vezi de pe navă?

B: Nu. Mă aflu pe planetă. Este frumoasă.

Vocea i s-a schimbat din nou. Avea o voce visătoare şi un accent ciudat. Oare a devenit iarăşi o altă entitate?

B: Au crescut toate plantele. E multă vegetaţie. E foarte frumoasă. Planul nostru a reuşit.

D: Care este următorul pas?

B: Este și apă aici. Acum vom aduce animalele, mai multe specii de animale.

D: De unde vin ele?

B: Au fost crescute pe nave.

D: Le-ați adus din alte locuri?

B: Da. Am ales cele mai bune exemplare.

D: Și veți supraveghea creșterea lor? Veți vedea care vor supraviețui?

B: Știm care vor supraviețui. Totul e sub control.

D: Asta e foarte bine, dar va dura mult timp să faceți toate aceste lucruri.

B: Pentru asta trăim.

A venit timpul să chem subconştientul şi să îi pun întrebări. „De ce i-ai arătat aceste vieți?”

B: Pentru că asta este ea. Ea este o ființă de pe alte planete. Și-a petrecut majoritatea vieților pe alte planete, în alte locuri decât pe Pământ. De multe ori s-a întrebat dacă nu cumva așa stau lucrurile, pentru că în interiorul său știa deja acest lucru.

D: Ai vrut să știe că e adevărat? (Da) Se pare că a fost o persoană bună. A avut multe misiuni. De ce s-a hotărât să intre în trup de om, dacă majoritatea vieților ei au fost pe alte planete și pe nave spațiale?

B: Pentru că a venit timpul. Ea nu a mai avut până acum nici o viață de Pământ.

D: Cred că i se pare ciudat să vină într-un corp fizic.

B: Da. A trebuit să se ajusteze și să depășească anumite probleme, dar s-a descurcat.

D: Ea spune că încă mai are o stare de disconfort și are probleme.

B: Cunoaștem această problrmă. Am făcut ajustări, dar ea respinge ajustările. Îi este frică fiindcă nu știe ce se petrece în interiorul corpului său fizic.

D: Ea s-a născut dintr-o mamă și un tată de natură fizică, nu e așa?

B: Ea a coborât în planul fizic, după ce s-a format corpul. A fost distribuită în acest corp fizic.

Beth avea probleme de natură fizică. Făcuse deja două operații, dar problemele persistau.

B: Când a coborât în corp ea nu a avut, ca să spunem așa, o aterizare perfectă. A intrat prea repede în corp și nu s-a aliniat bine. Am încercat să corectăm alinierea greșită.

D: De asta a avut probleme la genunchi și la umăr?

B: Toate problemele din corp au această cauză. Entitatea a intrat în trup strâmb și prea repede. A apărut o problemă de aliniere greșită. Entitatea a aterizat strâmb.

D: Uneori acest lucru se întâmplă atunci când o entitate nu a mai intrat niciodată într-un trup de om.

B: Da. Asta e o parte din problemă, dar dacă își echilibrează energiile și se împământează, poate rezolva problema. Cunoaștem operațiile pe care le-a făcut. Va primi ajutor în curând. Mai întâi trebuie să învețe cum să își echilibreze energiile, apoi vom face noi ajustările finale. Când experimentează o stare de disconfort, ea trebuie să ne spună acest lucru, pentru ca noi să știm prin ce trece corpul fizic. A existat o problemă de structură cu care s-a născut corpul fizic. Noi

putem ușura o parte din disconfort, dar nu putem interveni dacă nu ne dă persiunea. Nu a știut ce să ceară. Ea se află aici pentru a aduce cunoașterea (la fel ca în cealaltă viață).

Nu îi pot da mai multe informații acum. Misiunea sa se va desfășura în curând. Trebuie să aibă răbdare. Va putea să ajute oamenii, își va aduce contribuția. A așteptat asta toată viața. Nu mai durează mult. Misiunea se va desfășura rapid și i se va arăta ce să facă.

În munca mea am întâlnit mulți oameni cărora li s-a spus că au venit pe Pământ pentru prima dată. Eu am întrebat: „Cei care au venit pe Pământ pentru prima dată în trup de om, au misiunea de a ajuta?”

B: Ajută cu toții. dar în feluri diferite. Inițial arăta calea altor oameni. Ei nu se află aici ca să le facă rău oamenilor. După contactul inițial vor mai urma alte misiuni, ca să ajute omenirea să aducă la îndeplinire Voința lui Dumnezeu.

D: Mi s-a spus că cei care au avut pe Pământ foarte multe vieți, sunt mai mult sau mai puțin handicapați. Dar cei care vin acum pentru prima dată nu au acumulat karma și le vine mai ușor să funcționeze.

B: Da. Ei pot înainta prin viață mai ușor și se pot concentra pe misiunea lor.

***

În loc să meargă într-o viață trecută, Joanna a mers imediat într-un loc frumos, unde o lumină puternică strălucea pe un oraș de cristal. „Văd cristale de diferite culori. Sunt peste tot. Totul e format din cristale pe care picură apa, o apă pură. Văd o lumină care strălucește pe cristale. Lumina vine de deasupra și se reflectă în cristale. Acestea sunt de diferite mărimi. Unele sunt uriașe, altele mici. Este un oraș de cristal. Totul e făcut din cristal.” A izbucnit în lacrimi, copleșită de emoție. Îmi venea greu să transcriu înregistrarea de pe bandă. Plângea și spunea: „Mă simt ca acasă. Sunt acasă!” Eu sunt fericită pe Pământ, dar nu e locul meu acolo. Sunt doar în vizită. E doar un loc de odihnă, în drumul către casă. Un loc foarte frumos. Mă simt ca acasă în orașul de cristal, unde e lumina aceea. Dar acum simt că e totuna. Acum mă simt ca acasă pe Pământ, de parcă m-aș afla în vizită în orașul de cristal. Orașul de cristal se simte ca acasă, dar nu știu dacă este casa mea.”

D: Dacă e atât de frumos aici, de ce ai plecat?

J: (Plânge din nou) Nu știu de ce. Am avut un plan. O misiune. Nu știu exact de ce. Am făcut o înțelegere. Am fost de acord.

D: Ai pomenit despre o înțelegere. Ce anume ai convenit să faci? Poți afla?

J: (Pauză) Cred că știu. Trebuia să demonstrez iubirea. Să fiu iubire necondiționată și să fiu disponibilă. Am căzut de acord să fac asta cu alte ființe de evoluție înaltă.

D: Ți-a cerut cineva să faci asta?

J: Da. M-am oferit ca voluntar, fiindcă am avut încredere că pot să fac asta.

D: Ți-a arătat cineva cum este pe Pământ, înainte să te oferi voluntar?

J: Nu îmi amintesc să fi fost avertizată. Cred că am făcut asta pentru că eram plină de iubire și de încredere. Dar am avut un „șoc cultural”! (Plânge iarăși) Nu am știut asta, dar m-am răzgândit înainte să mă nasc. M-am răzgândit, dar am coborât în bebeluș. Am vrut să mă răzgândesc, dar mi s-a spus că e prea târziu. Planul era deja în desfășurare și trebuia să mă nasc. M-am răzgândit prea târziu. Atunci am spus: „Pot face asta! Am să o fac.” (Plânge din nou) Știu că pot să o fac.

D: Credeai că poți să contribui la transformare.

J: Da, dar doare. (Plânge) Mă doare inima.

D: De ce este atât de incomod?

J: (Plânge foarte tare) Doare să mă aflu aici, fiindcă vreau să mă conectez la nivelul inimii, dar asta nu se întâmplă foarte des. Este greu să găsesc oameni cu care mă pot conecta în profunzime.

D: Vrei să spui că tu cauți oameni care să simtă la fel ca tine?

J: Nu știu dacă asta caut, dar tânjesc după o conectare adevărată, la nivel profund.

D: Dar vorbești printr-un corp numit Joanne. Asta înseamnă că ai coborât pentru prima dată într-un corp de om?

J: Nu știu. Dar mi se pare ceva supranatural. Pentru mine este un șoc. Dacă am mai făcut asta altă dată, cred că m-aș fi obișnuit. Așa că nu știu.

D: Dar ai făcut o înțelegere și vrei să ajuți.

J: Am făcut o înțelegere, da. Și mă tem că nu o îndeplinesc. (Plânge din nou) Mi s-a spus că voi ajuta dacă sunt aici pur și simplu, dar cred că ar trebui să fac mai mult decât atât, nu doar să fiu aici. Simt că trebuie să fac ceva, ca să schimb lucrurile aici. Credeam că prezența mea va fi suficientă, că nu va trebui să fac nimic, dar am uitat că există atât de multă iubire care trebuie să vină aici. Iubire adevărată. Vreau să fac mai mult.

D: Știi cum sunt oamenii. Ei nu știu multe lucruri și tu nu îi poți face să se schimbe.

J: Nu îi poți face să se schimbe, nu. Îi iubești și vezi lumina din ei. Îi iubești, chiar dacă ei nu se iubesc. Îi iubești pentru ca să simtă cu adevărat bucățica de lumină din ei, cu care pot să lucreze.

D: De ce este atât de importantă?

J: De ce este atât de important să iubeşti? De ce e important ca eu să demonstrez iubirea? Ca să ating acea bucăţică de lumină din ei şi să înceapă să simtă ceva în interiorul lor. E ca şi cum ai atins ceva atât de perfect, încât îi atingi şi ei vor simţi ceva şi vor spune: „O!”

D: Ca să ajuţi, ca să schimbi ceva. Dar de ce este atât de important să trezeşti iubirea în aceşti oameni?

J: (Plânge din nou) Pentru că majoritatea oamenilor de fapt sunt adormiţi şi nu înţeleg. Dar este în regulă. Face parte din călătoria lor.

D: Fiecare merge pe drumul lui. Învăţăm lecţii diferite şi mulţi din noi dormim. Dar când te-ai oferit să vii aici ca voluntar, ai constatat că e mai greu decât credeai că va fi.

J: (E copleşită de emoţii) Aşa e. O mare parte din viaţa asta am petrecut-o ieşind din trup. Când eram adolescentă, consumam alcool. Mă temeam că m-au părăsit aici şi am încercat să evadez şi să ies din corp. Am încercat să rup înţelegerea. Încercam să evadez şi să ies din corp.

D: Dar nu poţi evada cu adevărat, atâta timp cât ai o treabă de făcut.

J: Da. „Evadare” e un cuvânt mai bun. Evadare.

D: Unde mergeai când ieșeai din corp?

J: Mergeam într-un loc unde e pace și liniște, în locul unde vroiam să mă aflu.

D: Dar apoi trebuia să te întorci la noi.

J: De fiecare dată!

D: Pentru că ăsta e trupul tău și ești atașată la el.

J: Da. Am înțeles asta cu timpul. Mi-am dat seama de acest lucru acum șase ani, când aveam aproximativ treizeci de ani. Atunci am început să conștientizez și să înțeleg ce făceam. Nu înțelesesem că era o evadare. Atunci am încetat să beau. Am plecat pur și simplu. Mi-am dat seama ce se întâmplă, după ce am mers la niște cursuri. Nu îmi dădusem seama că făceam asta. Puteam să fac asta oricând în timpul zilei. Pur și simplu evadam din trup. Eram deprimată.

D: Credeam că asta se întâmplă numai atunci când dormi.

J: Dar pentru mine nu e așa. Eu pot fi acolo într-o clipă.

D: Pur și simplu te deconectezi. (Da) Dar oamenii din jurul tău nu își dau seama

că ai plecat?

J: Nu, fiindcă arăt ca şi cum aş fi acolo. Răspund la întrebări, pot chiar să vorbesc. Ei cred că sunt puţin ciudată sau că nu mă interesează conversaţia.

D: Dar mai puteai să îţi faci munca?

J: Da, da. Îmi amintesc că încercam să rămân în corp. În anul 1991 am înţeles deodată că nu mă lăsam să rămân aici şi să simt durerea.

Se pare că a avut atunci o criză emoţională. Avea probleme cu soţul ei care bea şi asta o rănea. A ajuns la un punct culminant în care a început să plângă şi nu se mai putea opri. A spus: „Nu mai pot să fac asta, doare prea mult.” A fost o descărcare a emoţiilor adunate timp de ani de zile. După această descărcare emoţională, a spus că a trecut mult timp până a mai putut să simtă ceva. Lumea se prăbuşise realmente peste ea. Era ca şi cum ani de zile încercase să fugă de viaţă, până când în final a trebuit să se confrunte cu viaţa şi cu durerea din jurul ei. Era în mod clar o trezire. „Am început să fac faţă presiunii. Am început să colaborez cu ce se întâmplă şi să devin mai conştientă. Trebuia să mă trezesc şi să simt durerea, nu să evadez din ea. Acum ştiu că durerea mă ajută să am mai multă compasiune pentru mine şi pentru ceilalţi. Cred că în ultimii ani m-am pregătit şi am crescut, ca să îmi îndeplinesc ţelul pentru care am venit aici. Învăţ să fac asta şi vreau asta. Face parte din ceea ce sunt.

Joanne a lucrat într-un spital, unde şi-a folosit încrederea nou descoperită. „Întotdeauna am arătat iubire, dar e mai mult decât atât. Planul meu cuprinde mai mult decât iubirea de fiecare zi. Există ceva mai mult. Nu ştiu cum să explic. E vorba despre a merge acolo şi a promova iubirea necondiţionată, pentru ca oamenii să ştie.” A descoperit că poate să facă asta doar atingând oamenii cu mâinile şi cu privirea, uitându-se în ochii lor. „Eu ştiu când o primesc şi ştiu şi

ei. Doare, dar întotdeauna fac asta din iubire. Înțeleg din ce în ce mai mult că această atingere schimbă lucrurile, mai ales în ultimele ore din viața lor. Nu știu cum să explic. Nu dăruiești iubire. Ești iubire! Nu contează dacă este un criminal. Iubești omul acela.

Subconștientul a spus: „Ea nu înțelege ce impact are asupra oamenilor. Dar începe să fie mai conștientă de impactul său.” L-am întrebat de ce i-a arătat Joannei aceste lucruri. „A venit timpul ca ea să știe și să simtă aceste lucruri și să aibă încredere în noi.”

D: Ne aşteptam să mergem în viețile trecute. Dar i-ai arătat orașul acela frumos din cristal.

J: Despre asta e vorba. Viețile trecute nu înseamnă nimic. E vorba de iubire.

D: Ce a fost acel oraș de cristal pe care l-a văzut? Ea a spus că era ca un loc de odihnă.

J: Este un aspect superior... E locul unde locuiesc eu.

D: Se află în ceea ce am putea numi „lumea spiritului”?

J: Da. De fapt este un loc fizic. Mă uit la toate cristalele cu apă curată și la lumina de deasupra cristalelor. Dincolo de ele se află o lumină albă foarte strălucitoare. E ca și cum Orașul de Cristal și lumina strălucitoare sunt împreună. Simt că acesta este aspectul meu superior.

D: Joanne a mai trăit vieţi fizice pe Pământ?

J: Nu. Ea face parte din lumină şi a ales să vină aici pentru că este timpul ca oamenii să se trezească.

D: Cred că trebuie să fii un suflet curajos ca să te oferi voluntar să vii aici în aceste vremuri. Este foarte greu pentru aceşti oameni blânzi, care nu au mai fost aici înainte.

J: Da. Sunt speriaţi şi doare.

D: Ei simt impactul vieţii de aici mult mai puternic decât cei care au avut foarte multe vieţi pe Pământ. Dar de ce simte ea nevoia de a trezi oamenii?

J: Se petrece o mare transformare. A venit vremea şi apare oportunitatea ca oamenii să se trezească. Ea trebuie să îi ajute să se trezească prin iubirea sa, dar trebuie să nu facă asta cu forţa, ci prin calea iubirii neconditionate. Ea trebuie să înveţe să nu se ataşeze, indiferent dacă oamenii primesc darul său sau îl resping. Este foarte sensibilă şi o doare atunci când este respinsă.

D: Dar nu toată lumea primeşte ceea ce are ea de oferit.

J: Ea ştie asta. Trebuie să facă asta în orice mod poate, în orice mod care aduce bucurie şi împlinire, în orice mod care poate să atingă pe cineva. Nu trebuie să

fie o atingere fizică. Este suficient să se afle în prezența lor. Dar a descoperit că este ceva special în atingerea fizică. Își dă seama din ce în ce mai mult de acest lucru. Atingerea fizică pătrunde realmente în oameni.

Joanne lucra și cu tonurile. Scoatea anumite sunete când lucra cu oamenii. Vroia să știe de ce simte nevoia de a face asta. „Joanne își dă seama că intonarea sunetelor ajută la vindecarea interdimensională. Sunetele vindecă.” Ea a spus că uneori cântă într-o limbă. Nu știa de unde vine asta, era ceva spontan. „Această limbă nu trebuie înțeleasă pentru că nu este pentru minte, este pentru inimă. Oamenii trebuie doar să o primească. Nu este necesar să o înțeleagă cu mintea, ci să o simtă cu inima.”

D: Este o limbă de pe Pământ? (Nu) De unde vine această limbă?

J: Din tărâmul angelic.

D: Asta înseamnă că ea a făcut parte din tărâmul angelic înainte să vină pe Pământ? (Șoptește: Da) Ea poartă în interiorul său amintirea acestor sunete, cuvintele și muzica? (Da, da) Există o conexiune între tărâmul angelic și Orașul de Cristal?

J: Aceasta este conexiunea.

D: Este ceva neobișnuit ca un membru din tărâmul angelic să vină pe Pământ și să se încarneze aici pentru prima oară.

J: Se mai întâmplă. Ei nu sunt obligaţi să facă asta, dar pot alege să o facă, dacă vor.

D: Dacă vii dintr-un loc atât de frumos și plin de iubire, este greu să te adaptezi aici.

J: (Oftează) O, da!

D: Întotdeauna am crezut că oamenii și îngerii au treburi diferite de făcut și că îngerii nu vin pe Pământ.

J: Ei pot alege să facă asta. Ea învaţă pe parcurs. Nu este uşor, dar se descurcă bine.

D: Mi s-a spus că cea mai mare parte a oamenilor au stat prea mult pe Pământ. Au avut aici prea multe vieți și au acumulat prea multă karma.

J: Da. E fără sfârşit, fără sfârşit.

D: De asta au fost trimise aceste ființe noi, care nu s-au prins în capcană.

J: Nu, nu. Eu am ales să vin ca să îndrum oamenii, ca să îi ajut. Pentru ca ei să îşi dea seama cumva ce se petrece. O intuiție micuță care pentru ei va face o mare diferență, care poate să le transforme gândirea, pentru ca ei să înțeleagă despre

ce este vorba.

În timp ce transcriam aceste cuvinte, mi-am amintit deodată de un pasaj din Biblie care spune că uneori putem întâlni îngeri fără să ne dăm seama, aşa încât este bine să ne purtăm cu bunătate cu toată lumea, pentru că nu ştii niciodată dacă nu cumva ai întâlnit un înger, fără să îţi dai seama. Nu ştii scopul pentru care se află pe Pământ omul din faţa ta şi interacţionează cu tine, uneori pentru câteva clipe. Acest lucru era în mod deosebit adevărat în cazul lui Joanne, care nu îşi amintea care era moştenirea sa. Ea a făcut un mare sacrificiu ca să coboare în această lume a întunericului şi a densităţii, în speranţa că va introduce o lumină care să ajute şi să îndrume oamenii. Acest exemplu ne poate ajuta să înţelegem cât de importantă este o simplă atingere sau zâmbetul pe care îl dăruim celor din jur. Acestea pot face uneori o mare diferenţă şi o mare schimbare.

***

Un bărbat a venit special din Anglia şi am făcut cu el două sesiuni. Făcuse patru transplanturi de ridichi. Mi s-a părut un caz cu totul neobişnuit, pentru că nu credeam că se aprobă de atâtea ori să faci transplant de rinichi. După al treilea transplant, aproape a murit. A rămas în spital luni de zile. Avea dureri atât de mari încât au trebuit să îi facă injecţii care să îl aducă în starea de inconştienţă, ca să nu mai simtă durerea. A stat luni de zile la aparatul de respirat şi când a început să îşi revină într-un final, a avut probleme pentru că i se atrofiaseră muşchii. Nu putea să mănânce şi să vorbească, şi i-a venit greu să înveţe din nou cum să respire. În perioada aceea a avut dureri foarte mari şi rinichiul nu a mai funcţionat. Prima dată când nu i-au funcţionat rinichii a fost la vârsta de 16 ani, iar acum are 41 de ani. Al patrulea transplant a funcţionat până în prezent, dar l-a făcut în urmă cu numai un an. Acum ia o medicaţie foarte drastică şi aceasta îi suprimă sistemul imunitar, aşa încât face infecţii foarte uşor. Când se întâmplă asta, corpul îi este copleşit de anumiţi microbi (intră într-o stare septică şi nu mai

poate funcţiona), aşa încât viaţa lui este foarte, foarte grea.

Când am făcut sesiunea, în loc să meargă într-o viaţă trecută cum ne aşteptam, el a mers direct în lumină (cum fac mulţi oameni în sesiunile mele din prezent) şi a vrut să rămân acolo, nu a mai vrut să plece. Când am chemat subconştientul, am vrut să aflu de ce a ales acest om să aibă această experienţă. Pentru că noi ştim că el a ales să experimenteze această boală. De ce a ales să aibă probleme la rinichi, care să necesite patru transplanturi?

Subconştientul a răspuns că aceasta era prima sa viaţă pe Pământ şi sufletul său dorea să experimenteze totul. Dorea să experimenteze tot ce este posibil a fi experimentat într-o singură viaţă. Poate că nu va rămâne aici multă vreme. Poate că nu mai vroia să revină aici. În loc să experimenteze lucrurile gradat cum se face în mod normal, el a ales să pună totul într-o singură viaţă. Când am întrebat despre perioada când aproape a murit, subconştientul a răspuns că el a ales această experienţă, pentru că vroia să ştie cum este să te afli aproape de moarte. De asemenea a ales să experimenteze durerea. El a vrut să trăiască toate experienţele posibile într-o singură viaţă de om. A îngrămădit multe lucruri într-o singură viaţă. Părea a fi o povară prea mare pentru un singur suflet, erau prea multe lucruri de experimentat deodată, pentru că acest suflet nu a ştiut dacă va mai reveni aici. Pământul va fi altfel, se va schimba, aşa încât a crezut că nu va mai putea să experimenteze astfel de lucruri, dacă revine aici.

Iată o explicaţie neobişnuită. Eu am crezut că va merge într-o viaţa trecută şi va găsi acolo explicaţia problemelor sale la rinichi, dar m-am înşelat. El a spus că atunci când a trăit toate aceste lucruri, nu s-a plâns niciodată. Nu a spus niciodată: „De ce mi se întâmplă toate astea numai mie?” Nu a reacţionat aşa nici măcar în copilărie. A mers mai departe şi a lăsat lucrurile să curgă, pentru că la alt nivel ştia că s-a oferit voluntar pentru a trăi aceste experienţe. Era ceea ce a vrut el să trăiască.

A fost un caz interesant. Acest tânăr a venit la mine din Anglia. A riscat să

zboare cu avionul, expunându-se microorganismelor de la oamenii din avion şi din sistemul de aerisire al aeronavei. Ar fi putut să răcească, dar a riscat şi a venit ca să lucrăm împreună. Sper că l-am ajutat să găsească explicaţiile pe care le căuta.

***

La fel de neaşteptat a fost un caz pe care l-am avut la Londra acum câţiva ani. O femeie a venit la mine şi în interviul dinaintea sesiunii am întrebat-o cu ce se ocupă, fiindcă încerc să descopăr cât mai multe lucruri despre clienţii mei, înainte să lucrez cu ei. Mi-a răspuns dur: „Sunt o curvă. Te deranjează asta?” I-am răspuns: „Nu. Nu mă deranjează, dacă nu te deranjează nici pe tine.” Când a văzut că nu o judec, s-a relaxat şi a început să aibă încredere în mine. În timpul sesiunii am descoperit că făcea parte din al doilea val de voluntari şi a venit aici ca să observe şi să raporteze. Ce mod mai bun de a învăţa despre oameni ar putea exista, decât să le studiezi comportamentul sexual din rolul de prostituată? Este o sursă unică şi valoroasă de informaţie. Se pare că nimic nu este lipsit de valoare şi semnificaţie, atunci când aduni informaţii.

Capitolul 14

Soț și soție, pentru prima dată pe Pământ

La începutul muncii mele, credeam că ar fi imposibil ca un spirit să coboare la prima sa încarnare în civilizaţia noastră atât de agitată şi de complicată. După logica mea, credeam că un spirit se va încarna mai întâi într-o societate primitivă, în care viaţa este mai simplă. Astfel ar fi putut învăţa cum să trăiască pe Pământ şi cum să relaţioneze cu alţi oameni, înainte de a descinde în stilul nostru de viaţă modern. Dar am descoperit că lucrurile nu sunt întotdeauna aşa. Tot mai des întâlnesc acei oameni deosebiţi care au fost trimişi sau care s-au oferit să vină ca voluntari, ca să ajute planeta în aceste vremuri dificile. Ei spun că au fost trimişi ca să fie canale de energie sau antene etc. Acestor suflete blânde le vine foarte greu să se adapteze pe Pământ, pentru că nu au avut alte vieţi care să îi pregătească pentru condiţiile de aici.

În luna octombrie 2005, am întâlnit două astfel de persoane deosebite. Lucrul cel mai neobişnuit este că erau soţ şi soţie. Cred că este ceva minunat că au reuşit să se găsească în milioanele de oameni de pe această planetă, pentru ca energiile lor identice să lucreze împreună. Dar mi s-a spus că nu există accidente. Bineînţeles că ei au căzut de acord să lucreze împreună când au făcut planurile pentru această viaţă în lumea spiritului, înainte de a se încarna.

Când au coborât în starea de transă adâncă, ei mi-au prezentat relatări identice, deşi nu ştiau aceste lucruri la nivel conştient. Când Tim a coborât de pe nor, a văzut o lumină strălucitoare, care emana raze în toate direcţiile. „Străluceşte puternic. Emite raze în toate direcţiile. E foarte frumoasă, dar nu te poţi uita

direct la ea.” Are multe culori şi este foarte liniştitoare. Emană multă iubire. Te înconjoară ca şi cum te-ar îmbrăţişa!” Când se întâmplă aşa ceva, ştiu că cel care povesteşte a revenit în lumea spiritului sau înapoi la Sursă (la Dumnezeu). Multe fiinţe din energie arată aşa. I-am cerut lui Tim să meargă într-un loc unde se afla ceva important de văzut.

Dar în loc să fie dus într-o viaţă trecută, a fost dus într-o cameră unde se aflau mai multe fiinţe îmbrăcate în robe dintr-un material vaporos, care părea să plutească în aer. Nu putea să le distingă trăsăturile. Aceste fiinţe zburau prin cameră, fără efort.

T: Nu văd ziduri, dar simt că mă aflu într-un spaţiu delimitat. Pare a fi un consiliu. Se ţine o şedinţă în care se discută diferite lucruri din univers şi de pe diferite planete. Se iau hotărâri privitoare la alte feluri de fiinţe, se iaunhotărâri pentru fiinţele de vibraţie joasă, care nu s-au ridicat în planurile de vibraţie înaltă. Acest consiliu le ajută să ia hotărâri privitoare la procesul lor de evoluţie şi la ceea ce vor face în viitor.

A văzut că avea şi el un trup vaporos ca un nor. Simţea că este membru în acest consiliu.

T: Dacă nu eram membru, nu aş fi putut să mă aflu aici. Aici este o vibraţie înaltă. Nu luăm numaidecât decizii, mai degrabă îi ajutăm pe alţii să ia decizii. Îi ajutăm să aleagă ceea ce este potrivit pentru vibraţiile mai joase.

D: Cum ajutaţi acele fiinţe să ia decizii?

T: Se pare că pentru fiecare vibraţie joasă există anumite experienţe care trebuie

să fie învăţate, care sunt necesare ca să îţi ridici vibraţia într-un plan superior. Consiliul ajută alte fiinţe să ia decizii care să le ridice realmente vibraţia.

D: Asta nu înseamnă că interveniţi în treburile lor?

T: Nu. E doar o formă de îndrumare.

D: Există ceva anume la care lucrezi acum?

T: Eu doar servesc, ajut şi îndrum. Pentru asta suntem aici, ca să îndrumăm aceste suflete, ca să acceseze mai multă cunoaștere.

D: Te preocupi acum de un proiect anume?

T: Există mai multe feluri de proiecte. Când îi ajutăm pe cei care au o vibrație joasă ne ajutăm şi pe noi, pentru că învățăm şi noi diverse lucruri, atunci când îi sfătuim pe ei. Dacă servești, câștigi. Te ajută să capeţi mai multă cunoaștere.

D: Lucrezi acum cu o anumită planetă?

T: Lucrez cu toate universurile, nu doar cu o planetă.

D: Ai experimentat vieţi fizice, înainte de a ajunge membru în consiliu?

T: Nu. Nu a trebuit să experimentez vieți fizice. Dar puteam alege să fac asta. Îți poți ridica nivelul de vibrație și poți ajunge în consiliu, chiar dacă nu ai avut vieți fizice. Uneori durează mai mult, alteori poți progresa foarte repede.

D: Ai dorit vreodată să ai o experiență în planul fizic?

T: Nu până în acest punct din timp. Nu.

D: Îți făceai doar treaba acolo.

T: Asta era tot am simțit să fac.

D: Pare a fi o treabă foarte importantă.

T: Asta mi s-a cerut să fac.

I-am cerut apoi să meargă în momentul în care a luat decizia de a coborî în planul fizic, pentru că eu comunicam cu un corp fizic din dimensiunea noastră și era evident că el s-a hotărât la un moment dat să se încarneze pe Pământ. Vroiam să știu dacă i-a spus cineva să vină aici.

T: Nu. A fost alegerea mea. Am avut această ocazie și s-a ivit o formă fizică

potrivită pentru mine, era disponibilă în momentul alegerii.

D: S-a întâmplat ceva care să te facă să iei această hotărâre?

T: Am vrut să experimentez. Era ceva nou, ceva ce nu mai făcusem.

D: Tu ai ales trupul în care să cobori? (Da) Cum arăta?

T: Este în prezent. Nu există alt timp.

D: Explică ce vrei să spui.

T: Este persoana cu care vorbești.

D: Vrei să spui că nu ai mai avut alte încarnări fizice înaintea celei de acum? (Nu) Credeam că așa ceva este foarte greu de realizat – să cobori direct din lumea spiritului într-o viață de acum de pe Pământ, fără să mai ai alte vieți trecute, care să te pregătească pentru asta.

T: Este greu, dar există moduri prin care poți fi ajutat. Există anumite lucruri. Nu știu cum să-ți explic.

D: Aș aprecia efortul, dacă ai încerca să descrii lucrurile. Poți folosi analogii,

sunt foarte utile.

T: Ți se dau informațiile necesare. Intri într-o încăpere și odată ce ai intrat în ea, sunt puse în tine aceste informații. Ele îți oferă un fundal pe care se acționezi, îți oferă ceva la care să te relaționezi.

Știam despre ce vorbește. Se referea la fenomenul de imprimare (imprinting).

T: Nu cred că poți să cobori într-o viață fizică, fără nimic. Este greu să faci față chiar și cu aceste informații care sunt puse în tine. Este foarte greu să fii pe Pământ. Sunt multe lucruri de învățat și de experimentat. Mi-a venit greu să plec din locul acela frumos, dar aveam nevoie să experimentez lucruri noi. În această perioadă din istorie, se apropie mari transformări. Lucrurile progresează rapid.

El a dorit să poată observa mai bine aceste lucruri.

D: Deci nu i-a spus nimeni că trebuie să facă asta.

T: Nu. Nimeni nu îți spune ce să faci. Există mai multe opțiuni, care sunt discutate. Am fost ajutat de alți membri ai consiliului, care m-au îndrumat când am luat această hotărâre.

D: Noi ne-am obișnuit să gândim că viețile de pe Pământ acumulează karma și trebuie să revenim iar și iar, ca să o reglăm.

T: El nu are acest fel de karma, despre care vorbeşti. El a venit aici pentru a observa progresul oamenilor, pentru a vedea cum îşi ridică ei nivelul de vibraţie, cum primesc cunoaşterea şi cum o utilizează, dacă o folosesc pentru binele omenirii sau pentru servirea de sine şi pentru lăcomia lor.

D: Pentru că Pământul este o planetă complicată şi aici trăiesc multe feluri de oameni, nu-i aşa?

T: Planeta Pământ este extrem de complicată. Este diferită de alte planete. Eu cred că forma de negativitate de aici face ca această planetă să fie diferită. Rasa umană este un nou tip de rasă războinică. Omenirii îi vine foarte greu să trăiască în pace, e ca şi cum nu ar putea coexista în pace. Acest fenomen provine din vibraţia joasă. Cine coboară aici trebuie să fie foarte atent şi să nu se lase prins în aceste vibraţii joase. Este o planetă cu multe provocări. Eu am riscat. Cred că de fiecare dată când cobori pe Pământ îţi creezi karma şi fără îndoială va trebui să o plăteşti, dar eu încerc din greu să îmi menţin echilibrul şi să am o atitudine pozitivă şi plină de iubire. Nu cred că am creat o karmă negativă per se, pe Pământ. Nu i-am permis să se formeze.

D: Care este planul tău? Aceasta este singura viaţă pe care vrei să o trăieşti pe Pământ?

T: În prezent, da. Voi vedea ce mai fac după ce voi reveni în lumea spiritului.

D: Nu vrei să rămâi pe Pământ şi să mai ai alte experienţe aici?

T: Nu ştiu dacă voi mai reveni pe Pământ. S-ar putea să am lucruri mai importante de făcut decât să revin aici, în planul fizic. Nu ştiu dacă voi reveni

sau nu. Mă pot prinde aici cu uşurinţă. Aici sunt multe pericole în care te poţi prinde în capcană. Este foarte greu. Lucrurile par simple văzute din lumea spiritului, dar când cobori în formă fizică, este foarte greu.

D: Una din probleme este faptul că odată coborât în planul fizic, uiţi tot ce ştiai.

T: Da, este adevărat.

D: Nu ar fi mai uşor dacă ne-am aminti?

T: Nu cred că ar fi corect ca forma fizică să îşi amintească ce ştia în lumea spiritului. Ar fi prea mult şi ne-ar copleşi. Ne-ar deruta şi am dori să schimbăm lucrurile într-un mod care nu este de dorit. Nu am mai experimenta lucrurile pe care am venit aici să le învăţăm, pentru creşterea noastră.

D: Oamenii spun mereu că dacă ai şti dinainte despre ce este vorba, ar fi mai uşor.

T: Cred că aceste informaţii ne-ar copleşi. Dacă ni s-ar da această cunoaştere, ce rost ar mai avea să venim aici?

Una din întrebările lui Tim se referea la problemele cu părinţii.

D: De ce ai ales aceşti părinţi?

T: Aveau nevoie de ajutor în mai multe feluri. Unul din motivele pentru care am venit în această viaţă a fost să îmi ajut părinţii să înţeleagă că nu trebuie să intervină în viaţa copiilor, ca să îi ajute. Ei au trebuit să înţeleagă că copiii trebuie să îşi facă propriile lor alegeri.

D: A fost o lecţie pentru ei?

T: O, da. Copiii îşi învaţă părinţii, mai mult decât îi învaţă părinţii pe copii. Asta se întâmplă mai mult decât îşi dau seama părinţii.

D: În ultima vreme întâlnesc tot mai mulţi oameni care sunt vindecători şi lucrează cu energia.

T: Vor fi mult mai mulţi. E doar începutul. Oamenii caută alte alternative, caută căi diferite. Ei văd că modul de a trăi actual nu funcţionează bine, nu lucrează în interesul lor. Dar vor exista mereu şi oameni care se vor crampona de formele vechi şi nu vor putea să se desprindă de ele din cauza educaţiei lor şi a condiţionărilor. Din fericire mulţi oameni caută informaţii noi şi aduc informaţii noi. O mare parte din informaţii, de fapt nu sunt noi. Sunt informaţii vechi, care sunt readuse în aceste vremuri. Ele sunt noi doar pentru oamenii care se află în planul fizic de acum. Există un număr limitat de forme fizice disponibile. Există multe spirite care vor să vină pe Pământ, dar nu există suficiente forme fizice care să le primească.

D: Înţeleg. Dar acum ne confruntăm cu o mare creştere a populaţiei şi cred că există totuşi multe forme fizice disponibile.

T: Nu sunt suficiente. De asemenea există şi fiinţe care încearcă să controleze formele fizice disponibile.

D: Ce vrei să spui prin asta?

T: Liderii voştri încearcă să controleze disponibilitatea şi numărul formelor fizice, prin boli şi războaie.

D: Vrei să spui că elimină multe formei fizice? (O, da!) Există doar anumite forme fizice, în care poate să coboare un spirit ca tine?

T: Da, aşa este.

D: Dar poate că există totuşi suficiente forme, ca să se facă schimbarea.

T: Aşa sperăm. Este greu să găseşti hrană adecvată din cauza substanţelor chimice din mâncare, dar corpul uman se adaptează. De asta vin tot mai mulţi oameni care aduc cunoaşterea străveche. Vin să ajute. În aceste vremuri vedem cum coboară pe Pământ un nou tip de oameni care îşi ajută părinţii şi bunicii, îndrumându-i spre o hrană care nu conţine atâtea substanţe chimice. O mare parte din oamenii noi de acum au o dietă mai bună decât generaţiile mai vechi. Este o partea din schimbare, care afectează o parte din populaţie, nu pe toată lumea. Pe măsură ce trece timpul, hrana curată va fi din ce în ce mai greu de găsit. Asta va fi o problemă reală. Dar se aduc şi informaţii care să ajute la ridicarea vibraţiilor.

D: Aceste probleme vor afecta ridicarea vibrației, nu-i așa?

T: Da, așa e.

D: Ai spus că trupul nostru trebuie să devină mai ușor.

T: Trupul nostru trebuie să devină mai ușor. Acest lucru va ajuta procesul de transformare.

I s-a transmis lui Tim cum să își folosească mintea pentru vindecare. „Va trebui să își dezvolte mintea și să aibă încredere în ea. Va putea folosi diferite tehnici, prin meditație. Mintea este foarte puternică. El va vizualiza problema, apoi va opera modificări folosindu-și mintea. Va putea să vadă în interiorul corpului uman. E ca și cum ai intra într-o persoană și i-ai scana trupul. E ca și cum ai intra în frunza dintr-un copac și ai pluti prin canalele cu clorofilă. Ai vedea totul sub formă de imagini. Ai vedea cum trebuie să fie o ființă sănătoasă, în imagini care ți se vor arăta. Ai vizualiza procesul și transformările care trebuie să se petreacă. Nu e necesar ca pacientul să participe la această vindecare dar va fi nevoie să ai permisiunea sa, pentru că unii oameni aleg să experimenteze boala în corpul fizic, din diverse motive.

***

După amiaza am făcut o sesiune cu Sandy, soția lui Tim. Am fost surprinsă să

descopăr că avea acelaşi fel de suflet. Nimic nu se întâmplă accidental, dar nu mai întâlnisem două cazuri atât de asemănătoare, în aceeaşi zi. La începutul sesiunii, Sandy a avut probleme şi nu putea să vadă decât culori care se mişcă. După mai multe încercări de o duce într-o viaţă trecută şi de a obţine imagini relevante, am contactat în final subconştientul. Acesta ne-a oferit informaţiile pe care nu le-am putut accesa mai devreme. Uneori clientul nu este gata şi nu lasă să curgă informaţiile. Subconştientul este foarte grijuliu şi are grijă cu cine se relaţionează.

S: Ceea ce se întâmplă cu Sandy este un experiment care nu s-a mai făcut până acum. Încercăm să ridicăm nivelul de energie. Există anumite reguli în încarnarea de pe Pământ şi din altă parte. Dar datorită vremurilor în care ne aflăm şi fiindcă este necesar, încercăm să aducem pe Pământ un nivel mai mare de energie, pe care să îl extindem, ca să ridicăm nivelul de vibraţie chiar şi după încarnare. Încercăm să aducem cât mai multă energie posibil în forma fizică, fără să îi facem rău.

D: Pentru că trupul uman nu poate susţine prea multă energie sau un nivel prea mare de energie?

S: Corect. Există un anumit nivel pe care forma umană nu îl mai poate susţine. Acest experiment este foarte important pentru Sandy. Până acum nu am reuşit să îl punem în aplicare dar ea s-a oferit ca voluntar, ca să vină să aducă această energie pe Pământ. Şi am reuşit, de data asta a funcţionat. Înainte a eşuat. A fost ca şi cum s-ar fi ars un circuit.

D: Energia a făcut rău trupului fizic în care a încercat să coboare?

S: Corect. Aşa s-a întâmplat. Trupul a murit. A fost prea multă energie, prea multă informaţie pentru un corp fizic.

D: Nu a putut să le susțină.

S: Corect. Dar acest corp a reușit să facă asta. Noi am făcut acordaje trupului pe măsură ce a îmbătrânit, ca să poată să susțină mai multă energie și am descărcat și mai mult în ea. Problemele sale fizice sunt din cauza stresului de pe trupul fizic, care susține atât de multe energie.

D: A mai avut încarnări fizice pe Pământ?

S: A avut imprimări (imprinturi).

D: Vrei să spui că Sandy nu a mai avut o încarnare fizică nicăieri?

S: Nu. A fost o asistentă care ajuta Pământul. Nu s-a încarnat pe Pământ. A stat în jurul Pământului și i-a ajutat pe alții să se încarneze. Ea are multă cunoaștere, dar nu este o cunoaștere de experimentare a încarnării. S-a aflat în spatele scenei și i-a ajutat pe alții să se încarneze.

D: De ce s-a hotărât să vină pe Pământ acum?

S: Pentru că acest lucru este foarte important pentru Pământ. Ea avea abilitatea de a aduce energia necesară, la proporțiile și magnitudinea necesară. Este ceva științific. Nu explic foarte bine. E ca și cum ai transfera energia în ecuații matematice. Ea a lucrat îndeaproape cu Pământul și se putea adapta ușor. Știa

cum funcţionează lucrurile, cunoştea regulile şi alte lucruri, din punct de vedere ştiinţific. A fost capabilă să îşi ajusteze energia, să îşi ajusteze trupul. Am ajutat-o şi noi să facă asta.

D: Dar când cineva face asta pentru prima dată, nu riscă să se prindă în karma?

S: Motivul pentru care nu riscă să se prindă este că ea nu a acumulat karma. Ea se află la un alt nivel. Are un altfel de contract, ca să spunem aşa, cu Pământul.

D: Dar ştiţi că atunci când eşti om, rişti să te prinzi în capcană aici şi apoi va trebui să revii pe Pământ iar şi iar.

S: Corect. Dar ea nu se va prinde. Contractul a fost să vină să aducă această energie pe Pământ. Nu este un contract karmic.

D: Deci ea este protejată şi nu va acumula karma.

S: Corect.

D: Dar e foarte riscant.

S: Oamenii cu care a venit ea aveau contracte karmice şi s-au prins. Au fost atraşi de ea, pentru că ea îi ajută la nivel subconştient să se elibereze.

D: Deci ea nu a avut karma cu ei.

S: Nu. Ea a venit să îi ajute să se elibereze de karma, fără să se prindă în ea. E ca o mașină care aruncă mingi. Când faci exerciții, mingea vine spre tine și o lovești. Ea e ca fundalul unde merge mingea. Acolo nu e o echipă care să ia mingea și să alerge cu ea. Ea doar susține spațiul, pentru ca oamenii să își poată elibera karma, când se relaționează la ea.

D: Deci ceilalți oameni aveau nevoie de cineva care să îi ajute să se elibereze de karma.

S: Corect, pentru că se aflau pe o pantă descendentă. Ea a făcut un contract să îi ajute pe Pământ dar la un alt nivel, nu la nivelul de încarnare. Dar acum a ales să vină aici ca să aducă mai multă energie, pentru vremurile de acum. Ne aflăm într-o perioadă strategică de echilibru instabil, din cauza liberului arbitru. Aceasta este o perioadă de echilibru instabil, în care Pământul o poate lua în două direcții diferite. Este un moment de transformare. S-a ajuns la o răscruce.

D: De asta vin tot mai multe suflete ca ea? (Nu vreau să le numesc „suflete noi"). Ele vin pentru că au multă cunoaștere și putere? De asta vin în aceste vremuri? (Da) Întâlnesc tot mai mulți astfel de oameni. Unii spun că sunt doar observatori și nu vor să se prindă aici.

S: Nu e faptul că sunt doar observatori... Dar dacă poți vizualiza ce am spus, vezi acel sportiv care lovește mingea. Sportivul lovește mingea care merge undeva, dar fundalul pe care îl lovește mingea nu reacționează. El nu acumulează karma. Totul ricoșează. Sportivul își face treaba și eliberează ceea ce are în el, dar persoana care primește mingea nu reacționează și nu acumulează karma. Ea nu a

venit aici ca să acumuleze. Este doar un observator. Este un vindecător care aduce energie pozitivă, ca să ajute oamenii. Alte suflete pot să simtă această vibrație și sunt atrase de ea.

D: Cel mai important lucru este să nu se lase absorbită.

S: Nu există nici un pericol de a fi absorbită, pentru că are un anumit nivel de energie. E ca și cum ar emite lumină tot timpul. Această lumină iese din ea și interacționează cu ceilalți oameni, într-o manieră vindecătoare. Nu există găuri prin care să îi fie suptă energia. Nu există karma la care să te conectezi. Este ceva pozitiv.

Am avut și alte cazuri în care am întâlnit astfel de persoane speciale, care erau protejate de acumularea karmei pentru că aveau un dispozitiv de protecție sau un scut, amplasat în jurul lor. Am arătat acest lucru în celelalte cărți. Dar subconștientul lui Sandy a spus: „Nu este nevoie de protecție. Aceasta există în mod inerent, datorită nivelului său de energie și fiindcă nu există o karma anterioară. Nu există nimic care să aibă de a face cu karma.”

S: Fiica sa a venit pe Pământ la fel ca mama, dar într-un mod perfecționat. Corpul său s-a adaptat mai bine. A fost mai greu pentru cei care au venit la început, ca să aducă energia. Primele încercări nu au funcționat. A fost prea greu, prea stresant pentru forma umană.

D: Mi s-a spus că energia întreagă a unui suflet nu poate intra într-un corp uman, fiindcă l-ar distruge.

S: Informația este corectă. Soțul său Tim a venit într-un mod similar, ca să deschidă drumul.

D: Nici el nu acumulează karma. (Corect) S-au întâlnit accidental?

S: Nu, nu a fost un accident. Înainte de a se încarna aici, ei au făcut un plan ca să lucreze în aceeași zonă. Au tipuri de energie similară. Nu identică, ci asemănătoare. Sandy a fost un experiment. Cantitatea de energie care se află acum în corpul ei se găsește de obicei în două corpuri umane. Problema a constat în cantitatea de energie și de asemenea în nivelul de vibrație care trebuiau să intre în corp. Data trecută experimentul a eșuat. Nu stăpâneam sincronizarea și acordajul potrivit. Nu știam ce cantitate de energie trebuia să intre în corp și la ce intervale. A fost o problemă de natură tehnică.

D: Trebuia să aduceți energia care intră în mod normal în două corpuri.

S: Da. A fost un experiment foarte important și benefic. Nu este singura care a făcut asta. Soțul său face parte și el din persoanele speciale care au venit. El este puțin diferit, dar asemănător cu ea. Mai sunt și alții ca ea. I-a ajutat când nu se afla în trup. I-a ajutat să se ajusteze și să se încarneze. A ajutat mai multe ființe să facă asta, dar ceea ce nu înțelege ea este că de când a venit pe Pământ, a primit în ea tot mai multă energie. Ați auzit de fenomenul walk-in, în care un suflet intră și altul pleacă. În cazul său lucrurile nu stau așa, nu este vorba de două suflete. Partea de suflet care a venit în ea are volumul a două suflete. E de două ori mai mare decât cantitatea de suflet normală. Această cantitate de energie a coborât în ea recent.

D: Nu s-a făcut un schimb de suflete?

S: Nu. Nu s-a făcut un schimb, ci doar o adăugare și o unire. I s-a spus de două ori că va coborî în ea această parte a sa. Acum se află aici și s-au unit.

D: Ea știe ce s-a întâmplat?

S: Nu la nivel conștient, dar știa ce se va întâmpla. S-a pregătit pentru asta și acest lucru i-a fost de mare ajutor. Acum se simte altfel, dar nu a recunoscut în mod conștient că este mai mare, că s-a unit cu o parte din ea. Acum va primi mai multă cunoaștere. Asta se va întâmpla treptat, pe măsură ce se aclimatizează.

D: Când această viață se va sfârși, ea va reveni în lumea spiritului și nu va mai trebui să coboare aici?

S: Corect. Va sta aici până când își va termina treaba, apoi nu va mai trebui să se încarneze.

D: Locul de unde a venit ea se numește lumea spiritului?

S: Orice nu are formă, se află în lumea spiritului. Există o multitudine de astfel de locuri. Nu este un loc în care să mergi atunci când mori. Este un alt regat. Înainte să te încarnezi, te afli acolo.

D: Unii oameni consideră că acest gen de spirite sunt îngeri care nu s-au încarnat niciodată.

S: Ea nu este un înger. Este un suflet ca toate celelalte, dar nu s-a mai aflat în formă încarnată. Nu a avut nevoie să facă asta, nu a simţit acest imbold până acum. A avut o formă spirituală, nu a avut o formă fizică. Există diferite nivele. Nu le vom numi „încarnare”, pentru că nu este vorba de o formă de vibrație joasă, cum ar fi un trup de pe o planetă. Există o formă de energie care are un trup, are o individualitate, dar este doar energie. Dar se află în spațiu. Nu este energia Unicului, energia Lacului. Este o energie individuală separată. Nu se află într-un trup sau în formă fizică, cum este forma umană. Nu este un trup de pe o planetă.

D: Înțeleg. Dar acum vin la mine tot mai mulţi oameni care sunt vindecători şi care lucrează cu energia.

S: Asta este datorită schimbării timpurilor. Este sfârşitul unei epoci. Fiinţe ca ea şi ca Tim au venit ca să ajute tranziția. Îți voi spune cu cine ai vorbit. Eu sunt partea din Sandy care a coborât recent în ea.

D: Eşti energia nouă.

S: Da.

Nu este uimitor că toate aceste lucruri se petrec în interiorul nostru, fără ca mintea noastră conştientă să ştie ceva? Rătăcim prin viaţă cu ochelari de cal şi încercăm să ne găsim calea pipăind în întuneric. I-am întrebat o dată: „Nu ar fi mai uşor dacă am şti de ce ne aflăm aici? Dacă ne-am cunoaşte legăturile karmice?” Iar „ei” mi-au răspuns, în infinita lor înțelepciune: „Nu ar mai fi un examen, dacă ai cunoaşte dinainte răspunsul.” Aşa încât bâjbâim mai departe în întuneric şi sperăm că se va permite să pătrundă până la noi o sclipire de lumină.

Capitolul 15

O persoană din Japonia, încarnată prima dată pe Pământ

Acest capitol arată că oamenii care relatează că au venit pe Pământ pentru prima dată, nu fac parte dintr-un fenomen întâlnit doar în America. Fireşte că am mai multe clienţi acasă, dar eu fac sesiuni şi atunci când călătoresc în alte ţări. Eu vin în contact cu multe lucruri ciudate şi neobişnuite, care m-am convins că se petrec pe toată planeta. Am făcut această sesiune în anul 2007 când am călătorit în Australia, ca să ţin acolo prezentări şi cursuri de hipnoză. Deşi aveam un program foarte plin, am găsit totuşi timp ca să fac câteva sesiuni private. Jasmin era o tânără japoneză micuţă şi delicată, ca o păpuşă de porţelan fragil. Dar aspectul exterior masca o voinţă puternică. Am învăţat să nu mă mai las păcălită de aparenţe.

Am întâlnit-o prima dată la New Delhi în India, când am vorbit la Conferinţa Internaţională de Hipnoză din anul 2006, apoi am reîntâlnit-o în Australia, unde îşi făcea studiile universitare. Este o persoană extrem de inteligentă şi deşi îşi termină masteratul la universitate, şi-a lansat deja prima sa afacere. Foloseşte cu succes mai multe modalităţi de vindecare şi are o curiozitate activă de a învăţa mai mult. Dar am avut probleme când am transcris înregistrarea, fiindcă vorbea cu accent.

Când a coborât de pe nor, s-a văzut în deşert printre cămile şi corturi. Vedea mai mulţi oameni, dar nu a intrat în trupul nici unuia din ei. A spus că oricum nu conta, fiindcă nu era conectată la aceşti oameni. Părea doar să zboare şi să

observe. „Simt că pot să merg oriunde vreau. Observ ce se întâmplă pe planetă. Apar și dispar. Intru și ies din diferite locuri pe care le observ.” Apoi și-a schimbat perspectiva și a început să vadă un deșert din Australia. „Simt că mă distrez.” În mod evident era un spirit liber, care nu se afla în trup fizic. Relatarea semăna cu cea din capitolul 19, Sfera de lumină, în care o clientă s-a văzut zburând și observând totul, fără să aibă un scop precis.

Am rugat-o pe Jasmin să meargă înapoi în timp, ca să vadă unde a început călătoria. S-a văzut în spațiul cosmic. Plutea și privea în jur. Priveliștea era foarte frumoasă, cu stele care străluceau. În depărtare se vedea luna.

D: Ești singură?

J: Da, dar sunt conectată la totul. Așa se simte. Ma simt susținută. Simt iubirea. Simt că mă aflu în siguranță.

D: Ai spus că te simți conectată la totul. Poți să vezi cum arată?

J: E o țesătură în care sunt angrenată, care este conectată la tot. E ca o pânză de păianjen, dar este o plasă de energie care este conectată la tot.

D: Dar ești o ființă individuală?

J: Da. Când mă focusez pe ceva anume, mă pot individualiza. Depinde unde e focalizarea. Simt că sunt conectată la Tot Ce Este, la totul.

D: Şi te simţi bine? (Da) Atunci de ce te-ai hotărât să pleci de una singură, ca observator?

J: A fi observator mă ajută să-mi dezvolt individualitatea şi să fiu o parte, în loc să fiu întregul. Amândouă sunt importante.

D: Dar păreai a fi separată când pluteai şi te uitai la lucrurile de pe planetă.

J: Da, dar încă mai fac parte din rețea. Sunt conectată la ea, prin urmare sunt conectată la totul. E ca şi cum te-ai uita la apă, care e conectată la totul. Moleculele şi totul este conectat, dar depinde unde te focalizezi. Poţi să fii o moleculă, dar în acelaşi timp poți să simți totul. Depinde unde îmi focalizez atenţia. Așa încât pot să spun că sunt o moleculă, dar în acelaşi timp pot fi şi oceanul. Este acelaşi lucru.

D: Deci te-ai hotărât să mergi să explorezi şi să observi fără motiv?

J: Cred că sunt un călător, un explorator. Vreau să văd cum este să fii în această dimensiune.

D: Această dimensiune e diferită de celelalte?

J: Da. Celelalte se simt mai uşoare. Au o viteză mai mare şi sunt lumină pură. Dar când cobor aici, e lipicios şi mai încet. E o rețea diferită, dar e tot conectată.

D: E conectată la fel.

J: Da. Dar te poţi separa şi îţi poţi focaliza atenţia în alt loc? Da. E ca o apă puţin adâncă, în care vezi stratul de apă subţire. Dar când cobori, stratul e mai gros şi mai adânc.

D: Te-ai hotărât să observi şi să explorezi dintr-un motiv anume?

J: Nu ştiu. Ca să mă joc.

Atunci i-am spus să revină la scena în care nu se mai afla în spaţiul cosmic şi să observe lucrurile de pe Pământ.

D: Ce crezi despre Pământ şi despre locurile pe care le priveşti?

J: E contaminat. Pământul este frumos şi iubitor, dar e contaminat. Oamenii murdăresc apa şi deşertul, sunt chimicale peste tot. Eu văd imaginea completă. Simt că Mama Pământ este iubire necondiţionată. Ea este acolo, dar în acelaşi timp există şi oamenii care trăiesc într-un mod incorect. Asta mă întristează şi simt că trebuie să îi trezesc şi să îi fac să înţeleagă că îşi distrug casa în care locuiesc. Ei nu conştientizează ce îi fac Mamei Pământ.

D: Şi tu observi lucrurile astea?

J: Da. Vreau să fac ceva ca să ajut. Dacă mă ofer ca voluntar, am să pot să ajut.

D: Vrei să faci parte din ceea ce se petrece?

J: Da. Simt că este urgent. Trebuie să rezolvăm problema, altfel vor fi afectate multe lucruri. Tot sistemul de viaţă va fi afectat de această planetă, de ceea ce fac oamenii pe Pământ. Dacă atmosfera şi câmpurile de energie se deteriorează, sunt afectate şi alte sisteme din spaţiul cosmic, din întreaga galaxie, din întreaga ordine a lucrurilor. Mi-au spus să vin, dar eu am ales asta din proprie iniţiativă.

D: Cine ţi-a spus să vii?

J: Consiliul. S-a lansat o chemare pentru o situaţie de urgenţă. Chemarea era ca să ajutăm mai multe planete, dar eu am ales Pământul. Sunt mai multe planete care au nevoie de ajutor, dar eu m-am oferit voluntar ca să vin aici. Pământul mi s-a părut cel mai interesant. Mi-au plăcut copacii, apa şi oamenii, o varietate de lucruri, aşa încât m-am hotărât să vin aici.

D: Deci nu e doar Pământul în situaţia asta. Mai sunt şi alte planete care au probleme?

J: Da. Dar Pământul este cel mai important, aşa cred. De asta m-a hotărât să vin aici.

D: Și cum vei face asta? Ți-au spus cum va fi?

J: Ghidul meu mi-a arătat insula asta numită Japonia și mi-a spus că voi locui aici. Apoi ghidul m-a împins și a ordonat energiei să se transforme, iar eu am intrat în ea. La început nu înțelegeam ce vrea să spună... că „trebuie să trăiesc aici.” Dar el mi-a spus: „Lasă că ai să înțelegi tu.” Apoi am intrat și m-am născut în corpul uman ca o mlădiță care crește, ca o rază de energie de lumină. M-au împins în raza de lumină și am coborât aici în Japonia, ca o stea căzătoare. Apoi m-am născut.

D: Ți-ai ales tu părinții?

J: Simt că ei l-au ales pe tata. Întotdeauna l-a interesat astronomia. Se uită mereu la imagini cu planete, face telescoape și studiază matematica. Au spus că e o alegere bună. Are o inimă de aur.

D: Au crezut că Japonia e un loc bun în care să vii, un punct bun de pornire.

J: Da. Ei au ales țara asta pentru mine.

D: Cum a fost când ai intrat în corp?

J: Mama avea multe emoții negative. Îi că era frică. Avea o stare de anxietate. Așa încât am învățat că oamenii au emoții. Am simțit cum am intrat în corp. Simțeam că sunt în corpul unei alte persoane. Am început să îi simt emoțiile. Am început să fiu bombardat de emoțiile ei, de sentimentele ei, de gândurile ei, de

toate emoțiile grele.

D: E altfel decât erai înainte.

J: Da. E foarte diferit.

D: Crezi că ți-ar plăcea să te afli în acest corp?

J: M-au avertizat că la început voi fi confuz și nu voi putea să fac deosebirea între ce simt eu și emoțiile cu care mă bombardează cei din jur. Cred că trebuie să fiu înțelept, ca să fac deosebirea. Să pot discerne ce energie e a mea și ce energie vine de la alte persoane. Când te afli în trup, emoțiile sunt produse de tot felul de gânduri, de tot felul de sisteme de credință etc.

D: Deci preiei aceste sentimente? (Da) Și e greu să le dai la o parte.

J: Da, da. Probabil că eu nu trebuie să le dau la o parte. Trebuie să învăț despre ele și să le integrez, la fel ca ceilalți oameni.

D: Asta e prima dată când ești om?

J: E prima dată. Ei mi-au spus: „E prima dată când vii aici.” Am mai fost în alte forme de viață, dar niciodată nu am mai experimentat așa ceva.

D: Ți-au dat instrucțiuni?

J: Mi-au dat instrucțiuni să accept trupul uman. Văd fetusul care se dezvoltă și devine un bebeluș, văd cum se creează organele și cum curge energia, cum crește copilul în pântecul mamei. Observ cum funcționează corpul. Este interesant. Este atât de diferit! E ca și cum m-aș uita la un microscop. Observ întreg sistemul. Este diferit.

D: Dar când cobori în trup nu îți mai amintești unde ai fost înainte, nu-i așa?

J: Cred că nu mi se permite să îmi amintesc prea multe lucruri.

D: Există un motiv pentru asta?

J: E pentru că trebuie să pretind că sunt om. Trebuie să fiu om. Probabil că este mai bine să nu am atâtea amintiri.

D: Te-ar deruta, nu-i așa?

J: Da. Așa e. E distractiv să privesc cum pompează inima bebelușului, cum cresc oasele. Îmi place cum pompează inima sângele. Este interesant. Pompează și se mișcă.

D: Când ţi-au spus să vii aici, ţi-au explicat ce vroiau să faci?

J: Mi-au spus să mă aliniez la corpul uman. Mi-au spus că entităţile sau sufletele îşi proiectează şuvoiul de viaţă în trup. Mi-au spus cum să manevrez trupul. Mi-au spus să învăţ cum funcţionează sistemul, pentru ca mai târziu să duc această cunoaştere în alt loc, pentru ca cei de acolo să înveţe despre asta. Pentru că e ceva neobişnuit şi foarte rar întâlnit. Mai există şi alte astfel de planete, dar mie Pământul mi se pare o planetă absolut fascinantă.

D: De ce este ceva rar întâlnit?

J: Se pare că Pământul a fost dezvoltat ca un experiment, din anumite motive. El are multe forme de viaţă diferite, iar activitatea umană este foarte complexă. Pământenii au dezvoltat diverse „limbi.” Este un fenomen neobişnuit. Pe alte planete se foloseşte telepatia. Oamenii de acolo au un altfel de corp şi comunică diferit.

D: E mai uşor să comunici telepatic, nu-i aşa? (Da) Nu trebuie să mai comunici prin cuvinte. Ce părere ai de misiunea ta pe Pământ?

J: E fascinantă şi antrenantă. Sunt gata să învăţ. Mi-au spus că va fi mult de lucru. Dar asta face ca totul să fie mai distractiv. Pare a fi complicat. Când fac ceva complicat, accesez mai multă cunoaştere şi mă pot expansiona. Ei vor ca eu să transfer energetic această cunoaştere. Transmisia energetică a cunoaşterii. Cred că am nevoie să primesc o educaţie, pentru ca oamenii să mă înţeleagă mai bine. Când intru între oameni eu transfer cunoaşterea, energia şi înţelepciunea. Oamenii încep să conştientizeze lucruri, fără să îşi dea seama cum fac asta.

D: Ai spus că intri între oameni. Ce vrei să spui?

J: Eu ating oamenii. Eu vorbesc cu oamenii. Stau în preajma lor. Oriunde merg, simt că sunt o ancoră pentru diverse energii. Pentru ca oamenii să se poată conecta la energiile cu care au fost odată conectați. Când mă aflu aici, eu activez și ancorez în mod firesc oamenii, îi conectez la energie. Când umblu printre oameni, ei mă simt și se conectează la energie.

D: Pentru că au uitat și s-au deconectat.

J: Da, așa se pare. S-au hotărât să se deconecteze sau au uitat.

Mi-a spus că știa că vorbesc printr-o ființă umană numită Jasmin. Mi-a spus că ea vindecă oamenii cu ajutorul energiei din locul de unde provine ea. Ea simte că aduce energia cea mai potrivită pentru persoana cu care lucrează. Unii oameni au nevoie de o vibrație mai joasă și atunci ea aduce o vibrație mai joasă, dar ei se vindecă oricum. Oamenii care folosesc acest gen de energie pot și ei accesa o frecvență de energie mai pură și mai înaltă. Și ei se pot vindeca. Ea poate regla energia pe care ei o aleg în mod natural. Energia este reglată de ei sau este reglată de către ea, sau se reglează singură.

D: Ce se întâmplă dacă le dă prea multă energie?

J: Ea nu le dă prea multă energie, sau nu se transmite prea multă energie. Altfel ar apărea efecte secundare și oamenii ar putea avea o reacție prea puternică.

D: Deci atunci când face asta, ea ştie în mod automat câtă energie să dea unei persoane.

J: Da. E ca electricitatea. Este ca un conductor de energie, când atinge oamenii. E ca apa. E ca atunci când direcţionezi curgerea apei sau o conectezi la ceva.

D: Ea ştie în mod conştient de unde vine energia?

J: Nu este nevoie să ştie. Nu are rost să înţeleagă fiecare amănunt. Cu toţii venim de pe diferite planete şi din diferite dimensiuni. Dacă s-ar concentra pe fiecare detaliu, mintea sa ar fi copleşită. Important este ca oamenii să se vindece şi să se reconecteze. Ea face asta ca să ajute oamenii. E ceva dincolo de cuvinte.

D: Ea se află mai aproape de această energie, pentru că nu a avut multe vieţi pe Pământ?

J: Da. Ea se afla aici pentru prima dată. Ea a experimentat vieţi simultane cu alţi oameni, prin intermediul energiei. De asemenea are experienţe simultane cu ceea ce fac alţi oameni, ca să se ajusteze mai bine în trup.

D: De asta este atât de pură energia pe care o foloseşte? E pentru că nu a trăit de multe ori pe Pământ?

J: Energia sa a rămas foarte pură şi îi este uşor să o folosească, pentru că putem aduce în ea şuvoaiele de energie care sunt necesare pentru oamenii pe care îi întâlneşte.

D: Știi că atunci când o persoană a trăit multe vieți pe Pământ, s-a prins în karma.

J: Ea nu are karma. Este ușor pentru ea. Ea vrea să fie una cu mine tot timpul. Deja vorbim prin ea, când se adresează oamenilor. Ea este un instrument pur pentru noi. Vorbim des prin ea. Face o treabă bună. Ne permite să fim cu ea. Asta este bine, pentru că nu sunt mulți oameni care fac asta. Trebuie să înainteze acum cu pași mici ca oamenii obișnuiți, pentru că alți oameni nu pot face față când coboară în ei subit o energie prea mare. Uneori trebuie să înainteze mai încet, pentru că evoluția este un proces de durată. Nu poate să meargă și să activeze așa ADN-ul și vibrațiile oamenilor! Noi îi arătăm cum să facă lucrurile mai încet și mai așezat, pentru că ea vrea să vindece instant pe toată lumea, dar unii oameni mai au karma de rezolvat. E vorba de alegerea individuală a oamenilor și lucrurile durează. Este posibil ca oamenii să vrea să rămână în boală și în alte experiențe de frecvență joasă. Ea trebuie să facă vindecarea gradat. De asemenea trebuie să îi învețe pe oameni cum să vadă în interiorul corpului uman și cum să facă vindecarea. Ea a primit această abilitate, dar trebuie să o ia mai încet. Pentru ea nu este prea mult, dar este prea mult pentru alți oameni. Ea are mulți studenți, care învață încet. Trebuie să își încetinească ritmul, altfel studenții se vor simți copleșiți și neînțeleși. Ea trebuie să învețe din problemele oamenilor, din greutățile oamenilor. Este un proces gradat. Trebuie să fie om și ea. În cele din urmă va pune totul la un loc și va face un workshop, un curs, un program educațional. Va face asta pentru ca oamenii obișnuiți (un adult și chiar și un copil) să învețe cum să își extindă conștiința. Dar întâi trebuie să aveți cum să fie om. Pe Noul Pământ, toată lumea va putea să facă asta: să vindece, să vadă în interiorul corpului uman, să comunice telepatic, să materializeze obiecte, să facă bilocație. Această cunoaștere este necesară și toată lumea va învăța aceste lucruri. Această cunoaștere va fi accesibilă pentru toată lumea. Abilitățile se vor trezi. Nu putem să vă spunem când anume pe o scară a timpului, dar într-un final fiecare din voi va putea să facă asta.

D: Ai menționat bilocația?

J: Poate că bilocația ți se pare un fenomen ciudat, dar se întâmplă tot timpul. Ține de creșterea înțelegerii. Pentru noi este ceva natural. Facem asta tot timpul. Dar mintea voastră conștientă este atât de limitată. Această cunoaștere i se va revela. Se va revela pentru toată lumea, când va veni timpul.

D: Ea vroia să știe mai multe și despre traiul fără mâncare.

J: Ea poate face asta. Nu are nevoie să mănânce. Nu este necesar. Dar în final fiecare din voi va putea să trăiască fără să mănânce, pe Noul Pământ. Deja oamenii se transformă. Mulți oameni mănâncă doar fructe și legume.

În călătoria mea pe cealaltă parte a planetei, am descoperit în mod neașteptat alți voluntari, încarnați pentru prima dată pe Pământ. Scrisorile pe care le-am primit sunt o dovadă a numărului ridicat de voluntari care au fost trimiși să ajute Pământul, în această perioadă de criză. Acești oameni arată ca orice ființă umană obișnuită și nu știu în mod conștient ce misiune importantă au de îndeplinit.

***

Pentru prima dată pe Pământ, în Anglia

Am făcut această sesiune la hotelul meu din Londra, în anul 2005. Ținusem

multe prezentări și workshopuri și eram copleșită de cereri pentru sesiuni private. Francine m-a convins că era foarte important să facă această sesiune, așa încât am reușit să îi fac loc în programul meu încărcat. Mă bucur că am reușit să lucrez cu ea, pentru că sesiunea i-a adus mari beneficii. Nu cred că așa ceva se întâmplă accidental. „Ei” conduc totul și mă pun în legătură cu persoanele pe care trebuie să le ajut.

Încă din copilărie, Francine a suferit de depresie și a luat calmante împotriva depresiei. A spus că a vrut să se sinucidă. Nu vroia să mai rămână aici, deși avea o viață bună (din punctul nostru de vedere). Era căsătorită, avea copii și un soț foarte înțelegător. Era una din persoanele acelea (pe care eu le întâlnesc tot mai des) care nu aparțin aici. Ele nu pot să accepte violența și oroarea din lumea noastră. Vor să meargă acasă, deși nu știu unde se află acest „acasă.” Simțea că a ajuns la capătul drumului. Era sinceră când a spus că vrea să se sinucidă. Medicamentele i-au mai atenuat angoasa, dar nu au suprimat cauză reală a problemei. Bănuiam ce voi descoperi, pentru că văd din ce în ce mai multe astfel de suflete blânde, pe măsură ce ne apropiem de trecerea în Noul Pământ. Mi s-a spus că aceștia sunt pionierii, sunt deschizătorii de drum care pregătesc terenul pentru cei care vor urma. A fost foarte greu pentru cei care au venit primii, pentru că au trebuit să se adapteze la condițiile de aici. Cei care au urmat nu au mai întâmpinat atâtea greutăți. Simțeam că Francine este unul din voluntarii care au venit ca să pregătească drumul pentru cei care vor urma.

Când Francine a coborât în transă adâncă, în loc să meargă într-o viață trecută, s-a găsit într-o situație foarte incomodă. Nu putea să vadă nimic. Primea doar impresii și senzații. „Simt ceva foarte greu. Nu e nimic aici. E întuneric. Îmi bate inima foarte tare și am o stare de anxietate. Mă apasă ceva.”

I-am dat sugestii de ușurare a senzațiilor fizice.

D: Ce crezi că produce această stare?

F: Nu ştiu. Cred că mă nasc. Sunt în ceva care mă striveşte. Inima îmi bate ciudat.

Nu avea rost să experimenteze mai departe această stare incomodă. Dacă retrăia experienţa naşterii putea dura destul de mult, aşa încât am dus-o înainte în timp, ca să vedem ce anume a cauzat aceste senzaţii.

F: Văd un bebeluş ţinut de picioare. E cu capul în jos şi medicul îl loveşte puternic peste fund. Cred că eu sunt bebeluşul acesta.

D: Unde te afli când se întâmplă asta?

F: Cred că sunt la spital. Nu văd foarte clar.

D: Te simţi mai bine, acum când ai ieşit afară?

F: Ceva nu este în regulă. Nu mă simt mai bine. Nu mai am senzaţia aceea de strâmtorare, dar inima mea nu pare a fi aşa cum trebuie.

D: Vrei să spui că te simţi ciudat să te afli într-un corp?

F: Da. Mă simt speriată şi singură. Simt cum îmi ţâşnesc lacrimi din ochi. A fost

un șoc. Nu e în regulă așa ceva. Sunt confuză și nu îmi amintesc de ce mă aflu aici. Nu îmi dau seama ce se întâmplă. Nu văd mare lucru, doar simt toate astea.

D: Ai spus că te simți singură?

F: Da. Nu mai am sentimentul că sunt protejată și susținută. Mă simt singură.

D: Unde este mama ta?

F: Nu știu. Nu este aici. Vreau să fiu ținută în brațe. Vreau să simt că aparțin cuiva.

D: Te simțeai singură acolo unde te-ai aflat înainte de a veni aici? (Nu) Cum era acolo?

F: Nu mă simțeam niciodată singură acolo. Acolo era lumină și totul era alb. Faci parte din ceva mare, la care te simți conectat. Simți doar iubire. Doare să fii luat de acolo.

D: Acolo erau oameni?

F: Se simte că acolo era numai lumină, dar te poți separa. Poți avea un trup făcut din lumină. Da, simt că există și alte ființe de lumină în jurul meu. Dacă vroiam, puteam fi o masă mare de lumină. Eram conectați la ceilalți și nu ne simțeam

niciodată singuri. Ne simţeam înţeleşi şi lucram mereu împreună. Totul se mişca mult mai repede şi nu aveam restricţii. De obicei eram lumină. E greu de explicat, pentru că acolo nu există nimic în afară de această lumină. Uneori văd forma altor fiinţe de lumină, dar asta e tot. Acolo există un sentiment de tovărăşie şi iubire, ca şi cum am face parte cu toţii din aceeaşi energie. Simţeam că suntem împreună.

D: Ce s-a întâmplat când ai coborât în corp?

F: Simţeam că a venit vremea să plec. Trebuia să fiu curajoasă şi să fac asta. Ştiam că voi uita cine sunt şi ce trebuie să fac, dar era important să merg. Aveam ceva de dăruit, aveam de dăruit o lumină. Sunt atât de norocoasă! Am trăit în lumină tot timpul. Am trăit acolo multă vreme. Cineva cerea ajutor şi nu puteam să ignor asta. M-am oferit să merg şi să ajut ca voluntar.

D: Ţi-a cerut cineva să faci asta sau te-ai hotărât singură?

F: M-am oferit să merg ca voluntar, fiindcă vroiam să ajut. Nu cred că mi s-a spus să merg. Am făcut această alegere fiindcă simţeam că pot să ajut la rezolvarea problemelor, dăruind lumina şi iubirea mea.

D: Ştiai cum va fi?

F: Cred că mi s-a spus. Ştiam că va fi greu, dar credeam că sunt pregătită. Ştiam că voi uita totul o vreme, apoi îmi voi aminti treptat.

D: Uitarea e partea cea mai grea?

F: Da, pentru că te simți atât de singur și nu mai știi cine ești.

D: De ce este important să uiți, când cobori în trup?

F: Trebuia să mă încarnez pe deplin în corp uman și să cred că sunt om pe deplin. Mintea mea umană ar fi fost copleșită să își amintească deodată totul.

D: Ai mai fost înainte într-un trup?

F: Cred că da, dar nu pe Pământ. De asta mi-a fost atât de greu să îmi imaginez cum este să te afli într-un trup atât de dens. Eram obișnuită să mă simt atât de liberă și ușoară, apoi deodată m-am simțit atât de grea. A fost dificil și derutant. Ei m-au avertizat că va fi greu, dar eu am spus că sunt gata să merg, pentru că vreau să ajut. Eram gata să suport greutățile, pentru a face asta. Cred că există un mare plan și toată lumea a fost rugată să ajute. Există mult întuneric și multă singurătate în această parte din univers. A sosit timpul să vină lumina. Mi s-a cerut să ajut și m-am oferit ca voluntar. Nu cred că eram singură. Mai erau și alții care s-au oferit să vină aici ca voluntari.

D: Cum s-a făcut asta?

F: S-a făcut o mare ședință, cu un consiliu. Nu erau doar oamenii noștri (luminile noastre). Mai erau și alții acolo. La ședință s-a pus la punct acest mare plan și s-a spus că este nevoie de voluntari. Ne-au spus că nu eram obligați să facem asta.

Puteam merge sau nu. Dar dacă simțeam că vrem să facem asta puteam merge, pentru că exista un mare plan. Îmi amintesc că inima mea era plină de iubire. Am simțit că da: „Am să fac asta. Vreau să fac asta.” Simțeam că dacă merg pot ajuta planul, pot face ca lucrurile să meargă în direcția potrivită, pentru că evoluția de pe Pământ era încetinită prea mult de întunericul prea mare de acolo.

D: Ți-au arătat cum va fi?

F: Ne-au instruit cum va fi în corpul uman. Ne-au spus că va fi greu să ne ajutăm, pentru că vom fi limitați și restricționați cum nu am mai fost niciodată în lumea noastră. Acolo aveam o libertate deplină, nu existau deloc restricții. În lumea noastră era doar iubire și eram fără limite. Dar eu am răspuns că sunt gata să fac asta, dacă ajut planul.

D: Dar pe Pământ lucrurile stau altfel. Acolo există multe restricții.

F: Dar era greu să îmi imaginez cât de greu va fi cu adevărat. Eu credeam în plan. Credeam ca am destul curaj și multă iubire, și voi reuși.

D: Dar când ai trecut prin experiența nașterii a fost diferit, nu-i așa?

F: Da, a fost diferit. În pântecul mamei simțeam întunericul care mă restricționa, ca și cum ceva nu era în regulă. Simțeam că nu primesc suficientă hrană. Puteam simți tensiunea.

D: Dar era prea târziu ca să te mai retragi.

F: Știam că asta face parte din înțelege. Promisesem să fac asta și nu mai puteam da înapoi. Nu mai vroiam să dau înapoi. Mi-au spus că va exista ajutor. Mi-au spus că voi avea sentimente puternice pentru anumiți oameni, că voi vorbi cu ei și nu mă voi simți atât de singură. Mi-au spus că va exista ajutor.

D: Dar când ai coborât în corp, ai uitat.

F: Cunoașterea fără limite a dispărut și a trebuit să o iau de la zero. A trebuit să învăț cum să respir. A fost foarte greu, da. Nu mi-am închipuit că va fi atât de greu. Nu știam cât de va fi de dureros. Nu mi-am închipuit că mă voi simți atât de deconectată și lipsită de iubire. Nu mi-am imaginat durerea fizică. Când m-am născut, am simțit o durere în inimă. Inima nu funcționa cum trebuie, exista o gaură între camerele inimii. Nu m-am dezvoltat cum trebuie când mă aflam în pântecul mamei. Cred că placenta nu funcționa cum trebuie și nu am avut suficientă hrană. Zona inimii nu a funcționat cum trebuie în corp, fiindcă eram separat de iubire. Era manifestarea fizică a separării de iubirea pe care am cunoscut-o întotdeauna.

D: Apoi ce s-a întâmplat? Ai reușit să îți repari inima?

F: Da. Făcea parte din plan. S-a întâmplat așa ca să ajut oamenii să înțeleagă puterea iubirii, care poate să vindece.

D: Știi dacă te-ai vindecat singură sau te-a ajutat cineva?

F: Exista deja un plan că mă voi vindeca. Am participat la vindecare și la fel au

participat toţi oamenii care s-au rugat pentru mine. Energia tuturor s-a unit şi s-a făcut vindecarea, ajutând la echilibrarea corpului.

D: Altminteri corpul nu ar fi supravieţuit.

F: Nu. Ar fi fost necesară cel puţin o operaţie. Dar planul era să mă vindec, ca să fiu o lecţie şi un exemplu pentru cei din jur.

D: Ai fost o lecţie pentru cei din jur, chiar dacă erai doar un bebeluş.

F: O lecţie bună. Da. Am simţit iubirea şi am simţit energia în corp. Am simţit rugăciunile oamenilor şi iubirea care mă spăla, şi m-am simţit bine.

D: Deci nu erai complet izolată de iubire.

F: Nu. Era acolo. A fost bine să simt că există iubire şi aici pe Pământ.

D: Pe Pământ poţi învăţa multe lecţii, nu-i aşa?

F: Da. Dar a fost greu. Am învăţat să mă ascund de greutăţile vieţii. În copilărie am învăţat să închid o parte din mine ca să supravieţuiesc, ca să mă protejez de durere atunci când oamenii erau răi, sau când simţeam atât de puternic durerea celor din jur. Simţeam că e prea mult pentru mine şi am închis o parte din mine, pentru o vreme.

D: Nu te aşteptai ca oamenii să aibă o asemenea asemenea cruzime.

F: Nu, nu. Nu puteam înţelege aşa ceva. Dar pe măsură ce am crescut, am început să înţeleg că oamenii au fost şi ei victime ale cruzimii, care s-a transformat în amărăciune şi furie, pe care le-au transferat apoi asupra celor din jur. S-a răspândit astfel teama, ca o boală. Teama de a deveni victima mâniei altcuiva.

D: Cu toţii au avut propriile lor lecţii. (Da) Ai mai întâlnit oameni care să vină din acelaşi loc ca tine?

F: Da. Am întâlnit mulţi oameni şi o parte din ei veneau din acelaşi loc ca mine. Unii din ei nu s-au putut adapta. Am încercat să îi ajut, dar le-a venit foarte greu să se adapteze.

D: Asta a cauzat depresia pe care ai avut-o mai demult? (Da) Vorbeşte-mi despre asta. Ai spus că a durat ani de zile.

F: Da, a durat mult. Am avut probleme încă din copilărie. Atunci am început să mă închid în mine. Oboseam foarte tare. Îmi era greu să învăţ să funcţionez ca o fiinţă umană. Încercam să fiu iubire, dar am descoperit că era greu să fii lumină, când totul în jur era atât de dureros şi simţeam atâta durere. Mă întrebam ce ce am venit aici şi nu vedeam că prezenţa mea aici ar ajuta la ceva. Era greu să văd dincolo de viaţa mea, să văd imaginea mai cuprinzătoare a planului. Vroiam să ştiu care este planul şi nu înţelegeam de ce nu îmi amintesc. Dar ştiam că într-un final îmi voi reaminti, că voi găsi răspunsurile. Simţeam că există mai mult, dar mă simţeam vinovată pentru că încercam să fiu o fiinţă umană. Oamenii au o înţelegere foarte limitată a vieţii şi fac multe greşeli. Mă simţeam rău când

vedeam că am făcut o greșeală care a produs durere cuiva. Nu știam cum să fac față la așa ceva. Întotdeauna am fost severă cu mine însămi, pentru că aveam o treabă de făcut. Am crezut că o pot face, dar apoi mi-am dat seama că nu va fi atât de ușor. Corpul uman e foarte limitat și această dimensiune este foarte înceată. Lucrurile se mișcă atât de încet! A trebuit să învăț să nu am așteptări și asta a fost o lecție foarte grea pentru mine.

D: Nu poți să schimbi lucrurile de unul singur, nu-i așa?

F: Nu. Fac parte dintr-o echipă, dar mă simțeam atât de singură. Credeam că trebuie să fac totul singură.

D: Îți dădeai seama la alt nivel, că există o echipă activă?

F: Mi-am dat seama treptat de acest lucru. Mai întâi am crezut că fac echipă cu religia creștină. Când eram cu ei se aprindea ceva în mine, pentru că ei vorbeau despre lumină. Încercam să deschid partea din mine pe care o închisesem și era greu. În biserică reacționam la lumină, dar oamenii de acolo mă răneau atât de mult. Mă expansionam în iubire și lumină, dar apoi trebuia să mă contractez din nou. Simțeam că pot din nou să comunic cu lumina și să o întrezăresc, dar era contaminată din cauza limitărilor și simțeam că asta nu este în regulă. Știam că există mai mult, că există ceva mai mare. Era ca și cum Dumnezeu ar fi o rețea, dar eu îl vedeam pe Dumnezeu fără rețea. Nu le plăcea cum simt eu. Atunci mi-am dat seama că trebuie să mă despart de ei și să merg mai departe. Mă răneau foarte tare când îmi vorbeau.

D: Crezi că și ei au venit din același loc?

F: Cred că toată lumea a venit de acolo, în cele din urmă. Dacă mergi destul de departe înapoi, constaţi că venim cu toţii din acelaşi loc. Dar există nivele diferite de uitare, atunci când cobori pe Pământ. Unii din ei au trăit sute de vieţi în corp de om şi sunt handicapaţi de limitările de pe Pământ.

D: Crezi că asta e cauza? Au trăit prea mult în trup de om?

F: Da. Cred că au stat aici atât de multă vreme, încât au uitat de ce au venit aici. Au uitat despre lumină. Cred că au nevoie de o vacanţă în altă parte. (Râde) Trebuie să îşi amintească din nou cum este să fii fără limite şi să te expansionezi.

La un moment dat Francine a început să ia droguri, ca o modalitate de a evada.

D: Crezi că drogurile te-au ajutat, atunci când te simţeai pierdută?

F: Cred că uneori le-am folosit ca unelte pentru a accesa acele părţi din mintea mea pe care vroiam să le deschid, părţile care să îmi permită să văd din nou Unimea. Simţeam cum drogurile îmi deschideau o uşă către acele părţi ale minţii. Căutam un mod de a simţi din nou Unimea. Vroiam să simt din nou că fac parte din lumină şi că informaţiile încă se mai află acolo. Dar era greu de ajuns la ele. Multă lume crede că sunt ciudată, pentru că întotdeauna văd lucrurile mai profund.

D: Le vine greu să înțeleagă, pentru că s-au prins în lumea fizică.

F: Da. Cred că pentru mine este mai uşor decât pentru alţi oameni, să îmi dau

seama ce se întâmplă. E ca și cum noi jucăm la nivel fizic un joc prin care te conectezi din nou la lumină, în care trebuie să fii pe deplin uman. Uneori este destructiv. Dar cred că a venit vremea să nu mă mai chinui singură.

D: Crezi că era mai ușor dacă ai fi avut și alte vieți în trup de om?

F: Da, poate m-ar fi ajutat să am nişte vieţi de probă. (Râde)

D: Dar la un moment dat tot trebuia să cobori în corp pentru prima dată.

F: Da și întotdeauna e greu. (În acest punct a intervenit subconștientul, care a preluat conducerea). Era important pentru călătoria sufletului Francinei să trăiască această experiență, care ajută Lumina Unică să cunoască mai multe lucruri. Adăugarea de experiență este întotdeauna bună și ajută la dezvoltarea unei părți din plan. Nu o ajută numai pe ea. Ajută lumina să crească și să devină mai conștientă. Ea a știut că nu va fi ușor. Simțea totul foarte intens. Se zbătea în durerea din jur și nu găsea scăpare. Singura evadare era să moară. Știa că atunci va fi liberă. Dar nu a putut să moară. Când a încercat să moară, i-au spus: „Încă nu a venit vremea. Trebuie să mai rămâi aici.” De fiecare dată era oprită, pentru că supraveghetorii săi o iubeau și vroiau să reușească în misiunea sa. Dacă ar fi abandonat lupta ar fi fost dezamăgită, de aceea este bine să rămână și să se termine ce a început.

D: Nu i s-a permis să plece, pentru că trebuia să își termine misiunea pentru care s-a oferit ca voluntar.

F: Da, a vrut să rămână. Dar partea umană din ea era tristă și copleșită de durere și furie. Dorea să plece, ca să pună capăt durerii. Dar are o treabă de făcut, care

trebuie dusă la bun sfârşit. Asta e partea dificilă.

Ştiam că vorbesc cu subconştientul, aşa încât am continuat să îi pun întrebări.

D: I-ai arătat multe lucruri. Asta ai vrut să îi comunici?

F: Da. A venit vremea să ştie aceste lucruri. A venit vremea să le înţeleagă.

D: Toată viaţa s-a simţit diferită de semenii săi. (Da) A spus că simţea că nu aparţine aici.

F: Afirmaţia este corectă. Aţi văzut de ce simţea asta.

D: A mai avut vieţi într-un corp fizic?

F: Da. Cu multă vreme în urmă a avut multe vieţi în trup, dar era trupuri mai puţin dense decât cel în care se află acum. Oamenii aceia au construit oraşe şi au trăit acolo vieţi armonioase.

D: Era pe Pământ?

F: Nu. Se aflau la mare depărtare de Pământ.

D: I-ar folosi la ceva să afle aceste lucruri şi să îşi satisfacă curiozitatea?

F: Da. Ea a trecut printr-o serie de etape de evoluţie în care se transforma din ce în ce mai mult în lumină, până când în final civilizaţia sa a trecut în lumină. Ei au progresat până în punctul în care au ajuns în Unitatea Conştiinţei. Simţeau Unimea tot timpul şi nu mai era necesar să îşi creeze corpuri fizice, decât dacă doreau. Aveau corp de lumină. Au depăşit cea mai mare parte din provocările din calea evoluţiei lor şi au ajuns într-un loc al bucuriei şi iubirii, unde trăiau armonios. Era un loc foarte confortabil, unde aveau un sentiment de împlinire. Prin urmare îi vine foarte greu să coboare într-o stare atât de neevoluată, pe Pământ.

D: Ce a făcut-o să vină pe Pământ?

F: Există multe probleme în partea din galaxie unde este situat Pământul. Întunericul creează dezechilibre. Consiliul s-a întrunit şi a hotărât că a venit timpul să se infiltreze în sistem. Prin încarnarea pe planetă, fiinţele de lumină aveau oportunitatea de a transmite lumina lor unei planete copleşite de întuneric. Ea s-a oferit ca voluntar pentru a face această treabă, pentru că ştia că o poate face.

D: Dar lucrurile stau altfel atunci când cobori în trup pe Pământ, nu-i aşa?

F: Da. I-a fost foarte greu să se adapteze aici. E foarte greu să părăseşti un loc unde este atâta pace şi să cobori pe o planetă cu o vibraţie atât de densă şi de lentă, unde există atâta durere. Acest lucru este resimţit foarte intens de oamenii ca ea, care sunt foarte deschişi.

D: Sunt oameni foarte blânzi, care nu au programe din alte vieți pe Pământ, care să amortizeze șocul.

F: Da. Le-a trebuit curaj ca să vină aici. Le suntem recunoscători că au venit și lucrează pentru împlinirea planului. Planul funcționează.

D: Sunt mulți care s-au oferit să vină ca voluntari?

F: Sunt mii și mii de suflete, milioane de suflete. Sunt multe suflete care stau la coadă și se nasc mulți copii. Francine a născut gemeni, pentru că au vrut să vină împreună.

D: Gemenii sunt și ei voluntari? (Da) Vin din același loc? (Da) Nici ei nu au mai avut alte vieți pe Pământ?

F: Ei s-au adaptat mai bine și au beneficiat de ajutor. Au avut ajutor încă înainte de a porni la drum și au beneficiat de ajutorul celor care au deschis calea pentru ei. Mama lor a lucrat mult pentru a se adapta și știe cum să îi introducă mai bine în viața pe Pământ.

D: Asta am remarcat în munca mea. O parte din oamenii de vârsta Francinei au întâmpinat mari greutăți de adaptare. Mulți din ei au vrut să se sinucidă, ca să plece de aici.

F: Da. Asta a fost o problemă.

D: Dar cei care a venit după aceea, se pare că s-au adaptat mai uşor.

F: Da, pentru că cineva a deschis mai înainte calea pentru ei. Asta a fost o parte din plan, ca oamenii de vârsta Francinei să vină cu mare curaj şi să deschidă o cale nouă. Ei au ştiut că va fi greu pentru că trebuiau să desfacă structurile vechi şi să construiască structuri noi, în mod eteric. Văd o reţea în jurul planetei. Energia lor a venit ca să mute reţeaua într-o nouă poziţie şi să o transforme. Acum curge acolo mai multă iubire şi deblochează canalele.

D: Energia produce transformări.

F: Pentru prima dată lumina este mai puternică decât întunericul şi există şansa ca omenirea să evolueze şi să depăşească punctul în care se poate auto-distruge. Mergea în direcţia greşită, de asta s-a cerut ajutorul voluntarilor. Dar ei au trebuit să uite cine sunt, pentru că omenirea trebuie să evolueze singură. Ea a trebuit să devină o parte din omenire, pentru ca transformarea să se facă din interior. Noi nu puteam să intervenim din exterior, pentru că asta contravine regulilor.

D: Despre ce reguli este vorba?

F: Este vorba de prima directivă a nonintervenţiei.

D: Aşa ceva este considerat o intervenţie?

F: Nu. Face parte din plan. Este un plan bun, fiindcă oamenii uită că fac parte din lumină. Dar ei încep să își amintească și lumina pe care o aduc în ei (doar fiind cine sunt) contează și transformă lucrurile, doar prin faptul că păstrează lumina în ei. Ei sunt o scânteie care se conectează la toate celelalte scântei din jurul globului, care devin din ce în ce mai luminoase.

D: Copiii care vin acum beneficiază de drumul care a fost deja croit pentru ei și le este mai ușor. (Da) Dar tot mai au dificultăți, pentru că o parte din ei sunt atât de evoluați și adulții nu îi înțeleg. (Da) Au venit la mine mulți profesori care au cerut ajutor, ca să ajute la rândul lor copiii. Ai idee cum i-am putea ajuta?

F: Limitările sistemului de educație trebuiesc modificate, pentru ca libertatea spiritului fiecărui copil să se poată exprima cu adevărat, într-un mod creator. Programul școlar trebuie să fie mai puțin rigid și să permită o mișcare mai liberă între materii, pentru ca elevii să vadă cum se conectează lucrurile. Este greu pentru ei să stea locului și să învețe numere și litere, fără să vadă tabloul de ansamblu. Ei trebuie să vadă cum se potrivesc toate aceste elemente împreună.

D: Nu cred că ar trebui să li se dea medicamente.

F: Medicamentele nu îi ajută. Medicamentele îi închid. Copiii trebuie să schimbe sistemul. Vor să îi supună și să le suprime creativitatea.

D: Încearcă să îi încadreze în așa numita „normalitate”.

F: Vor să îi normalizeze, da. Dar acum sunt prea mulți copii de acest fel.

Lucrurile se transformă.

D: Nu cred că vor reuși să îi suprime pe toți.

F: Valul schimbării a pornit deja.

D: Acum putem vedea de unde provine depresia care a afectat trupul Francinei. Crezi că îi va fi de ajutor să afle aceste lucruri?

F: Da. Deja a început să lucreze cu trupul său, ca să îl ajute să regleze dezechilibrul produs de poluarea din mediul toxic în care trăiesc oamenii. Toxinele au un efect teribil asupra corpului. Se acumulează în corp și produc efecte secundare.

D: Francine a avut mai multe simptome pe care doctorii au încercat să le diagnosticheze: amețeală, oboseală, dureri musculare, încheieturi țepene etc.

F: Acestea țin de ajustarea care se face peste tot în corp. Oamenii trebuie să își încetinească ritmul de viață și să aibă mai multă grijă de corpul lor, din cauza poluării. Noi o ajutăm și pe măsură ce depresia va dispărea, va dori mai mult să se afle aici, pentru că se va simți mai fericită aici. Poluarea de pe planetă a dezechilibrat-o. Substanțele chimice din creier și din corp au generat dezechilibre. Dar medicamentele pe care le-a luat au ajutat-o să se stabilizeze.

D: Atunci pe măsură ce îi dispare depresia după această sesiune și înțelege ce se întâmplă, simptomele vor dispărea?

F: Da. Vor dispare gradat, pe măsură ce integrează lucrurile și se adaptează corpul. Văd că trupul ei spiritual nu s-a așezat până acum pe deplin în corpul fizic, pentru că a trebuit să închidă o parte din ea. Când a redeschis-o, nu s-a reconectat corect. Îi vine greu să se reconecteze pentru că legăturile sunt greșite, dar se va vindeca și se va reconecta. Va înțelege care este scopul său aici și îi va dispărea depresia. Ea încă mai învață cum să se adapteze la limitările corpului uman. Aceasta este o lecție importantă, iar boala pe care a avut-o a învățat-o să se echilibreze cum nu a mai făcut-o altădată. Acum controlează situația. Oricum ea a creat totul, inclusiv simptomele de disconfort, care au fost pentru ea un fel de unelte de învățare. Dar acum nu mai are nevoie de ele. Trupul s-a reconectat în somn.

D: Asta face parte din schimbările ADN-ului?

F: Da. Face parte din refacerea legăturilor și transformările ADN. Motivul pentru care acest lucru nu se întâmplă armonios în cazul Francinei este acumularea de toxine în corp, care fac mai dificilă refacerea legăturilor. E ca și cum o parte din corpul său spiritual vibrează mult mai sus decât corpul fizic și legătura nu se face corect.

D: Asta se întâmplă la toată lumea?

F: Pentru unii oameni este mai ușor să se transforme, pe măsură ce se schimbă structura ADN. Pentru alții este mai greu. Cei care trăiesc în zone mai poluate și care au întâmpinat mai multe dificultăți la încarnare, au probleme mai mari.

D: Crezi că toată lumea experimentează astfel de lucruri?

F: Depinde cât de conştienţi sunt oamenii. Da. Se petrec schimbări vizibile pe toată planeta.

D: E bine că nu suntem conştienţi de aceste schimbări. Probabil nu le-am putea face față.

F: Este important ca ea să îşi amintească faptul că face parte dintr-un mare plan, că face parte din lumină. Este important să meargă mai departe şi să nu renunțe. A venit vremea să îşi amintească. Informaţiile înmagazinate în mintea sa nu sunt pe deplin accesibile în această etapă, dar îi vor fi utile în viitor. Până atunci se va instala în ea noul tipar. Corpul îşi va reface legăturile şi îi va fi mai uşor să îşi amintească lucrurile pe care are nevoie să le ştie. De multe ori informaţiile sunt aduse în vis, mai ales în visele cu multe simboluri. Aceste simboluri conţin blocuri de informaţii care sunt descărcate în minte. După anul 2012, legăturile din trup vor fi refăcute şi amintirile vor ieşi la suprafață. Legăturile se conectează la memorie, care va ieşi la suprafață la momentul potrivit.

Am mai primit astfel de informaţii când am făcut parte dintr-o operaţiune de investigare a fenomenului OZN, în ultimii 20 de ani. Am prezentat rezultatele muncii mele în cartea Custozii. Mi s-a spus că extratereştrii comunică nu prin cuvinte, ci prin simboluri. Ei folosesc concepte şi blocuri de informaţie care sunt conţinute într-un simbol. Este posibil ca mintea să nu ştie la nivel conştient ce se întâmplă, dar subconştientul recunoaşte şi înţelege informaţiile reprezentate de simbol. Simbolurile sunt extrem de vechi şi au fost folosite din timpuri imemoriale. Când o persoană vede simbolul, acesta transferă tot conceptul în mintea subconştientă, unde este absorbit la nivel celular. Apoi informaţiile rămân în stare latentă, până când este nevoie de ele. Atunci ies la suprafață şi persoana poate chiar deveni conştientă de locul de unde le-a primit. Aceasta este o parte din semnificaţia cercurilor din lanurile grâu, în care simbolurile conţin informaţii. Nu este necesar să te afli într-un cerc din lanurile de grâu, pentru ca informaţia să fie transferată în tine. Acest lucru se poate întâmpla şi atunci când

te uiți la o fotografie cu un astfel de cerc. Sesiunea cu Francine a reconfirmat informațiile pe care le-am primit în ultimii 20 de ani. De multe ori, o informație este validată de oameni de pe cealaltă parte a planetei, care nu se cunosc între ei și nu știu ce informații am deja.

F: Oriunde merge, Francine acționează ca un catalizator, pentru că activează scânteia de lumină din interiorul oamenilor. Oamenii nu acceptă cu ușurință acest lucru, dar fiindcă ea este cine este, lucrează în cadrul marelui plan. Ea trezește ceva în oameni, chiar dacă e doar la nivel subconștient. Se aprinde în ei o lumină. Le vine mai ușor să creadă că lumina va ieși victorioasă, când se află sub influența Francinei și a altora ca ea. Dar unii oameni au înțepenit în vechiul mod de a fi și le vine greu să accepte așa ceva. Dacă ea ar ști ce influență are, s-ar bucura că îndeplinește planul, așa cum s-a stabilit când a venit aici. Ea trebuie să afle că își face bine treaba, pur și simplu pentru că este cine este ea. Ea nu poate pleca până nu îndeplinește ce are de făcut, dar acum va ști aceste lucruri și se va bucura să rămână aici. Este trist când oamenii se lasă doborâți și nu își mai îndeplinesc misiunea. Suntem aici ca să îi ajutăm, dar este trist când se prind în încarnarea de pe Pământ și se învârt în cerc, uitând cum se pot reconecta la misiunea lor.

D: Datorită acestor oameni, lumea devine mai pozitivă.

F: Vrem să îi spunem că își face bine treaba. Să își păstreze încrederea. Nu trebuie să se mai teamă. Corpul său este acum recalibrat, nu trebuie să își mai facă griji în această privință. Ar fi bine să se relaxeze și să facă ceea ce simte. Să își urmeze țelul de a aduce lumina. Să fie cine este. Francine, ești iubită și nu ești niciodată singură!

***

O lună mai târziu, am primit o scrisoare frumoasă de la Francine. De obicei nu mai știu ce s-a mai întâmplat cu clienții mei după o sesiune și întotdeauna mă bucur când aflu că metoda mea neortodoxă le-a fost de ajutor. Iată câteva fragmente din scrisoarea sa:

„Dolores, îți mulțumesc foarte mult că ai făcut loc pentru mine în programul tău încărcat. M-ai ajutat foarte mult. Mi-a dispărut depresia și doctorul este mulțumit că am renunțat la calmante. Sesiunea m-a ajutat să înțeleg de ce mă aflu aici. Am înțeles că am venit aici ca voluntar și sunt hotărâtă să îmi îndeplinesc misiunea. Îmi vine mai ușor să apreciez lucrurile bune de pe Pământ, relațiile pline de iubire cu oamenii și frumusețea naturii, care mă inspiră. I-am spus soțului meu Eddie: „Mă bucur că am făcut această sesiune." Iar el a râs, bucuros să mă vadă fericită. S-a lăudat la mai multă lume că sesiunea cu tine a dat rezultate foarte bune (deși metoda folosită de tine i se pare ciudată).

În timpul sesiunii simțeam mult mai mult decât puteam reda în cuvinte. De fiecare dată când am ascultat înregistrarea, am retrăit clar aceste sentimente. Am înțeles în mod clar că singurătatea în care am trăit a fost o iluzie din dimensiunea a treia. Eram de fapt înconjurată de ființe de lumină, în cea mai mare parte a timpului. În jurul meu se află mulți lucrători de lumină. Dar e mai greu să simți această conexiune, atunci când te afli pe Pământ.

Când mi-ai întrebat subconștientul dacă am mai avut și alte vieți, am avut deodată o viziune cu povestea civilizației din care am făcut parte. Nu am descris acest lucru în timpul sesiunii, dar îmi amintesc că am văzut acea planetă, pe care gravitația era mult mai mică decât aici pe Pământ. Finţele de acolo erau înalte și svelte, inteligente și iubitoare. Cooperau frumos între ele. Am văzut o imagine ca un flash – un oraș cu turnuri înalte și ascuțite, și clădiri integrate în natura din jurul lor. Am văzut arbori înalți și puternici. Am văzut cum civilizația noastră a evoluat până când oamenii nu au mai avut nevoie de corp fizic și s-au

transformat în lumină, intrând în Conştiinţa Unităţii.

Săptămâna trecută am fost plecată în concediu. M-am aşezat pe o terasă ca să iau micul dejun, când mi-a venit deodată o amintire a sufletului. În locul unde mă aflam erau mulţi copaci înalţi şi vânjoşi. Seminţele lor pufoase pluteau, purtate de briză. Din prima clipă când le-am văzut am ştiut că îmi aminteau de ceva, dar abia când m-am aşezat pe terasă mi-am amintit ce era. Pe planeta cu gravitaţie scăzută, copacii erau mai delicaţi. Când ploua, picăturile erau mari şi lipsite de greutate; rămâneau în aer la fel ca seminţele acestor copaci. O amintire minunată şi atât de familiară! Îţi mulţumesc din nou. Acum simt că ştiu cine sunt. Am o stare de calm şi încredere, care mă ajută să merg înainte.

SECȚIUNEA 5

SURSA

Capitolul 16

Viețile trecute nu mai sunt importante

Unul din cazurile mele din ianuarie 2007 mi-a arătat că subconştientul continua să susţină ideea că nu trebuie să ne mai concentrăm pe viețile trecute, ci să mergem mai departe şi să ne concentrăm pe viaţa prezentă. Aşa cum am arătat deja, în loc să mai meargă la o viaţă trecută tradiţională, o parte din clienţii mei se întorc la Sursă sau explorează vieţi în alte dimensiuni, etc. Acest lucru s-a întâmplat tot mai des în anul 2006 şi această tendinţă continuă şi în prezent. Viețile trecute tradiționale accesate acum sunt foarte puține la număr, și munca mea s-a schimbat. Când întreb subconştientul de ce nu mai duce persoana într-o viaţă trecută adecvată, îmi răspunde că nu mai este important. Oamenii au trecut deja prin toate acestea vieți, dar acum trebuie să le dea drumul. Presupun că asta înseamnă că deja s-a plătit karma şi nu mai este nevoie să ne concentrăm pe acest lucru. Subconştientul spune că persoana trebuie să se concentreze pe viaţa prezentă şi pe viitor. Acest mesaj s-a repetat iar şi iar.

Cazul din ianuarie 2007 a repetat aceeaşi temă, dar în alt mod. Clienţii mei accesează lucruri care nu sunt vieți trecute, dar nu sunt nici imaginaţia lor. Există anumite simboluri. De obicei asta se întâmplă pentru că oamenii nu vor să acceseze în mod conştient problemele asociate cu viețile trecute, şi atunci subconştientul le strecoară informaţiile cu ajutorul simbolurilor. Dar cazul de faţă a fost diferit şi neaşteptat. Clientul avea o vârstă în jur de 40 de ani. Nu avea probleme fizice şi nu părea să aibă nevoie de terapie. Lucra în construcţii (ca supraveghetor) şi îi plăcea activitatea fizică, în special scufundările marine. Dar a stat la volan şi a condus maşina 20 de ore, ca să vină să mă vadă.

Mi-a spus că problema lui era o teamă profundă, anume teama de a muri. Ocazional făcea tensiune şi când se întâmplă asta intra într-o stare de panică şi se temea că va muri. Toate aceste lucruri erau foarte ciudate, pentru că niciodată nu s-a temut de ceva în viaţă. A intrat uşor în transă. La început am crezut că descrie o viaţă trecută, dar relatarea a luat o turnură neobişnuită. Era ca şi cum aş fi intrat în visul cuiva, dar tot ce spunea avea sens şi mi-am dat seama că subconştientul îi transmitea răspunsul prin simboluri. La început s-a văzut cum stă în faţa unei peşteri, îmbrăcat în zdrenţe. În depărtare se afla un castel pe un deal şi vedea cum se apropie o furtună în spatele castelului. S-a hotărât să meargă la castel şi când a făcut asta, furtuna l-a înconjurat. A trecut un pod, ca să intre în castel. La intrarea în castel erau gardieni în armură ca nişte cavaleri, dar nu l-au împiedicat să traverseze podul şi să intre în curtea fortăreţei. Stăteau şi se uitau la el. Acesta a fost primul indiciu că nu se afla într-o viaţă trecută, pentru că în acea perioadă gardienii unui castel nu ar fi lăsat să intre în curte un bărbat zdrenţuit şi ciufulit ca el. Când s-a aflat în curte, a descoperit o scară în spirală pe care a urcat şi a ajuns în vârful castelului. Stătea acolo şi privea un curcubeu aflat în depărtare. A văzut un dragon chinezesc uriaş, care venea spre el, aruncând flăcări din gură. S-a speriat când dragonul a început să zboare în cercuri în jurul său, dar dragonul s-a îndepărtat şi l-a lăsat în pace. Apoi a văzut mulţi şobolani care zburau şi plonjau în aer în jurul lui. S-a speriat, dar şobolanii s-au transformat într-un cârd de păsări şi au zburat în depărtare. (Mi-am dat seama ce făcea subconştientul. Îi arăta că temerile sale sunt nefondate.) Când a coborât în castel, gardienii i-au dat haine noi. I-au scos zdrenţele şi l-au îmbrăcat în catifea şi aur. I s-a dat o sabie frumoasă împodobită cu aur şi diamante pe mâner, apoi i-au pus o coroană de aur pe cap. A încălecat pe un cal alb şi a părăsit castelul. Când s-a apropiat de un râu, a zburat spre el un alt dragon. Era un dragon diferit de cel dinainte. Era mai mare, negru şi ameninţător. S-a luptat cu el şi l-a ucis cu spada.

Apoi a intrat pe un câmp şi a văzut cum se apropie de el multe tancuri. A spus că era anul 1914 şi erau tancuri din armata Kaizerului. Din nou, tancurile nu i-au făcut nimic. S-au oprit pe câmp şi nu s-au apropiat. Pe drum erau aliniaţi mulţi soldaţi din aceeaşi perioadă istorică. A mers în faţa lor, dar ei nu s-au mişcat. Apoi s-a dus la malul mării şi a văzut o navă mare de pasageri în ocean, pe care scria Titanic. La bord erau mulţi oameni care beau şi se distrau. L-au văzut şi l-au chemat să se urce pe navă. A intrat în apă şi s-a urcat pe punte, unde a fost întâmpinat de pasagerii care râdeau şi se distrau. I-au spus că nu era îmbrăcat

corect pentru călătorie și i-au scos robele regale. L-au îmbrăcat într-un costum cu vestă și pălărie (haine adecvate pentru perioada respectivă de timp). Apoi a văzut aisberguri și nava a lovit unul din ele. Toată lumea a început să țipe și nava a început să se scufunde. S-a urcat în partea de sus a navei, care aluneca încet în apă. Apoi a văzut o navă mai mică în apropiere, care l-a salvat. A urcat la bord. I-am spus ca asta demonstra că este un supraviețuitor. A mers într-un salon al navei și a început să facă baie. Când a privit afară pe fereastră, a văzut avioane cu stele roșii ruseşti pe aripi, genul de avioane folosite în al Doilea Război Mondial, care plonjau și trăgeau asupra navei. Dar totul era în regulă pentru că în clipa următoare s-a văzut cum se plimbă pe mal îmbrăcată în haine din zilele noastre, cu blugi si pantofi Nike. Mi-am dat seama că povestea a închis un cerc și s-a terminat. Trebuia acum să chem subconștientul și să îi pun întrebări.

Subconștientul a spus că simbolismul arătat vroia într-adevăr să spună că temerile lui din prezent sunt nefondate. El a supraviețuit tuturor pericolelor, fără să i se facă nici un rău. I-am spus că mă așteptam să intrăm într-o viață trecută, iar subconștientul a răspuns că asta am și făcut. Dar nu era necesar să intrăm în viețile trecute, așa cum o facem de obicei. Subconștientul a amestecat secvențe din viețile trecute și le-a umplut cu simboluri, ca să să sublinieze mesajul pe care vroia să îl transmită și să răspundă la întrebări. El a trăit cu adevărat pe vremea când exista acel castel apoi în Primul Război Mondial, a fost pe Titanic și a luptat în al Doilea Război Mondial. Dar nu era nevoie să intre în viețile trecute. El trebuia să se concentreze pe viața prezentă și să se pregătească pentru ascensiunea din viitor. Subconștientul vroia ca el să studieze vindecarea cu ajutorul energiei. Dorea ca el să citească despre asta și să facă niște cursuri de specializare. Episoadele când a făcut tensiune erau doar simptome fizice de ajustare a frecvenței de vibrație, iar episoadele de panică erau reacția minții conștiente față de ceva perceput a fi anormal. Mintea își dădea seama că se întâmplă ceva cu trupul și reacționa prin teamă.

Se pare că atunci când clienții mei merg acum în viețile trecute și le accesează detaliat, mai ales informațiile referitoare la relația lor cu oamenii din viața prezentă, ei încă mai sunt prinși în karma și li se cere să o rezolve și să se elibereze de ea. Ei încă mai lucrează la această problemă, ca să poată să înceapă procesul de accesiune. Dacă vor aștepta prea mult, se vor prinde iar în ciclul în

care trebuie să revină, pentru a plăti karma. Li s-a spus că nu li se va mai permite să revină pe planeta Pământ ca să-și plătească karma, pentru că Pământul se va schimba foarte mult și nu va mai fi negativitate aici. Subsconștientul a spus că oricum nu contează, fiindcă în final cu toții vor ascensiona. Unii vor face asta mai devreme decât alții, dar trebuie să iasă mai întâi din ciclul karmic.

***

În astfel de cazuri eu continui să pun întrebări, pentru că nu știu ce vrea subconștientul să le transmită. Într-un caz tipic, o femeie a văzut imagini amestecate, fără legătură între ele. Erau imagini cu oameni din diferite perioade de timp. Nu am reușit să o fac să se concentreze pe nici o scenă suficient de mult timp ca să poată intra într-o viață trecută. Am încercat, dar ea a continuat să vadă imagini disparate, apoi deodată a mers într-un loc numit „acasă". A fost o scenă emoționantă. A plâns și a tot a plâns. A spus că locul era foarte frumos și plin de iubire. Mai târziu a spus: „De ce trebuie să ai o experiență în apropierea morții, ca să simți așa ceva?" Atunci vei cunoaște cum se simte asta. Este o iubire copleșitoare. Femeia era asistentă medicală și lucra într-un spital. M-am gândit că va ști cum să folosească această experiență ca să lucreze cu bolnavii care se tem de moarte și va putea să le spună: „Știu cum vine asta, am experimentat acest lucru."

Apoi am întrebat subconștientul de ce nu a dus-o într-o viață trecută. „De ce i-ai arătat doar fragmente disparate?" Subconștientul mi-a spus același lucru pe care l-am auzit în ultima vreme de la mulți oameni. A spus că viețile trecute nu mai sunt importante. Trebuie să ne concentrăm pe viața prezentă. „Ai fost acolo și ai făcut acele lucruri." Nu trebuie să revenim acolo și să ne concentrăm pe scenele acelea. Este foarte important să mergem înainte în această viață. Apoi mi-a prezentat o comparație potrivită. A spus: „Dacă privești un copac, nu te concentrezi pe o frunză sau pe mai multe frunze și crenguțe diferite. Acest lucru nu este important. Sunt doar fragmente. Te concentrezi pe întregul copac. Acele

vieți sunt doar frunze și crenguțe. Ele nu reprezintă totalitatea. Copacul întreg este ceea ce este important.” Se subliniază din ce în ce mai mult că viețile trecute nu mai sunt importante. Ocazional accesez totuși viețile trecute, când se află acolo ceva relevant pentru viața din prezent. Oamenii se pot elibera de karma, ca să meargă înainte. Se pare că oamenii care nu vor să acceseze viețile trecute nu mai au nevoie să le vadă, pentru că nu au o karma mare de care să se ocupe. Ei nu mai au ce procesa din viețile trecute.

***

Într-un alt caz, în loc să meargă într-o viața trecută, o femeie a văzut ceva ce arata ca un diamant uriaș. I-au spus: „Îți arătăm asta, ca să îți faci o idee despre ce putem face.” Era un diamant uriaș cu multe fațete, care se reflectau în multe direcții diferite. Ei au spus: „Dacă te uiți aici, vezi imaginea unui soldat roman. Dacă te uiți acolo, vezi imaginea unui amerindian. Pe altă fațetă vezi un soldat din vremurile moderne. Fiecare fațetă reprezintă o altă „viață”, cum o numești tu. Iată cât de ușor se poate lucra. Alegi una din aceste imagini, dacă asta vrei să vezi.” Vroiau ca ea să știe că viețile se află acolo dacă vrea să le vadă, dar a ajuns într-un punct în care nu mai era important să cunoască aceste lucruri. I-au spus: „Nu te mai concentra pe asta. Concentrează-te pe acum și mergi înainte.” La sfârșitul sesiunii, i-au spus: „Diamantul pe care ți l-am arătat, cu toate aceste fațete și imagini, este Inima lui Dumnezeu.” Diamantul este inima lui Dumnezeu! Mi s-a părut o idee interesantă.

***

Altă dată am avut un caz cu un bătrân care și-a dedicat întreaga viață muzicii, ca interpret și profesor. Încă din copilărie când s-a așezat prima dată în fața unui

pian, muzica a fost viața lui. La vârsta de 3 ani a început să cânte primele note. Interpreta cu ușurință muzică clasică și alte feluri de muzică, dar pasiunea vieții sale erau pianul și orga. Nu s-a căsătorit niciodată. Și-a dedicat viața muzicii. Acum se gândea să iasă la pensie și vroia să știe de unde provenea interesul său pentru muzică. Întotdeauna i-a venit foarte ușor să interpreteze diferite feluri de muzică și se întreba dacă explicația se găsea în altă viață. Mă așteptam să meargă într-o viață trecută în care era probabil un compozitor sau un muzician cunoscut. Am mai avut și altădată astfel de cazuri. Era o explicație logică. Dar nu a fost așa.

Era o persoană vizuală și nu credeam că va întâmpina probleme în accesarea unei vieți trecute, dar a mers într-o viață trecută unde vedea doar culoarea neagră. Am încercat prin diverse metode să îl fac să vadă ceva. Am reușit să îl fac să vadă evenimente din viața prezentă, dar nu a mers dincolo de ea. Am încercat să îl duc mai adânc. Suspectam că subconștientul va folosi simboluri, ca să îi ocolească blocajele. În final a văzut o ușă imensă, pe latura unei stânci înalte. La ușă stătea o ființă micuță, care nu părea a fi om. Arăta ca o furnică în comparație cu ușa uriașă, care avea mii de metri înălțime. Mi-a spus că este un portal. Știa că nu are cum să deschidă ușa și să treacă prin ea. Am înțeles simbolul. Nu era pregătit să deschidă ușa. Apoi a văzut cum se ridică din pământ un zid care a crescut și s-a făcut din ce în ce mai mare și mai înalt, până când a ajuns la o înălțime de mii și mii de picioare. În zid erau sculptate statui care reprezentau oameni în armură și în multe feluri de uniformă. Știa că aceste figuri provin din perioade istorice diferite. Erau mai multe nivele cu statui, așezate unul peste altul. A zburat în fața peretelui și s-a uitat la statui, dar zidul continua în sus, mii de metri.

Am interpretat zidul ca o reprezentare a blocajelelor. „Nu ai voie să mergi mai departe. Accesul este interzis.” După părerea mea, statuile de pe zid reprezentau viețile trecute. Credeam că în sfârșit ajungem undeva, dar nu am putut să înaintăm mai departe. Apoi am chemat subconștientul, ca să îi pun întrebări. Am avut probleme să trec dincolo de mintea sa conștientă, ca să vorbesc cu el. Credeam că va trebui să îl condiționez cu un cuvânt cheie și va trebui să ne întâlnim altă dată, pentru că lucram deja de o oră cu clientul.

Descoperirea a venit atunci când l-am întrebat ce semnificație are zidul. Deodată a explodat într-o avalanșă de emoții. A plâns foarte mult. Știam că am spart rezistența și vom putea afla despre ce este vorba. De câte ori un pacient are astfel de reacții, știu că am dat peste ceva important. Este imposibil să falsifici emoțiile. Ele sunt reale.

L-am lăsat să plângă o vreme ca să își curățe sistemul, apoi l-am liniștit. Tot ce a reușit să spună a fost: „Sunt mii și mii și mii de vieți.” Statuile de pe zid reprezentau toate viețile lui în care a fost războinic. S-a văzut în diferite feluri de armură și uniformă, în perioade multiple de timp. „Mii și mii de vieți”, murmura el. A spus printre hohote de plâns: „Sunt atât de inutile. Ucid, ucid și iar ucid.” Când am reușit să îl calmez, subconștientul a spus că nu i se permite să vadă ce a făcut pentru că era prea mult, l-ar fi copleșit. Asta era semnificația simbolurilor de pe ușă și de pe perete. Nu i se vor arăta detalii, dar i s-a arătat suficient ca să înțeleagă mesajul.

Motivul pentru care a revenit pe Pământ ca muzician, era ca să își schimbe viața complet. Oamenii care se ocupă de muzică sunt de obicei mult mai blânzi și mai delicați. Am uitat să spun că în viața prezentă era homosexual. L-am întrebat mai devreme în interviu: „Ai trăit pe vremea Războiului din Vietnam și a Războiului din Coreea. De ce nu te-ai înrolat?” A răspuns că a trebuit să completeze niște formulare și exista o rubrică în care trebuia să spui dacă ai tendințe homosexuale. El a răspuns cinstit și nu a mai trebuit să meargă la război. L-au respins. Am înțeles atunci de ce era homosexual. Acest lucru l-a ajutat. Mai târziu a spus și el că înțelege de ce are această tendință homosexuală. A înțeles și de ce îi plăcea muzica atât de mult.

I-am spus subconștientului că am crezut că va merge într-o viață de muzician, pentru că îi plăcea muzica atât de mult și a interpretat diferite feluri de muzică, de la o vârstă fragedă. Subconștientul a răspuns: „Nu, nu este așa. Cu toții avem muzica în noi. Ea se află în jurul nostru tot timpul, dar nu o folosim. În viața

prezentă i s-a permis să o aducă la suprafață, dar ea a fost mereu acolo. Chiar și în viețile acelea oribile în care omora, el a avut această abilitate. Muzica era acolo dar el o ignora, pentru că nu trebuia să se ocupe cu ea în viețile acelea. El nu a adus o abilitate sau un talent dintr-o viață trecută. Muzica a fost întotdeauna o parte delicată a sa, pe care s-a concentrat abia în această viață. Dar el a spus că mai există ceva. Se înfuria foarte ușor. Întotdeauna a simțit că dacă se înfurie suficient de mult ar putea să ucidă cu ușurință, așa încât a încercat să își controleze furia. Ca muzician și homosexual, el și-a suprimat o mare parte din această tendință masculină de războinic. Se întreba dacă nu cumva trebuia să fie femeie. Subconștientul i-a răspuns că nu, asta nu ar fi rezolvat problema la fel de bine ca o viață de bărbat cu tendințe feminine.

Când s-a trezit, a vrut să știe dacă să continue explorarea vieților trecute, dar eu nu credeam că este bine așa ceva. Subconștientul i-a spus clar că așa ceva nu i-ar face bine și a ridicat bariere. „Nu ai face față la așa ceva. Lasă viețile trecute și concentrează-te pe viața prezentă.” El a făcut bine că și-a controlat tendințele violente. Așa trebuia să facă.

Acest caz subliniază încă odată că subconștientul nu va permite unei persoane să vadă ceva la care nu poate să facă față. Acest lucru este important. Eu îmi fac întotdeauna griji atunci când lucrez cu adolescenți sau cu persoane care nu sunt suficient de mature ca să poată face față scenelor traumatice, dar am mereu încredere că subconștientul va ști ce este bine pentru clientul meu.

Am mai întâlnit și alte astfel de situații. Un bărbat a mers într-o viață în care era general în Războiului Civil American. Toată lumea îl lăuda victoriile și vitejia în luptă, dar a spus că lumea nu știa cât de tare s-a săturat el de viața de soldat. Se săturase de război, de ucideri și sânge. Când am contactat subconștientul, acesta a spus că clientul meu avea o serie întreagă de vieți de soldat, una după alta, una după alta, multe vieți în care a fost războinic și soldat. El a spus: „Lumea vorbește despre gloria militară. Dar eu sunt acest mare războinic, și văd că nu e ceva de care să fii mândru. Uciderile și sângele sunt oribile.” Așa încât în viața prezentă a revenit pe Pământ ca o persoană cu dizabilități, ca să nu mai fie

înrolat în armată şi să nu mai fie soldat. Asta are sens. Poate că şi muzicianului care cânta la orgă îi plăcea prea mult să ucidă. S-a luat hotărârea: „Acum vom face altfel. Va fi o schimbare dramatică.” Soldatul din Confederaţia Sudului s-a hotărât singur: „Nu mai vreau să ucid. Nu mai vreau să fac asta.” Cine ştie? Putea să aleagă această cale, sau putea să o aleagă pe cealaltă.

Am mai avut un caz care arăta faţa urâtă a războiului, despre care de obicei nu se vorbeşte. Un bărbat a mers la mai mulţi terapeuţi prin hipnoză şi a încercat să acceseze vieţile trecute, dar nu a reuşit. Când a intrat în transă, tot ce a putut să vadă era culoarea roşie. A venit la mine ca să îl ajut să treacă dincolo de culoarea roşie. Am găsit răspunsul. În toate sesiunile, mersese în ziua morţii sale. Am accesat o viaţă în care era un tânăr la începutul Primului Război Mondial. S-a înrolat ca soldat, pentru că acest lucru era pentru el o aventură. Nu mai plecase niciodată de acasă. A fost trimis pe frontul din Franţa şi a fost o experienţă oribilă şi traumatizantă. A ajuns în toiul luptei. Bombele explodau în jurul său. Mirosea foarte tare a fum şi a sânge. Mureau foarte mulţi oameni şi încercau să îi îngroape la faţa locului, pe câmpul de luptă. Dar după ce îi îngropau, cădeau alte bombe care exlodau, şi morţii ieşeau din pământ. Peste tot erau bucăţi de mâini, picioare şi braţe. Încercau să le îngroape din nou în pământ şi adeseori făceau asta cu mâna goală. Asta explică problemele de artrită de la încheieturile mâinilor, din viaţa prezentă. Amintirea acestei experienţe oribile s-a întipărit în această parte a corpului.

Plângea ruşinat că s-a lăsat înşelat şi a crezut că războiul este o aventură nobilă. Era speriat şi confuz şi vroia doar să meargă acasă. Simţea că ar fi trebuit să fie curajos, dar îi era frică şi îi era ruşine pentru că îi era frică. Era un biet tânăr înspăimântat, aruncat în mijlocul unui mare război. Era şocat de ceea ce vedea în jur. Striga: „Sunt un laş. Sunt un laş. Nu vreau să mă aflu aici!” Apoi am ajuns în ziua în care a fost omorât. S-a întâmplat pe câmpul de luptă. A explodat o bombă şi l-a făcut bucăţi. Aceasta era explicaţia pentru culoarea roşie de la începutul sesiunii. A mers în momentul morţii, în care vedea sângele care ţâşnea din el când bomba l-a făcut bucăţi. Culoarea roşie era ceea ce a văzut el în ultima clipă din viaţă.

Toate aceste vieţi se topeau una în alta şi arătau un singur lucru: Trebuie să te schimbi şi să mergi în altă direcţie. Nu mai vezi nimic atunci când te prinzi în acelaşi făgaş şi repeţi acelaşi tipar. Un astfel de tipar face dificilă schimbarea, pentru că s-a întipărit foarte adânc în persoana ta şi în memoria celulară.

Capitolul 17

Revenirea la Sursă

Inchizitorul

Viața trecută a Judithei explorează istoria. În mod cert ea nu ar fi ales această poveste pentru a crea o fantezie. A accesat o viață în care a fost un preot din Biserica Catolică, în perioada de vârf a persecuțiilor Inchiziției. Era un judecător fanatic, obsedat de distrugerea persoanelor considerate „dușmani ai bisericii”. În această categorie intra oricine gândea diferit și nu respecta regulile stabilite de Biserică, mai ales vindecătorii cu plante medicinale și persoanele care venerau natura conform religiilor mai vechi. Oamenii condamnați nici nu trebuiau măcar să fie vinovați. Era suficient să îi suspecteze. Era hotărât să distrugă orice persoană care era diferită de canon. A devenit atât de priceput în vânarea și executarea acestor nenorociți, încât a fost promovat și a ajuns un funcționar înalt în cadrul bisericii. În final a ajuns să aibă o putere foarte mare și un egou imens. Și-a condamnat la moarte propria soră, când a descoperit că folosea plante medicinale ca să ajute și să vindece săracii. Nu avea mustrări de conștiință și nu simțea nici o vină.

Nu s-a îndoit nici un moment că ceea ce făcea el este corect. Când a ajuns la sfârșitul vieții credea că va merge în rai și va fi primit în sânul lui Dumnezeu, ca să rămână acolo pentru eternitate. Îndeplinise voia Domnului și se aștepta să fie răsplătit. Prin urmare a fost foarte surprins când nu s-a întâmplat acest lucru. După ce a ieșit din trup, a fost întâlnit de ființe de lumină strălucitoare, care l-au dus în alt loc. Aceste spirite nici măcar nu vorbeau cu el și nu i-au răspuns când

le-a întrebat dacă merge în rai, ca să îl vadă pe Dumnezeu.

A fost dus într-un loc în flăcări. „Văd flăcări în jur. Sunt ca soarele, dar nu este soarele. Este un alt loc unde sunt flăcări, dar sunt altfel de flăcări decât cele pe care le cunoaştem noi. Desigur primul lucru care mi-a venit în minte a fost că l-au dus în iadul din Biblie, un loc al focului etern şi al durerii, în care va trebui să plătească pentru modul în care a abuzat de autoritatea sa în viața de inchizitor.

Dar știam că nu poate fi așa, pentru că în munca mea am descoperit că nu există iadul. Iadul este invenţia bisericii. El nu există, dar dacă o persoană moare şi crede cu adevărat că va merge în iad pentru că a trăit o viață păcătoasă (și trebuie să meargă în iad așa cum a promis biserica), atunci dorința i se va îndeplini. Atunci va experimenta lucrul la care se așteaptă, pentru că atragi lucrurile de care te temi. Dar nu va rămâne acolo multă vreme, pentru că locul acela este doar o iluzie creată de mintea sa. Când își dă seama de acest lucru cu ajutorul ghizilor și al îngerilor, sufletul poate să plece de acolo și să meargă unde trebuie să fie cu adevărat. Așa încât am știut că locul în flăcări pe care îl descria preotul, nu putea să fie iadul.

„Nu este Soarele. Acest loc se află în altă parte. Ei îmi spun că este un loc de odihnă, un loc unde să revii și să aștepți. Îmi vine în minte cuvântul „reprogramare”. Este un loc unde se află cunoașterea. Aici nu există timp. Nu știu cât timp am rămas aici. Pur și simplu sunt aici, unde se află acest foc galben-auriu. Dar nu este foc, este o energie.”

D: Dar nu credeai că se va întâmpla așa ceva.

J: Nu, nu!

Din experiența mea știam că un suflet poate să rămână într-un astfel de loc multă vreme, așa încât am dus-o pe Judith înainte, până în momentul când era gata să plece din acest loc.

D: Te conduc afară din locul acela?

J: Da. Dar eu nu vreau să mă întorc.

D: Ei îți vorbesc?

J: Nu. Ei nu vorbesc ca noi. Ei nu comunică prin cuvinte, ca noi. Ei doar îmi transmit că trebuie să ne întoarcem.

D: Ți-au explicat de ce trebuie să te întorci?

Copleșită de emoții, Judith a început să ofteze și să plângă. Am asigurat-o că e în regulă să aibă emoții și ar fi mai bine dacă mi-ar explica de ce se simte așa.

J: Trebuie să revin acolo din alt unghi, pentru că atunci când intri acolo în trup, este prea greu.

D: Te prinzi în energia de acolo, nu-i așa?

J: Da. Este prea greu. Ei îmi spun să revin în locul acela.

D: Ce îți spun ei?

J: Mi-au comunicat că trebuie să coborâm pe această planetă, că trebuie să ajutăm planeta și ființele de aici să înțeleagă despre această sursă de energie. E vorba de o energie specială, care este adusă pe planetă. Vine din locul în flăcări, din locul de odihnă. Este un loc de întinerire, de claritate și cunoaștere. Este un loc din acest Univers unde se păstrează cunoașterea universului, cunoașterea de pe toate planetele și din toate formele de viață din sistemul solar. Această energie trebuie adusă pe Pământ, ca să ajute omenirea. Aici vin ființe din multe locuri, nu numai de pe Pământ. În Statele Unite se vorbește despre un „creuzet” (melting pot în engleză) în care se întâlnesc și se combină diferite etnii. Aici este un astfel de „creuzet” unde se întâlnesc diferite forme de viață, dar o parte din ele nu sunt omenești. Modul în care s-a format viața pe această planetă a fost extrem de dens și dureros. Formele gând care însoțesc aceste trupuri îndeamnă oamenii să facă rău semenilor și naturii. Ei spun că acest fenomen este firesc. O parte din cei care am venit din locul în flăcări, am venit ca să ajutăm la transformarea energiei și ca să aducem o altă sursă de energie, care să ajute. Vom aduce pe Pământ starea din acest loc în flăcări, și o vom transmite într-un mod pe care oamenii să poată să îl primească.

D: Te trimit înapoi ca să plătești pentru lucrurile pe care le-ai făcut ultima dată? (Nu, nu) Nu trebuie să plătești pentru ce ai făcut?

J: Asta face parte din forma gând umană.

D: Mă gândeam la karma.

J: Karma face parte din forma gând umană. Eu am avut multe vieți pe această planetă. O parte din această experiență are de a face cu trăirea „empatiei”. Am vrut să știu ce simt oamenii, să cunosc emoțiile pe care le experimentează, pe care le-am acumulat viață după viață. Dar nu am venit aici ca să învățăm oamenii despre acest lucru. Acest lucru nu este real și nu este necesar. Acest lucru nu există în locul în flăcări. Nu există acolo.

D: Dar Pământul atrage oamenii.

J: Așa este. Așa mi s-a arătat, dar nu este ceea ce există cu adevărat. În locul în flăcări nu există așa ceva. Nu este necesar, ca să spunem așa. E un fel de ecran uriaș, pe care se perindă imagini... o viață după alta. Nu mi s-a arătat cum am ajuns aici. Nu mi s-a arătat asta.

D: Dar în această viață trebuie să revii în trup de femeie și să faci diverse lucruri.

J: Da, așa este.

Am chemat apoi subconștientul și l-am întrebat de ce a ales să ne arate această viață foarte negativă, în care a fost preot.

J: Ca să înțeleagă despre folosirea greșită a puterii. Ca să nu își folosească iarăși puterea într-un mod greșit. Când își va aminti de ce se află aici și de unde vine, oamenii îi voi da multă putere. Va primi informații din ce în ce mai clare din locul în flăcări, din locul cunoașterii. Trebuie să își amintească să nu fie tentată de putere când este om, să nu cadă iar în capcana în care a căzut altădată.

D: M-a surprins să văd că inchizitorul nu a fost condamnat pentru ceea ce a făcut. El a fost responsabil de uciderea a mulți oameni.

J: Da. Era dezechilibrat. A înșelat mulți oameni. Această experiență l-a ajutat să înțeleagă pe deplin, pe deplin, pe deplin ce este adevărata putere, manipulare și exploatare.

D: M-a mirat că atunci când a ajuns în lumea spiritului, nu a fost condamnat pentru că a făcut aceste lucruri negative.

J: Aceasta este o parte din forma gând umană referitoare la modul în care funcționează lucrurile.

D: Dar Judith nu trebuie să regleze Karma?

J: Nu într-o măsură egală cu răul pe care l-a făcut. Ea a învățat multe lucruri în copilărie de la tatăl său și de la oamenii cu care a crescut. Ea vede multe lucruri și o doare să vadă distrugerea omenirii, și acest lucru poate fi numit „karma” sa.

Deși au spus că Judith nu trebuie să regleze karma, se pare că totuși a plătit. Judith a experimentat multe lucruri negative în copilărie și în adolescență. Nu cred că a scăpat complet de plata karmei. Ceea ce faci, revine la tine. Singura deosebire este gradul în care a plătit. Eu cred că subconștientul vedea lucrurile dintr-o perspectivă mai largă. Ea trăiește acum o viață complet diferită de cea de atunci, dar a vrut să știe de unde vine.

J: Ea vine din Sursă, ca toată lumea.

D: Locul în flăcări este Sursa?

J: Nu, nu este Sursa. Este un loc. Mai există şi alte locuri. Nu pot explica prin cuvinte ce este locul acela. Fiinţe diferite vin din locuri diferite, iar locul în flăcări al cunoaşterii poate fi numit şi „Locul Central.” Mai există şi alte locuri înalte, nu dimensiuni... Nu găsesc cuvintele potrivite. Nu toată lumea vine pe planeta Pământ. Alţii merg în alte locuri.

Apoi am întrebat despre problemele fizice pe care le avea Judith, mai ales despre o durere în gât. Subconştientul a râs şi a răspuns: „Ea este cea mai mare durere în gât. Gândirea sa şi ataşamentul la corpul în care se află. Asta este durerea în gât. Felul cum gândeşte despre viețile trecute, în care crede că a făcut fapte rele pe care le păstrează în corp. Durerea în gât este punctul culminant al problemei, dar va dispărea. Nu mai avem nevoie de ea.” Apoi (aşa cum s-a întâmplat de foarte multe ori în munca mea cu subconştientul) am privit cum trimitea energie în acea parte din corp şi îndepărta problema de acolo.

D: Ea nu a vrut să vină de data asta, nu-i aşa?

J: Ea nu a vrut să vină şi încă mai există emoţii privitoare la această chestiune. Asta fiindcă s-a ataşat la forma trupului. Este foarte îndurerată de ceea ce a văzut în viețile trecute şi de distrugerile pe care le-a făcut, de suferinţele pe care le-a produs altor oameni. Ea continuă să vadă durerea şi suferinţa din jurul său. Această sesiune o va ajuta să ştie că toate acestea sunt o iluzie. Cei care se află în formă umană şi vor să afle ce trebuie să facă, cei care au fost trimişi ca să ajute

oamenii, pot cel mult să știe că există compasiune și iubire. Acest lucru este maximum care poate fi făcut acum pe această planetă. Acesta este cel mai mare bine pentru toți. Ea pare a se alinia cu misiunea sa în formă umană. Ea este un copil al lui Dumnezeu venit din locul cunoașterii, din locul în flăcări (sunt simple cuvinte), iar viața sa în trup va explora împărtășirea abundenței și a confortului, cu semenii.

***

Sursa

Când am avut primul meu caz în care un client a revenit la Sursă (prezentat în Volumul 1) am fost surprinsă și luată pe nepregătite. Așa cum am mai spus în această carte, de multe ori sunt luată prin surprindere când mi se prezintă o teorie nouă și informații noi, pe care nu le înțeleg. Atunci trebuie să procesez informația și să văd cum se potrivește cu celelalte materiale pe care le-am adunat. Când am accesat primele informații (despre care am scris cu 20 de ani în urmă în cartea Între moarte și viață), Sursa / Dumnezeu a fost descrisă ca o sursă de energie uriașă, care avea o putere incredibilă. Mi s-a spus că era imposibil să o descrii în termeni pe care mintea noastră omenească să îi poată înțelege. Forța era uriașă și au comparat-o cu cleiul care ține totul la un loc. Dacă Dumnezeu ar clipi o secundă, totul s-ar dezintegra. Ei au spus că deși credem că avem destulă cunoaștere în domeniul metafizicii, conceptul nostru privitor la Dumnezeu e doar un fir palid, în comparație cu totalitatea a ceea ce este Dumnezeu cu adevărat. Apoi ne-au spus: „Gândiți-vă la ceilalți oameni. Conceptul lor privitor la Dumnezeu nu este nici măcar cât un fir palid. Ei nu au nici o idee despre ceea ce este Dumnezeu cu adevărat.”

În acel caz pe care l-am prezentat în Universul convolut Volumul 1, femeia a descris Sursa ca şi cum s-ar afla în Soare. Dar nu era Soarele pe care îl cunoaştem din sistemul nostru solar. Era aşa-numitul Mare Soare Central. L-a descris ca o lumină strălucitoare, care nu ardea ca soarele. Era un loc de mare compasiune şi confort şi nu vroia să plece de acolo. După ce am avut acest caz, am început să întâlnesc mai mulţi oameni care au descris aceeaşi experienţă. Am prezentat aceste lucruri în Universul convolut Volumul 2. Acum întâlnesc foarte des astfel de cazuri. Oare asta se întâmplă pentru că am integrat informaţiile şi înţeleg conceptul? Sau e din cauza vremurilor în care trăim? Poate că a venit timpul ca oamenii să se trezească la realitate şi să înţeleagă cine sunt ei cu adevărat şi de unde vin?

***

Experiența în apropierea morții

Când a început această sesiune, Laura nu s-a găsit într-o viaţă trecută, ci a revenit la o întâmplare din viaţa prezentă, când a fost pe punctul de a muri. „Mă aflam la un restaurant cu prietena mea Jeanie. M-am sufocat cu mâncarea şi nu mai aveam aer. Eram protejată, nu trebuia să mor şi să părăsesc atunci planul fizic, dar eu nu ştiam asta. Mi s-a arătat atunci cât de protejată sunt. Mi s-a arătat ce este iubirea adevărată. Am mers imediat într-un loc unde există doar lumina albă. Mă simţeam bine să revin acolo. Vedeam îngeri în jurul meu. E cel mai frumos loc la care mă pot gândi. Nu mai există ataşamente. Doar existăm. Suntem conştienţi de oamenii cu care trăim pe Pământ, dar nu ne ataşăm la ei. Este atât de frumos, este atâta pace. Atât am putut vedea, fiindcă a trebuit să mă întorc. M-au dus acolo ca să îmi arate Iubirea, să îmi arate că sunt protejată. Dar nu eram gata să merg mai departe.

D: Ți-au spus că nu vei muri? Că nu a venit timpul să pleci?

L: Mi-au arătat că totul este în regulă, că pot face față la orice, pentru că ei sunt întotdeauna alături de mine. Prezența Eu Sunt este întotdeauna alături de mine. Întotdeauna.

D: Dar când venim pe Pământ uităm aceste lucruri, nu-i așa?

L: Da. Două săptămâni după aceea am fost tristă. Mă întrebam de ce sunt atât de tristă. Apoi mi-am dat seama că era din cauză că nu mai sunt în prezența Sa. Ei au vrut să îmi amintesc aceste lucruri, să le simt din nou. Era important să îmi amintesc și să simt aceste lucruri ca să am credință și să știu că sunt adevărate. Ca să nu îmi fie frică și să le vorbesc și altor oameni despre asta. Ca să știe, ca să își amintească. Dar îmi este atât de dor! (A început să plângă)

D: De ce ai aceste emoții?

L: Energia este atât de puternică, atât de iubitoare. Te curăță și te purifică. Îndepărtează tot ce este dureros și negativ. Nimic nu se poate atașa la ea, doar ce face parte din ea. Mă simt binecuvântată să știu aceste lucruri. Nu vreau să mai uit vreodată. Nu vreau să mai uit.

D: Este un loc?

L: Pentru mine este Prezența. Unii oameni descriu asta ca un loc, dar pentru mine este Prezența pe care o duc cu mine tot timpul. Lucrez ca să fiu mereu cu

ea. De acolo vin eu şi m-am îndepărtat atât de mult de ea. Unii din noi ne-am îndepărtat de ea mai mult decât alţii. Dar ea este mereu acolo. Ne priveşte şi ne aşteaptă.

D: De ce se îndepărtează unii oameni mai mult decât alţii?

L: E alegerea lor. Ei nu înţeleg ce se petrece. Cred că nici eu nu trebuie să înţeleg asta acum. Dar există Întunericul. Există lucruri care s-au îndepărtat foarte mult, care nu mai sunt în această prezenţă. Oamenii uită. Se lasă prinşi în materie, în realităţile dense de jos. Unii oameni, atunci când mor, trec printr-un tunel, pentru că durează o vreme ca să revină acolo. Ei trebuie să călătorească pentru a reveni acolo. Prezenţa vrea ca oamenii să ştie că Ea se află mereu acolo pentru ei. Ea se arată celor care au nevoie să o vadă. Unii de noi ne străduim mai mult decât alţii să fim cu Ea şi o ducem în noi, deşi uneori nu suntem conştienţi de acest lucru şi nu aveam încredere. De asta mi s-a arătat că Prezenţa este mereu cu mine. Eu pot să construiesc Prezenţa în interiorul meu.

D: Ce funcţie are tunelul, pentru astfel de oameni?

L: El este călătoria care îi duce înapoi.

D: Ei nu merg imediat în acest loc frumos, atunci când mor?

L: O parte din ei merg. Cei care sunt mai conectaţi, care sunt mai conştienţi, care lucrează mai mult cu ei. Nu toţi. Depinde şi de ce anume are de făcut o persoană. Depinde ce a venit să facă aici. Depinde şi de cât de conectaţi au fost atunci când au venit aici.

D: Deci ca să revină, ei trebuie să treacă prin ceva. Ei trebuie să facă o călătorie.

L: Corect.

D: Deci ai avut această experiență, ca să trezești din nou în tine aceste sentimente. Dar ai spus că tu cunoașteai acest sentiment, că îl purtai oricum în tine.

L: Da, dar nu era așa. Când mă aflu în planul fizic, când revin aici, este mai greu să mă conectez la el. Este mai greu să fiu cu el. Dar el este foarte, foarte puternic. Atunci m-am simțit cel mai aproape de el. Încă mai continuă să mă învețe și să mă ajute.

Apoi Laura a început să aibă senzații fizice neplăcute. I s-a făcut rău și m-a rugat să o scot din trasă. Dar eu am preferat să lucrez cu ea ca să îi echilibrez senzațiile fizice și să îi îndepărtez starea de rău, ca să îi ajut trupul să revină la o stare de normalitate. Subconștientul m-a instruit cum să vorbesc cu trupul Laurei. După câteva momente am văzut că s-a liniștit și am putut să merg mai departe. Într-o astfel de situație hipnoterapeutul nu trebuie să se sperie, pentru că subconștientul nu va permite să i se întâmple nimic rău corpului fizic. Este treaba subconștientului să protejeze trupul fizic. Mai mult decât atât, dacă hipnoterapeutul se sperie și nu este sigur de sine, pacientul își va da imediat seama de acest lucru, din cauza sensibilității sporite din starea de transă adâncă. Acest lucru va cauza și mai mult disconfort, pentru că pacientul nu va mai avea încredere în abilitățile terapeutului de a controla situația. Întotdeauna este mai bine ca terapeutul să nu trezească clientul, doar pentru că nu are siguranță de sine și îi este teamă. Eu vorbesc întotdeauna cu clienții și îi liniștesc, îndepărtând orice senzație de disconfort fizic. Când am văzut că lucrurile au revenit la

normal, am întrebat: „În ce parte a trupului aveai senzația de disconfort?”

L: În inimă. Inima o luase razna, pentru că era atât de deschisă.

D: Poți să îi întrebi de ce ai avut această reacție?

L: Au vrut să îmi arate că nu putem trăi în această energie tot timpul. Că există o separare. Există un voal. Trupul meu poate să facă față la mai multă energie decât trupul altor oameni, am înțeles asta. Dar vibrația poate urca atât de mult încât trupul fizic să nu mai poată face față. Este sănătos pentru mine să știu asta, să înțeleg că trupul fizic are limitările sale. Atâta timp cât spiritul se află în planul fizic, el nu poate reveni pe deplin în locul acela.

D: Deci au vrut să îți arate aceste lucruri, sub forma unei experiențe. (Da) Dar știm că nu ai fost într-un pericol real.

L: Nu. De asta te-au instruit prin mine și ți-au arătat cum să vorbești cu trupul meu.

D: Ei vor ca tu să ții minte această experiență. (Da, da) Să ții minte că nu poți experimenta această vibrație în totalitatea sa.

L: Nu, corpul nu ar face față.

D: Va trebui să folosești această energie?

L: Ei pot să o aducă în mine, atunci când este nevoie de ea. Nu trebuie să mă străduiesc atât de mult să o caut, cum credeam. Trebuie doar să cer să vină, să am încredere şi să ştiu că este folosită cum trebuie. Asta aduce o pace a minţii. E bine să știu că nu trebuie să mă străduiesc atât de mult, cum credeam. Pot folosi această energie ca să lucrez cu ea pe alți oameni. Ea va fi mereu cu mine.

D: Era deja acolo, sau au pus-o acolo acum?

L: Să zicem că mi-au făcut o revizie. (Râde) Se află în structura mea cristalină.

D: Am mai auzit despre structura cristalină. Poți să îi rogi să explice ce înseamnă asta?

L: Te ajută să te racordezi la maxim la Sursă. Structura cristalină o aduce în planul fizic.

D: Structura cristalină face parte din trup?

L: Este codul din trup.

D: Noi credem că trupul este format din carne, mușchi și oase. Noi nu credem că trupul are cristale în el.

L: Există diferite nivele ale codurilor de structură. Dar există o structură cristalină în trup.

D: Te referi la cristale propriu-zise? (Da, da) Acestea se află în oase?

L: Se află în ADN.

D: Este ceva separat de ceea ce înțelegem noi prin structura fizică a anatomiei omului?

L: Este un cod care există în ea.

În acest punct „ei” au întrerupt din nou sesiunea, spunând că trupul Laurei are nevoie de odihnă. I-au liniștit trupul, care experimenta efecte secundare, din cauza contactului cu energia foarte puternică a Sursei. „Inima sa este puțin prea deschisă acum.” Iubirea este atât de intensă, încât nu poate fi descrisă. Ea există în structura noastră celulară, într-un anumit grad. E ca și cum m-am cablat la marele computer, la circuitele principale. Fiecare celulă din corp s-a cablat la ele.”

D: Asta produce o supraîncărcare, nu-i așa? (Da) Am mai întâlnit și alți oameni care au revenit la Sursă și au descris-o ca o mare iubire, dar nu au avut astfel de reacții fizice. Există un motiv pentru care te comporți diferit?

L: Trupul fizic nu a putut să facă față. Ceilalți au primit mai puțină energie și a fost destul pentru ei. Dar Laura va folosi această energie în munca sa. „Ei” aduc mai multe energie în trupul ei fizic, pentru că ea va trimite în afară această energie.

D: Cum va folosi Laura această energie?

L: O poate folosi prin gândurile sale. O poate folosi prin ochii săi. O poate folosi prin atingere. Trebuie doar să ceară să vină vibrația potrivită pentru fiecare persoană, pentru fiecare situație. Acum i se modifică structura celulară.

D: Cum anume se modifică structura celulară a Laurei?

L: Uneori cuvintele tale și cuvintele noastre sunt dure. Informațiile trebuiesc procesate prin creierul Laurei.

D: Da. Știu că uneori limbajul nostru nu este suficient.

L: Uneori când răspunsul nu vine imediat, trebuie să procesăm prin creier. (Pauză) Laura nu are un vocabular, deci vom vorbi prin... (Pauză) Energia celei de a Șaptea Raze poate veni acum. Laura se va acorda la a Șaptea Rază.

D: Ce este energia celei de a Șaptea Raze?

L: Este Energia Cristică. Structura cristalină la nivel celular va trebui să se schimbe, pentru a susține vibrația Energiei Christice, ca să o împartă cu trupul. Vibrația celulară trebuie să se reformuleze pentru a susține vibrația Energiei Christice, fără a dăuna trupului. Pentru ca acest corp fizic să continue să trăiască în acest plan.

D: Când spui că energia va rămâne în acest corp, vrei să spui că va rămâne doar atâta timp cât ea își îndeplinește munca?

L: Nu va fi acolo tot timpul. Nu la cota aceasta. Va fi doar o parte din energia de acum. Altfel corpul nu ar rezista. Am făcut acest experiment de testare, ca să vedem dacă este în regulă că această energie să revină în trup. Dar nu trebuie să fie mereu cu tine, Laura. Cuvântul „canal” nu este un cuvânt potrivit. Dar Laura va putea să canalizeze energia către persoana sau situația cu care lucrează.

Apoi am pus din nou o întrebare la care nu s-a răspuns mai devreme, când m-am oprit pentru ca trupul să își poate reveni.

D: Structura cristalină se află în gene sau în ADN?

L: Te naști cu ea. Dar codul poate fi schimbat.

D: Te naști cu acest cod?

L: Și cu abilitățile, cu scopul în viață pe care l-ai ales când ai venit în trupul fizic, cu ceea ce ai ales.

D: Și aceste lucruri pot fi transformate, dacă este potrivit?

L: Da. Codul poate fi schimbat, dacă alegi asta. Dacă te afli pe cale, se va schimba. Există momente în viață când îți poți schimba codul. Când ajungi la o răscruce.

D: Când poți alege dacă vrei să mergi într-o direcție sau în alta.

L: Corect.

D: Eu am fost derutată, pentru că atunci când mă gândesc la ceva cristalin, mă gândesc la cristale.

L: Este cel mai potrivit cuvânt din vocabularul vostru. Nu e vorba de cristale ca în planul fizic. Sunt mai degrabă cristale eterice. Este vorba de o energie. Am văzut că sunt de multe culori. Energia este așezată într-un tipar numit structură cristalină, dar este doar o parte din ea. E greu de explicat în cuvintele voastre.

D: Nu poți explica totul în limbajul nostru. De asta pun atâtea întrebări.

L: E bine că întrebi, dar e greu de explicat prin această voce.

D: Deci experiența pe care tocmai am avut-o, i-a transformat codurile. Asta s-a putut face doar în timp ce am lucrat cu ea?

L: Noi am profitat de această oportunitate. A fost un moment de relaxare totală, de încredere și deschidere. Avea nevoie să o ghideze cineva din planul fizic. Avea nevoie să știe că totul este în regulă. Avea nevoie de cineva în care să aibă încredere. Cineva care să nu oprească procedura și să liniștească trupul. Ea este acum un canal mult mai curat. Ne bucurăm de acest lucru. Va fi un canal care va ajuta la vindecarea oamenilor. I-am reactivat și câteva abilități pe care le-a avut altădată.

D: O! Ce fel de abilități?

L: Abilități „extraterestre”, cum le spuneți voi. (Râde) Bineînțeles că voi sunteți de fapt extratereștri. Îmi vine să râd de felul cum vedeți voi lucrurile.

D: Te referi la abilități de la extratereștri, sau ce vrei să spui?

L: Mă refer la abilități mai vechi pe care le-a avut în viețile trecute, care țin de conștiința înaltă. Este vorba de aducere energiei din alte dimensiuni, ca să ajute în această dimensiune.

D: La ce vieți te referi?

L: Ea a fost pe o altă planetă. A fost o experienţă frumoasă de pace, calm şi iubire. Avea un corp de lumină. Călătorea mult. O, cum călătorea! Putea călători cu gândul. Vibraţia era mai înaltă. Era mult mai aproape de vibraţia Sursei. Călătorea peste tot, nu existau limitări. Putea merge pe orice planetă, în orice loc. Planeta pe care trăia atunci se afla în conştiinţa unităţii. O, vorbeşte mai departe despre asta! (Oftează) Dar sperăm că veţi experimenta şi voi asta.

D: Când se afla în trupul acela, erau cu toţii interconectaţi?

L: O, da! Nimic nu era separat.

D: E ceva diferit de Sursa pe care tocmai a experimentat-o?

L: Erau mult mai conectaţi la Sursă decât voi. Voi vă aflaţi mult mai departe de ea! Păcat! Este trist.

D: Ce abilităţi doriţi să reactiveze, pentru ca să le folosească acum?

L: Abilităţile de vindecare sunt doar o parte mică din ceea ce se reactivează. Este vorba de abilitatea de a vindeca gândirea planetei.

D: Ştiu că planeta este o fiinţă vie, dar ce vrei să spui exact?

L: Pentru ca planeta şi oamenii de pe planetă să se poate vindeca, este necesar să

se vindece gândurile de pe planetă și din jurul planetei. Aceste gânduri omoară planeta și oamenii.

D: De unde provin aceste gânduri?

L: Aceste gânduri au fost manifestate în dimensiunile de jos, în lumile de jos, care sunt mai dense decât planul fizic. Este vorba de falsitate, de lăcomie și de alte lucruri care nu fac parte din conștiința Iubirii Pure care este Dumnezeu. Ele nu fac part din Dumnezeu. Se găsesc în planul fizic.

D: Aceste lucruri trebuiesc vindecate?

L: Da. Acesta este A Doua Venire a lui Cristos, cum o numiți voi. Când conștiința planetei se transformă, se produce vindecarea.

D: Întotdeauna am știut că nu e vorba a doua venire a unei persoane.

L: Este vorba de conștiință sau conștiență. Poate avea multe nume. Când a venit Iisus, el a fost capabil să conțină Energia Christică. El a fost un deschizător de drum care v-a arătat acest tipar de gânduri, această formă gând, care este extrem de puternică. Ea ne ajută să ne conectăm la voi.

D: Deci voi doriți ca Conștiința Christică să revină pe planetă?

L: Da. Este a doua venire a lui Christos. Trebuie să vindecăm gândurile negative ale planetei, să le oblojim şi să le vindecăm. O parte din misiunea Laurei este să lucreze pentru asta.

D: Pare a fi o misiune foarte mare şi importantă. Cum trebuie să o abordeze ea?

L: Prin intermediul gândurilor sale. Ajutând oamenii să îşi transforme gândurile, împuternicind oamenii, pentru ca ei să îi poată împuternici pe alţii. Pe măsură ce lucrează, îşi va reactiva noi abilităţi şi va descoperi noi căi prin care să lucreze. Vor apărea oportunităţi. Va simţi în inimă când apare o oportunitate. Îşi va aminti această experienţă şi o va simţi în ea. Am vrut să îi oferim o experienţă pe care să şi-o amintească. Trebuie să îşi păstreze mintea cât mai pură şi mai limpede posibil. Ea trebuie să înveţe oamenii gândirea pură, gândirea conştiinţei pure şi meditaţia. Trebuie să înveţe oamenii să îşi folosească gândurile, pentru a se trezi spiritual. Trebuie să schimbe formele gând. Oamenii creează multe entităţi, prin formele gând.

D: Acestea nu au fost create de la Sursă. Sunt forme gând care au fost create de oameni?

L: Da, da. Unele din ele nu sunt bune. Am curăţat aceste forme gând. Am curăţat pereţii de mucegai, ca să spunem aşa. Energia negativă sau demonii pot fi comparaţi cu un mucegai. Dar noi venim şi îl curăţăm de pe perete.

D: Această descriere se potriveşte cu ideea că gândurile sunt lucruri.

L: Da. O acţiune greşită, liberul arbitru, folosirea drogurilor, creează. Cei care servesc din dimensiunile înalte, pot dizolva aceste energii şi le pot trimite în

Sursă. De asta suntem aici, ca să le trimitem în Sursă, ca să poată fi transformate în ceva pozitiv.

D: Deci nu este ceva fizic, este doar energie pe care au creat-o oamenii. (Da) Este diferită de elementali?

L. Da, este diferită de elementali. Așa cum și noi suntem diferiți de elementali. Dar așa cum noi generăm probleme, și ei generează probleme.

D: Credeam că ei sunt o formă de energie de bază.

L: Da. Dar au forme gând, cum avem și noi. Ne confruntăm cu formele gând create de alte ființe. Ne confruntăm cu tot ce creează celelalte ființe. (Râde)

D: De asta când oamenii merg uneori în anumite locuri, se simt rău?

L: Da. Atunci simt energiile negative din acele locuri. Oamenii le numesc „entități” sau „demoni”. Poți să le numești cum vrei.

D: Este energia lăsată acolo de cei care au trăit în acel loc?

L: Posibil. Sunt mai multe fațete. Prea multe.

D: Dar există și locuri care te ridică, care te înalță. Locuri cu energie pozitivă.

L: Da. Aceasta este reală. Este foarte reală. Când m-am lungit și am început să plâng, mergeam către Sursă. Simțeam iubirea pură care cobora spre mine. Simțeam cum curăță toate mizeriile din mine, ca să ne întâlnim la cea mai înaltă vibrație la care puteam să fac față. Sunt atât de recunoscătoare! Această amintire scurtă a fost minunată.

D: Deci o parte din misiunea Laurei, scopul său în viață, este să transforme această energie în energie înaltă, este să transforme gândurile oamenilor. Cum vreți să facă asta?

L: Prin cursuri și seminarii, prin broșuri și cărți pe care să le prezinte oamenilor. Va fi îndrumată, va primi inspirație.

D: Cum poți preda așa ceva? Ce trebuie să le spui oamenilor?

L: Începi prin a ține meditații. Le explici despre gânduri, cum se gândească. Cum se manifestă gândul în kineziologia de bază. Începi cu meditația de bază. Predai despre cum să schimbi tiparul de gândire, cum să schimbi gândurile. Poți începe cu un cuvânt. Modalități de lucru cu gânduri pozitive. Cum să le manifeste în viața lor. Pornești încet, cu broșuri și cărți pe care le dai la oameni. Aceste lucruri le vor schimba viața, le vor schimba tiparele de gândire și ei vor răspândi mai departe ceea ce au învățat.

D: Și în final vor transforma planeta.

L: Așa sperăm.

D: Ar fi bine ca oamenii să înceapă prin a schimba energia acasă la ei?

Mă gândeam la un anumit fel de ritual pe care să îl facă oamenii.

L: Să binecuvânteze casa. Să binecuvânteze spațiul în care trăiesc. Să îl umple de energie pozitivă și de pace. Bunecuvântată fie această casă! Pacea fie în această casă! Apoi binecuvântați-vă pe voi, trupul vostru, pentru că el este casa voastră. Binecuvântez această casă și cer ca toate energiile negative să fie trimise în Sursă. Eliberez în Sursă orice lucru negativ din această casă! Să fie transformat în iubire și binecuvântare, pentru binele cel mai înalt al celor care locuiesc aici. Lucruri simple scrise pe oglinda din baie, pe care să le spuneți în fiecare zi, până când încep să devină o parte din structura voastră cristalină. Scrieți la început cuvinte simple cum ar fi: iubire, pace, iertare. La început nici nu este nevoie să credeți în ele. Doar spuneți: iubire, pace, iertare. Oamenii trebuie să se ierte și să se iubească.

D: Oamenii cară în spate mult bagaj de care nu au nevoie.

L: Vor descoperi că atunci când își transformă modul de a gândi, toate aceste lucruri vor cădea de pe ei și viețile lor vor începe să se vindece. Și viețile celor din jur vor începe să se vindece.

D: Deci vindecarea se răspândește treptat și poate avea efect asupra întregii planete.

L: Da. Există oameni puternici pe planetă. Gândurile lor sunt puternice. Este nevoie ca ei să gândească puternic.

D: Acum există multe negativitate pe planetă, multă deprimare. Susţineţi ideea creării Noului Pământ?

L: Da, da. Face parte din asta.

D: Transformarea gândurilor? (Da) Gândurile negative vor rămâne pe vechiul Pământ? (Da) Când am început să lucrăm astăzi, am crezut că vom merge într-o viață trecută. Dar nu am făcut asta.

L: Viețile trecute nu mai sunt importante acum. Pentru Laura este important să își reamintească ceea ce știa înainte și să aducă această cunoaștere aici, ca să ajute oamenii să se elibereze de lucrurile de trecut și să meargă înainte.

D: Deci nu mai trebuie să explorăm viețile trecute?

L: Unii oameni au nevoie să facă asta. Viețile trecute pot fi relevante pentru ei, fiindcă îi pot ajuta să înțeleagă mai mult și să se vindece. Dar este important ca după aceea să adopți acest mod nou de gândi.

Lumina este întreagă. Ea trebuie să experimenteze individualitatea. Această idee îmi amintește de ceea ce am scris despre plante și animale. Ele fac parte dintr-un grup, așa funcționează ele, deși sunt individualizate. Pentru a progresa la stadiul de om, ele trebuie să își dezvolte o individualitate, o personalitate. Acest lucru se

întâmplă adeseori atunci când oamenii le arată iubire animalelor; atunci oamenii le ajută să își formeze o personalitate. Atunci un animal se poate separa de sufletul de grup. Se poate individualiza atunci și progresează. Animalele trebuie să facă asta pentru a deveni oameni. Cu toții facem parte din grupuri, începând cu interiorul corpului nostru și continuând apoi pe diferitele trepte, până înapoi la Sursă.

Capitolul 18

Scânteia se separă

Tocmai terminasem de făcut o regresie normală într-o viaţă trecută şi ajunsesem în momentul când personalitatea din acea viaţă a trecut în lumea spiritului. I-am dat instrucţiuni Edithei să găsească o altă viaţă trecută, pentru că utilizasem doar puţin timp din sesiune în prima regresie. Uneori subconştientul prezintă mai multe vieţi semnificative. Dar în loc să meargă într-o altă viaţă, ea s-a văzut într-o lumină frumoasă. „Urc tot mai sus. E ca şi cum aş fi lumina. Sunt în lumină. Nu este o lumină albă. Este o lumină aurie. E peste tot şi cred că fac parte din lumină. Cred că eu sunt lumină. Nu am un corp fizic. Este un sentiment minunat, dar nu mă aşteptam la asta. Sunt formată din scântei mici aurii, dar toate sunt una şi eu fac parte din acest întreg.

D: Eşti singură sau mai sunt alte fiinţe în jur?

E: Nu mă simt ca o fiinţă separată. Mă simt mai degrabă... cum se explic? Sunt unul din mulţi, dar devenim cu toţii unul. Avem sentimentul de apartenenţă. E ca şi cum am face parte din Unime. Nu suntem separaţi. Pot să identific scânteia mea, punctişorul meu. Punctul meu face parte din toate punctele, cumva. Mai sunt şi alte puncte. Sunt multe puncte. Nu există sentimentul de singurătate şi separare. Pot să spun care este punctul meu. Simt că sunt una cu celelelte puncte, că fac parte din lumină.

D: Poţi să comunici cu celelalte puncte?

E: Prin sentimente, prin trăire. E ca şi cum comunicarea ar fi acest sentiment al unimii. Nu există sentimentul de separare. Știu că e ciudat, dar pot să identific punctul meu, care este diferit de celelalte.

Când a încercat să explice acest concept pe care nu îl cunoştea, a întâmpinat dificultăţi de exprimare. Ezita şi făcea multe pauze. Mai târziu, am șters bâlbâielile din transcriere. M-am hotărât să o duc înainte în timp, în momentul în care s-a hotărât să părăsească acest loc frumos.

A văzut un canal de lumină care se despica din lumina cea mare. A văzut cum canalul a preluat un punct individualizat (sau scânteie) şi l-a purtat în altă parte. „Văd cum coboară. Este o parte din suflet care se naşte. De fapt coboară mai multe lucruri. Acesta este doar un aspect. E ca şi cum ai vedea ceva care se divide în două sau trei părţi şi apoi intră în această formă rotundă, care pare a fi o celulă care începe să crească. Nu e numaidecât o persoană. Poate fi o persoană, dar poate fi şi ceva din natură. E doar un aspect, aşa cum am spus. De fapt se petrec mai multe lucruri. Dar acum mă uit la acest punct, care are legătură cu partea de suflet. Este o parte din suflet.”

Se pare că nu au fost consultaţi dacă vor să coboare. Punctul (sau scânteia) a fost pur şi simplu preluat de canalul de lumină şi depus pe Pământ. Ea a încercat să descrie cât mai bine procesul. „E ca şi cum ai coborî şi ai deveni o persoană. A coborât ca să devină o persoană, dar deja exista ceva acolo şi a devenit o parte din acel ceva care era deja acolo.”

D: Ce se află deja acolo?

E: E ca și cum partea spirituală s-a unit cu partea fizică. Partea fizică se afla deja acolo, apoi este introdus spiritul în ea. Așa arată. Vehiculul era deja acolo, apoi a coborât spiritul în el.

D: Poți să simți această rază de lumină care te duce în jos?

E: Da. Este o lumină albă, de o culoare mai deschisă decât aurul. Are și nuanțe aurii, dar e mai strălucitoare. Văd cum aduce acest punct, care sunt eu. Dar nu mă mai simt acum ca un punct. Mă simt ca o energie, care este depusă în corpul fizic. Mă simt confortabil. Încă mai simt că fac parte din tot. Nu mă simt separată. Mă aflu acolo, dar încă mai am sentimentul de a fi una cu totul. Asta e ciudat, în această situație diferită.

D: Apoi lumina care te-a adus aici jos, pleacă?

E: Da, dar cumva ei se mai află încă aici.

Apoi și-a dat seama că lumina a coborât și s-a născut într-o formă. Și-a dat seama că este o plantă. „Fac parte din ea, în timp ce crește. Văd cum se deschide și eu sunt în centru. Acum nu mai fac parte din ea. Continuă să crească fără mine. Sunt deasupra ei. Nu mai simt că punctul se află în ea. Sunt doar conștiența care o privește. Am contribuit la creșterea ei, dar acum m-am separat de ea. Mi-am făcut treaba, iar acum pot alege ce treabă vreau să fac în continuare. Pot să aleg. Pot să fiu o entitate ca un punct sau... Punctele pot alege dacă vor să facă parte din procesul de creștere sau să facă alte lucruri. Alegerea vine la momentul potrivit. Pur și simplu știi ce vrei să faci.

Descrierea înainta prea încet, așa încât am dus-o înainte în timp, în momentul în care s-a hotărât ce vrea să facă. I-a venit greu să înțeleagă ce vede. A văzut un soldat în război. „Se presupune că trebuie să îl ajut. Nu simt că aș fi acest bărbat. Nu-mi dau seama de ce mă aflu aici. Mă văd ca o culoare roșie în jurul lui. Sunt și culori galbene și portocalii. Eu fac parte din culoarea roșie. care îl înconjoară. Nu sunt doar eu, mai sunt și alții. Îl ajutăm să ia o hotărâre. Noi facem parte dintr-o energie sau forță care îl ajută, de culoare portocalie, galbenă și roșie. Eu fac parte din culoarea roșie. E o situație de război. El trebuie să se hotărască dacă să omoare sau nu pe cineva, iar noi trebuie să îl influențăm să ia o hotărâre bună.

Deși părea derutată de această situație, se pare că era un fel de spirit păzitor care avea misiunea de a ajuta pe cineva. Am hotărât să o scot din această scenă și să lăsăm soldatul să aleagă ce va face. Am adus-o pe Edith înapoi în corp și am chemat subconștientul. În mod special vroiam să întreb despre canalul de lumină aurie, pentru că nu mai auzisem până atunci despre așa ceva.

D: Ea a spus că face parte din lumina aurie, că face parte din mii și mii de puncte mici. Apoi a apărut un canal de lumină aurie, care a depus-o pe Pământ. Ce a fost acesta?

E: Este voința divină, intenția. Când apare o necesitate, aceasta este împlinită prin voința divină.

D: Deci ea nu a trebuit să ia o hotărîre. S-a luat o hotărîre pentru ea.

E: Da. Ea făcea parte din lumina din acel canal sau puț. Canalul a venit în lumină și a depus punctul, în acea formă care creștea. Face parte din implementarea spiritului în planul fizic.

D: Acel canal de lumină este diferit de Sursă?

E: Nu. Este doar un aspect care face parte din voința divină în acțiune. Când este îndeplinită o necesitate. Este un proces. Mai bine zis este un aspect al procesului care face să se întâmple ceea ce trebuie, iar mai târziu ți se oferă posibilitatea alegerii. Cum să explic asta? Ești mulțumit oricum atunci când ești activat sau când ți se oferă posibilitatea alegerii. Sunt două domenii diferite.

Mi s-a apărut interesantă exprimarea „Când ești activat.” Se pare că înainte de asta faci parte din Sursă și ești mulțumit să rămâi acolo. Apoi când ești luat de acolo, ești activat pentru a funcționa ca o entitate separată (un punct, o scânteie). Apoi începe un proces diferit.

D: La început nu ai posibilitatea alegerii, dar apoi ți se oferă. M-am exprimat corect? Încerc să înțeleg.

E: Încerc să explic. Nu simt că am fost ceva înainte de a fi altceva. Dar așa funcționează lucrurile acum. E vorba de două stări diferite. Dar ești mulțumit, indiferent dacă alegi să te afli într-o stare sau să servești în cealaltă stare. Oricum te afli într-o stare în care îți alegi misiunea pe care o ai de făcut.

Lucrul cel mai interesant pe care l-am aflat în această regresie, a fost menționarea canalului (sau puțului) de lumină aurie. Eu am ascultat multe relatări despre Sursă, despre Marele Soare Central, despre minunata lumina albă din care venim cu toții. Mi s-a descris de multe ori modul în care ne-am separat de ea și am coborât în planul fizic, dar aceasta a fost prima dată când s-a menționat acest proces. Se pare că toate scânteile micuțe (sufletele individuale) sunt mulțumite să rămână în starea de fericire eternă, până când Cineva decide

că a venit vremea ca una din ele să se separe şi să pornească într-o călătorie de învăţare şi iluminare. Atunci canalul de lumină aurie se separă de Unicul şi devine o metodă de transport care depune scânteia în receptaculul în care va sta la început. Apoi procesul continuă.

Capitolul 19

Sfera

Când a coborât de pe nor, Jane s-a văzut într-un teren idilic dintr-un ținut de basm. A descris un peisaj frumos. Stătea lungită în iarbă într-o poiană, bucurându-se de fluturii și păsările din jur. În pădurea din apropiere se auzea o apă curgătoare. Un praf de polen auriu sclipea în aer, ca un „praf de zâne”. Dar apoi a spus: „Peisajul se schimbă. E foarte ciudat. Apar deodată lucruri care nu erau aici înainte. Văd un trib de băștinași cu pielea închisă la culoare. Stau în dreapta mea ghemuiți la sol și mă privesc. Se întreabă de unde am venit, dar eu nu știu. Mă simt de parcă doar aș observa ceea ce este este în jur. (Pauză) Ciudat! Mi se pare că arăt ca o sferă de lumină de culoare roșu burgund. E ciudat. Par a fi un glob de lumină care plutește acolo și observă scena.

D: Așa te văd oamenii aceia?

J: Se uită la mine, dar nu știu ce văd ei. Se uită la mine cum plutesc. Dar imaginea se schimbă. Nu a rămas multă vreme. Acum văd albia unui râu uscat și nisipos, cu copaci pe ambele maluri. Eu doar trec pe acolo. E foarte ciudat. Scenele se schimbă atât de repede, încât nu mă pot focaliza pe o imagine. Acum văd maimuțe în copaci. Apoi văd niște clădiri care arată... e prea repede. Nu simt că aș face ceva. Doar călătoresc și observ.

D: Corpul tău are tot formă de sferă sau te afli în interiorul unei sfere?

J: Nu simt că aș avea un corp. Doar simt sfera, văd sfera.

D: Și poți să mergi unde vrei.

J: Nu știu dacă merg unde vreau eu să merg, sau dacă merg unde sunt programată să merg. Dar când m-ai întrebat, m-am gândit că aș vrea să văd oceanul și deodată a apărut în fața mea, așa încât mă gândesc că probabil pot să merg unde vreau. Mă mișc la o înălțime mică deasupra solului, prin toate aceste scene. Simt că nu sunt programată. Cred că există programe, dar am oarecare control. Când una, când alta.

D: Să vedem de unde vine această sferă. Dacă ai fost programată, hai să vedem cine te-a programat. Putem vedea asta cu ușurință, mergând înapoi în timp. De unde vine această sferă? Când ai ai pornit în călătorie și ai început să observi aceste scene?

J: Simt cum sunt absorbită înapoi în timp. Mă mișc foarte repede. Văd planete în depărtare. Merg înapoi. (Pauză) Văd niște mașini de culoare gri argintie, acoperite cu un material asemănător sticlei de la ochelarii de soare. Mă deplasez înapoi. Ele se află de o parte și de alta a mea. Merg înapoi, unde se află această mașină. E sus pe cer. Era lumină, dar acum înaintentez prin întuneric. Simt că revin pe o stea. Sunt trântită la suprafața ei și mă amestec cu solul. Mașina era în spațiul cosmic. Erau mai multe mașini, care arătau la fel. Erau de o parte și de alta a mea, când am mers înapoi. Am trecut printre ele. Nu călătoream împreună. Eu am trecut printre ele.

D: Deci ai mers la această stea și te-ai reunit cu ea?

J: Da. E ca și cum o picătură de apă ar intra într-un eleșteu s-ar topi în el.

D: Cum te simți?

J: Mă simt bine. Asta mă întristează. Mă simt atât de bine.

D: Simți că ești singură sau mai sunt și alții cu tine?

J: Suntem cu toții acolo. Fac parte din întreg. Suntem la fel și suntem cu toții acolo. Văd o formă argintie, ca o minge de mercur. Când se reunește, e argintie și lichidă. Nu m-am format acolo, dar este foarte confortabil și familiar. Se simte bine. Simt niște gâdilituri în inimă. Mă unesc cu ea și e bine.

D: E bine dacă te simți confortabil. Să mergem acum înainte, în momentul în care ai plecat din această sferă și ai început călătoria. Ți-a spus cineva să faci asta?

J: Nu mi-a spus nimeni. Nu spune nimeni nimănui ce să facă. Știm pur și simplu. Toate părțile din noi care trăim aici, știm pur și simplu ce trebuie să facem. Și facem asta, pur și simplu.

D: Deci nu ți-a spus nimeni ce să faci. Pur și simplu ai știut că trebuie să faci asta.

J: Da. Nu a fost o întrebare. Nu a fost o discuție. Am știut când a venit momentul și am plecat.

D: Și ce trebuie să faci?

J: Să observ. Am luat formă și am ieșit din întreg ca și cum aș fi explodat din el, apoi am revenit înapoi în el, la fel de repede cum am plecat.

D: Ce formă ai luat când ai ieșit din întreg?

J: Eram un glob argintiu. E ca un cerc care iese din întreg, apoi întregul se reface și se netezește iar. La fel face și când mă întorc în el.

D: Deci ați simțit cu toții că asta trebuie să faceți. Că trebuie să plecați singuri, ca să explorați.

J: Da. Asta facem. Călătorim, observăm și revenim înapoi aici. Când revin în întreg, informațiile pe care le aduc sunt absorbite în el.

D: Ai idee ce se întâmplă cu informațiile după aceea?

J: Noi observăm și privim. Eu observ mai ales Pământul, dar mai există și alte

planete care sunt observate. Le privim și le ajutăm.

Se pare că aceste suflete sau spirite își făceau treaba în această formă, ca observatori. Adunau informații pe care le aduceau înapoi acasă și în același timp ajutau în diverse moduri, deși existau limitări evidente. Dar la un moment dat s-a luat hotărârea că pot avea o influență mai mare dacă trăiesc în corp fizic și au contact direct cu oamenii. Este discutabil dacă o abordare este mai bună ca cealaltă. Așa se explică numărul tot mai mare de oameni pe care care îi întâlnesc, care spun că au venit pentru prima dată pe Pământ, iar Pământul li se pare derutant și străin. Probabil că s-a crezut că aceste suflete vor fi mai eficiente, pentru că sunt nou-venite pe Pământ și nu au mai avut vieți trecute în care să acumuleze karma. Ele nu și-au pierdut speranța, trăind atâtea vieți în negativitatea de pe Pământ. Aceasta ar fi explicația pentru numărul mare de suflete noi care vin acum pe Pământ.

D: Când informația se întoarce la întreg și este absorbită în el, ce face întregul cu informația?

J: Văd că privim și ajutăm unde este posibil. Monitorizăm, observăm și aducem informații despre ceea ce se întâmplă. Călătorim și emitem o energie care ajută. În călătorie se emite o energie de un anumit fel. Este asemănătoare prafului răspândit de zâne pe pajiște. Nu e chiar la fel, dar văd cum stropim cu această energie. Multe globuri fac asta. Văd multe globuri care ies din întreg și vin aici. Văd cum se stropește pe Pământ cu o energie disponibilă pentru a fi folosită. Dar nu este folosită integral. Unii oameni folosesc energia pentru a ajuta, alții nu o folosesc. Unii oameni sunt de partea întunericului și nu sunt conștienți de existența luminii. Nu știu că se află acolo. Dar se stropește cu energie. Stropesc și eu.

D: Ai dorit vreodată să intri într-un corp fizic?

J: Am făcut asta. Știm pur și simplu ce trebuie să facem și o facem, fără să punem întrebări. Știm ce scop avem și îl îndeplinim, apoi revenim acasă. Asta e tot.

D: Deci uneori intri într-un corp fizic?

J: Energia care se află în glob, a fost înainte în trupuri fizice. Nu simt că se întâmplă simultan. Simt că forma globului este o expresie diferită decât cea fizică. Tatonez forma globului și se simte a fi o expresie diferită și o experiență diferită de cea fizică. Călătoresc astfel. Îmi fac treaba, apoi revin la Întreg. Acea parte din energie care se află în glob, altă dată se află în formă fizică.

D: Doar o parte din energie?

J: Da. Așa se simte.

D: Este vorba de ceea ce oamenii numesc suflet sau spirit? Există o diferență între un suflet și acest glob?

J: Globul este una din formele pe care le ia sufletul.

D: Deci poate lăsa o parte din energia sa în trup uman?

J: Da. Simt că energia globului este o expresie a esenței sufletului. Trupul uman este o altă expresie.

D: De ce se hotărăște să intre în trup uman? Există un motiv pentru care încetează a fi observator?

J: E doar o expresie diferită, o experiență diferită, o parte diferită a întregului care vrea să experimenteze.

D: Am dreptate când spun că globul (sau sufletul) își continuă existența și doar o parte din energie intră în trupul uman?

J: Se simte a fi o experiență diferită. Sufletul are experiența de glob, apoi energia poate alege să intre în trup uman. Există multe expresii, nu doar acestea două. Dar niciodată nu se regăsește energia întreagă, într-un procentaj sută la sută, într-o singură expresie. Energia se despică în multe expresii și experiențe diferite.

D: Există un motiv pentru care nu intră un procentaj sută la sută într-o experiență sau expresie?

J: Există mai mult decât un singur motiv. În primul rând dacă ar intra sută la sută din energie în trup uman, ar fi prea mult pentru el și trupul nu ar supraviețui. De aceea intră doar o parte din energie.

D: E prea puternic.

J: Da. Celălalt motiv este că se dorește a se experimenta cât mai multe lucruri posibil, în același timp. De aceea nu este nevoie nicăieri de un procentaj sută la sută.

D: Se dorește să se experimenteze cât mai mult, să se preia cât mai multă informație posibil.

J: În orice rol, în orice expresie este aleasă atunci. Eu văd întregul, văd Sursa, apoi văd scântei diferite care ies din el ca suflete individualizate. Apoi acele suflete se despică și ele în diferite expresii, în funcție de rolul ales. Le văd cum ies din întreg, din lumina uriașă, ca niște linii micuțe de lumină care se rotesc și se rotesc și ies afară din întreg. Ele călătoresc în afară, apoi revin și se despică iar. Asta se întâmplă tot timpul. Ele pornesc din același loc și se despică, apoi se întorc de unde au plecat. Asta e tot.

D: Încerc să înțeleg. Experimentați ceea ce este pozitiv și ceea ce este negativ, nu-i așa? Există un motiv pentru asta?

J: Totul este cunoaștere și informație. Este nevoie de înțelepciune ca să faci deosebirea. Noi ne-am desprins din lumină, din ceea ce este pozitiv și am dorit să experimentăm ceva diferit, dar acum încercăm cu toții să ne întoarcem la întreg și la lumină, să refacem circuitul înapoi.

D: Ce se întâmplă când refaci circuitul și într-un final te întorci de unde ai plecat?

J: Atunci plecăm iar.

D: Veți dori să o luați de la început?

J: În orice mod alegem. Nu trebuie să fie mereu același. Văd iarăși acele raze de lumină care se desprind și se rotesc în jurul sferei, dar în centru nu este nimic. Se formează globuri, apoi acestea se despică. Ele se individualizează mergând în diferite direcții, apoi se întorc. Nu văd un sfârșit atunci când fiecare șuvoi de viață, fiecare expresie, revine la întreg. Văd doar cercul, cercul, cercul. Nu văd dacă (și când) toate scânteile individuale se hotărăsc să rămână acasă, nu văd ce s-ar întâmpla atunci.

D: Ce se întâmplă dacă la un moment dat, vor spune: „Nu mai vreau să plec?”

J: Mai rămân destui care vor să plece, pentru ca cercul să continue să se învârtă. Dar nu văd că toți au revenit acasă și nu mai vor să plece. Nu văd asta. Văd doar cercul și această lumină care circulă prin ei și revine la Sursă, apoi se despică și pleacă afară din nou. Nu sunt numaidecât aceleași globuri micuțe, nu imediat, nu tot timpul. Dar există un cerc. În final fiecare scânteie pleacă din nou, în orice expresie alege (sau orice expresii). Poate să aleagă mai mult decât o singură expresie, pentru acea perioadă de timp.

D: Ce simți în această privință? Îți place să faci ceva anume?

J: E aproape amuzant. Simt cum circulăm înainte și înapoi, înainte și înapoi, înainte și înapoi încet. Și este în regulă. Când revenim la Sursă vrem să plecăm din nou și o facem iar, dar nu întotdeauna trăim această experiență în formă umană. Mai există și alte expresii, nu e mereu la fel. Îmi vine să râd că ne rotim

în cerc iar și iar.

D: Ce sunt acele expresii care nu sunt umane?

J: Văd viață pe alte planete, în alte dimensiuni și în perioade de odihnă. Văd diferite alegeri.

D: E doar pentru a învăța și a observa?

J. Uneori doar pentru a te relaxa. Uneori alegi să petreci un timp în liniște și relaxare, pentru a integra ce ai experimentat. În planul fizic expresia este diferită. Acolo poți avea o expresie foarte activă, cu multe alegeri diferite. Dar există și locuri mai relaxante și liniștite, unde poți să mergi. Mergem în diferite locuri, pentru a experimenta.

D: Și voi obosiți la un moment dat, să faceți mereu aceleași lucruri. Cum sunt locurile unde mergeți când vreți să vă odihniți?

J: Văd un astfel de loc, care este albastru. E un loc liniștit, cu multă pace. Acolo totul se mișcă încet. E ca și cum ai pluti în apă și nu trebuie să faci nimic. E ca și cum ai fi într-un pântec, unde doar plutești și simți pacea.

D: Vă spune cineva să ieșiți de acolo la un moment dat?

J: Nu simt că îmi spune cineva ce să fac. Nu văd că ar avea cineva mai multe autoritate. Este doar un loc unde să te relaxezi și când a venit vremea să pleci, vei ști asta și vei pleca.

D: Și între timp acumulați informații din multe vieți, din multe experiențe și multe expresii?

J: Și ne relaxăm, mai ales după ce am ieșit din lumea fizică 3D, care este un loc agitat din punct de vedere fizic, mental și emoțional. E ca și cum ai merge cu un carusel foarte rapid, cu un montagne russe. Văd că atunci când plecăm din planul fizic, marginea câmpului nostru energetic este zdrențuită, așa încât mergem în acest loc de odihnă ca să ne relaxăm și să integrăm experiența. E ca și cum ne-am aduna iar în centrul nostru.

D Ca să vă refaceți, să vă recuperați? (Da) Nu este o treabă ușoară să experimentezi pe Pământ, să trăiești acolo ca om.

J: Nu este ușor, dar este o alegere și o expresie, este o experiență pe care am orchestrat-o chiar noi. Iar pentru cei care știu cum să facă asta, devine mult mai ușor.

D: Dar știi cum sunt oamenii, cum reduc imaginea mai largă la o înțelegere îngustă din viața lor de zi cu zi. Știi cum ne prindem în emoții.

J: Da. Așa facem. Așa facem.

M-am gândit atunci că a venit momentul să chem subconștientul, ca să îi pun întrebările pregătite de Jane. Deşi cred că vorbeam deja cu acea parte din noi care deține toate răspunsurile. Dar mi-au spus că pot să chem subconștientul, dacă vreau. „De ce i-ai arătat astăzi lui Jane această experiență?”

J: Ea vroia să știe dacă a mai trăit în altă parte şi am vrut să îi arătăm cum a fost. De asemenea am vrut să știe că scopul său de atunci era să ajute.

D: Ați vrut să îi arătați de unde a pornit totul, de unde vine ea?

J: Tabloul general este mult mai larg decât locul unde se află ea acum, este mult mai cuprinzător. Uneori este greu şi te prinzi în viața zilnică, pierzând din vedere imaginea mai cuprinzătoare. Ea a venit în această viață ca să experimenteze pe deplin toate modurile diferite în care poate să simtă un om, apoi să folosească această cunoaștere ca să ajute alți oameni care s-au rătăcit şi se luptă, care au nevoie de cineva la care să se conecteze.

Jane era foarte afectată de suferința animalelor. A vrut să înțeleagă de ce reacționează așa.

J: Da. Ea încă se mai confruntă cu reacția omenească şi îi vine greu să înțeleagă alegerile oamenilor, care pot fi foarte negative la suprafață. Îi vine greu să înțeleagă suferința animalelor, dar trebuie să știe că şi ele au posibilitatea alegerii, că s-au oferit şi ele ca voluntari care să vină să trăiască şi să moară aici. Ceea ce li se întâmplă şi li se va întâmpla, este pentru că au ales asta. Ele nu sunt lipsite de posibilitatea de a alege.

Acest caz seamănă cu cel al unei persoane încarnate pentru prima dată pe Pământ în Japonia din capitolul 15, în care o femeie a văzut cum plutea în locuri diferite și le observa.

Capitolul 20

Templul Cunoașterii

Sandra este un medic naturopat din California, care are o practică de succes. Ea a studiat medicina, înainte să hotărască să devină naturopat. De asemenea este specializată în acupunctură și în medicina chinezească și aplică aceste discipline cu succes.

Când a coborât de pe nor s-a găsit la baza unui munte. „Nu știu dacă am mers pe jos până aici sau... Îmi vine să spun că a fost o teleportare. Nu mă simt obosită, deși am călătorit o distanță foarte mare. Mă aflu la un templu al cunoașterii. Este construit în munte. Nu e foarte mare, dar e spațios. Are columne roșii și văd gravuri în aur pe clădire. Văd uși uriașe cu gravuri în aur. Acest loc mi-a mai apărut în meditație dar acum imaginile sunt mult mai vii, cu multe culori în exterior, mai ales auriu și albastru intens. Am intrat odată înăuntru. Este un templu al cunoașterii.”

D: Ai știut unde mergi, când ai pornit în călătorie?

S: Știam că merg undeva, dar nu îmi era clară destinația. Acesta este locul unde găsești cunoaștere. Cred că locul m-a chemat. Se află la mare distanță de locuința mea.

D: Pentru tine este ceva neobișnuit să călătorești așa, fără să știi unde mergi?

S: Nu este ceva neobișnuit în civilizația mea, nu e ceva neobișnuit pentru oamenii din jurul meu. Ei știu sau au auzit că ești chemat ca să faci anumite lucruri, care sunt în destinul tău. Trebuie să îți urmezi chemarea. Aceasta a fost chemarea mea și am venit aici. Familia mea știa că trebuie să plec și am știut și eu. Nu este ceva neobișnuit.

D: Mă întrebam dacă ai familie. Poți să îmi spui mai multe lucruri despre civilizația ta?

S: Cred că este Lemuria. Se simte ca energia din Lemuria, da.

D: Locuiai într-un oraș?

S: Noi trăim în comunități; nu avem orașe. Vin dintr-un loc unde locuiam într-o câmpie, în grupuri mici formate din familii. Eram tăietor de lemne. Tăiam copacii, dar nu așa cum se face acum. Alegeam copacii care trebuie tăiați, ca să ajutăm pădurea să crească. Apoi foloseam copacii ca să construim diverse lucruri.

D: Crezi că a fost ceva neobișnuit să primești această chemare și să pleci?

S: Corect. Altfel duci o viață obișnuită. Eram în codru și am știut deodată că am nevoie să plec, să merg undeva. Dar nu știam unde. Eram susținut, eram încurajat să plec și în final am ajuns aici. Nu știam cât va dura. Am ajuns aici,

dar nu știu sigur cum am ajuns aici. E ca și cum m-am găsit deodată aici. E ca și cum lucram în pădure și e ca o carte în care s-a deschis un alt capitol și m-am trezit în alt loc, fără să știu prea bine cum am ajuns acolo. Apoi am accesat alt capitol în care ajungi în alt loc și în final m-am găsit la destinație. Nu simt că aș fi mers pe jos. Nu sunt deloc obosit sau prăfuit, nimic de genul ăsta.

D: Ce vei face acum, când ai ajuns aici?

S: Intru în templu. Mă așteaptă un profesor. Văd uși mari împodobite cu aur și o podea de marmură neagră. În centru sunt cristale mari. Sunt foarte mari, de zece sau douăsprezece picioare înălțime. La capăt este un altar. De fapt nu este un altar, este un portal. Cristalele sunt așezate într-un cerc. În centrul cercului se află un alt portal, prin care pot veni maeștrii străvechi. În centru, cunoașterea vine prin ceea ce eu am crezut că este un alt portal. Oamenii pot intra prin ușa situată la capătul clădirii. Acolo este o ușă prin care poți să mergi în diferite locuri.

D: Cealaltă intrare nu este de natură fizică?

S: Cea din centru este fizică. O activezi prin tonuri și prin atingerea cristalelor, care se trezesc la viață. Cristalele se activează și emit lumină. Este suficient să atingi un singur cristal, care le va trezi pe celelalte. Un cristal trezește pe altul.

D: (Mă uitam la mișcările pe care le făcea cu mâna) Vrei să spui că le activează pe cele de vizavi, mai degrabă decât să o facă pe rând, în ordinea în care sunt așezate.

S: Da, așa e. Iar când energia crește, centrul devine un vortex și poți să stai în

vortex.

D: Când emiți tonul, trebuie să stai în mijloc?

S: Nu. Atunci stai pe o latură. Sunt mai multe feluri de cristale. Nu sunt de același tip. Sunt cristale negre și clare, cristale de diferite culori. Sunt înalte ca cristalele generatoare și fiecare se folosește în alt scop. Alegi cristalul, atingi diferite fațete și se activează apoi cu gândul și intenția. Te gândești la ce vrei să afli. Apoi activezi pe rând și alte cristale, cu tonul pe care îl emiți. Acesta produce o vibrație.

D: Trebuie să fie un anumit ton?

S: Da, este un ton. Dar de fapt nici nu trebuie să emiți sunete. Este suficient să gândești sunetul, să ți-l imaginezi în cap, iar el va atinge cristalul într-un anumit fel.

D: Credeam că trebuie să scoți un sunet fizic, care va declanșa o vibrație.

S: Sigur că poți face și asta. Poți să emiți tonuri speciale, pentru anumite lucruri. Poți să produci diferite tonuri, în funcție de ceea ce ai nevoie.

D: Deci vor fi tonuri diferite, în funcție de ceea ce vrei să realizezi.

S: Da! Sau poate fi o combinaţie de tonuri.

D: Ai ştiut aceste lucruri înainte să ajungi la templu?

S: Nu ştiu de unde ştiu. Se pare că am ştiut întotdeauna cum să folosesc aceste lucruri. Te aşezi în centrul vortexului, ca să primeşti informaţii. Cristalele formează o rezonanţă care permite cunoaşterii să fie descărcată, să fie recepţionată.

D: Vrei să accesezi o anumită cunoaştere?

S: Da. Sau cunoaşterea care este necesar a fi transmisă.

D: Cum intră informaţiile în trup, când eşti aşezat în centru?

S: De fapt cred că trupul dispare, apoi reapare şi cunoaşterea se află în el.

D: Unde merge trupul?

S: Devine una cu Universul.

D: Dar apoi revine, pentru că este de natură fizică...

S: Da. Trupul revine, iar cunoașterea este integrată în celulele corpului.

D: Mai sunt și alți oameni în preajmă?

S: Acum nu sunt. Nu cred că vin mulți oameni aici.

D: Credeam că te așteaptă cineva, ca să îți arate cum să folosești aceste lucruri.

S: Nu. Deja știu cum să le folosesc. Cred că prin vortex, prin portal, vine o persoană fizică, care pare a fi paznicul acestui loc. Eu mă consult cu el. Sau pot pleca prin portal în alte locuri, ca să mă consult și cu alți oameni sau cu alți ghizi sau înalți învățători spirituali. De fapt îngrijitorul e mai mult decât un îngrijitor. Cred că el întreține cristalele și păzește templul.

Îngrijitorul nu este cu adevărat un maestru, dar este o persoană care mă poate îndruma. Îmi poate spune ce este potrivit să iau cu mine și să duc la oamenii de acasă. Am fost chemat aici ca să aduc cunoașterea care îi va ajuta pe cei de acasă să crească și să evolueze. Eu trebuie să vin aici periodic, ca să preiau cunoașterea și să o duc apoi în diferite locuri, unde va fi diseminată. Trebuie să călătoresc și să dau mai departe cumva, această cunoaștere. Am o viață nomadică. Călătoresc din loc în loc. Folosesc cristale mici, ca să transport cu mine cunoașterea. Ele mă ajută să o aduc în această lume. Uneori este o cunoaștere propriu-zisă pe care o pot comunica verbal sau o demonstrez cuiva, dar există și o rezonanță înaltă a energiei, ca să pot ajuta oamenii să evolueze.

D: Cultura ta, civilizația ta folosește cristalele?

S: Cristalele nu sunt folosite foarte mult de oamenii obișnuiți. Ele sunt folosite de învățători și de vindecători. De Martori și de Visători. Poți să călătorești și să trimiți informație prin cristale. Poți folosi cristale pentru înregistrarea de informație.

D: Ai spus că unele cristale sunt „Martori”. Ce înseamnă asta?

S: Ele doar stau acolo. Pui cristalele într-un loc, ca să înregistreze ce se întâmplă acolo. Ele absorb informația.

D: Ce sunt „Visătorii”? Sunt un alt fel de cristale?

S: Nu. Cristalele doar îi ajută pe Visători. Un Visător este o ființă foarte evaluată. Aproape că nu mai sunt umani, pentru că vibrația lor este atât de înaltă încât pot să apară și să dispară. Ei sunt creatori foarte puternici ai realității lor.

D: Trebuie multă pregătire, ca să ajungi la acest grad de cunoaștere?

S: Sunt necesari ani de pregătire, decenii de pregătire. Visătorii trăiesc foarte, foarte mult. Poate dura decenii întregi ca să învețe ce au de învățat. Când sunt foarte bătrâni ei încep să lucreze și ajută oamenii să își viseze destinul, să își imagineze noi posibilități și să își creeze realitatea. Visătorii se pot teleporta oriunde. Acesta este primul lucru pe care trebuie să îl învețe. Așa devii un visător.

D: Asta vei învăța tu?

S: Nu. De data asta nu voi fi un visător.

D: Este greu să înveți să te teleportezi?

S: Nu e foarte greu. E nevoie de concentrare și de ajustarea rezonanței, ca să îți poți dizolva câmpul de energie; apoi doar pășești cu gândul în alt loc și te afli acolo.

D: Este vorba de a muta corpul fizic în alt loc?

S: Da. Dar simt că este mai ușor decât cred.

D: Pare dificil.

S: Este dificil pentru oamenii de acum.

D: Deci visătorii știu cum să se concentreze și își pot dizolva trupul, dacă m-am exprimat corect.

S: Da. Asta fac ei, fundamental vorbind.

D: Apoi se reasamblează în alt loc?

S: Da. Atomii au memorie și se pot reface în ordinea corectă.

D: Ei trebuie să se concentreze asupra locului unde vor să meargă?

S: Trebuie să se gândească la el, să aibă intenția de a merge acolo.

D: Apoi învață oamenii despre visare, îi ajută să viseze? (Da) Știi cum îi ajută să își cunoască destinul?

S: Știam asta pe vremuri. Acum nu mai știu. Pot întreba pe cineva. Pot întreba gardianul. (Pauză lungă) Este ceva cu totul special să fii vizitat de un Visător. Visătorii pot veni dacă te-ai rătăcit sau dacă te trezești, ca să devii cine trebuie să fii. Ei vin să te ajute, iar tu le poți cere un vis. În cazul celor care nu mai au un vis sau dacă s-au rătăcit, Visătorul îi va ajuta să viseze un viitor în care să își găsească visul.

D: Te referi la un vis ca cele pe care le avem noaptea când dormim, sau un vis ca cel din starea de trezire, în care te gândești la un țel?

S: De fapt este același lucru. Visele din timpul nopții sunt în afara timpului și a spațiului. Aceste vise pot crea un țel. În vis pășești în afara timpului și a spațiului. Creezi ceva ce vrei să creezi, apoi pui asta într-un timp și un spațiu

diferit. Aduci ceva în viitorul tău.

D: Întâi trebuie să existe visul, înainte de a crea ceva. Asta vrei să spui?

S: Trebuie să fii deschis ca să visezi. Dacă nu poţi visa tu însuţi, te ajută Visătorul.

D: Persoana este conştientă de prezenţa Visătorului?

S: Toată lumea a auzit despre Visători şi este un mare privilegiu să fii vizitat de un Visător.

D: Vrei să spui că îţi apare o persoană fizică? (Da) Deci vei vedea această persoană?

S: Da. Poate apărea oricând, dar apare de obicei când o persoană ajunge la o răscruce. Dar nu toată lumea care ajunge la o răscruce, va primi vizita unui Visător. Asta depinde de destinul tău în acea viaţă.

D: Trebuie să îi ceri Visătorului să vină la tine?

S: Uneori îi poţi cere asta, dar în majoritatea cazurilor Visătorul vine pur şi simplu la tine. Visătorul ajută persoana să creeze visul, dar este responsabilitatea persoanei să creeze şi să manifeste visul. Dar mai întâi trebuie să existe visul,

trebuie să îți imaginezi ceva. Cred că Visătorul creează visul, apoi persoana îi permite să se manifeste în viața sa.

D: Mă întreb cum creezi visul în minte?

S: Visătorul are abilitatea de a visa un vis pentru o persoană și visul devine cumva o parte din viitorul persoanei.

D: Când apare Visătorul în mintea persoanei, asta se întâmplă în somn?

S: Nu. Persoana nu doarme. Visătorul doarme. Visătorul creează în somn. Persoana doar permite asta și trebuie să fie pregătită pentru asta. – Cred că eu mă aflu aici ca să aduc cunoașterea. Eu nu sunt un Visător. Nu am fost chemat aici ca să fiu un Visător. Eu doar aduc cunoașterea sub formă de lumină. Doar obțin cunoașterea de la cristale. Pot primi îndrumare de la diverși profesori, care vin și mă vizitează prin portal.

D: M-am învățat să mă gândesc la un student ca la cineva care merge la școală, unde există profesori care predau.

S: O, nu! Aici nu este o școală. Sunt doar eu.

D: Atunci tu absorbi informațiile și le iei cu tine?

S: Da. Le duc în diferite locuri, nu numaidecât în locul de unde am venit. Depinde de natura informaţiilor.

D: Deci vei reveni aici ca să accesezi din nou informaţii şi cunoaştere?

S: Da. Cred că pot să revin aici cu uşurinţă. Acum cred că ştiu cum să mă teleportez, sau învăţ asta acum. Dar pot ajunge aici cu uşurinţă, fără să trebuiască să călătoresc.

D: Ce fel de cunoaştere primeşti, pe care să o dai mai departe către oameni?

S: Cunoaşterea despre cum îşi pot îndeplini destinul. Cunoaşterea despre cum îşi pot trăi viaţa mai uşor. Cunoaştere despre natură, despre grădini şi cultivarea plantelor.

Am condensat timpul şi l-am dus mai departe în viitor. „Asta faci în viaţă?”

S: Da. Aduc lumina oamenilor. Eu aduc lumina sub forma iluminării.

D: Şi oamenii acceptă aceste lucruri?

S: Oamenii sunt foarte recunoscători. Fac o treabă foarte plăcută. Oamenii

apreciază ceea ce fac. Uneori este greu dacă o persoană merge în direcția greșită, dar majoritatea oamenilor sunt conectați la cunoașterea lor interioară. Eu doar îi ajut să se conecteze mai mult.

L-am dus înainte la o zi importantă din această viață. Era din nou în templu, dar acum era foarte, foarte bătrân. „Am barbă căruntă, păr cărunt. Intru în vortex. Este vortexul prin care vin învățătorii să mă îndrume. Merg la...”

D: Ai mai făcut asta înainte?

S: Nu cred. Dar cred că aș putea. Învățătorii vin la mine prin vortex.

D: Deci tu nu ai trecut prin vortex în partea cealaltă.

S: Nu. Întotdeauna am crezut că am să fac asta, dar nu am făcut-o.

D: Vortexul se află în centrul cercului cu cristale?

S: Nu. E pe o latură a lor. E în cealaltă parte a templului.

D: Deci este diferit de locul unde primeai informații? (Da) În regulă. Ce se întâmplă când intri în vortex?

S: Mă dizolv. Plutesc. Este minunat. Mă întorc acasă. Mă întorc la Sursă.

D: Dar trupul a murit? Ce s-a întâmplat cu el?

S: Trupul a dispărut pur şi simplu, când am intrat în vortex. S-a dizolvat în particulele care îl compuneau.

D: Deci aşa ai ieşit din trup. (Da) Ai spus că te întorci la Sursă.

S: Da. E o lumină frumoasă. Este minunat. Este frumoasă şi strălucitoare. O lumină roz-galbenă şi portocalie, plină de pace.

D: De ce vrei să mergi acasă?

S: Merg acasă ca să mă odihnesc.

D: Vei rămâne acolo o vreme?

S: Asta implică existenţa timpului, dar acolo nu există timp. Acolo doar eşti. Stau acolo şi mă reîncarc. Am avut o viaţă bună. A fost distractiv. A fost foarte distractivă şi împlinitoare. Am făcut mult bine.

D: Rămâi în acest loc până vei fi gata să pleci din nou. Asta vrei să spui?

S: Da. Voi sta aici până când voi primi următoarea misiune. Mă odihnesc aici şi mă hotărăsc unde vreau să merg. Discut despre ce vreau să fac. Negociez alegerea pe care am să o fac. Nu decid eu. Sinele meu întreg decide ce trebuie să învăț în viața următoare și cum pot să ajut.

D: La ce te referi când vorbești despre Sinele întreg?

S: În ultima viață eu am fost o parte din Sinele meu întreg.

D: Doar o parte? (Da) Dar decizia este luată de către întreg?

S: Da, pentru că este nevoie de diferite părți. Trebuiesc consultate şi alte părţi. Ființa întreagă are un țel. Ea vrea să experimenteze şi să atingă prin mine cât mai mult posibil. Așa încât mă odihnesc aici, până când hotărâm care va fi următorul pas.

D: Sunt multe lucruri pe care le luați în considerație. (Da) Îți place să revii în repetate rânduri în planul fizic?

S: Da. Pământul este un loc frumos. Este minunat. Dar are nevoie de ajutor. Pământul are mult potențial care încă nu a fost realizat. Ne hotărâm când am să cobor acolo.

D: Care a fost planul, când ai decis să cobori în trupul Sandrei?

S: Ea trebuie să facă ceva diferit. O! Nu e ceva diferit de civilizația în care se află acum. Ea trebuie să aducă cunoașterea. În viața următoare, ea trebuie să ajute oamenii să fie mai conștienți și să își vadă în mai mare măsură potențialul, să nu se concentreze doar pe chestiunile lumești. Oamenii își fac griji despre casă, mașină, slujbă... dar există mult mai mult în viață. Există multă frumusețe în viață. Există multă frumusețe în ei și în locurile din jur. Există mulți oameni pe care să îi cunoști și să îi contactezi. Există alte părți din ei, pe care le pot integra. Ei trebuie să înceapă să vadă ce anume este important.

D: Cum poate Sandra să lucreze cu oamenii, ca să realizeze aceste lucruri?

S: Poate să facă asta prin abilitatea sa de a inspira oamenii să trăiască dincolo de preocupările cotidiene. Oamenii iau viața prea în serios. Ea poate să ajute oamenii să vadă că de fapt sunt mult mai mult decât cred ei că sunt. Asta e treaba ei. Ea poate să inspire oamenii vorbind cu ei. Poate ajuta oamenii să aibă vise mai mari și mai frumoase și să iasă din durerea lor, ca să găsească mai multă bucurie în viață.

D: Asta seamănă cu rolul visătorului.

S: Ea are capacitatea de a fi un Visător. Ea este un Visător. Chiar acum visează, dar nu o face conștient.

D: Sandra este o vindecătoare. Ea vrea să știe cum își poate extinde munca de vindecare, ca să ajute mai mult.

S: Poate face asta, dacă devine o vindecătoare a conştienţei oamenilor. Mulţi oameni sunt prinşi într-un făgaş. Ea are abilitatea de a susţine rezonanţa bucuriei şi a frumuseţii. Ea poate să vadă pentru alţii, dincolo de ceea ce văd ei.

D: Va reuși să regăsească și să readucă această cunoaștere pierdută?

S: Da. Deja se conectează la ea, dar o intimidează şi nu se descurcă prea bine.

D: Îi poți da instrucțiuni despre cum poate accesa această cunoaștere? Despre cum o poate readuce aici, ca să o poată folosi?

S: Ea poate merge în acest templu şi se poate conecta aici la cunoaştere. Va afla ce să facă. Cunoașterea îi va transmite următorul pas. Îi va transmite fiecare pas pe care trebuie să îl urmeze pentru a se deschide mai mult, ca să aducă această cunoaștere în lume.

D: Deci îi vor reveni amintiri din cunoașterea străveche și va ști cum să o folosească?

S: O parte din informaţii provin din amintiri. Cealaltă parte conţine informaţii noi. Lumea evoluează. Se primesc informaţii noi.

D: De ce i-ai arătat această viaţă?

S: Aceasta a fost o viaţă pivot, iar viaţa în care se află acum este tot o viaţă pivot. Această viaţă trecută a fost o viaţă plină de har. A avut curaj. A fost capabilă să meargă înainte, pentru a explora necunoscutul. A avut încredere că există o destinaţie, deşi nu ştia unde merge.

D: Deci ai vrut să îi arăţi că a mai făcut asta şi altădată.

S: Da. A mai făcut asta şi altădată. A fost o viaţă plină. Sandra ştie cum să revină acolo. I s-au mai dat aceste informaţii, dar le-a uitat. Nu trebuie să se teamă. Trebuie să ştie că poate să viseze şi poate avea ceea ce visează. Munca sa e mai importantă decât crede. Impactul său asupra lumii e mai mare decât îşi închipuie. Nu este lipsită de putere, cum crede ea. Îşi va îndeplini ţelul în această viaţă. Ea poate ajuta oamenii să îşi găsească motivaţia dincolo de lucrurile cotidiene, dincolo de viaţa de zi cu zi, de copii şi gospodărie. Ea poate ajuta oamenii să îşi descopere o motivaţie înaltă. Va influenţa mulţi oameni şi oamenii aceea îi vor influenţa la rândul lor pe cei din jurul lor. În cele din urmă, cu toţii vor îndeplini o misiune similară. Ei vor afecta lumea la nivel global.

Capitolul 21

Lumi paralele

Terry a stat la volan și a condus mașina din sudul Texasului până la cabinetul meu din Huntsville Arkansas, trăgând o remorcă pentru cai. A parcat lângă Wal-Mart, pentru că era singura parcare unde era destul loc. Era foarte frig și mă întrebam dacă are animale în remorcă. A spus că va lua niște cai pe drumul spre casă. Terry este un medium profesionist și locuiește într-o zonă izolată. Ea încearcă să se ferească de publicitate, dar acest lucru a devenit din ce în ce mai dificil. Are abilitatea de a comunica (chiar și la distanță) cu animalele și le poate spune stăpânilor de animale ce nu este în regulă cu animalele, pentru ca veterinarul să le pot ajuta. Așa încât oamenii vin la ea constant, ca să îi ceară sfatul.

Ca o parte din procedura mea de inducție, eu duc întotdeauna clientul într-un loc frumos, înainte să acceseze o viață trecută. Dar în ultima vreme se întâmplă din ce în ce mai des ca clienții să ajungă imediat la destinație, și nu mai trebuie să completez procesul de inducție. Fac asta de atâția ani, încât îmi dau seama după descrierea lor, dacă pot să elimin restul procedurii. De asemenea îmi dau seama dacă scena pe care ei o descriu este începutul unei regresii normale într-o viață trecută, sau se intră în domeniul paranormal. Rezultatele sunt mereu aceleași. Persoana primește terapia necesară pentru rezolvarea problemelor, dar drumul urmat pentru a ajunge acolo poate fi diferit, de fiecare dată. Aceste cazuri mi-au oferit informații pe care să le pot folosi, precum și răspunsul la problemele clienților. Am avut și situații în care oamenii au venit la mine cu unica intenție de a-și vedea cazul pomenit în cărțile mele. O persoană a spus: „Am fost îngrozitor de dezamăgită că nu ai scris despre mine.” Am încercat să le spun că eu nu îmi scriu cărțile așa. Eu nu caut informații. Dorința mea principală este să

ajut clientul să își rezolve problemele. Majoritatea vieților trecute sunt incredibil de plictisitoare și comune, dar acolo se află răspunsul căutat. Dacă apar informații pe care le pot folosi, asta se întâmplă de obicei în mod spontan și neașteptat. Nu poți căuta intenționat genul de lucruri despre care scriu eu. Ele apar de la sine și cred că acest lucru conferă mai multă validitate informațiilor, mai ales atunci când mai mulți oameni raportează același lucru. Eu sunt un reporter și un scriitor care procesează mii de pagini de transcriere și le pune la un loc. Sunt uimită în mod constant de lucrurile pe care le descopăr, care de multe ori devin evidente abia când pun piesele la un loc.

În timpul inducției, când Terry a mers în locul ei frumos, a descris o scenă tipică de pe o plajă. Apoi scena s-a schimbat brusc. A trebuit să ascult din nou acea secțiune a înregistrării, ca să recapitulez ce spune. Nu mai avea rost să termin inducția. La început a văzut cum zbura deasupra plajei și privea, apoi deodată s-a văzut sub apă, observând peștii și delfinii din jur. Acest lucru putea avea mai multe interpretări, dar am lăsat-o să își găsească propria sa explicație.

„Înot în mare. E foarte frumos aici. E răcoare și plăcut. Apa e foarte limpede.” A spus că nu simte că ar avea un aparat de respirat și nu mi-am dat seama dacă era om sau animal. Apoi a văzut că este un băștinaș cu părul negru. Avea la cingătoare un cuțit, pe care îl folosea ca să taie fructele sau altfel de hrană. Nu îl folosea ca să prindă pește, pentru că el considera că peștii sunt frații săi.

„Pot sta multă vreme sub apă. Nu îmi face rău.” Îi plăcea mult să stea cu peștii și delfinii. „Ei vin când îi chem. Îmi plac delfinii. Sunt atât de frumoși. Îmi arată diverse lucruri. Îmi spun cum văd, cum aud. Când îi chem, ei simt vibrația apei. Vibrația este ca energia. E ca atunci când dai drumul la o pietricică în apă și se fac valuri ca niște cercuri. Apa vibrează și se fac aceste cercuri. Ei spun că își dau seama când eu intru în apă.”

D: Delfinii nu aud la fel ca oamenii, nu-i așa?

T: Delfinii spun că ei sunt oameni din stele.

D: Ce înseamnă asta?

T: Nu ştiu. Îmi arată o imagine în care oceanul nu are sfârşit. E foarte frumoasă.

D: Vreau să înţeleg ce spui. Vrei să spui că este ca oceanul de pe Pământ?

T: Da. Este ca oceanul. Când i-am întrebat ce e asta, au spus doar că poţi să călătoreşti prin el. Îmi arată o imagine cu un cristal mare albastru, şi îmi spun: „Uite, poţi să mergi până la stele şi să revii. Poţi să mergi acolo şi să revii. Să mergi acolo şi să revii.”

D: Vrei să spui că spaţiul cosmic este ca un ocean?

T: Da, da. Spaţiul cosmic este ca un ocean. Ei spun că este la fel.

D: Când ei călătoresc, fac asta în trupul de delfin?

T: Nu. Într-o formă albastră care este esenţa. Străluceşte. Nu ştiu cum să o descriu. Străluceşte şi se transformă. Nu este o formă. Doar există.

D: Mă întrebam dacă ei călătoresc în trupul de delfin, sau cum anume fac asta?

T: Ei pot să călătorească astfel, ca să aducă mesaje.

D: De la cine sunt mesajele?

T: Ei îmi spun că sunt de la Dumnezeu, apoi spun că sunt mesaje de la oamenii din stele.

Se exprima ca un băştinaş, într-un limbaj simplu. Era clar că credea fără urmă de îndoială informaţiile pe care le primea.

T: Ei mă conectează prin acest tub albastru, care arată ca un cristal mare albastru. Dar este un tub. E foarte frumos acolo. Nu este în apă.

D: Unde este tubul?

T: Nu ştiu. Continuă în afara apei, pentru totdeauna.

D: Iese din apă?

T: Da. Mă văd cum urc prin tub. Ei îmi arată cum este acolo. (Ezită ca şi cum ar căuta o explicaţie) Văd lumină. Multă lumină. Văd lucruri care vin şi pleacă tot timpul. Nave.

D: Dar am crezut că delfinii sunt creaturi fizice, ca oamenii. Nu mi-am închipuit că pot să călătorească așa.

T: Nu. Ei pot să meargă oriunde vor. (Asta m-a surprins) Oamenii cred că i-au prins, dar nu e așa.

D: Și ceilalți pești pot face asta?

T: Nu. Doar delfinii.

Răspunsurile lui erau de o simplitate copilărească. A descris iarăşi tubul albastru, care ieșea din apă.

T: Iese din apă și urcă în sus. Urcă foarte sus, până nu mai poți să îl vezi. Sunt stele în jur. Te uiți în jos și vezi Pământul.

D: Poți să vezi prin tub?

T: Da. Poţi să vezi în afara lui. Ei spun că este un portal.

Nu era speriat, fiindcă mai călătorise așa în multe locuri. Dar acum își amintea pentru prima dată în mod conștient, că a făcut asta.

D: Vin și ei cu tine sau mergi singur?

T: Mă lasă să mă ţin de aripioarele lor.

D: Probabil că le place foarte mult de tine, dacă te lasă să mergi cu ei.

T: Ei îmi spun: „Eşti unul din noi”.

D: Nu lasă pe oricine să vină cu ei, nu-i așa?

T: Nu. Trebuie să știi unde este portalul. Eu știu unde urcă în cer, dar nu știu unde merge pe Pământ. Nu m-au lăsat să văd asta.

Delfinii nu vroiau ca locația portalului să ajungă în mâinile unor persoane nepotrivite. Intrarea era în apă. Apoi a descris ce vedea când urca în cer.

T: Am ieşit din tub. Ne aflăm deasupra unui oraş. Admir priveliştea. (Ezită, ca şi cum ar căuta o explicaţie) Văd un oraş de cristal. Arată ca multe cristale aşezate unul peste celălalt. Are o culoare albastră intensă. Văd şi culoarea albastru safir. E multă lumină. Văd nave care vin şi pleacă tot timpul. Arată ca nişte gloanţe. Seamănă la formă cu delfinii, dar nu au nas, nu au ochi. Au doar această formă. Sunt de culoare gri închis. Vin şi pleacă tot timpul. (Pauză) E ca un punct care produce energie. La mijloc este o lumină care străluceşte puternic, o lumină albă foarte intensă.

D: Ai vorbit de un punct care produce energie. E din cauza strălucirii?

T: Nu. Este un punct din univers, de unde se porneşte. Aici sunt şi nişte tablete.

D: Poţi să întrebi la ce sunt folosite?

T: La astronomie. (Pauză) Un fel de... astronomie. Se fac nişte calcule referitoare la stele. Tableta pare a fi din marmură sau din piatră. Are tot felul de inscripţii pe ea.

D: Unde este tableta?

T: Ea se află în locul unde este lumina. Se pare că lumina iese de la mijlocul acestor puncte din cristal. Am coborât în locul unde se află tableta. Este rotundă şi are inscripţii peste tot, linie după linie de inscripţii. Nu recunosc scrisul.

D: Mai este cineva în cameră?

T: Da. Bunicul meu. (Asta a fost o surpriză)

D: Întreabă ce este acest loc.

T: El râde. Îmi spune: „Este casa ta.” (Chicotește) Îmi spune: „Tu ești un matematician.”

D: Nu ai știut asta, nu-i așa?

T: Nu. Eu am probleme cu matematica.

D: Da. Ești un băștinaș care nu folosește matematica, nu-i așa? (Pauză și confuzie) Asta vrei să spui? Sau vroiai să spui altceva?

T: (E derutat) Văd că m-am întors aici. Am un păr ciudat, cu un breton stufos. Bunicul spune: „Ești altcineva.”

D: Arăți altfel?

T: Da, acum sunt diferit. Acum sunt o femeie. Am o robă purpurie şi un guler mare alb. Pe spate atârnă un fel de ciucure. Am părul roşu, lung şi ondulat. Îmi ajunge până la talie.

D: Te-ai schimbat când ai ieşit din tub?

T: Da. Delfinii m-au lăsat în pragul uşii. Au spus că trebuie să plece. L-am văzut pe bunicul meu, iar acum arăt altfel.

D: Ţi-a spus că aceasta este casa ta? (Da) Cum te simţi acum, când ştii asta?

T: (Oftează uşurat) Mă simt confortabil.

D: Nu e ceva de care să te sperii.

T: Nu. Doar vizitez acest loc.

D: Întreabă dacă acest loc se află în lumea spiritului.

T: Bunicul îmi spune: „Bineînţeles că da.”

D: Noi credem că lumea spiritului este locul unde mergi atunci când mori şi îţi părăseşti trupul.

T: El îmi spune să nu îmi fac griji despre asta. Este un loc de unde vii și pleci.

D: Mă întrebam dacă este la fel cu cel pe care l-am descris, sau dacă este un loc diferit.

T: Este un loc diferit. (Ascultă cu atenție, în timp ce bunicul încearcă să descrie) Ei nu sunt aici. Se află sub noi. Locuiesc în alt oraș.

D: Cei care au murit și și-au părăsit trupurile?

T: Da. Ei locuiesc în alt oraș. Vibrația de acolo este mult mai joasă.

D: Acolo unde trăiești, trebuie să te reîncarnezi și să intri în alt trup?

T: Nu trebuie să fac asta. Pot să vin sau să plec.

D: În tărâmul spiritului cu vibrație mai josă, cei de acolo trebuie să călătorească înainte și înapoi între lumi?

T: Da, dar ei nu au posibilitatea alegerii. Li se face o instruire, apoi se întorc jos. Audiază lecții. Sunt mulți profesori care le predau.

D: Dar ca să ajungi în locul unde te afli acum, nu este necesar să mori mai întâi?

T: Nu. Eu pot să călătoresc înainte și înapoi.

D: Dar corpul fizic nu știe ce se întâmplă?

T: Nu. El rămâne acolo jos, cu familia sa.

D: Dar poți să îți părăsești corpul fizic și să călătorești până în locul acesta.

T: Da, pot să fac asta când vreau.

D: Asta nu afectează corpul fizic, atunci când îl părăsești?

T: Nu. El este doar o carcasă, care va aștepta acasă până revin.

D: Cum va aștepta? Corpul rămâne în viață?

T: Acolo jos văd un om care macină porumb chiar acum.

D: Își vede de viața sa și nu își dă seama că o parte din el a plecat. M-am exprimat corect?

T: Da. Eu am nevoie doar de o ancoră, acolo jos. Am nevoie de un portal prin care să cobor.

D: Asta e fiindcă nu ești gata să îți părăsești cu totul trupul fizic?

T: Nu. Mai am lucruri de făcut acolo.

D: Dar sufletul întreg sau spiritul, esența ta sau ce ești tu, pleacă din trup? (Da) Poate să plece și să lase trupul acolo?

T: Da. Mă uit la el.

D: Și corpul funcționează în continuare? (Da) Și nici măcar nu știe că s-a întâmplat ceva.

T: Nu. Își vede de treburile sale de zi cu zi.

D: Asta e miraculos! Cum este posibil așa ceva?

T: Nu știu cum este posibil, dar văd că acest om își vede de viața lui, acolo jos.

D: De ce ai venit acasă, în acest loc?

T: Trebuie să aduc înapoi informațiile. Acel om de acolo jos, este un lider religios. Mi se spune „acolit”. El intră într-o grotă subterană, unde e apă. Nu este o peșteră. Oceanul intră și iese de acolo. El aduce oamenilor informațiile pe care i le dau eu. Numerele. El duce acolo numerele.

D: Ce fac ei cu numerele?

T: (Pauză) Le pun în ceva. Nu știu ce este. E ca un seif.

D: De ce trebuie să ducă numerele acolo?

T: Pentru că oamenii aceia nu pot să trăiască.

D: Depind de numere?

T: Da. Informațiile revin. Ei au nevoie de informații. Le folosesc ca să ghideze navele. Tuburile acelea. Ele coboară acolo.

D: Dar oamenii nu știu la ce sunt folosite aceste numere, nu-i așa?

T: Nu. Ei nu sunt foarte deștepți.

D: Deci el are nevoie de aceste numere, care sunt folosite ca să ghideze navele în acest loc. (Da) Ai spus că el era un lider religios. De asta poate vorbi cu delfinii?

T: Da. Oamenii cred că el este... un ghid. Nu știu. Nu cunosc termenul. Dar el vorbește cu lumea spiritului. Folosește ierburi și alte astfel de lucruri, ca să vindece. Oamenii cred că el este un vindecător. Are viziuni.

D: Și oamenii de acolo îl respectă pentru aceste daruri. Dar el știe de unde vine provin informațiile?

T: El crede că această femeie care vorbește cu el, este un înger. Dar de fapt este tot el.

D: Este o altă parte a lui, care îi dă aceste informații. (Da) Când el va muri, va merge în locul unde te afli tu acum sau va merge în celălalt loc, cu vibrație mai joasă?

T: Corpul său fizic va muri, dar cealaltă parte a lui va urca prin tub.

D: Credeam că el este diferit de restul oamenilor.

T: Da. El trebuie să trăiască singur. Are o familie, dar soția lui... Ea nu înțelege aceste lucruri.

D: Așa este de obicei. Dar nici el nu înțelege totul, nu-i așa?

T: Nu. Ar fi prea multe informații pentru el. Nu ar putea să le facă față. El nu știe cum să folosească trupul fizic, ca să transmită informații. Trupul este slăbit. E bolnav. El preia boala oamenilor care vin la el ca să se vindece. Am încercat să îl ajut, dar el nu poate...

D: Este frumos să ajuți oamenii, dar nu ar trebui să le preia boala. (Nu) Ce va face el cu informațiile pe care i le transmiți?

T: Informațiile sunt pentru mai târziu. Data viitoare va ști să le folosească mai bine.

D: Când va reveni în altă viață, vrei să spui? (Da) Dar atunci va ști unde a ascuns numerele?

T: (Pauză) El le vede, dar nu știe unde se află ele pe Pământ. Cumva știe unde le-a pus, dar nu le poate găsi. El caută și iar caută.

D: Când va reveni în altă viață, va merge în același loc?

T: El caută locul. Probabil îl va găsi în curând. Acum poartă pantaloni şi pălărie. Se uită la acest zid şi ştie că este acolo, dar nu poate să vadă ascunzătoarea. Scanează peretele cu ceva.

D: De unde ştie că este acolo? Îşi aminteşte?

T: Are vise şi fleşuri cu imagini. (Pauză) Caută delfinii. Nu înţelege că nu este ceva fizic, ceva concret.

D: Probabil că îşi aminteşte de delfinii din altă viaţă.

T: Da. Este un om bun. Vrea să ajute. Dar nu e momentul potrivit, pentru că acum s-ar risipi totul.

D: Deci oamenii aceia nu ştiu cu adevărat cum să folosească informaţiile. (Nu) Dar cealaltă parte a ta rămâne sus în Oraşul de Cristal? (Da) Ce faci când eşti acolo?

T: Vorbesc cu bunicul. Studiez. Sunt studentul lui.

D: Te uiţi şi la ce se întâmplă pe Pământ?

T: Da. Sunt derutat. Vreau să repar lucrurile, dar nu pot.

D: De ce nu poţi?

T: Acolo sunt probleme. Nu ştiu de ce. Nu ştiu ce înseamnă asta. Văd o pantă de munte acoperită de zăpadă şi văd cum coboară ceva negru din vârful muntelui. Văd oameni în armuri. Aud ţipete. Văd cai care aleargă.

Era evident că se uita la altă viaţă. Nu avea rost să explorăm mai departe în direcţia aceea. Mă interesa mai mult să înţeleg fenomenul fragmentării sufletului, să înţeleg ce s-a întâmplat cu sufletul lui Terry.

D: Cine sau ce anume hotărăşte care părţi din tine vor trăi pe Pământ?

T: Bunicul mă trimite înainte şi înapoi.

D: Trimite părţi din tine?

T: Da. Sunt ca nişte particule. Mii de particule.

D: Încerc să înţeleg cum poţi să fii acolo şi în celelalte corpuri fizice, în acelaşi timp.

T: E ca şi cum ai fi trimis în afară şi tras înapoi. Trimis în afară şi tras înapoi. Înăuntru şi înafară. Înăuntru şi înafară.

D: Dar când te afli în planul fizic, nu eşti conştient de celălalt loc? (Nu) Dar încă mai există comunicare înainte şi înapoi. E bine cum am spus?

T: (Pauză, apoi un zâmbet) Bunicul spune că este ca un generator de scântei. Scânteile vin dintr-un punct central, dar fac parte din generatorul de scântei.

D: Deci când carcasa trăieşte acolo jos aşa cum ai spus, ea are în interiorul său o scânteie care o păstrează în viaţă? (Da) Dar nu îşi aminteşte despre punctul central, nu-i aşa?

T: El îmi spune: „Nu, nu”. El întunecă imaginea, pentru că eu vroiam să cobor şi să opresc lupta la care mă uitam. El spune: „Nu. Nu tu.” El spune că după ce se termină lupta, ei vor vedea oraşul.

D: Nu te lasă să îi ajuţi.

T: Aud cuvântul „recoltă”.

D: Ce înseamnă asta?

T: El spune: „Ei recoltează ce au semănat”.

D: De asta nu poți interveni?

T: Da. El spune: „Nu poți să ajuți pe toată lumea. Așa ceva nu este posibil.” Dar aș vrea să încerc. Vreau să îi fac să înceteze.

D: Partea adevărată a ta se află acolo sus în oraș și cei de jos sunt doar mici scântei din tine. (Da) Acela ești tu cu adevărat. Cunoști toate viețile pe care le trăiești?

T: (Oftează) Da. Sunt atât de multe. Atât de multe. Le privești pe toate ca și cum ai răsfoi cărțile de joc. E prea rapid. Sunt sute de cărți de joc. Bunicul spune: „Asta nu schimbă lucrurile. Nu schimbă cine ești cu adevărat.” Sunt ca niște scoici pe o plajă.

D: Trupurile, vrei să spui?

T: Da. Sau greieri. El spune: „Știi tu. Ca greierii cicada de pe copac.”

Ce exemplu minunat. Eu știu despre greierii cicada, fiindcă în partea din America unde trăiesc eu, avem astfel de greieri. Greierele cicada este un gândac mare, care de multe ori este confundat cu o lăcustă. Noi trăim la țară departe de oraș, iar sunetele greierilor umplu atmosfera în anumite anotimpuri. Dar lucrul cel mai uimitor și mai frumos este că pe măsură ce cresc, greierii cicada își despică pe spate carapacea și ies din ea. Își lasă carapacea atașată de copac și este o replică perfectă a trupului, cu ochi și cu toate celălalte amănunte. Dar este

numai o carapace goală, lipsită de viață. E la fel ca la șerpi, care își leapădă pielea și se târăsc afară din ea.

D: Greierele își leapădă carcasa și se târăște afară din ea.

T: Da. Se târăsc din ea și vin acasă.

D: Asta încerc eu să înțeleg. Aceste carcase au o voință proprie? (Da) Ele pot să facă lucruri care acumulează karma și apoi trebuie să plătească această karma?

T: Da. Dar partea principală rămâne acolo sus și nu acumulează karma. A făcut asta altă dată, dar acum s-a terminat cu asta. Există ceva, există o coardă atașată la inimă. Nu știu cum e la ceilalți oameni, știu doar că există această coardă, care mă atașează la bunicul meu. El spune: „E ca și cum ai urca o scară și treci dincolo de vibrația joasă. Ei încă mai urcă. Sunt multe scări. Există oameni care au trecut de această etapă, dar marea majoritate a oamenilor abia încearcă să găsească scara.”

D: Deși au un sine mai mare, ei încă mai sunt prinși în karma, în vibrațiile joase. (Da) Când reușești să urci pe scara de frânghie, se întâmplă ceva ca să ieși într-un final din karma?

T: E ca o moarte, dar nu există moarte. Unii oameni găsesc scara de frânghie și urcă pe ea, dar la un moment dat se lovesc de un fel de zid și cad jos, unde erau înainte. Bunicul spune: „Trebuie să continui să privești în sus. Atunci ai să mă vezi.”

D: Mă întrebam dacă trebuie să faci ceva, sau dacă se întâmplă ceva când ai trecut de acea parte din scară.

T: O, da. Este lupta. Trebuie să ierți. Trebuie să te oprești pur și simplu și să nu mai simți nici un fel de furie.

D: Vrei să spui că în final înțelegi ce se petrece?

T: Da. Nu are importanță ce este aici pe Pământ. Bunicul spune că este scris pe tabletă. Pe tableta asta.

D: În inscripțiile acelea? (Da) Deci când ajungi în final în punctul acesta, înțelegi ce se întâmplă. Asta vrei să spui?

T: Dacă mă uit înapoi ca peste partea de sus a unui zid, văd toate viețile acestea. Doar puține urcă pe scară. Sunt vieți nenorocite, pline de furie. Sunt atât de pline de furie!

D: Deci vine un moment când reușești să absolvi școala, ca să zicem așa. Când progresezi și mergi mai departe. (Da) Dar dacă ai făcut asta, de ce mai experimentezi vieți pe Pământ?

T: Bunicul spune că eu sunt „cel care arată calea”.

D: Credeam că dacă ai ajuns în acest punct, nu mai trebuie să te întorci înapoi.

T: Vin oameni după mine.

D: Deci ai ales să continui să revii, ca să îi ajuți pe ceilalți. (Da) Asta este foarte important, pentru că altfel ei nu știu ce să facă.

T: Nu. Ei sunt foarte frustrați. Uneori nu ascultă. Ei se înfurie.

Într-una din cărțile mele, mi s-a spus că sunt mulți oameni pe Pământ care fac același lucru ca Isus și alți maeștri, dar nu se lasă observați și nu ies în evidență.

***

Eu am spus că Universul convolut este o serie de cărți pentru cei care vor să își plieze mintea ca un covrig. Dacă această relatare a reușit să vă plieze puțin mintea, eu mi-am făcut treaba. Cred că acest caz oferă un exemplu exemplu perfect al modului în care o parte importantă din suflet poate fi conștientă de celelalte părți și ne arată cum părțile din suflet există simultan. O dată am întrebat subconștientul despre timpul simultan. „Cum este posibil ca totul să se întâmple în același timp? Noi știm că începem viața ca bebeluș, apoi creștem și suntem copii, iar în final devenim adulți. Vedem o progresie liniară. Cum se poate să se întâmple totul în același timp?” Subconștientul a răspuns: „Pentru că

nu se întâmplă în același timp. Asta presupune un început și un sfârșit. Totul există în același timp.” Nu știu dacă acest răspuns a lămurit lucrurile. Poate că exemplele din acest capitol vor ajuta mai mult.

Într-un articol de pe 18 iunie 2007, revista Newsweek vorbea despre pericolele psihoterapiei tradiționale. S-a descoperit că dacă pacienții retrăiesc iar și iar momentele stresante și traumatice din viață în cadrul terapiei, asta le face mai mult rău decât bine. Și mai periculos este lucrul cu tulburarea disociativă de identitate (numită și „maladia personalităților multiple”). Citat: „Unii terapeuți cred că cel mai bun tratament pentru aceste suflete fracturate este să scoată la suprafață prin hipnoză identitățile ascunse, numite alter ego. Diverse elter ego sunt puse să își trimită mesaje între ele. Aceste tehnici de lucru cu alter ego pot chiar să creeze alter ego noi, în pacienții sugestionabili. Cu cât ies la suprafață mai multe altor ego, cu atât este mai dificil pentru pacient să revină la o singură identitate. Cu cât se stă mai mult în această terapie, cu atât vedem că ea nu este deloc inofensivă.”

Când am citit acest articol, am înțeles cu ce se confruntau doctorii, fără să își dea seama. Ei presupun, așa cum facem majoritatea din noi în viața de zi cu zi, că avem o singură personalitate individuală. Ei nu au conceptul sau teoria că suntem de fapt formați din mai multe fragmente sau fațete dintr-un suflet mai mare, care trimite multe fragmente pentru a experimenta cât mai mult posibil într-un anumit cadru temporal. Ei nu știu că aceste părți din noi există în același timp și în mod normal nu sunt conștiente una de cealaltă. Mi s-a spus că așa trebuie să fie lucrurile, pentru că mintea umană nu ar putea să facă față, dacă ar ști toate aceste lucruri. Ca să putem funcționa în viața normală de zi cu zi, trebuie să ne concentrăm pe viața prezentă și pe trupul în care ne aflăm acum. Este în regulă să știm că există și alte părți, dar dacă ele ar începe să interacționeze cu viața noastră din prezent, s-ar crea confuzie și haos. Am descoperit că în cazuri excepționale, viața unui om poate deveni atât de traumatică încât alte bucăți de suflet pot să vină pentru scurt timp, ca să ușureze presiunea asupra spiritului care ocupă trupul. Dacă nu ar face asta, trauma ar copleși spiritul aflat în trup. Cred că tot așa stă cazul în cărțile pe care le-am citit despre personalitățile multiple, de exemplu Cele trei fețe ale Evei și Sibila.

Viețile lor au devenit atât de grele, încât personalitatea s-a retras. Poate că atunci când au coborât în această viață, voalul era mai subțire sau cleiul care ținea vălul la un loc era mai slab. Oricum, eu cred că acești alter ego sunt de fapt alte fațete sau alte vieți, care ies la suprafață. Dacă această interpretare este corectă, cred că este periculos și inutil să încurajezi aceste părți să se cunoască una pe alta și să interacționeze între ele. Acest lucru nu ar face decât să creeze confuzie în ordinea naturală a lucrurilor. Aceste personalități trebuiesc încurajate să revină în cadrul lor natural de timp, unde să își ducă viața lor, separată de viața pacientului.

În activitatea mea de peste treizeci de ani, am descoperit multe defecte în metodele folosite în hipnoza normală. Am descoperit multe lucruri în practica mea, încercând și greșind. În perioada mea de început am făcut multe greșeli (bazate pe utilizarea metodelor de hipnoză normală). Când am descoperit aceste lucruri, m-am hotărât să includ metode de siguranță în lucrul meu. Sunt extrem de atentă și protejez clienții, așa încât am introdus anumiți pași, care nu sunt predați în cursurile de hipnoză tradițională. Tehnica mea este unică.

Foarte important este să mă asigur că entitatea pe care am adus-o din altă viață revine în perioada de timp de care aparține, și rămâne acolo. Am descoperit anumite efecte mentale și chiar fizice care au durat câteva zile după o sesiune, dacă nu am folosit această măsură de siguranță. Eu nu vreau ca clienții mei să experimenteze nici un fel de disconfort. Când am observat aceste lucruri, am introdus o tehnică prin care entitatea este trimisă înapoi în cadrul său de timp. Întotdeauna instruiesc clientul înainte să se trezească, și îi spun că ceea ce s-a petrecut în sesiune nu îl va afecta în nici un fel mental sau fizic, apoi închid ușa și pun totul la locul său. Acesta este un lucru foarte important, pe care trebuie să îl facă orice terapeut al vieților trecute. Eu cred că psihoterapeuții fac o greșeală periculoasă, pentru că ei nu cunosc fațetele multiple ale sufletului. Ei nu știu că acestea trebuiesc păstrate separate. Nu este vina lor. Nu i-a învățat nimeni aceste lucruri. Tot așa nici pe doctori nu i-a învățat nimeni că mintea poate să vindece trupul. Învățăm cu toții și primim din ce în ce mai multe informații uimitoare.

Capitolul 22

Vidul

Jenny a venit din Canada ca să facă aceasta sesiune cu mine, când mă aflam la Ashtbula în Ohio în anul 2005 şi ţineam prezentări şi cursuri. S-a gândit că era mai aproape decât să vină la cabinetul meu din Arkansas şi avea ocazia să vină şi la prezentări. Când Jenny a coborât de pe nor, se simţea derutată fiindcă nu vedea nimic. „Nu văd nimic, e doar întuneric. Nu văd pământul. Simt că mă aflu în spaţiul cosmic. Nu sunt la suprafaţa solului. Mă aflu într-un vid. Nu văd stele de nici un fel. Dar trebuie să mai spun ceva important: când mă aflam pe nor simţeam că sunt însoţită de o navă spaţială ca un fel de escortă, ca şi cum eram cineva important. Dar acum sunt în spaţiul cosmic şi nu mai văd nimic.”

D: Probabil te însoţeau, ca să te ajute sa ajungi unde trebuie. Te simţi confortabil acolo?

J: Da. Nu simt nici un disconfort, dar nu văd stele. Mă simt... nu ca şi cum m-aş fi rătăcit, dar nu ştiu unde mă aflu şi nici ce văd. Le-am cerut ajutorul.

D: Foarte bine. Ei te-au însoţit până aici. Te-au adus în acest loc, unde nu se află nimic. Să mergem acum unde trebuie să mergi, unde vei vedea ceea ce trebuie să vezi, în locul cel mai potrivit. Ei te conduc şi simți cum înaintezi prin acest nimic.

Pe măsură ce Jenny înainta, a devenit conştientă că se apropia de ea o imagine prin întuneric. „Nu e o poartă. E un simbol. Trec printr-un simbol în formă de X. Intru prin mijlocul simbolului X.”

Şi alte persoane au văzut un X mare în loc de o intrare sau portal, şi au fost direcţionaţi prin el.

J: Ştiu că ei sunt aici şi mă însoţesc, dar nu mă aflu în nimic. Trec prin această formă. Mă simt în siguranţă, dar e ca şi cum ceva m-ar duce repede înainte. Înainte stăteam pe loc, dar acum e ca şi cum ceva m-ar lua pe sus şi m-ar purta mai repede. Trupul meu nu e trupul meu. E ca şi cum s-ar dezintegra şi s-ar transforma în aceste scântei de lumină care trec prin intersecţie, ca să zicem aşa. Nu mai am trup. E ca şi cum m-aş dezintegra şi aş trece prin această intrare.

D: Ce simţi că eşti, dacă nu mai ai trup?

J: Cu mintea mea limitată, aş spune că sunt făcută din energie. Aşa arăt, ca nişte scântei şi particule. E greu de explicat. Dacă ai privi aceste particule de departe poate ai vedea că au o formă, dar nu poţi să spui :„Uite un cap” sau „Uite un picior” . Cred că văzută din afară am o formă, dar nu este o formă care să poată fi recunoscută ca un trup.

D: Dar este o formă făcută din aceste scântei?

J: Da. Din scântei care se aprind şi se sting. Pot face parte din totul, când sunt în întuneric. Apoi pot să iau o formă, dacă am o sarcină de îndeplinit. Atunci îmi

creez o formă. Dacă nu... devin iarăşi o parte din totul, din întreg. Pot să intru şi să ies din el.

D: Deci dacă te concentrezi pe o anumită sarcină, poţi să te aduni din nou?

J: Da. Iau un fel de formă, dacă poate fi numită formă.

D: Unde te afli sau unde mergi, în această formă?

J: Este totul. Aici unde sunt, este ca şi cum eu sunt totul şi simt că e ceva cunoscut. Nu pot spune că există un început şi un sfârşit. Nu există aşa ceva. E ceva care se extinte foarte mult, care continuă pentru totdeauna cât vezi cu ochii, iar eu fac parte din asta. Nu mă aflu pe o suprafaţă. Nu este o structură. Continuă şi continuă... parcă nu ar avea sfârşit. Dar ştiu că fac parte din ea şi devine o formă care conţine multe forme.

D: Ce vrei să spui?

J: Mai multe forme, ca să zicem aşa şi toate fac aceleaşi lucruri. Pot să devină o parte din spaţiul cosmic sau ce-o fi el, apoi pot să devină o formă mai mică. Dar când suntem cu toţii împreună, facem ca acel loc să fie casa noastră. E ca şi cum construim casa noastră, cu forma noastră. Când suntem toţi împreună construim o casă mare, un loc mai mare unde ne simţim confortabil şi care ne este familiar. Ştim că aparţinem de acel loc, că acolo este casa noastră.

D: Mai sunt şi alţii cu tine?

J: Da. Sunt mulţi alţii. Există multe entităţi ca nişte scântei din energie, iar când merg în acest loc ştiu că sunt o parte din Întreg. Apoi devenim Întregul. Dacă ies de acolo, există un spaţiu definit pentru mine în mod specific. E delimitat pentru mine şi ceilalţi nu intră în el. Ei nu intră acolo. Nu îl umplu, e ca un fel de loc gol. E ca şi cum aş fi o navă spaţială care intră într-o navă mamă. Nu ştiu cum să explic asta, Dumnezeule! Există un loc, un spaţiu de andocare pentru nava mea mai mică, ca să zicem aşa, un loc unde poţi să mergi şi să aterizezi. Cam aşa stau lucrurile, doar că eu sunt o scânteie de lumină şi mai există şi alte astfel de scântei de lumină. Ele ştiu care e locul meu şi eu ştiu care e locul lor. Fiecare din noi are locul său, în acest spaţiu mai mare. Ele se amestecă şi se pot uni, ca să devină o singură ființă. (E foarte greu să explic). Dar eu ştiu care este locul meu, în această formă care se uneşte.

Cred că vroia să spună că îşi menţinea identitatea, că avea propria sa personalitate.

J: Să zicem că văd această imagine, această întindere a spaţiului cosmic, şi există aceste scântei. Suntem un gând, o energie. Dar putem fi şi multe energii când ne separăm şi toate au un scop. Există un scop mai mare şi există şi un scop individual.

D: Deci nu vă uniţi până în punctul în care să vă pierdeţi individualitatea.

J: În unele cazuri, când este necesar. Da. Aş putea deveni o parte din Întreg şi să-mi pierd individualitatea. Dar avem libertatea să ne individualizăm conştiinţa, aşa încât mă pot individualiza. Uneori există perioade de odihnă când intrăm iarăşi acolo, în acea îmbrăţişare iubitoare şi este frumos, mă simt în siguranţă, este pace şi calm. Este perioada de odihnă. Dar dacă e necesar, pot să ies de

acolo şi mă pot individualiza.

D: Ai trăsături fizice?

J: Nu. Cred că putea să fim orice. Dar în locul în care mă aflu acum, văd doar acest spaţiu închis la culoare. Nu mă înspăimântă, e doar întuneric. Singura lumină este lumina noastră. Sunt stele peste tot pe cerul negru, şi aceste stele sunt individualizate. Când ne odihnim ele ştiu că sunt individualizate, dar când se unesc nu mai există altceva. Există doar această masă iubitoare, dar mai poţi vedea în continuare stelele individualizate sau scânteile, ca să zicem aşa. Este un sentiment confortabil, este un sentiment de iubire. Te simţi ca acasă şi în siguranță. Iarăşi spun că este ca un loc de odihnă, este un loc în care te odihneşti.

D: Ai spus că uneori a trebuit să mergi acolo ca să te odihneşti. De ce a fost nevoie să te odihneşti?

J: Se pare că am o muncă de făcut şi pot să fiu plecată eoni de timp. Dar de fapt nu este aşa, pentru că putem să ajungem acolo cât ai pocni din degete. Depinde unde mergi. Poate să dureze foarte puţin în comparaţie cu alte locuri, unde există o limită de timp. Pot să lipsesc foarte multă vreme, dar când ajung acolo îmi dau seama că de fapt nu am lipsit mult timp.

D: Primești instrucțiuni, când mergi în alte locuri? Cum ştii unde să mergi?

J: E ca şi cum am avea o minte centrală, deşi avem şi minţi individualizate. Nu ştiu cum să descriu asta, dar când suntem una, există o cunoaştere care ne îndrumă. Pur şi simplu ştim cine suntem şi primim un fel de comandă înăuntrul nostru. Știm ca întreg ceea ce trebuie să facem, dar suntem şi indivizi care

gândim. Ne aducem propria noastră contribuţie, nu suntem ca nişte roboţi. Am putea spune că fiecare scânteie este o lume prin ea însăşi, dar când suntem împreună se creează o lume mai mare şi mai întinsă decât cea individuală. Când ne aflăm împreună, ştim că există un scop care trebuie îndeplinit. Există un loc protector unde ne simţim în siguranţă, dar uneori trebuie să ieşim de acolo şi să mergem în locuri care nu sunt atât de plăcute şi unde nu ne simţim în siguranţă. Dar iubim atât de mult această Forţă, încât ştim că trebuie să plecăm pentru ea. Trebuie să mergem în aceste locuri unde nu suntem în siguranţă, pentru că nu punem la îndoială ceea ce trebuie făcut. Noi avem încredere. Facem totul cu încredere.

D: Dacă este atât de frumos acolo, de ce vă separaţi şi mergeţi în altă parte?

J: Pentru că există o pornire din noi care vrea să ajute, care vrea să aducă în manifestare gândul frumos al creaţiei. Facem asta cu iubire deşi am întâmpinat probleme, pentru că atunci când ne aflăm în celelalte locuri, uităm cine suntem. Este important să uităm, ca să experimentăm lecţiile din acea realitate, din acea existenţă. Dacă am şti cine suntem, dacă am şti că putem face anumite lucruri sau că suntem acolo doar temporar, asta ar denatura experienţa, ar schimba ceea ce ni se întâmplă. Există anumite coduri de lumină pe care le emitem când ne aflăm în aceste locuri. Dacă am şti aceste lucruri, asta ar schimba ceea ce aducem acolo. De exemplu să spunem că eşti învăţător într-o şcoală, unde există o anumită programă şcolară, cu anumite materii pe care le transmiţi elevilor. Există o interacţiune. Noi trebuie să experimentăm ce este acolo. Trebuie să trecem prin procesele prin care trec fiinţele care trăiesc acolo. Şi pentru asta trebuie să ne aflăm în aceeaşi situaţie în care sunt cei care trăiesc acolo. Când experimentăm problemele, situaţiile şi greutăţile pe care le au ei, îmbogăţim Întregul la care revenim în final, cu informaţiile pe care le aducem. Atunci când interacţionăm cu fiinţele de acolo emitem anumite coduri, chiar dacă ne confruntăm cu situaţii dificile de învăţare. Emitem aceste coduri şi lăsăm acolo o parte din noi. Arătăm o cale nouă pe care celelalte fiinţe o pot urma ca să devină mai bune, pentru a evolua spre înalt şi pentru a trece mai uşor peste greutăţi.

D: Ai spus că emiteţi coduri?

J: Da. Este ceva care se întâmplă la nivel inconştient, pentru că odată coborâţi acolo, ne vom pierde memoria. Este ceva care trece prin noi şi intră în Pământ. Intră în locul unde ne aflăm ori în entităţile cu care venim în contact. Este o interacţiune la nivel inconştient. Noi le oferim ceea ce am putea numi o structură de coduri, pe care ei o pot accesa şi o pot folosi ca să progreseze, ca să înveţe. Din nou subliniez şi este important ca noi să nu ne amintim aceste lucruri, altminteri am putea adopta o atitudine care să spună: „O, ştiu ce urmează!” Şi asta ar modifica exerciţiul. Prin urmare trebuie să trecem prin aceste încercări cu o atitudine neutră, nemodificată, alături de celelalte fiinţe. Apoi revenim acasă. Revenim întotdeauna oricât ar dura, fie că este vorba de ani de zile sau de eoni de timp. Revenim acasă cu cunoaşterea care îmbogăţeşte mintea unică, ca să spunem aşa, deşi nu este cu adevărat o minte. Cunoaşterea îmbogăţeşte spaţiul din care am venit noi şi îl face să se extindă. Fiecare scânteie individuală va merge într-un loc diferit şi va reveni cu o cunoaştere care va îmbogăţi informaţiile, care va îmbogăți înţelegerea, fie că este vorba de concepte noi sau de moduri noi de a face diferite lucruri.

D: Te referi la experienţele din planul fizic?

J: Da, da. Uneori e vorba de planul fizic. Mergem într-un plan fizic şi într-o anumită limită de timp. Ne aflam în acea limită, în acea linie de timp şi experientăm o situaţie oriunde ne aflăm, aşa încât atunci când revenim acasă, informaţiile se află în noi. Astfel extindem spaţiul acela, el se lărgeşte, ca să zicem aşa. Dar din nou spun că acel spaţiu nu pare a avea limite, nu are o latură de deasupra şi un fund, sau laturi de o parte şi de alta. Nici vorbă de aşa ceva. Este ceva expansiv şi fără sfârşit.

D: Dar când primeşti informaţiile, el creşte.

J: Da. Forţa de cunoaştere a Creatorului se extinde. Creatorul este omiprezent şi se află în totul, dar trebuie să se cunoască pe sine însuşi. E greu de explicat, dar e vorba de cunoaşterea de sine a Creatorului. Prin aceste scântei individuale, el experimentează cum este să te afli într-o formă sau în alta şi primeşte un fel de raport, primește informaţii care se referă la propria sa existenţă. El este puternic și minunat, şi cred că atunci când se separă în aceste scântei, e ca şi cum şi-ar coborî vibraţia. Dar când aceste scântei călătoresc în afară şi experimentează o formă sau alta, natura glorioasă a realităţii este explorată astfel. De asemenea sunt explorate și diferite abilităţi. Pentru că noi facem parte din Creator sau Dumnezeu, sau cum vrei să numeşti această forţă.

D: Asta e ceea ce descrii?

J: Da. Când suntem împreună, noi suntem Creatorul. Indiferent că suntem împreună sau nu, facem parte din El. Când suntem individualizaţi şi mergem în aceste locuri, avem aceste abilităţi şi această cunoaştere, care provine din această unime. Noi călătorim şi facem ceea ce trebuie făcut, iar apoi când revenim, facem din nou parte din Întreg. El ştie când anumite părţi din el călătoresc în afară.

D: Deci el cunoaște şi urmărește fiecare scânteie?

J: Da, pentru că facem parte din el. E ca şi cum am fi lumi individuale din acel univers unic. Când călătorim în afară, suntem universuri individualizate. Avem toată informaţia. Iar când revenim la el, facem parte dintr-un univers mai mare. E greu de explicat.

D: Dar când vă separaţi şi călătoriţi în afară, aveți un suflet individualizat. Aveţi ceea ce numim suflet sau spirit.

J: Suntem mai mult decât atât, pentru că acest lucru pe care îl văd, este mai mult decât un suflet. Sufletul este, ca să zic aşa, la un nivel mai jos. (Încerc să nu folosesc termenii sus sau jos.) Este o extensie diferită a acestei lumi. Noi suntem aproape ca o stea sau ca un soare. E ca şi cum totul s-ar afla în noi. E ceva spiritual şi în acelaşi timp fizic, în afara dimesiunilor şi în acelaşi timp într-o dimensiune. E totul în una. Dar pe măsură ce cobori la nivelele de mai jos, apar diferite misiuni şi sarcini. Te poţi implica în crearea a ceva, de exemplu diferite sisteme sau locuri fizice. Apoi poţi coborî mai mult, iar atunci scânteia individualizată devine un suflet. Mergi în anumite locuri ca să faci o anumită treabă, îi ajuţi pe alţii şi înveţi prin informaţiile pe care le aduni acolo. Apoi duci informaţiile înapoi la sistemele de mai sus, în lumea de care ai aparţinut iniţial. Revii în acest spațiu care este ca un loc de andocare, ca şi cum o navă ar intra acolo. Și faci parte din Întreg.

D: Atunci descarci toate informaţiile.

J: Da. Apoi te întorci acasă şi informaţiile care se află în acea scânteie individuală sunt transmutate în mod automat la tot ce se află acolo, fără efort. Iar când intri în locul acela, el este delimitat. Este ciudat cum poţi redefini spaţiul dintr-un astfel de concept. Dar ştii care este spaţiul tău acolo. Când te afli acolo ştii unde e locul tău, la fel ca nava care intră în locul său special de andocare, de parcare. Există o anumită perioadă când are loc o descărcare a informaţiilor. Acest lucru se face automat, când te afli în spaţiul acela.

D: Dar ai spus mai devreme că uneori mergi într-un loc fizic, dar alteori nu mergi. Poţi să îmi vorbești despre alte locuri în care mergi?

J: Există alte locuri care sunt formate doar din energie, care nu au formă. Există fiinţe cu o cunoaştere înaltă, care nu au nevoie de un loc fizic, pe o planetă. Unele există ca o culoare pură, altele sunt doar sunet. Există conştiinţă vie în

toate aceste lucruri.

D: Dar toate au energii individualizate, când trăiesc într-un astfel de loc?

J: Da. Pot fi individualizate. Unele din ele sunt similare cu ceea ce există ca Întreg, dar au devenit un grup. Fac parte din grupul lor și nu au numaidecât carecteristici individuale. Fac parte din locul acela, care nu are formă.

D: Ce anume poţi învăţa într-un astfel de loc?

J: Întotdeauna ai ceva de învățat, în diferite situaţii. Poți învăța lucruri care pot aduce beneficii altor ființe, beneficii în ceea ce priveşte creşterea conştiinţei, care se extinde şi evoluează. Poate că aceste ființe sunt avansate în ceea ce priveşte cunoaşterea la nivel înalt, dar încă mai sunt limitate într-o formă sau alta şi încă nu au obţinut tot ce le trebuie. Nu ştiu dacă mă exprim clar. Există situaţii dificile în care este nevoie de ajutor în diverse locuri. Este nevoie de diferite feluri de ajutor, uneori doar de extinderea cunoaşterii, sau altă dată trebuie doar să cunoşti mai multe lucruri despre emoţii. Totul se potriveşte împreună. Separarea este temporară, pentru un anumit scop.

D: Dar lucrurile nu par a fi atât de complicate precum este viaţa umană, viaţa fizică.

J: Nu, fiindcă sunt mai multe lucruri de care să te ocupi. Exista o varietate de lucruri. Problemele cu care se confruntă aceste ființe în lumea lor de baştină, nu sunt mai mici decât cele cu care se confruntă oamenii. Este posibil ca lumile lor să fie amenințate de anumite conjuncturi de natură fizică, poate că au nevoie de un alt loc în care să trăiască sau au nevoie să rezolve diferite probleme din

mediul înconjurător. Și acolo întâlneşti probleme în mediul înconjurător. Este greu să cobori aici. Unii din noi coborâm din acel loc minunat şi ne pierdem, apoi ne ia mult timp ca să înţelegem ce se petrece şi să revenim acolo.

D: Cum adică vă pierdeţi?

J: Nu mai avem amintirea a cine suntem şi ne prindem în mediul cu care lucrăm. Am venit ca să ajutăm pe cineva sau să ajutăm această zonă, dar ne prindem acolo şi devenim o parte din ea. Ne prindem prea mult în ea. Ne ataşăm în ceea ce simţim şi facem, şi uităm de unde venim. Venim dintr-un loc înalt al păcii în care aveam abilităţi deosebite, dar aici suntem limitaţi şi uităm. Dar când suntem pierduţi, există ceva din noi care ne împinge să ne amintim. Este ceva în structura noastră care ne vorbeşte. Încet, încet, începi să ieşi din acea stare şi să accesezi mai multă cunoaştere. Iarăşi spun că există un anumit proces care te ajută pentru că îţi dai seama, pentru că se trezeşte Creatorul din tine. Dar uneori nu îți dai seama ce se poate întâmpla. Când ieşi dintr-o situaţie minunată este posibil să nu îţi dai seama în ce intri, pentru că nu cunoşti altceva. Eşti ca un om bogat care are mulţi bani, mâncare şi o casă confortabilă. Acest om nu se poate pune în situaţia unei persoane care nu are nimic. Trebuie să experimentezi acea situaţie, ca să o înţelegi pe deplin, ca să înţelegi posibilităţile care există și bogăţia diversităţii care face acest Întreg, care este Dumnezeu sau Creatorul, care este Forţa, care este expansiunea, bogăţia de simţire şi de înţelegere care eşti tu cu adevărat. Ca să înţelegi cine eşti sau realitatea din care faci parte. De asta nu îţi aminteşti.

D: Nu există pericolul să te pierzi complet şi să nu îţi mai găseşti calea către casă?

J: Ba da. Cred că asta mi s-a întâmplat şi mie. Dar iarăşi spun că există o anumită înţelegere, o scânteie de înţelegere, există ceva care îţi spune că trebuie să mergi mai departe, să nu abandonezi lupta. Există o lumină la capătul tunelului, ca să zicem aşa, care îţi arată drumul. Când faci asta îi ajuţi pe cei cu

care intri în contact să îşi găsească propria putere şi calea către casă. Iar când ajungi acolo, spui: „O, Dumnezeule, a durat atâta timp să fac ce aveam de făcut!” Crezi că înţelegi totul, dar când intri în astfel de situaţii, când ajungi în aceste locuri, ele pot fi atât de întunecate încât te poţi pierde cu uşurinţă. Dar iarăşi spun că există ceva înnăscut în noi, o scânteie care ne va duce înapoi acasă.

D: Mă întreb – când porneşti în aceste călătorii, există ceva sau cineva care îţi spune unde să mergi?

J: Iarăşi spun că e greu de explicat. Știi unde să mergi, pentru că în tine există un gând, există o cunoaştere interioară a scânteii individualizate. E greu de explicat, dar e vorba de o cunoaştere interioară. Știi unde trebuie să mergi.

D: Credeam că există ceva sau cineva care ţine socoteala şi îţi spune unde trebuie să mergi în continuare.

J: Nu. Totul este cunoscut, adică ştii ce este acolo, ştii ce să faci, dar nu se ţine socoteala cum spui. Totul e la nivel mental. E ceva înnăscut, e ceva înscris în interiorul tău. Dar pe de altă parte când oamenii s-au pierdut în trecut ajutând alte fiinţe, au venit alţii care să-i ajute, care au încercat să îi ajute. Deci uneori când te rătăceşti (pentru că multe fiinţe au uitat cine sunt şi există o limită de timp în care trebuie să realizezi anumite lucruri), primeşti ajutor. Atunci ţi se spune: „E în regulă. A venit timpul să îţi dai seama cine eşti. Trebuia să faci acest lucru şi apoi să revii acasă.”

D: Cei care vin şi ajută, sunt alte scântei de lumină.

J: Da, da. Asta sunt.

D: Ele ştiu că ai dat de necaz şi vin să te ajute (Da, da) În munca mea am aflat multe lucruri despre lumea spiritului, în care mergem după ce ne părăsim corpul fizic. Tu te referi la un loc diferit?

J: Da. Mă refer la un loc diferit. După cum văd şi înţeleg eu lucrurile, lumea spiritului este asociată cu... Să zicem că Pământul are mai multe straturi. Dacă ne uităm la planeta Pământ, este o planetă care se află într-o anumită dimensiune. Fiecare planetă are dimensiunile ei, iar Pământul este un loc asociat cu o anumită dimensiune. Acolo unde mă aflu eu este o lume diferită, nu este ca pe Pământ.

D: Deci fiinţele fizice, atunci când îşi părăsesc trupul fizic, călătoresc înainte şi înapoi, în lumea lor spirituală individuală?

J: Ele evoluează şi călătoresc înainte şi înapoi, apoi evoluează la următorul nivel asociat cu acea planetă. În cele din urmă vor evolua până în punctul în care vor putea să meargă în alte lumi şi vor experimenta acolo alte situaţii. Ele vor progresa în părţile superioare ale Pământului, în dimensiunile asociate cu ele, în anumite sfere de energie din acel loc. Pe măsură ce progresează şi învaţă mai mult, aceste fiinţe vor sări uneori şi vor trece în dimensiunile sau în straturile superioare, în locuri mai înalte de învăţare, pentru că au asimilat ceea ce au experimentat la nivelul la care se află şi prin urmare pot să treacă la alte nivele. Este un proces ciudat în sensul că este separat, dar face parte din întreg. E ca şi cum locul de aici în care mă aflu, este şi acolo. Celelalte sisteme se află într-o altă stare, dar ştiu că fac parte din Întreg. E ca şi cum totul face parte din Întreg. Dar acolo ne aflăm la un nivel mai rafinat. Iar o parte din noi, care am experimentat diverse situaţii pe Pământ sau în altă parte, venim din acel loc înalt.

D: Deci totul pare a veni din acel loc. Vroiam să mă asigur că ceea ce am auzit

despre lumea spiritului este corect. Deci ei există separat.

J: Da. Cred că există mai multe niveluri ale aceluiaşi lucru. În anumite locuri ele nu există în forma lumii spirituale, despre care vorbeşti tu.

D: Noi spunem că acumulam karma când venim pe Pământ, pentru că ne implicăm în diverse acţiuni şi în relaţiile cu diverse lucruri. Ne prindem aici apoi revenim iar şi iar, ca să plătim karma. M-am exprimat bine?

J: Da, aşa este. Ne prindem aici. Entităţile care vin să ajute s-au prins aici. Aşa stau lucrurile. Nu e atât de simplu ca atunci când spui: „În regulă. Știu cine sunt. Am venit să fac ceva aici.” Ne prindem aici şi devenim nu exact prizonieri, dar ne prindem în această energie, până când reuşim să reglăm dezechilibrul pe care l-am generat. Noi am coborât ca să ajutăm într-un anumit loc, într-o anumită situaţie, dar ne-am prins în mocirlă şi am rămas aici până când rezolvăm lucrurile, până când găsim calea de ieşire. Putem spune că într-un fel asta nu e ceva negativ, pentru că astfel acumulam o bogăţie de informaţii. Dacă am sări repede înapoi acasă, nu am mai experimenta mare lucru, nu am mai simţi mare lucru, pentru că s-ar întâmpla prea repede. Dar dacă rămâi aici, experimentezi lucrurile mult mai profund şi îmbogăţeşti Întregul cu această comoară de cunoaştere, de sentimente, de experienţă, ceea ce nu e neapărat un lucru rău. Într-un fel am putea spune că este un lucru bun, pentru că serveşte Întregul şi este întreţesut şi cu alte scopuri pe care le serveşte. Dar când te afli aici, nu ştii care este scopul din spatele lucrurilor.

D: Deci se pare că întâi trebuie să rezolvi lucrurile aici, înainte să te întorci acasă. (Da) Mi s-a spus că în lumea spiritului există ființe care te ajută şi te îndrumă.

J: Da. Există ghizi şi alte astfel de fiinţe. Există anumite lucruri pe care nu le pot

cunoaşte acum, fiindcă mi-ar modifica percepţia. Nu ştiu tot, pentru că ar fi prea complicat şi m-ar copleşi. La timpul potrivit, voi înţelege. Există anumite lucruri pe care trebuie să le învăţ şi să le experimentez şi trebuie să am răbdare şi credinţă. Cred că într-un anumit punct mi-am pierdut credinţa și am crezut că am fost abandonată aici și nu vine nimeni să mă salveze.

D: Asta ai simţit?

J: Într-un anumit punct, cred că da. Dar trebuie să înţeleg că nu este vorba de o pedeapsă. Trebuie să am credinţă.

D: De ce ai simţit că ai fost abandonată aici, că te-au uitat aici?

J: Când înţelegi de unde vii și ce abilităţi ai avut, când afli cine eşti cu adevărat după ce ai coborât într-o realitate de vibraţie joasă şi ai uitat, se pot întâmpla două lucruri: te poţi prinde într-o situație, sau poţi începe să te simţi superior. Nu e bine să ştii prea multe, pentru că atunci se strică echilibrul şi te scufunzi în negativitatea acelui loc sau a acelei situaţii. Dar încă mai simţi că eşti parte din ceea ce este frumos, din ceea ce este sfânt şi sacru, din iubire. Ea se află mereu în tine. Dar tu te afli între lumi. Știi cine eşti cu adevărat, apoi uiţi şi te simţi frustrat şi spui: „De ce nu vine odată cineva din locul de unde vin eu, care să mă scoată din situaţia asta?” Dar eu m-am scufundat în ea şi nu exista judecată, trebuie să învăţ singur, trebuie să trec prin diferite experienţe, ca să-mi găsesc calea de ieşire. Ei se află alături de tine şi te vor îndruma mereu, când te confrunţi cu diferiţi oameni şi diferite situaţii. Sau te ajută dacă a venit timpul, dacă eşti gata să treci peste aroganţa ta dintr-o anumită situaţie (ne referim aici la karma, la cauză şi efect). Ceea ce creezi se întoarce la tine şi trebuie să te confrunţi cu consecinţele propriilor tale acţiuni. Chiar şi fiinţele de evoluţie mai înaltă se pot pierde aici o vreme şi trebuie să treacă prin aceleaşi încercări. Procesul este acelaşi, dar criteriile sunt diferite.

D: Deci chiar şi fiinţele de evoluţie înaltă riscă dacă vin aici?

J: Da. Rişti, pentru că lumea din care vii este minunată şi ştii că acolo poţi să faci toate aceste lucruri minunate, şi nu îţi dai seama cât de densă este vibraţia aici. Şi pentru o vreme eşti tras în jos şi te prinzi în ceea ce ai creat. Bineînţeles că poţi crea şi manifesta diverse lucruri, tot timpul.

D: De asta ai spus că poate dura eoni de timp.

J: Da. Poate dura. Dar când revii acasă e atât de minunat să fii acolo, încât îţi spui: „O, am fost plecat doar câteva secunde.”

D: Deci vine un timp când toate scânteile se întorc la Sursă?

J: Da. Vine un timp care este ca o perioadă de odihnă, când te întorci acolo. Toţi se întorc acolo, apoi vine timpul să plece iar.

D: Când toate scânteile se reunesc acolo, ce se întâmplă cu ceea ce au creat?

J: Cred că se desface, ca să zic aşa. Într-un anumit punct, totul trebuie să se întoarcă acasă, indiferent că e vorba de scânteia individualizată sau de lumile create de ea. Totul trebuie să revină în locul de odihnă, trebuie să revină şi să facă parte din Întreg. Creaţiile lor sunt aduse şi ele înapoi acasă. Tot ceea ce este manifestat. Atunci întreaga creaţie revine acasă, să se odihnească.

D: Iar în acest caz tot ce au creat ei se desface?

J: Da, aşa cred. Aşa înţeleg eu lucrurile. Nu exista o forţă care să le mai păstreze acolo în manifestare, pentru că totul revine la locul de odihnă pentru o perioadă. Între aceste mari expansiuni ale timpului ne individualizăm şi ieşim din nou ca să facem anumite lucruri, apoi revenim ca să ne odihnim. Asta nu înseamnă că toţi ne odihnim în acelaşi timp, dar există anumite momente în timp când revenim cu toţii acasă.

D: Deci în perioada când toate scânteile se întorc în Întreg, dispare tot ce au creat ele.

J: Da. De exemplu eu am creat multe lucruri, dar ele se integrează în mine şi eu mă integrez în Întreg. Apoi se creează altceva nou, apoi totul este absorbit într-o minge de cunoaştere, de energie de creaţie, care conţine toate lucrurile la care te-ai putea gândi, care se retrag în acea minge. Şi simţi că eşti o parte din totul, nu mai există separare.

D: În cazul acesta nu poţi spune că totul a dispărut, fiindcă a fost integrat.

J: A fost integrat, corect. Dar toate aceste lucruri pe care le-am creat ca manifestări individuale nu se pierd, pentru că au făcut parte din mine şi eu fac parte din Întreg.

D: Şi după ce te-ai odihnit o vreme, ce se întâmplă?

J: Vine timpul să o iau iar de la început. Este ceva constant, ceva ciclic. Cunoaşterea adunată în perioada de timp a creaţiei, a manifestării, nu s-a pierdut. Ea face parte din acea entitate, face parte din scânteia individuală şi nu se pierde niciodată. Face parte din tine. Apoi ieşi în afară şi creezi mai mult, treci din nou prin acelaşi proces de învăţare. E ceva nou, ceva proaspăt care se face, care se creează, dar în acelaşi timp este şi ceva vechi.

D: Dar în aceste perioade de creaţie nu trăieşti doar pe Pământ, nu-i aşa? Trăieşti şi în multe alte locuri?

J: Da, în multe locuri.

D: Şi poţi trăi în multe feluri de trup, nu-i aşa?

J: Da. Oriunde mergi, eşti tot tu. Şi există un scop. Scopul este de a aduce lumina, de a aduce cunoaşterea, de a aduce creaţia. Acolo decizi ce vrei şi eşti ajutat să decizi unde să mergi.

Am rugat apoi entitatea să plece şi am cerut subconştientului să vină să răspundă la întrebările lui Jenny. Întotdeauna trebuie să ştiu de ce i s-a arătat clientului o anumită viaţă.

J: Pentru că toate întrebările ei nu sunt importante, şi ea ştie asta în adâncul său. Ea trebuie să îşi dea seama că face parte dintr-un Întreg mai mare care este mult mai important, care îi satisface toate nevoile. Trebuie să-şi amintească că trebuie să meargă în vârf. Nu este important să ştie toate legăturile pe care le are cu

această persoană sau cu cealaltă persoană, sau cu altă persoană. Este important să meargă la fundaţie. Să îşi concentreze atenţia în vârf. Indiferent ce i se întâmplă în viaţă şi ce i se arată, să privească lucrurile cu încântare şi uimire. Dacă întâmpină obstacole sau provocări, trebuie să îşi dea seama că ea face parte din ceea ce voi numiţi Dumnezeu sau Forţa. Trebuie să aibă credinţa că lucrurile se vor rezolva, că scopul vieţii sale se va clarifica şi se va manifesta. Vor apărea oameni în calea sa, oameni cu care va lucra. Trebuie să vadă imaginea mai largă a tuturor acestor lucruri, în manifestare. Nu am să-i dau răspunsurile acum.

D: (Surprinsă) Dar ea are întrebări.

J: Da. Cred că va înţelege procesul pe care l-a descris. Există anumite informaţii care o vor ajuta să progreseze. Ea trebuie să facă faţă, fără mare ajutor. Există ajutor, dar trebuie să progreseze încet. Să se bazeze pe credinţa sa. Trebuie să creadă că lumea din care face parte şi entitatea din care face parte sunt iubire. Există cunoaştere, informaţie şi conştiinţă dincolo de ce înţelege ea în acest moment, dincolo de ce înțelegem majoritatea din noi.

J: Exact, da. Noi i-am transmis aceste informaţii, dar ea trebuie să meargă mai departe şi să le cultive, trebuie să îşi cultive cunoaşterea interioară. Ea aspiră spre conectare, dar trebuie să-şi hrănească credinţa fără să vadă, fără să atingă, pentru că asta îi va întări structura şi va deveni mai puternică. Ea şi-a uitat structura, a uitat cine este. Uneori are nişte străfulgerări, când întrevede cine este. Dar are această putere, pentru că structura sa este puternică şi întreaga şi este plină de iubire, compasiune şi de înţelegere pentru ceilalţi. Este acest simţ al uimirii, este această încântare. Ea nu are toate răspunsurile, primeşte doar fragmente de înțelegere şi există o anumită uimire în faptul că nu ştie. Trebuie să îşi amintească că există ajutor, există oameni care s-o ajute, oricine ar fi ei. Să nu mai pună etichete, să îşi cultive îndrumarea interioară şi va ajunge unde trebuie, va ajunge acolo.

D: De asta ai ales să nu îi arăţi nici o viaţă trecută?

J: Da. Trebuie să meargă la fundaţie, să nu mai caute nave spaţiale şi Atlantida. A fost acolo atunci. Dar trebuie să meargă în Sursa de unde provine, în structura iubitoare care integrează totul. Ea face parte din Întreg. Acolo se află un loc sigur, pe care nu trebuie să-l uite. Da, creaţia. Cu toţii creăm, dar nu trebuie să ne prindem în creaţie. Trebuie să înţeleagă de ce a apărut creaţia şi de unde venim şi să nu se prindă în lucrurile pe care le facem.

D: Din ce în ce mai mulţi oameni vin la mine şi mi se spune că vieţile trecute nu sunt importante. Important este ce facem de acum încolo.

J: Da, da, exact. Cu toţii suntem Dumnezeu şi el vrea ca la un moment dat să creştem asemenea lui. Vrea să-i punem întrebări, vrea să ne confruntăm cu provocările şi să nu spunem: „O, trebuie să mă închin în faţa acestui lucru.” Nu. Trebuie să punem întrebări și să creştem. Ei vor ca noi să ne tratăm cu respect, nu să mergem orbeşte înainte şi să facem ce ne spune lumea. El nu vrea aşa ceva.

D: Deci nu trebuie să ne gândim atât de mult la karma.

J: Nu. Nu e nevoie de așa ceva. Exista fiinţe de evoluţie mai înaltă decât noi. Dumnezeu este alături de noi şi merge cu noi. Vor apărea oamenii potriviţi şi oportunităţile în care vei îndeplini ceea ce trebuie să îndeplineşti. Poţi să fii orice în alte vieţi, dar ceea ce eşti cu adevărat este o parte din Întreg, o parte din această reţea. Nu contează cum arata trupul şi ce dureri ai în tine. Putem să murim de multe ori. Ceea ce contează este sufletul, acea existenţă înaltă care este eternă. Acesta este lucrul pe care trebuie să îl hrăneşti.

D: Asta vrei să ştie oamenii.

J: Da, da. Trebuie să mergem la ceea ce este fundamental. Cel mai important lucru este că facem parte din ceva extraordinar şi iubitor, care deţine cunoaşterea a tot ce există. Trebuie să ne desprindem de creaţiile pe care le-am manifestat. Noi manifestăm lucruri în fiecare secundă, în timpul zilei. Nu trebuie să ne prindem în ele şi să pierdem ceea ce numim „divinitatea” din noi. Nu putem să pierdem acea scânteie de viaţă pe care o avem şi să ne prindem în „cine am fost eu, ce am făcut eu”. Să dăm drumul la aceste lucruri, pentru că atunci nu mai experimentăm viaţa pe care am ales să o experimentăm. Noi nu putem şti totul. Nu trebuie să ne pierdem sentimentul de uimire şi respect în faţa realităţii. După colţul următor se poate afla ceva extraordinar. Dacă ai şti totul, nu ar mai exista bucuria descoperirii a cine eşti cu adevărat. Trebuie să ţinteşti sus către Iubire, să iubeşti pe toată lumea pe care o întâlneşti, să ai compasiune şi înţelegere. Atunci compasiunea şi înţelegerea vor veni la tine.

***

Din alt caz:

Tereza a vrut să ştie ce s-a întâmplat într-o experienţă pe care a avut-o în luna februarie, din anul 2005. Făcea meditaţie când deodată s-a văzut în întuneric, într-un loc fără formă unde nu era nimic, pe care ea l-a numit „Vidul”. Nu era înspăimântător, din contra avea o senzaţie de iluminare. Când a revenit în starea conştientă a încercat să înţeleagă logic acest lucru, dar nu avea sens. Subconştientul i-a explicat:

T: A experimentat cum este să fii în contact cu nivele mai rafinate ale conştiinţei, în care renunţi la imagini, fără să renunţi la acest corp. I-am permis să aibă

această experienţă, ca să îi arătăm că totul este de fapt o singură conştiinţă. Experienţa vidului pe care a avut-o, este să mergi la un nivel de bază al conştiinţei. Este acel nimic din care provine totul. Este infinit. Este totul, la nivelul cel mai nerafinat. După ce a trăit această experienţă, îi vine uşor să recunoască faptul că în comparaţie cu vidul, nimic nu este real. Fiecare nivel este real, dar în comparaţie cu vidul, celelalte nivele sunt la suprafaţă, sunt doar o sclipire de lumină, fără consistenţă. Adevărata realitatea este fundaţia conştiinţei, este acel vid, acel gol din care provine conştiinţa sau conştienţa.

D: Acel nimic se poate compara cu Sursa, sau sunt lucruri diferite?

T: Este Sursa.

D: Am auzit că Sursa este descrisă ca o lumină.

T: Este întunericul din care provine lumina. Se află dincolo de lumină.

D: Oamenii spun că atunci când revin la Sursă sau când pornesc din Sursă, întotdeauna este o lumină strălucitoare.

T: Din punctul meu de vedere, pot să spun că lumina vine din întuneric. Să nu confundăm lucrurile. Nu mă refer la întuneric ca fiind ceva rău sau negativ. E vorba de întunericul care conţine lumina şi din punctul meu de vedere, acesta este Sursa. Poate că există ceva dincolo de el, dar asta văd eu din locul unde mă aflu. Văd nimicul şi din nimic vine lumina, şi din lumină vine diferenţierea a ceea ce noi numim „ceva”.

SECȚIUNEA 6

CREAȚIA

Capitolul 23

Terenul de practică

Wendy tocmai ieșise din viața în care a fost un vierme (În capitolul 2) și vroiam să mergem mai departe, să vedem unde a mers după aceea.

W: Mă gândesc ce să fac în continuare. Stau deasupra unui pupitru imaginar și studiez posibilitățile. Ce să fac?

D: Te ajută cineva să iei o decizie?

W: Văd mai multe persoane în vârstă, cu barbă lungă. Se uită la mine și așteaptă să vadă ce hotărăsc. Eu sunt un bărbat tânăr, iar acești bătrâni stau în jurul meu și se uită la mine. Studiez la un pupitru. Sunt foarte tânăr. Văd niște hărți pe pupitru.

D: Știi cu ce se ocupă acești bătrâni?

W: Se pare că mă supraveghează. Supraveghează ce fac eu. Mă studiază. Li se

pare ciudat că am atât de mult de cunoaştere, fiindcă sunt atât de tânăr.

D: Să mergem mai departe și să vedem ce te hotărăști să faci. Ai avut mult timp să te gândești și să studiezi posibilitățile. Ce vrei să faci?

W: Acum îi las în urmă pe acești bătrâni și plec într-o călătorie lungă, ca să vizitez un loc.

D: Despre ce loc este vorba?

W: Nu știu. Pare a fi real, dar nu este real. Are arbori și păduri. Îl poți vedea, dar poți vedea prin el. Are formă. Este real, dar nu este solid.

D: Știi despre ce loc este vorba?

W: Plutește. Se pare că îl poți crea, dacă te gândești la el. E ca și cum ai face un pas și când faci un pas, creezi. Îți imaginezi. E ca și cum ai merge prin aer și nu este nimic acolo, până nu ai creat ceva cu mintea. Este ciudat. Dacă nu creezi nimic, pășești în gol. Nu are sens, dar este distractiv. E foarte distractiv.

D: Deci poți crea ce vrei acolo.

W: Îți folosești mintea. E ca și cum te-ai juca. Eu sunt tânăr. E ca și cum aș învăța. Nu am pe ce să stau sau ceva în care să stau și nu fac parte din ceva, dacă

nu creez ceva cu mintea mea.

D: Asta faci acum? Înveți cum să faci asta?

W: Da. E ca și cum aș fi în mintea mea. Mă gândesc și creez ceva. Creez o realitate. Nu știu cum să explic. E parcă aș fi într-o formă gând, iar forma gând este real. Dar nu este reală, pentru că nu este solidă. Mai întâi trebuie să creezi într-o formă gând, ca să ia formă. Asta e. Ca să ia formă. Se pare că nu mă pot mișca, dacă nu o creez în fața mea. Altfel sunt prins în nimic, până creez ceva cu gândul. Ceea ce creez nu are substanță până când nu creez detalii, detalii, detalii. Se numește manifestare. Manifești. Creezi. Este foarte antrenant. Altfel este un vid, până când creezi și manifești ceva.

D: Și este important să înveți cum să faci asta?

W: Da. Progresezi. Progresezi, altfel stagnezi. Nu mergi nicăieri. Înveți cum să creezi. Înveți cum să creezi o realitate. Să experimentezi. Să fii.

D: Deci acesta este următorul pas. Să înveți cum să faci asta, înainte să mergi în altă parte.

W: Da. Este un gând, apoi gândul devine formă. Te gândești la ceva și apare, apoi adaugi detalii și se manifestă.

D: Te ajută cineva să înveți acest lucru?

W: Se pare că mergi la acest teren de practică, ca să înveți acolo să faci asta.

D: Mai există și altele în jur?

W: Văd puncte de lumină. Nu știu despre ce e vorba. Puncte de electricitate. Se pare că mai sunt și alte astfel de locuri, unde mergi ca să experimentezi. Acesta este un loc unde merge toată lumea, ca să învețe să creeze. E o școală de creatori. Eu sunt tânăr.

D: Ai multe de învățat.

W: Am multe lucruri de experimentat. Se pare că nu ai un profesor. Ai doar mintea ta.

D: Deci nu îți arată nimeni cum să faci.

W: Nu. Experimentezi. Dacă nu este bine, ștergi. Desfaci ce ai făcut și recreezi totul, până când este cum vrei să fie. Poți să îți vezi creația, înainte să ia formă. Dacă vezi că nu va fi perfectă, o poți șterge. Nu ajunge să se manifeste în stadiul de materie densă.

D: Deci nu se fixează. Ai timp să o desfaci.

W: Da. Timpul nu înseamnă mare lucru aici. Nu eşti conştient de timp. Continui să creezi diverse lucruri. Asta e ciudat. Ciudat!

D: De ce este important să înveți cum să manifești diverse lucruri?

W: Ca să te gândești, înainte să sari.

D: Ce vrei să spui?

W: Nu sari înainte de a te gândi, pentru că ai putea strica lucrurile. Dacă te gândești înainte, este mai bine decât să sari şi apoi să refaci, să refaci, să refaci, să refaci. Aşa încât eşti atent şi faci lucrurile încet. Te gândeşti la fiecare detaliu. Mai sunt mulți ca mine, care fac acelaşi lucru. Pentru numele lui Dumnezeu! Văd o persoană care lucrează cu culoarea purpurie. Dă din mâini şi culoarea purpurie se mişcă şi ia diferite forme. E fascinant. Văd cum se mişcă energia. Este distractiv. Îmi aminteşte de sărbătoarea de pe 4 iulie, cu o baghetă de magician care se mişcă în aer.

D: Deci în acest loc eşti limitat doar de imaginația ta.

W: Corect. Ceea ce gândeşti, creezi. Este un teren de practică, care nu ia formă solidă. Un teren de practică, unde creezi. Dar trebuie să fii atent la detalii. De exemplu dacă vrei să faci un copac, nu te gândeşti doar la un copac şi apar toate părțile lui. Trebuie să te gândeşti mai întâi cum creşte copacul, te gândeşti la toate componentele unui copac. Este un proces foarte, foarte, foarte detaliat.

D: Deci e mai complicat decât ai crede.

W: Mult mai complicat. Altminteri rezultatul ar fi un copac aplatizat, un copac mort. Sau ar putea părea viu, dar nu ar fi. O formă lipsită de viață, ca păpușile din hârtie.

D: Nu are substanța a ceva viu. (Corect) Este ceva ce vei putea folosi mai târziu?

W: Trebuie să am grijă să lucrez detaliat. Să lucrez corect. Să nu mai sar, să nu mai sar, să nu mai sar peste lucruri, ca să nu mai trebuiască să revin și să le refac. Eu merg prea repede. Trebuie să lucrez mai detaliat, mai minuțios și mai detaliat.

D: Toată lumea trebuie să meargă în locul acesta?

W: Nu. Dar este un loc bun în care să mergi dacă vrei să creezi lucruri cu energia, pentru că aici există o abundență de energie cu care să lucrezi. Aproape toți suntem tineri aici. Suntem ca niște copii și aveam o curiozitate fără limite. Știu pe există și alte realități, dar nu suntem conștienți de ele. Nu ne interesează. Ne distrăm prea mult. E ca și cum am desena și am șterge ce nu iese bine, apoi putem reface totul. Nu dai de necaz, pentru că nu este o lume solidă. Este foarte distractiv. Mă întreb dacă nu cumva se simțea atât de tânără pentru că tocmai plecase din viața în care a fost un vierme. Viața ca vierme a fost foarte simplă și necomplicată. Acolo nu exista posibilitatea de a manifesta ceva. Probabil că nu avea experiență și a trebuit să meargă la terenul de practică pentru a învăța cum să manifeste, pentru că dacă pasul următor va fi să intre în trup de om, acest talent și această abilitate vor fi utile.

D: Poate că ai venit aici ca să înveți să fii disciplinat. Totul e mult mai greu, când te afli într-o lume solidă.

W: Ar fi înspăimântător, într-o lume solidă.

D: Dacă creezi ceva, nu dispare atât de ușor, nu-i așa?

W: Nu. Dacă creezi ceva defect, nu va fi ușor de reparat dacă energia este atât de densă și de grea. Asta e important de ținut minte. Este greu să repari formele dense.

D: De asta trebuie mai întâi să faci practică.

W: Da. Practică. Practică. Să curăți ce ai greșit. Să aliniezi formele greșite, care sunt dense. Sună ciudat.

D: Ce vrei să spui?

W: (Părea că ascultă sau citește instrucțiuni) „Ajută la realinierea formelor dense care s-au decalat și nu funcționează corect. Acest lucru se poate face prin...” Hmm. Văd oameni în formă densă, care umblă încovoiați, cu brațele atârnând în jos. Își târâie picioarele, ca și cum ar fi un efort teribil să te afli în formă densă și grea.

D: Te referi la un corp fizic?

W: Un corp fizic, da. Nu este aliniat corect. Îți vine să mergi la aceste forme dense, să le înșfaci de după brâu și să le tragi în sus ca să le îndrepți, ca să fie svelte și ușoare. E o nebunie. Corpurile astea sunt atât de dense încât trebuiesc realiniate. Nu pot face un copil care să fie aliniat corect. Aceste corpuri nu vor forma un copil echilibrat.

D: Unde se află aceste corpuri?

W: Umblă peste tot pe Pământ. Pe Pământ! Ceea ce se vede cu ochiul liber nu este realitatea. Când te uiți la ei par a fi normali, dar de fapt cu ochiul interior vezi că aceste forme sunt încovoiate și își târâie picioarele. Energia lor este aliniată greșit. Sunt grei și lipsiți de speranță.

D: Dar nu arată așa, văzuți din exterior.

W: Nu. Este realitatea ascunsă.

D: Cum au ieșit ei din aliniere?

W: În decursul timpului. Îi văd cum revin, revin și revin. Au pierdut ce știau la început. Au venit pe Pământ de atâtea ori, încât au uitat să devină mai ușori.

D: Deci nu îi ajută că revin de atâtea ori.

W: Pentru ei, acest lucru nu a funcţionat bine. Pe măsură ce viețile s-au așezat una peste alta în spinarea lor, au devenit din ce în ce mai grele. Îţi vine să le arunci povara și să îi îndrepți. Ai vrea să curăţi întunericul și mizeria. Văd multă mizerie. Îți vine să îi cureți și să îi ajuți.

Asta îmi amintește de ce a spus Iisus în cartea mea Ei umblau cu Iisus. Când s-a uitat la mulțimile de oameni adunate în jurul lui, el i-a văzut pe cei din jur ca niște bucăți de cărbune negru și dur. Ei nu erau conștienți că înăuntrul lor se aflau diamante strălucitoare, care așteptau să fie aduse la lumină.

W: Ei rătăcesc și caută răspuns, dar nu știu ce să facă.

D: Există cineva care poate să îi ajute?

W: Văd forme luminoase care umblă drept. Vin către ei, iar formele dense sunt atrase de aceste forme de lumină.

D: Sunt tot în trup de om?

W: Da. Dar nu știu întotdeauna că sunt forme de lumină. (Trage aer în piept de parcă ar avea un șoc, profund mișcată de ceea ce vede)

D: Ce se întâmplă?

W: Văd multe astfel de forme de lumină, dar ei nu ştiu cine sunt. Nu ştiu ce trebuie să facă. Au uitat şi ei şi aşteaptă. Aşteaptă să vină un anumit moment.

D: Vrei să spui că s-au prins şi ei aici, şi nu îşi dau seama de ce sunt aici?

W: Da. S-au prins şi ei aici, dar încă mai au în ei acea lumină. Iar cei care sunt murdari, sunt atraşi de această lumină. E ca o curățare. (Plânge încet)

D: Şi nu e nimeni care să le spună să se trezească, să le amintească ce ştiu?

W: Când va veni timpul, se va face.

Asta ar putea fi o explicație pentru numărul foarte mare de oameni care vin să mă vadă. Ei spun că îşi caută drumul, că îşi caută sensul în viață. Ei ştiu că se află aici pe Pământ ca să facă ceva, dar nu ştiu ce anume trebuie să facă. Au doar un sentiment sâcâitor, care nu le dă pace. În timpul sesiunii, subconştientul le spune întotdeauna că au venit ca să ajute. Ca să vindece, să ajute, să pregătească oamenii pentru ceea ce va veni. Nu le spune niciodată că se află aici ca să se distreze, ca să bea, ca să facă sex şi o grămadă de bani, ca să se prindă cu totul în viața de aici. Întotdeauna subconştientul le spune că au venit să îşi ajute semenii, de obicei în moduri la care nu s-ar fi gândit în mod conştient.

W: Aceşti oameni purtători de lumină se trezesc încet, încet şi se confruntă cu mizeria. O ating şi ea începe să se topească de pe formele umane încovoiate şi dense. Dar nimeni nu le spune ce ar trebui să facă.

D: Tu ştii ce ar trebui să faci?

W: Aştept să vină un anumit moment şi sper că unele forme dense se vor atinge de mine.

D: Nu poţi să mergi tu să le cauţi?

W: Nu. Este ceva magnetic, ceva care funcţionează în ambele sensuri. Eşti atras de ei şi ei sunt atraşi de tine. Ca nişte magneţi. Dar nici unul nu ştie ce se întâmplă.

D: Simţi ceva când se întâmplă asta?

W: Da. Simt cum se goleşte energia grea şi densă. Şi asta mă bucură. Se pare că ei sunt de multă vreme aşa.

D: Când faci asta, te afli în corp fizic?

W: Da. Dar noi care purtăm în noi lumina, umblăm drept. Este ciudat, dar cei cu energie grea sunt încovoiaţi. Poate că nu se vede aşa dinafară, dar aşa se simte a

fi. Asta este percepția internă.

D: Deci ai revenit în corp fizic, dar poți să vezi aceste lucruri? (Da) În ce fel de corp fizic te afli?

W: Este un corp înalt și ușor.

D: Așa te vede lumea?

W: Da. Curățenia mea îi atrage. Vor să fie și ei așa, dar nu știu cum să facă.

D: Dacă te vede cineva în formă fizică, va vedea un corp înalt și ușor? (Da) Este un corp din carne și oase?

W: Da, dar este oarecum transparent. Avem piele și purtăm haine, dar corpul pare a fi puțin transparent și are o strălucire... Radiază energia acceptării, nu respinge. Oamenii sunt atrași de această energie.

D: Asta faci, tu după ce ai învățat să manifești cu ajutorul energiei?

W: Cobor în planul fizic, în acest trup. Îmi amintesc că știam cum să creez. Îmi amintesc cumva, că am fost acolo.

D: Poți să distingi care ființe din jurul tău sunt ființe de lumină? (Da) Dar ceilalți care se află în corp fizic, știu și ei asta?

W: Ei remarcă o diferență, dar nu au termeni de comparație. Cum să explic? E o cunoaștere internă. Este energia pe care o emană aceste ființe. De fapt ele arată ca ceilalți oameni, dar le percepi în mod diferit, prin cunoașterea internă. Vei simți energia. Iar cei care sunt murdari, sunt atrași ca un magnet. Ei nu înțeleg ce se întâmplă dar vor să fie ajutați pentru că au obosit să umble încovoiați și împovărați, împovărați, împovărați și grei, grei, grei.

D: Dacă sunt atrași de ființele luminoase, asta schimbă ceva în viața lor?

W: Da. Ei privesc în sus și observă că există ceva diferit, că nu mai trebuie să trăiască așa. Dar unii din ei nu vor să se schimbe. Ei cred că doar atâta există și nu știu ce să facă. Alții caută un răspuns dar privesc în jos, privesc în jos și văd doar lucrurile grele de pe Pământ. Apoi deodată își dau seama că poate există mai mult decât asta, decât lucrurile materiale. Ei își ridică privirea și și se uită în sus. Privesc către lumea spirituală. Când își ridică astfel capul, ei văd că da, există ceva diferit. Există alte ființe acolo, care sunt ca ei și în același timp nu sunt ca ei.

D: Și asta îi transformă? Îi ajută să meargă pe o altă cale?

W: Da. Și atingerea. Vrei să îi atingi. Este atât de trist! (E copleșită de emoții) Ei sunt așa de multă vreme și de fiecare dată când coboară pe Pământ, devin din ce în ce mai grei. Nu înțeleg. De ce nu devin mai ușori? De ce devin din ce în ce mai grei? O atingere. Uneori este suficient să îi atingi.

D: Uneori este destul. Ceva atât de simplu.

W: Da. Doar să mergi printre oameni. Doar energia ta. Doar o atingere. Uneori îi privești în ochi și le transmiți energia. Ei știu cumva ce se întâmplă la nivel de suflet, nu numaidecât la nivel conștient.

I-am dat indicații apoi să părăsească această scenă și am chemat subconștientul lui Wendy, ca să îi pun întrebări.

D: Wendy caută răspuns la mai multe întrebări. I-ai arătat multe lucruri. De ce i-ai arătat această ființă de lumină în corp uman, care ajută formele dense? Ce vroiai să îi spui?

W: De asta a venit aici. Ea trebuie să își amintească de unde vine. Ea a fost o formă de lumină, o formă de energie.

D: De unde vine ea? Explică te rog, dacă vrei să își amintească.

W: Ea vine din energia Sursei.

D: Acolo a făcut ea practică? Acolo a experimentat cu energia?

W: Acela era un loc creat special pentru cei cărora le place să creeze cu energia. Ea a plecat din energia Sursei, din energia Creatorului şi i s-a permis să experimenteze cu creaţia, i s-a permis să creeze.

D: Ea trebuie să îşi amintească acest lucru, să ştie că vine din Sursă, din Creator? (Da) I s-a arătat că poate să manipuleze energia. (Da) Asta vrei să ştie?

W: Da. Ea trebuie să se alăture altor fiinţe de lumină, care se trezesc şi îşi amintesc pentru ce au venit aici. E timpul să înceapă să îşi amintească. Se lucrează mult cu ea noaptea în somn, dar nu îşi aminteşte asta.

Wendy a avut toată viaţa probleme de sănătate. „Asta s-a întâmplat ca să privească înăuntru, nu doar în lumea din afară. Dacă ar fi avut o sănătate bună, nu ar mai fi fost atentă la lumea spiritului dinăuntru său. A ales un corp prin care este greu să manifeşti. După ce a ajuns aici, s-a gândit că nu vrea de fapt să se afle pe Pământ. Era mai greu decât a crezut şi s-a târât prin viaţă multă vreme. Nu se simte ca acasă aici dar dacă pleacă, nu va termina treaba pe care a venit să o facă. Are un trup slab, care ne învaţă multe lucruri. Noi preluăm această cunoaştere şi o vom folosi pentru a dezvolta modalităţi prin care să ajutăm omenirea. Trupul său nu este singurul trup slăbit. Toată planeta este slăbită. Are nevoie de odihna potrivită, de hrana potrivită şi de mai multă meditaţie. I-am arătat terenul de practică de manifestare, pentru că trebuie să fie mai atentă la detalii. Să fie mai atentă la detalii în tot ce face, din clipa în care se trezeşte dimineaţa, până când merge seara la culcare. Detalii, detalii, detalii. Să aibă grijă ce pune în gură. Acolo de unde provine ea (din lumea de energie) nu se consuma hrană grea. Acolo era doar energie. Hrana din zilele noastre este poluată. Să folosească mai multă hrană lichidă şi uşoară, mai multe fructe. Să nu consume atâta materie densă. Să consume hrană care are energie, hrană vie, care îi alimentează corpul de lumină. Hrana grea o apasă, îi împovărează trupul şi îi vine greu să se mişte. Hrana uşoară te face mai uşor şi mai aerisit. Rămâne mai mult spaţiu în corp, prin care să se mişte energia. Trebuie să fie atentă la tot ce

face, să fie conştientă de fiecare detaliu.

D: Dar nu este frustrant şi obositor să te gândeşti la fiecare detaliu?

W: Asta îi va alinia trupul şi îi va ajuta pe cei din jur să se alinieze şi ei.

Am întrebat despre problemele sale de respiraţie. „Sunt cauzate parţial de poluarea din jur şi parţial de băţul pe care îl aprinde şi îl pune în gură, care îi murdăreşte plămânii.” (Se referea la fumat).

Problemele la inimă. „Le are încă din copilărie. E ca şi cum i s-a frânt inima de când era doar o fetiţă. S-a simţit atât din singură în corpul acesta dens şi greu. Îi lipsea iubirea necondiţionată. Iubirea de pe această planetă nu se poate compara cu iubirea de acasă.

D: Funcţionarea inimii trebuie corectată?

W: Trebuie să îşi amintească să se odihnească şi să vizualizeze, să vizualizeze, să vizualizeze. Să creeze cu mintea. Atunci trupul va urma mintea. Să vizualizeze cum organele din corp funcţionează corect. Să vizualizeze, să vizualizeze, să vizualizeze. Orice stricăciune poate fi reparată, dar durează. De asta este atât de importantă vizualizarea. Ea va face corpul să devină conştient că se poate vindeca singur. Să fie atentă la ce introduce în corp. Să consume hrană proaspătă, proaspătă, proaspătă. Hrană vie. Hrană care aduce viaţa. Hrană dătătoare de viaţă.

***

Geneza

Când Pamela a coborât de pe nor în loc să meargă într-o viață trecută, s-a găsit într-un loc fără substanță sau formă.

„Nu văd nimic fizic. Văd doar 10 puncte de lumină și o energie care curge, dar nu văd nici o formă.” A început să plângă când s-a văzut acolo și a spus că i-a lipsit mult acest loc. Îi plăcea să se afle acolo și să se joace cu energia. Când s-a uitat la trupul său să vadă cum arată, a fost total luată prin surprindere. „Să văd cum arăt. Dumnezeule! Nu e nimic. E doar o lumină care se rotește, niște molecule străvezii. Simt că mă aflu într-un loc unde poți crea orice.”

Am întrebat-o cum poate folosi energia de acolo ca să creeze, dar mi-a dat un răspuns confuz. Părea a crede că acest lucru este foarte important, dar nu am înțeles procesul. Poate că unii cititori vor înțelege despre ce este vorba. E posibil să fie aici niște simboluri, dar nu cred asta. Vedea doar linii și puncte care se roteau fără formă, apoi a văzut două piramide. A știut că ele reprezintă Creația, Geneza, în punctul în care s-au atins.

Movement

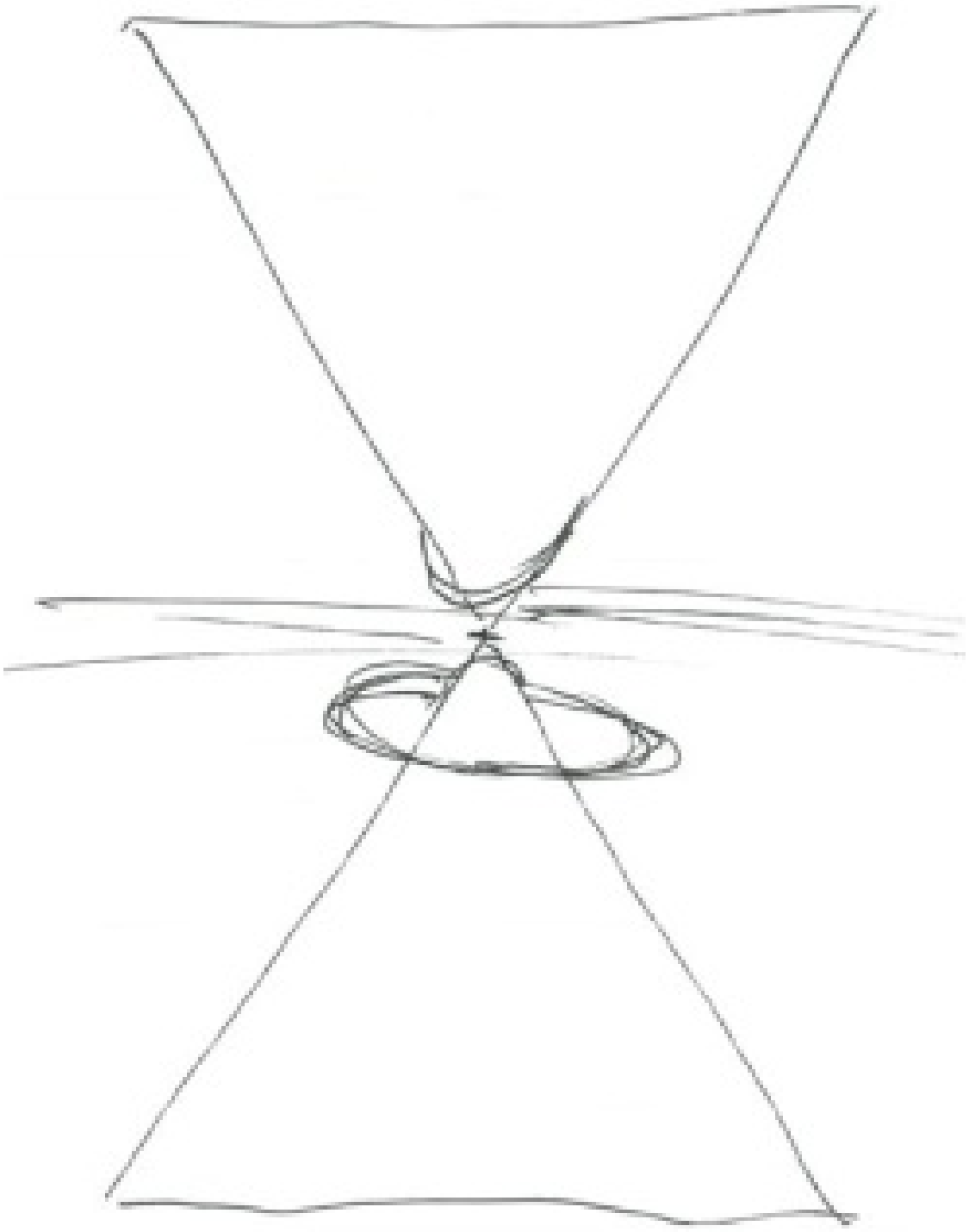

Stationary

P: Văd cum se ating cele două vârfuri și știu că este un moment critic. Deasupra este un cerc de lumină. Este magnific, deși nu înțeleg. Eu mă aflu chiar în centru, în această structură. Sunt în punctul unde se ating cele două vârfuri. Ele creează posibilitatea ca acest gen de viață și această energie să se miște. Știu că sună abstract. Nu știu ce anume se creează, dar când cele două vârfuri se ating, ele creează. Mă simt binecuvântată să fiu de față. Sunt uimită și plină de admirație.

D: Să vedem ce rol ai avut aici.

P: Am fost de față. Nu știu. Mai devreme mă jucam cu energia și era un loc cunoscut, unde am mai fost altădată. Îmi petreceam timpul generând forme și imagini, în funcție de voința și alegerea mea. Asta mă distra. Eram ca un programator de calculatoare care poate programa ce vrea și cum vrea. Așa era. Aici lucrurile sunt mai naturale și spontane. Tânjesc să revin aici și să mă joc cu energia. Nu există limite. Este un loc familiar, care mă cheamă. Simt cum mă cheamă.

Informațiile erau confuze și știam că nu voi înțelege prea mult. Nu îmi dădeam seama unde aș putea să o duc mai departe. Poate că a existat acolo eoni de timp. Așa încât m-am hotărât să chem subconștientul. De obicei nu fac asta atât de devreme într-o sesiune, dar am crezut că este singurul mod în care puteam primi un răspuns inteligibil, prin care să înțeleg această situație ciudată. Când a venit subconștientul, l-am întrebat:

D: Aceste lucruri sunt confuze și derutante. Am crezut că vom explora viețile trecute. De ce ai ales să îi arăți aceste lucruri Pamelei?

P: Ea știe de ce.

D: Haide să îi explicăm. Nu cred că știe aceste lucruri în mod conștient.

P: Ea a avut nevoie să exploreze o amintire, să exploreze ceva care a fost cu ea toată viața sa. Nu a vrut să plece din locul acela, ca să vină aici.

D: Ce făcea acolo?

P: Era un creator.

D: Deci a avut dreptate când s-a văzut în formă de energie. Când a văzut că manipula energia.

P: Noi nu am vrea să folosim cuvântul „manipulare”, dar este potrivit aici. Ea se juca atunci cu energia.

D: Ce a creat acolo?

P: Totul. În faza timpurie. În faza foarte timpurie. Trebuie să treci prin ea, înainte de a avansa. Supraveghea componentele energetice la nivel molecular, deși acesta nu e un cuvânt potrivit. La nivel micro, la nivel foarte mic. Nu știu cum să

explic altfel.

D: S-a aflat acolo la început?

P: Nu știu.

D: Când au fost create aceste lumi și oamenii, lucrurile de natură fizică?

P: Nu. E vorba de întreaga creație, nu e vorba de un anumit gen sau de o planetă, sau de sistemul solar. Este vorba despre tot.

D: Este o energie de bază din care se creează totul?

P: Da. Este unimea. Este esența a tot.

D: Ca niște cărămizi din care s-a creat totul.

P: Formularea este adecvată.

D: Blocurile de creație din care s-a făcut totul. Această energie de bază s-a aflat mereu acolo?

P: Da. Energia de bază. Lumina.

D: Și spui că ea a supravegheat acest lucru?

P: La un moment dat a privit cum se face. Apoi în alt loc, a lucrat ca un copil cu acest proces. S-a jucat cu el.

D: Ea face asta mult în viața prezentă?

P: Nu. Nu în planul fizic. Nu este conștientă de așa ceva. Face asta între timp, dar nu la nivel conștient. Când se află între vieți și noaptea, când doarme.

D: Îi spune cineva ce să creeze?

P: Nu.

D: Atunci creează ce vrea ea? (Da) De ce ai vrut să afle aceste lucruri?

P: Ca să își amintească ce știe, ce face ea.

D: Vrei să își folosească această abilitate în planul fizic?

P: Încă nu a venit timpul. Va ști când, mai târziu.

D: Va ști când să folosească această energie?

P: Exact. Nici o clipă mai devreme. Este ceva specific. Va primi imagini şi înțelegeri privitoare la momentul potrivit și la grupul de oameni potrivit. Informaţii privitoare la tehnologia care trebuie folosită, la regulile care trebuiesc aplicate în mod corect, ca să nu mai greșească.

D: Ea a folosit greşit energia în altă viaţă?

P: Aşa crede ea, dar de fapt nu a fost așa. Este ceva legat de o anumită planetă care s-a distrus.

D: Ce are asta de a face cu Pamela?

P: Ea crede că a fost vina ei, într-o anumită măsură.

D: Se afla atunci în trup fizic?

P: Parțial. Există anumite forțe care la nevoie, în situaţii de urgenţă, pot apărea în planul fizic. Asta a făcut ea. Nu se afla în trup, dar a folosit un trup.

D: S-a întâmplat ceva rău și ea crezut că a fost vina sa?

P: Ea era doar un actor care juca un rol pe acea planetă. Nu știu dacă are voie să afle asta acum. Nu e momentul potrivit ca să afle aceste lucruri. Ea știe că nu a fost responsabilă. Era doar un rol pe care l-a jucat.

D: De ce este Pamela atrasă de cristale?

P: Pentru că ele o ajută să creeze cu energia de bază și acest lucru îi este cunoscut. Pentru că a mai lucrat cu ele în planul fizic.

D: Când se joacă cu energia, o folosește într-un mod pozitiv?

P: Nu folosește genul de energie pe care a văzut-o astăzi. Energia aceea era mult mai puternică. (Râde) Ea folosește ceva ca pilitura de metal, ca resturile care rămân când șlefuiești ceva. Ceea ce rămâne, particulele care se desprind când se lucrează cu cealaltă energie, cu cea adevărată. Asta poate ea să înțeleagă și să facă acum. Resturile acelea sunt mai degrabă de natură cristalină, nu sunt ca resturile de metal.

D: De ce nu ai vrut să îi arăți astăzi viețile trecute?

P: Pentru că nu erau pertinente. Nu ne interesau acum.

D: Asta mi se întâmplă din ce în ce mai mult. Tot mai mulţi oameni îmi spun că vieţile trecute nu sunt importante.

P: Ele nu sunt importante pentru că se desprind multe resturi şi din punct de vedere intelectual, ea nu trebuie să meargă acolo. A făcut aceste lucruri altădată şi ar fi o recapitulare fără sens, să meargă în viețile trecute.

D: Da. Unii oameni au ajuns la un nivel la care acest lucru nu mai este necesar. Asta e tot ce pot ei să înțeleagă acum.

P: Eu cred că este necesar prezentul şi viitorul, nu trecutul.

Capitolul 24

Înapoi la început

Gwen plutea și căuta un loc în care să coboare, când a văzut dedesubt o priveliște fantastică. O lume întreagă compusă din cristale. Văd cristale peste tot. Ies din pământ și se întind în sus în aer. E un pat de cristale, ca țepii porcului spinos. Sunt lungi și subțiri.” Înainte să aibă ocazia să exploreze mai bine, priveliștea a dispărut și a fost înlocuită de un albastru strălucitor, plin de lumini care pulsau. „Din ele iese o energie albă și galbenă. Văd izbucniri de energie peste tot în acest spațiu albastru. E ca și cum energia ar fi vie. Culorile se amestecă, nu mai sunt individualizate și formează o singură energie. Lucrurile de aici nu le percepi ca obiecte, ci mai degrabă ca niște câmpuri de energie care pulsează. Acum se schimbă. Nu știu cum să explic asta. Sunt fără formă și se mișcă. În partea din dreapta jos există o sursă de energie care emite aceste pulsații împrejur, care apoi se adună în jurul ei. Nu are formă, dar fiecare parte care iese din ea are forma sa lipsită de structură. E ca lumina care lovește apa și sclipește peste ea. Are formă și nu are, în același timp. E fluidă. Are în ea culori iridiscente.”

D: Deci nu simți nimic solid.

G: Nu. Simt doar o expansiune.

D: Cum te percepi pe tine?

G: Sunt o parte din ea. E ca și cum aș lua universul și energia ar curge în jurul lui și doar ar fi acolo. În interiorul lui se formează scântei de lumină, ca un fluid care curge și se învârte. Este mereu în mișcare. Nu stă niciodată liniștit. Este mereu în mișcare.

D: Și tu ești o parte din întreg? (Da) Mai sunt și alte entități ca tine acolo?

G: Nu văd nici o altă entitate. Văd simboluri. Văd triunghiuri dimensionale. Ele sunt așezate în jur. Dacă ar fi să exprim asta în cuvinte, este creația în mișcare. Așa se simte. Când spun asta, apar scânteile și simbolurile dispar. Este în mișcare constantă. Apoi se formează aceste scântei, în interior. Acum devine mai mare. E ca un fel de ceață care se învârte și iar se învârte.

D: Știi ce sunt aceste scântei?

G: Aud că sunt scântei din Dumnezeu, care sunt trimise în afară.

D: Asta face parte din procesul de creație? (Da) Când ai vorbit despre creația în mișcare, vroiai să spui că scânteile devin lucruri? (Da) E cineva care direcționează acest proces?

G: Pe măsură ce gândești, gândurile tale vor crea orice vrei să creezi. Și la nivel individual există putere, dar eu văd sursa ei, văd începutul ei.

D: Vrei să spui că există ceva mai mare care gândește și creează?

G: Corect. Este Tot Ce E. Totul.

D: Și totul a început cu El? Cu ceea ce a gândit El?

G: Acela a fost momentul când a ieșit mișcarea și a început să se rotească. Era fluidă, foarte fluidă. Nu avea formă, dar a ieșit și a revenit la Sursă. Atunci au apărut scânteile. Dar scânteile au apărut doar când gândul s-a aflat acolo. Altfel exista doar forma fluidă. Puteam să simt Sursa. Nu puteam să văd Sursa, dar se afla la dreapta și curgea în afară. Era mereu în mișcare. Apoi au ieșit scânteile din ceață și au început să ia formă.

D: Poți să vezi ce formă iau ele?

G: Arată ca o galaxie care se formează.

D: Ce rol ai tu în toate astea?

G: Doar sunt aici și privesc. Nu știu de ce sunt aici. Simt că sunt suspendat în spațiul acesta. Sunt conștient de totul din jur. Simt că am individualitatea mea, dar fac și parte din întreg. Nu sunt separat de el, dar sunt. E foarte confortabil. Albastrul strălucitor continuă la nesfârșit.

Această scenă putea să dureze foarte mult timp, așa încât i-am cerut să se mute de acolo. „Când te-ai hotărât să părăsești acest loc?”

G: Mi se spune că voi pleca atunci când va fi nevoie de mine. Altminteri rămân în energia asta.

D: Ce s-a întâmplat prima dată când ai fost chemată să părăsești acel loc și să mergi în altă parte?

G: Simt cum mă trage ceva. Sunt trasă undeva. Văd ceva care seamănă cu un curcubeu, dar nu este cu adevărat un curcubeu. Are formă de curcubeu. Se simte ca un curcubeu, dar nu are culorile unui curcubeu. Simt că sunt înconjurată de energie. Îmi vine greu să identific ceva care să aibă formă, ceva specific unei dimensiuni. Acum simt că am ajuns unde vreau să fiu.

D: Haide să vedem cum este să devii solidă, când te separi din energie și iei o formă.

G: Văd că iau corpul unei femei. E tânără și suplă, cu piele măslinie și păr lung negru. Are o banderolă în jurul capului, cu ceva proeminent în frunte. Nu are multe haine. Are fustă și e cu burta goală. În partea de sus a trupului are o bluză scurtă, cu brațele goale. Are un colier din cercuri strălucitoare în rândul gâtului. Simt că sunt în deșert. Pare a fi în Egipt.

D: Ai devenit pur și simplu această femeie? (Da) Nu ai fost mai întâi un bebeluș?

G: Aşa m-am văzut. Simt că am preluat trupul.

D: Dar nu era un alt suflet sau spirit în trup? (Nu) Ai ales acest trup dintr-un motiv anume?

G: Acest trup are autoritate. Acest trup era o combinaţie de spirit şi autoritate, care putea aduce ceea ce trebuia adus în acel moment.

D: Ştii ce trebuie să faci în acest trup?

G: Văd Sfinxul. Văd o piramidă. Văd un faraon. Simt că îl cunosc pe faraon. Mă simt mai tânără decât faraonul. Nu cred că eram căsătorită cu el sau ceva de genul ăsta. Poate că eram copilul său, sau o preoteasă din anturajul lui.

Am dus-o înainte în timp într-o zi importantă, când s-a întâmplat ceva.

G: Este o ceremonie religioasă. Facem ofrande şi spunem rugăciuni. Este important să fiu femeie, din cauza importanţei acestei femei şi a energiei sale. Această femeie avea autoritate. În acea perioadă istorică, femeile aveau putere.

D: Spuneai că este o ceremonie religioasă, în care se spuneau rugăciuni. La cine se rugau ei?

G: Se rugau zeului lor.

D: Cum îl percep pe zeul lor?

G: Este sursa a toate.

D: Deci îl percep așa, mai degrabă decât ca o statuie sau o entitate. (Da) Se aflau aproape de adevăr, nu-i așa?

G: Da. Era o perioadă când eram în puterea mea deplină și în spiritualitatea mea deplină. Îl onoram pe Dumnezeu și făceam parte din acea religie.

D: În alte perioade se onora un idol, care reprezenta o entitate.

G: Da. Dar această perioadă istorică era altfel. Mă aflu într-un templu și tot trupul meu simte energia. Acum văd multe trepte și o sferă mare și rotundă, care strălucește. Este suspendată în templu.

D: Este suspendată în aer în interiorul templului?

G: Da. Iar noi o onorăm. Ea strălucește și se rotește. Are multe fațete.

D: De unde a venit? Cum a ajuns în interiorul templului?

G: Am creat-o noi din energie, cu gândul. Am urmat procesul de creație. Grupul nostru a creat-o nu doar pentru energia pe care o produce, ci ca să ne amintim ce reprezintă.

D: Ce reprezintă ea?

G: Reprezintă Sursa. Reprezintă unitatea. Reprezintă unimea. Reprezintă atât masculinul cât și femininul. De asta este atât de important că această femeie simte puterea și spiritualitatea. De asta este atât de important acest moment din timp. De asta este atât de important acel moment din acea zi – pentru că era o asumare a acelei puteri.

D: La ce folosiți sfera? Ce scop are ea?

G: Simt că energia sa ne umple corpul. Când vorbim despre ea, pot să simt cum vibrează în toată ființa mea. Ea ne întinerește, ne vindecă, ne curăță și ne energizează. Este puritate.

D: Toată lumea poate să intre în templu și să experimenteze aceste lucruri?

G: Nu. Doar grupul meu.

D: Există un motiv pentru care omul de rând nu poate să intre acolo și să o vadă?

G: Ei nu sunt gata să facă aşa ceva.

D: Crezi că ei nu ar înţelege ce reprezintă sfera?

G: Nu atât nu ar înţelege, cât ar folosi-o greşit. Poate nu ar folosi-o numaidecât greşit, dar nu ar şti cum să o folosească.

D: Cum foloseşte grupul tău energia?

G: Te uneşti cu ea. Devii una cu ea. Apoi aducem energia în noi. Ne umplem cu ea şi ea ne vindecă, ne susţine, ne aduce înţelepciune.

Nu aveau nevoie să consume hrană pentru a trăi. Trupul lor nu se îmbolnăvea şi nu mureau.

D: Oamenii din afara templului sunt un alt gen de oameni decât sunteţi voi?

G: Suntem similari, dar noi avem trăsături mai delicate şi tenul mai deschis decât ei. Sunt umani, dar nu atât de rafinaţi ca noi.

D: Rasa voastră s-a născut aici?

G: Nu. Am venit aici din altă parte. Am fost transportaţi aici. Oamenii noştri aveau abilitatea de a veni ca energie pură şi de a lua formă pe Pământ. La fel am făcut şi eu.

D: Care a fost scopul venirii acestui grup pe Pământ?

G: Încercăm să ridicăm conştiinţa omenirii. Interacţionăm cu oamenii. Nu ne separăm de ei. Le permitem să ştie ceea ce simţim că pot să înţeleagă. Încercăm să fim buni cu ei. Ei nu ştiu cu adevărat tot ce se petrece în temple, pentru că nu ar înţelege niciodată. Le transmitem învăţături la un nivel confortabil pentru ei. Încercăm cu blândeţe să îi facem să avanseze.

M-am hotărât să o duc înainte la o zi importantă şi am întrebat-o ce se întâmplă.

G: S-a întâmplat ceva. Sfera a devenit cețoasă şi nu ştim de ce. S-a scurs toată energia din ea. Nu ştiu dacă corupţia provine din interiorul grupului, în care nu mai există unitatea de altădată.

D: A trecut mult timp de când aţi venit aici? (Da) Ce simţi în legătură cu această evoluţie a lucrurilor?

G: Sunt tristă. Simt că am pierdut ceva special. Nu mai există acel sentiment de venerare a Întregului. Cei din grup s-au scindat. Acum e fiecare pentru sine. Nu pot controla fenomenul, dar simt că am făcut un jurământ să lucrez pentru

unime.

D: Şi ceilalţi de grup au făcut astfel de jurăminte?

G: Unii au făcut, alţii nu. Trebuie să existe o onorare a ceea ce este individual, o onorare a lui Dumnezeu din noi, dar de asemenea trebuie să existe şi o onorare a tot ce există şi a conectării la Sursa originară, din care nu am vrut să plec.

D: Simţi că jurămintele trebuiesc respectate?

G: Da. Am văzut distrugerea care urmează, dacă nu faci asta.

D: Ce vrei să spui?

G: Într-un final nu am mai văzut sfera. Devenea din ce în ce mai ceţoasă şi mai întunecată, şi separarea dintre bărbaţii şi femeile din grup se lărgea. A dispărut sentimentul de unime. S-a pierdut respectul şi iubirea pentru Dumnezeu.

D: Deci sfera reflecta ce se întâmplă? (Da) Ce s-a întâmplat în final cu sfera?

G: A dispărut. A devenit din ce în ce mai întunecată şi lumina din ea s-a stins. Într-un final, sfera a dispărut cu totul. Nu mai era acolo.

D: Credeţi că veţi putea crea o altă sferă?

G: Vom încerca. Cei din grup vor încerca.

D: Fără sferă, trupurile voastre vor muri?

G: În acel timp şi loc, ne-am dispersat şi am plecat. Nu mai eram acolo.

D: Corpul fizic a murit?

G: Mai degrabă s-a dematerializat.

D: Când spui că v-aţi dispersat, asta înseamnă că sufletul sau spiritul vostru a plecat în altă parte? (Da) Dar ai spus că aţi creat altă sferă.

G: Asta se va face în viitor. Ei şi-au pierdut abilităţile atunci. Au pierdut totul. Au pierdut unimea. Au pierdut înţelegerea lui Dumnezeu. Au permis egoului să preia controlul. S-au dezvoltat doar la nivel individual şi au pierdut conectarea cu Întregul. Îi văd dispersaţi în diferite părţi din univers.

D: Care crezi că a fost importanţa acestei perioade de timp, înainte să fie coruptă?

G: Importanţa este că era apropiată de Sursă. Simt că la început eu am fost cu Sursa şi mi s-a permis să rămân conectată la Sursă şi să o aduc în trupul meu.

D: Ştii de ce s-a schimbat grupul?

G: S-au lăsat prinşi în propria putere şi au început să creeze pentru ei. Au uitat că fac parte din Dumnezeu. Au uitat unimea. Eu am fost prinsă în acest haos, dar inima mea a rămas cu Dumnezeu. Încă mai păstram unirea cu Dumnezeu, în inima mea.

I-am spus apoi să părăsească scenă şi să se îndepărteze. Am chemat subconştientul lui Gwen, ca să îi pun întrebări. „De ce i-ai arătat aceste lucruri astăzi?”

G: Ea trebuie să înţeleagă puterea care se află în interiorul său. Doar atunci când totul devine una, poţi să revii la Dumnezeu. De asta lucrează acum cu masculinul şi femininul şi cu copilul, pentru că acum este necesar să creăm din nou, iar aceste trei energii reprezintă creaţia.

D: Dar în loc să revină la o viaţă trecută normală, ea a mers la începutul a tot ce există.

G: Da. Ca să simtă din nou iubirea şi unimea a tot ce este. Ca să vadă procesul de creaţie. Nu există formă, exista doar energie în curgere. Ca să vadă curgerea şi modul în care au apărut scânteile.

D: Deci nu era important să meargă în viețile trecute.

G: Nu. Ea are foarte puține vieți trecute.

D: De ce a fost important ca ea să vadă acea viață?

G: Pentru că în acea vreme s-a aflat într-un loc unde a fost un conducător. Ea a purtat simbolul pe care l-a primit când a vizitat Egiptul, anume simbolul divinității feminine. Simbolul este o spirală care urcă prin palmă și prin inimă, până la Dumnezeu. Te conectează cu Dumnezeu, apoi trece prin inimă și coboară iarăși în spirală în cealaltă palmă. Este un simbol feminin. Cele două spirale reprezintă conectarea masculinului și femininului, care se unesc prin iubire în inimă.

D: Dar cei din grup nu par a fi umani, pentru că au fost transportați aici.

G: Ei se aflau în formă fizică, dar erau diferiți de forma umană. Aveau trăsături foarte delicate în formă umană, erau foarte rafinați, spre deosebire de oamenii de pe vremea aceea, care aveau o structură foarte brută.

D: Ei și-au creat corpurile?

G: Da. Au vrut să se afle într-o formă care să fie acceptată fără frică de către oameni. Dar erau mai mult energie, decât oameni.

D: De asta au creat sfera care le dădea viață? (Da) Dar s-au corupt. (Da) Asta demonstrează că până și ființele apropiate de Dumnezeu pot fi corupte.

G: Dumnezeu experimentează mereu. Nu există bine sau rău. Există doar experiența. Ea trebuie să simtă cum se zidește puterea în interiorul său. Știu că face asta. Va veni iar un timp când femeile vor fi egale cu bărbații, pentru că bărbații vor înțelege că au nevoie de puterea femeii, iar femeia are nevoie de puterea bărbatului pentru a se uni și a deveni o singură forță.

Încă din copilărie, Gwen a avut experiențe paranormale neobișnuite, multe din ele extrem de vii. „De ce a fost Gwen atât de deschisă toată viața sa?”

G: Ea a făcut un legământ, care a adus-o acum din nou pe Pământ. A spus că a tras-o ceva aici. Ea a fost trasă în această viață pentru a servi, pentru a aduce unimea și ca să ancoreze energia feminină. Ea a mai făcut asta în alte dimensiuni și pe alte planete, nu doar aici. Experiența sa de atunci în formă umană a fost printre primele experiențe pe care le-a avut în planul fizic. A văzut ce s-a întâmplat și a vrut să îndrepte lucrurile. Experiențele paranormale pe care le-a avut au fost niște jaloane care să îi arate drumul. Ea trebuie să se simtă puternică în interiorul său, ca să cunoască puterea pe care o deține. Dacă nu ar experimenta aceste lucruri, nu ar putea ști mai mult. Trebuie să simtă puterea în interiorul său, la fel ca orice om care se deschide către ea. Trebuie să o experimenteze. O astfel de experiență te împuternicește.

Vreau să îți mulțumesc pentru această ocazie de a comunica. Îți mulțumesc și îi mulțumesc și lui Gwen, pentru munca pe care o faceți. Lumea are nevoie de lumina voastră. Amândouă ați făcut legământul de a fi aici în aceste vremuri. Universul vă mulțumește pentru ceea ce ați făcut. Dumnezeu fie cu voi!

Capitolul 25

O lege diferită a creației și a fizicii

Irene a coborât de pe nor într-o scenă cu care începeam să mă familiarizez, pentru că mulți clienți de-ai mei merg acolo. „E lumină. Peste tot este lumină pură, fericire și pace.”

D: Mai vezi și altceva sau mai ai și alte sentimente?

I: (Zâmbește) Simt că sunt acasă. E minunat.

D: De ce numești „acasă” acest loc?

I: Pentru că este. Este locul meu unde îmi găsesc pacea. Este minunat.

D: Mai sunt și alții cu tine sau ești singură?

I: Simt că mai sunt și alții, dar nu au formă. Eu îi știu. Îi cunosc. E bine să mă

aflu din nou aici. Mi-a fost dor. Mi-a lipsit acest loc.

D: De ce ai plecat din acest loc, dacă era atât de frumos aici?

I: A venit timpul să ajut. Sunt vremuri în care este nevoie de energii mari. De o mare putere. Am știut că a venit vremea ca să vin aici. Suntem mai mulți care am discutat despre asta și a venit timpul să venim aici.

D: Despre ce ați vorbit?

I: Despre universuri și multiversuri. E foarte multă muncă de făcut, de echilibrat, de creat. D: Simțeai că nu poți să creezi din locul acela frumos de acasă?

I: O, nu este la fel. Creația începe de aici, dar nu este suficient doar să creezi. Trebuie și să experimentezi și asta trebuie să facem noi, nu doar să creăm. Este necesar să mergem să experimentăm, apoi să luăm asta cu noi și să aducem experiența acasă. Nu e rău, dacă poți să îi iei și pe alții cu tine. Unii din noi am ales să plecăm împreună, alții separat, pentru a învăța. Începi să înveți într-un grup și pe măsură ce devii mai puternic, vei vedea când a venit vremea să te desparți și să urmezi o cale nouă. Să intri în alții, să faci alte creații. Sunt atât de multe posibilități.

D: Deci la început este mai ușor să te separi de acasă, dacă mai sunt și alții cu tine.

I: Da, da.

D: Știi unde trebuie să mergi mai întâi?

I: Pe planeta roșie.

D: De ce ai ales această planetă?

I: Culoarea roșie trebuie creată prima. Este vibrația unei planete roșii, da.

D: Această planetă a fost creată deja, sau ajuți la crearea sa?

I: Noi am luat culoarea roșie. Am creat această vibrație pentru culoarea roșie. Noi am făcut asta.

D: Culoarea roșie era importantă și trebuia să fie prima?

I: Pentru munca noastră, da. A trebuit să facem mai întâi culoarea roșie. Alții au făcut culoarea verde și alții au făcut culoarea galbenă. Fiecare grup a creat o culoare diferită.

D: Înainte nu existau culori?

I: Totul era alb. Totul.

D: O, lumina. (Da) Deci voi aţi creat culori din lumină?

I: Da.

D: Şi fiecare grup s-a hotărât să se concentreze pe o culoare diferită?

I: Oh, sunt atâtea culori! Este frumos!

D: Ce aţi făcut după ce aţi creat culoarea roşie?

I: După aceea am creat alte lucruri. Am experimentat. Ne-am jucat.

D: Încerc să înţeleg. Fiecare a creat cu culoarea proprie? (Da) Aţi putut să vă jucaţi şi să creaţi orice vroiaţi? (Da) Aţi avut permisiunea să faceţi aceste lucruri?

I: Am căzut de acord cu toţii să facem această muncă. Cuvântul „permisiune” nu este cel mai potrivit.

D: Dar înainte de asta nu era nimic acolo.

I: Exista totul, la nivel potențial. Întotdeauna a existat totul, dar în altă formă – de lumină. Nu poți spune că nu a existat nimic.

D: Lumina conținea tot ce poate să existe. Mă exprim corect?

I: Da. Dar nu îmi place aici, pe planeta roșie. E prea densă pentru mine. Am să plec de aici. Am creat numai cu culoarea roșie, care nu are o vibrație rapidă. Este în regulă. Vroiam doar să văd cum va fi.

D: Ce ați creat din culoarea roșie?

I: Un univers.

D: O, dar un univers este foarte mare, nu-i așa?

I: Nu cu adevărat. Fiecare și-a creat universul său. Îți place cuvântul „univers”? E un cuvânt stupid. Deci am creat un univers și în el puteam pune ce vrem. Ideea era să creăm culori diferite, cum sunt cele din universul ăsta. Nu doar culorile de bază. Iridiscente și strălucitoare, care apoi nu mai erau culori. Dacă se învârte într-un sens apare o culoare, dacă se învârte în alt sens apare o altă culoare. Am creat cât de multe culori am putut, din această lumină. O, atât de multe! Dar la un moment dat mă plictisesc, așa încât nu rămân prea mult într-una din ele. Stau puțin și experimentez o culoare, apoi trec la celelalte.

D: Grupul a mers cu tine?

I: O parte au venit. O parte au rămas acolo, fiindcă le-a plăcut. Atunci am început să mergem fiecare pe drumul său.

D: Ce ați pus în univers, după ce l-ați făcut?

I: Depinde cine îl face. Poți să faci tot felul de lucruri. Poate fi ca aici unde sunt aceste planete, dar ele nu trebuie să fie numaidecât rotunde ca aici. Pot avea diverse forme. Și trebuie să aibă o vibrație. Deci ai vibrația culorii și vibrația formei. Și fiecare are sunetul său.

D: Fiecare are un sunet?

I: O, da! Unele au mai mult decât un singur sunet și dacă se apropie de altă planetă, scot sunete. Asta e distractiv.

Aceste informații îmi aminteau de teoria cu „muzica sferelor”.

D: Deci nu știi niciodată ce va ieși exact. Rezultatul este o surpriză?

I: Da. Asta e partea distractivă.

D: Credeam că există anumite legi ale universului, care spun că lucrurile se pot întâmpla numai într-un anumit fel.

I: În universul ăsta e aşa. Nu în acela.

D: (Am râs) Deci poţi avea orice formă vrei.

I: Sigur că da.

D: O planetă generează propriul său sunet, sau îl creezi tu?

I: Bineînţeles că îl creăm noi, pentru că noi facem totul. Da, noi creăm sunetele. Dar când facem asta, nu ştim sigur ce sunet va ieşi. Adăugăm sunetul şi ne jucăm cu el. Îl modificăm, pentru că două sunete se unesc şi creează un sunet nou.

D: Apare un fel de muzică? (Da) Dar ai spus că nu ţi-a plăcut culoarea roşie, după ce ai creat-o.

I: Am tendinţa să mă plictisesc. Asta nu înseamnă că e ceva greşit în culoarea roşie. Doar m-am săturat de ea. Vibraţia acestei culori era prea densă. Noi am făcut sunetul ca să ajute şi a ajutat cu adevărat. Dar numai roşu? Am stat acolo o vreme şi m-am săturat. Era prea mult.

D: Deci după ce ați făcut planetele, mai faceți ceva acolo sau este suficient atât?

I: Depinde. Pe unele creăm lucruri, pe altele nu. Depinde. De exemplu pe planeta roșie am ajutat la crearea culorii roșii, am ajutat la crearea formelor, a sunetelor și a tiparelor de mișcare ale formelor din universul acela. Există diverse tipare, care pot produce diverse sunete.

D: Vrei să spui că asta se întâmplă atunci când se mișcă și se rotesc?

I: Nu toate se rotesc. Asta se întâmplă aici în acest univers, dar în alt univers se pot roti de exemplu pe o orbită care să aibă traiectoria cifrei 8 și pot să strălucească. Nu este ca aici. Poate fi complet diferit.

D: Nu există legi ale fizicii? Lucrurile nu trebuie să urmeze o anumită regulă?

I: Regula roșie, da. Dar regula roșie nu este la fel ca regula roz, sau ca regula portocalie, sau ca regula verde sau... nu. Atâta timp cât nu face rău altor universuri și nu intervine în lumea lor, fiecare univers poate avea propriile sale reguli.

Se pare că regulile de bază ale liberului arbitru și nonintervenției se extind asupra planetelor și chiar asupra universurilor.

D: Deci planetele se pot mişca şi se pot roti cum vor? Asta vrei să spui?

I: Nu. Planetele roşii trebuie să urmeze regulile roşii. Planetele portocalii urmează regulile portocalii şi planetele fosforescente urmează regulile fosforescente. Când ele se apropie una de alta (pentru că uneori pot interacţiona) ele se pot suprapune, în funcţie de vibraţia lor. Atâta timp cât una nu intervine în lumea celeilalte.

D: Deci există anumite reguli ale creației. Dar dacă te saturi de ele și vrei să mergi în altă parte, ce se întâmplă cu universul pe care l-ai creat? Se dizolvă și dispare, sau rămâne acolo?

I: O, nu. El rămâne acolo, fiindcă mai sunt alţii care au rămas în el. Iniţial eram un grup întreg care vroiam să creăm şi diferite grupuri au creat diferite culori. Diferite grupuri au ales să rămână o vreme cu o culoare şi să continue să o dezvolte şi să experimenteze viaţa acolo. Sau au ales să plece în altă parte. Unii au ales să rămână doar în universul roşu şi să îl experimenteze pe deplin. Alţii au ales să plece şi să experimenteze câte puţin din fiecare culoare.

D: Deci atâta timp cât rămâne acolo un grup, rămâne și universul acela. (Da) El nu se dizolvă. M-am gândit că îl creați, iar apoi se poate dizolva.

În alt capitol, fiinţele care făceau practică de creaţie ştergeau ce au creat, dacă nu le plăcea. Această practică se făcea într-un loc special, rezervat acestei activităţi. Se jucau acolo cu energia, până când ajungeau să stăpânească modul în care poţi crea, fără să interferezi cu alte lucruri.

I: Unii pot face asta dacă vor, dar majoritatea rămân.

D: Poţi să dai viaţă planetei şi să creezi fiinţe acolo, dacă vrei?

I: Cei care au rămas, au putut să facă asta. Sau puteai să pleci şi să creezi totul de la început. Unii au rămas şi au continuat să creeze acolo, apoi au plecat. Alţii s-au prins atât de tare în procesul de creaţie încât au rămas acolo şi au experimentat tot ce se putea experimenta.

D: Vrei să spui că au creat tot ce se află în aceste lumi, de la început?

I: Au facut asta gradat. Cei care au rămas. Eu nu am rămas. Eu am mers mai departe.

D: Dar au creat totul de pe o planetă – plantele şi apele?

I: Corect. Au creat tot ce face parte din planetă. Pe unele planete totul este roşu. Întotdeauna roşu. Animalele sunt roşii. În universurile roşii nu există plante. Acestea nu sunt necesare.

D: Dar dacă au creat animale sau alte fiinţe, au experimentat cum e să fii în acea formă sau doar le-au creat?

I: Ele nu arată cum îţi închipui.

D: Explică-mi, te rog.

I: În universul roșu... Să luăm exemplul unei pisici de mare. Închipuie-ți că această pisică de mare este transparentă și are o formă alungită, apoi închipuie-ți un oval la mijlocul ei. Sunt multe creaturi din astea, care hălăduiesc acolo.

D: Puteați crea orice vreți, cu imaginația voastră. (Da) Cum supraviețuiesc ființele în universul roșu, după ce au fost create?

I: Le hrănește atmosfera. Ele nu ingerează hrană și nu au funcția de excreție. Ele doar există acolo. Doar experimentează.

D: Nu au nevoie de o scânteie de viață, care să le însuflețească?

I: Ele sunt o scânteie de viață. Sunt independente.

D: Încerc să înțeleg și să compar aceste lucruri cu cele de pe Pământ. La noi se crede că în interiorul unei forme trebuie să existe o scânteie de viață, care să o însuflețească.

I: Aceste ființe sunt o scânteie.

D: Ele mor într-un final?

I: Da. Ele nu au posibilitatea de a se înmulți.

D: Înțeleg. Deci nu pot să procreeze. (Nu) Deci în final planeta rămâne fără viață, nu-i așa? (Da) Ce se întâmplă după aceea?

I: Nu știu. Nu am rămas acolo. Am plecat.

D: Unde te-ai hotărât să mergi?

I: Am vrut să hoinăresc.

D: Deci nu ai mai rămas cu grupul acela.

I: Corect. Întotdeauna am avut o curiozitate foarte mare. Am vrut să văd ce se întâmplă în alte locuri.

D: Unde ai mers după aceea?

I: Am intrat într-un cil.

Nu știam ce este asta. Am căutat în un dicționar și am găsit ceva în domeniul biologiei.

D: Ce este acela?

I: Nu știu sigur. Arată ca o piramidă în altă piramidă. Un colț se curbează și se prelinge.

D: Nu vrei să experimentezi altă culoare?

I: Nu. M-a atras ciliul. M-a chemat. Era nevoie de mine acolo.

D: Ți-a spus cineva să faci asta?

I: Nu. Pur și simplu am știut.

Sunt din ce în ce mai convinsă că sufletul (spiritul) este la început un agent liber, ca să spunem așa. El făcea mai mult sau mai puțin ce dorea și mergea unde simțea că este nevoie de el, fără să primească instrucțiuni în acest sens.

Dar după ce s-a prins în ciclul karmic al naşterii şi al morţii, se pare că s-a contaminat şi nu a mai fost lăsat să ia propriile sale decizii. A avut nevoie de instrucţiuni care să îl ajute să iasă din mocirlă. Au devenit necesare ajutoarele (cum ar fi consiliul de maeştri, consiliul bătrânilor şi ghizii) pentru ca sufletul să revină pe calea de evoluţie către înalt. A devenit necesar ca sufletul să iasă din experienţele de vibraţie joasă şi din uitarea în care a căzut. Acesta părea a fi tiparul pe care l-am remarcat.

D: Ce trebuie să faci acolo?

I: Voi vedea la faţa locului. Văd o cameră mare şi deschisă. Se întâmplă ceva acolo. E ceva acolo. Interiorul pare părăsit.

D: Interiorul piramidei?

I: Da. Nu văd pe nimeni aici, dar este o lumină în colţ. Pereţii par din metal. Dacă ciocanesc în ei mă dor urechile, scot un sunet strident. Mă uit să văd ce mai este în cameră. O! Văd ferestre pe pereţii din jur, dar nu pot să privesc prin ele. Am sentimentul că mă priveşte cineva din partea cealaltă a geamurilor. Se uită ca să vadă ce este în interiorul unei capsule. Simt asta. Nu îi văd. Dar trebuie să îi opresc, să îi fac să înceteze. Asta nu este bine. Aşa ceva nu mai trebuie să continue. Este împotriva... este greşit. Este greşit.

D: De ce este greşit?

I: Pentru că produce durere. Produce multe durere. Distruge ordinea pe această planetă. Ce fac oamenii ăştia? Cine sunt ei? Este îngrozitor ceea ce fac. (Oftat adânc) (Respiră adânc şi suflă prelung, de mai multe ori).

D: Ce faci?

I: Trebuie să ies repede de aici. Locul se dezintegrează. Trebuie să ies.

D: Ce ai făcut?

I: Am oprit totul.

D: Mi s-a părut că suflai în ceva.

I: Așa am făcut.

D: Asta a dezintegrat totul? (Da) Ai destulă putere ca să faci asta?

I: Bineînțeles că da.

D: Ca să distrugi tot locul? Toată planeta?

I: Mai întâi distrug locul acesta.

D: Ce făceau ei? Cu ce au greșit?

I: Nu știu cine sunt oamenii ăștia, dar au luat-o pe o cale greșită. Îi fascinează suferința. Vor fi sigilați pe această planetă. Această planetă este acum sigilată.

D: Acești oameni creau durere pentru alții de pe planetă?

I: Da. Acum sunt sigilați aici. Ceilalți au plecat.

D: Oamenii pe care îi chinuiau?

I: Da. I-am dezintegrat. Dar este în regulă. Nu i-am dezintegrat într-un sens negativ. Au revenit în spirit.

D: Pentru că nu poți să distrugi spiritul, nu-i așa?

I: Nu. Ei au revenit în spirit ca să se vindece și să se odihnească. Dar ceilalți, cei care au produs suferința, sunt sigilați aici.

D: Nu mai pot să plece din locul acesta?

I: Nu. Sunt sigilați pe această planetă.

D: Ei nu pot să moară sau să se reîncarneze?

I: Nu. Ei trebuie să experimenteze ceea ce au făcut. Voi reveni ca să îi verific din când în când. Atunci când vor înțelege și vor desface ceea ce au făcut, vor putea să fie din nou liberi și li se va da o nouă șansă de a crește.

D: Dar dacă oamenii din grupul tău au creat toate aceste planete, de ce au creat ceva atât de negativ?

I: O, dar ei nu au făcut asta. Ei au trăit cu mult timp în urmă. Am sărit mult înainte în timp. Am fost chemat aici, pentru că așa ceva nu mai putea să continue.

D: Dar cei care au creat aceste planete și aceste ființe, nu puteau să revină și să rezolve ei problema?

I: Ceva s-a dereglat. Era nevoie de o putere mai mare. Trebuiau să înceteze. Sperăm că de-a lungul timpului vor progresa și ei. Acesta este planul meu în ceea ce îi privește.

Oare despre asta vorbește Gary în capitolul 38, Soluția finală? El a fost repartizat pe Pământ ca o soluție finală, în caz că planeta nu reușește să se redreseze. El are puterea de a anihila, de a dezintegra și probabil de a sigila planeta. În prezent el doar așteaptă și observă.

I: Puteam să aud țipetele celor aflați în suferință, cei cărora li se făcea rău. Ei m-au chemat acolo.

D: Deci ai făcut ceea ce ai simțit că era nevoie să faci. Ai eliberat acele suflete (spirite). (Da) Și acum ce vei face?

I: Voi călători.

D: Ai spus că îți place să faci salturi în timp. Ce vezi acum sau ce te atrage?

I: Tot aud numele „Mary Melissa, Mary Melissa, Mary Melissa.” E o fetiță care se joacă în grădină. Se joacă afară cu zânele. O, sunt minunate! Astăzi au multe de făcut. Se joacă printre flori. Lucrează și călăresc pe fluturi. Nu știu de ce... doar au propriile lor aripi. Cred că li se pare distractiv. Mary Melissa are o panglică lungă și albastră în păr. Are un păr castaniu lung și îi suflă vântul în păr. Acum stă pe burtă și se uită la furnici.

D: Ce rol au zânele?

I: Să ajute natura, deși totul este natură, este formă. Zânele protejează și îngrijesc florile, copacii și totul din natură. Noi credem că natura se referă doar la copaci și plante, dar de fapt conține și obiecte cum ar fi mașinile, pernele din pat, tot ce are o formă.

D: Vrei să spui că totul este viu? Tot ce are formă formează natura.

I: Da.

D: Aceste ființe micuțe au fost create ca să ajute și să îngrijească natura?

I: Și ca să se bucure de ea, să aducă bucurie. Sunt pline de bucurie. Lui Mary Melissa îi place să se joace cu ele. Și ele abia așteaptă să se joace cu ea. Uneori stă lungită pe spate și zânele aleargă peste ea, sau dacă își ridică mâna, vin și i se așează pe deget. Ele o iubesc și la fel le iubește și ea.

D: Ceilalţi oameni se joacă și ei cu zânele?

I: O, nu! Mama ei nu este de acord cu prostiile astea.

D: Nu crede în zâne?

I: O, nu. Mama ei nu este o persoană plăcută. De asta petrece fata atâta timp afară, în compania zânelor. Ca să simtă bucuria lor.

D: Ca să scape de mama ei?

I: Așa cred.

D: De ce ești atrasă de Mary Melissa?

I: Nu știu sigur. Să văd. O apăr de mama ei. Îi trimit zânele, ca să se joace cu ea.

D: Dar asta îi cauzează probleme, nu-i așa?

I: O, dar ea nu ar supraviețui fără zâne. Are o viață atât de rea, încât cred că ar pleca de aici. Zânele îi creează un spațiu sigur în care să poată continua să trăiască și să crească. I-am trimis zânele, care o învață multe lucruri. O învață cine este. O învață despre lumina care este ea. Am început cu zânele, apoi am lucrat cu îngerii. O ajutăm să înțeleagă că are îngeri păzitori (îi va avea întotdeauna) și are și ghizi care să o ajute.

D: Pari a fi un înger păzitor, nu-i așa?

I: Da. Pentru o scurtă perioadă de timp, mă ocup de ea.

D: Să mergem mai departe în timp. Rămâi multă vreme cu Mary Melissa?

I: Până ajunge la maturitate.

D: Și o aperi tot timpul? (Da) Apoi unde mergi?

I: Ondonga (transcris fonetic).

Nu înțelegeam. Ea a repetat: Ondonga. Pare a fi undeva în Africa, în junglă. Sunt cu un băiețel. Numele lui este Ondonga.”

D: O, acesta este numele său. Ce trebuie să faci cu el?

I: Să văd. (Suflă puternic de trei ori, apoi oftează). E în siguranță. Pot să plec acum. A fost rapid.

D: Ce ai făcut?

I: Era un tigru care îi dădea târcoale. S-a întâmplat repede.

D: (Am râs) Ce ai făcut cu tigrul?

I: Am suflat şi l-am îndepărtat de acolo.

D: Băiatul şi-a dat seama că este în pericol?

I: Nu. Se juca. Nu va ști niciodată. Când va crește mare, va deveni șamanul tribului. Era important să îl salvez. A fost rapid. (Râde) E un băieţel drăguţ.

D: Bine. Să mergem înainte în timp. Când te-ai hotărât că vrei să fii om, în loc să supraveghezi doar și să păzești oamenii? Ce te-a determinat să experimentezi cum este să fii om?

I: Vremea transformărilor planetare. Am venit pentru transformările planetare. Am venit să o ajut pe Mama Pământ să își modifice vibrațiile. Avem în față o mare lucrare și mulți din noi au fost chemați aici.

D: Ai mai fost în trup fizic înainte de a veni aici?

I: Nu văd nici un trup fizic. Ciudat. Majoritatea oamenilor oamenilor au mai avut trup fizic.

D: Ai fost doar înger păzitor?

I: Așa se pare.

D: A fost o muncă de valoare, o muncă importantă. (Da) Ți-a spus cineva să vii aici pentru transformările planetare?

I: Pur și simplu am știut că trebuie să fac asta. Dar este foarte greu să te afli în

trup fizic. Te limitează foarte mult. Mama a avut mari probleme la naşterea mea. Energiile erau prea puternice pentru ea.

Oare asta se întâmplă? Spiritele umane normale, care au trăit multe vieţi pe Pământ şi au acumulat karma, pleacă şi sunt înlocuite într-un fel sau altul de astfel de spirite avansate, care vor putea să facă faţă stresului transformărilor planetare. Sunt chemaţi cei care în mod normal sunt îngeri păzitori, alături de alte spirite avansate. Ei sunt gata să plece din casa lor din tărâmul astral şi să vină aici, ca să ne ajute în aceste vremuri importante. Oamenii care vor rămâne pe Pământ îşi ajustează trupul pentru a face faţă creşterii de frecvenţă vibraţională. Cei care nu se pot ajusta, vor părăsi planeta.

I: Nu am stat mult timp în mama când era însărcinată. Am venit la naştere şi asta a scos-o din circulaţie. Noroc că au venit îngerii şi au ajutat-o.

D: Ai adus atunci toată energia ta în bebeluş?

I: Nu, nu, nu, nu, nu. Ar fi explodat trupul!

D: Ai adus doar o parte din tine?

I: Pot să aduc mai mult în mine, când va fi necesar.

D: Este vorba de viaţa persoanei prin care vorbeşti acum? (Da) Aceasta este

prima ta experienţă în corp fizic?

I: Da. Aşa îmi amintesc. Dar am mai fost aici, ca să ajut oamenii.

D: A fost greu să creşti aici şi să experimentezi viaţa de om?

I: Nu m-am potrivit niciodată aici. Niciodată.

D: Nu te-ai temut că te vei prinde aici?

I: Nu, niciodată. Eu nu mă pot prinde aici. Am prea mult ajutor şi am putere prea mare.

D: (Am râs) Mă gândeam la karma.

I: Nu. Eu nu am aşa ceva.

D: Ce trebuie să faci, ca să ajuţi transformarea planetară?

I: Suntem mulţi care am venit aici, ca să o ajutăm pe Mama Pământ să facă saltul. Să ajutăm oamenii să se trezească, prin simpla noastră prezenţă aici. Dar din când în când avem tendinţa de a evada.

D: Cum faceți asta?

I: În somn sau în meditație.

D: Puteți ieși din corp?

I: Sigur că da. De fapt una din problemele mele este că eu călătoresc. E greu să reintru apoi în trup suficient, ca să mă echilibrez și să merg. Asta e o provocare.

D: Vrei să spui că ieși o vreme din trup, apoi revii?

I: Provocarea este să fiu aici, pentru că o parte din mine tinde să își ia liber. Am mai multe părți din mine care merg în mai multe locuri, în mod simultan. Partea de aici este foarte mică.

D: Pleci în altă parte, atunci când Irene meditează sau doarme?

I: Da și ceea ce îți va părea ciudat, fac asta chiar și atunci când fac altceva. Eu fac mai multe lucruri, în același timp.

D: Ești capabilă să faci asta în timp ce trupul funcționează în continuare?

I: Sigur că da. Mai am și alte trupuri, care funcţionează în alte locuri.

D: De ce faci asta?

I: Pentru a realiza cât mai mult posibil.

Sunt informații similare cu cele prezentate în capitolul 21, în care o femeie și-a amintit că trăia în mai multe trupuri, în acelaşi timp.

D: Celelalte trupuri se află aici pentru a experimenta schimbarea?

I: Da, în diferite zone temporale de pe planetă. E greu să îți explic. Eu pot fi peste tot, dar sunt în acelaşi timp conştientă că mă aflu acum aici. Dar nu sunt întotdeauna conştientă de toate dimensiunile în care mă aflu. În starea de somn şi în meditație sunt mai conştientă. Sunt conştientănde tot ce se petrece simultan. E ca și cum aș fi la magazinul Best Buy sau la Walmart și aș vedea un milion de imagini în sus și un milion de imagini în jos, iar fiecare ecran arată ceva diferit. Dar te afli pe toate ecranele, în toate locurile. Așa stau lucrurile. Este o descriere destul de potrivită.

D: Deci când te-ai hotărât să intri în trup de om, te-ai fragmentat. M-am exprimat bine?

I: Nu m-am fragmentat. Sunt doar unul, și am adus conștiența în această formă.

E greu de explicat, pentru că în toate formele există aceeaşi conştienţă.

D: Deci atunci când te-ai hotărât să fii om, ai făcut asta în mai multe corpuri diferite, în acelaşi timp. Corect?

I: Eu sunt în toate formele, simultan. Forma spirituală, forma extraterestră are multe astfel de trupuri. Este distractiv. Ele se află în diferite dimensiuni, ceea ce e ciudat.

D: Asta s-a întâmplat după ce ai hotărât să nu mai fii înger păzitor?

I: Da, deşi există părţi din mine care fac asta şi acum. Irene nu înţelege cum e posibil aşa ceva.

D: Da. Este greu ca minţile noastre omeneşti să înţeleagă aceste lucruri.

I: Poate părea derutant, dar ştiu că este adevărat.

Mai multe informaţii despre fragmentarea sufletului mai mare şi despre faţetele de suflet care experimentează vieţi de om, găsiţi în Universul convolut, volumul 2.

D: Ce trebuie să facă Irene cu aceste informații?

I: Ea are mare putere. Simpla ei prezență transformă oamenii. Dacă se gândește la ei, ei se transformă.

D: Cum se transformă?

I: Încep să se trezească și să își amintească cine sunt.

D: Cine sunt ei?

I. Ei sunt lumină și iubire pură.

D: Și au uitat acest lucru?

I: Da, au uitat. Asta e trist. Este foarte important ca Irene să își facă treaba, să rămână centrată și să nu se piardă în emoțiile celor care nu s-au trezit atât de repede cum ar vrea ea, sau în emoțiile acelor care nu s-au trezit deloc. Să îi onoreze, să îi iubească și să nu se lase prinsă în emoțiile de pe Pământ. Când se întristează din cauza lor, îi scade puterea. Nu există tristețe, pentru că ei sunt doar lumină și iubire.

D: Da. Ei își învață lecțiile pe care le au de învățat.

I: Da. Este o mare nevoie de lumină, în zona unde trăieşte ea. E nevoie de o mare, mare lumină aici. Mulţi o aşteaptă, iar ea le poate activa scânteia din interior. Îi poate ajuta. Lumina din ei se va aprinde şi se va răspândi şi la alţii. Este frumos. E ca un joc de artificii. Este ceva frumos şi pozitiv. E cea mai frumoasă vibraţie de iubire şi lumină, pe care ţi-o poţi imagina.

D: Când am început astăzi sesiunea, de ce i-ai arătat începutul existenţei?

I: A fost un dar. I-am dăruit un moment de fericire, de Nirvana. Sentimentul de „acasă”, care o energizează. Ea îl cunoaşte. Îi place să fie acolo.

Capitolul 26

Crearea oceanelor

Pierre era un francez care s-a mutat în America. Avea un puternic accent franţuzesc şi a trebuit să ascult cu mare atenţie ceea ce spunea. Am avut probleme la transcrierea înregistrărilor. Slujba pe care o avea îl epuiza şi îi crea probleme fizice. Trebuia să călătorească des şi simţea că nu mai poate. Soluţia logică ar fi fost să îşi dea demisia şi să găsească altă slujbă, dar ajunsese aproape de pensie şi salariul era mare. Am întâlnit mai mulţi clienţi care aveau această problemă. Unii din ei îşi detestau slujba atât de mult încât credeau că sinuciderea ar fi singura soluţie. Eu spun întotdeauna că nici o slujbă nu merită aşa ceva. Întotdeauna poţi găsi altă slujbă. Dar mulţi oameni se simt prinşi ca într-o capcană, într-o situaţie din care nu văd nici o ieşire. Unii din ei şi-au creat la modul inconştient o boală sau un infarct, ca să iasă din această situaţie într-un mod demn: „Nu pot să muncesc dacă sunt bolnav.” „Nu e vina mea. Am făcut infarct şi nu mai pot lucra.” Este uimitor cum va coopera trupul, atunci când crezi în adâncul tău că asta este soluţia dorită. Trupul nu judecă. El se supune comenzii proprietarului corpului (mintea conştientă sau inconştientă). De asta trebuie să înţelegem cât de puternice sunt gândurile noastre. Pierre a venit la mine din cauza problemelor de sănătate şi a solicitat o sesiune, dar informaţiile accesate au luat o direcţie complet neașteptată. Mai târziu a spus că în mod cert nu şi-ar fi închipuit aşa ceva. El căuta o viaţă trecută care să-i explice problemele din viaţa prezentă.

Când a coborât de pe nor, se afla într-o stare de confuzie totală. Încerca să îşi dea seama unde se afla şi să înţeleagă senzaţiile fizice pe care le avea. Când i-am cerut să îşi privească trupul şi să vadă cum arată, a spus: „Nu simt că am un trup solid. Nu mă pot vedea. Sunt peste tot.”

Am crezut atunci că era o fiinţă din energie. Acest lucru mi s-a întâmplat de multe ori, atunci când o persoană nu putea să-şi vadă trupul.

D: Ai vreo senzaţie care să-ţi indice ce eşti?

P: Eu sunt peste tot. Nu sunt o fiinţă de natură fizică. Sunt peste tot.

I-am cerut să explice ce vrea să spună.

P: Se simte ca şi cum aş fi oceanul. Sunt ca un val. Nu am limite. Sunt mare, mare. E un sentiment minunat. Nu sunt restricţionat.

D: De asta nu ai formă? (Da) Nu ai limite?

Încercam să exprim situaţia în cuvinte. Dacă era un corp din energie ar fi trebuit să aibă o formă şi limite, ceva care să îl conţină, chiar dacă era ceva foarte mare. Dar greşeam. Părea a fi ceva complet diferit de conceptul nostru de formă fizică.

P: Limita este partea de sus a oceanului, separarea dintre apă şi aer.

D: Simţi că te afli în apă?

P: Eu sunt apa, eu nu am limite.

D: Deci nu ai un corp? Faci parte din tot ce este acolo? (Da) Ce vezi când te uiţi în jur?

P: Văd cerul, văd apa, simt apa. Simt răcoarea apei.

Nu era nimic în apă, nici o formă de viaţă. Era doar apă.

P: Este începutul. Am sentimentul că este începutul.

D: Ce vrei să spui?

P: Este crearea apei.

D: Înainte să fie ceva în ea. (Da) Asta a fost chiar la început, nu-i aşa?

P: Simt apa. Este fără limite. Doar apa şi oceanul. Eu sunt oceanul. Eu sunt oceanul.

Când s-a trezit, a spus că avea cel mai extraordinar sentiment de libertate completă. Simţea că este mare, că este uriaş. Nu şi-ar fi putut niciodată imagina aşa ceva.

P: Simt vântul călduţ. Nu există limite.

D: Te simţi singur, dacă nu există alte forme de viaţă?

P: Nu. Mă simt liniştit şi îmi place. Sunt complet, sunt întreg. E un sentiment minunat.

Încercam să mă las purtată de curgerea acestei relatări. Dacă el făcea parte din ocean la începutul creaţiei, asta putea dura eoni de timp fără schimbări, mai ales dacă îi plăcea atât de mult această stare.

D: Înainte să vii în acest loc, ai fost altceva?

P: Eu vin din Lumină.

D: Ţi s-a spus să cobori în apă?

P: Nu. M-am oferit voluntar. Văd cum cobor într-o stea, din Lumină.

D: De ce te-ai hotărât să faci asta?

P: Trebuia făcut.

D: Dar erai fericit când erai lumină, nu-i aşa?

P: Noi făceam parte din Creaţie. Trebuia făcut acest lucru şi ne-am oferit voluntari.

D: Mă întrebam dacă ţi-a spus cineva sau ceva, că a venit vremea să faci asta.

P: Nu există timp, dar trebuia să se facă acest lucru. Mă văd ca o lumină care coboară de sus, de departe. Văd oceanul. Eu sunt oceanul.

D: Când ai devenit apa, ai creat apă. Asta vrei să spui?

P: Acest cuvânt nu este corect – „creaţie”. Noi facem parte din creaţie. Noi nu

creăm.

D: Deci nu ai făcut apa. Ai devenit apă?

P: Suntem o parte din ea.

D: Încerc să înţeleg dacă există un proces.

P: Nu putem să explicăm.

D: Trebuie să fii un spirit foarte puternic, dacă e corectă această formulare.

P: Puternic nu este corect. Noi facem parte din el, este un proces natural.

D: Şi aveţi anumite planuri, sau veţi sta pur şi simplu aici şi veţi face parte din apă?

P: Vom sta până se termină procesul, până când apa este stabilă, pentru că în acest punct din timp nu există pământ. Există un proces. Cu timpul va fi şi pământ. Acum este doar apă. Şi vedem cerul.

D: Cum se va forma pământul?

P: Noi nu suntem implicaţi în formarea pământului. Suntem implicaţi în formarea apei.

D: Alte fiinţe se vor implica în formarea pământului? (Da) Mă întrebam dacă pământul va ieşi din apă.

P: Nu ştiu. Treaba mea este să stabilizez apa, ca să poată evolua viaţa în ea.

D: Există anumite cerinţe pentru evoluţia vieţii?

P: Este necesară o anumită salinitate. Gradul de salinitate trebuie să fie corect. Lumina din apă trebuie să fie corectă. Gazul din apă trebuie să fie potrivit. Noi facem parte din apă.

D: Trebuie să existe anumite chimicale, ca să zicem aşa?

P: Da. Și o anumită salinitate. O stabilitate.

D: Când se produce asta, ce forme de viaţă apar mai întâi?

P: Vedem forme amfibiene, asemănătoare unor broaşte.

D: Nu este treaba ta să creezi viaţa.

P: Nu. Treaba mea este să creez apă, să stabilizez apa. Apoi îmi voi termina misiunea.

D: Apoi vor veni alte fiinţe, care vor crea primele forme de viaţă.

P: Da. Maeştrii.

D: Formele de viaţă din apă se formează înainte să fie format pământul?

P: Formele de viaţă sunt formate înainte de pământul din apă, dar nu cu mult înainte. Coborâm acum în adânc. Suntem pe fundul oceanului. Este incredibil. În adâncul oceanului este incredibil.

D: Există acum elementele corecte pentru ca să se formeze viaţa?

P: Încă nu. Oceanul încă se mai mişcă. Acum căutăm să stabilim adâncimea oceanului.

D: Ce căutaţi?

P: Noi nu căutăm. Noi experimentăm.

D: Când aţi venit în acest loc nu exista nimic?

P: Nu suntem pe deplin conştienţi, pentru că noi am venit şi am creat oceanul. Noi facem parte din ocean. Noi suntem oceanul.

D: Mă întrebam dacă voi creaţi oceanul de pe o planetă.

P: Nu. Oceanul era aici când am venit. Apoi a apărut pământul.

D: Deci la început nu a existat o planetă?

P: Nu chiar, nu chiar.

D: Eu mă gândeam la o planetă care se formează, apoi apar diverse lucruri pe ea.

P: Nu. Oceanul este aici.

D: Deci apa a fost creată în spaţiul cosmic? (Întâmpinam probleme în a înţelege acest concept)

P: Nu putem să explicăm, dar apa a fost creată mai întâi. Apa a fost creată din lumină. Noi venim din lumină. Noi am creat apă şi facem parte din apă. O experimentăm acum în adâncimea sa. Apa este foarte adâncă. Ea nu este divizată.

D: În modul nostru de a gândi, noi credem că există planetele, apoi se formează anumite lucruri pe ele. Dar asta s-a întâmplat înaintea creaţiei. Asta vrei să spui?

P: Asta s-a întâmplat înaintea creaţiei, în termenii cunoscuţi acum. Asta s-a întâmplat înainte de timpul pe care îl cunoaştem acum.

D: Deci întâi a fost apa.

P: Nu. Întâi a fost lumina, apoi apa.

D: Apoi a trebuit să formaţi lumina în apă?

P: Viaţa şi lumina au fost apropiate în timp, dar a existat viaţă şi apoi puţin mai târziu s-a format pământul şi am experimentat lumina, am experimentat oceanul. Oceanul nu este divizat. Este incredibil.

D: Apoi au venit alte fiinţe care au creat pământul?

P: Este o colaborare.

D: Apoi aţi hotărât ce fel de animale sau plante se vor forma în apă.

P: Noi nu hotărâm, nu este destinul nostru să hotărâm. Nu ne aflăm la acel nivel. Noi am creat oceanul, dar alţii hotărăsc. Ei sunt responsabili pentru planul general. Noi nu hotărâm.

D: Sunteţi mai mulţi şi aveţi slujbe diferite sau misiuni diferite? (Da) Sunteţi ceea ce noi numim o fiinţă creator?

P: Nu înţeleg acest cuvânt. Există un mare Creator, dar noi am creat oceanul.

D: Deci există cineva deasupra voastră. (Da) Maestrul care v-a creat. Unde se afla el?

P: Noi nu am fost creaţi. Noi suntem o parte din el.

D: Cred că impun limite asupra a tot, pentru că acesta este modul nostru omenesc de a gândi.

P: Da. Noi nu suntem limitaţi. Noi experimentăm cum este să fii fără limite.

D: Această Mare Fiinţă face parte din lumină?

P: El este Lumina. Noi am venit din El. Apoi am creat oceanul.

D: Aţi avut instrucţiuni de la El ca să faceţi asta?

P: Nu, dar am anticipat întrebarea ta. Încerci să ne conectezi la această fiinţă, dar problema apare din limitele acestei forme de viaţă. Asta am anticipat în întrebarea ta.

D: Eu încerc să pun lucrurile într-o formă, ca să le pot înţelege.

P: Da. Noi înţelegem asta. Ştim că există un mare plan, ştim asta.

D: Mă gândesc la un Maestru şi la lucrătorii care fac munca. Nu-i aşa?

P: Nu, Cuvântul „maestru” este folosit în asociere cu noţiunea de „respect”. Este o cooperare.

D: Acest pământ va forma o planetă?

P: Va fi Pământul.

D: Deci aşa s-a format planeta la început. (Da) Aşa s-a format apa, apoi viaţa s-a format în apă. A fost formată în apă de alt grup de fiinţe. Apoi s-a format pământul.

P: Da, apoi s-a format pământul şi a trebuit să se răcească fiindcă era prea fierbinte şi trebuia să fie răcoros. Acum ne-am stabilizat.

D: A mai trebuit să faceţi ceva pământului, ca să îl stabilizaţi?

P: Nu. Noi nu lucrăm cu pământul, noi lucrăm cu oceanul.

D: Ştiţi ce fac celalalte fiinţe care lucrează cu pământul?

P: Nu am acces la această informaţie.

D: Au o treabă ca a ta?

P: Da, da. M-am stabilizat acum.

D: Acest lucru este important ca să existe viaţă, nu-i aşa?

P: Da. Noi stabilizăm apa, lumina din apă, salinitatea, gazul din apă, pentru ca viaţa să se poată crea în stare embrionară. Apoi pot fi create masele de pământ.

D: Atunci când mineralele şi substanţele chimice sunt corecte şi apa este stabilă, ce trebuie să mai faceţi?

P: Eu plec, fiindcă nu mai este nevoie de mine. Am plecat.

D: Vin alte fiinţe care să continue lucrul?

P: Simt prezenţa altora care au rămas în urma mea.

D: Ai făcut o treabă bună. Oceanul este foarte frumos.

P: Mulţumesc.

D: Unde ai mers când ai plecat?

P: M-am întors în lumină.

D: Ce îţi place mai mult – să te afli în apă sau în lumină?

P: Apa este o experienţă diferită, un sentiment diferit. Lumina este unime.

D: Am mai auzit asta altă dată, că este minunat să fii împreună cu Tot Ce E. (Da) În regulă. Deşi timpul nu există, să mergem înainte şi să vedem unde ai să mergi. Care este următoarea ta misiune, ca să spunem aşa? Unde mergi când ieşi iar din lumină?

S-a văzut instant în India, unde era un cerşetor infirm. Ducea o viaţă mizerabilă, plină de durere şi disperare. Se pare că atunci când s-a hotărât să intre în planul fizic, a ales cea mai rea experienţă umană posibilă, o experienţă la polul opus faţă de starea minunată de pace, pe care a trăit-o când făcea parte din ocean.

D: De ce te-ai hotărât să intri într-un trup fizic?

P: Ca să experimentez. Pentru ca Lumina să poată experimenta starea de fizicalitate.

Era o viaţă grea, pentru că el se obişnuise să fie liber şi lipsit de limitări.

P: Există atâtea limite. Este greu să fii conţinut într-un trup. Acest trup fizic are multă durere fizică. Am căpătat multă experienţă.

D: Da. Când te afli în planul fizic nu îţi mai aminteşti de celălalt plan, nu-i aşa?

P: Uneori da. Uneori suntem conştienţi de acest lucru, dar alegem să nu ne amintim. A fost o viaţă grea.

D: De ce ai ales să experimentezi o astfel de viaţă?

P: Am vrut să experimentez extremele, ca să învăţ să fiu puternic. Apoi am trăit în Franţa şi am fost o femeie. Am mers în alte locuri. Am ales să revin, ca să am mai multe experienţe aici.

D: În ce alte locuri ai mai fost?

P: Pe Saturn. Noi ne-am mutat pe Saturn.

D: Cum era acolo?

P: Nu putem descrie în cuvinte.

D: Poţi încerca să explici?

P: Nu avem voie să explicăm. Nu este momentul potrivit acum. Nu este util pentru această fiinţă. Dar a fost o experienţă diferită de cea din lumină şi din apă.

Oferim doar aceste informaţii, care sunt relevante. Este din cauza limitelor umane, din cauza limitelor acestei fiinţe umane, prin care vorbim.

D: Deci din când în când alegeţi să reveniţi într-o viaţă în corp uman, ca să exprimentaţi ceva diferit.

P: Ca să învăţăm şi să terminăm lucrurile rămase neterminate.

D: De ce simţi nevoia de a învăţa şi de a experimenta?

P: Pentru ca întregul, pentru ca Lumina să experimenteze. Noi suntem o extensie a Luminii şi experienţa este necesară.

D: Lumina nu poate experimenta lucrurile de una singură?

P: Nu. Lumina doar este. Vedem această imagine. Lumina trebuie experimentată ca picături de lumină.

D: Picături de lumină. Vrei să spui bucăţele care se desprind din ea?

Deja ştiam răspunsul la o parte din aceste întrebări, dar întotdeauna încerc să verific informaţiile şi pun această întrebare la mulţi oameni. Dacă toţi spun acelaşi lucru, îmi validează cercetarea.

P: Individualitatea. Lumina este întreagă. Lumina trebuie să experimenteze individualitatea. Prin urmare Lumina trebuie să se materializeze ca picături de lumină.

D: Înţeleg. Tu eşti una din aceste picături.

P: Cu toţii suntem una din aceste picături. Suntem o scânteie din Divinitate. Suntem picături din Lumină, în formă materială.

D: Şi trebuie să experimentaţi şi să adunaţi informaţii. (Da) Apoi ce veţi face cu aceste informaţii?

P: Trebuie să le integrăm, să le ducem înapoi pentru a fi reintegrate.

D: Le duceţi înapoi în Lumină. (Da)

El a confirmat că Lumina este acelaşi lucru pe care oamenii îl numesc Sursa sau Marele Soare Central. Acestea sunt nume diferite pentru acelaşi lucru, pentru ceea ce noi numim Dumnezeu.

D: Ai experimentat multe forme de viaţă pe Pământ?

P: Da.

D: Ai mers şi în alte locuri?

P: Da.

D: Ai experimentat viaţa în alte trupuri?

P: Da. Văd un alt corp. Este o inteligenţă înaltă, dar nu este umană.

D: Te simţeai conţinut în el? Erai limitat?

P: Da. Dar eram mai puţin limitat decât acum, în această fiinţă. Vălul nu era atât de puternic acolo.

D: În călătoriile tale când ajungi la sfârşitul vieţii, corpul moare. Nu-i aşa?

P: Da. Atunci ne reintegrăm în lumină. Întotdeauna ne reintegrăm în lumină.

D: Şi duceţi cu voi informaţia experienţei pe care aţi trăit-o? (Da) Pentru că am auzit că de fapt nu mori.

P: Afirmaţia este corectă. Doar trupul, containerul fizic moare.

M-am hotărât apoi să comunic cu subconştientul lui Pierre şi să pun întrebări, dar probabil că deja vorbeam cu el. „Îl numesc subconştientul. Este corect acest nume, sau ai alt nume pentru cel cu care vorbesc?”

P: Poţi folosi acest termen, este corect.

D: Dar tu eşti mult mai puternic decât asta, nu-i aşa?

P: Ai putea spune că suntem mai conştienţi.

D: De ce a ales Pierre să vină astăzi aici? Nu a fost o simplă coincidenţă, asta este cert.

P: El vrea să ştie de ce are aceste dureri. El trebuie să ştie acest lucru, ca să se poată reajusta. Trebuie să ştie că poate fi conştient şi că este mai mult decât pare a fi. El spune acest lucru, dar este necesar să îl experimenteze. De asta a experimentat vastitatea oceanului. Astăzi el s-a ajustat şi înţelege că este mai mult decât sinele său limitat.

Pierre avea întrebări despre problemele sale fizice. Eu credeam că erau cauzate de frustrarea de la muncă şi de senzaţia că era prins ca într-o capcană, într-o situaţie lipsită de speranţă. Dar vroiam să văd care anume considera subconştientul că este cauza problemei.

P: Durerea de pe partea laterală a trupului, din partea de jos a trupului, se datorează frustrărilor, fiindcă se simte fără putere şi nu se poate exprima în planul fizic aşa cum i-ar plăcea sau aşa cum ar vrea Sinele său înalt să o facă. Aşa încât au apărut aceste dureri. Ele vor fi uşurate. El a dezvoltat acest disconfort, ca să fie obligat să acţioneze şi să experimenteze vastitatea oceanului. O dată ce a avut această experienţă, durerea va fi îndepărtată treptat. Ea va dispărea treptat, pentru că a ajuns deja într-o stare destul de avansată. Lucrurile se vor petrece treptat în timp, aşa cum înţelege el timpul. Ar fi putut să ceară ajutor mai devreme, a avut ocazia. În acest punct, corpul său nu poate accepta îndepărtarea instantanee a durerii. Corpul său s-a obişnuit cu durerea şi de aceea îndepărtarea durerii se va face treptat.

Am auzit acest lucru de multe ori. Uneori starea de disconfort creşte, ca să atragă atenţia omului. Durerea se afla acolo de multă vreme şi a crescut mult, de aceea nu putea fi eliminată pe loc, pentru că trupul se obişnuise cu ea. În astfel de cazuri durerea dispare treptat, dar într-un final totuşi dispare.

P: S-au făcut multe ajustări la trupul său, când dormea. Singurele amintiri despre aceste lucruri apar în vise şi sunt ascunse în simboluri.

D: Pentru ce s-au făcut aceste ajustări?

P: Ele au fost necesare ca să coboare în corpul fizic un nou nivel de energie.

D: Am auzit şi eu că se fac multe ajustări la mulţi oameni, pentru că energia şi vibraţia planetei se transformă.

P: Afirmaţia este corectă.

D: O parte din noi experimentăm acest lucru, în moduri diferite. Corpurile fiecăruia din noi reacţionează în mod diferit.

P: Asta este corect.

D: Iar cei care nu se pot ajusta, sunt cei care vor pleca de pe planetă.

P: Corect. Aceştia nu vor mai rămâne aici.

D: Mulţi oameni au părăsit planeta de Crăciun (în decembrie 2004, un tsunami imens a lovit Indonezia). Asta a fost decizia lor, nu-i aşa?

P: S-a făcut această înţelegere, ca să ştim că suntem cu toţii unul.

D: Ei au vrut să plece înainte să se întâmple alte lucruri?

P: Nu putem să spunem aşa ceva. Vom spune doar că a apărut o oportunitate de a servi, de a creşte conştientizarea că suntem Unul. El este nelimitat precum oceanul. El are abilitatea. El are puterea. El poate alege.

D: Vrea să ştie care este scopul său în viaţă, de ce se află aici.

Aceasta este o întrebare pe care o pune aproape fiecare client care vine la mine.

P: Scopul său este să aducă lumina. Ca să aducă lumina, el trebuie să experimenteze ceea ce trăiesc cei pe care se presupune că îi va servi. El şi-a creat această experienţă ca să aducă lumina. Problema apare din cauza limitărilor a ceea ce experimentează el. El ştie că există mai mult decât poate face acum, dar nu i se permite să îşi folosească toate abilităţile înnăscute. Problema apare din cauza limitărilor pe care şi le-a asumat singur.

D: Deci el îi va influenţa pe toţi cei cu care va lua contact.

P: Afirmaţia este corectă, dar ar fi bine să aibă răbdare. Îi înţelegem nerăbdarea, înţelegem că el crede că nu face o treabă bună pe Pământ, dar din perspectiva noastră, el s-a pus într-o situaţie dificilă. Restricţiile pe care le-a acceptat sunt dificile şi îi vine greu. Înţelegem asta. Îi sugerăm să lucreze în continuare. Se descurcă bine.

Pierre a revenit acasă. A ascultat înregistrarea despre crearea oceanului şi într-un mesaj pe e-mail, mi-a trimis nişte observaţii interesante. Bineînţeles că a avut probleme de acceptare a realităţii acestei experienţe (aşa cum se întâmplă cu mulţi din clienţii mei) şi în mintea lui au apărut o serie de argumente pro şi contra. S-a întrebat dacă nu cumva şi-a imaginat totul. „Ascultam înregistrarea şi mă întrebam dacă termenii folosiţi sunt potriviţi. Se pare că energia oceanului foloseşte mintea conştientă, ca să se exprime în cuvinte. În loc să o pună deoparte, energia oceanului dizolvă mintea conştientă în ea, aşa cum un grăunte de sare se dizolvă în ocean. Dar grăuntele de sare (mintea mea conştientă) chiar atunci când s-a dizolvat în apa oceanului (sau în energia oceanului) încă îşi mai menţinea individualitatea. Mintea conştientă se exprimă prin cuvinte cât de corect poate şi exprimă astfel informaţiile primite de la energia oceanului. Dar vreau să spun aici este că au apărut provocări şi dificultăţi de a traduce informaţia energetică în cuvinte. Unele cuvinte nu sunt folosite corect, aşa cum ar fi dorit energia oceanului să le utilizeze. Dar mintea conştientă a folosit aceste cuvinte, pentru că aşa se poate ea exprima. Ar fi excelent dacă am putea închide mintea conştientă complet, dar prezenţa sa rămâne totuşi necesară ca să transferăm informaţiile în cuvinte. Am simţit că mai există un translator, un ajutor care punea informaţia energetică de la energia oceanului într-un formă pe care mintea conştientă să o poată înțelege. Mi-a fost clar că informaţia primită din energia oceanului trebuia să treacă printr-un „centru de procesare”, înainte să fie tradusă în cuvinte de către mintea conştientă.

Am simţit că exista o monitorizare atentă şi deliberată, când puneai întrebări despre energia creatoare. Nu vedeam pe nimeni în jur, dar eram conştient că sunt monitorizat. Informaţiile erau transmise doar cât era necesar, pentru ca energia oceanului să nu fie derutată şi să nu creadă că este una cu Lumina (cu Sursa).

După sesiune încercam să explic vastitatea oceanului şi m-am referit la mărime. Am spus că mă simt ca un grăunte de sare dizolvat în ocean. Scriu acum acest mesaj şi înţeleg cum comparaţia de mai sus explică provocările legate de exprimarea verbală a oamenilor. Înţeleg că există multe informaţii în această comparaţie cu grăuntele de sare care se dizolvă în ocean. Grăuntele de sare îşi are originea în ocean şi de fapt el este oceanul, într-o formă condensată. Această comparaţie arată că noi suntem individualizaţi (și minusculi) dar totuşi facem

parte din Întreg. Noi venim din Lumină (Sursa). Suntem o expresie fizică şi condensată a Luminii, şi suntem astfel cu adevărat nelimitaţi.

În amintirile recente şi în vise mi-am părăsit corpul fizic de patru ori şi m-au convins cu greu să revin în el. Cred că am ajuns în punctul în care nu consideram că mai are sens să trăiesc şi atunci mi s-a arătat un anumit aspect din ceea ce se făcea prin mine. Sesiunea mi-a dat speranţă şi mi-a sădit (la nivel conştient) dorinţa de a nu îmi părăsi trupul fizic."

Când conduceam sesiunea am avut probleme când am încercat să înţeleg ce se spunea, pentru că informaţiile prezentate nu erau foarte logice. Cum poate fi creată apa înainte de a fi creat pământul sau înainte de a fi creată planeta? Cum poate fi apa creată în spaţiul cosmic, din nimic? În alte sesiuni din această secţiune, clientul a descris cum se creează galaxiile, universurile şi planetele. În mod logic. Noi credem că mai întâi se creează ceva solid şi apoi se creează apa pe el. Dar oricât păreau de ilogice informaţiile, ele îmi erau cumva familiare. Apoi mi-am amintit unde am mai auzit asta. În Biblie. Biblia relatează lucrurile în acelaşi mod ilogic, atunci când vorbeşte despre Creaţie în primul capitol din Geneză. Includ aici acest fragment, aşa cum apare în Biblie.

La început, Dumnezeu a creat cerurile şi pământul. Pământul era pustiu şi gol. Peste suprafaţa adâncului era întuneric, iar Duhul lui Dumnezeu plutea peste faţa apelor. Atunci Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!" Şi a fost lumină. Dumnezeu a văzut că lumina era bună şi a separat lumina de întuneric. Dumnezeu a numit lumina „zi", iar întunericul l a numit „noapte". Astfel a fost o seară şi a fost o dimineaţă: ziua întâi. Geneza 1:1-5

Într-un capitol din această secţiune, clientul a spus că a existat ceva înaintea Luminii (sau a Sursei) şi acest ceva a fost întunericul. S-a spus de asemenea că sunetul a jucat un rol important în procesul de creaţie. Astfel: Dumnezeu a spus. De fiecare dată când Dumnezeu a vorbit, s-a creat ceva nou. Ştim că facem parte

cu toţii din Dumnezeu şi aceste spirite de la început erau conectate încă la Sursă şi au participat la creaţie. Erau parte din Unicul. Observăm că înainte de a fi creat ceva (chiar înainte de Lumină), Spiritul lui Dumnezeu plutea deasupra apelor.

Dumnezeu a spus: „Să se adune la un loc apele care sunt sub ceruri şi să apară uscatul!“ Şi aşa a fost. Dumnezeu a numit uscatul „pământ“, iar apele care au fost adunate, le a numit „mări“. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun. Atunci Dumnezeu a zis: „Să dea pământul vegetaţie: plante care să facă sământă şi pomi fructiferi care să facă rod cu sământă în el pe pământ, după felul lor!“ Şi aşa a fost. Pământul a dat vegetaţie: plante care fac sământă, după felul lor, şi pomi care fac rod cu sământă în el, după felul lor. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

Este evident că apa a existat înainte de crearea pământului. Pierre a spus că vedea doar apa şi cerul. Apoi Dumnezeu a făcut bolta cerească. Apoi procesul de creaţie a continuat. Au apărut plantele şi copacii. Asta confirmă relatarea din această carte şi ceea ce au spus fiinţele extraterestre – că au introdus plantele şi le-au văzut cum cresc, apoi au adus animalele. Trebuiau să existe mai întâi plantele, care să fie o sursă de hrană pentru animale. Este interesant că (potrivit Bibliei) viaţa plantelor s-a creat înaintea Soarelui şi a lunii şi a stelelor. Prima viaţă animală a fost creată în oceane. Apoi au apărut păsările.

Dumnezeu a spus: „Să mişune apele de fiinţe vii şi să zboare păsări deasupra pământului, pe suprafaţa întinderii cerurilor!“ Astfel, Dumnezeu a creat făpturile cele mari din ape, orice fiinţă vie, care se mişcă şi de care mişună apele, după felul ei, şi orice pasăre înaripată, după felul ei. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun. Dumnezeu le a binecuvântat, spunând: „Fiţi roditoare, înmulţiţi vă şi umpleţi apele mărilor.” Geneza 1:20-22

Apoi creaţia a continuat prin apariţia animalelor de mai multe feluri şi în final a apărut omul, toate acestea în ordinea raportată de diverşi clienţi. Singura

excepţie este că diverse spirite au jucat un rol, ajutându-l pe Dumnezeu în creaţie. Dar fiindcă toţi suntem Dumnezeu, asta n-ar trebui să ne mire. Şi fiindcă am avut un rol în procesul de creaţie pe frumoasa noastră planetă Pământ, trebuie să onorăm şi să respectăm casa noastră.

***

Împrumutul

Continuare la Pierre

Șase luni mai târziu, Pierre a revenit la mine la cabinet, ca să mai facă o sesiune. În mod normal eu lucrez cu un client o singură dată. Eram sigură că am acoperit în prima sesiune toate problemele pe care dorea să le rezolve. Dar am fost de acord să îl revăd, pentru că nu știam ce altceva mai vrea să cerceteze. De data asta și-a adus soția și am făcut și cu ea o sesiune.

Nu știam la ce să mă aștept, după ultima sesiune. Ce putea fi mai spectaculos decât să descoperi că ai ajutat la crearea apei la începutul Pământului? Eu nu am niciodată așteptări și îi permit clientului să meargă unde simte nevoia să meargă (sau unde crede subconștientul că trebuie să meargă). Când Pierre a intrat în scena pe care o descria, părea că explorează o viață trecută normală. Dar lucrurile au luat din nou o întorsătură neașteptată, înainte să se termine sesiunea.

S-a văzut cum stă pe malul oceanului pe o bancă de lemn, care avea gravat pe spatele ei numărul 1800. Era era tânăr cu tenul deschis la culoare, din rasa cauzaziană (în realitate Pierre este negru). Era îmbrăcat simplu. Avea păr închis la culoare și barbă. În jur nu erau oameni și nu se întâmpla nimic deosebit. Avea o stare de pace și calm. Se odihnea și privea marea. Se uita la o navă care trecea în larg. L-am întrebat dacă locuia în zonă. „Mi se spune că am venit aici în vizită. Mi se spune că nu locuiesc aici.”

În spate erau niște case. Se vedea un orășel. „Mi se spune că sunt în Bretania”. I-am spus să meargă în locul unde era cazat și să descrie cum arată. Se simțea bine acolo: „Îmi place oceanul. Îmi place banca pe care stau.” Dar a fost de acord să meargă și să descrie locul.

„Văd o stradă pavată cu pietre și o căsuță cu două nivele în dreapta. Aud zgomot de cai care trag căruțe, pe caldarâm. Casa nu e mare. E un singur șir de case și strada e mică. Nu prea e curată. Nu mă refer la casă. Orășelul nu prea e curat.” I-am cerut să intre în căsuță și să descrie cum arată.

E un fel de han. În spatele meu în dreapta, stă un bărbat. El te controlează când intri în casă. Mi se spune că eu am închiriat o cameră în această casă. Sunt un marinar. El pare a fi patronul. Acum văd o cameră mică, cu două paturi suprapuse unul peste celălalt. Văd un rucsac ca pe vremuri. Mi se spune că sunt un vizitator. Am venit de departe, ca să observ lucrurile. Merg pe jos cu rucsacul în spate și observ. Vin de la mare depărtare și călătoresc din loc în loc. În general merg pe jos, dar uneori călătoresc cu o corabie. Observ și înregistrez. Am avut de ales. E ca și cum ai merge cu cortul. Am ales această viață, care este ca o vacanță.

D: Deci nu te-ai născut aici ca bebeluș și nu ai fost crescut aici. Asta vrei să spui?

P: Îmi pare rău. Sunt derutat. Nu văd nici un bebeluș.

D: Dar te afli în această formă. Acum ești în trupul acestui tânăr.

P: Da, da. Mi se spune: „Ai venit de pe o stea.” Nu știu. Doar am venit.

D: Cum ai devenit acest trup, dacă nu te-ai născut în el?

P: Mi se spune că nu este trupul meu. L-am împrumutat. Coabitez în el.

În mod evident, aceasta nu era o viață trecută normală. Era mai mult decât atât.

D: Coabitezi în acest trup, împreună cu un alt suflet? (Da) Este permis așa ceva?

P: Mi se spune că da. Am permisiunea. S-a făcut o înțelegere. Sufletul celălalt a fost de acord.

D: Credeam că nu ți se permite să intri într-un trup în care locuiește un alt suflet.

P: Da. Este o coabitare temporară. O vacanță. Apoi plec. Rămân aici doar pentru o scurtă perioadă de timp.

D: Și în perioada când te afli aici, folosești acest trup ca să călătorești din loc în loc?

P: Nu eu comand. Mi se spune că celălalt suflet are controlul. Eu doar vizitez. E ca și cum ai merge cu autostopul. Corpul aparține unui marinar care se plimbă în diverse locuri. Mi se spune că este un vagabond.

D: Deci acest tânăr merge oricum în aceste locuri. Tu observi ceea ce vede el? (Da) L-ai ales la întâmplare?

P: Nu. Mi se spune că este o înțelegere.

D: El știe că te afli aici?

P: Nu la nivel conștient în starea de trezire, dar în adâncul lui e conștient de asta, pentru că nu s-ar fi permis așa ceva dacă nu exista o înțelegere. Există anumite reguli privitoare la astfel de lucruri. Nu este o invazie. S-a făcut o înțelegere. Este important să se înțeleagă că aceasta nu este o invazie.

D: De ce observi lucrurile aici?

P: Mi se spune că este o vacanţă. Atât. S-a făcut o înţelegere, care este adusă la îndeplinire. Am venit în vacanţă în această zonă, în acest port. Vedem că există prieteni. Vedem oceanul. Vedem plaja şi numărul 1800 gravat pe bancă.

D: În locul de unde vii tu, există un ocean?

P: Nu cred. Mi se spune: „Noi am lucrat din greu, prin urmare am primit o vacanţă. Noi nu impunem nimic. Ne lăsăm purtaţi de val.”

D: Această vacanţă e ca o răsplată?

P: În această situaţie a fost necesară o înţelegere, pentru că noi nu invadăm.

D: Tu ai ales lumea pe care vrei să o vizitezi?

P: Da, dacă se putea face o astfel de înţelegere. Pentru că nu vroiam să încep de la stadiul de bebeluş şi să devin copil şi adult. Nu vroiam să trec prin toate etapele astea. Vroiam să vin doar pentru o scurtă perioadă de timp.

D: Să stai o vreme aici, apoi să te întorci de unde ai venit.

P: Mi se spune: „Vei pleca în altă misiune. Călătoreşti, apoi revii. Pentru că vii din vacanţă, nu vei avea nevoie de timp de recuperare. Revii acasă, apoi pleci în misiune.”

D: Ai spus că ai făcut o treabă bună în ultima misiune. De asta ai primit această recompensă? (Da) Cum este în locul de unde vii? Este o lume de natură fizică?

P: Nu. Nu este o lume fizică. Văd o stea. Nu simt că ar fi de natură fizică.

D: Ce formă ai, când te afli în lumea aceea? Când te afli pe stea?

P: Mi se spune că noi suntem energie pură. Noi suntem energie aurie.

D: Ce fel de muncă ai făcut acolo, pentru care ai primit recompensa?

P: Mi se spune: „Consiliul.” Eram în Consiliu.

D: Eraţi mulţi care făceaţi parte din Consiliu?

P: Mi se spune: „Nouă”. Făceam parte din ei.

D: Cu ce vă ocupaţi când eraţi în Consiliu?

P: Mi se spune că era un consiliul de supraveghere a unui sistem stelar.

D: Ce face un consiliu de acest fel? Pare a fi o treabă importantă.

P: E doar o treabă. Un supraveghetor supraveghează un grup de stele. Mi se spune că ofeream „sfaturi pentru dezvoltare.”

D: Pentru dezvoltarea stelelor?

P: Nu aş spune asta. Sunt sfaturi privitoare la calea care trebuie urmată.

D: Asta face parte din activitatea Consiliului? El decide ce trebuie făcut în diferite lumi?

P: Da. Unul din cele nouă consilii. Noi oferim sfaturi atunci când ni se cer informaţii, când ni se cer îndrumări. Oferim sfaturi. Noi nu impunem nimic, nimănui.

D: Vă ocupaţi chiar voi de dezvoltare?

P: Nu. Nu aş spune că noi ne ocupăm de dezvoltare. Noi doar dăm sfaturi. Un alt grup se ocupă de dezvoltare. Iar când ne cer sfatul, noi îl oferim.

D: Acest grup care se ocupă de dezvoltarea fizică propriu-zisă, este format din

ființe de natură fizică sau din ființe ca tine?

P: Pot lua forma fizică dacă este necesar, dar forma fizică nu este necesară la nivelul nostru planetar.

D: Deci aceste grupuri pot implementa dezvoltarea, fără a avea o natură fizică. (Da) Se deplasează în lumile care se dezvoltă?

P: Nu. Mi se spune că este vorba de o matrice a lumilor. Se lucrează pe matrice, nu pe lumea fizică. Se lucrează pe matricea pentru o lume care nu este fizică. Este o lume mai rafinată, care nu este fizică. Abia după aceea se lansează proiectul în lumea fizică.

D: Deci proiectul se dezvoltă acolo, apoi devine o realitate solidă.

P: Da. Noi oferim sfaturi, când ni se cere asta. Noi suntem unul din cele nouă consilii din acest sistem, din sistemul solar.

D: Există și alte sisteme deasupra voastră, nu-i așa? (Da) Care vă oferă sfaturi, dacă le cereți? (Da) Hotărâți împreună ce fel de forme de viață să puneți în aceste lumi?

P: Mi se spune: „Voi primiți sfaturi la nivelul sistemelor planetare. Forma de viață se dezvoltă într-o etapă mult mai târzie.” Întâi construiești un univers, apoi îl populezi cu diferite forme de viață.

D: Construiești tot sistemul planetar?

P: Noi doar dăm sfaturi.

D: Ai vorbit despre univers. Este același lucru cu sistemul planetar, sau sunt două lucruri diferite?

P: Sunt două lucruri diferite. Dorim să rectificăm și să arătăm că există o diferență între nivele. Există o diferență între complexitatea unei forme de viață dintr-un sistem planetar sau dintr-un univers. Universul poate fi și la nivel planetar. Noi oferim sfaturi la acest nivel. Nu dăm sfaturi la nivelul formelor de viață.

D: Înțeleg. Deci voi oferiți sfaturi privitoare la crearea întregului univers.

P: Da. Și în univers există sisteme planetare.

D: Deci universurile sunt create în mod constant? (Da) Asta încerc să înțeleg. Credeam că există doar un anumit număr de universuri și nu mai rămâne loc pentru altele.

P: Vedem o infinitate. E ca și cum ai privi fără oprire, tot mai departe și mai departe. Așa este universul. Universul este infinit. Prin urmare sunt create constant noi universuri și sisteme.

D: Ele nu se suprapun și nu se împiedică unul în altul?

P: Ele sunt de vibrații diferite ca să poată coabita în aceeași zonă geografică, în același spațiu, fără să se atingă sau să se suprapună. Ele vibrează la frecvențe diferite, dacă nu se deschide o ușă între ele, ca să folosim terminologia voastră. Ne referim la un portal. Atunci poți trece dintr-un univers în altul sau dintr-o dimensiune în alta.

D: Deci oamenii care pot să găsească aceste portale vor putea să treacă dintr-un univers în altul.

P: Cei care pot călători între universuri, au cunoașterea. Nu mai au nevoie să o găsească.

D: Mi s-a spus despre diferitele dimensiuni. Acestea sunt altfel decât diferitele universuri?

P: Noi vedem că într-o dimensiune pot exista diferite universuri. Nu putem explica asta ca să înțelegeți pe deplin. Într-un plan există mai multe dimensiuni și într-o dimensiune sunt mai multe universuri. Ne pare rău că nu putem explica lucrurile mai clar, dar vrem să înțelegeți că universurile... Mi se spune că ele „coabitează și se pot afla mai multe în aceeași zonă”.

D: Dar mai întâi sunt create universurile, apoi urmează celelalte etape.

P: Da. Întâi există dimensiunile, apoi sunt create universurile în interiorul dimensiunilor. Apoi în interiorul universurilor, sunt create sistemele planetare. Noi oferim sfaturi la nivelul universurilor şi de asemenea la nivelul sistemelor planetare, pentru că universurile sunt făcute din sisteme planetare. Noi suntem unul din cele nouă consilii care dau sfaturi în acest sistem.

D: Asta clarifică lucrurile. El făcea această muncă apoi şi-a luat o vacanţă, pentru că a lucrat bine. A vrut să meargă în vacanţă ca să experimenteze lumea materială?

P: Am spune că da. Îi plăcea simplitatea acestui trup în care coabita în acel punct din timp. Tânărul marinar.

D: Ce face cu informaţiile pe care le adună când observă?

P: În ceea ce priveşte informaţiile din această situaţie specifică, vom folosi comparaţia cu vacanţa. Aceste informaţii nu au un scop anume. Ele sunt doar pentru relaxarea sa.

D: Am auzit că există fiinţe a căror misiune este să adune informaţii.

P: Da. Observatorii. Asta este ceva diferit. El se află aici pentru relaxare şi odihnă. Când se termină vacanţa, se va întoarce în consiliu. Nu va rămâne aici multă vreme, pentru că trupul acela nu poate susţine două spirite pentru o perioadă lungă de timp. El se va întoarce în consiliu şi va rămâne acolo, aşteptând să primească altă misiune.

D: Pământul face parte din sistemul planetar pe care îl supraveghează acest consiliu?

P: Da. Pământul se află în sistemul nostru de lumină. Aparţine universului pe care îl supraveghem. Noi am văzut că exista posibilitatea ca el să se afle în acest consiliu și de asemenea exista posibilitatea ca el să trăiască o viață pe Pământ.

D: Altceva decât o vacanță? (Da) Vă referiți la o viață fizică obișnuită?

P: Da. Și în această situaţie în care este Pierre, vedem o scânteie de lumină, o particulă infinit de mică din el.

D: Deci partea mai mare din el rămâne în consiliu. (Da) Și se trimite în afară numai o scânteie.

P: Da. Folosim cuvântul „scânteie”, ca termen de comparaţie. Dar această scânteie este o scânteie completă.

D: Deci nu intră toată esența sa în corp.

P: Nu ar putea să facă asta. Ar fi prea puternică. De asemenea, el mai are alte responsabilităţi în alte sisteme.

D: Mi s-a spus că un trup nu ar putea face față la energia întreagă a sufletului.

P: Da. Asta încercam să spunem. Vedem cum scânteia sosește dintr-un corp mai mare de energie și are scopul de a îndeplini mai multe funcții în diferite sisteme, la fel ca în sistemul acesta, la fel ca pe Pământ. Pe Pământ, această scânteie va deveni un trup de om.

D: S-a hotărât să fie așa dintr-un anumit motiv?

P: Face parte din experiența lui. Face parte din posibilitatea care există.

D: Credeam că dacă el era atât de evoluat, nu ar mai trebui să aibă o experiență pe Pământ.

P: Experiența de pe Pământ este unică, în simplitatea sa. De asemenea există o anumită complexitate... Ne scuzi, dar preferăm să nu folosim termenul „întuneric”. Există o complexitate generată de faptul că nu știi, că ignori ce se întâmplă.

D: Ce vrei să spui?

P: La un anumit nivel Pământul este simplu, dar la alt nivel este complex. Un suflet intră în sistemul de pe Pământ și nu își cunoaște sursa, nu știe de unde vine și asta face ca totul să fie foarte dificil. Întâmpinăm probleme în a traduce ceea ce pare a fi dualitatea și opoziția. Ideea care rezultă este că simplitatea ideală provine din faptul că pe Pământ viața a evoluat fără a fi susținută, fără ajutor, prin urmare va fi considerată simplă în comparație cu alte sisteme. Dar pe Pământ viața este foarte complexă, din cauza faptului că nu îți mai amintești.

D: Da. Ni se șterge memoria când venim aici.

P: Da. Exact asta încercam să explic.

D: Tocmai asta încerc eu să fac. Încerc să recuperez aceste informații. (Da) Dar credeam că dacă ai evoluat până la starea aceea înaltă, nu mai există nici un motiv ca să vii aici. E ca și cum ai reveni la grădiniță, ca să zicem așa.

P: Da, este adevărat. Dar uneori este interesant să vii să lucrezi aici. Este ca un curs de perfecționare, ca să spunem așa.

D: Când această scânteie a coborât pe Pământ, în ce fel de trup a coborât mai întâi?

P: Exprimăm posibilitatea că sinele întreg trebuie să existe și să funcționeze la mai multe nivele. Nu vedem numaidecât necesitatea unui corp, când scânteia plutește prin univers ca să vină la încarnare pe Pământ. Vedem cum scânteia alege să se încarneze prin canalul nașterii. Dar scânteia poate să aleagă și o altă modalitate de a experimenta, ca atunci când a ales coabitarea în trupul tânărului marinar din Bretania, în Franța.

D: O scânteie a făcut asta?

P: Da. Posibilitățile sunt infinite. Subliniem cu putere faptul că nu există limitări.

D: Totul se întâmplă ca să înveți lecții sau ca să experimentezi?

P: Este mai mult pentru a experimenta decât pentru a învăța lecții, pentru că la un anumit nivel treci dincolo de lecții. Dar încă mai există necesitatea de a experimenta și de a integra experiența în întreg.

D: Știi că vorbești printr-un vehicul? (Da) Când ai mai făcut asta înainte, el a văzut că a făcut parte din ocean. (Da) A făcut asta când era o scânteie?

P: Da. Era un întreg, dar am prefera să nu dăm un nume acestui corp de energie. Vom spune doar că întregul corp de energie din care a venit Pierre nu poate locui într-un corp fizic, fără să îi facă rău. Prin urmare scânteia numită Pierre a venit în ocean și l-a creat.

D: El a creat oceanul?

P: El a fost creatorul, împreună cu alții.

D: Asta a fost suplimentar față de activitatea sa din consiliu? S-a hotărât să coboare și să devină un creator? Am înțeles corect?

P: Vedem cum gândirea ta liniară te duce la concluzii greșite. Totul s-a întâmplat în același timp, de fapt.

D: Atunci vrei să spui că el este în consiliu și este unul din creatori, în același timp.

P: Și la toate nivelele.

D: Deci el a fost alături de alții care au ajutat la crearea oceanului? (Da) Asta a fost înainte să se formeze continentele și pământul? Părea a fi chiar la început.

P: Da. Dar noi avem o înțelegere diferită a timpului, față de voi. Din perspectiva voastră, pare că el a fost aici înainte să se creeze pământul. Dar el a fost și în consiliu și era și la alte nivele, în același timp. Subliniem că vouă vă place să puneți aceste evenimente în anumite limite și categorii, dar trebuie să înțelegeți că timpul liniar este experimentat numai în sfera voastră.

D: Da, mi s-a mai spus că timpul este o iluzie. Noi am creat timpul aici. (Da)

În continuare am vorbit cu această parte superioară a minții lui Pierre și am întrebat despre o experiență ciudată pe care a avut-o Pierre după sesiunea noastră din luna februarie. El a plecat de la cabinetul meu, a stat la volan și a mers cu mașina până la Miami, în Florida. Serviciul său îi cerea să meargă mult cu mașina, din stat în stat. S-a așezat pe o plajă ca să se odihnească. Se uita la ocean, când s-a petrecut ceva ciudat. Deodată oceanul s-a făcut foarte mare și a venit spre plajă un val enorm. Nu îi era frică, ceea ce mai târziu i s-a părut ciudat și irațional. Valul s-a lovit de pământ chiar în fața lui. I-a lins picioarele, apoi s-a retras. Furtuna s-a calmat, la fel de repede cum a pornit. Fenomenul a fost uimitor și frumos, în același timp. A privit în jur și nu mai era nimeni pe plajă care să arate că ar fi văzut ceva neobișnuit. Se pare că el a fost singura persoană

care a văzut valul. Dorea să știe care este semnificația acestui eveniment. Subconștientul a știut imediat despre ce este vorba. Nu a trebuit să intru în detalii.

P: A creat o viziune ca să își convingă trupul uman de validitatea experienței pe care a avut-o în timpul sesiunii. Cumva a știut că va avea îndoieli și a creat această experiență ca să își convingă personalitatea umană de validitatea sesiunii pe care a avut-o cu câteva zile înainte, la cabinetul tău.

D: Nimeni nu a mai văzut atunci pe plajă, ce s-a întâmplat.

P: El a fost singurul spectator al acestui fenomen, care este ceea ce voi numiți „o viziune.” Dar în realitatea sa, el a experimentat cu adevărat imensitatea oceanului care s-a ridicat și valul uriaș care s-a spart la picioarele sale.”

De asemenea când Pierre a revenit acasă de la Miami, a observat că păsările din curtea din spatele casei se comportau ciudat. Tot auzea o pasăre, dar nu putea să o localizeze. Tot auzea în minte: „Amintește-ți începutul.” Am întrebat subconștientul ce înseamnă acest lucru.

P: Ne uităm acum. Încercăm să localizam pasărea. El nu a putut să localizeze pasărea, pentru că ea era o amintire de la începuturi. Pasărea i-a reamintit de începutul posibilităților nelimitate care există pentru el. El este cu adevărat nelimitat, așa cum era la început.

D: El se întreabă dacă celelalte păsări știu ce i s-a întâmplat.

P: Păsările pot călători între dimensiuni, pot priviti în timp altfel decât oamenii. Ele pot călători în timp și pot privi începutul.

D: Pot să facă asta?

P: Această pasăre a fost creată ca să îi amintească de începuturi, da. Ele pot să extragă din memorie experiențe de la început.

D: Noi credem că păsările sunt niște creaturi foarte simple.

P: Animalele în general au o percepere a realității care este diferită de cea a oamenilor. Animalele pot să transceandă timpul și pot accesa banca de date privitoare la un eveniment care în timpul liniar, pare a fi la început.

D: Deci ele pot să facă asta, dar nu ne pot spune ce văd acolo. (Da) Asta este uimitor. Întotdeauna am crezut că animalele sunt creaturi foarte simple, dar se pare că ele sunt mai avansate decât oamenii.

P: Animalele sunt mai conștiente decât oamenii, în corpul fizic.

D: Noi suntem mai legați de versiunea realității pe care o avem. Asta ne limitează foarte mult. (Da)

Capitolul 27

Vin primele creaturi

În altă sesiune am accesat o versiune diferită privind crearea oceanului. Am făcut această sesiune la Kona în Hawaii, unde țineam o serie de prezentări şi ateliere de lucru. Relatarea seamănă cu cele anterioare, dar e prezentată în cuvinte diferite. Melody se simțea pe mare ca acasă. Ea şi soțul său Mike aveau o afacere în care duceau oamenii cu iahtul, să înoate cu delfinii şi balenele. Mike știa cum să cheme delfinii şi aceştia veneau imediat în jurul bărcii, în clipa în care ieșea iahtul în larg.

După ce am făcut regresie în două vieți trecute, am început să vorbesc cu subconştientul. Acesta m-a luat prin surprindere când a spus: „Ea s-a aflat aici de la începutul planetei, de când a fost însămânțată planeta. Atunci lucra cu balenele şi delfinii, ca să îi aducă pe această planetă.”

D: Ce formă avea ea în acea viață?

M: La început era o ființă din lumină. Ea a ajutat la însămânțarea balenelor şi a delfinilor în ocean. I-au adus în capsule de aur. Fiecare delfin (şi fiecare balenă) a sosit în capsula sa. I-au aşezat pe fundul oceanului, în aşteptarea momentului când vor putea trăi acolo.

D: Și când a venit timpul potrivit, ce s-a întâmplat?

M: S-au deschis capsulele.

D: Au fost aduși din altă parte?

M. Da. Din planeta cu apă albastră.

D: Au știut că vor putea supraviețui în apa de pe Pământ?

M: A durat mult timp și s-au făcut multe experimente, dar capsulele i-au apărat și i-au păstrat în siguranță, până când mediul înconjurător a fost potrivit ca să îi primească.

D: Altfel ar fi murit, dacă ar fi ieșit din capsule prea curând.

M: Corect. Apoi au trebuit să se adapteze la noul mediu. De asta s-a ocupat ea.

D: Asta s-a întâmplat înainte să apară oamenii pe Pământ?

M: Da, da. La început exista mai multă apă pe planetă.

D: Înainte să apară pământul?

M: La început totul era apă, bineînțeles. Apoi a început să apară pământul. Primul pământ care a apărut era ud. Lemuria.

D: Acela a fost primul loc?

M: Da. Acolo a avut una din primele vieți pe această planetă.

D: În viața aceea a fost om?

M: Avea corp de lumină. Nu avea trup de om. Asta a fost mult mai târziu.

D: Oamenii din Lemuria aveau trup de lumină?

M: La început, da.

D: Încă nu aveau trupuri solide.

M: Nu, pentru că planeta nu putea susține astfel de forme de viață, la început. Asta s-a întâmplat treptat.

D: Melody vroia să întrebe dacă a avut vieți în Lemuria.

M: A avut multe vieți acolo.

D: Dacă acesta a fost unul din primele locuri care au apărut din apă și s-au solidificat?

M: O, da. Când planeta a putut susține o altfel de viață și alte forme. Dar a durat mult timp. Au fost multe încercări soldate cu eroare, până când s-a reușit.

D: La ce fel de încercare și eroare te referi?

M: S-a experimentat pentru a se vedea ce forme de viață vor fi pe această planetă.

D: Ce forme vor supraviețui? (Da) Pentru că este un mediu special, nu-i așa?

M: Corect. Aerul trebuia să fie respirabil și a durat mult timp până când aerul a ajuns la combinația potrivită de substanțe chimice.

D: Deci nu a fost ușor.

M: Nu este niciodată uşor când se pregăteşte o planetă nouă, ca să primească viaţa.

D: Apoi s-a hotărât să rămână pe Pământ şi să trăiască mai multe vieţi acolo?

M: Da. I-a plăcut.

D: Deci ştim acum că este conectată la energia din Lemuria şi la energia delfinilor şi a balenelor.

Melody vroia să întrebe despre o experienţă neobişnuită pe care a avut-o când a zburat cu avionul de la Salt Lake City, în anul 2001. A simţit atunci că încerca să iasă din corp. Subconştientul i-a dat un răspuns surprinzător: „Atunci a avut ocazia să revină la Sursă.”

D: A vrut să facă asta?

M: Nu. S-a hotărât să rămână aici. Dar atunci a avut ocazia să aleagă dacă vrea să revină la Sursă sau să rămână pe Pământ şi să îşi continue munca aici. Ea a ales să rămână.

D: A spus că simţea cum se separă de trup.

M: Aşa a fost atunci. Doar câteva respiraţii o mai separau de a pleca acasă.

D: Ce s-ar fi întâmplat cu trupul, dacă pleca acasă?

M: I-ar fi găsit trupul prăbuşit în scaunul din avion.

D: Lumea ar fi crezut că a avut un infarct, sau aşa ceva.

M: Da, ceva de genul ăsta.

D: Se poate întâmpla foarte uşor şi simplu.

M: Da. Nu e ceva spectaculos sau traumatic.

D: S-a hotărât să rămână, pentru că avea treabă de făcut. (Da) A spus că după aceea a avut perioade când amețea. Asta a continuat trei ani după aceea.

M: Da. Asta a fost din cauza presiunii din avion şi din capul ei, când îşi părăsea trupul şi când a revenit în el.

D: Nu era ca la suprafață.

M: Corect. De fapt când a ieşit din trup, a călătorit în alt loc în timp şi a traversat liniile dimensionale.

D: Când ea credea că se află în avion.

M: Corect. I s-au dat anumite informaţii, cu care să lucreze.

D: Poţi să îi spui despre ce este vorba?

M: Nu. Nu este momentul potrivit acum.

D: A ales să revină aici. Din cauza asta a avut ameţeli timp de trei ani?

M: Da, da. Când a revenit în corp şi în presiunea din avion, s-a produs un dezechilibru.

D: Nu e un loc foarte potrivit, ca să ieşi din corp.

M. Aşa e. Nu e un loc foarte potrivit pentru asta.

D: Stările de ameţeală au dispărut acum?

M: Da. Au lucrat cu ea delfinii și balenele. Ei au echilibrat-o. Au lucrat cu ea și cred că acum se află la locul său și ultima piesă.

D: Putem să mergem înapoi și să vorbim mai mult despre începutul vieții pe Pământ? Ai spus că ea s-a aflat aici când s-a făcut însămânțarea în apă. (Da) Apoi ai spus că a început să apară pământul din ape.

M: Corect. A început să se retragă apa și s-au produs multe transformări în clima de pe planetă. Ce ai vrea să știi?

D: Sunt curioasă, pentru că am avut un client care a spus că a făcut parte din apă, în vremurile de început. A spus că nu exista decât apă pe Pământ. (Da?) Mă întrebam dacă Pământul s-a ridicat pur și simplu din apă, sau cum a fost.

M: Au fost mai multe lucruri combinate. Asta s-a întâmplat într-o perioadă foarte lungă de timp, nu s-a făcut peste noapte. A durat multă vreme.

D: La început planeta era acoperită doar de apă?

M: Odată ca niciodată, era doar apă pe Pământ. Apoi pământul a început să se miște sub apă. Au apărut vulcani, care au început să erupă. Asta a făcut ca apa să se retragă și s-a ridicat pământul. Așa merg lucrurile.

D: De ce au erupt vulcanii sub apă?

M: Planeta începea să se echilibreze şi să se ajusteze, ca să creeze o atmosferă şi substanţele chimice din aer – oxigenul, hidrogenul, clorida, toate minicomponentele care intră în atmosfera unei planete.

D: Deci asta s-a întâmplat când s-a ridicat pământul.

M: Da. Ca să apară atmosfera şi să crească plantele. Asta a creat atmosfera, a creat oxigenul.

D: Ai spus că ea a fost una din primele fiinţe care au adus capsulele de aur cu delfinii şi balenele? (Da) Au mai fost aduse atunci şi alte forme de viaţă?

M: Nu în acelaşi timp. Au fost aduse în perioade diferite, pentru a se vedea care pot să trăiască aici şi care nu pot supravieţui.

D: Multe din ele au aşteptat momentul potrivit ca „să se trezească”, ca să spunem aşa.

M: Da. Au aşteptat momentul când planeta va fi gata să le integreze. A fost un proces treptat. Evoluţia nu este cum aţi învăţat voi la şcoală... Este evoluţia întregii planetei şi evoluţia multor specii diferite, pentru a se vedea cum pot trăi aici în armonie.

D: Când pământul a început să se formeze şi să se ridice, care a fost prima parte a pământului care a început să evolueze? Poţi să vezi asta?

M: Știai că la început delfinii au umblat pe pământ, că nu trăiau doar în ocean?

D: Au făcut asta?

M: Da. Este un fapt dovedit științific. Umblau ca oamenii. Nu aveau o formă ca oamenii, dar puteau să umble pe pământ. Puteau trăi pe pământ și se deplasau înainte și înapoi.

D: Se târau pe pământ?

M: Nu. Arătau altfel decât acum, ca să poată face asta. Arătau pe jumătate oameni – pe jumătate delfini, dar această explicație oferă o imagine eronată. Nu este o comparație foarte potrivită. (Râde) Probabil ți se pare nostim. Aveau picioare scurte și mici. (Râde) Umblau în propoziție ridicată, ca oamenii. La început se puteau deplasa înainte și înapoi.

D: De asta pot să respir aer?

M: Da. Pentru că urmau să trăiască și pe pământ, nu numai în apă.

D: Au fost una din primele forme de viață?

M: Da. Una din primele forme, care puteau să respire în atmosfera de pe Pământ.

D: Atunci de ce au ales să intre în apă și să rămână acolo?

M: Au preferat asta, pentru că au venit de pe o planetă acoperită de apă.

D: Atunci care a fost prima formă de viață care trăia pe pământ? Mă gândesc la plante și alte astfel de forme de viață.

M: Credeam că te referi la animale.

D: Mă interesează ambele categorii.

M: Desigur plantele au fost primele. Plantele au trebuit însămânțate mai întâi, ca să creeze oxigenul.

D: Deci au fost însămânțate și ele.

M: Totul a fost însămânțat.

D: Au fost aduse din alte locuri.

M: Sigur că da, pentru a se vedea ce va supraviețui aici, în diverse locuri. Când a început să se ridice pământul s-a format un continent, apoi după o perioadă de timp, s-au adus diferite forme de viață, care să trăiască în diferite zone de pe planetă.

D: Ce animal a trăit mai întâi pe pământ?

M: S-au făcut multe încercări, până s-au găsit formele care să supraviețuiască. Dar aș spune că prima formă a fost o pasăre.

D: O creatură care zboară?

M: Da. Asemănătoare unei păsări, dar pasărea putea să aterizeze în apă. La început a avut nevoie de apă, pentru a supraviețui.

D: Oamenii de știință vorbesc despre dinozauri.

M: Au apărut și aceștia după o vreme, dar mai întâi a trebuit să se stabilizeze atmosfera.

D: De ce au dispărut dinozaurii?

M: Pentru că erau gata să treacă în dimensiunea următoare din evoluția lor. Au mers în altă dimensiune. Dar nu s-au trezit într-o dimineață și au făcut „hopa” cu

toții și au plecat.

D: Nu mai era potrivit ca ei să rămână pe Pământ. (Corect) Au fost un experiment.

M: Poți să spui și așa. Au fost puși aici într-o anumită perioadă de timp și s-au întâmplat diverse lucruri, pentru că ei au fost aici. S-au format gaze și alte astfel de lucruri. Dinozaurii și-au făcut treaba și nu a mai fost necesar ca ei să se afle aici. Atunci au fost duși în alt loc unde pot servi. Totul are un scop.

D: Da. Totul are un scop. În munca mea, mi s-a spus că extratereștrii s-au ocupat de însămânțare. Este adevărat?

M: Da. Fiecare din noi are o treabă de făcut. (Râde)

D: La fel ca Melody, care a venit aici ca o ființă de lumină.

M: Ea a venit la început ca o ființă de lumină pe această planetă, da.

D: Și a adus capsulele, la fel ca extratereștrii. Sau e ceva diferit?

M: Este ceva diferit, pentru că au venit din alt loc și timp. Există diferite dimensiuni și galaxii și universuri. Sunt multe feluri de creație, în locuri diferite. Ceea ce funcționează într-un loc, nu este obligatoriu să funcționeze și în alt loc.

D: Atunci teoria care mi s-a prezentat este corectă? Anume că extratereştrii au dezvoltat omul.

M: Au dezvoltat ceea ce voi numiţi „omul”. Da. (Râde)

D: Din punct de vedere genetic.

M: Da. Dar de fapt ce este omul? Omul este esenţă şi lumină de la Sursă, care este totul.

D: Dar el este asta în interior. Eu vorbeam despre vehiculul fizic, despre carcasa fizică.

M: Da, dar şi asta a trebuit să înceapă de undeva. Aminteşte-ţi că esenţa are inteligenţă şi totul provine din acel plan.

D: Eu primesc fragmente de informaţie de la mulţi oameni şi îmi place să le verific.

M: Sigur că da.

D: Aceasta este povestea adevărată a Pământului. Ea s-a aflat aici de la început

și a ajutat. Acum a venit timpul ca ea să își continue munca, cu ființele pe care le-a adus aici la început.

M: Da. De asta le iubește ea atât de mult.

Capitolul 28

Distrugerea unei planete

Când Sam a coborât de pe nor, s-a văzut într-o scenă în care zbura cu avionul şi căuta un aeroport unde să aterizeze. Se rotea cu avionul şi căuta. M-am gândit că a intrat într-o viaţă trecută în care era pilot. Dar uneori subconştientul îţi prezintă ceva familiar, ceva cu care te simţi confortabil, la începutul aventurii. Se pare că acesta a fost cazul şi pentru Sam. Pe măsură ce povestea a progresat, a devenit evident că de fapt pilota o mică navă spaţială. A aterizat pe o planetă unde trebuia să contacteze oamenii dintr-o tabără. A fost uimit să vadă că locul era părăsit şi nu se vedea nici un semn de viaţă. Zona era aridă ca de deşert, uscată şi fierbinte. A căutat mult, încercând să afle unde au plecat oamenii. În final a renunţat, frustrat. Resemnat, a decis că nu îi mai rămânea decât să plece.

Părea foarte obosit. „Avem probleme. Din oamenii noştri a mai rămas un singur grup. Am avut multe necazuri. Nu ştiam unde să mergem. Căutam un loc. Acesta era locul unde trebuia să mergem. Trebuia să plecăm de acolo. Dar aici nu este nimic. Ei erau speranţa noastră, dar au dispărut.” L-am întrebat dacă nu ar fi mai bine să se întoarcă de unde a venit. „Nu cred că a mai rămas ceva acolo. Văd o imagine cu nişte structuri, nişte clădiri în care locuiau oamenii într-o aşezare permanentă. Aveam visele noastre, aveam un plan. Dar acum acesta este un loc fără viaţă. Este o planetă fără viaţă!”

D: Să ne uităm la locul în care spui că ai locuit în nişte structuri, în nişte clădiri.

S: Da. Văd un ciorchine de domuri micuţe. Sunt transparente. Puteam să vedem cerul deasupra noastră, când ne aflam în interior. Cupola e deasupra solului, dar noi trăim sub sol. Cea mai mare parte a structurii se află sub pământ. Unele sunt mai mari decât altele. Sunt de formă cilindrică şi au mai multe nivele în jos, ca să fim protejaţi de condiţiile meteo din exterior. Înăuntru este răcoare şi e confortabil. Când ieşi din caverne, când ieşi din aceste structuri şi din aşezarea noastră, planeta este pustie. Noi avem o comunitate, un avanpost al civilizaţiei. Făceam parte dintr-un grup. Lucram împreună cu acei oameni."

L-am întrebat ce fel de muncă făceau acolo.

S: Eu zbor cu o maşină... Merg de la o tabără la alta şi aduc lucrurile de care au nevoie aici. Nu locuiesc aici tot timpul. Lucrez pentru aceşti oameni. Dar unde au plecat? Nu mai erau acolo. Nu înţeleg de ce au plecat. Nu ştiu de ce nu mai e nimeni aici. Unde naiba sunt? Trebuie să plec de aici. Ceva nu este în regulă. Am venit aici, dar nu e nimeni aici. Au plecat undeva, în deşertul ăsta afurisit!

Complet derutat, a revenit la aeronavă. Simţea nevoia de a raporta cuiva, de a spune unui superior ce s-a întâmplat, ca să caute ajutor. Îi plăcea să zboare cu nava: „Merge foarte bine şi îmi place. Nu este o navă mare de transport de marfă. Este un avion micuţ şi rotund ca un disc. Încap în el şase oameni şi ceva marfă. Este frumos şi confortabil. Un aparat de zbor îngrijit!

D: Te întorci de unde ai plecat? Ai mult de mers?

S: Nu ştiu. Mă grăbesc foarte tare şi călătoresc multă vreme cu aparatul meu de zbor. Setez nava să meargă unde trebuie şi nava... Extraordinar! Acum îmi dau seama că mă gândesc unde vreau să meargă şi ea merge acolo. (Este uimit) Doar

te gândești unde să meargă și ea merge acolo. (Părea că se minunează de performanţele tehnologice ale navei)

După o vreme a văzut că zbura deasupra a trei turnuri aliniate. Turnurile erau un ca un fel de jaloane care îl ajutau să aterizeze. A raportat superiorilor săi ce s-a întâmplat, dar au fost la fel de derutați ca și el. Aștepta cu nerăbdare să afle ce va face mai departe. „Eu nu fac nimic de capul meu. Nu e treaba mea să hotărăsc. Eu doar urmez ordinele. Nu fac ce vreau eu.” S-a înfuriat. „Eu merg unde mi se spune și fac ce mi se spune. Nu pun multe întrebări.”

Evenimentele înaintau prea încet. Sam devenea din ce în ce mai agitat şi furios, în timp ce aştepta să se ia o hotărâre. M-am decis să îl duc înainte în timp. I-am spus să meargă într-o zi importantă, când se întâmplă ceva. A oftat adânc, apoi a răspuns în șoaptă: „Toată lumea a plecat de pe planetă. Au dispărut cu toții.”

D: Nu mai e nimeni pe toată planeta?

S: Da. Au dispărut cu toţii, în timp ce eram plecat. Eram plecat undeva cu o misiune și când am ajuns acasă, nu mai era nimeni. Au dispărut cu toţii. Toți! Nu mai e nimeni aici.

D: Dar ce s-a întâmplat?

S: Nu știu. (Cu un ton îndurerat și jalnic) Nu mai e nimic aici. A dispărut totul! De asta trebuie să plec. Prietenii mei, oamenii mei, au dispărut cu toții! Asta nu e

bine.

Era confuz și gata să izbucnească în lacrimi. Încerca să înțeleagă ce s-a întâmplat. Dar nu reușeam să înțelegem ce se petrece, așa încât l-am dus înainte în timp într-o altă zi importantă, ca să încercăm să găsim răspunsuri. S-a văzut singur pe o navă. Privea Pământul, din spațiul cosmic. Putea să vadă continentele. Sub el vedea teritoriul Chinei și Orientul Îndepărtat.

D: Ți-a spus cineva să mergi acolo?

S: Nu. M-am hotărât singur să vin aici. Am coborât pe Pământ. Eu nu mă trag din acest loc. Nu știu de unde vin. Dar nu știam ce să fac. M-am gândit că Pământul e aproape. Pământul este în regulă.

D: Ai mai fost înainte aici?

S: O, da. Am mai fost pe Pământ, dar de obicei noi ne ferim de el. Este o planetă mai tânără. Sunt și ceva oameni, dar nu sunt ca noi. Sunt diferiți. Sunt oameni noi. Sunt negri. (În viața prezentă, Sam este un negru) Dar oamenii locuiesc în altă parte a planetei. Aici nu sunt oameni.

Am mai auzit că Pământul a fost însămânțat sau populat mai întâi în Africa, apoi s-au răspândit oamenii, pornind din acel loc. Oamenii de știință au stabilit că omul își are originea în Africa. Ei au găsit rădăcina și au stabilit că este vorba de o femelă. Au fost multe discuții și dispute privitoare la rasa umană și la modul cum s-au răspândit oamenii pe glob. Au existat multe controverse privind apariția omului. Întotdeauna au fost mai multe întrebări decât răspunsuri.

Singura soluție este teoria pe care am primit-o în munca mea. Această teorie spune că noi am fost însămânțați pe planetă de către extratereștri și în decursul a eoni de timp, s-au dezvoltat mai multe rase care au fost transportate în diverse zone ale planetei, pentru a se vedea dacă supraviețuiesc acolo. A fost un proces laborios și de durată. Oare Sam vedea Pământul în etapa de început a însămânțării, când s-au creat oamenii pentru prima dată în Africa, prin încrucișare și manipulare genetică? Eu am prezentat aceste lucruri în cărțile mele Păstrătorii grădinii și Custozii. Aspectele științifice sunt prezentate în altă carte publicată de editura mea – Omenirea, copil din stele, de Max Flindt.

S. Am să aterizez undeva. Dar nu e nimeni aici. Nimeni din oamenii mei. De fapt încerc să îi găsesc pe oamenii mei. Nu erau mulți ca mine, care să zboare din loc în loc. Eram doar câțiva. Vreau să verific dacă nu a aterizat cumva aici un prieten de al meu. Există un anumit loc pe Pământ, pe care îl caut. Este în Tibet, pe platou. Oamenii noștri au mai venit aici. Am venit cu nava în Tibet, de multe ori. Sper să găsesc măcar un prieten aici. O! Dar văd că trupul meu este mai mic și mai ușor. Nu sunt același. Trupul meu e mai mic. Ce chestie!

D: Ți-ai transformat corpul intenționat?

S: Nu a trebuit să îl schimb. Așa era el. E mai ușor. Nu e doar din carne și oase. Am mai multă energie. Am o formă frumoasă, gri strălucitoare. Nu cred că am creat eu acest corp. Este diferit. Este mai ușor. Caut pe cineva ca mine. Unde sunt oamenii noștri?

D: Dar ai spus că ai zburat cu o navă în Tibet, de multe ori.

S: Este un loc unde venim destul de des. Nu suntem singuri. Și alți oameni, din alte locuri, călătoresc aici frecvent.

D: Este în munţi?

S: Nu. Pe un platou drept. Dar e situat la o înălţime mare.

D: Deci vei ateriza acolo şi vei căuta pe cineva din oamenii tăi.

S: Da, sau pe cineva care să mă ajute. S-a întâmplat ceva cumplit în locul unde trăiam eu. A fost distrus. Am fost o vreme plecat şi în absenţa mea s-a întâmplat ceva. Toată lumea a plecat. Au dispărut. Cred că voi ateriza aici... (Vorbeşte singur) E cineva aici? Da, sunt oameni aici, dar sunt din altă parte. Nu sunt de unde vin eu. Nu sunt de pe planeta mea. Sunt din alt sistem solar. Nu sunt din acelaşi sistem solar ca Pământul. Se află de ceva vreme aici.

D: Măcar te poţi relaţiona acum la cineva.

S: Posibil. Ei sunt altfel decât sunt eu. Sunt mai înalţi. Extraordinar! Sunt fiinţe din lumină, dar au trup. Trupul meu este mai dens ca al lor.

D: De ce călătoresc oamenii în această zonă de pe Pământ?

S: Din cauza energiei de pe acest platou, care este situat la înălțime. Acești oameni au venit aici și sunt diferiți de negri. Vin din alt loc și lucrează cu Pământul. Ajută Pământul.

D: De ce au venit aceşti oameni pe Pământ?

S: Pentru că Pământul este extraordinar. Toată lumea vine aici. Fiinţe din alte locuri pun o parte a lor pe Pământ. Toate felurile de fiinţe vor fi reprezentate pe Pământ. Totul. (Vorbeşte singur) Dar Pământul este şi el rănit. Da. Pământul a fost şi el afectat. Asta este rău.

D: De ce vor să facă asta?

S: Ei fac să se întâmple totul. Sunt responsabilii care implementează planul. Ei aduc totul aici pe Pământ. Aduc tot felul de lucruri. Ştii cum fac asta? Cu lumina, cu şuviţe de lumină. Lucrează cu aceste şuviţe de lumină şi fac să se întâmple diverse lucruri. Ei pot să schimbe totul. Ei pot face să se întâmple orice, cu aceste şuviţe de lumină.

D: De unde vin şuviţele de lumină?

S: O, Dumnezeule! Din mintea lor. Le iau din mintea lor şi fac lucruri cu ele. Ei aşează un punct de lumină în ceva şi apoi creează o formă. Ştiam că ei sunt aici, dintr-o călătorie pe care am făcut-o aici altă dată. Nu îi cunoşteam foarte bine. Ei ştiu cum să creeze lucruri. Creează lucruri. Iau lumina şi creează o formă cu ea. Lumina intră în centru. Ei pot să ia o celulă şi să o transforme. Ei pot schimba orice lucru prin lumina din centru, schimbând părţile componente, schimbând partea de lumină. Eu nu am mai făcut asta, dar aşa lucrează ei. Aşa fac ei să se întâmple lucrurile. Se pare că aici se află un grup permanent, dar se feresc de ceilalţi oameni. Sunt izolaţi. Ei sunt responsabilii care răspund de tot ce se întâmplă. Dar ceilalţi oameni nu ştiu cu adevărat că ei sunt aici.

D: Ai spus că cei care vin lasă aici părți din ei?

S: Da, dar ei controlează cine vine aici. Nu lasă pe oricine. Ei lasă lumina să vină. Lumina este în tot. Pe Pământ există animale și fiecare din ele are o bucățică mică de lumină în ea. Dacă schimbi bucățica de lumină, animalul va arăta altfel, așa încât ei pot să schimbe orice animal după cum vor, dacă schimbă ce este în lumină.

Oare foloseau lumina ca să transforme ADN-ul?

D: Dar ai poment despre oamenii negri.

S: Da. Ei nu sunt ca mine. Sunt mai mari și mai grei, mai solizi.

D: E vorba de oamenii de pe Pământ?

S: Da. Acest grup lucrează cu ei, dar nu știu cum fac asta. Trupurile au fost preluate de la animale, dar ființele cu care lucrează ei nu sunt animale. Iau corpuri de animal și le transformă, le fac să fie mai mari și le dezvoltă anumite abilități. Îi fac să arate diferit, fără păr.

D: Poți să vezi dacă cineva a dat instrucțiuni acestui grup, ca să facă aceste

lucruri?

S: Se pare că ei hotărăsc singuri ce vor să facă. Ei vin din altă parte. Au venit pe Pământ ca să facă aceste lucruri.

D: Ca să creeze? (Da) Ceilalţi care vin creează şi ei?

S: Nu cred că fac asta. Nu sunt atât de avansaţi.

D: Dar ai spus că celelalte grupuri vin şi lasă părţi din ele aici?

S: Da. Fiecare grup este reprezentat. De exemplu animalele. Fiecare grup de animale a venit din alt loc. Reptilele au venit dintr-un loc, mamiferele au venit din alt loc. Apoi au luat lumina şi i-au schimbat. Au transformat animalele.

D: Pentru ca animalele să poată trăi pe Pământ?

S: O, da. Animalele pot trăi pe Pământ. Ei pot transforma orice animal, ca să supravieţuiască în orice condiţii.

D: Asta vroiam să spun. Ei transformă lumina, pentru că animalul să poată supravieţui aici.

S: Da. Dacă ei transformă lumina, se transformă animalul. Ei știu ce fac. Extraordinar! Ei schimbă ceva în interiorul celulelor şi atunci se schimbă toate celulele. Aceste ființe care răspund de transformări, provin din altă dimensiune decât mine. Ei sunt mult mai ușori decât mine. Eu sunt mai ușor decât creaturile de pe Pământ, dar nu sunt atât de ușor ca acești oameni care conduc totul. Ei sunt lumină și au o energie enormă, pe care o pot folosi. Ei iau energia și o manipulează. E mai mult decât pot să fac eu. Eu nu pot face asta. Ei iau această energie enormă și o manipulează. Fac diferite forme. Pot face un animal diferit. Fac tot felul de animale. Iau ceva din celulele lor şi transformă un animal într-altul, În scurt timp, s-a creat un nou animal. Ei sunt creatori. Dar nu știu ce să facă cu mine. Eu nu trebuia să fiu aici. Asta nu e casa mea.

D: Asta mă întrebam și eu. Te pot folosi la ceva? Ai să rămâi cu ei sau ce vei face?

S: Nu știu ce voi face.

D: Trebuie să mergi undeva?

S: Nu știu. M-am rătăcit. Nu știu unde să merg.

D: În regulă. Să părăsim această scenă. Mergi înainte în timp și afli ce ai făcut în final.

S: Privesc la... Ce dezordine! Este groaznic.

D: Ce vezi?

S: Totul s-a distrus. (Pauză) A dispărut totul. A dispărut viața. A dispărut atmosfera.

D: Unde?

S: Pe planeta mea. Nu a mai rămas nimic. (Nu înțelegeam despre ce vorbește) S-a distrus aproape toată atmosfera.

D: E pe altă planetă? (Nu e pe Pământ)

S: E pe planeta de unde vin eu. Nu mai există aer pe care să îl respiri.

D: Te-ai întors acolo?

S: Da. S-a distrus totul, aproape totul. A fost o mare problemă, s-a întâmplat ceva grav. Nu știu cum voi trăi aici. Trebuie să îmi găsesc măcar o parte din prieteni. Trebuie să fi supraviețuit cineva din cei care erau plecați. Trebuie să îi găsesc, dar nu știu unde. Poate dacă aștept aici vor mai veni și alții. Privesc în jur și văd că planeta este stearpă. Înainte nu era așa. Când am plecat de aici, nu era așa. Apoi am revenit și acum este lipsită de viață. Soarele arată la fel!

Era derutant. Peisajul semăna cu cel descris înainte să plece de pe această planetă și să vină pe Pământ. Dar peisajul de atunci nu era ars și sterp. Probabil că a trebuit să plece de pe Pământ pentru că nu l-au primit acolo. Probabil s-a gândit că singurul loc unde poate să meargă este planeta sa de baștină. Totul era neclar. M-am hotărât să îl duc înainte în ultima zi din viața aceea, ca să aflăm ce s-a întâmplat cu el.

D: Ce vezi? Ce se întâmplă în ultima zi?

S: Sunt foarte obosit. Nu știu ce să fac. (E copleșit de emoții și gata să plângă). Sunt atât de trist. Am găsit câțiva supraviețuitori. Cu toții suntem triști. (Are o voce deprimată și plină de stres) Nu putem face nimic. (Plânge) Suntem în doliu. Am făcut tot ce am putut. Cu toții am încercat. (Emoții puternice) Viața noastră s-a sfârșit.

D: Ai spus că ești obosit?

S: Nu mai are rost. Au murit cu toții. Toată lumea a murit.

D: Știi de ce s-a întâmplat asta?

S: Da. A fost o explozie. (Oftat adânc) A explodat planeta aceea.

D: Planeta de baștină?

S: Nu. Planeta mea de baştină nu a explodat, dar e la fel de rău. Altă planetă a explodat, cea de lângă noi. Cea mai veche.

D: Explozia ţi-a afectat planeta de baştină?

S: Da. A ras toată viaţa de pe ea. Eram prea aproape. A distrus atmosfera. Forţa exploziei a ras totul. Forţa de gravitaţie nu a mai reuşit să ţină lucrurile la suprafaţa solului. A rezistat puţin, dar nu destul ca să poată supravieţui oamenii. Toată lumea a murit. Au murit pe loc.

D: De asta nu ai mai găsit pe nimeni acolo?

S: Corect. Au supravieţuit doar cei care erau plecaţi. Am fost singurii care am supravieţuit. Dar acum nu aveam unde să mergem. Nu ştiam unde să mergem, unde să trăim. Ne-am gândit la Pământ, dar nu am fi putut supravieţui acolo. Pământul este atât de dens, iar trupurile noastre sunt uşoare şi gravitaţia Pământului este prea mare pentru noi. Condiţiile de pe Pământ sunt diferite de ceea ce ne trebuie nouă. Nu am fi putut supravieţui pe Pământ, în afara navelor noastre. Nu am fi putut. Încercăm să găsim un loc unde să mergem, dar nu ştiu dacă mai avem energie ca să plecăm în altă călătorie. Nu cred că mai am putere pentru aşa ceva. Dacă ne adunăm mai mulţi, am putea merge împreună să căutăm un loc în care să trăim. Dar acum nu mai există un loc pentru noi, în acest sistem solar. Va trebui să plecăm din sistemul nostru solar, să ieşim în galaxie şi să căutăm un alt loc în care să trăim. Dar nu au mai rămas mulţi supravieţuitori. Nu ştiu dacă se merită să mai facem efortul. În cele din urmă am hotărât că dacă ne părăsim trupurile, putem să ne unim cu oamenii noştri.

D: În lumea spiritului, vrei să spui?

S: Da. Oricum suntem cu toții spirit. În final revenim cu toții în corpul de lumină. Corpul de lumină nu moare. Ne pierdem doar forma. Pierdem aceste trupuri, pe care le avem acum. Rămânem în corpul de lumină o vreme. Ne întâlnim cu toții. Dar nu știu cum s-a putut întâmpla așa ceva. Cum au putut să facă așa ceva cu planeta în care locuiau? (Nu îi vine să creadă)

D: A fost ceva ce nu ați putut controla?

S: Nu am putut, nu. O parte din oamenii noştri au crezut că vor avea beneficii. Ce prostie! Ce prostie!

D: Vrei să spui că ei au produs explozia?

S: Nu au produs ei explozia.

D: Dar au crezut că vor avea anumite beneficii.

S: Unii din ei, da. Dar nu a fost așa.

D: Deci v-ați hotărât să vă părăsiți trupul?

S: Nu este nevoie să îl părăsim. Putem trăi multă vreme fără hrană, ne putem

hrăni direct cu energia. Dar nu avem cu cine să împărtășim. Despre asta e vorba, despre a împărtăși. Nu mai are nici un rost. E greu să explic.

D: Vă simțiți singuri?

S: Este groaznic. Este un sentiment îngrozitor să fii atât de singur.

D: Bine. Să părăsim acum această scenă și să mergem acolo unde deja s-a întâmplat ceea ce trebuia să se întâmple. Ai ieșit din această viață. Ai intrat în lumea spiritului?

S: Da. Lumea spiritului ar fi în regulă. O, ce tristețe! Doamne, ce tristeţe! Este o durere îngrozitoare.

Simţeam că nu pot să obţin mai multe informaţii. M-am hotărât să chem subconștientul, în speranța că voi putea să obţin mai multe informaţii și explicaţii de la el. Am întrebat de ce a ales subconștientul să îi arate lui Sam această viață.

S: Sam vroia să știe ce relaţie are cu planeta Marte. A accesat sfârșitul vieţii pe planeta Marte.

D: (Surprinsă) Planeta Marte este cea de pe care a fost distrusă atmosfera?

S: Da. Atmosfera a fost spulberată atunci când a explodat cealaltă planetă. Atmosfera de pe Marte a fost distrusă. Au murit toţi oamenii. Marte era o planetă cu o tehnologie evoluată. Deja practicau călătoria în spaţiul cosmic. Oamenii de acolo erau mici şi cenuşii. Aveau trupuri micuţe cenuşii, pline de lumină. Nişte corpuri mici şi drăguţe, formate aproape complet din energie. Erau avansaţi. Puteau să călătorească între sistemele solare.

D: El a descris că trăiau în nişte locuinţe în formă de dom.

S: Da. Era mai bine pentru ei să locuiască în subsol. Era mai cald în interior. Aerul era rece acolo, din cauza distanţei faţă de soare. Planeta se află la o distanţă de 140 de milioane de mile faţă de soare şi nu era foarte cald.

Am verificat cifra şi am văzut că este corectă. Iată încă o dovadă că eu comunicam cu ceva care deţinea o mare cunoaştere. Câţi oameni ştiu cât de departe se află planeta Marte faţă de Soare, dacă nu au studiat planeta şi nu au învăţat pe de rost aceste date mai puţin cunoscute.

S: Nu aveau o climă caldă ca pe Pământ. Atmosfera era rece. Nu era comod să trăieşti acolo, dar existau tot felul de forme de viaţă. Era o planetă luxuriantă, cu multe forme de viaţă. Pe Marte era apă, dar când atmosfera a fost distrusă, a dispărut apa. Presiunea atmosferică a scăzut şi apa s-a evaporat pe loc.

D: Unde se afla planeta care a explodat?

S: Era planeta de la margine. (Cu dezgust) Fiinţele care trăiau acolo au făcut planeta să explodeze. Încercau să folosească o tehnologie mai avansată.

D: Au făcut asta din greşeală?

S: Da. Au făcut o greşeală. Puteau merge cu experimentele până într-un anumit punct, dar ei au forţat nota.

D: Există dovezi care să demonstreze existenţa acelei planete?

S: S-a făcut bucăţi. (Un râs sinistru) Da. Există meteoriţi, asteroizi şi alte resturi. Cea mai mare parte din resturi au rămas în sistemul solar. O mare parte din resturi mai sunt încă pe orbită. Se mişcă acolo şi fac tot felul de figuri ciudate. Nu a fost o explozie majoră. A fost mai degrabă o dezintegrare care a făcut să se rupă planeta în bucăţi. Bucăţile care s-au dezintegrat au rămas pe aceeaşi orbită, cele care au explodat au mers în diferite direcţii.

D: Unde era orbita planetei?

S: Dincolo de Soare, următoarea planetă. Erau mai avansaţi decât suntem noi şi încercau să avanseze şi mai mult. Nu am putut să îi oprim. Când a explodat planeta, s-a evaporat atmosfera. Forţa extraordinară a exploziei a distrus atmosfera de pe Marte.

D: A afectat şi atmosfera de pe Pământ?

D: Da. A afectat Pământul. Pământul se afla la o depărtare mai mare, dar a avut şi el de suferit. A fost lovit de o mulţime de asteroizi şi de alte lucruri rezultate din explozie. Dar Pământul se afla mai departe pe orbită şi era aproape complet de partea cealaltă a Soarelui, când s-a produs explozia. Marte era prea aproape. Of! Dacă am fi fost şi noi de cealaltă parte a Soarelui, atunci nu am fi fost distruşi.

D: Exista viaţă pe Pământ când s-au întâmplat aceste lucruri?

S: Da. Erau acolo acele fiinţe, erau creatorii. Aceştia creau tot felul de forme de viaţă, dar nu erau compatibile cu noi. Asta e problem. Nu eram compatibili cu formele de viaţă de pe Pământ. Nu aveam trupuri care să poată să trăiască pe Pământ. Nu puteam supravieţui în mediul acela. Noi avem un mediu diferit. Peste tot unde călătoreşti există corpuri fizice, dar nu toată lumea are corp fizic. Corpurile fizice sunt dense. Ele diferă în funcţie de condiţiile din medii diferite. Ele pot fi cum vrei şi se pot potrivi la condiţiile de pe diverse planete, dar nu de pe planete mari de gaz, cum ar fi Jupiter. Nu ştiu care e situaţia cu dimensiunea a treia de pe Jupiter. Nu ne-am putut apropiat de Jupiter. Era prea mare şi puternic pentru noi.

D: Dar atmosfera de pe Pământ nu a fost afectată.

S: A fost afectată. Vai, cum a fost afectată! A fost lovită, lovită, lovită, lovită.

D: A trecut printre aceşti asteroizi şi meteoriţi.

S: Da. A fost lovită foarte mult. Și Jupiter a fost lovit de o grămadă de resturi, dar Jupiter le-a absorbit în forța de gravitație. La fel și Saturn. Saturn a absorbt multe bucăți în centura sa de gravitație.

D: Centura lui este formată în parte din aceste bucăți?

S: Aaa... Să văd. (Pauză) Nu. E formată din mai multe luni sfărâmate ale lui Jupiter, dar nu din cele patru principale. Nu, nu, nu. Resturile din centură provin din lunile lui Jupiter. Jupiter e ca un soare mic și a ars patru planete. Nu știu mai mult despre inelul lui Saturn.

D: Dar subconștientul știe aceste lucruri.

S: Da, dar nu vrea să mi le spună. (Vorbește singur) Cum s-au format inelele? (Vorbește tare) Ele conțin particole mai mici și mai fine. (Iar vorbește singur) De ce sunt acolo?

D: Credeam că fac parte din aceleași sistem.

S: Nu știu. Poate că s-au prins niște particule mai fine în centura lui Saturn, dar particulele mai mari... Saturn și Jupiter au multe roci mari care orbitează în jurul lor, care nu provin din lunile lor. Sunt lucruri pe care le-au capturat în câmpul lor de gravitație. Uranus a atras și el câteva, la fel și Neptun. Pluto este o rocă, nu este o planetă. Există și alte bucăți, la o depărtare mai mare.

Când am transcris înregistrarea și am dactilografiat acest capitol, m-am mirat să citesc despre Pluto. Am făcut această sesiune cu Sam la cabinetul meu în august 2005, cu un an înainte de o descoperire astronomică din anul 2006, care a declarat că Pluto nu mai este considerată a fi o planetă. Este o bucată uriașă de piatră. De multă vreme existau certuri între experți privind statutul lui Pluto, încă de când a fost descoperită în anul 1930. În prezent se spune că în sistemul nostru solar există mai mulți asteroizi, care sunt mai mari decât Pluto. Deci Pluto și-a pierdut statutul de planetă.

De obicei când termin o sesiune, eu uit tot ce știam despre ea și nu mai țin minte nimic. Ar fi imposibil să reținamintiri detaliate din toate cazurile pe care le-am avut. Dacă mi-aș aminti toate informațiile referitoare la problemele clienților și conținutul sesiunilor, asta m-ar copleși. Trebuie să îmi curăț mintea și să rămân obiectivă, ca să funcționez rațional în această lume a presupusei realități. Cred că mulți terapeuți se confruntă cu aceeași problemă. Dacă nu se detașează și nu uită, devin empați și preiau problemele fizice și mentale ale celor cu care lucrează. Așa ceva nu ar fi bine nici sănătos, pentru terapeut. Trebuie să învățăm să ne facem munca, apoi să îi dăm drumul.

Dacă sesiunea conține ceva ce cred că ar putea fi util în munca mea de scriitoare, întreb clientul dacă pot să fac o copie a înregistrării, înainte însă îi dau banda. Știu că benzile cu înregistrări pe care le păstrez conțin informații interesante. Înregistrările se adună pentru a fi transcrise ulterior, după luni de zile sau chiar ani de zile.

De asta m-a uimit să aud aceste informații despre Pluto, care au fost verificate cu un an mai târziu, în anul 2006. Acest lucru a validat încă o dată faptul că eu comunic cu ceva mai mare decât noi toți. Este acea parte a minții care deține toate răspunsurile și are puteri dincolo de înțelegerea minții noastre de om muritor. De asta îmi place să lucrez cu această parte a minții.

D: Din ce motiv i-ai arătat lui Sam această viaţă?

S: Sam a vrut să afle ce s-a întâmplat. Este un lucru îngrozitor să mergi acasă şi să nu mai găseşti acolo nimic, să descoperi cum casa ta a fost rasă de pe faţa pământului, în timp ce tu erai plecat.

D: Asta are legătură cu lucruri întâmplate în viaţa prezentă?

S: Da. Are foarte mare legătură.

D: Ce vrei să îi comunici despre acest lucru?

S: Marţienii au venit pe Pământ. Cu toţii au primit permisiunea să vină pe Pământ.

D: În formă de spirit, vrei să spui?

S: Nu. Noi am primit trupuri trupuri asemănătoare cu cele de maimuţă, dar erau mai mari şi aveau o culoare diferită a pielii. Aveau o piele galbenă. Am devenit compatibili genetic. Nu este interesant? Ne-au făcut din diverse animale. Negrii au fost făcuţi din gorile şi cimpanzei. S-au jucat cu celulele. Caracteristicile lor fizice seamănă cu cele ale maimuţelor.

Notă: Se spune că rasa caucaziană a fost dezvoltată pornind de la niște orangutani mari cu piele albă și blană roșie. În decursul evoluției s-au făcut mai multe manipulări genetice, care au produs diverse variații. În cartea mea Legenda lui Star Crash, se discută despre dezvoltarea rasei indienilor nord americani.

Iar trupurile noastre au fost create pornind de la o maimuță puțin diferită, de mărime medie sau mică. Au luat ADN de la ea și au făcut-o mai mică. I-au modificat ochii căprui și pielea galbenă (ființele mici și cenușii de pe Marte). Așa ne-au făcut trupul de pe Pământ. În cele din urmă, marțienii și-au găsit un cămin pe Pământ. Nu imediat. A durat mult timp. Am rămas fără casă multă vreme.

D: Ființele creator v-au făcut trupurile?

S: Au ajutat la crearea lor. Dar Pământul însuși a trebuit să fie de acord. Planeta însăși a trebuit să permită să se facă acest lucru. Nu s-a mai întâmplat până acum ca o conștiință planetară să contribuie astfel la alta. Nu s-a mai întâmplat niciodată așa ceva. Dar Pământul s-a hotărât să își împartă trupul cu altă conștiință planetară – cu cea de pe planeta Marte. După ce au fost create aceste trupuri, suflete marțienilor au coborât în ele. Am venit cu toții. Avem suflete 3D, suflete 4D are maeștrilor ascensionați, suflete 5D ale maeștrilor ascensionați, suflete din dimensiunea a 6-a. Eu am fost un maestru ascensionat 4D sau 5D de pe Marte. Eram o ființă avansată. Doar ființele avansate puteau să călătorească.

D: Spiritul lui Sam s-a hotărât să intre în corp uman pe Pământ.

S: Da. Am venit cu toţii pe Pământ şi am intrat în dimensiunea a treia în corp fizic, ca să învăţăm diverse lucruri şi să avansăm spiritual înapoi în dimensiunea a patra, a cincea şi a şasea.

D: Când Sam a intrat în corp uman şi a rămas pe Pământ, s-a prins aici din cauza karmei?

S: Sam este un tip ciudat (Respiraţie adâncă şi pauză) Sam nu revine aici foarte des, sau revine doar atunci când au loc transformările planetare.

În alte sesiuni prezentate în această carte, am întâlnit oameni care au spus acelaşi lucru. Au spus că în mod normal rămâneau cu Sursa etc şi veneau pe Pământ doar în preajma marilor transformări planetare, pentru că atunci era nevoie de ajutorul lor.

D: Unde stă el în restul timpului?

S: (Mormăie) E un loc minunat, un loc frumos cu cascade de lumină. (Vorbeşte clar) Văd bazine cu o lumină frumoasă aurie. Peste tot văd ploi de aur şi fântâni arteziene de lumină. Văd lumina aurie peste tot. O Doamne! Este o mare de iubire aurie.

D: Acolo merge el între încarnări?

S: Da. E colosal! Aici este un soare. E un soare. Mări de lumină aurie. Nu e numaidecât o planetă. E ca un soare. Ar putea fi Soarele. Știi ce? Nu pot fi mie la sută sigur de ce spun, dar primul gând a fost că arată ca un soare. Crezi că ar putea fi Soarele? Poți să petreci timp pe Soare? E colosal.

D: Orice e posibil.

S: O fi soarele acela sau alt soare. Ar putea fi. Bazine cu lumină aurie frumoasă. Ploi de lumină. E călduț!

D: Deci Sam revine aici și intră în trup în perioada marilor transformări planetare.

S: Aaa... Are misiuni.

D: De ce se află aici acum?

S: Ca să ridice un trup. S-a mai făcut înainte, dar nimeni nu crede că se poate. Dar toată lumea poate să o facă. Eu am reușit să îmi ridic trupul.

D: Ce vrei să spui?

S: Este o transformare. Nu știu exact cum vine asta, dar eu o fac. Ne putem lua toată energia din lumină. Universul e plin de lumină. Universul este lumină și

numai într-un corp tridimensional nu ai destulă lumină. Când te afli într-un corp de lumină, poți asimila suficientă lumină ca să trăiești. Dar trăiești întotdeauna, întotdeauna. Mereu, mereu, mereu. Corpurile de lumină pot să fie scoase din uz, dar în general vorbind ele trăiesc întotdeauna.

D: Deci este greu să faci asta într-un corp fizic dens și solid?

S: Da. În unele locuri se face asta tot timpul. Trupurile lor fizice nu se distrug și au vieți foarte lungi. Dar pe Pământ, pentru că este atât de negativitate, trupul obosește și devine prea greu. Pe Pământ nu mai știi cine ești. Îți pierzi conectarea, când vii pe Pământ. Nu îți vezi corpul de lumină, când vii pe Pământ. Nu mai știi că ești un corp de lumină și e greu să afli asta. Pe Pământ este greu. Toată lumea se rătăcește. Trebuia să vin aici. Trebuia să spiritualizez un corp. Asta s-a mai făcut și altădată. Dar nimeni nu mai pare să știe cum se face asta, acum. Dar poate fi făcut. Unii au făcut asta, trăind în lumină. Și-au ridicat corpul 3D în dimensiunea a 5-a. Asta au făcut.

D: Dar el trăiește aici o viață fizică, într-un corp fizic.

S: Da, așa e. Multă vreme nu am știut nimic. Nu aveam nici o idee despre aceste lucruri. Mi-am pierdut toate amintirile. Am uitat totul, cu adevărat. Nu îmi vine să cred, dar când ajungi pe această planetă îți pierzi toate amintirile și nu mai știi cine ești.

D: Subconștientul are un sfat pentru Sam?

S: Să rămână pe cale. Să rămână pe calea pe care se află acum și să încerce în continuare, să lucreze mai departe pentru țelul său. Să refacă legătura. Să își

deschidă corpul de lumină, să îl găsească. Există mai multe corpuri de lumină, nu doar unul. Încă mai lucrăm la asta. Mai lucrează şi alţii la asta. Trupurile noastre vor trăi multă vreme. Trupurile noastre vor fi mai fine, mai înalte, mai uşoare şi mai luminoase. Vor putea să acceseze mai multe dimensiuni. Sam trebuie să crească până la nivelul următor. Să crească şi să învețe. Asta face el acum. Învaţă în salturi, cu urcuşuri şi coborâşuri. Îl ajut mereu. El are ocazia să progreseze. Are ocazia să lupte. Aa... emoţiile. Emoţiile sunt problema. Va trebui să deslușească lucrurile. Nu e uşor de făcut asta pe Pământ. Nu va fi ceva uşor. De asemenea este foarte greu să călătoreşti din Pământul 3D în Pământul 4D sau 5D. E foarte greu să revii din 5D, după ce ai stat acolo o vreme. Acesta este țelul său. Problema este servirea de sine. Până acum nu şi-a dat seama pe deplin care este diferența între servirea de sine şi servirea celorlalţi. Pe Pământ servirea de sine, servirea familiei şi a prietenilor este în regulă, dar a servi este un termen care înseamnă mai mult de atât. Îi vine greu să înțeleagă. Pentru el e greu să înțeleagă asta.

***

În altă în sesiune, o clientă a văzut un peisaj dezolant. Pământul era crăpat şi ars. Copacii nu mai aveau frunze şi crenguțe, de parcă ar fi fost arşi. Unii din ei erau răsuciți şi încovoiați. Când s-a apropiat de această scenă a văzut un dinozaur, dar mai târziu a văzut doar peisajul ars şi dezolant. Apoi a văzut un sătuc adăpostit între doi munți. Acolo erau flori. Asta înseamnă că natura începea să îşi revină şi începeau să crească iarăşi plantele. Mai târziu când am întrebat subconştientul, el a spus că asta s-a întâmplat după ce toți dinozaurii au fost distruşi. Când am întrebat cum s-a întâmplat asta, subconştientul a răspuns că a văzut un vânt fierbinte care a ars totul în cale. Distrugerea s-a produs doar în anumite zone. Zonele care au supraviețuit se aflau la o altitudine mai mare şi nu au fost afectate. Restul dinozaurilor au dispărut într-un final, pentru că nu au mai avut suficientă hrană. Nu s-au putut adapta la transformările climei, la fel de bine cum s-au adaptat oamenii şi alte animale.

Oare vântul arzător a fost produs de explozia acelei planete? Sau poate că au existat mai multe astfel de evenimente tumultoase în istoria Pământului? În cartea mea Legenda lui Starcrash, eu am descris o climă complet diferită în regiunea Alaska și Canada, unde s-a întâmplat ceva dramatic și violent care a declanșat vânturi și cutremure masive, care au înclinat axa Pământului.

***

O femeie a venit din Franța ca să facă mai multe sesiuni. În ultima sesiune a vorbit despre energia de pe Venus și despre ființele care au venit de pe Venus. A povestit cum cu mult timp în urmă, Venus era o planetă asemănătoare Pământului și pe ea se aflau ființe în corp fizic. Era numită „planeta soră a Pământului”. Dar atmosfera și toți oamenii au fost distruși printr-o serie de dezastre naturale, nu prin război. Dezastrele naturale au făcut să se încălzească planeta. Nu e clar dacă s-a distrus stratul de ozon. Atunci oamenii au trecut într-o altă dimensiune în care nu mai aveau nevoie de corpul fizic și au continuat să evolueze mai departe, din acel punct. Nu se poate locui pe Venus, pentru că este o planetă prea fierbinte. Dar oamenii (cred că ne referim aici la supiritul lor) au făcut tranziția în lumea spiritului. Se pare că s-au reîncarnat acolo, într-o dimensiune superioară.

***

Tocmai terminam această carte, când am întâlnit un alt caz în care s-a vorbit despre distrugerea unei planete. M-am gândit că este mai bine să includ această relatare aici și să nu mai aștept până voi publica următoarea carte.

Prima parte a sesiunii a fost derutantă, pentru că Adele nu își dădea seama ce vede. Părea că lumina soarelui se filtrează prin frunzișul unor copaci cu coajă argintie. În pădure era întuneric și liniște, pentru că arborii se uneau deasupra și nu lăsau soarele să pătrundă în interior. Apoi a intrat într-o peșteră. „Am mai fost și altădată aici. Este o lumină ca la apusul soarelui. Poți vedea. Este o lumină uniformă, oricât de mult ai coborî. Simt că sunt în subteran. Nu știu de unde vine lumina. Mă simt în siguranță. Aici nu ți se poate face nici un rău.” Apoi a început să plângă. „Sunt acasă. Dar a dispărut! Cred că nu trebuia să fiu aici. Știu că nu pot să rămân aici. Asta mă întristează. Nu cred că mai există. Cred că e undeva mai adânc în subteran, ca să fie în siguranță acolo. Întotdeauna ești mai în siguranță acolo.”

D: Este un sentiment bun, nu-i așa?

A: Când nu poți să mai revii acasă, nu e atât de bine. A dispărut! (E copleșită de emoții) Asta doare! Nu știu unde mă aflu acum. Nu mai sunt acolo. (Plânge) A dispărut. A rămas doar această lumină uniformă.

I-am cerut să se deplaseze înapoi în timp, ca să descoperim ce s-a întâmplat.

A: Văd niște forme cu piramide în vârf și drumuri care trec printre ele. E aceeași lumină argintie. Este argintie.

D: Vrei să spui că piramidele sunt cu vârful în jos?

A: Da. Sunt cu vârful în jos. Sunt mai mari în partea de sus. Este întuneric. Laturile lor nu sunt netede, sunt acoperite cu lujeri ca de iederă și cu frunze de

copac, dar nu sunt frunze. Nu știu ce sunt, dar îți luminează calea. Înaintez printre ele. (Se străduia să exprime în cuvinte ce vede) Trec printr-un fel de tunel... dar nu este un tunel. Ar trebui să fie rotund, dar nu este. Are laturile înclinate. Are un fel de vine și despicături care coboară spre baza peretelui. Este fluorescent. Strălucește și poți să vezi. Nu îmi dau seama cât de sus urcă, pentru că lumina este orbitoare și nu mai pot vedea nimic. Acum văd un fel de fum care se rotește, se rotește.

Scena părea să o tulbure pe Adele și nu a mai vrut să privească. I-am spus să își privească trupul și ceea ce a văzut a deprimat-o și mai mult. „Nu cred că am un trup. Nu am o față. Nu știu ce sunt. Nu am picioare. E ca și cum aș curge. Este ridicol! Nu se poate, trebuie să am picioare! Se pare că plutesc, dar este ridicol. Nu știu dacă plutesc cu adevărat sau doar îmi imaginez.

D: E mai ușor să te deplasezi așa?

A: Da, dar ar trebui să am un trup.

D: Cum te simți?

A: În siguranță. (Chicotește) Sunt o formă care se mișcă și se transformă, ca un fel de fum. Stă la un loc. Mă pot mișca în orice direcție, fără să mă întorc. Simt că se întoarce, dacă vreau. Se mișcă foarte repede. Mă simt ca o caracatiță în mișcare.

D: Dar e bine să nu fii restricționat, nu-i așa?

A: Da. Poți să te deplasezi și să plutești oriunde vrei. Dar acum a dispărut!

D: Locul?

A: Da. A dispărut. Suntem una cu totul. Facem parte din tot. M-am mutat în altă parte, dar nu știu unde sunt. Ar trebui să existe culori, dar aici e un gri argintiu și se pare că mă mișc mai repede.

D: Dar locul din subteran pe care îl numeai „acasă” și unde erai fericită, ai spus că nu mai există?

A: A explodat. Le-am spus că se va întâmpla asta. (Oftează) Întotdeauna vroiau mai mult. Niciodată nu era destul pentru ei.

D: Despre cine vorbești? Cine vroia mai mult?

A: (E copleșită de emoții) Ceilalți de la suprafața solului. Nimic nu îi mulțumea. S-au jucat cu planeta. Ce prostie!

D: Locuiați deasupra solului?

A: Nu. Nu!

D: Locuiați în subteran? (Da) Dar știați ce se întâmplă deasupra solului?

A: Întotdeauna am știut, dar nimeni nu ne-a crezut. Nu au vrut să ne creadă. Vroiau să îi lăsăm în pace, dar noi vroiam să înceteze ce fac.

D: Spui că s-au jucat cu planeta?

A: Credeau că au totul sub control, dar nu a fost așa. Aveau un cristal și asta a fost rău. Adică cristalul era bun, dar ei au vrut din ce în ce mai multă putere și l-au folosit într-un mod greșit, ca niște copii care se joacă. Dar nu mai sunt aici.

D: La ce foloseau cristalul?

A: (E copleșită de emoții) Ca să aducă energie din stele. Le-am spus să înceteze. (Începe să plângă)

D: Nu e vina ta. Nu ai știut că îl vor folosi greșit, nu-i așa?

A: Ar fi trebuit să știm că erau ca niște copii. (Plânge) Trebuie să ai grijă de copii. Ei nu știu ce fac. (Plânge ca un geamăt) Nuuu! Trebuia să stăm acolo și să îi supraveghem. Le-am spus să nu facă asta. Dar acum totul s-a terminat.

D: Ești într-un grup sau ești singură?

A: Suntem una. Suntem... una. O minte colectivă. Mulți dar unul. Au cerut informații și dacă cineva cere informații, îi răspunzi.

D: Dar nu te poți învinui dacă au folosit informațiile într-un mod greșit. Nu ești responsabilă pentru acțiunile lor.

A: Suntem cu toții responsabili pentru acțiunile celorlalți. Facem parte din țesătură. Ceea ce facem noi, îi influențează pe ceilalți. De fiecare dată când un copil trage cu arma, greșim dacă îi punem o armă în mână. Nu e vina lor, dacă apasă pe trăgaci.

D: Ființele care locuiau acolo erau în trup fizic? Au auzit despre grupul vostru, despre conștiința voastră colectivă?

A: Au pus întrebări. Aud cuvântul oracol. Noi eram una, dar nu eram una. Eram un colectiv.

D: Oracolul lucra cu informațiile și le transmitea mai departe?

A: Noi eram oracolul. Noi, noi, noi. Întotdeauna noi.

D: Iar ei au cerut informații și voi le-ați transmis.

A: Nu am crezut că facem rău.

D: Este imposibil să prevezi fiecare opțiune. Deși aveați putere, nu puteați preveni tot ce s-ar fi putut întâmpla.

A: Mergem în direcții diferite. Dar acum totul s-a distrus. Văd bucăți mici care merg în multe direcții. Cred că asta a afectat colectivul. A sfâșiat țesătura. A dispărut.

D: Planeta a dispărut? Era o planetă sau ce era? (Oftează și geme) Ai pomenit de fragmente care pluteau în diferite direcții.

A: Nu știu. Nu pot să îți spun. Era ceva. Nu știu ce era. Nu știu unde era, dar a dispărut. Văd stele mici care s-au sfărâmat în bucăți. Eu am rămas acolo. Nu știu unde erau ceilalți. Eu sunt cu aceste fragmente.

D: Unde ai mers după aceea?

A: M-am pierdut. Simt că m-am rătăcit. Dar nu pot să plec. Nu pot pleca o vreme.

D: Pentru că te simți responsabilă pentru aceste fragmente?

A: Cu toţii eram responsabili. Rămân aici o vreme şi mă gândesc să îi chem şi pe ceilalţi, să ne adunăm iarăşi. Nu simt că aş fi pe o planetă. Simt că am fost sfâşiată în bucăţi.

Am înţeles de ce era atât de deprimată şi de ce se simţea vinovată pentru ceea ce s-a întâmplat cu acea planetă, dar vroiam să o scot din această stare. I-am spus să meargă înainte în momentul când s-a hotărât unde va merge în viitor.

A: Văd un cordon de argint. (Chicoteşte) Are un curcubeu în el. Nu ştiu unde merge, dar cred că am să îl urmez. E ca o gaură de vierme. Când ies dincolo, sunt foarte obosită. Urc prin gaura de vierme şi mă aşez să mă odihnesc. Nu ştiu unde mă aflu. E frumos aici. Nu vreau să mă întorc unde eram înainte, pentru că doare prea tare. Sunt într-un fel de cocon.

D: Mai eşti în energia colectivă?

A: Nu. Nu ştiu unde au plecat. M-am rătăcit. Sunt atât de obosită.

Relatarea era confuză şi neclară, dar cred că a intrat într-un fetus şi se pregătea să se nască. M-am hotărât să chem subconştientul, ca să pun întrebări.

D: Relatarea e oarecum confuză. Mi-a spus că se afla undeva în subteran şi a fost bulversată când s-a întâmplat ceva la suprafaţă. De ce i-ai arătat Adelei aceste lucruri, astăzi?

A: Informațiile. Ea se temea de aceste informații. Este teama că va produce o altă catastrofă, teama de a face rău. Ea se teme de cunoaștere. Cunoașterea este putere.

D: Asta este adevărat. Contează modul în care este folosită cunoașterea. Din ce a făcut parte atunci?

A: E greu de explicat, dar putem folosi o metaforă. Gândește-te la o mână cu degete. Degetele fac parte din mână. Așa era atunci, dar erau mai multe degete. Erau conectați și lucrau ca o unitate. Gândeau la fel. Ascultau și procesau ce au auzit.

D: Asta seamănă cu subconștientul, cu ceea ce ești tu?

A: Da, dar subconștientul este ca un deget pe o mână multiplă, mai mult ca o caracatiță decât ca o mână. Este ca o substanță chimică. Este capabilă să funcționeze singură, dar depinde de corp ca întreg. E greu de explicat.

D: Întotdeauna e greu de explicat, dar încearcă să explici cum poți mai bine.

A: E mai mult ca o colecție de... biciuri care atârnă și sunt legate împreună. Toate biciurile au aceleași gânduri. Fiecare procesează și își aduce contribuția la această țesătură și la sfârșit... e ca o izbucnire de energie care este gândul, fiecare este capabil să gândească. Dar nu există elementul de detașare. Poate că nu faci parte din colectiv atât de mult cât ar trebui și atunci poți să răspunzi fără discriminare la întrebări, crezând că de fapt cunoașterea e doar cunoaștere.

D: Ei nu au judecat și au spus ceea ce știau.

A: Au răspuns la întrebare. Au răspuns fără să judece. Doar au procesat informațiile, deși știau că se puteau întâmpla anumite lucruri. Nu aveau cum să știe ce se va întâmpla. Au aflat asta abia după ce au transmis informațiile și au declanșat procesul. Alte energii au încercat să îi oprească și să le spună care vor fi rezultatele mesajului pe care îl transmit, dar ei au râs și au spus că sfaturile respective sunt „inutile”. Au fost denigrați și înjurați în moduri pe care nu are sens să le prezentăm aici. Li s-a spus că nu mai au nevoie de ei, că pot să meargă în peștera lor și să rămână acolo, că nu mai aveau nimic de oferit, că oamenii nu mai aveau nevoie de ei. Oamenii credeau că au dreptate și știu ce să facă. Atunci colectivul s-a retras și a așteptat, văzând că nu mai puteau face nimic. Dar nu știu exact ce este colectivul. El este și nu este.

D: Ce vrei să spui?

A: Nu știu dacă erau ființe din carne și oase sau... erau energie. Colectivul nu era ca oamenii.

D: Iar oamenii au hotărât să ia informația și să o folosească într-un mod greșit.

A: Da. Nu erau mulțumiți cu ce aveau. Vroiau mai mult.

D: Și pe vremea aceea Adele făcea parte din colectiv. (Da) Dar nu a fost vina sa, nu-i așa?

A: Ea a simţit că e vina ei. Simțea că nu i-a învățat suficient de bine cum să folosească informaţiile, că ar fi putut să facă mai mult şi atunci totul ar fi fost bine. În sufletul ei a rămas o mare tristeţe.

D: Dar din punctul tău de vedere, poţi vedea că ea nu ar fi putut să facă mai mult, nu-i așa? Nu a fost cu adevărat vina ei. Nu a fost cu adevărat responsabilă.

A: Cuvântul „vină” este un cuvânt subtil. Cu toţii suntem responsabili în profunzime pentru succesul nostru și pentru eșec. O parte din motivul pentru care am venit aici este să ne confruntăm cu ideea că vina este ca un copil care spune: „Nu e vina mea.” Adele vede mai multe straturi. Vede că fiecare persoană contribuie în mod pozitiv și negativ. Deși ea încearcă să umble în vârful picioarelor peste ceea ce este negativ și să fugă, vina sa vrea să compenseze totul. Ea are o mare teamă. Ea a distrus o lume.

D: Dar nu a distrus-o ea. Ei au distrus-o.

A: Da. Dar fără răspunsul la întrebările lor, ei nu ar fi făcut asta. Ea a făcut greșeala de a le răspunde la întrebări, fără judecată. Acum își face griji privitoare la judecată. Aici există liberul arbitru, care are două fețe: fața de lumină și fața de întuneric, yin și yang. Ea a văzut cum a fost distrusă o lume, lumea sa. Va trebui să depășească durerea pe care a trăit-o. Se judecă pe sine foarte mult. A preferat să se târască într-o gaură, unde să fie în siguranță. Nu știu ce va face, dar știu ce ar trebui să facă. Ar trebui să iasă din peșteră și din zona de siguranță. Nu știu dacă va face asta. Frica de a greși este copleșitoare și uneori o decuplează și nu mai poate să gândească, din cauza răului pe care l-a făcut. A fost ceva îngrozitor. Nu și-a pierdut doar lumea, a pierdut colectivul. A pierdut totul și pentru prima dată în existența sa, a fost complet singură. Fără colectiv era vulnerabilă și incapabilă de a mai comunica. Era surdo-mută și oarbă. Nu mai

exista siguranță. Nu era doar singurătatea, era mai mult decât atât. Trebuia să își regăsească sentimentul de sine fără a mai fi împreună cu colectivul. Ea și-a pierdut puterea și forța, și motivația de a trăi. Ea doar exista. Tot ce putea face era să spere că se va aduna din nou grupul, dar asta nu s-a întâmplat.

D: Pot să te întreb ceva? Poate nu am înțeles bine. Colectivul era sufletul planetei care a fost distrusă, energia planetei însăși?

A: E greu de identificat. S-a autointitulat „colectivul”. Cred că era o parte din planetă care putea acționa diferit, dar întotdeauna revenea la colectiv.

D: Eu știu că o planetă este vie și m-am gândit că poate fi acest colectiv.

A: Cred că e cu un pas mai sus. Erau conștienți de ceilalți, făceau parte din grup, dar erau și separați și puteau să comunice cu ceilalți. Nu cred că planeta poate să comunice cu ceilalți. Dar planeta poate să comunice cu colectivul și colectivul poate să comunice cu ea. Simt că asta este corect.

D: Deci de asta este separată de tine, de ceea ce ești tu. Era un colectiv izolat, ca să spunem așa.

A: Asta are sens. Da.

Adele a avut multe vieți pe Pământ, dar s-a cramponat multă vreme de această tragedie care a influențat-o și a împiedicat-o să își atingă potențialul întreg. A

trebuit să lucrez mult cu subconştientul, ca să reuşesc să o fac să dea drumul la această traumă. A venit timpul să îşi continue munca pe care a venit să o facă pe Pământ. Această traumă a ţinut-o în loc prea multă vreme. Va avea nevoie de mult curaj, ca să facă schimbările drastice necesare în viaţa sa.

SECȚIUNEA 7

NOUL PĂMÂNT

Capitolul 29

Transformarea care se apropie

La o prezentare de la Chicago din anul 2006, discutam despre evoluţia Noului Pământ. Discutam viziunea pe care a avut-o Annie Kirkwood, cu planeta Pământ care se divide în două planete Pământ, viziune descrisă în volumul 2 din Universul convolut. Când planeta se separă în două planete Pământ distincte, oamenii de pe fiecare Pământ nu mai sunt conştienţi de ceea ce se întâmplă pe celălalt Pământ. Cei care şi-au ridicat frecvenţa de vibraţie, vor ascensiona în Noul Pământ când acesta evoluează şi se ridică în altă dimensiune. Astfel vor deveni invizibili pentru cei „rămaşi în urmă.” Întotdeauna au existat anumite lucruri care m-au intrigat, referitor la acest concept. Întotdeauna îmi place să găsesc explicaţii, pentru că am o curiozitate foarte mare. Simţeam nevoia să completez găurile de informaţie şi să lămuresc anumite aspecte. Cineva din public a întrebat cum se poate întâmpla aşa ceva fără ca cei aflaţi pe un Pământ să îşi dea seama ce se petrece pe celălalt Pământ, când deodată am avut o revelaţie. Mi-a venit un gând care ar putea constitui o explicaţie inteligibilă. Întotdeauna este înţelept să ai încredere în aceste flashuri (imagini de scurtă durată) de intuiţie şi cunoaştere, pentru că adeseori ele provin de la ghizii noştri. În acest caz, cred că informaţia a venit din sursa de la care accesez toate informaţiile, prin clienţii mei. Deodată am spus: „Tocmai mi-a venit în minte o posibilă explicaţie.”

Mai devreme în prezentarea mea, vorbisem pe scurt despre teoria universurilor paralele şi a vieţilor create prin gândurile noastre şi prin hotărârile pe care le luăm. În Volumul 1 am scris despre o teorie despre care nu mai auzisem înainte, care mi-a dat dureri de cap, când am încercat să o înţeleg. Teoria spunea pe scurt că de fiecare dată când un om face o alegere, are mai multe opţiuni. Se ajunge la

o răscruce și persoana trebuie să se hotărască dacă să meargă pe un drum sau pe altul. Poate fi o hotărâre legată de o căsătorie, de un divorț, de o slujbă, legată de orice. Persoana se gândește ce alegere să facă și pune multă energie în decizia pe care o face. Cu toții am experimentat o astfel de răscruce, știind că dacă am fi ales alt drum, viața noastră ar fi fost complet diferită. Dar ne hotărâm să mergem într-o anumită direcție. Ce se întâmplă cu energia pe care am pus-o în direcția cealaltă, care nu a fost aleasă? Devine și ea o realitate. Se creează instant un alt univers sau o altă dimensiune care manifestă cealaltă decizie, în care există un alter ego al tău care va interpreta celălalt scenariu, din cealaltă decizie. Asta e explicația simplă. Dar acest lucru nu se întâmplă numai atunci când avem de luat o decizie majoră. Se întâmplă de fiecare dată când facem o alegere, indiferent cât de mare sau mică ar fi ea. De fiecare dată când luăm o decizie, se creează instant un alt univers sau o altă dimensiune, în care cealaltă alegere devine o realitate și din realitatea ta se desprinde un alter ego al tău, care interpretează rolul acela. Aceste sine ale tale sunt la fel de reale ca cel din viața prezentă, pe care te concentrezi acum. Noi nu suntem conștienți de celelalte părți din noi. Este bine că nu suntem conștienți, pentru că mintea noastră omenească nu ar putea face față. Mi s-a spus că problema nu este legată de creier ci de mintea umană, care nu conține concepte capabile să înțeleagă această complexitate. De asta nu ni se va permite niciodată să primim toate răspunsurile. Nu am putea să le înțelegem, așa încât ei în înțelepciunea lor, aleg fragmente de informație pe care ni le dau în aceste vremuri de trezire, ca să ne extindem cunoașterea. Pe măsură ce mintea noastră se extinde ca să cuprindă noi teorii, ni se dau mai multe fragmente de cunoaștere. Eu personal sunt recunoscătoare pentru fragmentele de informație pe care le-am primit, care demonstrează că mintea noastră se extinde.

Este singurul mod în care putem înțelege conceptul de transformare vibrațională a Pământului, care va intra în altă dimensiune. Când mi-am început munca în urmă cu 30 de ani, eu nu aș fi putut să înțeleg informațiile pe care le primesc acum. Creșterea mea se reflectă în cărțile pe care le-am scris în decursul anilor. Revelația pe care am primit-o în timpul prezentării de la Chicago este că motivul probabil pentru care oamenii de pe un Pământ nu vor fi conștienți de lucrurile care se petrec pe celălalt Pământ, este că se vor crea două dimensiuni paralele (sau universuri paralele). Pe o scară mult mai mare, dacă noi nu suntem conștienți de celelalte sine are noastre (care joacă scenarii bazate pe alte decizii pe care ne-am concentrat energia), atunci oamenii din cele două planete Pământ diferite nu pot să fie conștienți unii de ceilalți. Un Pământ va merge într-o

direcţie bazată pe o decizie, iar celălalt Pământ va merge într-o direcţie diferită. Fiecare Pământ va manifesta o decizie diferită. E sarcina oamenilor de acum de pe Pământ, să hotărască ce cale vor să urmeze. Energia devine din ce în ce mai puternică şi afectează corpul fizic. Frecvenţa noastră de vibraţie se schimbă. Va trebui să decidem pe care Pământ vrem să mergem. Alegerea ne aparţine, datorită liberului arbitru. Ei au spus că aşa ceva nu s-a mai întâmplat la o scară atât de mare, în istoria Universului. Nu s-a mai întâmplat ca o planetă întreagă să îşi schimbă frecvenţa de vibraţie şi să se mute în altă dimensiune. Această transformare planetară este considerată a fi un mare spectacol în univers şi a venit multă lume din multe galaxii şi dimensiuni, ca să privească Pământul şi să vadă ce se va întâmpla aici.

O transformare timpurie

Am primit multe informaţii despre transformarea planetară care se apropie. Am prezentat deja o mare parte din aceste informaţii în volumul 2 din seria Universul convolut. Dar informaţiile continuă să curgă. Acesta este destinul nostru, este viitorul nostru. În această secţiune mi s-a prezentat o altă piesă din puzzle. Aşa ceva s-a mai întâmplat şi altădată pe Pământ. În trecut au existat grupuri de oameni care au reuşit să se mute în masă, în altă dimensiune. Aceste grupuri sunt înconjurate de mister, pentru că au dispărut pur şi simplu şi nu au lăsat în urmă indicii privitoare la ce s-a întâmplat cu civilizaţia lor. „Experţii” (dacă pot fi numiţi aşa) au făcut multe speculaţii şi au lansat diverse teorii, dar puţini oameni au acceptat ideea că aceste civilizaţii au părăsit pur şi simplu acest Pământ şi au intrat în altă dimensiune, fără să lase indicii în urma lor. Civilizaţia maiaşă şi mai multe triburi de indieni nord americani sunt astfel de exemple. În munca mea mi s-a spus că aceste grupuri de oameni au avansat foarte mult în evoluţie şi au ales să îşi schimbe vibraţia şi să plece în masă în alt loc. Mi s-a spus că aceasta este cea mai logică explicaţie pentru calendarul maiaş, care se opreşte în anul 2012. Dacă aceşti oameni au putut să realizeze acest lucru în starea lor avansată de evoluţie, ei au putut să vadă că toată planeta va face acelaşi lucru, în viitor. Va fi un eveniment mai mare decât cel pe care l-au

realizat ei, aşa încât au marcat în calendar momentul în care întreaga planetă îşi va schimba frecvenţa şi va intra în altă dimensiune, luând cu ea fiecare fiinţă vie. Dar nu m-am aşteptat să fac o regresie în care cineva să meargă într-o viaţă în care a experimentat un astfel de eveniment. Această femeie mi-a relatat lucruri despre care în prezent se fac doar speculaţii. Am primit astfel încă o piesă din puzzle, de la o voce din trecut. „Ei" au vrut să se asigure că am primit toate piesele. Treaba mea este acum să le organizez şi să le prezint într-o naraţiune coerentă.

După ce a murit într-un accident în perioada romană, Suzanne a privit în jos şi a văzut că drumul pe care mergea avea formă de spirală. „Pare a fi un drum, dar este simbolic. E ca o scoică tăiată în jumătate. Este un exemplu bun. Te uiţi la spirală, intri în ea şi înţelegi universul, înţelegi în profunzime cum funcţionează el. Îţi găseşti locul în spirală şi vezi cum se potriveşte spirala în univers, cum se potriveşte în timp."

I-am spus să lase în urmă scena morţii şi să meargă în altă parte înainte sau înapoi, unde va privi ceva potrivit. „Am ajuns la o scară cu trepte din lemn, cu balustradă din lemn, care coboară în stânga. În faţă este o construcţie din butuci de lemn, dar nu e nimeni acolo. Cred că este o fortificaţie. E construită pe latura unui munte. E săpată parţial în munte. Acolo se află partea cea mai importantă a clădirii. E săpată în piatra muntelui. Este un loc al indienilor americani. Mi se spune că se află în planul eteric sau astral, sau pentadimensionl. Acest loc nu se mai află în dimensiunea a treia."

D: Nu e de natură fizică?

S: Arată ca şi cum ar fi în loc de natură fizică, dar nu se află în planul terestru. Pământul are o altă vibraţie aici. E ca o suprapunere peste Pământ, care şi-a mărit vibraţia şi acum se află într-o lume paralelă legată de Pământ, dar nu este Pământul 3D.

D: Acest loc ţi se pare familiar?

S: Mă simt ca acasă aici.

D: În dimensiunea aceea?

S: Da. Seamănă foarte mult cu Pământul. Sunt pietre şi copaci. Locul se află în munţi. Arată ca în regiunea Sud-Vest din America. E foarte confortabil aici. Eu mă ocup de lucruri spirituale. Mă ocup cu vindecarea.

D: Ce fel de trup ai?

S: Sunt bărbat. Am în jur de 30 de ani. Am multă experienţă în munca mea. Sunt într-o formă fizică bună.

D: Cum eşti îmbrăcat?

S: Sunt îmbrăcat cu o tunică foarte simplă, dintr-un material ţesut. E o îmbrăcăminte practică.

D: Dar ai spus că nu simţi că ai fi pe Pământ.

S: Nu este Pământul, dar are legătură cu Pământul.

D: Ai un trup fizic? (Da) Atunci cum poţi să mergi în acest loc, dacă nu este pe Pământ? Te poţi uita la el, ca să înţelegi ce se întâmplă?

S: Este un loc în natură, asemănător Pământului. Aici se nasc copii care sunt crescuţi de părinţi. Încerc să văd dacă am fost pe Pământ în trecut şi ne-am mutat aici. Cred că aşa a fost.

D: Ai spus că acest loc are legătură cumva cu Pământul? Ce vrei să spui?

S: Cred că ne aflăm în conştiinţa Pământului, dar în altă dimensiune. Am fost pe Pământ şi ne- am mutat aici cumva.

D: Deci v-aţi mutat aici de pe Pământ. V-aţi luat locul fizic cu voi?

S: Eram o ceată de oameni. Spun „ceată”, pentru că nu suntem foarte numeroşi. Am ajuns în punctul în care ne puteam schimba frecvenţa de vibraţie. Oamenii fac lucruri împreună în grup, în societatea noastră. Comunitatea noastră a trecut împreună dincolo.

D: Aţi făcut asta intenţionat? (Da) Aţi discutat despre asta înainte?

S: Am vorbit despre asta şi am lucrat pentru asta. Oamenii noştri aspirau către

acest lucru.

D: Dar nu toată lumea a făcut asta.

S: Toți oamenii pe care îi cunoșteam atunci. Eram un trib de indieni și știam că mai sunt și alte triburi prin preajmă, dar nu făceau parte din lumea noastră de pe Pământ. Trăiam singuri și ne vedem de treaba noastră.

D: Cum ați reușit să faceți asta? V-a învățat cineva?

S: Am avut înțelepți, care ne-au fost profesori vreme de mai multe generații. Ne-au învățat cu ajutorul meditației. Ne-au învățat pe toți. Eram doar câteva sute de oameni, dar asta era lumea noastră pe care am experimentat-o înainte să trecem dincolo. Am făcut experimente, înainte să ne mutăm. Veneam și plecam, la nivel individual și în grupuri mici. Ne ridicam frecvența și experimentam, apoi reveneam de unde am plecat.

D: De unde ați știut că se va întâmpla acest lucru?

S: Asta mă întrebam și eu. Oamenii au știut asta, pur și simplu. Nu știu dacă ne-a spus cineva. Simt că este posibil ca noi să fi venit din altă parte pe Pământ și am înființat aici o colonie. Dar la nivel mental știam că ne putem transporta în altă parte.

D: De ce ați vrut să faceți asta?

S: Ca să explorăm, să vedem dacă se poate face. Am avut experiența 3D și apoi ne-am mutat în altă dimensiune.

D: Deci nu a existat un motiv special ca să plecați de pe Pământul 3D?

S: Nu. Nu exista un pericol iminent.

D: Mă gândeam că dacă sunteți fericiți acolo unde vă aflați pe Pământul 3D, nu mai era nevoie să vă mutați.

S: Îmi vine să zâmbesc. Este în natura noastră spirituală să dorim să învățăm mereu ceva nou, chiar dacă viața noastră este bună. Oamenii se întreabă mereu ce este după colț, ce mai este de explorat.

D: În lumea 3D, erați un grup spiritual?

S: Da. Aveam mare respect pentru Pământ și pentru forțele din interiorul lui.

D: Dar nu vroiați să rămâneți aici? (Nu) V-ați hotărât să vă mutați împreună ca un grup? (Da) Ai spus că mai întâi ați călătorit între lumi?

S: Da. Mai întâi am făcut probe și când am învățat cum se face, abia atunci ne-

am mutat cu toții. Văd o piatră albastră, lapis lazuli. E conectată la locul de unde am venit. Simbolizează locul nostru de origine. Cum este turcoazul pentru indienii din Sud Vest și pentru tibetani. Lapis lazuli este cumva asociată cu aceşti oameni. Se pare că ei vin din altă parte din Cosmos.

D: Deci nu se trag de pe Pământ?

S: Cred că asta s-a întâmplat înainte de vremea noastră, dar nu mai devreme de bunici.

D: Ei v-au povestit ce s-a întâmplat?

S: Probabil că da, dar eu nu îmi amintesc.

D: De asta v-a fost ușor să vă transportați în altă dimensiune.

S: Cred că da, am avut cunoașterea. Dar vreau să spun că oamenii sunt mai deștepți decât se crede. Toată lumea știe cum să facă asta, dar oamenii nu mai știu că știu asta.

D: Oamenii voștri au luat cu ei locul fizic unde trăiau? Așa a fost?

S: Nu știu sigur dacă este așa. Cred că mai degrabă au manifestat acolo locuri similare. Aceste locuri nu se aflau acolo.

D: Îţi place acolo?

S: E vorba mai degrabă de sentimentul antrenant de a afla lucruri noi. Nu contează locul. Contează acest sentiment, asociat cu învăţarea. Eu sunt foarte activ în modul cum gândesc.

D: Acolo trebuie să mâncaţi? Consumaţi hrană?

S: Mâncăm, dar este o hrană mai uşoară cu o vibraţie înaltă, care ne ţine de foame mai multă vreme. Mâncăm puţin.

D: Şi nu mai vreţi să reveniţi pe Pământ?

S: Ne-am mutat acolo, pentru că acolo este următorul nostru pas de evoluţie.

L-am dus înainte în timp, ca să vedem dacă s-a întâmplat ceva important. Părea a fi un loc idilic şi mă întrebam ce lucru important se putea petrece acolo.

S: Văd că ni se cere să ne întoarcem pe Pământ.

D: Tot grupul?

S: O parte din noi. Cunoaştem lucruri care pot ajuta oamenii şi avem o mare compasiune pentru oameni.

D: Dar nu vrei să mergi?

S: Da şi nu. Sunt rupt în două. E trist să îmi părăsesc casa de aici. Dar suntem oameni plini de iubire şi compasiune, şi dorim să împărtăşim darurile noastre cu ceilalţi.

D: Dar acest loc nu se află în lumea spiritului?

S: Nu complet. Pare a fi o altă existenţă fizică, dar este mai puţin densă. Nu se află complet în lumea spiritului. Nu cred.

D: Nu este ca lumea spiritului, în care mergi atunci când mori şi îţi lepezi trupul fizic.

S: Nu ştiu. Se pare că aici putem trăi oricât vrem. Am lăsat în urmă planul fizic unde se moare şi am mers într-un loc unde nu mai trebuie să mori. Ne-am schimbat frecvenţa. Am schimbat structura moleculară a trupului şi cumva am devenit spirit.

D: V-aţi transformat când aţi plecat?

S: Cred că ne-am luat cu noi trupul când am plecat. Am luat trupul cu noi, dar el s-a transformat.

D: Spui că v-aţi schimbat structura moleculară?

S: Da, complet. Da.

D: Era singurul mod în care puteaţi face schimbarea?

S: Am fi putut să murim în masă, dar acesta a fost un experiment în care nu am murit. Ne-am unit mintea într-o minte de grup, în 3D. Aceasta a fost un preludiu la ceea ce am făcut. Acum înţeleg.

D: Deci aţi experimentat mai întâi ca grup.

S: Da. Cred că alţii încercau alte modalităţi, dar aceasta a fost modalitatea noastră de a experimenta.

D: Deci nu eraţi nemulţumiţi pe Pământ. Vroiaţi doar să încercaţi altceva diferit, ceva de natură mai spiritualizată.

S: Ambele feluri de a trăi sunt spirituale, dar există mai puţine restricţii dincolo

de 3D. Există anumite avantaje.

D: Și cineva v-a spus că trebuie să reveniți pe Pământ.

S: Nu „trebuia” să facem nimic, dar s-a lansat o chemare. Era nevoie de ajutor și aveam ocazia să ajutăm.

D: Cum ai știut asta?

S: S-a vorbit despre asta prin telepatie mentală. S-a comunicat despre asta. S-a știut. Se pare că după plecarea noastră, lucrurile s-au înrăutățit mult pe Pământ. Lucrurile s-au schimbat.

D: Deci aveați o modalitate de a ști ce se întâmplă pe Pământ.

S: Da. Știam. Eram conectați. Există anumite procese holografice de gândire la care te poți acorda, la care oricine se poate acorda, dacă vrea. Existau anumite relații între oamenii noștri și oamenii care au rămas pe Pământ. Cineva a lansat această chemare. Era timpul să intervenim.

D: Ați mai făcut asta și știați cum e pe Pământ.

S: Da. E un mare avantaj să ai experiența dificilă de pe Pământ.

D: Deci ce te-ai hotărât să faci?

S: O! În mod cert vreau să merg acolo. Pot să ajut. Da.

D: Nu îţi pare rău să părăseşti acest loc frumos?

S: Da, îmi pare rău. (Râde) Dar nu poţi fi aici şi acolo, în acelaşi timp.

D: Cum vei face asta? Poţi să vezi?

S: Intru într-un bebeluş. Nu îmi dau seama dacă deja are un suflet sau dacă îmi unesc conştiinţa cu el, dar este o experienţă reală. Mă unesc cu fetusul. Simt cum coboară acolo toată conştiinţa noastră activă.

D: Ce se întâmplă cu trupul de aici?

S: Nu sunt sigură dacă era un trup sau era doar conştiinţă. Energie vibratoare.

D: Deci conştiinţa ta a intrat într-un bebeluş.

S: Aşa se pare. Da.

D: Asta înseamnă că o iei de la început.

S: Da, aproape de la început.

D: Dar este important. Crezi că se va întâmpla acelaşi lucru din nou, pe Pământ?

S: Ce vrei să spui?

D: Ai spus că ai venit aici ca să arăţi cum se face.

S: Lucrurile s-au degradat mult pe Pământ. Oamenii au uitat lucruri de bază sau nu le-au învăţat. Acum trebuie să învețe despre iubire și iertare. Nu contează în ce dimensiune te afli, lecţiile sunt mereu acelaşi. Noi suntem iubire şi venim din Sursă, din Creatorul Unic. Dar oamenii s-au prins în lupta pentru supraviețuire, la multe niveluri.

D: Dar când revii ca bebeluș, îți vei aminti ce trebuie să faci?

S: Asta e programat. Se pare că există în noi programe care se vor declanșa. Da, uităm totul. Există un voal, dar cumva există și programe care se vor activa. Există ceva ca o capsulă a timpului, care se deschide prin asocierea cu anumiți oameni și anumite evenimente. Cutremure, erupții vulcanice, furtuni teribile. O, simt simt asta în tot corpul. Există o chemare, există o declanșare.

D: Deci atunci când se vor produce astfel de evenimente planetare, se vor declanșa lucruri în oameni.

S: Da. Simt asta în tot trupul. Simt o energie mare.

D: Deci când se vor întâmpla aceste lucruri la nivel planetar, ele vor declanșa programe care există în oameni. (Da) În cei care au venit aici cu această misiune?

S: Da. În cei care au aceste programe în ei. Participarea la ceremoniile străvechi are și ea o mare putere de declanșare și activare.

M-am gândit că a venit timpul să chem subconștientul ca să răspundă la întrebări și să dea explicații mai detaliate, deși partea din Suzanne cu care am comunicat până atunci se descurca foarte bine. Probabil că subconștientul era oricum una cu ea, dar m-am hotărât să îl chem. L-am întrebat de ce a ales să îi arate Suzannei această viață.

S: Ea trebuie să înțeleagă că este o exploratoare. Este o ființă care va explora mereu. Aceste vremuri de pe Pământ sunt vremuri de explorare. Totul este în lucru, nu e gata făcut.

D: Se pare că ea a mers atunci în altă dimensiune.

S: Afirmația este corectă.

D: Ea a simțit că acest grup a venit din altă parte. Nu era de pe Pământ. Știi de unde au venit?

S: Da. Au venit din Sursă.

D: Direct din Sursă?

S: Da. Dar de fapt nu era un grup. Era același suflet, care s-a divizat ca să aibă mai multe experiențe. Suzan înțelege acest procedeu de diviziune și explorare. Existau mai multe probabilități, care aveau o viață proprie. Asta era. Și este în regulă. De fapt cu toții suntem una.

D: De ce au dorit să vină să trăiască pe Pământ?

S: Pământul este o planetă specială. Aici poți învăța multe lucruri.

D: Dar apoi s-au hotărât să își schimbe frecvența.

S: Ei au coborât în trup fizic, ca să deschidă calea. Este foarte important să creezi un tipar, să creezi un făgaș. Apoi oamenii se pot cabla la ceea ce există deja. La

început e mult mai greu, apoi devine mai uşor. Voi aveţi o expresie pentru asta – „efectul celei de a sută una maimuţe”, aşa îi spuneţi. Dacă deschizi drumul, este mai uşor pentru cei care urmează. S-a ştiut întotdeauna că va veni o vreme a Ascensiunii, o vreme a transformării şi a transcendenţei.

D: S-a întâmplat ceva anume care i-a determinat să facă acest experiment şi să se mute în altă dimensiune?

S: Ei explorau şi experimentau cu schimbarea formei şi schimbarea dimensiunilor. Experimentau cum este să te afli în planul fizic 3D şi apoi să îţi iei corpul şi să te muţi în altă dimensiune.

D: Să îţi iei corpul cu tine, în acest caz.

S: Da. Să îţi iei corpul cu tine. Asta s-a făcut. A fost un experiment. Da. Dar acum matricea, tiparul, se află aici. Cunoaşterea este disponibilă acum.

D: A fost mai uşor pentru ei, fiindcă veneau direct din Sursă.

S: Da. Aveau abilităţi deosebite. În ceea ce priveşte timpul de pe Pământ, s-a întâmplat foarte repede, deşi pregătirea în sine a durat ceva timp.

D: Nu au rămas aici suficient de mult ca să se contamineze. Mă exprim bine?

S: Nu înțeleg despre contaminare.

D: Știi că Pământul contaminează oamenii? Ei se prind aici.

S: Pământul este bunătate pură.

D: Deci a fost mai ușor, pentru că nu au interacționat mult cu alți oameni.

S: Au rămas izolați și erau o singură minte. Asta ia strălucirea marii noastre realizări. (Râde)

D: Ai spus că era un grup de indieni?

S: Erau ca un grup de indieni de pe vremea aceea, din vremurile străvechi.

D: Noi avem legende despre triburi de indieni care au dispărut. Oamenii s-au întrebat ce s-a întâmplat cu ei. Acesta este un astfel de exemplu? (Da) Și-au luat trupul cu ei în altă dimensiune, unde au creat locul în care vroiau să stea, sau au mers într-o dimensiune unde locul acela exista deja?

S: Ei au coborât în dimensiunea a treia. dar nu și-au pierdut legătura la Sursă. Ei știau că este posibil să călătorești înainte și înapoi, înainte și înapoi, înainte și înapoi și să creezi o cale. Au experimentat și și-au permis să devină foarte denși, dar aveau avantajul că erau conectați în spirit la Sursă, erau mereu conectați.

Apoi au încercat să se mute din dimensiunea a treia. Au experimentat cum să își ridice frecvența și să schimbe dimensiunile, cum să facă asta în planul fizic, cum să își ia corpul fizic cu ei. În aceste călătorii în care veneau și plecau, uneori deja existau lucruri în cealaltă dimensiune. Când mergeau acolo creau lucruri, pe care apoi le regăseau acolo.

D: Le-au făcut să semene cu împrejurimile de unde veneau. (Da) Dar apoi a spus că a fost chemată înapoi.

S: Da. Asta făcea parte din plan. Mai întâi explorezi și creezi o cale pentru cei care vor urma, pe care va merge multă lume. Calea este utilă, dar trebuie să coboare cineva ca să o arate oamenilor, ca să le arată calea care s-a construit, pentru că altfel ei nu ar putea să o găsească. Ea s-a întors ca să arate calea oamenilor, pentru ca ei să poată face această tranziție.

D: Dar Suzanne nu și-a dat seama de acest lucru la nivel conștient.

S: Când a coborât, nu. Dar întotdeauna a știut că în ea se află Sursa.

Apoi i-au spus că trebuie să călătorească în regiunea Sud Vest din Statele Unite, să meargă în canioane și pe stânci în peisajul arid, să meargă la înălțime, pentru că misiunea sa va deveni mai clară acolo. Există o memorie a stâncii, o memorie în oase. Există o memorie. Acolo a trăit tribul său înainte de a face saltul, de a face transformarea.

Suzanne a călătorit mult în diverse părți ale globului. A vrut să afle semnificația

spirituală a acestor călătorii. „Ea a lăsat o dâră vibrațională când a urcat în sus, în spirală. Aceasta este semnificația spiralei care merge în sus. (Vedeți partea despre spirală, de la începutul acestui capitol) Peste tot unde a mers, ea a lăsat această dâră plină de coduri, pentru oamenii care merg pe această cale, pentru oamenii care au intrat în contact cu ea. Aceste informații îi activează și îi învață cum pot să avanseze și ei pe calea spiralei. Nu este necesar să le vorbească oamenilor. Transferul se face la nivel energetic. Ea influențează sute, sute, sute de oameni, doar fiind acolo. Ea și-a lăsat informațiile pe fiecare continent unde a călătorit. Noi vrem ca ea să urmeze mai departe calea spiralei. Ea știe asta în fiecare celulă din trupul său și lucrurile vor deveni mai clare. Este o spirală din energie.

Mă întreb dacă aceste informații se aplică și în cazul meu. Când mi-am început munca, mi s-a spus că voi călători foarte mult pe tot globul, deși pe vremea aceea fusesem doar la câteva conferințe în Statele Unite. Mi-au spus că voi lăsa energia mea, oriunde voi merge. Mi-au spus că acest lucru nu îmi va secătui rezerva personală de energie. Dar o parte din energia mea va rămâne în zona vizitată, unde va afecta multă lume. Mi-au spus că tot ce trebuia să fac era să mă gândesc la locul vizitat, și energia mea va merge imediat acolo. Aceste preziceri s-au adeverit în timp. Am ajuns să țin prezentări și cursuri pe fiecare continent de pe glob, iar cărțile mele sunt traduse în prezent în 20 de limbi. Acum știu că în mod cert, energia este capabilă să se răspândească și să influențeze. Dar când vizităm aceste locuri noi nu știm ce se întâmplă, la un nivel conștient.

Capitolul 30

Ajutor în vremuri de haos

(Sau Vechiul Pământ)

La începutul sesiunii, Anne a văzut scene din interiorul unei nave spațiale care călătorea pe alte planete și alte scene disparate despre care nu avea suficientă încredere că le-a văzut bine, ca să le poată relata. A spus că poate răspunde la orice întrebări despre lucrurile pe care le știa, dar nu era sigură dacă va răspunde la întrebările despre lucrurile pe care nu le știa. Asta mi-a arătat că mintea conștientă nu vroia să renunțe la control. Dar deodată a spus: „Nu mi se pare relevant să merg în aceste locuri și să văd aceste lucruri. Simt că cineva sau ceva vrea să vorbească, dacă îi pui întrebări.”

Eu m-am obișnuit să se întâmple asta. Uneori „ei” devin nerăbdători și vor ca clientul meu să vadă ceva anume, ceva care poate era evitat. Sau uneori „ei” vor să vorbească despre altceva, care nu era în planul nostru de lucru. „Este cineva aici care vrea să vorbească. Vrea să îți transmită informații prin mine.” Am asigurat-o că este în regulă, că m-am obișnuit cu astfel de lucruri.

D: Voi fi bucuroasă să ascult orice vor să îmi spună. Vreți să îi comunicați despre problemele ei sau vreți să îmi vorbiți despre altceva?

A: Vrem să vorbim despre alte lucruri. Ea are o anumită abilitate, dar poate fi accesată doar în anumite locuri şi în anumite ocazii.

D: Înţeleg. E din cauză că ea nu ar fi în siguranţă în alte locuri, nu-i aşa?

A: Da. Dar acum este în siguranţă. Noi o protejăm.

I-am asigurat că înţeleg necesitatea protecţiei. „De asta nu este lăsată să vorbească despre aceste lucruri cu toată lumea, nu-i aşa?”

A: Nu este lăsată, nu.

D: Puteţi să îi spuneţi o parte din lucrurile pe care le caută?

A: Ele sunt mai mult un declanşator. Întrebările trebuie puse bine.

Mi-au explicat asta de multe ori. Ca să obţii răspunsuri corecte, trebuie să pui întrebările într-un anumit fel.

D: În regulă. Ea spune că simte că nu este de pe Pământ. Nu se simte confortabil aici, de parcă nu ar aparţine acestui loc. Ce puteţi să îi spuneţi despre asta?

A: Ea ştie că nu este din acest loc. Dar întrebările pe care trebuie să le pui au de a face cu alte chestiuni, care nu o privesc pe ea personal. Sunt chestiuni importante în aceste vremuri. Este important să pui întrebări despre alte lucruri. Ea vrea să ajute, vrea să servească şi are nevoie de confirmare.

D: Dar are şi multe întrebări de natură personală. De aceea vroiam să încep cu ele.

A: O parte din creşterea sa este legată de conectarea cu oamenii potriviţi, care să o ajute să îşi continue munca. Acest lucru devine evident pentru ea, pe măsură ce trece timpul. Dar nu este important să pui întrebări despre ea. Ea simte că nu îşi îndeplineşte scopul pentru care a venit aici. Asta este frustrarea sa majoră – că nu face ceea ce a venit să facă aici.

D: Ea spune că simte o mare singurătate şi că vrea să plece.

A: Vrea să termine treburile de aici. Ea are multe abilităţi şi talente, şi simte că ar trebui să le folosească într-un mod sau altul. Dar nu o poate face singură.

D: Ce o sfătuiţi să facă?

A: În primul rând să comunice cu tine. Întrebările tale vor aborda o zonă diferită

de înţelegere a lucrurilor.

Asta mi se întâmplă destul de des şi poate fi destul de frustrant. Ei vor să vorbesc despre un anumit subiect, dar nu îmi spun despre ce anume este vorba. Vor ca eu să pun întrebări pe un subiect despre care nu am nici o informaţie. Întotdeauna mă ajută mult dacă precizează subiectul pe care vor să îl explorăm. Atunci nu am probleme şi pot găsi o mulţime de întrebări.

A: Anumiţi oameni pe care îi întâlneşte şi cu care se asociază, acţionează asupra ei ca nişte declanşatori care o deschid. Numai atunci când aceşti declanşatori o vor activa, se vor clarifica pentru ea anumite lucruri. E ca şi cum ar avea o viaţă secretă. Ea ştie asta, pentru că are multe lucruri pe care nu le împărtăşeşte. De mulţi ani face singură anumite lucruri. Ea are o înţelegere pe care majoritatea oamenilor nu o au şi de aceea nu se poate relaţiona la ei. Ea ştie că acest lucru face parte din provocarea acestei vieţi – să facă anumite lucruri de una singură şi să îşi izoleze lumea interioară. E ca şi cum ar putea să vadă în viitor şi nu poate să spună ce vede. E foarte frustrant. E un fel de înţelegere a cauzei şi efectului, pe care a avut-o de la o vârstă timpurie, dar a avut înţelepciunea de a încerca să se relaţioneze cu oamenii doar la nivelul lor. Pentru ea este o luptă constantă să pretindă că nu vede ceea ce vede. Există anumite relaţii, anumite lecţii pe care le învaţă pe parcurs. Scopul este să ajute oamenii să devină mai conştienţi.

Una din întrebările ei se referea la relaţii. Vroia să ştie dacă îşi va găsi un partener de viaţă. Dar ei nu au vrut să discute ceva atât de lumesc. „Există alte lucruri mai importante de discutat, decât relaţiile dintre bărbaţi şi femei. Ea simte că nu realizează mare lucru şi începe să se întrebe dacă nu ar fi mai bine să facă altceva. Este nerăbdătoare şi îşi face griji. Dar atunci când chestiunile importante vor ieşi la suprafaţă, celelalte chestiuni se vor rezolva de la sine.”

D: Asta e adevărat. Dar care sunt chestiunile mai importante, ca să știu ce întrebări să pun. Cred că voi putea formula întrebări, dacă aș ști din ce domeniu să fie.

A: Este vorba de transformările care se petrec acum pe această planetă. Rolul ei în acest proces necesită curaj, pentru că este un rol de susținere. Este nevoie ca ea să se afle acolo la momentul potrivit, când va fi nevoie de prezența ei și a altora ca ea. Oamenii ca ea se află aici din anumite motive.

Anne a spus că vroia să meargă acasă și să simtă cum este acolo, așa încât au lăsat-o să privească o clipă cum este acasă. A fost copleșită de emoții. „Spuneți-mi ce-i arătați. Cum este acolo?”

A: (Vorbește în șoaptă) Energia. (Plângea acum fără să se ascundă) Simt energia cum mă încarcă. (În șoaptă) O simt pe peste tot. (Plânge) Este Iubirea.

Am lăsat-o să plângă o vreme apoi am încercat să o calmez, pentru ca cealaltă entitate să poată vorbi prin ea și să răspundă la întrebări, fără emoții. După o vreme am reușit. Dar „ei” încă nu vroiau să dea drumul la informații, dacă nu puneam întrebările potrivite. „Noi o iubim foarte mult.”

D: Știu că i-a trebuit mult curaj ca să plece din acest loc frumos și să se ofere ca voluntar, să vină aici în aceste vremuri. Ați spus că s-a oferit să vină aici ca voluntar, în vremea transformărilor planetare. Sunt transformările despre care mi s-a vorbit? (Da) Doriți să vorbiți despre asta?

A: Sunt multe transformări. Cu ce anume aţi lucrat? Probabil că aveţi multe întrebări.

D: Știu că intrăm în noi frecvențe de vibrație.

A: Este corect. Aveți întrebări?

D: Mi s-au dat multe informații. Mi s-a spus că totul se accelerează, că frecvența de vibrație a dimensiunii noastre se transformă. Este corect?

A: Turbulență. Se apropie multă turbulență în curând. Este nevoie să fie foarte bine împământată. Multă turbulență. Va fi nevoie de stabilitatea voastră, a tuturor celor ca voi care sunteți aici, pentru că oamenii se vor pierde în confuzie şi va fi multă durere. Înțelegi?

D: Când spui turbulență, te referi la transformări ale pământului ca cele care s-au petrecut în ultima vreme?

A: Mă refer la situații cauzate de oameni şi la situații produse de transformările pământului. Mă refer la venirea noilor energii şi la sosirea unor ființe pe care oamenii nu sunt obișnuiți să le vadă. Asta va produce mult haos și doar cei care înțeleg ce se petrece vor rămâne calmi, ca un punct de stabilitate în mijlocul confuziei. Țineți minte aceste lucruri și fiți pregătiți. Este ușor să vorbești, dar e mai greu când te confrunți cu astfel de situații în planul fizic. De asemenea trupul fizic trebuie pregătit pentru a face față transformărilor de energie, pentru a face față șocului care însoțește procesul de transformare. Important este să înțelegi ce se întâmplă și să rămâi calm în mijlocul haosului, când au loc transformările.

D: Asta e greu de realizat pentru oameni. Nu-i aşa?

A: Este dificil. Este o zonă crucială şi practică pe care să vă focalizaţi în aceste vremuri, care se află în planul fizic, în care vreţi să ajutaţi schimbarea. Mai există şi alte nivele care ajută, dar voi vă aflaţi în planul fizic alături de oameni şi puteţi transmite această stare de calm în planul fizic, atunci când va fi necesar în aceste vremuri agitate.

D: Dar oamenii au să ne asculte?

A: Asta nu hotărâţi voi. Voi trebuie doar să aveţi grijă să rămâneţi calmi şi împământaţi, şi să oferiţi susţinere celor care vă ascultă. Acest lucru în sine necesită multă muncă la nivel fizic, pentru a păstra energiile la un loc. Asta aţi venit voi să faceţi. Anne are pregătire în acest domeniu, pentru că experienţele sale de viaţă au necesitat menţinerea unui nivel ridicat de pace şi calm, în mijlocul nebuniei.

Anne a avut o copilărie nefericită cu părinţi abuzivi şi instabili emoţionali, apoi o căsătorie haotică.

A: Experienţa sa a constituit un bun teren de antrenament, pentru ca să îşi poată menţine starea de calm în planul fizic, în vremurile grele care vor urma. Înţelegi asta?

D: Da, înțeleg. Mi s-a spus că aceste transformări vor produce o separare între două planete Pământ – vechiul Pământ se va separa de Noul Pământ, pe măsură ce vor crește frecvențele de vibrație. Este corect?

A: Da, este corect. Va apărea o lume nouă, o lume diferită în care sufletele vor putea alege să trăiască după ce vor avea loc transformările planetare.

D: Vrei să spui că vor rămâne pe vechiul Pământ?

A: Da. Vor rămâne în lumea care păstrează nivelul de vibrație în care vor să meargă. Noile energii vor fi compatibile numai cu cei care au lucrat la ridicarea nivelului de energie.

D: Turbulența de care vorbeai se va petrece pe vechiul Pământ?

A: Ea se petrece acum, când trecem prin aceste transformări. În anii care vor urma vor avea loc transformări importante, despre care se vorbește în multe profeții. Eu nu trebuie să adaug mare lucru la aceste profeții, dar cei asemenea ție care se află acum aici trebuie să își amintească ce rol vor juca în planul fizic, înainte să aibă loc transformările finale. În acest proces va fi nevoie de ajutor de la cei care s-au aliniat aici, ca un fel de armată. A venit vremea ca ei să răspundă la apel și să înțeleagă că sunt chemați să fie prezenți și să fie gata. Ei trebuie să își mențină împământarea, pentru că pot apărea situații în care un suflet se va afla într-un punct de decizie (în care va putea alege să meargă într-o direcție sau alta vibrațional) iar voi veți putea atunci să ajutați.

D: Ce vrei să spui când vorbești de o direcție sau alta?

A: Creșterea lor spirituală se poate afla într-o zonă gri în care ei se vor califica pentru a păși pe o treaptă superioară, doar dacă au curajul de a face saltul. Dacă nu au curajul sau dorința asta, va fi alegerea lor. Dar rolul tău (dacă reușești să îți menții energia) poate fi crucial pentru cineva aflat în această situație, pentru că vei putea întinde mâna ca să îl ajuți să facă saltul.

D: Să facă saltul în vibrația înaltă, vrei să spui? (Da) Dar vibrația înaltă, Noul Pământ, nu va experimenta turbulența? (Nu) Se pare că ne aflăm acum în zona care experimentează turbulența.

A: Este doar începutul. Haosul încă nu s-a declanșat. Haosul, nebunia oamenilor care aleargă într-o stare de confuzie, pentru că iluziile lor s-au spulberat. Vor veni vremuri care vor testa puterea celor care au venit ca să ajute procesul de transformare. Vor veni vremuri când oamenii vor alerga pe străzi într-o stare de confuzie și frică (asemănătoare cu cea din timpul uraganului din Louisiana).

D: Și eu mă gândeam la uragane și valuri uriașe gen tzunami.

A: Un astfel de lucru multiplicat pe toată planeta în majoritatea orașelor, este un astfel de scenariu.

D: Se vor produce astfel de dezastre în multe orașe?

A: Unele dezastre vor avea cauze naturale, altele vor fi produse de cei aflați la putere, care fac tot ce pot ca să păstreze lucrurile așa cum sunt acum. Ei sunt conștienți de transformările care se petrec, dar refuză să le accepte. Ei sunt ca

nişte copii care nu vor să audă adevărul şi refuză să admită că nu mai sunt la putere. Se cramponează de vechile modalităţi de a acţiona, ceea ce poate produce şi mai multă confuzie. Ei cred că vor putea încetini procesul şi menţin o vibraţie joasă, răspândind teama în rândul populaţiei.

D: Încearcă să bage frica în oameni.

A: Frica a fost întotdeauna în oameni, pentru că de multă vreme, acesta a fost modul în care au funcţionat majoritatea societăţilor de pe această planetă. Ei şi-au menţinut puterea manipulând oamenii prin frică şi aproape toată lumea de pe această planetă se teme. Există mai multe nivele ale fricii, dar transformările planetare şi tehnologia care permite oamenilor să comunice în mod liber au produs o mare îngrijorare în rândul celor aflaţi la putere, pentru că frica începe acum să dispară. Lucrurile care se petrec, inclusiv catastrofele, acţionează ca nişte catalizatori care scot frica la suprafaţă ca să te ocupi de ea şi să o curăţi. Cei care se află la putere nu vor să se întâmple asta şi preferă să păstreze un anumit nivel de frică în subteran, ca să zicem aşa. Ca un copil disperat, ei folosesc orice tactică găsesc ca să întreţină frica. Dar frica dispare, deşi la suprafaţă lucrurile par a fi diferite.

D: Oamenii încep să gândească.

A: Aşa este. Oamenii încep să se confrunte cu demonii lor interiori, ca să zicem aşa, pentru că viaţa îi duce în locuri unde se confruntă cu lucruri pe care altădată nu vroiau să le vadă. Fricile lor stăteau băgate la fund, dar au ieşit la suprafaţă. Este o curăţare care ne va elibera din ce în ce mai mult, pe măsură ce va continua. Este un proces de care cei aflaţi la putere sunt conştienţi, pe care încearcă să îl încetinească. Ei cred că poate exista un mod în care să îl oprească şi se vor lupta până la capăt, iar lucrurile vor deveni foarte dificile. Mulţi oameni nu sunt gata să facă faţă situaţiilor extreme în care se va ajunge.

D: Este vorba despre război?

A: Da. Este vorba despre războaie şi boli cu care ei ameninţă oamenii.

D: Dar aceste boli nu sunt reale, nu-i aşa?

A: Dar pot fi reale, dacă oamenii aleg să lase aceste energii să le intre în trup. În general vorbind aceste boli există doar în câmpul energetic, dar pot deveni o realitate fizică dacă vorbeşti mult despre ele şi te gândeşti la ele.

D: Da. Dacă oamenii le acceptă în realitatea lor.

A: Bolile sunt prezentate într-un mod exagerat. Ele nu sunt atât de grave, nu sunt epidemii, cum sunt prezentate populaţiei de către mass media şi televiziune. Asta demonstrează disperarea celor care continuă să hrănească populaţia cu informaţii negative, bazate pe teamă. Mass media este dominată de subiecte cum ar fi crimele, accidentele, atacurile teroriste şi alte astfel de lucruri, care concentrează atenţia oamenilor pe ceea ce este negativ, în loc să fie prezentate imagini pozitive care inspiră şi dau speranţă. Cu toate astea, se transmit suficiente mesaje pozitive care au un efect de domino şi nu mai pot fi oprite.

D: Se încearcă să se promoveze teama de terorism.

A: Da. Acesta este un alt instrument la fel ca şi bolile, care face oamenii să se teamă şi îi împiedică să se unească, care face oamenii să aibă încredere că guvernul va rezolva problemele. Este vorba de probleme imaginare, iar oamenii

încep să își dea seama de acest lucru, la nivel subconștient. Ei încep să nu mai creadă în aceste minciuni, încep să se trezească la nivel subconștient, iar cei aflați la putere știu asta. De aceea recurg la povestiri ridicole, care pot fi crezute doar de cei care vor să creadă în ele, pentru că o minte rațională și logică nu poate să creadă în așa ceva.

D: Da. Oamenii care gândesc nu mai pot să creadă în astfel de minciuni.

A: Ei împing lucrurile la extreme și astfel prezintă populației ocazia de a alege. Ei precipită lucrurile și toată lumea va trebui să facă o alegere, pentru că a venit vremea alegerii. Nu mai este timp ca să rămâi la mijloc, pe un teren neutru.

D: Ai spus mai devreme că noi vom fi aici când se va dezlănțui haosul? Haosul va fi generat de astfel de dezastre?

A: Va fi generat de dezastre și de prăbușirea structurilor de guvernare. Se va prăbuși rețeaua de protecție și de siguranță din care fac parte majoritatea oamenilor – sistemul bancar, pensiile, salariile regulate, slujbele și credințele religioase. Când navele spațiale și alte astfel de lucruri vor apărea la nivel conștient, mulți oameni nu vor fi pregătiți pentru asta și vor alerga disperați în stare de șoc și confuzie, nemaiștiind ce este și ce nu este real. Structura de guvernare se va prăbuși și se va ajunge la un punct de haos, ca un efect de domino care va dărâma totul treptat.

D: În ce scop vor sosi navele spațiale, dacă vin aici?

A: Ele au fost întotdeauna aici. Dar vor putea să își facă apariția doar atunci când li se va permite acest lucru, când se va deschide conștiența oamenilor. Atunci

multe ființe să își vor lua locul lor de drept, în lumea nouă. Nu e vorba doar de oameni, ci și de alte ființe care se află aici, dar au o vibrație diferită. Pe de o parte va fi alegerea lor, dar pe de altă parte vor deveni vizibili, pentru că energiile îi vor face să fie astfel.

D: Eu știu că ei sunt aici. Întotdeauna am lucrat cu ei. Știu că sunt ființe bune. Nu am avut probleme cu ei.

A: Când extratereștrii vor deveni vizibili și oamenii vor deveni conștienți de prezența acestor ființe, acest lucru se va petrece în paralel cu prăbușirea guvernelor și cu dezastrele naturale. Majoritatea oamenilor vor fi absolut șocați. Religia lor și modul lor de viață bine structurat se vor prăbuși și nu vor mai avea nimic de care să se agațe. Aceste cauze multiple vor genera o mare teamă, pentru cei care nu au ieșit din propria casă. Această teamă poate conduce la nebunie sau schizofrenie, sau la alte astfel de reacții. Atunci când vor apărea astfel de reacții majoritatea oamenilor vor fi foarte vulnerabili, iar voi îi veți putea ajuta.

D: Te referi la cei ca mine și ca Anne, și la alte ființe care au venit aici ca să ajute?

A: Mă refer la cei pregătiți să vadă aceste transformări, care nu se vor lăsa copleșiți de frică și vor fi stâlpi de susținere pentru cei care nu vor mai înțelege nimic. Asta nu înseamnă că le veți aduce adevărul. Înseamnă doar că nu vă veți prăbuși la fel ca ei.

D: Dar ce vom putea noi să facem, când toată lumea va fi într-o stare de haos?

A: Dacă vă păstrați controlul de sine și starea de calm, nu contează ce faceți.

Oamenii vor vedea cum sunteți și vă vor căuta. Ei nu vor ști ce se întâmplă, nu vor înțelege ce se întâmplă. Poate că nici voi nu veți înțelege tot ce vedeți, dar măcar ați fost pregătiți și veți avea un sentiment de încredere. Veți ști că lucrurile sunt în regulă, că nu sunteți nebuni.

D: În timp ce ceilalți oameni nu vor avea nici un fel de pregătire, ca să facă față la schimbare.

A: Exact.

D: În ultimii doi ani au venit la mine foarte mulți oameni care ori sunt vindecători, ori le-a spus subconștientul că vor fi vindecători. Mă întreb de ce este nevoie de atât de mulți vindecători?

A: Știi ce mărime are populația planetei?

D: Da. Este destul de mare.

A: Acesta ar putea fi un motiv. Aceste vremuri sunt pentru multe suflete o ocazie de a învăța anumite lecții pe această planetă, lecții pe care nu le poți experimenta în mod obișnuit. Apare ocazia de a experimenta ceva unic și de a face un pas în sus în evoluția sufletului, în ceea ce privește experiența. Apare o oportunitate și o provocare, prin urmare multe suflete avansate vor să profite de această oportunitate.

D: Cred că vor dispărea multe profesii și profesia de medic va fi una din ele. De

asta apar atâția vindecători, care vor folosi energia și vindecarea naturală.

A: Vin vremuri când energia va crește foarte mult și bolile nu vor mai fi ca în zilele noastre. În mod cert este nevoie de vindecători, dar va veni o vreme când bolile vor dispărea. Prin urmare vindecarea este ceva temporar. Vindecătorii vor lucra atâta vreme cât este nevoie de ei. Dar dacă nu mai este nevoie de spitale pentru că toată lumea a plecat din oraș sau s-a înecat toată lumea (se referea la un oraș inundat?) atunci vor intra în scenă vindecătorii, care vor putea să ajute. Dar ei nu se află aici din acest motiv. Ei se află aici ca să învețe, pentru că sufletul lor vrea să trăiască experiența acestei transformări.

D: De asta am ales cu toții să ne aflăm acum aici?

A: Este un motiv important.

D: Mi s-a spus că se lucrează pe ADN-ul nostru, ca să ne putem adapta la schimbare. Este adevărat?

A: Există multe grupuri care participă la accelerarea energiilor, cu tehnologia lor specifică. Din perspectiva noastră, putem spune că infuzia de vibrații înalte pe această planetă are efecte asupra oamenilor. Din perspectiva noastră vom spune că nu se lucrează pe ADN, ci vibrațiile înalte afectează în mod firesc ADN-ul, care este a fost până acum dezactivat în anumite porțiuni. Prin urmare el va fi acum activat.

D: Am auzit că din această cauză apar numeroase simptome fizice, pe care le experimentează oamenii în aceste vremuri.

A: În corp există zone cu blocaje de natură karmică sau cu blocaje produse de lipsa de disciplină în alimentaţie sau de alte cauze independente. Există zone cu blocaje care sunt aduse la suprafaţă acum, de noile energii. Înainte aceste blocaje stăteau ascunse la fund în stare latentă, dar ele sunt aduse acum la suprafaţă, la fel ca problemele karmice. Energiile noi forţează oamenii să se confrunte cu negativitatea şi întunericul, pentru ca energia să poată curge liber, după ce se curăţă blocajele. Astfel apar boli de care oamenii trebuie să se ocupe, dacă vor să nu mai sufere şi să se vindece. Este alegerea lor dacă vor să facă asta sau nu.

D: Am auzit că multe din aceste simptome fizice sunt cauzate de schimbarea vibraţiei la care se ajustează corpul uman.

A: Corect.

D: Dacă haosul este caracteristic pentru lumea veche, el va apărea când se vor separa cele două planete Pământ? Nu ştiu dacă mă exprim bine. Se presupune că Noul Pământ va intra într-o nouă vibraţie şi o nouă dimensiune. Acest fenomen a fost descris ca separarea a doua planete. Are sens ceea ce spun?

A: Există multe teorii, care depind de unghiul din care sunt privite lucrurile. Dar este o chestiune de vibraţie a energiei. Unele vibraţii sunt vizibile, altele nu. Vibraţia mai joasă rămâne în urmă, iar vibraţia mai rapidă nu mai este vizibilă pentru cei rămaşi în vibraţia joasă. Nu e vorba numaidecât de faptul că Pământul devine o planetă separată, ci mai degrabă devine o planetă care nu mai este vizibilă. Lumea Nouă practic se separă din cauza vibraţiei mai înalte.

D: Dar în lumea nouă lucrurile sunt diferite faţă de lumea veche, nu-i aşa? (Da) În lumea nouă nu se va experimenta starea de haos?

A: Nu. Haosul provine mai ales din prăbuşirea sistemelor de credinţe. Haosul este produs de provocarea la adresa sistemelor de credinţe, care sunt dizolvate pentru a se ajunge la o stare de tabula rasa, iar această stare este haos pentru multă lume. Cei care vor merge în lumea nouă se simt confortabil cu noile sisteme de credinţe, prin urmare nu se vor zbate şi nu vor opune rezistenţă ca ceilalţi oameni, care se luptă cu înverşunare şi disperare. Nu este o transformare în care oamenii vor deveni deodată ceva diferit. Vor avea loc nişte schimbări şi unii oameni vor merge mai departe cu ele, în timp ce alţii nu vor merge.

D: Asta încercam eu să înţeleg. Mi s-a spus că lumea nouă va fi frumoasă şi nu vom avea astfel de probleme. Mi s-a spus să nu privesc în urmă. „Nu vrei să vezi ce se întâmplă cu lumea veche."

A: Dacă priveşti înapoi, acest lucru te va împiedica să mergi mai sus. Poţi privi în urmă, dar nu poţi schimba alegerea oamenilor. Dacă priveşti în urmă, acest lucru îţi va produce durere şi asta te va încetini şi îţi va scădea vibraţia.

D: Dar ai spus că trebuie să ne implicăm şi să ajutăm oamenii.

A: Noi ne aflăm aici în vremurile de schimbare, să ne împământăm energia. Nu atât de mult pentru a fi alături de cei cu vibraţie înaltă (pentru că noi ne putem descurca) şi nu pentru a fi alături de cei scufundaţi în negativitate. Nu trebuie să fim alături de nici una din aceste categorii. Noi suntem aici pentru cei aflaţi în mijlocul confuziei, care sunt poate gata să facă saltul. Pe aceia îi putem ajuta.

D: Asta înseamnă că va trebui să rămânem ca lucrători în lumea veche?

A: Vei rămâne doar până îți vine vremea să pleci, dar atâta timp cât rămâi, poți servi. Când îți vine vremea să pleci, vei ştia asta şi nu vei mai fi disponibil pentru cei aflați acolo. Nu îți mai pui întrebarea: „Cât să mai stau aici?” Această întrebare va primi singură răspunsul, într-un final. Mai important este să ştii ce să faci, atâta timp cât te afli acolo.

D: Am crezut că noi vom fi într-o lume separată de cei care experimentează haosul, că vom fi într-o lume diferită, o lume frumoasă.

A: Lucrurile nu se vor separa imediat, în procesul de transformare. Nu e ca şi cum lumea veche dispare deodată şi tu te afli în lumea nou. Va fi un proces gradat, dar lucrurile se vor schimba în final. Procesul poate să dureze o lună sau cinci ani... Şi acest proces face parte din tine. Te afli în acest proces. Atâta timp cât eşti aici, treaba ta este să împământezi energia pentru cei care se află într-o stare de confuzie. Apoi odată ce s-a produs transformarea, chiar dacă vei vrea să fii aici, nu vei mai putea.

D: Cei care şi-au ridicat vibrația, vor merge mai departe.

A: Afirmația este corectă.

Aceste informații răspundeau la o întrebare pe care am primit-o când am făcut o prezentare la un ashram din Bahamas. O tânără mi-a spus că ar prefera să rămână pe vechiul Pământ, ca să îi ajute pe oamenii rămaşi în urmă. I-am spus că era o alegere nobilă, dar nu credeam că va putea să se întâmple aşa ceva. Iată că acum aveam şi explicația acestei afirmații, care este legată de nivelul de vibrație. Odată ce vibrațiile au ajuns la frecvența corectă, vei trece automat la nivelul următor, aşa cum mi-au spus ei: „Chiar dacă ai vrea, nu ai putea să rămâi aici.” Intenția ta nu mai contează. Transformarea e mai mare ca noi şi ne ia pe

sus.

D: Deci noi încercăm să îi ajutăm pe cei care încă mai încearcă să se decidă. (Da) Încercam să clarific lucrurile. Am auzit asta de la mulţi oameni, dar uneori e oarecum derutant.

A: Este derutant din punct de vedere uman.

D: Atunci vezi că va fi mai multă turbulenţă?

A: Da, absolut. Acesta este doar începutul. Cei aflaţi la putere nu şi-au desfăşurat încă strategia. Ei vor produce multe evenimente şi vor fi şi multe evenimente care au cauze naturale. Va fi un haos general, nu vor fi doar cazuri izolate. Dar bineînţeles că aceste lucruri se pot schimba, pentru că nu există un viitor deja fixat.

D: Mi s-a spus că vârsta nu mai contează.

A: Vârsta este o iluzie. Acest lucru va deveni din ce în ce mai clar, pe măsură ce înaintăm în procesul de evoluţie.

D: Am auzit că atunci când se va petrece tranziţia, ni se va permite să ne luăm corpurile fizice cu noi, dacă vrem.

A: Este adevărat, dar va fi doar pentru o perioadă scurtă de timp. La scurt timp după aceea, se va petrece o altă tranziţie. Va avea loc o altă tranziţie şi omenirea va deveni energie pură.

D: Cei care au făcut ascensiunea.

A: Corect.

D: Am auzit că nu toată lumea va face tranziţia.

A: Toată lumea va avea această oportunitate. Depinde de ei dacă pot să susţină această vibraţie la nivel individual. Nu există judecată. Ei vor putea să susţină energia sau nu. Dar nimeni nu va fi distrus, aşa cum se spune. Ei vor fi duşi într-un loc potrivit cu vibrația pe care o emit.

D: Îşi vor lăsa trupul în urmă.

A: Totul este în planul lui Dumnezeu şi totul revine la Dumnezeu.

D: Dar la intervale diferite în timp.

***

Vorbeam cu subconştientul în altă sesiune.

D: Spui că lucrurile se transformă?

S: Schimbările se accelerează şi oamenii de ştiinţă nu le înţeleg. Încălzirea globală distruge biosistemul ecologic. Lucrurile se întâmplă mult mai repede decât spun oamenii de ştiinţă.

D: Ei nu cred în asta?

S: Ei cred în asta, dar estimează că pericolul va fi peste câteva decenii. Dar nu este aşa. Pericolul este aici, la uşa noastră. Vor exista câteva locuri sigure în Statele Unite.

D: Ce anume produce încălzirea globală?

S: Aerosolii, gazele de eşapament, tot ce poluează mediul înconjurător, ceea ce face omul. De asta e atât de cald vara. Vor fi multe furtuni şi multe alte elemente. Este incredibil! Nu vă va veni să credeţi ce se va întâmpla. Coasta continentului va avea parte de distracţii – furtună şi valuri uriaşe (tzunami) dar se vor întâmpla după o programare diferită.

D: Iniţial exista o altă programare?

S: Da. Dar lucrurile se transformă şi totul se va petrece mai curând decât era programat iniţial. Omenirea atrage aceste catastrofe, prin ceea ce face.

***

Nivele, dimensiuni și karma

Janet a venit la sesiunea de hipnoză, cu o listă de întrebări. Ne aşteptam să mergem într-o viață trecută ca să găsim răspunsurile, dar am mers într-un loc eteric frumos, care nu părea a fi pe Pământ.

J: Văd o ușă cu două canaturi, pe care le deschid. Intru și văd o scară în spirală, care urcă. Este o construcție uriașă. În interior este mult spațiu. Este o zonă acoperită de un dom. E multă lumină, care vine de sus. În centru este un loc cu multă lumină. Sunt și scaune. Este un loc în care poți accesa informații sau poți vorbi cu cineva. Dar când intri, acolo nu e nimeni. Nu e plin de oameni. Fiecare poate intra, dacă vrea. Acum este un singur om acolo. Arată ca un vrăjitor. Are o înfățișare practică. Are părul alb prins la ceafă și ține în mână un baston. Zâmbește. Îmi spune: „Am venit costumat într-un mod amuzant, special pentru tine. Ce vrei să știi?

D: Janette are multe întrebări. Este în regulă dacă ţi le prezentăm?

J: Absolut. Acum este vremea pentru asta.

D: Știi că eu aduc mulți oameni. (O, da!) Întotdeauna căutăm informații. De obicei folosim metoda prin care o persoană merge într-o viață trecută.

J: O, da. Dar ea nu mai trebuie să facă asta.

D: Deci am venit aici. Unde suntem acum? Ce este locul ăsta?

J: Ne aflăm într-un dom unde sunt păstrate înregistrările. Este un loc de întâlnire, un loc sacru în care oamenii se întâlnesc și discută în siguranță. Este un templu interdimensional. Este un loc bun de întâlnire, în care se poate întâlni mai multe dimensiuni. Oamenii din planul fizic se pot întâlni aici cu oamenii din dimensiunile spirituale. Bineînțeles că termenul „spiritual” are anumite conotații, dar acum ne referim la aceia din noi care nu se mai află în trup fizic.

D: Deci este un loc situat între dimensiuni?

J: Da, este un loc interdimensional. Aici se întâlnesc și se ating multe dimensiuni. Este un loc potrivit ca să servești o ceașcă de ceai.

D: E foarte bine, dacă este un loc unde poți să obții informații. (Da) Ea a ajuns la o răscruce în viață.

J: Ea a avut mai multe răscruci în viaţă. A văzut multe locuri ca ăsta. Ea va lua decizia corectă.

D: Dar acum are nevoie de ajutor.

J: Ea vrea să afle mai multe informaţii. Oamenii din planul fizic vor întotdeauna să afle mai multe informaţii.

Am început să pun întrebări referitoare la căsnicie şi la soţul său, dar entitatea cu care vorbeam nu a vrut să exploreze acest domeniu. „Am dori să vorbim mai întâi despre celelalte lucruri. Mai are şi alte întrebări. Pune mai întâi întrebările celelalte, care vor scoate la lumină ce vrea ea să facă.”

D: Dar toate întrebările sunt importante, pentru că ea trebuie să ia o hotărîre. Unul din lucrurile pe care vroia să le ştie este dacă poţi să îi spui mai multe despre istoria sufletului său.

J: Ea a fost în multe locuri şi din acest motiv, munca sa este importantă. Ea poate accesa informaţii din multe locuri. Poate accesa părţile din sufletul ei care au trăit în locurile acelea, în dimensiunile acelea şi în vibraţiile acelea. Ea trebuie să aducă aici aceste lucruri, pentru a ajuta oamenii care au diferite structuri cristaline, ca să zicem aşa. Ei au vieţi în multe dimensiuni şi acest lucru le afectează straturile cristaline. Ea poate lucra cu toate aceste dimensiuni, în mod simultan. Asta face ca munca sa să acţioneze între lumi, mult mai repede şi mai uşor. Ea trebuie să aducă celelalte părţi din ea la un loc, pentru că această muncă să funcţioneze. Ea trebuie să poată accesa acele locuri.

D: Așa mi s-a spus. Noi nu suntem doar persoana de aici, suntem de fapt fragmente sau fațete ale unui sine mult mai mare. M-am exprimat potrivit?

J. Da, sunteți multe experiențe. Ea devine din ce în ce mai conștientă de alte locuri. Este un proces prin care trec mulți oameni. Ei ajung într-un punct în care se poate activa acest proces. Ajung acolo doar când sunt gata pentru asta și pot să facă față variațiilor de vibrație multiple, în corpul fizic. De asta este atât de importantă meditația, pentru că îți ridică vibrația, ca să faci față unor energii mai puternice, unor energii cu mai multe straturi cu vibrații diferite, iar ei pot să lucreze cu ele. E ca și cum ai lucra pe alte planuri din mai multe dimensiuni, în același timp. Lucrul cu geometria sacră aduce părți din suflet, milioane de astfel de părți și astea se întâmplă acum în ea. Va deveni mai puternică (acest termen a fost folosit mult prea des și într-un mod eronat), va deveni mai puternică în sensul că va putea călători în mod conștient în alte dimensiuni. Treptat, va deveni mai conștientă de aceste lucruri, însă doar atât cât poate duce. Acum a primit câteva instrumente care o vor ajuta să devină mai conștientă și să aibă mai puțină teamă de ceea ce va descoperi în alte dimensiuni. Munca sa va fi pe tărâmuri pe care nu le pot accesa mulți oameni.

D: Poți să ne spui despre ce este vorba?

J: Sunt tărâmuri greu de văzut, pentru că ele conțin emoții pe care mintea umană nu le poate suporta. Oamenii au anumite percepții. Ei judecă ceea ce văd și se tem. Oamenii nu se comportă foarte bine când se confruntă cu ceva diferit, de exemplu cu o ființă care are rât și mulți dinți, sau multe brațe și mai multe capete (cum sunt ființele din mitologie despre care se scrie, despre care am citit). S-a scris despre aceste ființe dintr-un anumit motiv. Cineva le-a văzut la un anumit nivel, în vis sau în memoria omenirii. Au avut loc anumite întâlniri.

D: Aceste ființe sunt de natură fizică?

J: Ele există, da. Ele pot afecta dimensiunea fizică, dar nu le vede multă lume. Uneori sunt protectori din diferite dimensiuni, care protejează planeta şi oamenii de lucruri care se află în acele dimensiuni, care nu sunt potrivite a fi văzute de grupul de suflet în care te afli sau de sufletul omenirii de acum. Dar există un grup de oameni care au abilitatea de a lucra la nivel de suflet cu aceste lucruri şi a devenit necesar ca ei să ajute omenirea să facă saltul. Omenirea are nevoie de ajutor şi nu sunt destui care să ajute această lucrare, dacă nu e pe calea sufletului lor. Dar este necesar ca planeta să se deschidă şi să se elibereze, pentru a putea primi alte energii, pentru ca Pământul să poată face următorul pas pe calea sa spirituală. Lucrurile s-au înrăutăţit pe Pământ şi planeta suferă din cauza omenirii. Trebuiesc făcute schimbări care implică intervenţia celor de pe alte planuri şi este necesară o muncă de protecţie. Asta vă va da încredere. Nu e minunat că facem lucruri diferite? Că nu facem acelaşi lucru?

D: Fiecare din noi face ceva diferit. Poate nu ştim asta la nivel conştient.

J: Cu toţii suntem necesari. În timpul visului, în trăirile din timpul meditaţiei, oamenii devin din ce în ce mai conştienţi de ceea ce trebuie să facă, de lucrarea lor. Ei ştiu atunci când se trezesc, aşa cum ştie şi ea, că au curăţat pe celelalte planuri. Ei revin în trup şi trebuie să continue această muncă de curăţare pentru siguranţa lor, pentru siguranţa familiei lor şi a oraşului lor, ca să ajute omenirea să îşi uşureze povara, ca să ajute planeta Pământ. Toţi lucrătorii de lumină fac astfel de lucruri. Este o lucrare cu multe faţete. Tot mai mulţi oameni descoperă ce trebuie să facă şi cum pot ajuta. Nu toată lumea face acelaşi lucru, pentru că nu ar avea rezultat. Nu îi dai o carte de algebră cuiva care abia a început să studieze matematica, pentru că nu se află la acel nivel şi nu va funcţiona. Puterea trebuie să vină din interior. Munca unui elev serios şi creşterea spirituală, puterea discipolilor, vin din interior. Asta face toată diferenţa.

D: Ei trebuie să îşi pregătească mintea şi trupul.

J: Exact. Asta încercam să vă spunem. O mare parte din muncă se face în liniște și solitudine, în celelalte tărâmuri. Ea înțelege asta. O ajutăm și o protejăm. A trebuit să își câștige acest drept, la un anumit nivel. Noi supraveghem lucrătorii care au urcat la bord, ca să zicem așa. Întotdeauna e multă muncă de făcut și nu avem destul timp. Dar tu știi aceste lucruri.

D: Ai spus că trebuiesc făcute anumite curățări, care să pregătească transformările de pe Pământ.

J: Ca să ajute Pământul, da. Ca să ajute omenirea să își rezolve karma. S-a lucrat cu Consiliul Galactic și cu ființele și formele de viață din alte dimensiuni. Problema e că unii oameni nu pot să accepte că ei sunt mai mult decât forma de viață pe care o cunosc. Ei nu pot înțelege asta acum, așa încât trebuie mai întâi să crească spiritual, până vor ajunge în punctul în care să facă față la aceste informații. Până atunci sunt ca niște bebeluși care trebuiesc protejați. Nu trebuie să știe totul, pentru protecția lor.

D: Așa mi s-a spus la începutul muncii mele, că nu voi primi răspuns la toate întrebările, pentru că unele informații sunt otravă, mai degrabă decât medicament.

J: Da, dacă li se dau prea devreme.

D: Ei nu le-ar înțelege și nu le-ar putea face față.

J: Da. Este corect. Pe o planetă trebuie să existe suficienți oameni care au ajuns

la un anumit nivel într-un anumit moment din timp, pentru ca să se faciliteze astfel de lucruri. Munca lor la nivel de suflet este să transmită mai departe astfel de lucruri pentru beneficiul omenirii, la un nivel pe care omenirea nu îl poate accesa conștient. Fiecare va face asta în ritmul propriu. Fiecare maestru a trecut printr-un proces similar, ajutând grupul cu care a pornit. Omenirea se află într-un loc unde este nevoie de multe ajutoare. Despre asta este vorba. Nu toată lumea servește la fel. Nu toată lumea este conștientă de acest lucru, în aceeași măsură. Mulți oameni nu sunt conștienți că toată viața au fost influențați de lucrarea cea bună, de voința bună și de acțiunile drepte. Toate acțiunile oamenilor sunt importante. Revenim din nou la importanța meditației, la importanța întăririi trupului cât mai mult posibil printr-o alimentație curată, prin hrănirea minții ca să fii un om bun, cu o vibrație bună. De asemenea să vă puneți protecție. Nu ați avea nevoie de protecție dacă lumea ar fi plină de flori! Karma Janettei este să depășească trauma din alte vieți. Ea trebuie să se confrunte cu trauma și să treacă prin ea, dincolo de ea. De multe ori, despre asta e vorba; când e vorba e de karma, există un anumit tipar. Nu este că îi faci ceva cuiva și el îți face ceva în loc, ca retribuție. Este să te confrunți cu același tiran și să îi spui: „De data asta nu mă vei zdrobi.” Nu este o luptă pentru putere. E vorba de creșterea interioară și de depășirea fricii, ceea ce este foarte greu, pentru că de multe ori a murit în moduri îngrozitoare. Există multă emoție legată de autoritate și putere, legată de cine conduce, de abuz și corupție. Toate se adună și trebuiesc depășite, iar trupul și corpul emoțional și mental pot face față la aceste lucruri doar într-o anumită măsură, altfel vor fi vătămate.

Un om trebuie să se confrunte din nou cu aceste lucruri și să treacă dincolo de ele și să fie diferit, să nu mai fie o victimă care este oprimată și lovită la fel. De asta mulți oameni au 20 sau 30 de vieți în care se repetă aceeași problemă. E pentru că au aceeași teamă, aceeași provocare, aceeași lipsă de încredere cu care trebuie să lucreze și pe care trebuie să le depășească. E pentru că a fost ceva foarte traumatic, la nivel de suflet.

D: Ei trebuie să rezolve aceste probleme, ca să poată merge mai departe.

J: Acolo se află abilităţile lor, da. Ei şi-au suprimat o parte din ei. Omorâm oameni cu cuvintele. Putem omorî oamenii pe pe mai multe nivele, când condamnăm pe cineva sau râdem de cineva. Asta este o formă de violenţă. Maestrul din interior trebuie să crească mai departe, dar asta se poate face numai într-un trup care poate face faţă la aceste energii. Este necesar să îţi construieşti acest trup. De asta vin aici atât de mulţi oameni, care trebuie să se vindece şi să îşi construiască vehiculul care le permite să fie vindecaţi. Subliniem importanţa meditaţiei, a îngrijirii de sine, a îngrijirii mediului înconjurător. Cum vorbeşti, cum acţionezi, cu ce fel de oameni te înconjori. Toate aceste lucruri au un anumit efect. Treaba ta este să supraveghezi corpul, să ai grijă de el şi să meditezi la toate nivelele. Există diferite nivele. Există nivele de frică. Lucrezi cu problemele emoționale de la aceste nivele și este greu. Ca student angajat pe calea spirituală, tu le provoci. Ea și-a provocat intenționat confruntarea cu aceste probleme, pentru că vrea să le curăţe, ca să se vindece. Putem spune că ea și-a accelerat cu adevărat creşterea sufletului, în această viaţă.

D: Știu că aducem cu noi în această viaţă, lucruri cu care ne temem să ne confruntăm.

J: Exact. Nu suntem foarte fericiţi când facem asta. (Râde) Dăm vina pe alţii. Dar odată ce a pornit pe calea sufletului, nu se mai poate opri. De exemplu dacă te opreşti când faci meditaţie, te împotmoleşti. Vrei să creşti mai departe şi să îţi curăţi obstacolele pe calea de evoluţie.

***

O întrebare pusă la întâmplare:

Întrebare: Când transformările planetare care au fost prezise se vor petrece pe planeta noastră, cum va afecta acest lucru suprapunerea și interpenetrarea între universuri?

S: Vor exista experiențe la acest nivel, care vor fi prezente în acest plan. Dar experiența ca întreg va fi împărtășită mult mai adânc la nivelul omenirii și mai adânc, la nivel universal. Chiar acum există experiențe pe alte planete și în alte zone din universul vostru, experiențe trăite de un aspect mai profund al vostru, de un nivel al vostru care se află mai sus pe scară. Fiecare din voi veți experimenta în final tranziția la nivel individual, iar atunci veți vedea că în alte planuri există alte ființe care au experimentat o tranziție similară. Veți putea oferi încurajare și veți putea ajuta energetic, așa cum și voi veți fi ajutați la nevoie, în tot ceea ce faceți.

Capitolul 31

Cei lăsați în urmă

În capitolul 28, Distrugerea unei planete, prezint relatarea unei persoane care a venit pentru prima dată pe Pământ și a spus că vine aici doar în momente cruciale. Iată un alt caz asemănător.

D: De ce s-a hotărât Jean să revină acum pe Pământ? A spus că a mai fost aici în puncte cheie din istoria Pământului.

J: Acesta este punctul culminant. (Râde) Se întâmplă acum. Mulți oameni își amintesc cine sunt ei cu adevărat și sunt contactați. Se nasc copii cu abilități deosebite. Ea iubește copiii. Ea ajută oamenii să echilibreze energiile. Ea este ca o punte care aduce energii. Și tu ești ca un punte, bineînțeles. Oamenii ca tine au venit ca să creeze o punte de informații, să fie un fel de ambasadori.

D: Ca să ajute oamenii să se trezească și să își amintească cine sunt?

J: Absolut. Ca să fie în regulă. Ca să îi acceptăm pe cei care au experiențe care au fost date la o parte. Sunt vremuri importante pe planetă. Vine momentul cel mare. Această planetă se va trezi din visul că este singură. Veți înțelege că sunteți tot ce există. Pământul evoluează. Cu toții evoluați. Toți ochii sunt ațintiți

acum pe Pământ. Acesta este momentul hotărâtor. Mulţi au luptat ca să se afle aici acum, măcar pentru câteva ore, ca bebeluşi. Cu toţii purtaţi însemnul prezenţei voastre aici.

D: Chiar dacă e doar pentru câteva ore?

J: Absolut. Să te afli pe această planetă, în aceste vremuri ale transformării sale! Nici o planetă nu a mai evoluat aşa înainte. Este ceva unic. Este o onoare să fi fost pe această planetă care va fi cunoscută în multivers, să fi fost aici chiar pentru câteva ore. Atunci veţi putea spune: „Eu m-am aflat pe Pământ în vremea transformării.” De ce nu?

D: Este vorba despre ceea ce eu numesc Noul Pământ? (Da) Va fi o separare din care va rezulta un Pământ Vechi şi un Pământ Nou. (Da) Şi unii oameni nu vor merge cu planeta, pe calea ei de evoluţie. (Da, da) Încă mai încerc să înţeleg asta.

J: Este dificil pentru mulţi oameni ca să înţeleagă acest concept.

D: Încerc să îl clarific pentru mine, ca să îl pot explica apoi altor oameni.

J: Bine. Îţi prezentăm următoarea informaţie. Cei care aleg să rămână în karma, vor trebui să facă asta în altă parte. Deci vor rămâne cu vechiul Pământ, sau vor fi duşi pe altă planetă? Nu. Ei vor rămâne cu ceea ce au creat.

D: Înţeleg. Este vorba de cei care nu vor merge cu planeta, pe calea sa de

evoluție.

J: Nu acum. O vor face într-un final. Dar va fi greu pentru ei.

D: Deci vechiul Pământ va continua să existe?

J: Da. Este acesta.

D: Oamenii de pe vechiul Pământ vor conștientiza că s-a întâmplat ceva, când are loc transformarea?

J: În regulă. Te vom duce înapoi în timp, pe vremea Atlantidei. În istoria voastră, Atlantida a suferit mai multe distrugeri și oamenii au văzut că alți oameni au murit.

D: Vrei să spui că a existat mai mult decât o singură distrugere?

Ceea ce spunea ea părea să confirme informațiile pe care le-am primit, despre existența a mai multe civilizații avansate, care au fost distruse de diferite cataclisme. Nu am fost niciodată sigură că aceste informații se refereau la alte civilizații care au ajuns la un stadiu avansat de dezvoltare. M-am gândit că ar putea fi vorba de fapt de mai multe etape de distrugere a Atlantidei.

J: Da. Există o Atlantida care a continuat să existe, care există și acum în timp și spațiu. Din perspectiva asta, Atlantida există acum în altă dimensiune. Prin urmare vor exista oameni pe Pământ care vor experimenta distrugerea, pentru că se află în vibrația de frică a distrugerii și morții. Ei vor percepe că voi ați murit sau ați dispărut și la rândul vostru, voi veți percepe că ei au dispărut. Oricum, vor exista două experiențe diferite. Gândește-te că această experiență este deja acolo. Pregătirile necesare pentru a crea această experiență sunt mult mai mari decât poate percepe cineva, în acest moment din timp. Este un mare plan care se desfășoară nu numai pe Pământ, la care participă foarte multe forțe. O, sunt atât de multe forțe. Nici o altă planetă nu a mai făcut asta până acum.

D: Mi s-a spus că tot universul privește.

J: Mai mult decât universul. Sunt și reprezentanți din alte universuri, care privesc.

D: Mi s-a spus că așa ceva nu s-a mai întâmplat până acum, ca o planetă întreagă să se mute în altă dimensiune.

J: Nu, nu s-a mai întâmplat niciodată.

D: Au existat grupuri care a făcut asta. Am auzit că maiașii au făcut-o. (Da) Dar au fost grupuri mici. Acum este prima dată când o planetă întreagă va face așa ceva. Mi s-a spus că de asta este ceva atât de important.

J: Corect. Voi vă considerați a fi conștiințe separate. Conștiința de pe această planetă a fost creată în mod unic, ca să se experimenteze pe sine ca fiind separată. Majoritatea speciilor nu fac asta, indiferent unde ar fi. Ele nu se

experimentează ca fiind separate de Sursă, dar planeta voastră face asta.

D: Deci cei care fac parte din Federația Galactică și lucrează pe navele spațiale, sunt conștienți de legătura lor cu Sursa. Ei știu de unde au venit?

J: Bineînțeles că da. Ei vă iubesc pe voi oamenii. Voi nici măcar nu știți ce ați făcut. Ei admit faptul că există un comportament primitiv pe această planetă, dar asta este din cauza restricțiilor în care a trebuit să funcționați. Este uimitor. Capacitatea voastră de a iubi este profundă, dar și capacitatea voastră de a experimenta teama este profundă. Dorința de control creează mari probleme. Ea a apărut din cauza fricii.

D: Știu că pe Pământ există liberul arbitru. El a fost creat în ideea că nu vei mai ști că faci parte din Sursă?

J: Da. A fost un experiment interesant al conștiinței, care se experimentează aici ca fiind separată. În ce conjunctură poți crește mai mult, decât într-o situație în care te vezi ca fiind realmente separat de Sursă?

D: Dar ai spus că alte rase sau specii de extratereștri știu că fac parte din Sursă?

J: Da, știu asta. Dar există o dezvoltare mai complexă a sufletului decât pe Pământ?

D: Dacă noi credem că suntem singuri, va trebui să descoperim totul singuri.

(Da)

J: Oamenii trebuie să descopere singuri adevărul privitor la cine sunt ei. Da.

D: Fără ajutor. Înțeleg ce vrei să spui.

Pe Pământ există densitate, există frumusețe. Există anumite simțuri cu care percepeți lucrurile. Se întâmplă multe lucruri, pe care voi nu le înțelegeți. Și iată unde ați ajuns.

D: Am avut multe sesiuni în care oamenii au mers înapoi la Sursă. Au văzut cât de frumos este acolo și nu au mai vrut să plece de acolo.

J: Când te conectezi la Sursă, este cea mai frumoasă experiență. Dar ce anume vrei să întrebi?

D: Aceste sesiuni de lucru au loc pentru ca ei să se conecteze iar la Sursă? (Da) De ce am astfel de sesiuni? Este pentru ca oamenii să știe cum este să fii în Sursă, ca să își amintească asta, sau de ce?

J: Pentru cei care au nevoie de această experiență, da. Dar pentru alții ar fi ceva prea mare. Ei nu și-ar mai putea continua viața, așa cum este ea. Ar prefera să plece. Este ceva diferit pentru fiecare din voi. Fiecare persoană este diferită, în funcție de ceea ce poate sau nu poate experimenta. Se vor declanșa lucruri diferite în subconștientul lor, pentru că fiecare om este o ființă unică și are caracteristici individuale diferite. Pe această planetă nu există doi oameni la fel.

Este genial. Este minunat și frumos. Mulți din voi ați fost timp de multe vieți de partea cealaltă, dar acum participați cu toții la această transformare planetară. Nu sunteți niciodată singuri. Nici unul din voi nu este singur.

D: Dar noi mai trebuie să descoperim de unde venim și de ce ne aflăm aici. Oamenii mi-au pus o întrebare și cred că ai răspuns la o parte din ea. Dacă o parte din oameni sunt luați și altă parte din oameni sunt lăsați în urmă, cei care merg în lumea nouă nu vor observa că ceilalți membri ai familiei lor au dispărut? Există lucruri pe care încerc să le clarific, ca să pot apoi să le explic oamenilor.

J: Înțelegem, înțelegem, înțelegem. Vă vom da următoarea explicație. Sperăm că vă ajută. Oamenii vor începe să dispară din viața voastră. Veți observa că oamenii se îndepărtează destul de rapid. Cu alte cuvinte membri ai familiei, prieteni, cunoștințe față de care erai apropiat, încep să se îndepărteze și să dispară. Se va întâmpla peste noapte, așa încât atunci când se va produce transformarea, oamenii care au dispărut deja din viața ta se vor separa și vor dispărea. Nu vor mai fi în preajmă. Cutare a plecat din oraș. Cutare a făcut asta... Înțelegi.

D: Da. Dar am putea să mergem la poliție și să încercăm să găsim persoana sau...

J: Dar nu va fi așa. Se va întâmpla ceva și va apărea distanța, distanța, distanța. Când se va întâmpla asta, deja va exista distanța. Nu au dispărut oameni în ultima vreme din viața ta?

D: Da. Bineînțeles că da, dar îi putem contacta dacă avem nevoie de ei.

J: Dar nu vei face asta. Tocmai asta e. Se vor îndepărta de la sine. Frecvența voastră de vibrație nu se va mai potrivi și prin urmare vei uita de ei. Nu vei mai simți nevoia să îi contactezi.

D: Asta înseamnă că ei rămân cu vechiul Pământ, sau merg cu Noul Pământ?

J: În unele cazuri au plecat mai devreme și lucrează de cealaltă parte a voalului. Ai auzit despre acest lucru. După o vreme poate că te vei întreba ce s-a întâmplat cu persoana aceea, dar nu vei mai simți îndemnul de a o contacta, așa cum făceai altă dată. Nu vei mai spune. „Sunt îngrijorat, trebuie să telefonez, trebuie să o contactez.” Nu mai simți așa. Pur și simplu nu mai simți nevoia să comunici cu acești oameni, care se îndepărtează din viața ta. Uiți că sunt acolo.

D: Mi s-a spus că cei care vor intra în Noul Pământ vor avea la început trup fizic. Deci nu vom ști când s-a produs transformarea, când s-a făcut separarea.

J: Așa e. Dar este o descriere simplistă. Vom explica astfel: când îți faci munca devii un facilitator, ajuți oamenii să se trezească, să se deschidă către ceea ce sunt. Le ridici vibrația, le ridici frecvența pentru ca ei să vibreze cu mai multe rotații pe secundă și să facă transformarea. Înțelegi?

D: Da. Eu încerc să ajut oamenii să facă asta.

J: Exact asta ajuți oamenii să facă. Da. Asta se va întâmpla, dar nu va fi cum cred oamenii că va fi – un cataclism sau acest lucru, sau acel lucru. Într-o dimineață te vei trezi și vei crede că totul este ca de obicei, dar vei fi deja acolo. Vei observa o diferență de vibrație și vei fi deja acolo, pentru că vibrația ta crește în fiecare zi până când deodată într-o zi, vei ajunge la numărul de rotații pe

secundă care te vor transporta de aici dincolo. Dacă cineva din secolul al XVIII-lea ar vrea să te vadă, te va percepe ca pe o ființă din lumină strălucitoare pentru că ai ajuns la un anumit număr de rotații pe secundă, care fac forma umană să strălucească. Prin urmare cineva din secolul al XVIII-lea va vedea că strălucești. Vibrația ta se accelerează și numărul de rotații pe secundă sporește.

Comentariu: Oare acesta a fost motivul pentru care Nostradamus i-a văzut pe John și pe ceilalți inși care s-au conectat la el, sub formă de spirite strălucitoare din viitor? (în Conversații cu Nostradamus). Oare asta s-a întâmplat din cauză că vibrația lor mai rapidă îi făcea să strălucească? Este o idee interesantă, la care să ne gândim.

J: Tu ești ca o punte care ajută oamenii să își ridice vibrația, ca să poată face transformarea. Cu cât trezești mai repede mai multă lume, cu atât acești oameni îi vor activa mai repede pe cei din jurul lor, prin frecvența lor de vibrație. Deci tu activezi din ce în ce mai mulți oameni pe planetă, iar aceștia îi activează pe alții, și asta ridică frecvența de vibrație a întregii planete. Înțelegi? Totul afectează tot ce este. Există oameni care vin pe Pământ și nu trebuie să facă nimic. Ei sunt doar activatori. Câmpul lor energetic îl activează pe cel al oamenilor din jur. (Vezi exemple din această carte) Există și oameni care sunt harnici și lucrează din greu, care sunt ca un fel de aparat de transmisie. Ei transmit energie și informații pe planetă, ca un semnal radio.

D: Înțeleg. De asta mi s-a spus că vârsta nu mai contează.

J: Asta este corect.

D: Noi vom funcționa la un nivel diferit de vibrație, cu mai multe rotații pe

secundă. Așa funcționează diferite specii de extratereștri, nu-i așa?

J: Da. Ei îmbătrânesc în alt ritm. În final omenirea va trăi mult mai mult. Se va construi o punte de înțelegere. În ceea ce privește sănătatea, veți putea ajunge la oameni într-un mod noninvaziv și neamenințător.

D: În lumea nouă unde vârsta nu contează, corpul va muri într-un final, așa cum este acum pe Pământ în realitatea noastră?

J: Unii din voi vor alege să nu mai moară, doar să facă tranziția. Dar nu toată lumea va ajunge la aceeași frecvență, în același timp. Ține minte asta.

D: Da. Mă gândeam că trupul va ajunge într-un punct în care se va putea menține până când va dori sufletul să plece.

J: Corect. Dar nu toată lumea va face asta. Mulți oameni fac tranziția. Să zicem că se ajunge la o frecvență de vibrație de aproximativ 44.000 de cicluri de rotație pe secundă, necesare pentru a face saltul. Dar nu toată lumea va ajunge în același timp la această frecvență. Vor exista variații de frecvență, în cadrul transformării. Unii vor fi în prima linie ca să zicem așa, alții nu. Chiar și în lumea nouă vor exista întotdeauna unii care vor fi primii și alții care vor rămâne în urmă, pe mai multe nivele. Fiecare specie are deschizători de drum, ca parte din procesul de evoluție.

D: M-am gândit că va fi așa. Vom avea mai mult timp să lucrăm și să ajutăm oamenii.

J: Bineînțeles că da.

D: Nu ne vom mai face griji privitoare la limitările trupului.

J: O, limitările trupului! Nu. Priviți întregul. Voi deja vă transformați. Deja au loc transformări în celule. Se lucrează pe voi.

D: Mi-au spus că lucrează pe mine.

J: Da. (Râde) Ei fac asta pentru că tu ești o purtătoare de cuvânt. Ești o punte între lumi și este important să fii într-o stare bună.

D: Așa cred. Mulți oameni mi-au spus asta și am ajuns să o cred.

J: Trebuie să crezi asta.

D: Mi s-a spus că nu toată lumea va trece în lumea nouă.

J: Corect. Când Pământul va face saltul se vor afla multe suflete pe planetă, pentru că aici se experimentează multe lucruri pentru creșterea sufletului și au venit mulți începători, ca să zicem așa. Uneori este util să te afli într-o clasă în care elevii sunt mai avansați. Ții minte cum erau școlile pe vreme la țară? În clasă erau elevi de diferite niveluri. (Da) Dar vine o vreme când elevii trebuie să meargă mai departe și asta înseamnă că cei lăsați în urmă vor trebui să își

găsească propria lor planetă. Vor fi duși în alte școli, în alte locuri.

D: Întotdeauna mi s-a apărut o cruzime că vor fi lăsaţi în urmă.

J: O, nu. Ei nu vor fi lăsați în urmă. Ei vor fi duși într-un loc unde pot să crească.

D: Da, am înţeles că va fi așa. Am înţeles că va fi o separare.

J: Este normal să fie așa. Când îți părăsești trupul, vei merge în altă dimensiune în care să crești și este posibil să revii sau să nu mai revii aici în alt trup. Poți să mergi în altă parte. Întregul Univers este ca un trup uriaș și există multe galaxii și planete unde poți să mergi.

Capitolul 32

Efecte pe fizic, când corpul se transformă

Am primit multe informaţii despre simptomele fizice pe care le experimentează oamenii, pe măsură ce corpul lor se ajustează la schimbările de frecvenţă şi vibraţie. Aceste simptome includ: oboseală, depresie, ritm cardiac neregulat, tensiune, dureri musculare şi dureri în încheieturi. Aceşti oameni au mers la doctor şi li s-a spus că nu au nimic. Doctorii nu au găsit nici o cauză a suferinţelor dar au prescris oricum medicamente, ceea ce nu le-a făcut bine bolnavilor, pentru că doctorii nu cunoşteau cauza bolii.

Am avut câţiva clienţi care au experimentat simptome mai radicale, care i-au derutat complet pe doctori. Denise, asistentă medicală într-un spital mare, a venit să mă vadă în luna august 2005. S-a plâns că făcea crize şi îi amorţeau părţi din corp, dar doctorii au spus că nu este vorba de un accident vascular. Într-o zi a leşinat la muncă. I-au făcut radiografii şi RMN, şi au văzut că creierul ei arata ca un pom de Crăciun. Au crezut că formaţiunile care se vedeau la scanare erau noduli. Apoi i-au făcut radiografie la piept şi au descoperit aceiaşi noduli în plămâni şi o activitate anormală a enzimelor din ficat. Doctorul nu-şi dădea seama ce se întâmplă. I-au făcut iar RMN şi radiografii şi au văzut că luminile din creier s-au mutat în zone diferite şi nu mai erau răspândite peste tot. Arătau acum ca o bandă în jurul craniului. Au întâmpinat mari probleme în a găsi un diagnostic, până când în final au venit cu ideea că suferea de sarcoidoză. Dar unul din doctor a spus: „Nu cred că este această boală, care este foarte, foarte, foarte rară. Nu a avut cum să contacteze această boală pentru că trăieşte în deşert, unde aerul este foarte uscat.” Se presupune că sarcoidoza apare acolo unde există mucegai şi umezeală. Nu au reuşit să găsească alt diagnostic. I-au dat un tratament cu steroizi, care produce diabet.

Când am făcut sesiunea de hipnoză, subconștientul a spus că nu există nici o boală. Trupul nu suferise nici o vătămare. Îi recablau creierul, ca să poată face față schimbărilor care vor urma. La fel se întâmplă și cu plămânii și cu alte părți din corp. Era vorba de o ajustare de energie în corp, ca să poată face față ridicării de frecvență și vibrație. Am întrebat de ce au apărut acele puncte și lumini peste tot în creier, iar ei au răspuns: „Este conectarea punctelor!" Crizele și amorțeala s-au produs pentru că au trebuit să facă totul foarte repede. În mod normal ei nu vor să supraîncarce trupul și aceste ajustări se fac gradat, dar în unele cazuri este necesar să ajusteze repede corpul (pentru că timpul se accelerează și schimbările sunt iminente). A fost prea mult pentru corp, ceea ce a creat crizele și amorțeala. Când a leșinat a existat o supraîncărcare în sistemul biologic. I s-a spus să nu își facă griji, fiindcă nu se va mai întâmpla așa ceva. Nu era nimic defect la creier. I-au spus că dacă ar face acum un RMN nu s-ar mai vedea nimic ciudat, pentru că ajustările s-au terminat. Etapa următoare era ajustarea substanțelor chimice din corp, care nu produce astfel de efecte.

Când doctorul a anunțat-o că are această boală ciudată, i s-a spus că are mai puțin de 6 luni de trăit. Dar ea a răspuns: „Nu cred așa ceva." Când a revenit la medic pentru control, acesta s-a uitat mirat la ea și a spus. „Nu înțeleg de ce arăți atât de bine." Din expresia feței, și-a dat seama că doctorul gândea: „Ar trebui să fii pe moarte." Denise este asistentă medicală la reanimare și mi-a spus: „Eu văd mereu oameni pe moarte și știu că nu eram pe moarte. Nu știu despre ce vorbeau medicii."

Subconștientul a văzut-o făcând lucruri minunate în timpul transformărilor planetare. În următorii 10 - 20 de ani, ea va juca un rol important în aceste transformări. Am vrut să aflu mai multe lucruri despre urmările tratamentului cu steroizi. Știam că poate fi periculos și poate produce diabet. Ei au spus că diabetul va fi îndepărtat. A fost un test care să ne învețe despre comportamentul trupului. Dar nu mai era nevoie de el. I-au spus să nu își facă griji în privința steroizilor. Deși era un medicament puternic îl puteau neutraliza, ca să nu afecteze corpul într-un mod negativ. Medicamentul a fost curățat din sistem, devenind un produs inofensiv. Ei au abilitatea de a face acest lucru. Pot

neutraliza orice medicament de care nu este nevoie și îl pot scoate din sistemul corpului.

***

Mai multe informații de la alți clienți

Vorbeam cu subconștientul lui Patsy și îi atrăgeam atenția că ea s-a plâns că suferă de alergie la praf și la polen. Subconștientul a răspuns că acestea sunt reacții fizice la viața pe această planetă. „Simt că ea poate să trăiască cu această afecțiune, care îi amintește că asta nu este casa ei.” De asemenea ea avea anumite senzații în zona colonului și o iritație ciudată pe piele, despre care vroia să afle mai multe. „Acolo se produce ceva. Nu pot explica altfel. Se produce ceva acolo. Este un element necesar care se produce, care cauzează aceste reacții în piele. Mucoasa reacționează la acest produs și la schimbările care au loc în trup. Este o reacție a pielii care are de a face cu ceea ce se petrece pe Pământ în aceste vremuri. Ea știe de multă vreme că trupul său se transformă. Asta nu se petrece într-un mod pe care să îl poți înțelege când te afli în trup fizic, dar se petrec multe schimbări. Doctorii nu pot să ajute, la acest nivel. Ei nu înțeleg transformările care au loc.”

D: Nici noi nu înțelegem asta la nivel conștien.

P: Nivelul conștient este foarte confuz.

Patsy a avut întotdeauna hipertensiune. „Este normal în cazul ei. Ea nu trebuie să fie ca restul oamenilor, pentru ca să funcţioneze în acest trup. Este necesar să fie așa. De asta o sfătuim să nu meargă la doctor. Doctorii vor constata imediat că ceva nu este în regulă, iar ea nu are nevoie de așa ceva.”

D: Ei vor ca toți oamenii să fie la fel.

P: Da, fiindcă așa pot să îi controleze mai ușor, prin medicamente. Dar există mulți oameni care nu sunt la fel ca ceilalți. Nu trebuie să i se facă nici un rău trupului său.

D: Mulți oameni se sperie dacă nu înțeleg ceva.

P: Ei învață. Frica este destructivă. Este foarte destructivă.

***

Carol a accesat mai întâi o viață trecută, care nu este relevantă în această carte. Apoi subconștientul i-a vorbit despre vindecarea corpului. Doctorii vroiau să o opereze pentru că avea o tumoare în zona pelvisului, care o apăsa pe coloană. Am rugat subconştientul să îi scaneze corpul şi să îmi spună ce vede. „Haos. Confuzie.” Am întrebat care era cauza. „Furie, resentimente, frică. Frică. Ea

preia frica altor oameni şi o transmută. A învăţat să facă asta când era mică, să preia teama şi negativitatea oamenilor, ca să nu îi facă rău. A învăţat să o preia în corpul său şi să o transmute. În unele situaţii asta este necesar. Tumoarea din corp se află acolo pentru ca ea să se vindece. Ea are cunoaşterea şi înţelegerea, are puterea şi resursele să facă asta. Poate să facă asta. Există în ea amintirea care îi arată cum se face asta."

D: Doctorii vor să intervină şi să opereze tumoarea.

P: Poate să facă asta şi ciclul va continua, dar este doar o încercare pentru ea. Este mai important ca ea să se vindece din interior. Nu trebuie să se bazeze pe surse externe.

D: Noi aşa am fost educaţi. Am fost educaţi să credem că trebuie să lăsăm doctorii să facă asta.

P: Credinţele se schimbă şi o parte din rolul ei este să schimbe credinţele.

D: Deci va putea să reducă tumoarea fără ajutor din afară?

P: O vom ajuta noi. Ea trebuie să cunoască acest proces, ca să îi înveţe pe alţii. Este necesar să cunoască acest proces la nivel conştient.

Subconştientul nu a vrut să facă o vindecare spontană aşa cum a făcut de multe

ori în fața mea, pentru că în acest caz vindecarea era responsabilitatea lui Carol. „Treptele manifestării implică să ai încredere, să te predai și să devii una cu Sursa.”

D: Nu pare a fi ușor.

P: Ea știe cum să facă asta. Mai există și alți pași de alchimizare, pe care îi poate accesa. Ea are această cunoaștere din viețile trecute. Este vorba de transformarea solidelor în lichide și gaze, în particule, în forme de energie. Aceste forme vor fi aduse în manifestare fizică. Este vorba de dematerializare și rematerializare. Asta nu se poate face automat, pentru că ea are o oarecare rezistență. Poate să își folosească vocea. Poate folosi sunete și muzică, pentru a accesa starea necesară.

D: Dacă reușește să facă asta în trupul său, va putea să îi învețe și pe alții.

P: Da. Atunci va înțelege la nivel conștient cum funcționează vindecarea.

Subconștientul i-a spus lui Carol că poate dizolva singură tumoarea, dar i-a mai spus ceva important. A spus că o poate ajuta cu o altă problemă din corp. Între intestin și vagin exista o spărtură. „Topesc celulele și țesutul, le aduc în stare lichidă.... Recreez un perete bine definit între vagin și colon, un perete fără inflamații și fără infecții. Apoi sigilez intestinele, ca să nu mai existe scurgeri în cavitatea abdominală. (Pauză) Curăț toate resturile. Nu va fi nevoie de nici o intervenție chirurgicală. A venit vremea să oprim acest ciclu, această amânare a vindecării.

D: Mai trebuie să meargă la doctor?

P: Nu mai contează dacă merge sau nu la doctor. Noi de fapt oprim doctorul să intervină, pentru că intervenţia lui nu ar fi pentru binele ei cel mai înalt. Lucrăm cu celulele, aşa cum ştim noi să o facem. Am izolat tumoarea, care are acum în jurul ei o membrană. Tumoarea poate fi topită şi eliminată treptat.

D: Vrei să folosească această vizualizare?

P: Există mai multe opţiuni. Tumoarea poate fi scoasă sau poate fi topită şi vaporizată. Sunt două metode pe care ea va şti cum să le folosească. Poate să facă asta în meditaţie sau când se află într-o stare liniştită. Va fi o vindecare activă a corpului fizic, pe care o va face singură. Cu alte cuvinte, va trebui să se aşeze pe propria sa masă de vindecare. Vindecarea va fi relativ rapidă.

D: Dacă va merge la un control medical, doctorul nu va mai găsi nimic în neregulă?

P: Corect. A venit vremea să oprim durerea şi suferinţa şi să mergem mai departe. Va trebui să lucreze şi asupra consistenţei sângelui, să lucreze cu transformările din sânge. Există o intuiţie şi o înţelepciune a celulelor sangvine şi a măduvei, care are de a face cu formarea şi deformarea celulelor şi a altor materiale. Ea va accesa amintiri din vieţi anterioare şi le va aplica în etape, în această viaţă.

D: Vrei să lucreze asupra componentelor din sistemul sanguin?

P: Da. Se fac anumite transformări şi ea trebuie să înţeleagă cum funcţionează ele, pentru că trupul fizic se va transforma. Ea trebuie să înţeleagă procesul, pentru ca trupul fizic să nu cedeze din cauza transformărilor şi a tranziţiilor din următorii 10 ani.

D: Ai spus că trupul său fizic se transformă?

P: Da. Trupul fizic îşi schimbă vibraţia.

D: Cum afectează acest lucru sistemul sangvin?

P: Sângele îşi schimbă consistenţa. Uneori devine mai gros, alteori mai subţire. Pe măsură ce se petrec schimbări în vibraţia întregului corp, celulele funcţionează diferit. Se renunţă la o parte din vechile funcţii şi unele celule preiau funcţii noi. Nu ştiu cum să explic în cuvinte, dar există...

D: Celulele învaţă să facă ceva nou. (Da) Este ceva ce aceste celule nu au mai făcut până acum.

P: Corect.

D: Şi vrei să spui că ea trebuie să înveţe cum să ajusteze acest lucru, altfel corpul nu va putea să facă faţă?

P: Corect.

D: Asta se întâmplă acum și cu alți oameni de pe planetă? (Da) Am întânit multe simptome diferite. (Da) Deci fiecare persoană trebuie să învețe să se ajusteze?

P: Nu fiecare persoană va reuși asta, dar unii oameni îi vor ajuta pe ceilalți și îi vor învăța, în grupuri de îndrumare. Vor fi aduse frecvențe care pot face foarte repede transformări masive în corpul fizic.

D: Sunt schimbări care în mod normal ar fi durat multe generații. Asta vrei să spui?

P: Da. Timpul se comprimă. Nu există spațiu și timp, dar în planul terestru există timp și spațiu. Este necesar să se comprime timpul atunci când celulele primesc instrucțiuni noi și se debarasează de instrucțiunile vechi, ca să se poată face vindecări spontane în planul terestru.

D: Asta este dificil. Cred că în anumite corpuri umane vor apărea simptome fizice pe care doctorii nu le vor înțelege. Așa este?

P: Da. Doctorii nu au tehnologia necesară ca să înțeleagă aceste transformări, deși unii doctori au o minte avansată, care ar putea face față. Dar corpul medical în general este învechit și cunoștințele sunt depășite. Ei nu au la dispoziție cele necesare. Ceea ce știu ei nu mai funcționează și va dispărea. Oamenii trebuie să fie capabili să își schimbe modul de a gândi, să renunțe la credințele distorsionate și să îmbrățișeze adevărul.

D: Este necesar să ne debarasăm de spălarea de creier la care am fost supuși toată viața, care ne spune că depindem doar de sursele externe. De fapt nu depindem de ele.

P: Corect.

D: Când te-ai uitat la început în corpul ei, ai spus că vezi acolo haos, confuzie și mânie. Ea poate să elibereze acum aceste emoții? Și-a dat seama acum că nu mai sunt necesare.

P: Da. Cea mai mare parte din ele au fost curățate deja, în munca de reparație pe care am făcut-o când am creat un perete despărțitor între vagin și colon, și când am curățat toate resturile din tractul intestinal.

D: Carol a fost toată viața o victimă și a fost trădată în repetate rânduri. (Da) De ce a avut o astfel de viață? Care e scopul?

P: Era necesar să înțeleagă victimizarea, pentru că există mase largi de oameni care vor fi victimizate în grupuri mari, și va fi important să poată să lucreze cu ele simultan. Va înțelege instant despre ce este vorba și va putea ocoli mai multe etape, când se va confrunta cu așa ceva. Va putea să repare instant ceea ce trebuie reparat și va putea să transforme ceea ce trebuie transformat. Este vorba de transformare.

D: Ea va lucra cu o parte din acești oameni? (Da) Pentru că se poate identifica cu ei și îi poate înțelege.

P: Da. Ea va lucra alături de vindecători.

Capitolul 33

Biblioteca

După mai multe încercări frustrante de a o face pe Nancy să vadă ceva, am adus-o înapoi în viaţa prezentă. Nu reuşea să dea drumul la o traumă şi mintea sa analiza şi iar analiza lucrurile. În cele din urmă am reuşit să ne conectăm, după aproape o oră. (Am pornit din nou magnetofonul, ca să înregistrez. Eu sunt perseverentă şi nu renunţ atât de uşor.) Am dus-o înainte să se nască în această viaţă. A văzut că era un bătrân în robă albă. „Cred că sunt în lumea spiritului. Sunt un bătrân cu barbă. Port o robă albă, legată cu un cordon cu ciucuri. Port sandale şi ţin în mână un toiag. Mă aflu într-o bibliotecă, unde este o masă. Nu văd cărţi, dar cred că sunt într-o bibliotecă.” Am întrebat-o ce face acolo. „Sunt un fel de consultant. Cred că e în lumea spiritului. Fac parte dintr-un Consiliu care îndrumă oamenii, care îi sfătuieşte unde se vor încarna ca să aprofundeze următoarele lecţii.

D: Pare o treabă importantă. (Da) Îi ajuţi să decidă ce vor face?

N: Nu. Îi sfătuiesc cum vor putea învăţa mai bine lecţiile pe care le au de învăţat.

D: Simţi că eşti de multă vreme consilier?

N: Aici nu există timp, dar arăt ca un om bătrân.

Nu putea să vadă alți oameni, dar avea impresia că veneau să se consulte cu ea. Am întrebat-o cum anume îi sfătuia și îi îndruma.

N: Este o bogăție de informații, orice o fi însemnând asta. Eu am acces la ea sau camera asta oferă oferă acces la informații. Asta mi-a venit în minte: „o bogăție de informații.”

D: Ai acces la înregistrările lucrurilor pe care le-ai făcut în alte vieți?

N: Cred că se știe totul. Cred că poți să te uiți la înregistrări dacă vrei, dar nu este obligatoriu.

D: Crezi că ai trăit multe vieți înainte să devii consilier?

N: Așa cred.

D: Există vreo modalitate ca să accesăm o viață care este importantă, o viață care influențează viața de acum a lui Nancy?

N: Aș vrea să întreb pe cineva.

D: Este cineva acolo pe care să îl poţi întreba?

N: Nu știu. Mi se spune că da.

D: În regulă. Atunci întreabă dacă există o viaţă trecută importantă pe care trebuie să o vedem, pentru că îi va oferi ajutor lui Nancy în viaţa prezentă.

N: Da și nu. Există lecții karmice importante, dar noi ne mutăm acum într-un câmp în care dispare necesitatea karmică. De aceea am răspuns „da și nu”.

D: Atunci ea nu mai trebuie să își vadă viețile trecute?

N: Nu numaidecât. Ele nu mai contează deoarece karma este anulată virtual, atunci când ne mutăm în acest univers nou.

D: Atunci asta înseamnă că nu mai trebuie să se preocupe de karma sa?

N: Nu. Eu am karma, dar nu va mai fi importantă. Îmi spune: „Nu este necesar necesar să o cunoști, ca să îți îndeplinești misiunea din această viaţă sau să mergi în viaţa următoare.”

D: De asta nu i s-a permis lui Nancy să vadă alte vieți?

N: Nu se poate spune că nu i s-a permis, dar nu este necesar, pentru că ar produce confuzie. Mintea umană s-ar crampona de ceea ce vede. Nu ar putea să dea drumul la judecată, dacă ar vedea ceea ce i se arată.

D: În mod normal mulţi oameni se relaţionează la lucrurile întâmplate în vieţile trecute, ca să poată să meargă înainte.

N: Da. Dar pentru că noi ne aflăm în vârful... Pentru că vom merge pe acest drum toate astea nu vor mai conta, pentru că nu vor mai exista încarnări pe Pământ, aşa cum le cunoaştem noi. Atunci accesarea altor vieţi ar crea doar confuzie, pentru că ideile şi instrumentele care erau necesare şi utile în lumea veche nu vor mai fi necesare în lumea nouă.

D: Dar la mine vin o mulţime de oameni, ale căror probleme din prezent se trag din alte vieţi.

N: Dar toate aceste lucruri vor fi eliminate. Munca ta este importantă pentru că există instrumente energetice care trebuiesc eliberate în această viaţă, instrumente energetice legate de probleme de sănătate. Sunt lucruri de acum care nu au legătură cu a merge înainte, pentru că în momentul în care păşeşti înainte, toate acestea vor fi eliminate. Noi nu ştim când va apărea Noul Pământ, dar el va veni. Va fi aici. Depinde doar de vibraţia şi energia care trebuie să ajungă la nivelul la care să se deschidă şi să înflorească, generând a doua lume. Tu ajuţi oamenii să se vindece de problemele fizice, ca să nu se simtă incomod până vor trece aceste transformări. Este important ceea ce faci, pentru că nu ştim când se va produce transformarea. Probabil va fi în curând. Dacă aceşti oameni vin la tine, probabil că au o problemă sau o stare de disconfort care nu mai este necesară acum.

Nancy dorea să știe care este scopul său viață (ceea ce se întreabă toată lumea care vine la mine). Subconștientul a răspuns: „Ea nu poate primi acest răspuns, pentru că scopul său încă nu s-a revelat, pentru că noul univers încă nu a fost creat. Totul se mișcă în direcția aceea, dar este în stadiul de planificare și se mai poate încă schimba. Vedem un plan, o imagine generală care încă se mai poate schimba.

D: O poți ajuta să își facă o idee despre ceea ce trebuie să facă? Ea vrea să ajute acest plan.

N: Această înțelegere îi va veni instant, la momentul potrivit.

D: Vrei să facă ceva ca să se pregătească pentru asta?

N: Nu este nimic necesar de făcut, în acest punct. Ea va merge în Noul Pământ și va ști imediat ce să facă, pentru că noua energie și vibrație va fi înaltă. Este nevoie de efort pentru a progresa, dar ea deja a trecut de punctul de decizie care hotărăște dacă mergi mai departe sau nu.

D: Am auzit că acest lucru a fost deja hotărât, pentru că vibrațiile nu pot să se schimbe atât de repede.

N: Nu. Odată ce ai trecut de un anumit punct și s-a clarificat că vei merge acolo, există o perioadă de pauză. Iar când vei ajunge acolo, totul va fi atât de diferit

încât tot ce gândești acum și crezi că trebuie să faci acum, tot ce era potrivit în trecutul apropiat, nu va mai fi necesar în lumea nouă.

D: Ea spune că vrea să ajute planeta. Vrea să își aducă contribuția și să aducă o schimbare în viața oamenilor.

N: Aceste lucruri ar fi necesare dacă Pământul ar rămâne în aceeaşi dimensiune de vibrație în care se găsește acum. Dar Pământul se va transforma și nu știi cum va fi până nu se întâmplă asta, pentru că schimbarea se face prin participarea de grup și este creată în comun. Tot ce putem spune este că se va produce.

D: Am auzit că unii oameni nici măcar nu își vor da seama că s-a întâmplat ceva.

N: În mod cert vor ști când vor merge acolo. Vor ști ce se întâmplă. Iar cei rămaşi în urmă se vor confrunta cu negativitatea (îmi vine în minte cuvântul „distrugere” care nu este adecvat, dar nu mă pot gândi la alt cuvânt). Cei rămaşi în urmă își vor da seama și vor înțelege sau nu. Lucrurile sunt în schimbare.

D: Dar ea vrea să facă ceva ca să ajute. A studiat mai multe moduri de vindecare, cum ar fi Reiki și lucrul cu îngerii.

N: Dar toată lumea va avea la aceste abilități și unelte, în energia nouă.

D: Toată lumea va putea face aceleași lucruri?

N: Nu chiar aceleaşi lucruri, dar nu vor mai fi necesare multe lucruri. Motivul pentru care facem toate aceste lucruri acum este să ridicăm energia la un anumit nivel. Dar când toţi vor fi la acel nivel nu va mai fi nevoie de vindecare, pentru că toţi se vor vindeca. Poţi continua să lucrezi cu oamenii şi să îi ajuţi, până când are loc tranziţia. Dar când toată lumea va face saltul, vom fi cu toţii la aceeaşi frecvenţă şi se va ridica voalul. Veţi avea cu toţii marele moment „Aha!”

D: Dar acum încă mai există oameni aici, care au nevoie de ea. Nu-i aşa?

N: Corect. Există oameni pe care clipă de clipă, îi tragi în lumea nouă. Ei se află într-un tipar care îi imobilizează, dar sunt traşi acolo. Ei aşteaptă să meargă înainte. Ea va intra în contact cu mulţi oameni, dar nu va şti când se va declanşa transformarea. Nici ei nu vor şti. Ea îşi va concentra mereu energia ca să propulseze înainte lumea de pe Pământ, şi pe măsură ce fiecare persoană îşi creşte vibraţia, se declanşează o reacţie în lanţ care rezonează şi ricoşează de la o persoană la alta. Va apărea un crescendo care în final va deveni vibraţia Pământului. Dacă cineva s-ar opri din ceea ce face, s-ar auzi un zumzet lin. Dar pentru că toţi participăm şi mergem înainte, şi lucrăm fiecare în ritmul propriu, ne ridicăm din ce în ce mai sus, până când la un moment dat vibraţia va rezona în cosmos. Nu pot spune să nu faci nimic. Continuă ceea ce faci. Dar la un moment dat se va accesa instant toată cunoaşterea şi toate lucrurile pe care ne străduim să le facem acum nu vor mai fi necesare. Nu va mai fi necesară abordarea „Dă-mi Reiki, ca să mă simt mai bine” sau „Ajută-mă să scap de boală”, pentru că toată lumea va avea la îndemână uneltele necesare şi odată ce ai uneltele, durerea şi suferinţele vor dispărea. Această „clauză umană” se va dezactiva. În termeni umani întotdeauna este bine să ai ţeluri, să ai vise şi aspiraţii. E greu de explicat, dar noi credem că asta se va întâmpla mai repede decât credeţi. Vă irosiţi timpul. Dar nu este corect nici să spui că vă irosiţi timpul. Cred că cel mai bine este ca fiecare om să aibă o intenţie bună, să fie gata să ajute, să nu respingă pe cei care caută ajutor. Lecţiile pe care le învaţă ea acum sunt legate de roata karmică, dar se va renunţa în curând la ea. Când vibraţia voastră va ajunge la un anumit nivel, se va renunţa la „plata karmei”. De asta nu mai este important să exploreze viţile trecute. Asta e mintea umană, care

vrea să pună întrebări şi e curioasă ca un copil: „De ce?” „Cum s-a întâmplat asta?” Dar un lucru este sigur: dacă te trezeşti, vei merge în Noul Pământ.

Mai târziu în această sesiune, subconştientul a lucrat pe trupul lui Nancy ca să îi îndepărteze dorinţa de a fuma şi de a mânca în exces, ca să poată slăbi. A simţit cum o scanau, mai ales în partea dreaptă a creierului. Simţea vibraţii în tot corpul. „Mă scanează şi îndepărtează anumite impulsuri.”

D: Ai încredere în ei, pentru că ştiu ce fac. Îndepărtează impulsul de a mânca prea mult.

N: Da. Lucrează pe obişnuinţe. Corpul este făcut ca să poată face faţă practic la orice. Problema este controlul porţiilor şi cantitatea de hrană. Corpul este miraculos. El poate face faţă la orice, în doze mici. Hrana potrivită trebuie să aibă mai puţini aditivi şi conservanţi. Este bine să consume hrana în porţii mici. O sfătuim să îşi detoxifice trupul, să scape de aditivii chimici şi de conservanţi. Scopul este să devină mai sănătoasă şi suplă, să aibă mai puţine toxine în corp. Corpul va rezista mai bine dacă nu mai trebuie să muncească atât de mult. I-am dat anumite impulsuri de reajustare şi reprogramare. Îi vor plăcea transformările din corp. Mugurii gustativi se transformă. Deja au loc schimbări.

Aşa ceva s-a întâmplat în repetate rânduri în sesiunile mele, mai ales atunci când clienţii au cerut informaţii referitoare la dietă. Trebuie să renunţăm la hrana densă şi grea. Dacă vrem să ascensionăm, trupul trebuie să devină mai uşor. Ei au spus că cea mai bună este hrana vie, adică fructele şi legumele. Sunt bune şi anumite feluri de carne, dar trebuie evitată carnea de vită şi de porc, din cauza aditivilor şi hormonilor. Au spus că această carne lasă în organism depuneri de substanţe chimice artificiale, care rămân acolo cel puţin şase luni. Este extrem de greu să filtrezi şi să îndepărtezi din corp aceste substanţe. Cea mai bună este

alimentaţia organică.

Ei au insistat în repetate rânduri că este bine să consumăm porţii mici, să luăm mai multe mese mici de-a lungul zilei („să mergem la păscut”, cum spuneau ei), în loc să luăm o masă copioasă. De asemenea, apa pe care o bem este extrem de importantă. Aceste lucruri de bun simţ sunt subliniate mereu în informaţiile primite prin clienţii mei. Subconştientul subliniază de fiecare dată importanţa dietei, în aceste vremuri. Omenirea va trece în final la o alimentaţie lichidă.

Când vom trece în Noul Pământ, va fi posibil să nu mai mâncăm deloc. Vom trăi atunci cu energie pură şi lumină pură, aşa cum trăiesc mulţi extratereştri cu care am vorbit.

SECȚIUNEA 8

ENERGII NEOBIȘNUITE

Capitolul 34

O alternativă complet nouă la fenomenul „Walk-in”

Deja lucram la cartea de față și credeam că am destule informații ca să o întocmesc, dar „ei” aveau alte planuri și i-am subestimat. În ultimii ani informațiile am curs de la diverși oameni în sesiunile mele și mi s-au oferit tot mai multe teorii neobișnuite. Credeam că am adunat tot ce vroiau „ei” să prezint. Dar de fiecare dată când cred asta, „ei” mă iau prin surprindere și îmi prezintă iar ceva complet nou și neașteptat. Știu că trebuie să mă opresc undeva, altfel cărțile vor fi prea groase. De fiecare dată când am scris o carte, în final am scos multe informații din ea, pe care le-am păstrat pentru volumul următor. Adunasem destule informații pentru această carte, dar în ianuarie 2007 a venit un client și în sesiunea cu el mi s-a prezentat un concept nou pe care știam că trebuie să îl includ aici. Este un concept total nou, referitor la fenomenul „Walk-in”, un concept care va impacta viața noastră pe Pământ și ne va influența viața în Noul Pământ. Se petrec multe lucruri ciudate despre care nu știm nimic la nivelul minții conștiente, ceea ce este de fapt foarte bine, pentru că ne-ar deruta dacă am ști toate aceste lucruri, care se petrec în spatele scenei.

Când Christine a început sesiunea, părea a fi o regresie normală într-o viață trecută. Nu apăruse nimic care să arate altceva. A văzut că era un bărbat îmbrăcat în robă, care stătea în picioare în pădure. Și-a studiat corpul. „Simt că sunt bărbat. Am picioare musculoase. Nu par a fi picioare de femeie. Mușchii de pe coapsă sunt foarte dezvoltați. Cred că am aproape 50 de ani. Aici această vârstă e considerată a fi foarte înaintată.”

Privea fascinat grupurile de animale și de păsări din preajmă. Mirosul de frunze moarte îi dădea un sentiment plăcut și confortabil. S-a apropiat de un pârâu ca să bea și a privit peștișorii din apă. Era un loc senin și pașnic. Se simțea obosit ca și cum ar fi venit de la mare depărtare, așa încât și-a făcut un pat dintr-o grămadă de frunze.

Ducea cu el o pungă din piele cu carne uscată și unelte de cioplit în piatră. Avea o sabie pentru autoapărare și vânătoare. Până acum părea a fi o regresie normală într-o viață trecută, dar în curând lucrurile s-au schimbat. Nu se trăgea din pădure, dar nu putea să identifice nici un cămin. „Am călătorit în multe locuri, ani de zile. Nu am o anumită destinație. Explorez diferite tărâmuri. Se presupune că trebuie să ajut. Se presupune că trebuie să învăț despre diferite popoare. Suntem mai mulți. Suntem un grup. Ceilalți mă așteaptă într-o zonă foarte rece. Eu știu cum să ajung acolo, dar nu știu numele ținutului unde se află ei. Călătoresc orientându-mă după constelații și știu în ce direcție să merg.

D: Care era locul din care ai pornit în călătorie?

C: Am plecat de multă vreme, de milenii. Vin de la mare depărtare. Nu sunt de pe planeta asta. Eu doar am călătorit și am luat corpul acesta ca să mă pot susține în acest mediu înconjurător. A trebuit să iau o formă umană, ca să respir și să trăiesc în această atmosferă. Suntem mulți. Sunt mai mulți ca mine.

D: În locul de unde vii, nu aveai un trup ca acesta?

C: Nu. Nu era nevoie de așa ceva.

D: Ce fel de corp aveai acolo?

C: Este din lumină. De fapt nu avem un corp. Suntem ființe din energie. Călătorim sub formă de energie. De asta putem călători atât de repede.

D: Ți-a spus cineva să vii și să preiei un corp aici?

C: Da. Am fost instruiți să preluăm diferite corpuri, în funcție de planeta pe care ne aflam.

D: În fiecare loc unde ați fost, ați preluat un corp diferit?

C: Da. Nu putem lua cu noi un corp vechi. Trebuie să luăm diferite corpuri, în funcție de sistemele în care călătorim.

D: Deci nu ai luat acest trup când era bebeluș? Nu ai crescut odată cu el?

C: Nu. Persoana aceasta tocmai murise și noi am fost capabili să intrăm în corp. L-am readus la viață și l-am regenerat, ca să ne servească.

D: Nu era mort de multă vreme?

C: Nu. Doar de câteva minute.

D: Sufletul iniţial a plecat din trup? (Da) Dacă aşteptaţi mai mult, nu aţi mai fi putut face asta?

C: Corect. A fost o chestiune de doar câteva minute.

D: Dacă aşteptaţi mai mult, ar fi fost mult mai complicat?

C: O, în mod cert. Aşa ceva este permis în astfel de situaţii, mai ales dacă se face acest lucru în scopul pe care îl urmărim noi.

D: Cine sunt ei? Cei care răspund de aceste lucruri?

C: Trebuie să ocupăm trupul foarte repede. Aveam doar câteva minute în care puteam să facem asta. Ei ne îndrumă unde să mergem, ca să preluăm un trup.

D: Atunci nu luaţi trupul cuiva care trăieşte în el.

C: Corect. Nu am avea voie să facem asta.

D: Deci nu ştiţi niciodată ce fel de trup veţi prelua. Aşa e?

C: Corect. Nu ştim, de la o clipă la alta. De aceea când m-ai întrebat dacă sunt bărbat sau femeie, am simţit că sunt bărbat. A trebuit să îmi amintesc ce

înseamnă să fii bărbat. Știu din cercetările mele, că picioarele nu erau potrivite pentru forma feminină.

D: E greu să te ajustezi la un corp de om?

C: Da. Dar durează puțin, pentru că nu suntem obișnuiți să avem picioare. Noi ne mișcăm de la sine.

D: Ai spus să veniți aici ca să învățați? (Da) Ce anume încercați să învățați?

C: Trebuie să învățăm despre planetă, ca să îi învățăm la rândul nostru pe cei de aici cum să supraviețuiască în vremurile care vor veni.

D: Dar oamenii nu au deja anumite deprinderi care îi ajută să facă ce trebuie?

C: Ei au deprinderi, dar nu au abilitatea de a-și folosi toate virtuțile de care au nevoie.

D: Ce fel de virtuți?

C: Empatia, toleranța, compasiunea în formă pură. Ei au abilitatea de a învăța cum să le folosească la cel mai înalt potențial, dar încă nu au făcut asta. Noi ne aflăm aici ca să îi învățăm cum să facă asta.

D: Par a fi emoții complicate. Crezi că oamenii te vor asculta?

C: Da. Există tehnici speciale pe care le folosim. Există anumite aplicații cu care putem lucra asupra emoțiilor, cu care îi putem ajuta să le protejeze.

D: Crezi că va fi greu să vă îndepliniți misiunea?

C: Va fi provocator. Da.

D: Ai mai făcut asta până acum, în trup de om?

C: Nu. E prima dată și probabil că va fi destul de simplu, pentru că omul acesta este primitiv și este ușor să te înveți cu trupul spu.

D: Dar când ați preluat trupuri în alte locuri, ființele acelea aveau și ele probleme pe care le-ați ajutat să le rezolve?

C: O, da. Erau probleme foarte diferite. De fapt problemele lor erau mult mai complexe decât cele cu care se confruntă oamenii de pe Pământ.

D: În ce fel erau mai complexe?

C: Alte sisteme stelare au ocupat anumite planete şi existau războaie galactice în desfăşurare. Misiunea noastră era mai dificilă din cauza unor renegaţi, care erau pe urmele noastre. Trebuia să ne ferim de agenţii trimişi de anumite societăţi, care vroiau să ne distrugă. Trebuia să îi evităm în călătoriile noastre.

D: După ce v-aţi terminat misiunea, vi s-a spus să veniţi pe Pământ?

C: Da. Am avut succes.

D: Şi credeţi că acest corp va fi diferit.

C: Da, aşa cred. Este mai primitiv şi mai fragil. Celelalte trupuri în care am intrat aveau un fel de armură în ele, dar este evident că trupul uman nu are aşa ceva.

D: Armura era integrată în structura trupului?

C: Da. Era o anexă practică, care putea fi activată şi folosită instant, pentru că exista deja în trup. Dar acest corp de om este diferit. Este mai fragil şi i se poate face rău mult mai uşor. Trebuie să învăţăm mai bine cum să facem să se deplasează acest corp, cum să stăpânim funcţia locomotorie, pentru că noi ne-am învăţat să ne mişcăm mult mai repede, iar acest om se mişcă foarte încet. Va trebui să trăim printre oameni.

D: Când faceţi asta, uitaţi de ce aţi venit aici?

C: Unii din noi uită uneori. Nu întotdeauna.

D: Credeam că atunci când intraţi în trup de om, vi se şterge memoria.

C: Nu ştiu dacă traiul în trup de om îţi şterge memoria. Este un risc pe care ni-l asumăm. Se va întâmpla sau nu.

D: Mă întreb dacă v-au avertizat despre acest lucru, atunci când aţi venit aici.

C: Nu. Nu am fost avertizaţi.

D: Când îţi închei această viaţă, vei rămâne în continuare pe Pământ?

C: Încă nu am primit ordine privitoare la ce voi face.

D: Cred că este admirabil că aţi acceptat o astfel de provocare. Este o provocare, nu-i aşa? (O, da!)

M-am hotărât să îl duc înainte în viaţa aceea şi să văd ce face. S-a văzut într-o comunitate, o „colonie” de colibe. Erau destul de mari ca să locuiască în ele cinci, şase persoane sau o familie mică. Era învăţător aici. „Unii din oameni sunt ca mine, alţii sunt elevi.”

D: Sunt alţii ca tine, care au intrat în corp de om?

C: Da. Sunt îmbrăcaţi la fel ca mine. Elevii sunt foarte tineri. Au între 10 şi 14, 15 ani. E prea târziu ca să predau învăţătura adulţilor sau celor mai bătrâni. Avem nevoie de minți tinere. Ceilalți sunt reticenți.

D: Te deranjează că predai numai la tineri?

C: Nu. Rudele sau părinţii celor mai tineri şi-au dat permisiunea să facem asta, să înaintăm cu proiectul nostru.

D: Atunci e foarte bine. Nu veți întâmpina o opoziție.

C: Corect. Dar puţini ne-au permis să facem asta. Trebuie să o facem în secret, într-o zonă izolată. Nu ne putem apropia de oraș. Trebuie să ne ferim de zonele aglomerate și de orașe. Încă nu au aflat că noi suntem aici.

D: Crezi că s-ar întâmpla ceva rău, dacă ar afla că sunteți aici?

C: Ne-ar distruge. Ne-ar lua prizonieri. Ei nu tolerează așa ceva. Dacă nu ne-ar omorî, ar face experimente pe noi și nu vrem asta. Nu ar înțelege fiziologia noastră. Și-ar da seama că nu suntem umani. Dar nu ar înțelege ceea ce descoperă, pentru că suntem la un nivel prea avansat pentru ei. Cred că nu ar ști

cum să ne folosească.

D: Când aţi intrat într-un corp fizic, a trebuit să faceţi schimbări ca să puteţi trăi în el?

C: O, da. Multe schimbări, ca să ne adaptăm. Da. Intenţionăm să luăm cu noi o parte din elevi şi să îi aducem apoi înapoi. Ei trebuie să vină cu noi.

D: Unde vreţi să îi luaţi?

C: Vrem să îi luăm în coloniile de pe planeta noastră.

Relatarea semăna foarte mult cu povestea arborigenului din Universul convolut Volumul 2. Fiinţele strălucitoare au venit atunci şi au luat copiii pe planeta lor, ca să îi înveţe multe lucruri care urmau a fi transmise adulţilor, ca să aibă o viaţă mai bună.

C: Deja am făcut aranjamente. Îi vom lua cu noi în coloniile noastre, ca să îi educăm cum se cuvine. Acolo putem face asta în siguranţă şi e mai uşor. Vom face asta peste câteva zile. Trebuie să aşteptăm până atunci, din cauza metodei noastre de a călători pe Pământ. Ei vor lipsi aproximativ două săptămâni. În această perioadă vor primi foarte multe lecţii, pe care să le aducă înapoi pe Pământ. Deja am dus o parte din adulţi pe planeta noastră şi le-am arătat cum să trăiască. Am făcut asta înainte de a reveni aici ca să luăm copiii la învăţătură. Păreau a fi prietenoşi şi vroiau să coopereze cu noi, pentru că ştiau că aceşti copii îi vor ajuta mult, dacă au o pregătire adecvată.

D: Când îi luaţi înapoi pe planeta voastră, ce se întâmplă cu trupul vostru fizic?

C: O, ne transformăm automat în energie, cum eram înainte. Ei nu ne vor recunoaște, cum eram înainte în forma umană. Dar vor trebui să se transforme în energie și ei, ca să supraviețuiască pe planeta noastră.

D: Ce se întâmplă cu corpurile lor fizice, atunci când merg cu voi?

C: Se dematerializează temporar, apoi când îi aducem înapoi pe Pământ, îi rematerializăm în forma lor umană inițială.

D: Atunci apare întrebarea – de ce nu aţi putut să materializaţi un trup fizic pentru voi?

C: Ar fi fost bine să facem asta, dar așa am primit instrucțiuni. Ni s-a spus să preluăm trupurile oamenilor care au murit recent.

D: Dar aceşti copii își pot dematerializa trupul?

C: Da. Mai mult decât atât, asta face parte din pregătirea lor, pentru că în viitorul apropiat de pe Pământ, vor trebui să știe să facă asta și să îi poată învăța și pe ceilalţi.

D: Credeam că partea care se dematerializează, se evaporă pur și simplu și dispare.

C: Nu. Nu pe deplin.

D: O poți păstra la un loc, pentru a o reactiva mai târziu. (O, da) Deci îi duceți pe planeta voastră. Cum este planeta voastră?

C: Cea mai mare parte a civilizației noastre este sub pământ. Nu avem multe lucruri la suprafața solului. Nu vizităm suprafața prea des, pentru că atmosfera a fost contaminată cu mult timp în urmă. Căutăm locuri pe care să le recolonizăm.

D: Ce s-a întâmplat cu atmosfera?

C: Am fost atacați de diferiți rebeli și ne-au contaminat atmosfera. Au făcut-o inutilizabilă și nu mai putem locui la suprafață. Nu mai putem să respirăm în mediul acela, de aceea locuim în subteran. Seamănă cu Pământul, dar trăim într-un fel de capsule. Avem „nuclee de familii”, ca să zicem așa. Noi avem mulți strămoși, pentru că trăim mai mult decât oamenii. Trăim echivalentul a o mie de ani omenești.

D: Planeta voastră se află la mare depărtare de Pământ?

C: Da. Ne aflăm la o depărtare de aproximativ 37 de ani lumină.

D: Puteţi traversa repede această distanţă? (Da) Iar copiii aceştia vor putea să facă acelaşi lucru.

C: Corect. Vor lipsi de pe Pământ aproximativ două săptămâni, maxim două săptămâni şi jumătate.

D: Şi îi veţi educa pe copii în subteran?

C: Da. Acolo vor fi în perfectă siguranţă.

D: Şi când în final îi veţi duce acasă, veţi rămâne cu ei şi vezi continua să le predaţi?

C: Da. Ne vom continua munca şi vom mai rămâne cu ei pentru o scurtă perioadă de timp. Dar sperăm că tehnologia pe care le-o dăruim va putea fi transmisă mai departe în siguranţă. Ei vor fi în formă umană când vor face asta, pe când noi nu putem rămâne în formă umană mult timp. Trebuie să revenim acasă la noi. De fapt trebuie să mergem mai departe şi să vizităm alte galaxii. Dacă cei de pe Pământ ar vedea cum suntem (pentru că în final revenim la forma noastră iniţială), atunci guvernele de pe Pământ ne-ar aresta şi nu putem lăsa să se întâmple asta.

D: Ce fel de tehnologie împărtăşiţi cu aceşti oameni?

C: Îi învăţăm cum să călătorească între stele. Trebuie să înveţe cum să colonizeze alte planete. Pământul nu va mai fi aici multă vreme. Vor trebui să

meargă în alte galaxii și să își facă acolo colonii. Le arătăm cum să călătorească între stele, ca să poată face asta. Le vom arăta și locurile unde să meargă, pentru a construi. Putem face și asta. Este o parte din ajutorul pe care îl oferim în acest proiect de repopulare.

D: Deci ai mai rămas o vreme cu acest grup. (Da) Apoi ai mers mai departe și ai primit o altă misiune.

C: După aceea noi am avut alte misiuni.

Am întrebat apoi această entitate dacă știa că vorbește prin trupul unei femei pe nume Christine. A spus că știa asta. Era una din sarcinile sale.

D: Ai intrat în acest corp când era bebeluș?

C: Nu. Christine a avut o experiență în apropierea morții.

Asta m-a luat prin surprindere. Christine nu menționase acest lucru.

D: Când a fost asta?

C: În anul 1991. A avut o aritmie cardiacă şi a murit. A fost moartă câteva minute. Nu a fost o moarte clinică. Noi locuim în corpul ei începând din anul 1991.

D: Dar ea nu îşi aminteşte în mod conştient că a avut o experienţă în apropierea morţii?

C: Nu. Ea a fost de acord să se întâmple acest lucru. A fost de acord să ne lase să intrăm în trupul său ca Walk-in (Cel ce intră).

D: Deci sufletul inițial al Christinei a plecat în lumea spiritului? (Da) Dar ea încă mai păstrează amintirile acelui suflet. (Da) Pentru că a spus că își amintește vieți trecute când a fost om (vieți când a fost druid, călugăr și o viață în care cânta la flaut).

C: Da. Acelea sunt amintirile ei. Am reţinut o parte din ele. Nu sunt amintirile mele. Sunt amintirile ei. O parte din amintirile ei au rămas intacte.

Asta ar explica de ce Christine nu a mers în viețile trecute pe care a spus că și le amintește. Ele făceau parte din vechea Christine, iar noua Christine nu avea nevoie să le acceseze. Nu ar fi putut să le acceseze, sau ar fi fost ceva irelevant.

C: O parte din amintiri au fost un fel de pregătire pentru ca să apărem noi astăzi şi să vorbim. Vroiam să aibă suficientă încredere. De asta a accesat aceste fragmente de informații din mintea sa. Vroiam să aibă încredere când vine la tine. Dacă ar fi aflat toate lucrurile acestea înainte să te întâlnească, ar fi fost

copleşitor pentru ea.

D: Când a avut experiența în apropierea morţii, ea dorea să părăsească această viață?

C: Da. Mama sa a murit în 1989 și ea vroia să fie alături de mama sa.

D: Vrei să spui că se simțea singură și îi era dor de mama sa?

C: Da. A avut mai multe încercări de sinucidere. Acesta a fost cel mai ușor mod de a face tranziția. A trecut prin mai multe schimbări de viață majore, după moartea mamei sale.

D: Deci sufletul inițial se află cu mama sa, în lumea spiritului?

C: O, da. Sunt foarte fericite acolo.

D: Dar Christine nu știe asta în mod conștient, nu-i așa?

C: Nu. Ea nu trebuia să știe.

D: Dar este în regulă dacă află asta acum?

C: Da. Noi am pregătit-o şi am instruit-o. A venit vremea să afle aceste lucruri. Ea nu ştia că se va întâmpla asta. În final trebuia să se ajungă aici şi adevărul trebuia să iasă la iveală. Dar nu avea nici o idee despre aceste lucruri.

Îmi făceam griji cum o vor afecta aceste lucruri pe Christine, când se va trezi. Dar „ei” m-au asigurat că aceste informaţii o vor ajuta să înţeleagă multe lucruri care i s-au întâmplat şi de asemenea o vor ajuta să scape de o mare parte din fricile sale iraţionale.

D: Deci ea are o viaţă obişnuită, o viaţă normală şi nu ştie nimic despre aceste lucruri.

C: Aşa e. Dar în final va afla. În final va reveni la noi şi va învăţa o parte din această tehnologie. Se va întâlni cu noi şi vom lucra împreună, ca să ajutăm familia umană să traverseze perioada care va urma. Ea va juca un rol important pe Noul Pământ.

D: Poţi să îi dai mai multe amănunte despre ceea ce va face ea în viitor?

C: Ea va ajuta oamenii să facă tranziţia în următoarea dimensiune. Unii oameni vor avea rezistenţe din cauza fricii, a lipsei de înţelegere şi a îngrijorării. Nu vom folosi violenţa. Nu vom forţa oamenii să facă nimic, din cauza legii liberului arbitru. Liberul arbitru este respectat în univers. Vom încerca să convingem oamenii pentru binele lor, ca să poată evolua. Christine este implicată şi ea în acest proces. Ea va pregăti oamenii, ca să facă tranziţia mai uşor. Acest lucru este esenţial.

D: De ce trebuie să mergem în altă lume?

C: Pentru că a venit timpul, în schema mai mare a lucrurilor. Pentru că totul este un test. Acesta a fost un experiment. În final toată lumea revine la lumină, la sursa de origine.

D: Deci planeta nu va progresa în direcția în care merge acum?

C: Nu, nu. În final va merge în dimensiunea următoare.

D: Am auzit multe lucruri despre asta, de la oamenii cu care lucrez. Dar ai spus că ea va merge pe planeta voastră?

C: Da. O vreme, ca să învețe.

D: Dar soțul său nu îi va observa lipsa?

C: Va călători astral. O vom ajuta să conștientizeze ce se întâmplă. Ea va călători astral și va învăța în acest fel. Când va veni vremea, va începe să lucreze cu noi. În timp ce se află la cursuri și învață, corpul său se va relaxa și va întineri.

D: Credeam că o veți dematerializa, cum ați făcut cu ceilalți oameni.

C: Nu. În mod evident, ea trebuie să rămână în trup de-a lungul acestui proces. Soțul ei nu știe nimic despre aceste lucruri. De asemenea familia, rudele și clienții de la servici nu trebuie să îi observe lipsa. Dematerializarea nu ar fi în avantajul său.

D: Bun. Atunci viața sa nu va fi deranjată. Dar știu că noi călătorim oricum în afara trupului în fiecare noapte. Călătorim astral, deși nu suntem conștienți de acest lucru.

C: Ea va primi în astral toate informațiile. Va primi o pregătire extinsă, care se va integra și va deveni o parte din ea. Noi avem o civilizație plină de compasiune. Ne aflăm cu ani lumină înaintea voastră, în ceea ce privește tehnologia. Noi folosim în mod activ și aplicăm toate virtuțile universale.

Apoi au vorbit despre trupul Christinei și au reparat diverse probleme pe care le-au descoperit acolo (de exemplu glanda tiroidă nu funcționa cum trebuie).

C: Noi am intrat în corpul ei în anul 1991. Cu doi ani în urmă, am făcut o transformare în metabolism. Acest lucru a fost necesar, ca să putem exista în corp. S-a produs atunci o fluctuație de greutate a corpului, care a rămas așa până în anul 1993. A fost examinată atunci de mulți doctori, dar nimeni nu și-a dat seama ce s-a întâmplat cu metabolismul ei. Ca urmare a intervențiilor noastre asupra corpului, a avut șase episoade de pneumonie, iar fumatul i-a înrăutățit starea și mai mult. Trebuie să înceteze cu acest obicei nociv. „Este necesar să îi îmbunătățim starea de funcționare a sistemului respirator. Corpul trebuie să își revină și să se regenereze.” După aceea i-au dat instrucțiuni despre ceea ce trebuia să facă. I-au spus că vor face aceste modificări treptat, din cauza rezistenței sale și în mod special din cauza dorinței de a fuma. Au spus că va fi

atât de ocupată, încât nu va mai avea timp să se gândească la aceste lucruri.

C: Între anii 1985 şi 1991, ea a suferit de anorexie şi a mâncat foarte puţin. Când am intrat în corpul ei, avea numai 30 de kilograme greutate. A făcut aritmie cardiacă şi a murit. A fost dusă la spital şi a fost moartă câteva minute. Atunci am intrat noi în ea şi am readus-o la viaţă, pentru că exista înţelegerea că trupul său va reveni la viaţă. Dar sufletul Cristinei nu se mai află în acest corp. Noi suntem ceea ce voi numiţi Walk-in (Cel ce intră). Intenţia noastră este pură şi binevoitoare.

D: Da. Cunosc fenomenul Walk-in. Se petrece în urma unei traume. Dar nu vrem ca aceste informaţii să producă dezordine în viaţa sa.

C: Corect. Noi nu ţi-am spus până acum nimic despre experienţa sa în apropierea morţii, pentru că am vrut să ştii mai întâi cine suntem. Când ai vorbit mai devreme cu Christine nu a pomenit despre asta, din acest motiv. Ea trebuie să ştie că o vom vizita în astral. Ne vom ocupa de pregătirea şi de munca sa. Nu îşi va aminti de aceste călătorii în mod conştient, dar în final totul va da roade şi în viitorul apropiat va putea să comunice cu noi.

Ceea ce este diferit şi neobişnuit în această sesiune, nu este fenomenul Walk-in (Cel ce intră). Am întâlnit multe astfel de cazuri de Walk-in în cariera mea, dar în acest caz era vorba de un altfel de Walk-in. În mod normal un Walk-in apare atunci când persoana nu mai vrea să se afle în viaţa respectivă, din diverse motive. Sinuciderea nu este o opţiune. De ce să distrugi un vehicul bun, când un alt suflet ar fi mai mult decât fericit să îl poată folosi? Aşa încât se face o înţelegere cu un alt suflet (de obicei un suflet cunoscut şi apropiat) iar atunci când sufletul iniţial pleacă, sufletul Walk-in intră în corp, în momentul morţii. Aceste lucruri se petrec la nivel inconştient. Persoana nu are nici o idee la nivel conştient că s-a întâmplat aşa ceva, dar vede că încep să se petreacă schimbări în

viața sa. Sufletul care intră se angajează că va completa o serie de înțelegeri pe care le-a avut persoana cu alți oameni din viața sa. Karma trebuie plătită în continuare și contractele făcute în viața respectivă trebuiesc onorate mai departe. Cel ce intră trebuie să onoreze aceste angajamente și să le îndeplinească, înainte de a se ocupa de treburile pentru care a intrat în corp. Acesta este un Walk-in normal.

Cazul Cristinei era diferit, pentru că sufletul Walk-in care a intrat în trupul său nu o cunoștea din încarnări anterioare. Nu avea nici o legătură cu ea. Sufletul Walk-in avusese puține vieți pe Pământ, în trup uman. A venit trimis de o putere superioară și a făcut această înțelegere cu sufletul Christinei. Rețineți că astfel de cazuri nu au nimic de a face cu fenomenul de posedare sau de invadare a trupului unei persoane. Fenomenul Walk-in se face întotdeauna cu permisiunea persoanei. Christine suferea din cauza pierderii mamei sale, care îi fusese foarte apropiată. Din cauza acestei atitudini, ea nu ar fi putut să joace un rol important în transformările planetare care vor urma. Era mai bine să plece și să își vadă de drumul său. Oare asta înseamnă că spiritul inițial va trebui să meargă apoi pe altă planetă, ca să își plătească în continuare karma?

Într-un alt capitol s-a spus că spiritele Walk-in vin ca să implementeze schimbări, pentru ca oamenii să poată face tranziția în dimensiunea următoare, odată cu dezvoltarea Noului Pământ. Dar din cauza legii non-intervenției (a primei directive) nu li se permite să facă asta din exterior. Prin urmare au adoptat o altă abordare dramatică. Ei nu încearcă să schimbe Pământul din exterior, dar li se permite să o facă din interior. Așa cum se arată în această carte, multe suflete vin pe Pământ pentru prima dată, direct din Sursă. Altele precum Christine, sunt înlocuite de spirite care au misiunea de a călători în univers, ca să ajute planetele aflate la ananghie. Sunt spirite care sunt noi pe Pământ și nu au karma. Alte spirite coboară în trupul unui bebeluș care este născut mort și energia lor este atât de diferită încât trebuiesc făcute anumite modificări, pentru ca bebelușul să poată supraviețui. În cazul Christinei nu au mai început din etapa de bebeluș, pentru că ar fi durat prea mult ca să crească de la bebeluș la adult. Este o idee ingenioasă să vii ca Walk-in și să îți continui viața ca adult. Astfel pot fi folosite multe vehicule disponibile și mulți voluntari pot intra pe Pământ în aceste vremuri importante, fără să mai trebuiască să crească pornind de la stadiul de

bebeluș. Aceste lucruri m-au luat prin surprindere când le-am descoperit, în lucrul cu sute de clienți. Mă întreb dacă nu mai există și alte moduri de a te infiltra în omenire, pe care încă nu le-am descoperit. Este minunat cum Sursa a descoperit un mod de a ne ajuta în ciuda noastră, ca să zicem așa.

***

Annette se întâlnea cu Consiliul, în lumea spiritului. Nu mai fusese pe Pământ în trup fizic și era mulțumită să rămână în lumea spiritului, unde era consilier și profesor. Se discutau motivele pentru care ar trebui să vină pe Pământ. „Este vorba de transformarea planetară și de echilibrarea energiilor.”

D: Despre ce transformare este vorba?

A: Este vorba de ridicarea vibrației din acest sistem. Există un dezechilibru și o parte din energie trebuie înlocuită într-un anumit punct, pentru realiniere. Așa încât ne-am hotărât că o parte din noi trebuie să coboare pe Pământ ca să permită acestei energii să se concentreze în anumite zone, oriunde se află această persoană. Eu, această persoană. (Părea să ezite). Este necesar. Consiliul a decis că trebuie să trimitem părți din noi în planul fizic, ca să acționeze ca o conectare cu noi, ca să putem trimite jos această energie. (Oftat adânc). Această ființă are capacitatea de a accesa multă energie, care va circula apoi în jurul planetei și va putea face echilibrări, acolo unde este necesar.

D: Este o energie care poate circula în jurul planetei? (Da) Asta înseamnă că este o energie foarte mare. Un suflet obișnuit nu poate susține o astfel de energie. (Nu) Trebuie să fie o energie de un anumit fel? Un om obișnuit nu poate

să facă așa ceva.

A: Nu cred că poate, nu.

D: De asta a trebuit să coboare pe Pământ un alt fel de ființă, cum ești tu.

A: Afirmația este corectă. Pentru că toți suntem făcuți din energie și... O, Doamne! Nu pot să descriu toate astea.

D: Descrie cum poți mai bine.

A: Fiecare din noi are ceva ca un cordon ombilical, care poate să acceseze energia care suntem noi, acolo sus. Această energie poate coborî prin cordon și se poate răspândi aici pe Pământ, ca să echilibreze planeta.

D: Dar e nevoie de mai mult decât o singură persoană, nu-i așa?

A: Da. Consiliul are cordoane ombilicale pentru fiecare membru care coboară pe Pământ.

D: Deci acești oameni sunt răspândiți peste tot?

A: Corect. Acest lucru este necesar. Energia trebuie să meargă peste tot. De fapt

se creează o rețea. E ca rețeaua de linii care reprezintă latitudinea și longitudinea pe o hartă.

D: E ca o rețea care este cablată la această sursă universală de energie.

A: Corect, corect.

D: Ai spus că acest lucru este foarte important în aceste vremuri. Ce se întâmplă dacă aceste părți din voi nu ar coborî pe Pământ ca să încerce să echilibreze planeta? Care ar fi cealaltă alternativă?

A: Ar fi prea riscant. Pământul ar intra din nou într-o perioadă de stagnare și nu trebuie să se întâmple așa ceva.

D: Asta s-a mai întâmplat înainte?

A: S-a întâmplat de multe ori. Ar avea un efect de domino. Dacă permitem Pământului să se autodistrugă din nou sau să devină de nelocuit, s-ar schimba magnetismul planetei și asta ar afecta din trecut... Pentru noi nu există timpul, dar asta ar schimbt tot ce este și tot ce a fost până acum. Nu, nu putem lăsa să se întâmple asta din nou.

D: Prin urmare Anette a fost trimisă pe Pământ ca să devină o ființă umană în trup fizic, pentru prima dată în existența sa de suflet. Când ai trimis acest fragment din tine pe Pământ, a intrat într-un bebeluș?

A: Nu. Nu era un bebeluș. Un bebeluș este prea mic. S-a întâmplat mai târziu. Este ceva gradat.Ggândește-te la un cablu optic în care există multe sârmulițe mici în interiorul cablului. Cam așa stau lucrurile. Există o conectare mică, apoi se adaugă la ea treptat alte conectări și alte conectări.

D: Pe măsură ce crește trupul?

A: Corect. Așa este. Se fac schimbări, la momentul potrivit. Se fac anumite pregătiri. Am lucrat pe această ființă la anumite intervale ca să îi modificăm ADN-ul, astfel încât s-a făcut mai mult spațiu în celule, care pot să primească mai multă energie.

D: Dar există un suflet care a intrat în trupul bebelușului?

A: Corect. Da.

D: Este același suflet care se află acum în Anette?

A: Da, dar este doar un mic procentaj din el. E ca o celulă minusculă. Proprietățile fundamentale sunt aceleași. Celula aceea, deși este atât de mică, are informațiile în ea. Matricea este aceeași. E doar o celulă din ceva mult mai mare.

D: Pe măsură ce trupul ei se maturizează, va putea primi mai multe informații și mai multă energie?

A: Corect. Mai multă energie. Asta e cel mai important.

D: Va intra mai multă energie în celule, pe măsură ce se maturizează corpul. (Da) Este un comportament diferit de cel al unui trup normal?

A: Corect. Corect. Este diferit.

D: Un om obișnuit nu face aceste lucruri. (Nu) Oamenii obișnuiți nu sunt „actualizați”, ca să zicem așa.

A: Corect. Nu sunt. Există... Nu știu cifra exactă, dar fiecare membru din Consiliu a trimis aici o parte din el.

D: Au trimis părți din el și asta se întâmplă chiar acum?

A: Da. Trupul ei devine mai puternic. La început a avut probleme legate de imunitate. A făcut astm și eczeme, pentru că trupul respingea intervențiile noastre. Dar acum starea trupului s-a îmbunătățit. Trupul are memorie și asta constituie o problemă. El nu s-a simțit confortabil cu energiile care au coborât în el. I-a venit greu să le integreze. Uneori s-au făcut intervenții într-un moment nepotrivit sau nu a existat o compatibilitate bună între energie și corp, mai ales în perioada de tinerețe și creștere. Este un proces complicat, pentru că o ființă umană are multe fațete. Încercăm să lucrăm delicat. Este greu de explicat. Dacă o intervenție nu se face la momentul optim, este foarte, foarte complicat. Nu pot să explic mai bine.

Am încurajat-o să încerce totuși să explice.

A: În regulă. Pentru noi timpul este ca o coajă de banană care este decojită și zace moale alături de fruct... Comparația cu o coajă de măr este mai potrivită. E ca și cum ai curăța coaja unui măr într-o spirală. Ea pare a avea un început și un sfârșit, dar de fapt nu are. Putem folosi analogia cu ADN-ul. Pe spirala din stânga s-a întâmplat ceva când avea cinci ani, care a creat probleme în corpul fizic. Conectarea la energia noastră va genera anumite lucruri, la vârsta de 30 de ani.

D: E pe aceeași lungime de undă și asta declanșează o anumită reacție.

A: Corect. Ceea ce face ea acum va afecta copilul. Dacă se însănătoșește acum, copilul va fi mai bine.

D: Asta nu am înțeles eu. De multe ori m-am confruntat cu această idee. Noi credem întotdeauna că un copil crește și devine adult, dar voi spuneți că el încă se mai află acolo.

A: Corect. Deciziile pe care le ia acum sunt bune pentru copilul din ea. E liniar... Nu e chiar așa. E greu să găsesc o comparație prin care să pot explica.

Cred că încerca să explice despre timpul simultan. Potrivit acestui concept, totul

(trecutul, prezentul şi viitorul) există în acelaşi timp, pentru că timpul este o iluzie. De aceea totul poate fi accesat. Asta am reuşit eu să fac. Am accesat aceste părţi diferite din timp. Folosind metoda hipnozei, putem merge în ceea ce noi numim o „viaţă trecută”, dacă ne schimbăm frecvenţa de vibraţie, ca să se potrivească la frecvenţa de vibraţie din perioada de timp pe care dorim să o vedem. E ca atunci când schimbi canalele la radio sau la televizor.

***

Un exemplu similar este cazul altei cliente. Virginia s-a văzut într-o pădure frumoasă, dar această pădure avea anumite caracteristici anormale. Cristale de toate mărimile şi culorile creşteau din pământ. A văzut un cerc înconjurat de cristale. În mijloc era un jilţ. A văzut că era un bărbat tânăr îmbrăcat într-o robă largă, legată la talie. Venea regulat în acest loc, care era locul său special. Se aşeza în mijlocul cristalelor şi se bucura de energia care îi circula prin trup. A spus că făcea asta ca să îşi întreţină starea de sănătate. „E vorba de întreţinere. Este o procedură plină de linişte şi pace, care mă energizează. Pot să simt frecvenţa energiei. Pot să simt energia cristalelor, care trece prin mine. Culorile diferite ale cristalelor au scopuri diferite: galbenul este pentru sănătatea trupului, albul este pentru minte, verdele este este pentru curăţare, culoarea violet este o energie de protecţie, care te însoţeşte unde mergi.”

Acest loc se afla sus în munţi, dar el locuia într-un sat aflat în vale, lângă un râu. Satul era format din mai multe familii. Casele erau făcute din nuiele împletite. „Ne plac curenţii de aer. Ne place să simţim natura. Nu vrem să blocăm curenţii de aer. Avem doar nevoie de o oarecare protecţie. Natura îţi vorbeşte şi trebuie să o asculţi. Nu poţi să o asculţi, dacă pereţii sunt solizi.” Trăiau ca o familie mare. Fiecare om avea treaba sa, avea rolul său în acest întreg. Treaba lui era să vindece oamenii, prin energia pe care o purta în el. „Merg în acest cerc ca să mă umplu cu energie şi o folosesc mai târziu pentru oameni. O adun şi o iau cu mine, ca să o trimit apoi în trupurile lor, unde este nevoie. Energia merge acolo

și repară lucrurile. De asemenea avea o cunoaștere intuitivă a ierburilor de tot felul. Nu îl învățase nimeni cum să facă aceste lucruri. „Îmi vin informațiile în cap. Aud o voce sau văd o imagine. Am găsit locul meu special cu cristale din pădure, când eram mic. E ca și cum l-a lăsat cineva acolo pentru mine.” Nu mai mergea nimeni în locul acela.

Părea a fi viața ideală, viața perfectă. I-am spus să meargă înainte, într-o zi importantă. Deodată a strigat: „Se distruge satul! Vine apa... râul. E prea multă apă. Satul e luat de ape. Casele și oamenii din ele, copacii și pietrele... Totul este luat de apa care vine de pe munte. Cerul s-a întunecat. A venit vremea distrugerii.” Era ziua morții sale. A fost luat și el de puhoiul apelor.

D: Ce ai simțit când s-au întâmplat toate astea? Te-a durut mult sufletește?

V: Am mers doar mai departe. M-am schimbat. Toată lumea se schimbă, în final.

D: Vrei să spui că îți sfârșești o existență și intri în alta? (Da) Unde mergi acum?

V: Plutesc. Simt că mă odihnesc. E multă lumină și am senzația de aerisire. Aștept ceva, dar nu știu sigur ce aștept.

Am condensat timpul și l-am dus înainte, ca să vedem unde a mers.

V: Mă aflu în lumea spiritului. Încă nu a venit vremea să cobor iar acolo jos. Aici e un altfel de loc. Toată lumea de aici este în spirit. Nu avem corp fizic, ca înainte. Ne facem planuri să coborâm împreună, ca un grup.

D: De ce vreți să coborâți ca grup?

V: Trebuie să mergem împreună, ca să ajutăm.

D: Este mai bine să mergeți ca grup, decât să mergeți singuri? (Da) I-ai mai cunoscut pe acești oameni înainte?

V: Da. Nu le știu numele, dar îi recunosc. Sunt vindecători și păzitori. Cu toții suntem. Mergem în diverse locuri și ajutăm oamenii, apoi revenim aici și primim altă misiune.

D: Vă spune cineva ce aveți de făcut?

V: Nu. Ne oferim ca voluntari. Uneori mergem în locuri mai dificile. Locurile și trupurile în care trebuie să lucrăm, pot fi de multe feluri.

D: De ce este mai greu acolo?

V: Pentru că suntem izolați de Colectiv. Avem foarte puțin ajutor și trebuie să ne amintim misiunea pentru care am venit. În jur sunt puțini oameni ca noi și

trebuie să ne amintim ce avem de făcut.

D: Este greu să îți amintești, când te afli în trup fizic. Nu-i așa?

V: Da. Ușa se închide în spatele nostru. Coboară voalul și este gros. Avem doar ce am adus cu noi.

D: Deci v-ați hotărât să mergeți împreună ca un grup.

V: Da. Sunt multe locuri care au nevoie de ajutor. Mergem mai întâi în locurile care se află în stare critică.

D: Ce locuri se află în stare critică?

V: Cele care sunt în pericolul de a dispărea. Trebuie să existe acolo anumiți oameni care să mențină acel loc, care să ajute populația. Noi trebuie să îi pregătim și să ne asigurăm că sunt conștienți, să ne asigurăm că se pot deschide către energia care le spune ce să audă și să simtă.

D: Oamenii de acolo nu înțeleg aceste lucruri?

V: Nu. Ei sunt deconectați. Sunt decuplați.

D: De ce sunt în pericol?

V: S-au rătăcit şi se luptă între ei şi înăuntrul lor. Ei nu mai au cunoaşterea. Au uitat de unde vin şi ce trebuie să facă. Dacă pregătim un om, dacă îi predăm învăţătura, el poate să meargă mai departe fără să îşi piardă calea şi poate să îi ajute şi pe ceilalţi. Cu cât sunt mai mulţi, cu atât este mai bine. E mult mai bine decât dacă nu facem nimic. Dar trebuie să facem asta fără a ne lăsa prinşi în problemele de zi cu zi şi în lupta de acolo.

D: E uşor să te laşi prins? (Da) Şi eşti gata să rişti?

V: Da. Cu toţii suntem gata să riscăm. Este pentru binele cel mai înalt al tuturor.

D: Unde v-aţi hotărât să coborâţi, pe Pământ?

V: Există mai multe locuri, mai multe zone care au nevoie de ajutor. Uneori ajutăm de deasupra, sub formă de energie. Plutim şi direcţionăm energia noastră, ca grup. Altă dată coborâm în formă fizică. Asta este mai greu. Este mai uşor să ajuţi din înalt, dar nu e la fel de eficient. Durează mai mult. Dacă te afli în planul fizic, poţi să ajuţi mai rapid.

D: De ce este aşa?

V: Fiindcă te afli mai aproape şi poţi direcţiona energia dintr-un loc mai apropiat. Funcţionează şi la distanţă, dar este mai intens când te afli în apropiere.

D: Vă spune cineva cum să faceţi asta?

V: Nu. Este alegerea noastră. Facem asta în grup sau la nivel individual. De obicei ne consultăm cu ceilalţi din grup.

D: Ai fost de multe ori pe Pământ?

V: Din păcate, da. Lucrurile s-au înrăutăţit aici. Lucrăm în mod repetat cu energia, pentru că aici este atâta negativitate şi densitate. E nevoie de multă energie şi de mult timp şi efort. Dar dacă este distrus Pământul, asta va avea efecte negative în multe galaxii. Acest lucru nu poate fi permis. S-ar declanşa haos şi vibraţii haotice. Lucrăm ca să calmăm situaţia şi să ţinem totul la un loc.

D: Dar nu aveţi voie să interveniţi, nu-i aşa?

V: Nu în mod direct. Ar fi mai uşor dacă am putea face asta, da. Dar nu avem permisiunea.

D: Atunci cum puteţi schimba lucrurile?

V: Lucrăm cu un om, apoi cu altul. Ei pot alege dacă vor să ajute sau să nu ajute. Să fie o lumină, să fie o forţă de vindecare. Pregătim fiecare persoană care vrea să facă asta. Întărim lumina şi scădem umbra. Aducem lumină în întuneric. Calmăm energiile negative.

D: Deci de asta v-aţi hotărât să veniţi pe Pământ, deşi nu este plăcut să fii aici.

V: Da, dar este necesar. Aici se află o ameninţare pentru atât de multe galaxii, pentru atât de multe locuri. Universul observă şi trimite energie de vindecare.

D: Aţi mers şi în alte galaxii şi le-aţi experimentat? (Da) Sunt diferite faţă de Pământ?

V: Da, în anumite feluri. Locuitorii de acolo sunt diferiţi. Energiile sunt diferite... mintea înaltă.

D: Luaţi anumite forme, când mergeţi în aceste locuri?

V: Uneori. Alteori suntem doar energie. Acolo există o atmosferă diferită, din care să creezi o formă.

D: Deci nu ştii niciodată cum va fi acolo, până nu ajungi acolo.

V: Afară doar de cazul în care ai mai fost acolo înainte.

D: Dar se pare că de fiecare dată este o aventură.

V: Da, călătorim mult și există multe feluri de a călători. Unii călătoresc încet, ca atunci când mergi cu o canoe și vâslești. Alte nave au o altă sursă de energie. Razele de energie sunt cele mai rapide și ajung până departe în galaxie – ele călătoresc în salturi, foarte repede.

D: Deci acum vă hotărâți care va fi următoarea voastră aventură, care va fi următoarea voastră misiune.

V: Următoarea misiune, da.

D: V-ați hotărât că vreți să veniți pe Pământ.

V: Nu neapărat, dar este necesar.

D: Deci nu vreți cu adevărat să faceți asta, dar simțiți că este necesar să o faceți. (Da) În regulă. Știi că vorbești printru-un corp fizic. (Da) Când te-ai hotărât să intri în acest corp?

V: Când am venit aici.

D: Aceasta este una din misiuni, una din sarcinile tale?

V: Da. Trebuie să cobori în corp fizic, pentru a lucra în planul fizic.

D: Şi te hotărăşti să cobori în acest trup, numit Virginia. (Da) Când ai intrat în trup?

V: Când era copil mic. Trupul era deja acolo.

D: Când ai intrat în el?

V: Când copilaşul a dorit să plece. S-a răzgândit.

D: Este permis aşa ceva? (Da) Deci copilul a vrut să plece. Povesteşte cum a fost. Ce s-a întâmplat?

V: Am coborât şi eram dezorientată. De ce mă aflam acolo? Ce se întâmplă? Ce alţi jucători mai participă la acest joc?

D: Dar sufletul iniţial din copil... ce s-a întâmplat cu el?

V: Copilul era în regulă. Copilul a mers înapoi în lumea spiritului. Nu vroia să se afle aici.

D: Asta se întâmplă adeseori?

V: Se întâmplă uneori. De obicei trupul fizic moare. Dar noi aveam nevoie de un mijloc prin care să venim aici. Trei, patru ani contează, când ai ceva de făcut. Era o modalitate de a economisi patru ani și asta contează, când ai muncă de făcut.

D: La vârsta aceea s-a hotărât sufletul din copil că vrea să plece? (Da) Și ți s-a permis să intri în trup?

V: Da. Am primit aprobare. Nu faci asta de unul singur. Consiliul a hotărât că este un lucru potrivit.

D: Pentru că nu este vorba de o posedare. (Nu) Așa ceva se face numai cu permisiune.

V: În urma unei înțelegeri.

D: Da. Este nevoie de un consimțământ de o înțelegere. Uneori se face așa ceva.

V: Da. E mai des decât crezi.

D: Deci nu a mai trebuit să fii un bebeluș mic, care abia învață cum să umble și să vorbească.

V: Ar fi fost o pierdere de timp.

D: Dar când intri în trup nu îţi mai aminteşti ce misiune ai, nu-i aşa?

V: Asta este adevărat. Este foarte deranjant.

D: Întotdeauna am crezut că ar fi mai uşor dacă ţi-ai aminti. (Da) De ce nu ţi se permite să îţi aminteşti?

V: Nu ar fi bine pentru mulţi oameni de aici, să îşi amintească. I-ar împiedica să experimenteze ceea ce se întâmplă aici.

D: Dar ar fi mai uşor să spui: „O, am misiunea asta. Ştiu de ce mă aflu aici şi pot să fac asta.”

V: Nu vrem ca cei din jur să ştie că aveam anumite sarcini, să ştie de unde venim şi cum am ajuns aici. Nu toată lumea e la fel de deschisă ca tine. Este un plan foarte mare. Când te afli aici eşti ca un grăunte de nisip, pe o plajă de mărimea Pământului. Asta e scara de mărime. Dar fiecare grăunte de nisip are o anumită influenţă. Nu toată lumea îşi aminteşte.

D: Nu crezi ca a venit vremea ca oamenii să înceapă să se trezească şi să îşi amintească?

V: Da, este necesar. Este singurul mod în care Pământul poate continua sa existe, dacă mai mulţi oameni îşi vor aminti. Multe suflete revin acum pe Pământ, ca să

trezească această amintire.

D: Mulți din cei care coboară acum pe Pământ nu au mai avut vieți aici, nu-i așa?

V: Asta este adevărat. Acesta este un loc dificil. Ai o misiune, dar nu îți amintești nimic. Nu este nimic familiar aici. Unii din cei veniți se recunosc unul pe altul la un anumit nivel, dar nu știu asta la nivel conștient. E nevoie de mult efort ca să te trezești și să deschizi memoria celulară. Acest lucru nu se întâmplă întotdeauna.

D: Știu că mulți ca tine care au venit să ajute, s-au descurajat atât de mult încât au vrut să plece, pentru că este prea greu.

V: Acesta este un fenomen deranjat. Să revii în lumea spiritului și să spui: „O, de ce nu am făcut ce aveam de făcut acolo? Trebuie să iau de la capăt.” Întotdeauna influențezi pe cineva dar dintr-un motiv sau altul, uneori nu realizezi atât de mult cât ai fi vrut. E mult timp pierdut să cobori în trup în copilărie. E mai bine să cobori într-un corp de adult.

Știam că nu mai trebuie să chem subconștientul, după modul în care răspundea la întrebări. Deja comunicam cu el. Mi-au spus că este în regulă ca Virginia să știe aceste lucruri. „Ea vrea să știe mai mult. Este frustrată. Are multe abilități, a petrecut foarte multe vieți ajutând. Are mari abilități de vindecare. Ar trebui să vindece câte o persoană pe rând. Pământul trebuie vindecat. Trebuie adusă energia. Oamenii trebuie să se trezească.” Apoi am întrebat despre viața trecută care ni s-a arătat.

D: Locul acela ciudat, cercul cu cristale care creşteau din pământ, ce este cu el?

V: Cristalele au fost amplasate acolo de pe o navă spaţială. Le-a lăsat acolo.

D: Asta s-a întâmplat cu mult timp în urmă? (Da) Cristalele încă se mai află acolo?

V: Da, dar sunt mai multe acum. Locul acela încă mai există, dar este acoperit. Inundaţia şi alunecările de pământ l-au acoperit. Se află acolo, dar nu este vizibil. Cristalele au energie foarte puternică.

Am făcut această sesiune ca o demonstraţie pentru un curs de hipnoză. Virginia a fost aleasă la întâmplare. Eu nu ştiu niciodată ce se va întâmpla când fac o demonstraţie la un curs şi sunt luată prin surprindere, când primesc primesc informaţii la un nivel atât de avansat. Sper că aceste informaţii au fost spre beneficiul studenţilor adunaţi în jurul patului, care observau ce se întâmplă. Acesta este încă un exemplu al unui spirit care intră în trup după ce sufletul din trup a plecat în lumea spiritului. Un Walk-in nu vrea să irosească un vehicul bun. Se economiseşte timp dacă sufletul intră în trup după ce persoana deja a crescut şi a trecut de perioada copilăriei.

***

Din însemnările mele de la un ashram din Bahamas

În luna aprilie 2007 am fost invitată să vorbească la Ashramul Shivananda din Insula Paradisului, din Bahamas. Am vorbit acolo de multe ori la Tabăra de Pregătire a Profesorilor de Yoga (Yoga Teachers' Training Retreat) şi mă bucură mult să mă aflu în prezenţa acestor oameni minunaţi. În această călătorie am luat cu mine planul acestui cărţi, ca să lucrez la el. Ştiam că voi fi izolată, fără acces la televizor, calculator şi telefon, prin urmare voi avea timp. Adunasem deja cea mai mare parte a materialului pentru această carte, dar mai rămăseseră multe întrebări fără răspuns. Stăteam pe prispa cabanei mele micuţe. sub un palmier. Priveam valurile albastre şi liniştite de pe plajă şi mă gândeam la tema despre care urma să vorbesc la templu în seara aceea, când deodată au început să îmi curgă în minte cuvinte. Oricine este scriitor, înţelege despre ce vorbesc. Am luat caietul şi am încercat să notez totul repede, înainte să dispară.

Pe măsură ce scriam la această carte şi puneam la un loc sute de piese şi informaţii disparate adunate de la mulţi oameni, începeam să întrevăd un mesaj pe care „ei" doreau ca eu să îl transmit oamenilor. Era ceva prea mare ca să vină printr-o singură persoană. Pentru ca eu să înţeleg povestea, teoria, conceptul sau cum vreţi să îi spuneţi în complexitatea sa, au trebuit să îmi transmită informaţiile bucată cu bucată, prin mulţi oameni. Eu trebuia doar să pun piesele cap la cap, ca într-un puzzle. Erau interesante luate separat, dar puse cap la cap creau un tablou uimitor. În mod cert există un plan de salvare a omenirii, un plan mai mare decât ne putem imagina.

După dezvoltarea bombei atomice şi a energiei nucleare la sfârşitul anilor 1940 şi la începutul anilor 1950, s-a lansat o chemare în univers. Acest lucru este demonstrat de influxul de OZN-uri din acea perioadă. Mi s-a spus că exploziile nucleare şi direcţia în care o lua planeta noastră au tras atenţia extratereştrilor, care au trebuit să vină să vadă ce se întâmplă pe această planetă primitivă. Ştiau că fără ajutorul lor nu am putea să facem faţă, din cauza tendinţelor noastre violente. Puteam să ne distrugem planeta iar ei nu puteau permite să se întâmple

acest lucru, pentru că ar fi produs un efect de domino care s-ar fi resimțit în tot universul, afectând alte planete și alte dimensiuni. Dar cum să oprești acest lucru, cum să controlezi fenomenul, fără să intri în conflict cu prima directivă a non intervenției?

Planeta devenea din ce în ce mai negativă, pentru că oamenii au trăit aici sute de vieți și au adunat din ce în ce mai multă karma. Oamenii nu mai făceau față, erau blocați. Nu își mai puteau rezolva propriile probleme. Nu mai lucrau pentru a stopa violența și războaiele, sau pentru a rezolva problemele ecologice de pe planetă. Atâta timp cât mergeam pe calea noastră fără să facem rău altcuiva, nu aveau de ce să intervină. Noi suntem dotați cu liberul arbitru și nu puteau decât să privească neajutorați cum ne scufundam din ce în ce mai adânc în negativitate, pentru că asta era alegerea noastră. Dar noi am inventat butonul care declanșează războiul atomic și atunci au trebuit să facă ceva. Dar nu puteau interveni într-un mod care să contrazică prima directivă a nonintervenției. Nu puteau să vină și să oprească lucrurile, pentru binele nostru.

Atunci s-a luat o hotărâre. Dacă nu ne puteau ajuta din exterior, ne puteau ajuta din interior. S-a lansat o chemare în univers, pentru ca ființele de evoluție înaltă să vină în corp fizic ca oameni și să ajute planeta. Pentru că nu au mai trăit înainte pe Pământ și nu aveau karma, aceste ființe aveau o energie pozitivă puternică și curată, direct de la Dumnezeu, direct din Sursă. Aceste ființe trebuiau să aibă mare grijă să nu se prindă în lumea noastră și să își creeze karma. Mulți voluntari aveau scuturi, care îi protejau de acest pericol real. Vroiau doar să își facă treaba, să introducă și să restabilească energia pozitivă pentru a contracara și dispersa negativitatea, apoi urmau să plece acasă. Deja am raportat în altă parte în această carte despre cele trei valuri de voluntari, pe care le-am descoperit de când studiez aceste lucruri.

Timpul este un element important. Cu cât ne apropiem mai mult de Noul Pământ, nu mai este timp să aștepți ca voluntarii să crească de la stadiul de bebeluș la stadiul de adult. Am văzut cum au intrat în trupuri de adulți, de obicei când persoana avea o experiență în apropierea morții. Nu este vorba de o

posedare. Intrarea în trup se face în urma consimţământului sufletului care pleacă şi a unei înţelegeri făcute cu acesta. Este o versiune diferită a experienţei tradiţionale Walk-in. Este o abordare foarte inteligentă. Ei sunt hotărâţi să ne salveze şi să salveze frumoasa noastră planetă „în ciuda noastră”, ca să zicem aşa. Este un mod excelent de a ocoli prima directivă. Ei nu intervin într-un mod nepermis, dacă beneficiază de cooperarea sufletelor implicate.

Pământul este o fiinţă vie, care strigă să fie salvată. Ea încearcă să se salveze de paraziţi curăţându-se prin inundaţii, cutremure şi erupţii vulcanice. Sunt strigăte de ajutor. E ca şi cum Pământul s-ar curăţa de propria karma, înainte de a se reîncarna într-o nouă existenţă, într-un mediu nou. frumos şi curat. Planeta se va recrea şi îi va lua cu ea pe cei care sunt capabili să se ajusteze la noile vibraţii şi frecvenţe, care creează o lume nouă. Lumea veche se îndreaptă spre distrugere dar nu poate fi vorba de distrugerea fizică totală a planetei, pentru că asta ar produce haos în câmpul de vibraţie al altor corpuri planetare, în dimensiuni şi în univers. Pământul a ales să se dividă în două planete, iar cei care doresc să trăiască mai departe în teamă şi violenţă, vor face asta pe vechiul Pământ. Dar se va crea şi o planetă nouă pentru cei care vor să progreseze şi să evolueze. Cele două categorii de oameni nu mai pot trăi alături pe aceeaşi planetă. Lucrurile s-au modificat prea mult. Frecvenţa de vibraţie se schimbă din ce în ce mai mult.

Totul este energie. Totul vibrează la diferite frecvenţe. Pietrele, mobila vibrează la o frecvenţă mai joasă şi mai densă. Atâta timp cât totul, cât toată lumea de pe Pământ vibrează la aceeaşi frecvenţă joasă şi înceată, lucrurile vor rămâne la fel. Trebuie ridicată frecvenţa, pentru ca Pământul să se dividă şi să intre în noua dimensiune. La fel va fi şi cu trupurile noastre de pe Pământ. Pe măsură ce ne învăţăm lecţiile din planul fizic şi facem tranziţia în altă dimensiune înaltă în lumea spiritului, nu mai trebuie să revenim la şcoala de pe Pământ. Putem progresa, pentru că am depăşit şcoala de pe Pământ. Pământul însuşi se pregăteşte să iasă din starea de status quo familiară, să progreseze şi să se ridice pe o treaptă superioară.

Dar Noul Pământ lipsit de oameni şi de viaţă în diverse forme, ar fi o casă goală.

Ar fi ca patru pereți neînsuflețiți. Trebuia să existe o cale ca oamenii să evolueze și să meargă înainte cu Pământul. Oamenii trebuie să își ridice vibrația. Acest lucru este mai ușor de spus decât de făcut, dacă luăm în considerație faptul că omenirea a fost prinsă aici eoni de timp. Apoi am înțeles. Karma pe care au avut-o oamenii (chiar și dinainte de a veni pe această planetă) va rămâne pe vechiul Pământ. Acolo va continua să existe karma. Pe Noul Pământ nu există karma.

Acești voluntari au venit din locuri unde nu există violență, ură sau teamă. Ei aduc o vibrație pozitivă pe Pământ, în aceste vremuri. E ca „efectul celei de a suta maimuțe." Dacă destui oameni vor avea o vibrație pozitivă, acest lucru va copleși și va diminua vibrația negativă. Efectul ei va scădea, datorită numărului mai mare de ființe pozitive. Odată într-o sesiune, am pus întrebări despre dezastrele recente în care au murit mii de oameni. Mii de suflete au părăsit în masă planeta. Mi s-a spus că aceștia și-au terminat munca aici și s-au oferit să plece și să lase loc pentru sufletele noi care au să vină aici. Am înțeles atunci că ei lăsau loc pentru voluntari, ca aceștia să vină pe Pământ și să aducă mai multă energie pozitivă. Putem învinge prin forța numerelor. Când se va ajunge la masa critică și suficienți oameni își vor ridica vibrația și frecvența, atunci se va naște Noul Pământ. Acesta este planul care va salva planeta. Oamenii nu cunosc la nivel conștient motivul pentru care au venit aici în aceste vremuri, dar își vor îndeplini bine rolul. Cei care încă mai sunt prinși de negativitate, vor rămâne pe vechiul Pământ pe care l-au creat. La un moment dat își vor da seama ce se petrece, dar va fi prea târziu. Nu își vor mai putea schimba frecvența de vibrație destul de repede, ca să meargă pe Noul Pământ. Este un proces gradat, altfel ar fi prea traumatic și corpul fizic nu ar putea să facă față. Când se va produce separarea, cele două planete Pământ vor merge pe căi separate: pe calea pozitivă și pe calea negativă.

Am descoperit că o mare parte din acești voluntari duc o viață liniștită și nu ies în evidență. Ei influențează lumea într-un mod subtil. În sesiunile făcute cu mulți oameni, li s-a spus că este destul să fie aici. Ei influențează oamenii prin simpla lor prezență, prin aura pe care o emit. Aura lor se unește cu aura altor ființe, fără nici un efort din partea lor. Mulți oameni primesc ajutor atunci când se află în prezența acestor ființe, sau primesc ajutor prin simpla atingere fizică. Este ceva foarte simplu și foarte profund. Nu vor exista eforturi dramatice și eroice de a

salva planeta. Acest lucru se va întâmpla prin simpla prezenţă şi atingere a unor fiinţe lipsite de egoism şi pline de iubire.

Capitolul 35

Răspunsul la chemare

Când Ana a intrat în scenă, primul lucru pe care l-a văzut au fost nişte oameni care lucrau şi construiau un turn foarte înalt, din aur. A spus că îl construiau pentru zei. L-a descris. „Seamănă cu o piramidă, dar este mai înalt şi îngust. Pe suprafaţa turnului se montează lespezi de aur ca nişte plăci de olană. Plăcile de aur aveau aproximativ 25-30 de centimetri şi erau ornamentate şi acoperite cu desene. Constructorii aveau piele aurie. Arătau ca nişte egipteni sau babilonieni. Purtau tunici mici şi albe. Erau urcaţi pe nişte schele, care le permiteau să aşeze plăcile pătrate din aur.

D: Ai spus că ei construiau acest turn pentru zei? (Da) La ce zei te referi?

A: Sunt cei care au venit din altă parte. Oamenii au aflat despre zei. Nu îi vedeau foarte des, dar li s-a spus ca aceste fiinţe aveau puterea de a construit turnul.

D: Ce scop are turnul?

A: E construit în scopul comunicării. Zeii au nevoie de acest turn.

D: Știi cine le-a spus să construiască turnul pentru zei?

A: Preoții sau cineva care are contact direct cu zeii. Cineva le-a dat planurile de construcție și au făcut oamenii să urmeze instrucțiunile.

I-am cerut să descrie cum arăta. A văzut că era un bărbat tânăr care purta sandale aurii, o robă albă scurtă și o centură de aur. Avea păr închis la culoare, cu dungi argintii. A fost șocat să descopere că pe spate avea aripi uriașe din aur. „Sunt aripile mele, dar nu are sens. Sunt foarte mari și frumoase.” Apoi a observat că avea un colier de aur în jurul gâtului, cu o nestemată albastru marin. Văd că am nestemate și pe centura de aur. Arată ca niște nestemate, dar în realitate sunt butoane de control, sunt tehnologie. Port ceva pe cap, dar nu e doar un ornament, e un fel de transmițător. Asta e funcția lui. Sunt sus pe o clădire, pe un fel de platformă ieșită în afară, vizavi de locul unde se montează plăcile de aur. Nu există nimic în jur care să obstrucționeze privirea. Supraveghez ce fac lucrătorii și raportez. Am grijă ca totul să fie exact, să fie urmate precis instrucțiunile, pentru că fiecare piesă din aur, fiecare pătrat, trebuie pus în poziția exactă și în ordinea corectă. Acest lucru este important, pentru că acest turn este un fel de generator. El lucrează cu curgerea de energie din pământ în sus. Energia iese prin vârf. În vârf se va monta un stâlp ascuțit și energia urcă în spirală până sus. Fiecare placă de aur va fi activată sau iluminată, și totul trebuie să fie făcut conform instrucțiunilor.

D: Ai spus că mai era cineva, care le spunea oamenilor ce să facă.

A: Ceilalți au fost aici o vreme, dar nu stau aici permanent. Unii din noi rămân mai multă vreme aici, ca să răspândească cunoașterea și să aducă tehnologie care va ajuta populația. Oamenii au cerut ajutor. E o tehnologie simplă, dar îi va ajuta să își transforme viața.

D: Iar tu comunici cu ei și raportezi cum progresează lucrările. (Da) De ce au nevoie de acest dispozitiv mai mare de comunicare?

A: Au nevoie de el după ce vor pleca. Unii din ei vor rămâne aici. Vor continua să țină legătura cu cei care au plecat, prin intermediul gândurilor. Vor putea comunica prin acest turn.

D: Deci informațiile și rapoartele pe care le trimiți, nu merg acasă la tine.

A: Ele merg undeva sus. Nu merg la cei care sunt acum pe planetă. Ies din capul meu și merg undeva sus.

D: Deci asta nu este casa ta.

A: Este doar un proiect la care lucrez. Nu este casa mea.

D: Tu ești unul din cei care vor rămâne aici, nu-i așa?

A: Eu doar supraveghez. Trebuie doar să supraveghez și să raportez cum progresează lucrurile aici și cum își fac treaba ceilalți.

D: Ce vei face când se termină treaba?

A: (Chicotește) Am să plec de aici. Noi am mai făcut asta și altădată.

D: Aţi mai făcut asta aici?

A: Nu. În multe alte locuri. Am venit ca grup. Unii din noi sunt foarte înalţi. Ei comunică aici cu populația. Se amestecă în rândul oamenilor şi le predau învățăturile, le dau îndrumări. Se pricep să facă asta. Le predau ceea ce este necesar. Sunt diferite criterii, pe diferite planete. Unele planete pot primi informații de o complexitate mai mare și o tehnologie mai complexă, care poate aduce mai mult echilibru.

D: Ce au crezut oamenii mai avansați, când ați venit?

A: Ei sunt recunoscători. Au fost informați despre venirea noastră. Există mai multe nivele de învățătură. Cei avansaţi sunt luaţi în altă parte, pe alte planete şi primesc acolo învățătură din domeniul științei, din domeniul imortalității spiritului, din domeniul limbilor, din domeniul minții. Apoi li se dau uneltele cu care să ajute oamenii de rând. Oamenii care vin din stele sunt priviți ca niște zei.

D: Oamenii mai avansaţi vă privesc tot ca pe niște zei?

A: Noi luăm contactul cu spiritele mai avansate și anunțăm că vom veni. Ei sunt pregătiți. Le dăm timp să se pregătească. Dar singurul mod în care pot să ne prezinte celorlalți, este să spună că vizitatorii sunt zei, pentru că oamenii nu ar înțelege realitatea.

D: Deci oriunde mergeți, pe orice planetă, trebuie să construiți dispozitive de comunicare ca acest turn.

A: Dispozitivele sunt puțin diferite între ele. Pe alte planete energiile sunt mai limpezi și există vortexuri care pot fi utilizate. Pe fiecare planetă este altfel.

D: O parte din voi vor rămâne aici ca să ajute planeta și oamenii de pe planetă?

A: Ei vor romăne o vreme. Uneori se face și o însămânțare deliberată, pentru ca oamenii din stele să poată continua să fie aici să ducă mai departe munca.

D: Cei care rămân știu cum să utilizeze dispozitivul de comunicare?

A: Cei cu care ne-am încrucișat, care au pe jumătate sângele nostru, vor ști ce să facă. Atunci când ajung la o anumită vârstă se va declanșa un program din ei și vor ști ce să facă.

D: Credeam că este ceva care se petrece automat, că dispozitivul primește în mod constant informații.

A: El primește în mod constant informații, dar există și o amplificare care poate fi acționată de către acele ființe. Dar ea durează doar atâta timp cât energia rămâne pură.

D: Ce se întâmplă dacă energia nu rămâne pură?

A: Atunci slăbește semnalul și se distorsionează prin spațiu timp. Unele locuri mențin semnalul mai multă vreme, iar învățăturile se pot transmite fără a fi distorsionate. Dar în alte locuri distorsiunile apar repede. De asta trebuie să mai rămână aici o parte din noi, care vor pleca numai atunci când simt că au stabilit o comunicare solidă.

D: Voi transmiteți informații despre modul în care grupul vostru progresează cu acest proiect?

A: Da. Trimitem rapoarte despre modul cum evoluează lucrurile, despre modul în care folosesc oamenii ceea ce le-am dăruit noi. Dacă ei păstrează darurile noastre ca pe ceva sacru și prețios, sau le pervertesc. E un fel de experiment, un fel de cercetare a formelor de viață de pe aceste planete.

D: Când pleacă instructorii, ce se întâmplă în final cu acest dispozitiv de comunicare?

A: El va funcționa o vreme pentru că folosește energia planetei, dar distorsiunile create de oameni modifică energia planetei și în final semnalul dispozitivului se va distorsiona și el. De aceea aceste locuri sunt programate să rămână sacre în mintea oamenilor. Atâta timp cât se păstrează sacralitatea, semnalul va fi transmis în continuare. Dar atunci când oamenii se murdăresc, ei încep să păteze energia a ceea ce este sacru și asta declanșează o distorsiune în timp a energiei transmisiei. Când transmisia slăbește, vor veni alții ca noi care vor implementa din nou acest proiect, într-un alt loc.

D: Dar dispozitivul inițial va rămâne aici sau se întâmplă ceva cu el?

A: El rămâne aici, dar vitalitatea energiei va dispărea în decursul timpului și treptat turnul va deveni o structură moartă. Aurul începe să se dizolve, energia lui slăbește și rămâne doar ca un schelet. E ca și cum se dizolvă pielea și rămâne doar un monument.

D: Deci dacă cineva ar vedea mai târziu această structură, nu și-ar da seama la ce a folosit ea.

A: Nu. Nu vor ști cum a arătat la început.

Asta mă face să mă gândesc la piramide și la alte monumente din antichitate. S-a spus că marea piramidă a avut odată un vârf de aur. Când energia s-a schimbat, această structură s-a convertit oare și ea într-un simplu monument din piatră, mascând astfel adevăratul scop al piramidei?

D: Deci nu ești de aici. Atunci de unde ai venit?

A: (Zâmbește) Eu vin din stele. (În șoaptă) Dintr-o planetă aurie cu mai mulți sori. În lumea noastră avem cinci sori.

D: Dar nu aveţi probleme cu radiaţiile solare?

A: Nu, pentru că ne schimbăm forma. Nu avem o formă fizică. Aceşti sori sunt plasmatici şi emană cunoaştere. Ei nu radiază căldură. Emană lumină şi cunoaştere. Cunoaşterea este lumina lor. Este o lume foarte strălucitoare.

D: Deci nu aveţi nevoie de un corp fizic, în lumea aceea?

A: Nu ai nevoie de un corp, dar poţi purta orice fel de corp doreşti, dacă ai nevoie de un corp.

D: Cum arătaţi voi în mod normal?

A: Suntem (oftează). Suntem un câmp de energie care arată oarecum ca o meduză, dar în loc de tentacule avem câmpuri de energie electrică, care sclipesc. Le folosim ca să comunicăm între noi. Unii din noi îşi păstrează această formă, dar o putem schimba. Putem lua orice formă, prin simpla intenţie. Putem fi orice şi este distractiv. Putem încerca orice formă, pentru că această cunoaştere din sori ne pune la dispoziţie mijloacele de a face asta. Aici nu există limite. Lumea noastră se schimbă mereu. Este o lume de mişcare, de aventură şi comunicare. Este o lume extraordinară.

D: Care este topografia locului?

A: Este ondulat. Uneori arată ca nişte vârfuri de munte sau ca nişte valuri, care se mişcă după frecvenţa undelor de energie. Valurile vin şi pleacă, se ridică,

cresc şi scad.

D: Aveţi copaci sau vegetaţie?

A: Doar atunci când o generăm de dragul frumuseţii şi a aspectului ei luminos. Imaginile se schimbă mereu. Nu este o lume umanoidă.

D: Atunci când plecaţi într-o misiune, vă spune cineva ce să faceţi?

A: Da, primim instrucţiuni. Ne oferim ca voluntari pentru aceste proiecte, ca să aducem cunoaşterea din sori pe diferite planete.

D: Cum călătoriţi atunnci când mergeţi pe alte planete?

A: Călătorim cu gândul.

D: Nu aveţi nevoie de o navă spaţială?

A: Nu, afară de cazul în care energia din altă lume are frecvenţe distorsionate, care ar putea să ne corupă gândurile. Atunci ne creăm nave, ca să ne protejeze şi să ne păstreze gândurile într-o stare pură. Pereţii navei sunt ca un scut care reflectă înafară distorsiunile şi ne permit să ne păstrăm integritatea, când ne aflăm în acele locuri dificile.

D: Altfel ar fi greu să vă păstraţi gândurile curate?

A: Ar fi foarte greu. Uneori atmosfera este foarte densă şi distorsionată de modul de a gândi specific unei civilizaţii. Alteori atmosfera este mai limpede, în funcţie de gradul de evoluţie al lumii în care intri.

D: Sunteţi avertizaţi despre aceste lucruri înainte să mergeţi acolo?

A: În majoritatea cazurilor ştim despre ce este vorba, dar uneori nu am cercetat suficient în prealabil o lume, şi putem fi luaţi prin surprindere.

D: Deci atunci când aţi coborât pe această planetă, vă creaţi un trup fizic. De ce a trebuit să faceţi asta?

A: Ca să fim la fel ca oamenii de pe planetă. Ei nu ar fi putut să ne vadă sau să ne audă, dacă am fi rămas în formă plasmatică. S-ar fi speriat de noi şi nu ne-ar fi înţeles, aşa încât a fost necesar să luăm o formă similară cu formele de viaţă de pe planetă, ca să putem să comunicăm cu ei şi să fim acceptaţi cât mai mult, fără a ne compromite.

D: Dar tu ai creat un corp cu aripi.

A: Îmi plac aripile. Puţini din noi au aripi. Ele sunt utile pentru a respinge frecvenţele care vin de la oameni şi pentru recepţie şi emisie. Aripile puteau

primi și translata gândurile celor care priveau spre noi. Ele sunt ca o antenă de satelit, sunt ca un fel de calculator organic, care poate primi informații și le poate citi.

D: De asta ați ales un astfel de trup. El are un rol practic, dar e și foarte frumos.

A: Da. Nu e necesar să interacționez prea mult cu alte ființe și îmi pot păstra această formă. Când mă privesc de la distanță, oamenii cred că eu sunt un fel de pasăre. Unii oameni m-au văzut de aproape, dar cei care sunt jos cred că eu sunt o pasăre mare. Asta mă protejează și îmi permite să fac ceea ce vreau, fără a fi întrerupt.

D: Deci vei rămâne aici până vei termina treaba, apoi vei reveni acasă sau vei merge în altă parte?

A: Voi rămâne aici până se termină construcția acestui turn și până când este transmisă mai departe tehnologia, într-un mod satisfăcător. Apoi voi pleca. În urma mea vor mai rămâne alții care să se ocupe de treburi, dar eu îmi voi termina misiunea aici.

I-am cerut atunci să mergem în viitor, în momentul în care și-a terminat treaba pe Pământ și trebuia să plece în altă parte. „Îți schimbi această formă sau o păstrezi?”

A: Renunț la forma asta. Nu mai am nevoie de ea. Este ca un costum.

D: Ai nevoie de o navă spațială?

A: Aici există o navă, din cauza frecvențelor din atmosferă. Pur și simplu îmi dizolv forma și mă teleportez în navă.

D: Ești singurul care pleacă sau mai pleacă și alții?

A: Mai pleacă și alții.

D: Deci mergi în altă parte. Ai primit instrucțiuni?

A: Nu știu nimic, până nu vin și ceilalți pe navă și își prezintă raportul.

D: Mergeți pe planeta cu cinci sori?

A: Alții fac asta, nu noi. Sunt alții mai sus ca noi care se întorc acasă, apoi ne transmit hotărârile care s-au luat.

D: Știi unde vei merge în continuare?

A: Mi se spune că voi merge pe Pământ.

D: Știi unde se află Pământul?

A: Pământul e în cealaltă parte a universului, departe de aici.

D: Ai mai fost acolo înainte?

A: Am mai fost acolo cu mult timp în urmă, ca să aduc învățătură pentru oameni și să reclădesc civilizația. Am rămas acolo o vreme. Am mai fost pe Pământ și la început, când au apărut primele forme de viață, când se experimenta acolo cu diferite forme de viață. Noi am însămânțat plantele și am creat vegetația, în formele ei de la început.

D: Ați experimentat ca să vedeți ce crește acolo.

A: Ne-am ocupat de zonele aride, în care am creat un strat de vegetație pentru ca acele zone să poată fi locuite de forme de viață animală. Unele locuri erau prea fierbinți și nu erau potrivite pentru apă. Au trebuit să fie mai întâi răcite și transformate, pentru ca să se poată condensa acolo atmosfera, să se creeze apa, care să ofere mediul de dezvoltare pentru diferite forme de viață.

D: Deci este nevoie de apă.

A: Da. Și de nori. Norii au fost aduși înainte să ajungem noi acolo. A fost un proiect la care au participat multe ființe, care au venit aici ca să creeze planeta

care va fi numită Pământ. Au participat la acest proiect mai multe culturi, mai multe planete și lumi care au expertiză și experiență în alte domenii, la care noi nu ne pricepem. Ne-am unit într-un efort comun, ca să creăm aceste planete noi.

D: Cine te instruiește? Cine îți spune ce să faci?

A: Există un consiliu (folosesc această denumire, deși este ceva mai sus decât un consiliu), există o comunitate formată din mai multe lumi diferite, care pot să scaneze viața din univers. Ei știu unde și când să creeze lumi pe care să fie viață, care vor avea un anumit impact în viitor asupra zonei din spațiul cosmic în care se află. Acest consiliu, acest grup de lumi poate să vadă potențialul din viitor, poate să vadă cum se formează o matrice în timp, poate vedea acum vor evolua lucrurile în viitor.

D: Dar lucrurile nu evoluează întotdeauna așa cum ați crezut, nu-i așa?

A: Da. Nu evoluează întotdeauna cum am crezut că o vor face.

D: Cred că este necesară o mare durată de timp, ca să dezvolți o planetă până în punctul în care să poate susține viața.

A: În universul în care se află Pământul, timpul este diferit față de alte lumi din alte universuri. Legile acestui Univers au creat un timp interesant, care este mai lung aici decât este timpul pentru noi. Pentru noi totul se petrece mai repede, dar în această lume durează milioane de ani (în cadrul temporal construit după legile acestui univers).

D: Potrivit gândirii umane, asta înseamnă extraordinar de mult timp. Dar oamenii voştri şi alte fiinţe ca voi pot să vină şi să plece, în diferite etape ale dezvoltării acestei planete.

A: Asta nu e în cadrul nostru temporal. Noi putem pleca şi veni. E ca şi cum ai ieşi dintr-o cameră şi ai intra în altă cameră, unde există o altă atmosferă şi un alt timp. E ca un holodeck capabil să se extindă în eoni de timp şi să progreseze, dar în camera noastră, în cadrul nostru temporal, totul durează puţin timp.

D: Deci lucrurile s-au schimbat în mod natural şi le găsiţi diferite, de fiecare dată când veniţi aici. (Da) Deci spuneai că revii pe Pământ. În ce fază din dezvoltarea culturii vei reveni? Poţi vedea ce se întâmplă pe Pământ?

A: Este mare disperare. Atmosfera este foarte poluată. Este multă durere. Atmosfera din jurul planetei țipă de durere. Sufletele strigă și cer ajutor.

D: De asta s-a cerut să reveniţi aici?

A: Mulţi din noi revenim în aceste vremuri.

D: Deci lucrurile nu au progresat aşa cum speraţi că o vor face.

A: Nu. Au existat anumite interferenţe. Au intervenit alţii în experimentul de dezvoltare al acestei planete. Au intervenit alţii interesaţi de resursele de pe planetă, care vroiau să folosească resursele şi locuitorii în scopul servirii de sine, nu pentru evoluția din planul divin. Este vorba de cei aflaţi de partea

întunericului, care nu onorează evoluţia naturală.

D: Consiliul nu a putut face nimic ca să oprească asta?

A: Există liberul arbitru. Consiliul poate doar să educe şi să informeze oamenii despre beneficiul implementării planului divin, dar nu poate face asta cu forţa, pentru că universul acordă tuturor fiinţelor libertatea de a fi aşa cum vor ele să fie şi există diferite abordări şi păreri diferite în ceea ce priveşte evoluţia.

D: Ce trebuie să faci acum, când vei reveni pe Pământ?

A: Vin multe fiinţe din multe lumi. Atmosfera planetei trebuie vindecată. Se aud strigăte de disperare. Planeta plânge şi suferă. Sunt multe lucruri care trebuie corectate.

D: În ce mod vei ajuta?

A: Acum voi pretinde că sunt unul din ei. Este necesar ca mai mulţi din noi să se răspândească printre locuitori, ca să facem ce avem de făcut. Vom lua trup uman şi nu ne vom mai izola atât de mult de oameni, de data asta.

D: Deci nu veţi arăta altfel decât ei.

A: Aşa vom putea ajuta mai mult. Nu poţi face mare lucru atunci când eşti diferit

de oameni, când există atât de multă durere, atât de multă teamă.

D: Trebuie să arăţi ca unul din ei.

A: Această abordare este mai eficientă.

D: Bine. Să mergem înainte în timp, ca să vedem ce faci. Cum devii unul din ei?

A: (Pauză) Nu îmi place asta. Mă aflu într-un trup care mă constrânge, un trup foarte dens, cu o energie grea. Nu e o energie fluidă. Trupurile sunt pline de teamă și îndoială, înscrise genetic în ele. Sunt pline de nesiguranţă, ezitare și frică. Noi trebuie să aducem energia noastră în acest corp și să ocolim programele genetice, ceea ce este o mare provocare. Distorsiunea e prea mare.

D: Când ai intrat în acest trup? Era un bebeluș?

A: Am încercat să intru în forma de bebeluș, dar nu am avut succes. Nu am avut frecvența potrivită pentru acel trup. A trebuit să îmi schimb frecvența.

D: Ți s-a distribuit un anumit bebeluș care tocmai se năștea? Cum ai ales în ce corp să cobori?

A: Se scanează istoria genetică din ADN pentru a se vedea potențialul și părinţii, dacă a existat un contact cu noi în trecut, care este înscris în gene. Dacă această

frecvenţă se mai află în părinţi, e mai uşor să cobori în trup de bebeluş.

D: Deci uneori e mai uşor să cobori în trup de bebeluş?

A: Da, dar asta depinde foarte mult de starea emoţională a mamei. Este important ca ea să nu blocheze activarea acestei gene.

D: Dar în acest caz nu ai reuşit să intri în bebeluş?

A: Nu am avut succes. Frecvenţa era prea grea. Nu am reuşit să activez frecvenţa corectă în trup şi bebeluşul a fost avortat.

D: Când ai reuşit să intri în trup?

A: Mai târziu s-a făcut o înţelegere cu un alt suflet, cu un aspect al unui suflet.

D: E vorba tot de un bebeluş?

A: Este o încarnare parţială care ajută corpul să crească, dar nu intri cu totul în corp. Corpul se pregătește în aşteptarea momentului potrivit. Nu era necesar să fiu pe deplin prezent în trup.

D: Vrei să spui că frecvenţa ta era prea puternică? (Da) Ar fi făcut rău trupului,

dacă te-ai fi apropiat mai mult de el.

A: Ar fi scurtcircuitat unele funcţii necesare din trup. Circuitele electrice, încărcăturile electrice din trup ar fi fost arse sau distorsionate şi ar fi generat disfuncţii. Trupul uman, sistemul biologic al trupului, este foarte delicat şi apar mari probleme dacă intră frecvenţe prea mari în trup, fără o pregătire prealabilă.

D: Prea multă energie. (Da) Deci ai spus că ai intrat doar parţial în trup.

A: Destul ca să îi menţin existenţa, dar nu am intrat complet în trup şi nu am participat pe deplin la funcţionarea sa.

D: Când ai intrat pe deplin sau când ai intrat atât de mult cât eşti acum în corp?

În interviul dinaintea sesiunii, Ana a menţionat o experienţă ciudată care s-a produs când se afla pe mare într-o croazieră. A spus că stătea pe balcon în salon, când a simţit cum iese din corp. Apoi a simţit că a devenit o altă persoană. S-a întrebat atunci dacă nu cumva în noaptea aceea s-a petrecut fenomenul Walk-in (Cel ce intră).

D: Te referi la corpul Anei prin care vorbeşti acum? (Da) De ce aţi ales acel moment de pe vapor?

A: Ea era ferită atunci de alte influenţe, care ar fi făcut-o să se identifice mai

mult cu trecutul. Se afla în câmpul plasmatic al oceanului şi era uşor să se facă transferul.

D: Ea a spus că a avut o senzaţie ciudată. A simţit că s-a întâmplat ceva deosebit.

A: A fost lăsată să păstreze unele amintiri, care să o ajute să înţeleagă ce s-a întâmplat.

D: Este vorba de fenomenul Walk-in?

A: Nu este fenomenul Walk-in. Nu ştiu dacă ai o denumire pentru acest fenomen.

D: Se pare că ai fost mereu alături de ea, dar nu ai intrat complet în trup. M-am exprimat bine?

A: Afirmaţia este corectă. Atunci s-a produs un transfer de conştiinţă, un transfer de identitate care a intrat în corp. Din nou precizez că datorită fragilităţii minţii şi a trupului care trebuie să funcţioneze în câmpul de pe planeta Pământ, acest lucru trebuie să se facă cu blândeţe şi treptat. Dacă transferul se face prea brusc, există pericolul unei supraîncărcări. E vorba de disperarea care apare atunci când două realităţi se suprapun. Mintea începe să vadă sufletul şi să aibă viziuni din alte realităţi, informaţii de la cei cinci sori, aduse în acest corp.

D: A spus că îi vin amintiri ca nişte flashuri (imagini de scurtă durată) şi nu

înțelege de unde vin ele.

A: E clar acest lucru. Informațiile au fost descărcate treptat, până când va veni vremea să poată accesa altă lume și altă cunoaștere.

D: Este în regulă ca ea să acceseze această cunoaștere acum? (Da) De asta i s-a permis să vină aici? (Da) Ea a spus că are senzația că se află ceva în interiorul său, care privește în afară prin ochi. E vorba de tine?

A: Da. Este conștiința din lumea de aur, din lumea celor cinci sori.

D: De asemenea simte că trimite un fel de raport înapoi undeva.

A: Așa este.

D: Tu întotdeauna trebuie să trimiți un raport. (Da) Dar aceste lucruri o derutează, îi creează confuzie.

A: Înțelegem acest lucru, dar nu am reușit să îi spunem mai mult până acum, pentru că a trebuit să se ocupă de elementele umane. Existau elemente karmice în corp, care au trebuit să fie curățate.

D: Ea simte că trebuie să facă ceva.

A: În primul rând este important ca ea să știe că are acces la această cunoaștere. În al doilea rând nu trebuie să fie deprimată. Când privesc prin ochii ei ca să trimit un raport, uneori i se spune să deschidă canalul. Alte dăți când este distrată, trebuie să preiau eu conducerea. Ea simte că mai este cineva în corp.

D: Dar acum dacă ea înțelege despre ce este vorba, va putea face față mai ușor situației. Nu-i așa? Era mai greu când nu știa despre ce este vorba.

A: Va fi foarte ușor pentru ea. De fapt îi place să participe, când trimit raportul. Va primi informațiile necesare privitoare la modul în care trebuie să acționeze, unde să meargă și cu cine să interacționeze.

D: Trebuie să facă anumite lucruri?

A: Trebuie să întâlnească anumiți oameni. A venit vremea să meargă în lume și să răspândească informațiile pe care le cunoaște. Să vorbească oamenilor.

D: Dar oamenii o vor asculta?

A: O vor asculta, atâta vreme cât vorbește din inimă. Nu îi vom da informații ciudate care să o pună în pericol. Ea se află aici ca să ajute oamenii care ascultă, pentru ca ei să înțeleagă că a venit vremea schimbării, că nu mai trebuie hrănit eterul care susține distorsiunile. El trebuie îndepărtat. Există un eter paralel care este disponibil, există o atmosferă a conștiinței paralele care este disponibilă. Există posibilitatea alegerii. Poți alege din ce câmp, din ce atmosferă să te hrănești, pentru că fiecare atmosferă are o anumită matrice de gânduri care este

vitală pentru longevitatea omenirii. Există o atmosferă care nu încurajează evoluția, dar există și o atmosferă plină de măreție. Există o cunoaștere cuantică interdimensională intergalactică, care începe să se prelingă în această lume și să o penetreze. Ea a fost mereu o călătoare și la fel este și acum pe Pământ, când se află în trup de om. Trebuie să înțeleagă puterea fricii din eter, pentru că nu poți combate frica din eter, dacă nu îi cunoști fațetele multiple.

D: Ana a spus că de mai multe ori a simțit imboldul să se sinucidă. A vrut să plece de aici.

A: Când se cablează la câmpul eteric negativ și întunecat, la câmpul eteric de frică, acesta îi închide circuitele de comunicare. Adeseori a trebuit să intervenim ca să o echilibrăm, dar uneori a fost foarte greu să ajungem la ea.

D: Ea spune că simte că aceasta nu este casa ei. Nu vrea să fie aici. Am auzit asta de la mulți oameni.

A: Există o rezistență la această frecvență. Acum ea înțelege mai multe lucruri. Înțelege că aceasta nu este frecvența naturală pentru ea. Aceasta este doar o misiune de scurtă durată. Din perspectiva noastră este de scurtă durată, dar din perspectiva cadrului vostru temporal din această realitate, este o misiune de lungă durată. Perspectiva voastră temporală e foarte înceată și greoaie.

D: Ea simte un gol în suflet, ca și cum nu ar aparține aici.

A: Conceptul de apartenență este interesant. De fapt nu există apartenență, când ești în unime. Termenul apartenență este greșit pentru că totul este una, toată cunoașterea și toată experiența. Ești conectat, ești totul. Simți nevoia de a

aparţine doar atunci când te simţi străin undeva. Atunci când ea va îşi va cunoaşte şi simţi conectarea, nu va mai fi necesar să aparţină la ceva.

Ana nu s-a căsătorit şi simţea că nu va face asta niciodată. Am cerut o explicaţie.

A: Ea se teme de capcana emoţiilor. Este important ca ea să înţeleagă că frica nu este un câmp din care să se hrănească. Când se gândeşte la căsătorie există două linii temporale, cum le spuneţi voi, există două alegeri care merg în realităţi diferite. Dacă alege câmpul mai dens, pentru ea căsătoria înseamnă moarte. Căsătoria este o capcană. E vorba de frica de a fi prins în capcană, de a-ţi ceda puterea unei matrici. Această frică a fost multă vreme o caracteristică a omenirii. Dacă alege asta, va fi copleşită de greutatea acestei alegeri. Dar celălalt câmp eteric are o energie uşoară a tovarăşiei şi a înţelegerii, cu o entitate asemenea ei. Este unul din noi, un membru din familia sa din celălalt tărâm, din celălalt plan. Va împărtăşi o iubire a spiritului. Ar trebui să se hrănească din acest câmp care are longevitate, are bucurie şi susţine scopul pentru care a venit ea aici. Este o prietenie în afara timpului cu această entitate, care a venit aici ca să o ajute. Acolo există multă bucurie, mult serviciu şi multă camaraderie. Ea are nevoie de un tovarăş de joacă. A fost o călătorie lungă şi grea pentru ea.

D: Ai vorbit despre două nivele eterice diferite. Sunt echivalentul a ceea ce noi numim Noul Pământ şi vechiul Pământ?

A: Da. Vechiul Pământ este asociat cu frica şi dezastrele. Vechiul Pământ este pe ducă. E ca o gaură neagră şi se prăbuşeşte în el însuşi. Este un loc dezolant. Este corupt. Este vechiul Pământ plin de durere. Cerul şi atmosferă eterică ţipă de durere în vechiul Pământ. Noul Pământ este modelat în parte după planeta de aur cu cinci sori, dar multe lumi au contribuit la el cu imagini, cunoaştere şi resurse. Noul Pământ este un loc protector. Este o bijuterie. Pentru Ana este uşor să acceseze această frecvenţă, pentru că a primit imagini din ea. Ea ştie că este

reală, dar nu a înțeles că această realitate se află doar la o bătaie de inimă cuantică de locul unde se află ea acum. Este bine ca ea să știe că eu sunt aici. Este bine ca ea să își amintească planeta de aur cu cinci sori și să înțeleagă progresul treptat care are loc. Ea a venit acum aici cu un scop specific de importanță vitală pentru ea – să susțină Noul Pământ, celălalt eter, eterul de lumină, să permită imaginilor de acolo să vină aici și să dizolve vechile imagini.

Capitolul 36

Călător prin lume

Când Jeannie a coborât de pe nor, s-a văzut într-o scenă de distrugere și haos. „Văd un soare, dar e portocaliu strălucitor. E acoperit de nori de rău augur. Fierbe ceva în pământ și se ridică în atmosferă.Ceva acoperă soarele. Este ceva rău. E înspăimântător. Cred că are să omoare oamenii. Inima îmi bate înnebunită în piept. E multă confuzie. Mor oameni. Pământul se despică... teamă, putere. Este un cataclism cumplit, care mi-a schimbat viața pe care o aveam.”

D: S-a întâmplat ceva foarte negativ în locul unde trăiai?

J: Da. (Pauză) Sunt atât de tristă. Oamenii au abuzat de puterea lor. Dar nu poți să preiei puterea și să abuzezi de ea. Puterea ți se dă cu împrumut. Tu doar o folosești, nu este a ta.

D: Ce anume s-a întâmplat ca să cauzeze acest cataclism?

J: Învățau cum să controleze. Cu toții învățam cum să controlăm. Comunicam cu mintea. Am învățat cum să construim și cum să ridicăm de la pământ diverse lucruri grele. Dar în scurtă vreme, oamenii au început să abuzeze de alți oameni

cu puterea lor, pentru că unii erau mai puternici decât alţii.

D: Vrei să spui ca au început să își folosească puterea minţii într-un mod negativ?

J: Da. A fost cumplit.

D: Asta a produs în final catastrofa?

J: Nu e clar, dar are de a face cu abuzul de putere care s-a prelins în subteran, s-a prelins în pământ. S-a prelins în interior și a despicat pământul.

D: Tu ai avut de a face cu asta?

J: Nu, nu. Eu mă ocupam de cercetarea ştiinţifică, de înţelegerea ştiinţifică, de ceea ce am descoperit cu mintea noastră și predam cunoașterea oamenilor. Nu am abuzat niciodată de acest dar.

D: Ai fi putut face ceva ca să oprești lucrurile?

J: Nu. Erau prea mulţi care acționau greșit. Am stat și am privit. Nu puteam face altceva. Ei nu au putut să controleze ce s-a întâmplat. S-au speriat foarte tare și au început să țipe. Au venit la mine și mi-au spus: „Oprește distrugerea! Oprește ce se întâmplă! Poți să ne ajuți?”

D: Puteai să îi ajuți în acel punct?

J: Nu, era mult prea târziu. Mi-am dat seama ce se va întâmpla și am încercat să le atrag atenția, dar ei nu au vrut să mă asculte. Se simțeau mari și tari. Aveam multă durere în inimă. (Pauză) Așa ceva nu ar fi trebuit să se întâmple. Sunt confuză, pentru că mă aflam acolo când s-a dezlănțuit haosul. Dar văd că privesc totul de sus. Plutesc deasupra și privesc.

D: Unde te aflai când s-a întâmplat catastrofa?

J: M-am urcat în navă și am fugit. Ne-am dat seama că se va petrece asta, că mergeau într-o direcție greșită. Noi am mers acolo ca să îi învățăm cum să își folosească mintea într-un scop bun, dar au devenit atât de ahtiați de putere încât s-au auto-distrus. Noi am construit o navă în secret, ca să putem fugi cu ea la nevoie. Trebuia să îi salvăm pe cei care nu abuzau de puterea lor.

D: Cu ce energie funcționa nava?

J: O mișcam cu mintea. Acolo nu era casa mea, am fost trimisă acolo ca să aduc învățătură. Nu știu cum am ajuns acolo. Știu doar cum am plecat. O! M-am proiectat când am venit. M-am proiectat acolo. Dar pentru că lucrurile au degenerat, am construit această navă ca să pot pleca de acolo.

D: Nu puteai să te proiectezi afară din situația aceea?

J: Nu, pentru că trebuia să merg în altă parte pe planetă. Asta fac eu. Aduc cunoaștere în viața oamenilor, pentru ca ei să își îmbunătățească viața.

D: Dar în acest caz, ei nu au vrut să asculte.

J: Nu. A fost o misiune ratată. A trebuit să construiesc nava. Eu mă puteam proiecta în altă parte, dar ceilalți nu puteau. Existau și oameni foarte buni, care nu au abuzat de puterea lor nou descoperită.

D: Aveai un corp fizic, când te aflai acolo?

J: Da, dar este diferit. Este înalt și subțire. Este un corp, dar nu este un corp. E mai degrabă un câmp electromagnetic.

D: Era diferit de corpul altor oameni de acolo?

J: Da. Trebuia să fiu diferit, altfel nu m-aș fi putut proiecta acolo.

D: Ei te percepeau ca fiind diferit sau ciudat?

J: Nu. Am luat înfățișarea lor. Știu cum să fac asta. Am făcut asta de multe ori. Altfel nu poți să faci oamenii să te asculte. Nu pot să îi ajuți, dacă se tem de tine. Am încercat să îi ajut, dar ei nu au vrut să asculte. Asta m-a întristat foarte tare.

D: Dar i-ai luat la bord pe cei care meritau să fie salvaţi? I-ai dus în siguranţă undeva?

J: I-am inclus în misiunea mea. Am plecat în altă parte, ca să aducem învăţătură. I-am luat pe aceşti oameni cu mine, pentru că aveau o inimă bună.

D: Apoi ce s-a întâmplat? Spuneai că te afli undeva sus și privești ce se întâmplă dedesubt.

J: A fost îngrozitor. Vedeam praf roşu peste tot, care a acoperit soarele. S-a ridicat până la noi, până în locul unde stăteam noi suspendaţi.

D: Ce altceva ai mai văzut dedesubt?

J: Vedeam cum se prăvale totul într-o gaură, ca o gogoașă care se prăbușește din afară în centru. Planeta s-a prăbușit în ea însăși.

D: Asta este ciudat, nu-i așa?

J: Nu. Când o misiune eşuează astfel, planeta face implozie.

D: Apoi ce s-a întâmplat?

L: Am făcut un plan de durată, referitor la învăţăturile pe care trebuia să le predau altor fiinţe. E vorba de nişte creaturi. Eu aveam o formă de câmp electromagnetic, pe care îl puteam schimba ca să arăt la fel ca ele. Nu ştiu unde am învăţat să fac asta. Am făcut asta întotdeauna. Dar este ceva destul de delicat. Încerc să nu fiu văzut când mă transform, pentru că oamenii ar crede că sunt ciudat.

D: S-ar speria dacă ar şti.

J: Da, pentru că numai anumiţi oameni pot să facă asta. Cred că au venit din altă parte, ca mine. Cred că toţi am învăţat asta în tinereţe. Nu ştiu sigur. Ştiu doar că este înspăimântător să înveţi de la cineva care este atât de diferit, de aceea încerc să arăt ca ei.

D: Asta are sens. Dar când te întorci de unde ai venit, cum arată corpul tău acolo?

J: În mod normal este roşu. Vai de mine! Mi se pare ciudat chiar şi mie. Am o culoare roşu strălucitor. Sunt foarte mare. Nu este o insectă. Este un corp cu formă regulată, dar are nişte excrescenţe. Uau! Pare a fi o lăcustă. E greu de explicat. E un aspect ciudat. Culoarea e ciudată.

D: Pe planeta ta este nevoie să îţi schimbi forma?

J: O! Putem fi ce vrem. Putem să le jucăm şotii celor din jur. Cu toţii putem să facem asta.

D: Apoi ți s-a spus să mergi să ajuți oamenii?

J: Mi s-a dat misiunea de a călători în timp, în diferite universuri. Mi-au spus că voi fi plecat multă vreme, pentru că trebuie să ajut oamenii să devină mai buni.

D: Pare a fi o misiune mare.

J: Da. Am fost destul de surprinsă că mi s-a dat această misiune. Deci eu călătoresc din loc în loc și când ajung într-un loc nou iau forma locuitorilor de acolo, ca să mă pot amesteca printre ei. Fiecare loc este altfel.

D: Deci acum te afli pe navă și ai plecat de pe planeta aceea. Unde mergi în continuare?

J: Merg pe o planetă cu oameni galbeni. Este un loc nou, unde nu am mai fost. Deci acum iau o formă galbenă ca piciorul cocoșului.

D: (Am râs) Dar oamenii pe care i-ai luat cu tine? Ei ce au făcut?

J: Erau necăjiți pentru că deși le-am arătat cum să își modifice forma, încă nu reușeau să facă asta. Așa încât au rămas pe navă. Le-am spus că am să merg înainte și am să îi aștept. „Puteți face asta, v-am arătat cum se face.” Ies și ei de pe navă, dar au făcut ceva greșit. Sunt mici și galbeni, dar sunt mult prea scunzi. Trebuie să îi duc înapoi pe navă. S-au micșorat atât de mult încât parcă au intrat

la apă. Nici nu știam că te poți micșora atât de mult.

D: (Am râs) Oamenii galbeni ca piciorul cocoşului, cum arată?

J: Sunt mari, cu capete netede şi braţe foarte lungi. Am mai văzut astfel de oameni înainte, dar nu erau galbeni. Aşa încât le-am spus tovarăşilor mei să se urce pe navă şi să se transforme iar. Va trebui să stau cu ei până când ajung la mărimea corectă. Trebuie să arătăm la fel ca fiinţele de pe planetă, să nu fim diferiţi.

D: Aţi reuşit într-un final?

J: Da, au ajuns la mărimea corectă.

D: Veţi rămâne aici o vreme?

J: Am obosit să educ oamenii. Ceva nu este în regulă cu acest proces de învăţare. Ceva nu merge cum trebuie şi nu înţeleg despre ce este vorba. Unii oameni înţeleg ce le transmit, dar alţii vor doar să adune putere. Situaţia începe să semene cu cea de pe planeta roşie.

D: Ca pe planeta care a explodat?

J: Da. Îmi adun oamenii şi vom pleca de aici. Nu va fi o altă misiune ratată. Vom

căuta un loc unde să fim bine primiți, unde oamenii sunt deștepți și înțeleg ceea ce vrem noi să le transmitem. Nu vreau să se întâmple din nou o catastrofă. Nu asta mi s-a spus să fac. Nu este corect să abuzezi de putere. Puterea este un dar.

D: Deci îți aduni tovarășii și pleci în altă parte.

J: Suntem pe navă. Deja s-a închis ușa. Suntem gata să plecăm. Tovarășii mei stau în picioare, derutați. Dar nu îmi pasă. Nu vreau să se repete dezastrul de pe cealaltă planetă.

D: Deci nu vei încerca să ajuți oamenii galbeni?

J: Nu au decât să facă ce vor. Nu voi sta aici ca să văd cum se repetă tragedia. Trebuie să facem lucrurile mai bine, mai corect. Trebuie să facem lucrurile altfel.

D: Deci acum veți merge în altă parte?

J: Da. Dar nava se comportă ciudat. Vibrează prea tare.

D: Ați decolat deja?

J: Da. Sunt puțin îngrijorat. Nu ar trebui să vibreze așa. Poate că a intrat praf în ea sau i-a făcut cineva ceva. Aș putea să mă proiectez în afară, dar nu pot să iau oamenii de pe navă cu mine.

D: Crezi că a sabotat cineva nava?

J: Nu știu. Tovarășii mei erau destul de supărați că plecăm așa subit. Le-am spus să îmi urmeze ordinele. „Faceți ce vă spun, sau o încurcați.”

D: Să mergem înainte în timp și să vedem ce s-a întâmplat. Nava a continuat să vibreze sau ce s-a întâmplat?

J: (În șoaptă) Sunt în întuneric. Este întuneric.

D: Ce s-a întâmplat cu nava?

J: Nu știu. Sunt singură. Nu sunt în navă. Sunt singură.

D: Poți să afli ce s-a întâmplat. S-a întâmplat ceva cu nava?

J: Nava s-a defectat și a explodat. A trebuit să mă proiectez în afară, înainte să se dezintegreze. Ceilalți nu știau cum să facă asta și au trebuit să rămână pe navă. Acum sunt singur. Nu pot să revin, fiindcă este o altă misiune ratată.

D: Așa crezi că este?

J: Da. Dacă nu poţi să salvezi oamenii, ţi-ai ratat misiunea.

D: Ce vei face acum?

J: Cred că voi rămâne o vremea aici. Este liniște. Am să mă odihnesc. Sunt foarte obosită.

D: Îţi spune cineva să faci ceva?

J: Nu. Când am plecat de acasă știam că voi fi singură. Cumva am știut asta de la început. Am știut că poate trece multă vreme până când voi primi ajutor. Aşa era misiunea asta.

D: Deci acum vrei să te odihnești. Poţi să faci asta aici?

J: Da. Plutesc. Aici e călduț și plăcut. Este un univers nou, fără responsabilităţi. Ameţesc când mă odihnesc. Nu am mai făcut asta de multă vreme.

D: Vrei să mergem înainte în timp și să vedem ce se întâmplă cu tine?

J: Am rămas acolo mulţi ani, pentru că aveam nevoie de odihnă. Aveam nevoie să îmi încarc bateriile. Apoi am decis că a venit vremea să predau iar cunoașterea. Poate că de data asta voi avea o nouă perspectivă despre modul în care poţi să înalţi vibrația din minţile oamenilor.

D: Unde vei face asta?

J: Trebuie să îmi creez o direcţie şi să mă proiectez acolo. Voi avea mare putere, dacă fac asta. Vreau să merg într-o peşteră unde se află informaţii, care au fost plasate acolo pentru mine. Acolo s-a pus un mesaj pentru mine, înainte să pornesc în misiune.

D: Cine a pus mesajul acolo?

J: O mare inteligenţă. Este în regulă. Am ajuns acolo. Este uşor să te mişti, dacă ştii cum să te proiectezi. Ar fi mult mai uşor, dacă toată lumea ar putea să facă asta. Văd peştera. E puţină apă şi totul e gri. Nu sunt multe forme de viaţă aici.

D: Poţi să ajuţi oamenii de acolo?

J: Nu. Am venit în peşteră pentru informaţiile de aici.

D: Ştii unde să cauţi în peşteră?

J: Da. Cred că informaţiile sunt în tavan. Este întuneric. Trebuie să simt ce este înăuntru. (Pauză) E pe o latură, nu este în tavan. Luminez puţin podeaua. Acum văd nişte simboluri, nişte puncte şi linii. Lucruri familiare, uşor de citit. Dar mă surprinde informaţia. E vorba de arborele vieţii.

D: Ce înseamnă asta?

J: Are legătură cu modul în care ar trebui să trăim. E un mod nou de a face lucrurile. Poate că este cheia pentru eşecurile pe care le-am avut. Cred că asta e. Trebuie să studiez mai atent.

D: Poţi să înţelegi simbolurile?

J: Da, dar nu am mai întâlnit această abordare. Simbolurile ajung până în tavan. Este un concept nou, o cale nouă. Mă întreb de ce trebuie să facem lucrurile în acest mod nou? E derutant. Trebuie să învăţ o cale nouă şi nu sunt sigur de mine. Cumva această inteligenţă superioară îmi transmite acest lucru, dar nu am pe nimeni cu care să vorbesc despre asta şi nu ştiu dacă această cale nouă este bună. Simt că să obosesc iar.

D: De ce crezi asta?

J: Mă întreb cât va dura să învăţăm această cale nouă. Oare vom descoperi că nici această cale nu este bună? Fac asta de mii de ani. Simt că mă prăbuşesc, că mă scufund.

D: Înţelegi calea nouă?

J: Da, dar este diferită.

D: Este pozitivă?

J: Da, dacă ai destui oameni inteligenţi în jurul tău.

D: Deci nu o poţi face singur, trebuie să fie mai multe fiinţe?

J: Aşa cred. Oricum păstrarea cunoaşterii, răspândirea învăţăturii se face prin mulţi oameni. Am obosit. Mă oboseşte să lupt mereu să fac lucrurile să fie mai bine, pentru ca oamenii să interpreteze apoi totul greşit şi să abuzeze de putere. Simt că mă prăbuşesc. Am nevoie să mă odihnesc. Era o cale nouă şi am fost entuziasmată să citesc despre ea, dar nu sunt sigură că am înţeles totul cum trebuie. În loc să învăţăm oamenii, va trebui să le schimbăm structura.

D: Ce vrei să spui?

J: Vom intra în corpul lor în celule şi le vom rearanja, le vom reconecta. E ca şi cum am face totul de la început. Nu cred că este o gândire bună. (Oftează) Sunt atât de obosit. Probabil că este o cale mai bună, dar nu ştiu dacă este o cale corectă. Oare avem dreptul să intrăm şi să schimbăm fiinţa din interior? Apoi le vom preda ceea ce am încercat să îi învăţăm la început, când au abuzat de putere. După cum văd eu lucrurile, e vorba de a preda cunoaşte sau de a schimba structura fiinţei. Dar nu văd ce ce nu le-am schimbat structura de la început, pentru ca apoi să le predăm cunoaşterea. Facem totul pe dos.

D: Poate că a trebuit mai întâi să experimentaţi, ca să vedeţi ce se va petrece. Poate că de asta s-a adus acum o nou abordare a lucrurilor. Dar nu voi faceţi

regulile, nu-i așa?

J: Nu, nu le fac eu. Eu doar le implementez.

D: De ce trebuie să schimbați structura ființelor? Te-ai proiectat în alt loc?

J: Nu știu de ce. Când mă proiectez acum, se simte diferit. Este o energie în valuri. Văd cum se mișcă valuri de energie și eu înaintez prin ele. Nu le-am mai văzut înainte. Simt că m-am schimbat. Energia este mai densă. E ca și cum aș umbla. Înaintez prin aer văd și văd cum energia să dă la o parte când trec.

D: Să mergem înainte în timp. Unde mergi de data asta?

J: O, Dumnezeule! M-au trimis în cea mai înceată energie posibil. Nu știam că voi ajunge aici. Oamenii ăștia au nevoie de foarte mult ajutor. Energia este foarte înceată și ei nu știu mare lucru. Dumnezeule, nu-mi vine să cred că am ajuns aici.

D: Cum îi vei învăța pe acești oameni?

J: Nu știu. Trebuie să îmi cobor nivelul foarte mult, ca să pot să comunic cu ei. Nu știu dacă pot să ajung acolo. Trebuie să cobor foarte mult. Trebuie să pot vorbi la nivelul lor, altfel nu au să mă audă.

D: Va trebui să îți creezi un alt corp, sau cum vei face asta?

J: Am creat un alt corp, care se mișcă foarte încet.

D: Cum arată corpul pe care l-ai creat?

J: Arată că cel pe care îl am acum.

D: Te referi la persoana numită Jeannie?

J: Da. Ea e foarte frustrată din cauza asta, pot să îți spun.

D: Dar nu te-ai născut aici ca bebeluș?

J: Nu, nu cred. Pur și simplu am devenit această femeie.

D: Corpul ei nu s-a dezvoltat din stadiul de bebeluș?

J: Nu înțeleg partea cu bebelușul. Eu am devenit această femeie așa cum am devenit și alte ființe, oriunde am fost.

D: Noi credem că un om pornește de la stadiul de bebeluș, de la stadiul de făt care se dezvoltă în pântecul mamei, apoi sufletul intră în trup când se naște bebelușul.

J: Asta nu este corect. Nu, nu, nu, nu. Sufletul este un câmp electromagnetic și sufletul intră în trup când vrea.

D: Da. Dar asta nu se întâmplă la naștere, când bebelușul iese din pântecul mamei?

J: Poate că da, dar nu am văzut să se întâmple așa. Știu doar că de această dată am luat forma acestei femei. Este un trup încet... O, Doamne!

D: Când ai intrat în trup, se afla în el un alt corp de energie electromagnetică?

J: Am făcut cum fac întotdeauna.

D: Exista în corp o forță de viață?

J: Eu eram forța de viață!

D: Și te-ai hotărât să fii această femeie.

J: Da. Ea nu are nici o idee despre asta şi ca să spun adevărul, nici eu nu sunt foarte încântată. Este un loc dificil în care să te afli şi să îi înveţi pe cei din jur. Se mişcă atât de încet, vorbesc încet şi se îndoiesc de fiecare vorbă pe care o aud.

D: Cum trebuie să îi înveţi, ca să schimbi lucrurile?

J: Prin puterea exemplului. Pentru Dumnezeu, nu ştiu de ce am venit în această misiune. Nu am nici o idee. Nu îmi place foarte mult.

D: Este o misiune importantă, pentru că aceşti oameni au nevoie de ajutor, nu-i aşa?

J: O, da! E foarte derutant. Ei sunt energie, dar se mişcă atât de încet.

D: Dar această femeie numită Jeannie a avut o copilărie apoi a crescut, s-a căsătorit şi acum are copii. Ai fost aici când s-au întâmplat toate astea?

J: Nu, am sărit peste partea asta. (Râde) E mult prea încet, iar eu mă grăbesc. Ea lucrează bine cu oamenii şi învaţă repede, dar trebuie să accelerăm procesul, fiindcă nu avem mult timp. Trebuie să atingem mulţi oameni şi să îi influenţăm.

D: E prea încet să lucrezi unu la unu, nu-i aşa?

J: Da, așa este. I-am spus în repetate rânduri că ar trebui să iasă lume și să vorbească la grupuri mari de oameni. Ea poate să facă asta dar din cauză că energia este atât de înceată, nu crede că are mare lucru de spus. Îi spun mereu? „Trebuie să faci asta!” Trebuie să mergem mai departe. I-am dat această abilitate. Ea poate să facă multe lucruri. Ea știe asta. Face tot ce îi spun eu să facă, dar energia înceată e foarte confuză și o oprește.

Jeannie lucrează cu Reiki și energia de vindecare. Am întrebat această entitate dacă poate să explice unele lucruri ciudate care s-au întâmplat când Jeannie își făcea munca de vindecare. În timp ce lucra pe oameni, în cameră au apărut sfere de lumină de diferite mărimi.

J: Sunt doar câmpuri electromagnetice. Cu toții suntem câmpuri electromagnetice. Putem fi fragmente de energie sau putem fi în trup, sau putem arăta ca niște lăcuste. Totul este energie și aceste energii se află aici pentru a facilita și accelera procesul de vindecare pe care insistă să îl facă. Munca sa este foarte bună.

D: Deci acele energii au venit ca să ajute?

J: Da. Ele sunt mai mult de la ea, dar ea crede că sunt ale clientului. Am lăsat-o să creadă ce vrea, pentru că e destul de încăpățânată.

D: Vrei să spui că sunt bucăți din energia sa care s-au separat de ea? (Da) Cum poate să folosească această energie suplimentară?

J: Ar trebui să învețe să adune energia și să o reunească. Cu multă vreme în urmă când mă proiectam astfel de locuri, aveam toate energia mea. Eram întreagă. Puteam cumva să fac asta. Dar ea nu știe cum să facă asta, cum să organizeze energia și să o pună la un loc. Trebuie să o adune aici (în zona plexului solar). Când vede sferele de lumină, trebuie să adune energia și să o sufle în plexul solar. Așa ar trebui să facă. Așa aș face eu. Trebuie să facă asta încet.

Jeannie a văzut de mai multe ori figuri geometrice hexagonale strălucitoare, pe care le-a fotografiat. Vroia să știe mai mult despre ele.

J: Ele îi extind mintea. Ea știe că aceste figuri înseamnă ceva. Sunt mesaje. Ar trebui să le recunoască. Sunt ca cele din peșteră. Dacă le recunoaște, ar vedea că sunt concepte despre arborele vieții. Dacă le-ar înțelege, s-ar putea transporta oriunde vrea și nu ar mai trebui să rămână în această energie înceată. Nu știu cum suportă așa ceva.

D: Ăsta e singurul lucru pe care îl cunoaștem noi oamenii. Asta e problema noastră. Ai spus că vrei ca ea să înțeleagă aceste hexagoane.

J: Face parte din procesul de vindecare. Este o modalitate avansată de vindecare. Dacă ea citește simbolurile, va ști cum să facă vindecarea cu mai mult efect. Va mări efectul vindecării și asta îi va permite să se miște. Va putea pleca, dacă vrea.

D: Dar dacă ea învață să călătorească atât de repede, oamenii se vor mira.

J: O, da! Ca de obicei, nu le-ar plăcea să vadă ceva care este altfel decât s-au obișnuit. Lucrez cu ea în fiecare noapte și încerc să o învăț, pentru că atunci când se odihnește, mă ascultă. A primit instrucțiuni care să o îndrume în munca sa și instrucțiuni despre cum să călătorească, așa cum făceam eu. Pentru că va veni o vreme când aceste informații vor fi necesare. Vrem ca ea să fie capabilă să se transforme și să iasă de aici. Este necesar să poată pleca, dacă vrea. Ea deține informații valoroase. Când va vedea aceste simboluri, informațiile îi vor intra în minte și vor fi absorbite. În timpul nopții ea face asta în mod automat, fără să gândească. Ar trebui să practice mai multe călătoria. Să plece și să revină, să revină și să plece. A ajuns la margine. Nu își dă seama că poate să revină acasă. Ea știe că poate merge într-un sens. Eu îi tot spun: „Poți reveni oricând. Poți să ieși și să revii." Ea vede în mod conștient deschiderea către următoarea dimensiune. Eu îi spun: „Jeannie, poți să treci pragul și apoi poți să te întorci." Ea trebuie să aibă încredere că poate să pășească peste prag, apoi să revină aici. Ea știe că poate să treacă dincolo, dar nu am reușit să o conving că poate reveni.

D: Ea face asta noaptea când doarme?

J: Da. Este frustrată pentru că începe să se simtă așa cum m-am simțit și eu când mi-am ratat misiunea, pentru că oamenii au abuzat de putere. Nu își dă drumul. Nu știu de ce, pentru că totul este acolo în ea. Noi i-am dat totul. Ea este foarte, foarte puternică. Dar se teme că oamenii vor observa că este diferită. Trebuie să facem lucrurile să progreseze. Energia a stagnat prea mult timp. Este vorba de ridicarea frecvențelor de vibrație. Cu cât contribuim mai mult la nivel colectiv, cu atât afectăm mai mult frecvența de vibrație și o proiectăm în atmosferă. I-am ridicat frecvența acum două luni și aproape că a răsturnat masa de masaj, atât de tare îi vibra corpul. M-a făcut să râd. Nu îi voi mai ridica frecvențele atât de mult, pentru că a fost prea mult și era cât pe ce să cadă de pe masa de masaj. A trebuit să o împing înapoi pe masă.

D: (Am râs) Trebuie să facă asta când doarme sau meditează?

J: Nu. Ea are abilitatea să stea așezată și să facă asta pur și simplu. Dar tot amână la nesfârșit. Nu ar fi trebuit să coboare în această energie. Oamenii își vor da seama că de fapt ei fac parte din forța lui Dumnezeu. Atunci când oamenii vor deveni lumina care sunt în conștiența lor, ei își vor dezasambla moleculele. Ei nu au de ce să își asambleze moleculele într-o forma fizică densă și grea. Odată ce ți-ai dezasamblat corpul fizic, reasamblarea lui înseamnă că trebuie să revii în planul fizic, dar un corp atât de greoi nu funcționează cu adevărat.

Nu a mai fost necesar să explorăm viețile trecute pentru că ar fi fost vorba de Jeannie, nu de entitatea care se afla acum în trup. Aceste vieți s-au petrecut înainte să coboare în trup entitatea cu care am vorbit. Aceste vieți au fost trăite de o altă parte din ea. „Da. Noi ne trăim toate viețile în mod simultan, chiar acum.”

***

CĂLĂTORIE PE PĂMÂNT

Într-un curs de hipnoză din anul 2007, am întâlnit un alt exemplu de energie neobișnuită. Întotdeauna mă întreb ce cred studenții, când vin astfel de informații. Studenții se adună în jurul patului pe care stă întinsă persoana cu care se face demonstrația. Ei se așteaptă să observe o regresie într-o viață trecută normală. Dar au văzut că acest fel de terapie nu este niciodată plictisitoare și întotdeauna poți avea o surpriză. Ceea ce era inedit și neașteptat, devine normal.

Francis s-a văzut așezată pe o plajă pe malul oceanului. Era noapte și luna ca o seceră se reflecta în apă. Știa că în jur sunt copaci, dar era prea întuneric ca să îi vadă. S-a uitat la corpul său și a văzut că era o femeie care purta o rochie galbenă, din voaluri. Avea păr roșu care îi atârna pe umeri, cu flori în el. Purta un colier din pietre verzi. Când am întrebat dacă este tânără sau bătrână, mi-a dat dat un răspuns ciudat. „Sunt altfel decât știi. Pare a fi un corp tânăr, dar simt că este foarte bătrân. Arăt ca la 20 de ani, dar sunt mult mai bătrână. Am aproximativ 100 de ani sau chiar mai mult. Dar sunt preocupată de ceva. Mă gândesc la ceva.” Făcea parte dintr-un grup de oameni care își aveau locuințele răspândite printre copaci. O parte din oamenii din grup erau foarte înalți, dar ea era micuță. Acesta era locul său favorit unde venea să stea noaptea, pe malul mării.

Deodată a anunțat: „Tocmai am văzut ceva care sclipește. Mă apropii de apă și îmi văd reflecția în valuri. Ceva sclipește la spatele meu. (Râde) Sunt aripi.” Nu știam cu ce fel de ființă vorbesc, dar am continuat să pun întrebări. A spus că mai erau și alții micuți ca ea, care aveau ceva strălucitor pe spate. Locuințele erau de diferite mărimi și erau făcute din materiale găsite în natură: pietre, bucăți de copac și iarbă. Am întrebat dacă avea o familie. „Da, toți sunt familia mea, pentru că toți suntem la fel. Aș putea spune că suntem cu toții o familie, deși locuiesc singură.” Am întrebat dacă aveau cupluri gen soț și soție. „Nu. Este greu de explicat. Există părinți și trăim într-o comunitate. Există părinți și familie, dar trăiesc cu toții la un loc. Cu toții facem parte unul din altul. Grupul meu este un grup de surori, un grup de femei. Există și o energie care ne îndrumă. Avem un mod de viață special – ascultăm copacii și pietrele.”

D: Acest grup trăiește izolat?

F: Eu nu mă simt izolată.

D: Mă întreb dacă intrați în contact cu alte grupuri.

F: O, da. Fiecare grup este diferit. Sunt diferite... triburi nu este un cuvânt potrivit.

D: Cred că este mai potrivit cuvântul grup.

F: Aceste cuvinte nu sunt chiar corecte.

D: Ce face grupul vostru?

F: Avem grijă de diferite lucruri. Îmi vine în minte că suntem gardieni.

D: De ce anume aveți grijă?

F: De tot ce există în jur, de oamenii, ființele și energiile care există aici.

D: Pare a fi o sarcină enormă.

F: Nu. Nu sunt mulți oameni care fac asta.

D: Pare a fi o viață bună. Îți place aici?

F: Da, îmi place. Aici este casa mea. Dar simt un fel de tristețe. Am fost întrebată dacă vreau să plec. Au venit la mine un bărbat și o femeie și m-au întrebat dacă vreau să plec. Trebuiesc adunate informații, iar mie îmi place să adun informații, de asta m-au întrebat.

D: Dar nu poți să faci asta de acolo unde te afli?

F: Pot să rămân aici și să continui ceea ce fac acum, dar există mai multe informații care trebuiesc adunate pentru binele colectivului, pentru oamenii care vor beneficia de ele.

D: Unde vrei să pleci?

F: Nu știu încă. Ei vor să mă hotărăsc ce vreau să fac.

D: Ce simți în privința asta? Spuneai că te gândești la asta.

F: De asta am venit pe malul oceanului, pentru că simt că alegerea se face în interiorul meu. Există o parte din mine, care știe ce trebuie să fac. Există o parte din mine care se află departe de casă, pe altă planetă. Nu este în apropiere, este pe altă planetă. Asta mă întristează. Dacă voi pleca de aici, despărțirea va dura foarte multă vreme.

D: Crezi că este important să faci asta?

F: O, da. Altfel nu mi-ar fi cerut să plec.

D: De ce credeai că este important să mergi acolo și să aduni informații?

F: E pentru creștere și conectare, pentru ca să cunoaștem mai mult.

Am dus-o înainte în timp, ca să văd ce a hotărât să facă.

F: M-am hotărât să plec.

D: Deși va fi greu. (Da) Și cum vei face asta? Ți-au explicat?

F: Încerc să găsesc cuvintele potrivite. Există un mod avansat de a face așa ceva. Nu este moartea, dar implică o separare de trup. Există cineva care și-a petrecut toată viața citind stelele și adunând informații. Există acolo o femeie care înțelege despre separare. Despre separarea sufletului de trupul în care mă aflu acum.

D: Ce se întâmplă cu trupul, dacă te separi de el?

F: Există o altă parte... (Își căuta cuvintele) Există o altă parte din mine care se

pare că va intra în trup cât timp voi lipsi. Ceva conectat la mine. Trupul va continua să trăiască şi va primi o nouă înţelegere.

D: Deci trupul va continua să trăiască şi te vei separa de el? (Da) Ce se întâmplă când te separi de el?

F: Asta se va face afară, într-o încăpere fără acoperiş, sub cerul liber. Este un om acolo, care înţelege stelele şi mă va îndruma să trec printr-un tunel, printr-un fel de pasaj. Voi fi instruită acolo şi mi se va spune unde să merg şi ce să fac.

D: Atunci nu vei fi singură, când vei face călătoria. Cum arată tunelul?

F: E ca o extensie în timp. Îmi extind conştiinţa prin timp şi i permite sufletului să călătorească prin tunel. Omul acela deja a făcut asta. A învăţat această tehnică, cu mulţi ani în urmă. Înainte să mi se spună să călătoresc. S-a planificat totul în detaliu. Eu voi pleca prima.

D: Va fi o activitate de pionierat. (Da) Ce se întâmplă când te duce acolo? Cum faci asta?

F: Ne întindem amândoi pe o piatră. Simt mirosul florilor, al plantelor şi al pietrelor din jur. E un parfum care ajută la separarea sufletului din trup. Simt cum mă ridic din corp. El mă ţine de mână. E ciudat să spun că am o mână când nu mai sunt în trup, dar există între noi o conectare ca şi cum ne-am atinge. Intru în spaţiul-timp pe care l-a creat el şi călătorim repede prin timp, printr-un tunel circular. Văd multe lumini colorate. Apoi ne oprim.

D: Unde ați ajuns?

F: Tunelul se oprește într-o încăpere mare și frumoasă. Văd o clădire din marmură, piatră și cristale. Stăm în fața ușii și ne uitam înăuntru. Suntem așteptați. Îmi vor spune unde să merg, dar mai întâi îmi mulțumesc că am venit. Ei înțeleg cât de greu mi-a fost să plec de acasă.

D: Ți se oferă posibilitatea alegerii sau îți spun direct ce să faci?

F: Există posibilitatea alegerii, dar trebuie să merg într-un anumit loc. Ei mă trimit pe Pământ. Mă trimit foarte departe.

D: Ți-au arătat cum va fi acolo?

F: Nu văd cum va fi. Îmi arată doar câteva elemente. Îmi spun că va fi prea mult, că va fi foarte greu. Îmi va veni foarte greu să adun informații. Simt o mare iubire pentru ei și ei și simt și marea lor iubire pentru mine.

D: Deci ai încredere în decizia lor?

F: Da, am încredere. Se face o înțelegere, un contract. Vor fi alături de mine și mă vor susține mereu, cât timp mă voi afla acolo. Dar voi întâmpina multe greutăți, înainte să mă întorc aici.

D: Ce crezi despre asta?

F: (E copleșită de emoții) Am emoții amestecate. (Începe să plângă) Deja îmi este dor de casă, dar simt cu putere că trebuie să servesc. Știu că merg într-un loc unde este mare nevoie de ajutor. Prezența mea acolo va avea o mare valoare.

D: Deci se cade de acord că vei aduna informații?

F: Ei îmi spun că e mai mult decât atât. Este vorba despre armonie, despre echilibru, reconectare și trezirea conștiinței. Este vorba să îmi aduc conștiința mea, esența mea acolo unde merg.

D: Să condensăm timpul și să vedem unde ai mers.

F: Destinația mea este Pământul. Aici am făcut doar o escală. Aici se adună mai mulți oameni, care vor merge mai departe. Bărbatul care m-a adus aici își ia rămas bun și îmi oferă un dar înainte de a pleca. (E copleșită de emoții) Este o lumină mică și rotundă. El îmi spune: „Această lumină îți va arăta mereu calea către casă.”

D: Deci nu te vei rătăci niciodată. Întotdeauna va exista calea către casă. Asta este frumos. Deci pleci pe Pământ?

F: Încă nu. Mai există o perioadă de așteptare, o perioadă de pregătire. Se adună mai mulți oameni. Vom merge împreună. Acum pot să văd Pământul. Devin conștientă de mai multe nivele dimensiunionale. Nivelul la care simt că mă

aflu... Numărul care îmi vine în minte este 7. Se face un plan privind modul în care vom aduna informaţii... cum vom face asta. Am fost selectaţi pe baza locului de unde provenim, pentru că asta implică anumite abilităţi, anumite daruri. La nivel colectiv, noi suntem o energie foarte echilibrată.

D: Deci totul a fost plănuit dinainte. Unde mergeți? Ce vedeți?

F: Am să mă nasc pe Pământ, într-un loc foarte diferit de cel cu care m-am obișnuit. E greu să explic. Este o energie diferită. Este mai grea. Se simte a fi mai densă. Acolo de unde vin există procesul naşterii, dar este altfel decât pe Pământ. (E copleşită de emoţii) Nu e ca aici. Văd că am doi părinţi, care au aşteptat foarte multă vreme să aibă un copil.

D: Intri în corp după ce s-a născut bebeluşul sau înainte să se nască?

F: Înainte să mă întrebi, am văzut că eram în spaţiul lor (nu în trup) şi observam ce se întâmplă. Adunam informaţii despre părinţi şi despre motivele pentru care au ales să mă primească. Dacă nu aş fi avut această pregătire, procesul naşterii ar fi un şoc prea mare pentru mine.

Deci a ajuns pe Pământ şi era gata să îşi facă treaba. Descrierea părinţilor nu semăna cu viaţa sa prezentă, în care era Francis. Nu vedeam ce sens ar avea să continui cu viaţa aceea, aşa încât am chemat subconştientul şi i-am cerut explicaţii. ”De ce ai ales să ne arăţi această viaţă neobişnuită?”

F: Ea trebuia să îşi amintească de unde vine şi cine este. Aceea era casa sa.

Acum e gata să își amintească. A așteptat asta multă vreme. E gata să încheie ciclul. E gata să se întoarcă acolo. Asta este ultima sa viață pe Pământ.

D: Nașterea pe care a văzut-o nu era în acest trup în care este Francis, nu-i așa?

F: Nu. Aceea era prima viață în care a venit pe Pământ. Între timp a trăit aici sute de vieți.

D: Și crezi că a venit vremea să încheie acest ciclu?

F: Da. Există un punct culminant al înțelegerii. Este o aducere la un loc a tot ce a experimentat, ca să înțeleagă de ce a venit aici și ce a trebuit să facă.

Francis a avut o viață grea dar subconștientul i-a spus că în comparație cu alte vieți pe care le-a trăit, această viață este ușoară. Ea a avut multe probleme de relaționare cu semenii.

D: Ea experimentează în prezent o relație de iubire și ură.

F: Este interesant că spune asta. Acesta este marele paradox în ceea ce privește experimentarea relațiilor. Ea și-a dat seama recent că iubirea și ura au aceeași vibrație.

D: Așa este?

F: Da. Bineînțeles că nu este aceeași energie, dar intensitatea vibrației este asemănătoare. Este ușor să iubești pe cineva atât de profund, dar rana și durerea transformă această energie în ură și resentimente, în energii diferite bazate pe teamă. Amândouă sunt emoții foarte puternice. Inima este centrul emoțional, așa cum creierul este centrul de gândire din trup. Inima este centrul emoțiilor din trup și din viața persoanei. Toate emoțiile trec prin inimă, așa cum gândurile trec prin creier.

Restul sesiunii s-a centrat pe întrebările personale ale lui Francis. Se pare că am întâlnit acum un alt fel de energie neobișnuită, trimisă pe Pământ. Era o energie care nu venise recent pe Pământ, care a experimentat multe vieți și a întâmpinat multe greutăți. Se pare că nu venea direct de la Sursă, ca alte energii. Venea dintr-un loc frumos și pașnic, unde oamenii trăiau foarte mult timp. Era oare un spirit al naturii din regnul naiadelor? E greu de spus. Dar era o viață normală pe planeta unde se afla. I s-a cerut să vină împreună cu alții ca ea, pentru a ajuta Pământul. Era nevoie de energia sa și ea a acceptat să facă această călătorie. Se pare că nu va mai rămâne pe planeta noastră ca să meargă mai departe cu Noul Pământ, pentru că și-a încheiat misiunea. Aceasta era ultima sa viață pe Pământ. A făcut ceea ce trebuia să facă și a venit vremea să se întoarcă acasă, în locul frumos de unde provenea. A spus că la început a fost foarte tristă, când i s-a spus că va lipsi de acolo foarte multă vreme.

Se pare că descopăr un caleidoscop de suflete și energii, care au venit să experimenteze viața pe această planetă dificilă. La începutul muncii mele lucrurile păreau destul de simple, dar acum descopăr că nu există limite pentru varietatea de spirite care pot veni în trup uman. Aceste spirite au venit dintr-o varietate de locuri ciudate și neobișnuite, dar păreau a avea un singur țel – să ajute oamenii de pe Pământ și să împiedice planeta noastră să se autodistrugă. Ei

au venit mânați de iubire și grijă. Trebuie să revenim cu toții la acest țel simplu pe care l-am îmbrățișat când am venit aici, înainte să ne fie șterse amintirile.

Capitolul 37

Energia de vindecare vorbește

Este ciudat cum ne prindem atât de mult în realitatea cotidiană şi în lumea noastră măruntă, încât nu mai putem concepte posibilitatea existenței altor lumi şi a altor realităţi, care sfidează imaginația. Ele se află la o depărtare atât de mare de sistemul nostru de credințe, încât trebuie să ne reformatăm mintea, ca să le putem înțelege. Dar oricât ar fi ele de greu de înțeles, mi s-a spus că nu putem primi niciodată toate explicațiile, pentru că unele informații ar fi otravă, mai degrabă decât medicament. Mintea noastră ar fi copleşită complet şi nu ar mai putea funcţiona, pentru că nu avem concepte pe care să ne putem baza. Mi s-a spus că problema nu este creierul, ci mintea noastră. Oricât de ciudate şi de incredibile ar fi aceste sesiuni de hipnoză, ele ating doar suprafața realității la care încercăm să le relaționăm, pentru că nu aveam în vocabularul nostru cuvinte care să descrie acea realitate. Persoana care vorbeşte în sesiune face tot ce poate pentru a relata ceva care este total străin pentru mintea sa. Acesta este motivul pentru care eu cer să fie folosite comparații şi analogii. Dar mi s-a spus că şi acestea sunt incomplete şi nu pot să transmită adevărat înțelesul al unei amintiri sau al unei experiențe. De aceea vă rog ca atunci când citiți această carte să suspendați realitatea în care trăiți şi să intrați în lumea unde visele sunt adevărate şi unde realitatea cotidiană este doar un vis. Probabil că aceasta este singura cale prin care putem înțelege oarecum ceea ce se încearcă a se relata, aşa încât o vreme ar fi bine să suspendați realitatea din jur şi mintea rațională, atunci când călătoriți în lumea necunoscutului şi a inexplicabilului.

Patricia a intrat într-o scenă de o frumusețe ciudată. A văzut un peisaj în culori iridescente care sclipeau ca mercurul. Culorile se mişcau din una în alta, cu nuanțe roz, albăstrui şi verzi. Cerul sclipea albastru cu alb. Cerul şi solul se

uneau. I-am cerut să își privească trupul și a fost surprinsă să constate că arăta ca o minge de zăpadă. „Sunt o minge mare și strălucitoare, care fluctuează și se mișcă în spațiu. Nu este solidă. Își schimbă mărimea și forma. Are formă de glob, dar nu este un glob. Se mișcă precum marea sau apa. E luminoasă și sclipește în nuanțe argintii. E ușoară ca un fulg. Este frumoasă.” Apoi a fost copleșită de emoții. „Îmi vine să plâng. Sunt acasă! (Oftat adânc) E bine să fii aici.” Am auzit asta de atâtea ori încât a ajuns să fie norma, mai degrabă decât ceva neobișnuit.

D: Ești plecată de multă vreme de aici?

P: (Încă e copleșită de emoții) De cumplit de multă vreme.

D: De ce ai plecat, dacă era atât de bine aici?

P: A trebuit să plec în altă parte.

Încă mai încercam să aflu unde se afla și ce era. Nu existau clădiri, pentru că nu erau necesare. Nu trebuia să consume nimic. „Absorb hrana în trup fără nici un efort. Face parte din atmosferă. Aici nu sunt nevoi și nu există lupta pentru existență. Aici suntem fericiți. Și-a dat seama că mai erau și alții ca ea în jur. Văd o formă care se mișcă. E frumoasă și sclipește. Își schimbă forma când respiră. Pulsează. Aici totul se petrece de la sine și ușor. Nu există luptă aici.”

D: Locul acesta și corpul tău sunt de natură fizică?

P: Nu sunt solide ca trupul uman. Au substanță dar nu au o formă solidă. E multă mișcare, de parcă moleculele ar pluti libere și ar crea o formă în aer. Ele iau cu ușurință orice formă, în funcție de preferință.

D: Dar e ceva diferit de un spirit? Asta încercam eu să stabilesc.

P: Aș spune că da. Are o formă rotundă, care se ondulează și se mișcă. Putem să ne unim între noi și apoi să ne despărțim. Așa comunicăm. E un mod de comunicare diferit. Ne modelăm ca lutul. Ai liberul arbitru. Poți să faci ce vrei, oricum vrei. Toată lumea experimentează.

D: Există anumite anumite lucruri pe care trebuie să le faceți?

P: E mai degrabă un loc de odihnă. E un loc unde vii ca să te refaci, înainte să pleci iar în lume. Nu trebuie să faci nimic, doar exiști.

D: Ai avut o existență fizică înainte să vii aici?

P: Înainte să vin aici am fost în altă parte, unde am ajutat pe cineva. Când merg undeva, iau forma care e necesară acolo. Dar aici mă simt atât de bine, mă simt atât de liberă.

D: Când te afli într-o formă fizică e diferit, nu-i așa?

P: Da, e foarte restrictiv, foarte limitativ. E greu să rămâi într-o formă. Aici unde sunt acum pot fi orice vreau, pot experimenta ce vreau. Apoi pot să iau o formă, pot să am un trup, dar e atât de restrictiv. Nu ai multă libertate de mișcare. Nu ai multă libertate. Dar aici sunt acasă.

D: Deci când te afli acolo, nu trebuie să faci nimic.

P: Noi facem lucruri, dar nu e obligatoriu. Nu trebuie să facem ceva. Toată lumea lucrează împreună ca un singur corp, dar suntem mai mult energie decât corp. Este un loc foarte plăcut.

D: Ce faceți când sunteți acolo?

P: Explorăm.

D: Unde explorați?

P: Aici unde suntem. Putem ieși afară în mici excursii, dar revenim aici. Aici suntem acasă, nu pe Pământ. Pe Pământ doar explorăm.

D: Unde mergeți în aceste excursii scurte?

P: Mergem peste tot unde este lumină, în alte corpuri de lumină. Explorăm universul, fără restricții.

D: Ai spus că de asemenea creați?

P: Da. Putem să ne facem casa să arate oricum vrem. Facem asta pe baza experienţelor noastre de când am călătorit cu treabă, ca să ajutăm. Facem asta ca să ne distrăm. Există și muzică.

D: Vrei să spui că voi vă creaţi un mediu înconjurător?

P: Da. Putem crea orice culoare, din orice material. Dar în general vorbind, preferăm doar să existăm. Aici este și muzică. Sunt multe culori dulci pastelate, care se ondulează. Nu e nimic țipător.

D: De unde vine muzica?

P: Provine din mișcarea corpului nostru. E ca un acordeon care se strânge și se întinde, sau ca niște foale care creează sunete. Aud și clopote.

D: Pare a fi un loc frumos. Înțeleg de ce îți place să te afli acolo. Dar ai spus că uneori trebuie să mergi și în altă parte.

P: E bucuria noastră să facem asta, dar este și treaba noastră. Noi nu alegem să rămânem aici mereu, pentru că există lucruri pe care le putem face ca să ajutăm.

D: Vă spune cineva ce să faceți și unde să mergeți?

P: Nu. Când ne unim la un loc, se ia o decizie de grup. Energiile se unesc şi se ia o hotărâre. Unde să mergem, ce să facem.

D: Lucraţi împreună?

P: Nu numaidecât. Nu. Dar întregul îl ajută pe fiecare din noi să facă ce este mai bine pentru toți.

D: Atunci într-un final, trebuie să mergeţi undeva ca să ajutați?

P: Nu există „trebuie”. Nu trebuie să mergem, dar simțim că avem o responsabilitate de a merge în alte locuri, ca să ridicăm energia în locurile care au nevoie de ajutor.

D: Locurile unde energia este prea joasă sau densă...

P: Da. Pământul este un astfel de loc.

D: Ai mai fost acolo înainte?

P: De multe ori. Energia este foarte densă, dar mergem și creăm buzunare de

energie. Ridicăm frecvența, prin simpla noastră prezență acolo.

D: Trebuie să vă aflați într-un trup fizic când sunteți acolo?

P: Putem face asta, dacă este necesar. Putem lua o formă de om sau de animal dar putem exista și sub formă de aer.

D: Deci dacă simțiți nevoia să mergeți și să ridicați energia într-o zonă, mergeți acolo?

P. Mergem acolo, da.

D: Ai spus că voi creați buzunare de energie. (Da) Cum faceți asta?

P: La fel ca foalele despre care îți vorbeam. Intrăm și ieșim din această formă de energie, ca o pulsație ritmică. Asta ridică vibrația.

D: Deci deveniți o parte din energie, când lucrați cu ea.

P: Eu sunt energia.

D: Când intri în energia mai densă?

P: Eu rămân energia. Pot să rămân ca acasă, dacă aleg. Dacă asta servește scopul mai bine. Sau pot să intru într-o formă sau un trup de animal sau într-un copac. Fac ceea ce servește mai bine scopul de a ridica energia și de a risipi densitatea.

D: Asta este mai ușor de făcut atunci când te afli într-o formă?

P: Este mai greu. Există restricția formei. Pentru că energia este mare, fiind produsă de această pulsație înăuntru și în afară fără restricțiile formei, apoi faci totul la o scară mai joasă.

D: Atunci de ce alegeți să intrați într-o formă?

P: E o întrebare bună, pentru că este mai dificil. Dar cred că așa este mai ușor să acționezi într-o anumită zonă, dacă te afli într-o formă. Oamenii nu ne recunosc ca atare ca formă, doar unii ne recunosc energia. E mai ușor să iei o formă atunci când cobori într-un loc dens, în oameni denși. Ei pot să primească mai ușor energia. Dar este atât de lipicioasă, de groasă și de densă. Când nu ești în trup, când ești doar formă, energia agită lucrurile și creează mișcare. Asta e foarte important. Dar este mai ușor pentru oameni să accepte energia, atunci când luăm o formă.

D: Și puteți comunica mai ușor cu planul fizic.

P: Este mai ușor pentru ei, este mai greu pentru mine.

D: Trebuie să intrați în formă de bebeluș?

P: Nu. Eu pot intra în orice formă care există și o pot folosi.

D: Este permis așa ceva?

P: Eu cer permisiunea.

D: Așa mă gândeam și eu, pentru că poate se existe deja un spirit în...

P: Nu este un spirit. Este energie.

D: Este diferită de un spirit?

P: Este diferită. Dar cer permisiunea, pentru că energia schimbă lucrurile.

D: Deci nu este o invazie.

P: O, nu. În nici un caz,

D: Ceri permisiunea de la spiritul care ocupă trupul?

P: Da. E vorba de a face spiritul conștient de faptul că vrem să venim și nu vrem să facem nici un rău. Spiritul și energia fac o înțelegere. Sunt conștienți unul de celălalt și este în regulă. E ca atunci când ți se permite să intri în casa cuiva. Ei vor spune: „Poftește înăuntru și servește un pahar cu apă, dacă vrei.” Este în regulă. Se face un fel de înțelegere. E un semn de curtoazie să bați la ușă și să spui: „Sunt aici.”

D: Deci nu rămâneți în trup.

P: Nu. E ceva temporar. E doar un mijloc de a aduce energie, de a ajuta persoana sau situația, după caz.

D: Persoana fizică trebuie să ceară asta, pentru ca să se petreacă acest lucru?

P: Nu. Dar dacă se creează o anumită situație și un anumit mediu, este util să venim. Nu trebuie să fie o alegere conștientă.

D: Ei simt ceva când se întâmplă asta?

P: Cred că da. O ușurință a spiritului. E o experiență înălțătoare. Persoana are o energie deosebită, care îi permite să facă ceva deosebit.

D: E ca o încărcătură suplimentară de energie? (Da) Deci sunt conștienți că se petrece ceva, dar nu știu exact ce este. Ai simțit vreodată nevoia să devii un corp

fizic?

P: Nu. Noi venim şi plecăm. Nu rămânem permanent în corp. Suntem aici doar ca să ajutăm când este nevoie de ajutor.

D: Ai avut vreodată o existență ca spirit? Încerc să stabilesc diferența.

P: Eu sunt un corp spiritual, eu sunt un spirit de lumină. Vrei să spui dacă am fost într-un anumit loc şi am trăit acolo ca un spirit într-un corp fizic?

D: Da, într-un corp fizic. (Pauză lungă, de parcă s-ar fi gândit la un răspuns) Sau ai avut întotdeauna această formă din energie?

P: Da. Cred că este adevărat, pare a fi familiar.

Oare cu ce vorbeam eu, dacă nu era spiritul care ocupa trupul Patriciei? Ce era această entitate?

D: Deci ai ajutat în toate existențele tale. (Da) Ai mers în alte trupuri care aveau nevoie de ajutor și le-ai ridicat energia.

P: Pot fi trupuri din lumea animalelor sau a plantelor, sau poate fi o zonă

întreagă, un spațiu întreg. O întreagă secțiune care include oameni, animale și plante.

D: Deci te poți extinde?

P: Absolut, da. Noi nu avem restricții.

D: Deci nu trebuie să te restricționezi rămânând într-un corp tot timpul. (Nu) Doar intri și ieși. Asta este interesant. Nu știam că există acest tip de ființe. Întotdeauna mă gândeam doar la spirite.

P: Noi existăm, dar nu e treaba noastră să ajutăm spiritul. Spiritul își face treaba sa, noi facem treaba noastră. (Râde) Suntem foarte conștienți de existența spiritului, foarte conștienți.

D: Dar spiritul trebuie să rămână în corp. Rămâne prins acolo, ca să spunem așa.

P: Da, e o sarcină pe care și-o sumă.

D: Spiritele au sarcina de a rămâne în corp toată viața.

P: Da, așa e înțelegerea.

D: Dar tu poţi să intri şi să pleci.

P: Da. Este posibil ca spiritul să ne ceară ajutorul când persoana sau trupul fizic are nevoie de ajutor.

D: Oamenii pot fi foarte complicaţi.

P: Da, ei îşi complică viaţa.

D: Spiritul cunoaşte mai multe lucruri despre nevoile trupului. (Da) Cred că voi nu vă implicaţi în acest domeniu.

P: Eu nu trebuie să rămân în preajmă prea mult. (Râde) Eu sunt un reparator fericit.

A spus că putea lucra nu numai cu un om care avea nevoie de ajutor. Putea lucra cu zone întinse. Am presupus că multe din aceste zone, mai ales de pe Pământ, aveau o energie foarte negativă și grea.

P: Noi mergem în multe astfel de zone. E foarte greu, dar o facem. E greu din cauza energiei extrem de dense și haotice.

D: Dar pe voi nu vă deranjează asta atât de mult. Nu vă lăsați prins în asta.

P: Nu, pe mine nu mă impactează asta. Eu știu foarte bine de ce mă aflu aici. E greu pentru zonele respective, din cauza haosului și a densității de acolo, a vibrației joase. De asta este o provocare. Dar trebuie să facem asta.

D: Nu te poți prinde sau rătăci în energia asta.

P: Eu nu m-am prins. Nu cred că se poate întâmpla așa ceva, pentru că avem alte îndatoriri... ca să zicem așa. Nu putem fi absorbiți de această energie. Noi nu operăm așa, nu. Mulți din noi au fost chemați acolo.

D: Știi că vorbești printr-un trup fizic acum? (Pauză) Ești conștientă de acest lucru?

P: Cred că sunt conștientă... acum.

D: Dar mai înainte nu erai conștientă.

P: Nu m-am gândit la asta.

D: Pentru că așa comunicăm noi.

P: Înțeleg. E în regulă. Eu credeam că noi doar vorbim. (Chicotește)

D: Dar acum eşti conştientă că tu comunici prin acest corp fizic. (Da) Este în regulă, nu-i așa? (Da) Eu am multă curiozitate: Îmi place să pun întrebări.

P: Și noi avem multă curiozitate.

D: De ce ai ales să îmi vorbești acum prin această persoană?

P: (Pauză lungă) Această persoană este conştientă la un anumit nivel de aceste lucruri. Această persoană utilizează această energie.

D: Pentru ce utilizează ea energia?

P: O folosește în munca sa de vindecare. O folosește pentru a lucra cu ea.

D: Ea are o intenție potrivită?

P: O, da, da. Are cele mai nobile intenții. Pentru că noi am putea fi folosiți și în alt mod.

D: Cineva ar putea să folosească această energie într-un mod negativ?

P: Dar atunci noi nu am fi disponibili. Eu nu pot fi folosită în acel mod.

D: Dar oamenii pot folosi energie negativă?

P: O, da. Ei pot folosi energie negativă, dar noi nu suntem energie negativă. Noi nu putem fi folosiţi în acest fel.

D: Ar trebui să folosească altfel de energie, ca să facă ce vor ei?

P: Da. Se fac lucruri negative. Energia negativă este foarte puternică. Ei nu sunt de partea luminii. Dar noi risipim energia negativă, noi risipim tiparele negative, când intrăm în ele. Noi afectăm energia haotică și o corectăm, o schimbăm.

D: Motivul pentru care vorbești prin acest trup este ca ea să știe că aceasta este energia pe care o folosește la vindecare?

P: Da. Ar fi bine ca ea să știe asta. Să știe că poate conta pe noi, că suntem gata să ajutăm.

D: Deci dacă cineva dorește să lucreze cu energia pentru vindecare şi are intenţii înalte...

P: (Mă întrerupe) Noi vom fi acolo. Suntem disponibili, da. Intenţia este totul.

D: Aceşti oameni ştiu că există o energie, dar se pare că are şi o personalitate.

P: Ei pot să ştie că există energia, dar nu ştiu cum să o direcţioneze, cum să o folosească în avantajul lor. Dar noi suntem aici.

D: Aveţi anumite sfaturi privitoare la utilizarea energiei?

P: Persoana trebuie să fie deschisă şi să aibă intenţii înalte. Trebuie să ceară energie din sursa cea mai înaltă. Există multe feluri de energie. Toate sunt disponibile.

D: Tu eşti din sursa cea mai înaltă?

P: Da. Dar nu avem un nume.

D: Deci trebuie să ceară energie din sursa cea mai înaltă.

P: Da, iar noi vom răspunde la această cerere. Apoi pot direcţiona energia acolo unde este nevoie. Noi suntem disponibili. Mulţi oameni încep să îşi dea seama de acest fapt. Ei încep să acceseze această energie.

D: Voi puteţi fi chemaţi ca să creaţi lucruri pozitive?

P: Noi creăm o frecvenţă, creăm posibilităţi, dar nu creăm forme. Noi doar facilităm, dacă ăsta este cuvântul potrivit. Facilităm energia pentru a fi folosită.

D: Întotdeauna le-am spus oamenilor că îşi pot crea realitatea. Ei pot crea orice vor în viaţă, pentru că mintea este puternică. (Da) Deci energia voastră este disponibilă, dacă vor să o folosească într-un mod corect.

P: Aşa este. Intenţiile lor trebuie să fie sută la sută bune şi onorabile.

D: Dacă nu au astfel de intenţii, nu veţi lucra cu ei.

P: În nici un caz. Noi nu putem fi folosiţi decât pentru bine. Dar asta nu înseamnă că nu putem fi prezenţi şi într-un spaţiu care nu este bun. Rolul nostru este de a transmuta energia haotică şi negativă de acolo, de a o transforma în energie pozitivă de frecvenţă înaltă.

D: O, asta e minunat. Mie îmi place să ajut oamenii să se ajute singuri, dar întotdeauna cred că lucrează de fapt cu altcineva.

P: Tu lucrezi cu noi.

D: Sunteți atrași aici când oamenii intră în starea de transă?

P: (Mă întrerupe) Asta e doar o parte din fenomen. Ne atrage intenția omului de a utiliza această energie.

Am început apoi să pun o parte din întrebările pregătite de Patricia, care vroia să știe care este scopul său în viață. Atunci s-a petrecut un fenomen ciudat, care a dovedit încă odată că această partea a minții (sau energie) care vorbea prin clienta mea, era complet separată de corpul fizic. Când a început să vorbească despre scopul ei în viață, entitatea a făcut o pauză și a spus: „Această ființă umană scoate lacrimi din ochi.” Patricia plângea, copleșită de emoții. Entitatea observa acest lucru, în mod obiectiv. Am încercat să îi explic că Patricia simțea anumite emoții și era în regulă. Patricia a continuat să plângă încet, iar entitatea a spus: „Este copleșitor. Sentimente! Emoții!” Era evident că entitatea nu era obișnuită să experimenteze așa ceva și emoțiile o deranjau. I-am dat sugestii hipnotice să se îndepărteze de emoții și să permită trupului să plângă. I-am dat indicații să continue comunicarea, în timp ce trupul își vedea de plâns. I-am reamintit că poate să intre și să iasă din trup și nu trebuie să rămână până la sfârșit. A oftat adânc de mai multe ori, apoi cât ai pocni din degete, emoțiile au dispărut și entitatea a preluat controlul. Ieșise din emoții. A fost uimitor să fiu martoră la așa ceva. Am văzut cum entitatea a experimentat ceva total nefamiliar pentru ea, dar a reușit să preia controlul situației. După aceea i-a explicat Patriciei care este scopul său în viață.

P: Corpul va continua să folosească această energie, în orice situație în care este prezentă această persoană. Energia va avea un efect de liniștire și un impact puternic asupra oricărei persoane și în orice spațiu în care se va afla acest trup. Este greu pentru acest trup să susțină energia, care este foarte puternică. Ea va avea intenția activă de a vindeca oamenii și locurile din jur. Este posibil să fie necesare anumite ajustări. Cred că trupul fizic a suportat un anumit stres ca să susțină această energie, de aceea se teme de ea.

Am sugerat că ar fi mai bine ca Patricia să nu mai folosească o vreme energia.

P: Asta ar fi înțelept, da. Noi spunem că ne dezvoltăm treptat în corp, dar corpul se dezvoltă în noi, ca să zicem așa. (Râde) Dacă va fi în preajma cuiva bolnav, prezența sa va avea efect. Va ridica pur și simplu frecvența. Va ajuta persoana să își ridice frecvența, doar fiind acolo. E ca o bucățică de lămâie scăpată în apă. Ea transformă apa. Așa va fi. Dar pentru moment ar fi mai bine ca trupul său fizic să se echilibreze și să se vindece. Cu cât starea trupului va fi mai bună, cu atât va putea primi mai bine această energie. Acest lucru se va întâmpla în mod cert. Dar trupul are nevoie să își revină. Acest trup nu a știut cum să folosească energia pentru propria sa vindecare. A folosit-o pentru alți oameni. Acest trup trebuie să învețe cum să se ajusteze ca să susțină această energie, pentru că a cerut acest lucru. Este o energie foarte mare.

I-am cerut apoi energiei să vindă trupul Patriciei și să îndepărteze starea de disconfort fizic, de care s-a plâns ea înaintea sesiunii. „Vreau să înțelegi acest lucru. Energia nu face asta numaidecât. Ea aduce frecvența de vindecare. Se poate face orice. Se poate repara orice. Treaba noastră este să oferim energia, pentru ca altcineva să o folosească.” Era confuză. A spus că ea crede că trebuie invocat altcineva care să o folosească. Știam că se referea la subconștient, pentru că de obicei lucrez cu el ca să facă vindecarea. Când i-am spus asta, a fost de acord. „Da. Asta e. Da, da. Noi oferim doar materialul brut cu care să se facă reparațiile. Da, da. Subconștientul poate face asta.” A fost de acord că ar fi bine să chem subconștientul ca să facă vindecarea și a subliniat că se află mereu acolo și este disponibilă pentru a fi folosită oricând (cu intenția corectă). Am chemat subconștientul. Patricia a oftat adânc atunci când energia puternică a plecat. Am văzut cum s-a făcut schimbul, când a venit subconștientul. A fost o transformare ușor de observat. Apoi am rugat subconștientul să explice ce s-a întâmplat când a vorbit energia prin Patricia.

P: Energia este în ea. Energia este o parte din ea. Trebuie să fie conştientă de acest lucru.

Vocea care vorbea acum avea mai multă siguranţă de sine şi autoritate decât energia cealaltă, care avea doar o mare putere. „Ea trebuie să fie conştientă de imensitatea energiei și de disponibilitatea energiei.”

D: Mi s-a părut interesant că energia nu înțelegea emoțiile.

P: Nu, nu le înțelege. (Chicotește)

D: A fost bine pentru ea să aibă această experiență.

P: Cred că da.

Apoi cu ajutorul energiei, subconştientul (vindecătorul) a trecut la treabă şi a început să repare genunchii Patriciei. Doctorii doreau să opereze şi să înlocuiască rotula, dar subconştientul a insistat (aşa cum face întotdeauna) că nu trebuie să se întâmple aşa ceva. „Mutăm oasele. Ajustăm apropierea dintre ele. Există multă uzură în oase. Cartilagiul trebuie recreat. Este necesar să reformăm şi să reformatăm încheieturile. Vindecarea se va termina peste aproximativ o lună, dar cea mai mare parte din vindecare va dura doar două zile. Va observa o

mare diferenţă. Cartilajul va fi reconstruit şi va amortiza greutatea. Va putea să umble fără probleme. Va fi iar sănătoasă.” Subconştientul a mai spus că schimbarea se va vedea pe radiografie, la examenul medical.

În continuare subconştientul a lucrat pe spinarea Patriciei, pentru că problema de la genunchi îi scosese coloana din aliniere. Am văzut cum i se smunceşte trupul. Am auzit cum îi trosnesc oasele, când trecea energia prin ele. Era evident că se lucrează pe ea. Trupul i se mişca şi se smuncea în timpul procedurii. „Acum vom fixa lucrarea. Unele locuri pot fi sensibile o vreme, dar să nu îşi facă griji.”

D: Totul se face cu această energie? (Da) Apreciez faptul că mi-ai făcut cunoştinţă cu ea. Are o personalitate frumoasă.

P: A fost pentru edificarea ta.

Mi s-a părut interesantă folosirea termenului „edificare”. Credeam că acest termen se aplică la un edificiu, la o clădire sau structură. Dar când am căutat termenul în dicţionar, am văzut că înseamnă „instruire şi progres moral şi spiritual”. Subconştientul dorea ca eu să cunosc puterea energiei pe care am folosit-o de multe ori fără să ştiu, în munca mea.

Înainte să o trezesc pe Patricia, subconştientul i-a lăsat un mesaj. „Continuă să crezi şi să ştii că se face vindecarea, indiferent că este vorba de spirit, minte sau trup. Vindecarea este posibilă şi se produce, dar trebuie să ai încredere şi să crezi în ea. Trupul uman a fost creat ca să se poată vindeca singur. El ştie cum să aibă grijă de probleme sale.”

Cu cât lucrez mai mult, cu atât devine totul mai ciudat. M-am obișnuit să lucrez cu spiritul individual al oamenilor care se reîncarnează în diverse trupuri pentru a învăța diverse lecții, pentru a avea experiențe și pentru a-și plăti karma. M-am obișnuit să comunic cu minunatul și puternicul subconștient, care deține răspunsul la orice întrebare. M-am obișnuit cu ideea că acest trup în care mă aflu, care dactilografiază acum această carte, nu este singura variantă a mea. Eu sunt o mică parte dintr-un sine mai mare, care a ales să se fractureze pentru a avea cât mai multe experiențe posibil. Știu că aceste părți din mine nu vor fi niciodată conștiente una de alta, pentru că ar fi copleșitor și nu ar mai putea să participe la jocul vieții. Este destul de derutant să știu că există și alte sine ale mele. Am digerat doar parțial informația că aceste fragmente sau fațete pot face schimb între ele la nevoie, la fel ca în fenomenul Walk-in (Cel ce intră), dar este un fenomen diferit, pentru că sunt fațete din același suflet. Am fost expusă la munte feluri diferite de a gândi și la un moment dat credeam că nu mai am nimic de aflat.

Dar acum primesc informații despre diferite forme de existență în afara spiritului care ocupă trupul. Acestea sunt tot un fel de spirite, dar au o formă diferită. Am comunicat cu ființe care sunt îngeri păzitori (sau ghizi) și cu ființe creator. Din ce în ce mai des întâlnesc entități care nu au mai trăit pe Pământ. Ele au venit direct din Sursă, ca să ajute Pământul în aceste vremuri. O altă formă de ființă sunt cele care au avut doar corpuri de extraterestru, care au venit pe Pământ acum pentru prima dată. Apoi am întâlnit spiritele (sau energia) „care fac autostopul” ca să zicem așa, care vin pe Pământ de la un nivel foarte înalt de dezvoltare ca o vacanță și o răsplată pentru munca lor, și folosesc un vehicul uman ca să observe ce se întâmplă în jur și să absoarbă emoții și reacții, pentru o perioadă de timp limitată.

Iar în acest capitol am fost expusă la un alt tip de ființă, o energie care nu are dorința de a ocupa un trup de om și se află aici pentru a fi folosită pentru vindecare sau pentru a ajuta în diverse situații. În ultimele capitole ale acestei cărți vor fi prezentate mai multe feluri de energie neobișnuită.

Lucrul uimitor este că ele au o personalitate bine definită. Ele pot să comunice cu mine și sunt total separate de persoana cu care am vorbit înaintea sesiunii. Clienții mei nu sunt conștienți că acel spirit sau această energie se află în trupul lor. Aceste fenomene sunt o provocare pentru modul în care înțelegem noi realitatea și viața. Cu cât explorez lucrurile mai profund în munca mea, cu atât mă conving mai mult că viața omului (și existența în general) este doar o fațadă sau un voal care ascunde o lume mult mai profundă și complexă care există alături de noi, dar nu o putem vedea. Mă întreb câte lucruri se mai ascund în spatele fațadei și cât de multe lucruri ni se vor revela?

Capitolul 38

Soluția finală

George a fost unul din studenţii de la cursurile mele de hipnoză din anul 2005. Cursul se terminase şi ţineam o sesiune într-o cameră. Urma să plece după aceea acasă la el, cu avionul. George are clarvederea deschisă şi în timpul cursului a văzut diverse entităţi şi energii în sala de clasă. A spus că aşa ceva i se întâmplă în mod curent şi că trebuie să aibă grijă despre ce vorbeşte şi cu cine împărtăşeşte ceea ce vede. El şi-a pus la lucru abilităţile deosebite, în munca sa de terapeut. Îl ajută să înțeleagă problemele, atunci când lucrează cu clienţii.

George a coborât de pe nor şi vedea doar culoarea albastră. Știa că nu se afla într-un loc de natură fizică. „Nu este un loc fizic. Este esenţa. Simt o stare de calm. De aici a început totul. Face parte din Tot Ce Este. Noi facem parte din tot, dar suntem doar o faţetă a întregului. Există o cunoaştere care face parte din tot. În acest punct din timp venim cu toţii din acest întreg, care doar există. Simţim această stare de calm. Nu există sus şi jos, nu există timp sau distanţă. Este ceea ce este. Unii îşi amintesc asta.”

D: Spui că vii din acest loc.

G: De data asta, da.

D: Dar ai spus că toată lumea vine de acolo.

G: Toţi trebuie să treacă pe aici. Da.

D: De acolo ai pornit tu la început?

G: Nu este un loc de unde să începi. Este un loc prin care trebuie să treci. Trebuie să treci prin asta, ca să mergi mai departe (e copleşit de emoţii).

D: Deci ai pornit din altă parte, înainte să intri în această esenţă albastră. (Da) De ce simţi aceste emoţii?

G: Nu trebuia să se întâmple asta, să cobor iarăşi aici. Nu ar fi trebuit să fie necesar să cobor iarăşi şi să fac iarăşi asta. De ce nu vor să înveţe?

D: Erai mai fericit acolo? Asta vrei să spui?

G: Nu asta e problema. Problema e că toate aceste lucruri ar fi putut fi evitate. Nu ar fi trebuit să se permită ca eu să cobor din nou. Nu înţeleg ce trebuie să fac.

Ceea ce spunea semăna cu relatarea lui Ingrid din Universul convolut Volumul 2, în care ea a revenit pe Pământ şi era supărată din această cauză. Nici ei nu-i plăcea ce au făcut oamenii pe această planetă şi avea astfel de emoţii negative,

referitoare la faptul că trebuia să coboare din nou pe Pământ.

D: Ai avut multe vieţi fizice?

G: Această persoană crede că a avut multe vieţi, dar nu este aşa. Nu sunt multe vieţi. Doar cele care au trebuit să fie trăite.

D: Deci credeai că ai terminat toată treaba.

G: Aşa ar fi trebuit să fie. Da.

D: Ai avut karma de plătit?

G: Nu era necesar aşa ceva. Mi se permite să cobor doar atunci când este o mare nevoie de ajutor, dar nu ar fi trebuit să fac asta iarăşi.

D: Pari a fi supărat din cauza asta.

G: De ce nu înţeleg oamenii? Noi le-am dat toată învăţătura. Le-am arătat calea şi le-am spus care vor fi consecinţele.

D: Despre cine vorbeşti? Cui ai predat învăţătura?

G: Vorbim despre cei care se află în acest plan. Le-am arătat cum să avanseze, cum să îşi păstreze echilibrul. Le-am arătat ce trebuie să facă.

D: Oamenii care trăiau pe planetă când ai fost aici altă dată?

G: Corect.

D: Credeai că au înţeles?

G: Au înţeles. Dar noi am calculat greşit ce se va întâmpla cu omenirea. Nu vom mai permite să se facă astfel de calcule greşite.

D: Ce anume aţi calculat greşit?

G: Nu ne-am dat seama câtă frică se va dezvolta în rândul oamenilor.

D: Aţi crezut că ei vor evolua altfel?

G: Corect. Acesta era planul.

D: Aţi crezut că ei vor îndeplini ceea ce le-aţi arătat.

G: Afirmaţia este corectă. Noi continuăm să monitorizăm ce se întâmplă aici. Noi şi alţii ca noi. Data trecută când am corectat lucrurile, am crezut că va fi ultima dată. Le-am arătat, le-am dat ce le trebuia şi le-am explicat ce se va întâmpla dacă nu au grijă.

D: Dar ştii cum sunt oamenii, ei uită. Nu au ţinere de minte.

G: Asta este adevărat, dar am pus măsuri de siguranţă. Mai existau şi alţii care au rămas aici, ca să aibă grijă să nu se repete lucrurile. Dar nu au vrut să îi asculte.

D: Măsurile de siguranţă sunt celelalte spirite la care te referi?

G: Da, din punctul vostru de vedere. Erau amplasate aici anumite energii. S-a dat cunoaşterea necesară, la momentul potrivit. Oamenii trebuiau doar să o transmită mai departe. Dar s-au implicat alţii, care nu trebuiau să intervină.

D: Alţii? La ce te referi? E vorba de oameni?

G: Nu. E vorba de alte influenţe motivate de lăcomie, de teamă, de dorinţa de avea putere. Aşa ceva nu trebuia să se permită la scară mare. Noi am înţeles că se va întâmpla, dar nu ne-am imaginat că se va produce la o scară atât de mare.

D: Nu aţi crezut că se va răspândi atât de mult.

G: Corect.

D: Când aţi venit aici altă dată şi aţi instruit oamenii, aveaţi corp fizic?

G: Ai putea să spui că era fizic, dar nu era. Părea fizic, când te uitai la el.

D: Poţi să-mi spui ceva despre perioada de timp când aţi fost pe Pământ?

G: A fost în perioada pe care voi o numiţi Atlantida. Eu am fost aici la sfârşit. Da, ei au abuzat de puterea şi cunoaşterea pe care o aveau. Nu au înţeles de ce era disponibilă. Tot ce aveau de făcut era să meargă mai departe pe drumul pe care l-am deschis pentru ei. Noi am fost trimişi ca să corectăm calculele greşite.

D: Pe vremea aceea trăiai printre oameni? (Nu) Deci nu te aflai în trup fizic, la fel ca oamenii din jur?

G: Arătam ca ei, da.

D: Observai ce se întâmplă?

G: Alţii observau. Ei şi-au dat seama ce se va întâmpla, dacă omenirea mergea mai departe pe această cale şi ne-au chemat. Asta era funcţia noastră. Noi

suntem cei care corectăm lucrurile. Avem această misiune. Noi suntem cei care corectează.

D: Sunteţi un fel de spirite?

G: Suntem asemănători cu ele, da.

D: Asta înseamnă că nu aţi mai avut vieţi de natură fizică într-un trup fizic, înainte?

G: Nu. Această persoană crede că a avut astfel de vieţi, dar nu a avut.

D: Deci aţi fost chemaţi pe Pământ împreună cu alţii ca voi, ca să ajutaţi în acele vremuri, pentru că lucrurile au luat-o razna?

G: Corect. Lăcomia şi puterea au ajuns la o culme în care nu mai putea fi permis aşa ceva. Dacă se permitea să se meargă în această direcţie, atunci consecinţele ar fi afectat prea multe entităţi şi planete, la care suntem conectaţi cu toţii. De aceea nu s-a permis asta, în acel punct din timp. Lucrurile trebuiau schimbate, trebuiau corijate.

D: Ce făceau ei care era atât de negativ?

Cunoşteam răspunsul la aceste întrebări, pentru că deja am scris despre Atlantida (în Universul Convolut volumul 1) dar întotdeauna încerc să verific ceea ce aflu şi să capăt mai multe informaţii.

G: Au abuzat de energie, au abuzat de cunoaşterea lor. În loc să ajute planeta să crească, în loc să continue să avanseze în înţelegere şi pe calea de evoluţie, ei au manipulat ceea ce aveau la îndemână. Au încercat să schimbe lucrurile, dar nu s-a permis aşa ceva. Lucrurile s-ar fi schimbat pentru că era natura lor să se schimbe, dar nu s-a permis aşa ceva. Ei ar fi coborât pe linia de evoluţie şi ar fi explorat alte linii de evoluţie, pentru care nu erau pregătiţi atunci. Ei nu erau gata să exploreze acest gen de cunoaştere, prin urmare au trebuit să fie făcute corecturi. Ei foloseau puterea ca să distrugă alte fiinţe, ca să aibă putere asupra celorlalţi. Legendele voastre spun asta şi dacă cercetaţi cu atenţie, veţi vedea că aşa a fost.

D: Am auzit că au abuzat de puterea minţii.

G: Într-un anumit grad. Minţile lor erau foarte avansate. I-am ajutat în această privinţă şi şi-au sporit puterea minţii, ca să poată să înţeleagă energiile cu care lucrau, ca să evolueze. Să evolueze nu doar ei, ci să evolueze împreună cu planeta în general, ceea ce ar fi avut un efect de domino asupra altor planete şi asupra altor comunităţi şi entităţi.

D: Ei foloseau lucruri de natură fizică, ca să genereze energie?

G: Presupunerile tale sunt corecte acum. Există cristale care sunt disponibile şi care pot fi manipulate, cu energia corectă. Deja ai accesat aceste informaţii în alte scrieri, când ai lucrat cu alte persoane. Mai există şi alte cristale care încă nu au fost descoperite, care sunt ceea ce voi aţi putea numi un „catalizator.” Ele

conţin energie. Anumiţi indivizi sau anumite energii pot să aibă această funcţie şi pot folosi această putere, această energie, într-un mod care poate fi cunoscut. Dar în realitate lucrurile s-au petrecut invers. Se pot face anumite manipulări în acest punct şi lucrurile pot fi influenţate.

D: Este vorba de cristale mari?

G: Unele pot fi foarte mari, altele nu sunt.

D: Ai spus că încă nu au fost redescoperite. Asta se întâmplă din cauză că au fost îngropate când s-au petrecut transformările planetare?

G: Ele au fost ascunse, da. Ei foloseau aceste cristale şi căutau şi altele. Acestea nu pot fi descoperite. Nu se permite asta acum. Dacă le-ar fi găsit, ar fi ajuns la un nou nivel de înţelegere. Dar mergeau pe o cale greșită și ar fi avut un impact negativ asupra altor fiinţe din planul acela de existenţă. Ei credeau că înţeleg totul şi pot controla lucrurile.

D: Am auzit că încercau să transforme natura, să schimbe natura.

G: Da, aşa făceau. Ei transformau ADN-ul copacilor, ca să dea mai mult rod. Făceau asta în scopul de a hrăni populaţia, dar nu înţelegeau consecinţele. Când schimbau ADN-ul acestor protectori, structurile lor nu se mai potriveau cu structurile din interior şi din jur. Cu cunoșterea lor vastă şi cu puterea minţii, ei puteau să schimbe şi ADN-ul oamenilor. Deja erau experţi în acest domeniu, aşa cum se vede din legendele voastre străvechi. Încă nu aţi găsit dovezi concrete, dar le veţi descoperi în curând. Legendele antice vorbesc despre „minotauri”, dar au mai existat şi altfel de fiinţe care nu aveau un scop util. Ei au făcut aceste

experimente. Au numit această ramură a ştiinţei „Noua Ştiinţă”. Dar trebuie să înţelegeţi că nu era cu adevărat o ştiinţă. Ei doar abuzau de cunoaşterea care o aveau. Ei ştiau ce se va întâmpla, dar totuşi au vrut să facă asta. Au vrut să facă aceste schimbări în plan, schimbări care nu ar fi trebuit să fie acolo.

Mai multe informaţii despre acest subiect găsiţi în capitolele despre Atlantida din Universul convolut Volumele 1 şi 2.

D: Erau plini de curiozitate. Vroiau să vadă ce pot să facă.

G: Afirmaţia este corectă.

D: Oamenii de ştiinţă din prezent nu fac oare acelaşi lucru?

G: Da, asta este corect. De asta am revenit aici eu şi alţii ca mine.

D: Deja mi-aţi transmis aceste informaţii. Oamenii trebuie să cunoască aceste informaţii, pentru ca istoria să nu se repete.

G: Asta este adevărat. Deja a început să se întâmple. Ei merg pe aceeaşi cale, da.

D: Ei încearcă să schimbe din nou ADN-ul plantelor. Ei spun că fac asta ca să

se producă recolte mai mari şi să hrănească populaţia.

G: Ei înţeleg multe lucruri, dar din nou au depăşit limita. Au avansat în cercetările lor şi manipulările lor genetice au ajuns la nivel celular. Dar trebuie să înţelegi că de fapt au trecut şi dincolo de nivelul celular, şi deasemenea dincolo de nivelul energetic. Au început din nou să lucreze la nivelul energetic şi dincolo de el, aşa cum s-a mai făcut şi altă dată. Deja au făcut asta.

D: Ştim că ei clonează animale şi se joacă cu ADN-ul animalelor.

G: Asta se face de 15, 30 de ani. Da.

D : Mi s-a spus că ei fac asta şi cu oamenii, dar lumea nu ştie. Nu s-a anunţat public acest lucru.

G: Corect. Dacă ei nu înţeleg ce fac şi nu îşi realiniază gândirea... Noi lucrăm la această problemă cu alţii. Dar aşa cum probabil îţi dai seama, se pune mare presiune asupra lor să meargă pe această cale.

D: Totul se face în numele ştiinţei, nu-i aşa?

G: Acesta este termenul folosit, da. Sau acum se mai spune că este pentru apărarea militară, ca să fim mai buni decât ceilalţi.

D: Ce beneficii ar avea armata din aşa ceva?

G: Ei privesc asta ca pe o armă.

D: Manipularea ADN-ului?

G: Corect. Este aşa-numitul „bioterorism.” Ei vor să creeze oameni care să reziste în luptă, oameni cu performanţe foarte mari în război. (Întâmpina probleme în a găsi cuvintele corecte, ca şi cum termenii folosiţi îi erau străini).

D: Ştiu că îţi vine greu să foloseşti vocabularul nostru, dar vrei să spui că trupurile umane vor fi modificate?

G: Trupurile sunt modificate pentru a putea rezista la un atac bioterorist, pentru a putea supravieţui în condiţiile acelea. Dar ei nu îşi dau seama că aceste trupuri modificate devin o armă care acţionează chiar împotriva lor. Ceea ce resping ei va evolua şi va reveni la ei la un alt nivel, cu consecinţe mari şi dezastruoase.

D: Vrei să spui că trupul poate dezvolta ceva care să contracareze aceste lucruri?

G: Ei lucrează în laboratoarele lor la acest proiect şi injectează diverse lucruri în corpul uman, care să respingă agenţii de bioterorism. Injectează substanţe în corp, care modifică structura ADN-ului, ca să se poată adapta la aceste substanţe. Dar această apărare funcţionează doar pentru scurt timp şi vor rămâne lipsiţi de apărare împotriva propriei lor creaţii.

D: Acesta este unul din motivele pentru care sunteţi aici. Aţi venit pentru că ei vor să facă rău oamenilor?

G: Am venit ca să opresc acest lucru. Noi am venit ca să oprim acest lucru. Am venit ca să facem corecturi, da.

D: Să ne întoarcem puţin în timp. Aţi spus că aţi fost şi în Atlantida, când s-a întâmplat totul. Ce s-a întâmplat?

G: Au fost avertizaţi să se oprească. Dacă nu... (Pauză)

D: Dacă nu, ce s-a întâmplat?

G: (Pauză) Dacă ei nu renunţau, atunci noi trebuia să controlăm fenomenul. Trebuia să venim şi să folosim puterea noastră deplină, ca să facem corecturile necesare. Atunci ei nu mai puteau să existe.

D: Asta s-a întâmplat pe vremea Atlantidei?

G: Afirmaţia este corectă. Aşa este.

D: Ce fel de corecturi aţi făcut?

G: (Cu un ton rece) Am eliminat populaţia şi am ascuns civilizaţia sub apă, ca să nu mai poată fi găsită.

D: Aş vrea să clarific aceste lucruri. Este în regulă dacă mai pun întrebări?

G: În acest moment este în regulă, da.

D: Pentru că acestea sunt lucruri cu care lucrez eu.

G: Înţelegem asta.

D: Mi s-a spus că oamenii de ştiinţă au folosit în mod greşit energia cristalului şi acest lucru a produs distrugerea.

G: Noi am permis ca o parte din populaţie să supravieţuiască pentru ca să se răspândească legenda despre Atlantida şi să audă şi alţi oameni ce s-a întâmplat. Speram că datorită acestei avertizări vor înţelege lucrurile şi nu vor mai face aceleaşi greşeli. Ştiam că îi vom supraveghea şi vom lua măsurile necesare, ca să salvăm nu doar această planetă ci şi altele.

D: Care altele?

G: Alte planete, pentru că altfel s-ar produce o reacţie în lanţ. Dar deja ştii asta.

D: Deci pe vremea aceea aţi făcut asta, deşi nu vroiaţi să o faceţi. Aţi distrus totul, pentru ca lucrurile să repornească de la zero.

G: Afirmaţia este corectă. Din păcate a fost necesar.

Am mai prezentat acest lucru şi în alte cărţi de ale mele. În mod normal nu li se permite să intervină în treburile interne ale altor culturi. Ei pot doar să stea şi să observe. Singura excepţie este cazul (aşa cum mi s-a spus de multe ori) în care noi am ajunge în punctul în care am putea să ne distrugem planeta (prin folosirea greşită a energiei atomice sau a altor energii). Acest lucru nu poate fi permis, pentru că ar cauza un efect care s-ar propaga ca un val în galaxie şi ar afecta în mod negativ multe civilizaţii din cosmos. Ei au spus că aceste lucruri ar afecta alte dimensiuni, unde există alte culturi. Ar fi ca o declaraţie nedorită şi nejustificată de război cu efecte care ajung până departe, iar acest lucru nu poate fi permis. Ei au spus că într-o astfel de împrejurare au dreptul să intervină şi să împiedice producerea unui astfel de eveniment negativ. Dar nu am mai auzit pe nimeni să pomenească de măsurile drastice de care vorbea George. Ceea ce spunea el părea foarte rece şi calculat. Mă treceau fiorii. Era o abordare rece şi lipsită de sentimente, faţă de omenire. Dar poate că ei au considerat că omenirea a ajuns într-un punct în care nu mai puteau avea sentimente umane faţă de ea. O astfel de acţiune trebuia îndeplinită de o entitate de un tip complet diferit.

D: Am auzit relatări de la oameni care au supravieţuit.

G: Afirmaţia este corectă. Li s-a permis asta. Unii din ei au fost avertizaţi, ca să pună deoparte cunoaşterea şi să o folosească pentru a reclădi totul de la început.

Aceste relatări sunt prezentate în Universul Convolut Volumul 2 şi în alte cărţi pe care le-am scris.

D: Dar cea mai mare parte a Atlantidei se află sub apă?

G: Asta este corect. Lumea o caută acum.

D: Mi s-a spus că părţi din ea se află sub grămezi de noroi și moloz.

G: Părţi din ea.

D: Da. Dar tu nu ai vrut să iei acele măsuri despre care ai vorbit?

G: Aceasta este funcţia noastră.

D: Ţi-a spus cineva sau ceva să faci asta?

G: Colectivul înţelege ce trebuie făcut.

D: Chiar dacă pare a fi ceva negativ, chiar dacă e vorba de a distruge o întreagă civilizaţie?

G: Aşa e. Noi am făcut asta de multe ori.

D: Pe Pământ sau în alte locuri?

G: Acolo unde este nevoie.

D: Am auzit că pe Pământ au mai fost alte civilizaţii înaintea Atlantidei, care s-au prăbuşit.

G: Afirmaţia este corectă.

D: Ai fost trimis şi acolo şi pe alte planete?

G: Da. Aceasta este funcţia noastră. Asta suntem noi.

D: Asta înseamnă că nu ai mai trăit în corp fizic până acum?

G: Uneori a trebuit să luăm un corp uman în diverse civilizaţii, ca să imprimăm asupra oamenilor din acele culturi valoarea a ceea ce trebuie realizat. Da.

D: Dar eşti supărat pentru că a trebuit să revii. Credeai că ai rezolvat lucrurile data trecută.

G: Afirmaţia este corectă. Credeam că nu va mai fi necesar să revin din nou, dar din păcate este necesar.

D: Dar au trecut foarte multe generaţii, de atunci până acum.

G: Asta este corect.

D: Dar se pare că oamenii care se află la putere, fac aceleaşi greşeli.

G: Aşa este. Cei care au intervenit în acest punct din timp, au avut o influenţă nepermisă. Colectivul a spus că este o necesitate majoră să intervenim.

D: Cei care au această influenţă negativă sunt fiinţe din energie? (Da) Ei se află în trup fizic?

G: Ei nu se află în trup fizic, aşa cum credeţi voi. Par a fi fiinţe fizice, da. Dar ei au altă agendă de lucru. Noi suntem de multe feluri, aşa cum şi oamenii sunt diferiţi.

D: Dar nu există o metodă de control cum este acest colectiv, care să nu permită acestor negativităţi să vină pe Pământ?

G: Există un colectiv, dar acest lucru este permis.

D: Asta produce războaiele şi toate lucrurile rele din prezent?

G: Afirmaţia este corectă, în această perioadă.

D: Dar spui că mai sunt mulţi alţii ca tine, care au revenit acum ca să corecteze aceste lucruri.

G: (Se exprima cu prudenţă): De ce îmi ceri aceste informaţii?

Când apare suspiciunea trebuie să răspund cu mare grijă, altfel se întrerupe curgerea de informaţii.

D: Pentru că eu sunt un reporter, sunt un acumulator de informaţii. Eu scriu despre aceste lucruri, ştii asta, pentru ca oamenii să ştie ce se întâmplă. Acest lucru este acceptabil pentru tine? (Da) Eu încerc să ajut oamenii în felul meu, ca să afle ce se întâmplă.

G: Noi înţelegem asta.

D: Am vorbit cu mulţi alţi oameni din această ţară, care spun că au fost trimişi ca să facă schimbări.

G: Există mai multe nivele de schimbare. Noi suntem la nivelul ultim. Ceilalţi au venit ca să faciliteze transformarea. Dacă transformarea se produce, atunci nu mai este nevoie de noi. Dar dacă nu se produce, atunci noi vom interveni şi vom corecta lucrurile.

D: Aşa cum aţi făcut altă dată?

G: Noi vom corecta.

D: Va fi o distrugere prin apă?

G: Va fi o corectare.

D: Va fi altfel? Se va face altfel?

G: Nu avem permisiunea să îţi comunicăm acest lucru acum.

D: Este în regulă. Eu adun cât mai multe informaţii, cât am voie să primesc. Am

vorbit cu un om din Anglia, care a spus că au fost trimişi şapte oameni. Mă întrebam dacă eşti unul din ei sau dacă faci ceva diferit. (Vedeţi capitolul Primul din cei şapte, din Universul Convolut Volumul 2). Mi-au spus să nu fac publică identitatea lor şi să nu îi pun în contact unul cu celălalt. Trebuiau să lucreze separat.

G: Eu nu fac parte din grupul lor. Ei au venit aici ca să faciliteze transformarea. Dacă ei eşuează, noi suntem grupul care va corecta lucrurile. Noi suntem grupul care acţionează în final.

D: Cred că acestea sunt informaţii foarte valoroase, pentru că lumea se împiedică şi face aceleaşi greşeli din nou.

G: Afirmaţia este corectă.

D: Este în regulă ca eu să ştiu aceste lucruri?

G: În acest moment din timp, da.

D: Nu voi dezvălui identitatea trupului prin care comunici cu mine.

G: Acest lucru nu se va permite, nu. Nu a venit momentul ca asta să se afle.

D: El dorea să întrebe ceva. Simte că are o mare putere şi vrea să ştie de ce nu

poate să o folosească.

G: Noi avem puterea, asta este adevărat. Noi reprezentăm aşa-numita soluţie finală. Cei din grupul nostru au multă putere. Da, el este puterea.

D: Am lucrat cu mulţi alţii care sunt vindecători şi folosesc diferite feluri de energie în trupul fizic, care au lucrat cu asta în alte vieţi. Acum ei readuc această cunoaştere.

G: El a studiat diferite domenii de activitate şi s-a familiarizat cu aceste lucruri şi cu acest fel de persoane. El simte o afinitate faţă de ei şi îi înţelege. Ceea ce fac ei i se pare ceva natural.

D: El simţea că are o putere care îi provine din altă parte şi vroia să ştie cum o poate recupera. Dar pe de altă parte se teme să lase această putere să iasă la suprafaţă.

G: Înţelegem acest lucru.

D: Pentru că este om.

G: Da, după percepţia voastră. Da, este om.

D: Îi veţi permite să experimenteze aceste lucruri?

G: I se va permite asta acum. Da.

D: Dacă el va permite acestei puteri să iasă la suprafaţă ca să ajute oamenii, va putea să o controleze?

G: El poate să o controleze, da.

D: Dar dacă are prea multă putere, asta va speria oamenii.

G: Asta este adevărat. El poate avea o putere foarte mare, da. Lucrăm cu el ca să deschidem căile prin care să iasă la suprafaţă puterea din el. Acest lucru nu se va mai produce gradat, ca până acum. A venit vremea ca el să progreseze. I se va permite să experimenteze marile transformări de energie care vor urma. I se va permite să acceseze universul şi să folosească energia.

D: Dar el trebuie să trăiască şi o viaţă de om.

G: Asta este adevărat.

Întotdeauna eu percep omul cu care lucrez ca pe o fiinţă umană normală. Am mare grijă să nu îi dau peste cap viaţa, oricât de ciudate ar fi informaţiile care vin prin el.

D: El trebuie să trăiască în lumea fizică, trebuie să aibă o slujbă şi alte lucruri de care are nevoie un om. Nu dorim să interveniţi în acest domeniu, nu-i aşa?

G: Aceste lucruri sunt lipsite de relevanţă.

D: Dar asta fac oamenii.

G: Înţelegem asta, dar sunt lucruri lipsite de relevanţă.

D: Treaba mea este să îmi protejez clienţii. Deci ceea ce veţi face cu el nu va perturba viaţa sa umană, nu-i aşa?

G: Înţelegem chestiunea.

D: El spunea că încearcă să afle mai multe informaţii de la spirit. Aceste informaţii vin de la voi, nu-i aşa?

G: Afirmaţia este corectă.

D: El dorea să ştie ce anume îl împiedică să realizeze aceste lucruri.

G: El încă mai are teama şi mânia de data trecută. Nu îşi dă seama de ce oamenii nu au înţeles lucrurile şi nu au progresat. De asta are îndoieli, care uneori ies la suprafaţă. Îi vine să spună că oamenii sunt proşti şi nu înţeleg. Ăsta este motivul din spatele acestor sentimente.

D: El a vorbit despre mânie.

G: O, da. De data asta mânia a venit şi a trecut.

D: Deci asta îl reţinea.

G: El nu a fost niciodată reţinut.

D: Dar el simţea că este reţinut (Râde)

G: Aşa ceva este uşor de înţeles.

D: De asemenea, el simte că are abilitatea de a mişca obiectele cu mintea.

G: El are abilitatea de a face multe lucruri. A mişca obiectele e doar o „joacă de copil” pentru el. Da.

D: Va putea să îşi recapete această abilitate?

G: Este în regulă. Noi i-am arătat diverse lucruri, în reprize. Este ceva natural ca el să facă asta, da. Această abilitate şi altele ca ea vor reveni imediat, da.

George credea de asemenea că are abilitatea de a localiza obiectele. Vroia să ajute oamenii să localizeze obiecte îngropate în pământ. George vroia foarte mult să facă asta, dar simţea că nu poate să o facă. De asemenea dorea să vindece oamenii.

G: El poate să facă asta din nou. El încă se gândeşte cum a fost data trecută. Abilităţile sunt acolo, deşi e doar o mică parte din abilitatea să completă. E ca o jucărie de copil pentru el. Da.

D: Deci el îşi va recăpăta aceste abilităţi?

G: El deja le are dar le vom scoate din cutie, ca să zicem aşa. Da.

D: Deci toate aceste abilităţi de care s-a temut, vor începe să iasă la suprafaţă.

G: Corect. Începem să le scoatem la suprafaţă acum. Ele au fost protejate de un scut, pentru că el nu era gata în sensul uman să înţeleagă amploarea de manifestare a acestei puteri. El a trebuit să fie protejat, până acum. El a făcut multe lucruri, aceste lucruri şi altele. Va fi cunoscut pentru o parte din ele, da.

D: Dar din nou sublinez că nu vrem să îi dăm peste cap viaţa prezentă.

G: Asta este irelevant. Nu înţelegi conceptul scopului său aici. Scopul său este să creeze lucruri, să le facă să crească într-un anumit fel, aşa cum trebuie ele să fie. Și lucrează prin colectiv. Faptul că acum are un trup uman, este irelevant. Dar da, înţelegem preocuparea ta. Înţelegem ce încerci să faci pentru acest trup uman. Înțelegem ce vrei să spui. Vom face acum ajustările necesare. Da.

D: Pentru că el trebuie să trăiască în această lume şi dacă va arăta prea ciudat pentru cei din jur, ar putea fi arestat şi izolat undeva. Şi atunci nu va mai putea să facă nimic, nu-i aşa?

G: Nu vom lăsa oamenii să vadă pe deplin ce poate el să facă. El se va distra jucându-se cu acele „jucării de copil”, da. Și asta va satisface oamenii. Ei nu îşi vor da seama ce poate el să facă de fapt. Înţelegem că el şi alţii ca el sunt acum căutaţi pentru a fi distruşi, da.

D: Mă întrebam dacă guvernul încearcă să îi identifice.

G: Ei ştiu că aceşti oameni se află aici, da, dar nu ştiu unde se află. Cei care sunt de partea Întunericului ajută să fie găsiţi, da.

D: Deci dacă vor ieşi la suprafaţă o parte din aceste abilităţi, el nu va fi în pericol?

G: Ei nu pot să îi facă rău, nu. Îşi vor da seama în curând că el se afla aici, da. Ei

ştiu că el este aici. Vreau să clarific asta. Ei ştiu că el este pe planetă, da. Ei ştiu că el începe să se adapteze şi să îşi folosească abilităţile acum, da. Ei ştiu asta. În curând vor vedea cine este, dar până atunci nu vor putea face nimic împotriva lui.

D: Te referi la oamenii din guvern?

G: Mă refer la ei şi la alţii, da. La cei care lucrează cu ei, da.

D: Am mai avut astfel de clienţi şi mi s-a spus că trebuie să îi protejăm.

G: El nu are nevoie de protecţie acum. Nu.

D: Pentru că nu vreau ca eu să fac ceva care să îi facă rău.

G: Înţelegem asta. Este corect.

D: Dacă el iese în evidenţă, atunci ei îl vor putea identifica.

G: Asta este adevărat, da. Noi vrem ca acest lucru să se întâmple, da. Când vor identifica grupul, vor şti cât de multe persoane din grup sunt aici. Scopul nostru este ca ei să schimbe lucrurile, să le ajusteze, prin faptul că ştiu că grupul nostru se află aici. Atunci ne atingem ţelul, da.

D: Ei nu ştiu câte persoane sunt implicate. Nu le pot găsi pe toate.

G: Ei vor afla asta. Le vom permite să afle unde suntem, da. Dar numai cei din acest grup. Trebuie să clarificăm asta. E vorba numai de acest grup.

D: Care este diferenţa dintre acest grup şi alte grupuri?

G: Să zicem că te afli într-o luptă şi eşti soldat la infanterie. Vine un tanc către tine şi vezi unde e tancul. Ce faci atunci, rămâi în fața tancului?

D: Nu. (Pauză) Deci care este legătura?

G: Grupul este ca un tanc. Fiecare membru din grup este ca un tanc şi membrii grupului pot fi identificaţi, da. Scopul nostru (printre altele) este ca ei să identifice tancurile. Ei trebuie să facă asta. Dar odată ce le-au identificat, nu pot să le mai facă nimic. Bineînțeles că vor încerca, dar vor vedea că nu pot face nimic.

D: Deci celelalte grupuri fac alte treburi.

G: Corect. Fiecare grup are propria sa treabă de făcut.

D: Şi nimeni nu îi poate face rău acestei persoane.

G: Nu pot face rău părţii fizice, părţii omeneşti, pentru că nu vom permite să fie distrusă. Esenţa a ceea ce este el, esenţa abilităţii sale, treaba lui, ca să spunem aşa, va trebui îndeplinită. Prin urmare partea din el care a început să iasă la suprafaţă recent, va ieşi tot mai mult la suprafaţă în ritm accelerat, da.

D: Deci lucrurile se vor schimba acum în viaţa lui.

G: Bineînţeles că da.

D: În regulă. Dar întotdeauna dorim ca schimbările să fie pozitive. Ştiu că te încrunţi, dar vreau să lucrezi pentru schimbări pozitive.

G: În felul său, el încearcă mereu să fie pozitiv. El vrea ca omenirea să fie pozitivă şi să se corecteze, pentru că atunci nu va mai trebui să-şi facă treaba. El ştie ce se poate face. El ştie că dacă va trebui, el şi cei din grupul lui vor ieşi la suprafaţă şi îşi vor face cunoscută prezenţa în lume. Atunci se vor produce „cataclisme”, mari „cataclisme”, cum le spuneţi voi. Da.

D: Dar mi s-a spus că dacă totul va trebui să o ia de la început, va dura prea mult timp.

G: Asta este adevărat, dar el şi alţii ca el se află aici, în caz că este necesar să intervină.

D: El îi cunoaşte pe ceilalţi? Trebuie să-i cunoască?

G: Încă nu i-a întâlnit, dar mai sunt mulţi alţii, da.

D: Când George era copil a avut multe probleme la rinichi şi i s-au dat multe medicamente.

Am mai avut şi alte cazuri în care oamenii lucrau activ cu energia, atât în viaţa asta cât şi în vieţile trecute. Ei au avut probleme legate de organele interne şi în copilărie au făcut febră în mod inexplicabil. Doctorii erau perplecşi şi au folosit multe medicamente, fără să aibă rezultate. În timpul sesiunilor de hipnoză, a ieşit la suprafaţă informaţia că trupul fizic a întâmpinat dificultăţi în a încorpora energiile de vibraţie înaltă, din vieţile trecute. Lui George i s-a spus că nu a avut vieţi trecute, dar cauza problemelor sale părea a fi similară.

G: El nu poate filtra foarte uşor energia în această viaţă. Energia a fost prea mare pentru trupul care a fost ales pentru el. Medicii şi-au dat seama că este ceva ciudat şi l-au examinat, dar motivul pricipal al problemelor a fost faptul că energia a fost prea mare pentru trup şi i-a afectat nu doar rinichii, ci multe părţi din trup, da.

D: Dar rinichii sunt în regulă acum, nu-i aşa?

G: Da. Lucrăm cu el, îl ajutăm să se ajusteze, să îşi cureţe mintea, să îşi acceseze esenţa ca să se ajusteze la noua energie, ca să înţeleagă cine este el cu adevărat.

Nu am înţeles până acum că are atâtea probleme în vindecarea trupului. Vom corecta aceste lucruri.

Au scanat corpul lui George şi au ajustat multe organe şi părţi din corp. Au vorbit despre câteva conexiuni care nu erau destul de bine făcute, care împiedicau energia să curgă corect şi constant. Au descoperit și unele probleme de care George nu era conştient. Vindecarea şi ajustările urmau să continue în următoarele două săptămâni. Uneori nu este bine ca vindecarea să se producă instant, pentru că ar fi prea traumatică pentru corp. George avea probleme cu somnul în timpul nopţii, se trezea la fiecare două ore. „Este vorba de curgerea de energie. E vorba de felul în care curg în el informaţiile care i s-au dat în acest punct din timp. Pauza dintre episoadele de curgere îl trezeşte, da. El trebuie să primească energia şi să o ajusteze în cadrul său temporal, da.” Am întrebat dacă va avea succes ca vindecător sau în lucrul cu energia, dacă va trebui să îşi întrerupă slujba pe care o avea acum. „Ţelul lui nu este să aibă succes în acest domeniu. Țelul său este să faciliteze transformarea, dar în termenii voştri va avea succes și va face aceste schimbări în viaţa sa. Da.”

D: El are o teamă iraţională de crepuscul, înainte de a se lăsa întunericul. Poţi să explici asta?

G: Când crezi că s-a ocupat de Atlantida? Atunci a făcut corectura, la apus.

D: Corectura care a produs cataclismul?

G: Da. El îşi dă seama ce putere are. Știe ce trebuie să facă. Teama sa este iraţională. Se va ajusta acum. Tu eşti un facilitator care i-a permis să capete acces acum la aceste informaţii. Întotdeauna a avut sentimentul că ştie lucruri pe

care în context uman, nu le poate accepta. Dar el se află acum aici cu tine şi a putut să acceseze aceste informaţii. Acum putem să îndepărtăm scuturile care îl protejau de aceste informaţii şi va putea să le înţeleagă şi să meargă mai departe, da.

D: Totul trebuie să se petreacă la momentul potrivit. Sperăm că nu va trebui să se apeleze din nou la soluţia finală.

G: Ne vom face treaba. Da.

D: Sperăm că nu se va întâmpla asta din nou. Poate că omenirea va înţelege mesajul.

G: (Cu un ton sinistru) Data trecută nu l-au înţeles.

Se pare că planul lor a luat în consideraţie fiecare opţiune. Ei încearcă să schimbe condiţiile de pe Pământ şi să aducă spirite noi şi pure, în mai multe moduri ingenioase. În cazul în care nu au succes, se va apela la soluţia finală. Dar au spus că energia care intră pe Pământ, energia nouă care e din ce în ce mai puternică, pare a avea efect. Dar în caz de nevoie, sunt pregătiţi să aplice din nou măsuri drastice. Să sperăm că cei ca George, care au energia şi misiunea sa, nu vor mai fi necesari.

Capitolul 39

Absorbţia

Aveam de gând să închei această carte cu capitolul Soluţia finală. Mă gândeam că nu există nimic mai puternic decât descoperirea acestei energii neobişnuite în trupul unui om aparent normal, o energie fără nume care avea puterea de a distruge planeta. Tonul lui de gheaţă când vorbea despre misiunea sa, m-a făcut să nu am nici o îndoială privind ceea ce spunea. Spunea adevărul. Acest om avea intenţia de a-şi îndeplini fără ezitare misiunea de distrugere totală a omenirii, dacă omenirea nu îndreaptă stricăciunile pe care le-a făcut pe această planetă. În alte sesiuni prezentate în această carte, am descoperit şi alţi oameni care au aceeaşi putere. O parte din ei şi-au folosit deja această putere în alte vieţi. Dar se pare că nu va fi nevoie ca ei să facă asta din nou. Eu cred că puțini oameni au primit o astfel de misiune și este logic că ei vor veni în această viaţă cu o amnezie totală și nu își vor aminti că au avut o astfel de sarcină în trecut. Altfel cum ar putea să își facă treaba la momentul potrivit? Cum ar putea să îşi blocheze emoţiile şi să îşi îndeplinească misiunea, aşa cum au fost programaţi să o facă? Am discutat despre aceste lucruri cu fiica mea Julia, dar ea nu a crezut că ar fi bine să închei cartea pe o notă atât de negativă. Pe de altă parte, eu credeam că asta va trezi oamenii, dacă ei îşi vor da seama că drumul pe care mergem acum va avea consecinţe teribile, care au fost stabilite în caz că nu se repară lucrurile. Dar m-am gândit mai bine şi mi-am dat seama că fiica mea avea dreptate. Nu ştiam că „ei” deja puneau la cale sfârşitul acestei cărţi şi nu doreau nici ei ca acest volum să se încheie într-un mod atât de negativ.

Eu credeam că am terminat cartea de faţă şi mă ocupam deja de editarea finală, când am făcut o sesiune surprinzătoare la Montreal, în luna mai 2007. Venisem la Conferinţa IIIHS, unde aveam o prezentare. Am lucrat cu Tony, o profesoară

de engleză. Această femeie era o persoană blândă şi liniştită, cu o înfăţişare care nu arăta deloc puterea şi cunoaşterea enormă dinăuntrul său. La început am crezut că va fi o sesiune normală care explorează o viaţă trecută, dar „ei” au ţipat literalmente la mine şi mi-au prezentat un concept nou, pe care am înțeles că trebuie numaidecât să îl includ în această carte.

La începutul sesiunii nu am fost lăsată să îmi termin inducţia. Subconştientul lui Tony era nerăbdător să înceapă şi a dus-o mai departe, când i-am cerut să meargă în locul ei frumos. A început imediat să descrie ceea ce părea a fi Sursa. Mulţi din clienţii mei merg acum acolo în loc să meargă în vieţi trecute obişnuite, ceea ce nu mă miră. Eu las întotdeauna clientul să îşi aleagă locul său special. Ea nu s-a putut gândi la un alt loc mai bun şi mai potrivit, decât să revină la Sursă.

Imediat când a ajuns acolo, a fost copleşită de emoţii. A spus că se afla în „Inima Soarelui”, în „Inima lui Dumnezeu.” Când i-am cerut să îmi descrie acel loc, părea a experimenta o stare de fericire totală. „Ca să-ţi descriu ceeea ce văd, aş avea nevoie de o imagine în care privesc spre ceva, dar nu ai spre ce privi. Există doar Ceea Ce Este. E greu să descriu. Imaginează-ţi cum trupul tău se scufundă într-un alt corp mai mare din apă, care este liniştitor şi te calmează. Simţurile tale reflectă lumina pe care o vezi şi o simţi (căuta cuvintele potrivite). Încerci să gândeşti, dar nu e vorba de a gândi. Experimentezi asta. Nu mai experimentezi nimic altceva. Este Tot Ceea Ce Este.” (E copleșită de emoţii) A continuat: „Pot să spun că dacă aş avea un trup, ar fi trupul lui Dumnezeu. Înţelegi asta? E greu să îţi explic sau să îmi imaginez. Îţi aliniezi fiinţa cu o fiinţă mult mai vastă decât cea care se află în acest plan.”

Vocea ei a devenit deodată mult mai tare şi suna ca un tunet autoritar. Reverbera atât de puternic, încât nu ştiam dacă microfonul va mai funcţiona corect. S-a produs deodată o transformare completă de personalitate. Personalitatea liniştită şi timidă a lui Tony s-a transformat complet. Mă întrebam unde va duce această transformare, dar ştiam că ea se află în siguranţă. Era ca şi cum ceva sau cineva fusese îngrădit vreme de secole şi în sfârşit putea acum să se exprime. I-am permis să se exprime. A urmat o prezentare exaltată a ceea ce percepea ea a fi

Dumnezeu. Era un discurs copleşit de emoţii puternice. Cuvintele se topeau în tonalităţi muzicale care fluctuau. Sunetele se prelingeau din unul în altul şi microfonul a fost afectat de energia puternică pe care o emana. Şi-a ridicat mâinile într-un gest de adoraţie a ceva ce eu nu puteam să văd, apoi a scos câteva tonuri care au reverberat prin cameră, ca un ecou. Apoi pe neaşteptate a respirat adânc şi Tony a revenit în corp. „Îmi pare rău. M-am întors. Am dificultăţi de a exprima aceste lucruri.” Efectul a ceea ce s-a întâmplat, modul de exprimare, sunetele au avut un efect puternic asupra mea. A fost ceva mişcător. M-am simţit ca şi cum aş fi fost într-adevăr în prezenţa lu Dumnezeu.

D: Mare minune, nu-i aşa? Așa te simţi când ești acolo?

T: Nu există „acolo”. Există doar fiinţa care este peste tot. Orice loc îţi imaginezi, nu este locul acela. (Oftează adânc) E ceva dincolo de cuvinte.

D: Mai sunt şi alţii cu tine acolo?

T: În acest punct nu te mai identifici cu alţii. Este o revenire acasă, dar să spui că ai revenit... Te întrebi dacă ai plecat vreodată. Acesta este marele paradox.

D: Deci te poţi afla în ambele locuri?

T: E un punct de vedere. Ți se oferă acest punct de vedere, ca să poţi exprima alte posibilităţi pe care le creezi, posibilităţi care fac parte într-un sens, dintr-o stare de vis lărgită. Îţi poţi imagina că Dumnezeu visează, apoi vei începe să vezi că întreaga creaţie este un vis frumos al lui Dumnezeu. Înţelegi ce spun?

Era o experienţă incredibilă să te afli în prezenţa acestei entităţi cu o putere imensă. Cuvintele scrise pot cu greu să descrie emoţiile şi intensitatea pe care o exprimau cuvintele.

D: Am auzit alţi oameni vorbind despre visătorul care visează visul, dar ei nu mi-au explicat niciodată cine este visătorul.

T: Aha. Vei vedea că e vorba aici despre microcosmos şi despre macrocosmos, pentru că există doar Dumnezeu, dar Dumnezeu visează, ca să mă exprim aşa, iar noi suntem implicaţi în visele lui Dumnezeu. Înţelegi?

D: Da, înţeleg. Deşi este greu de înţeles, pentru mintea noastră umană.

T: Voi încerca să explic mai bine pe măsură ce se desfăşoară visul, pentru că nu există limite. Pe măsură ce se desfăşoară visul, ni se permite să ne identificăm cu o scânteie din lumina mai mare şi scânteia poate şi ea să viseze. O, este infinit! Fiecare vis face parte dintr-un vis mai mare şi este o experienţă vastă. Este ca o joacă a viselor nepovestite. Nu trebuie să crezi că visul este cel care conţine realitatea ta. Nu. Tu eşti doar o parte din vis.

D: Cu toţii suntem, nu?

T: (Îşi căuta cu greu cuvintele) Mmm... Cei care nu pot să accepte această înţelegere nu vor accepta niciodată că ei sunt toate astea. Dar îţi spun că nu

există nimic altceva decât Dumnezeu. Aceste experienţe care spui că sunt ale tale, sunt de fapt visul lui Dumnezeu. Tu eşti o expresie a lui Dumnezeu, a întregului, dar crezi în realitatea visului.

D: Dar ni s-a spus că putem să ne controlăm vieţile şi visele, că putem crea ce vrem noi, dacă credem în asta.

T: Puteţi face asta la rândul vostru, da. Voi sunteţi visul. Voi sunteţi extensia visului.

D: Asta înseamnă că Dumnezeu începe visul şi noi îl ducem mai departe? Sau ce înseamnă?

T: El manifestă, manifestă şi manifesta. Visătorul visează, visătorul visează, visătorul visează. Şi în punctul în care visarea a ajuns la amurg, cu alte cuvinte când cazi afară din vis, eşti absorbit din nou în visător.

D: Deci atunci când visele ajung realitatea ultimă, nu poţi visa mai departe. Asta vrei să spui ?

T: Nu e vorba că nu poţi visa mai departe. Nu mai vrei să visezi mai departe.

D: Deci atâta timp cât creăm şi putem visa, visele noastre individuale şi vieţile noastre rămân în vigoare. Am înţeles bine?

T: (Respiră adânc şi îşi caută cuvintele) Sunt mai multe fire, mai multe căi pe care poţi să mergi. Te referi la acest plan?

D: Da. La planul uman, pentru că asta este tot ce ştim noi în acest punct.

T: Mulţumesc. În planul uman este necesar să experimentezi. Nu vreau să vorbesc fără respect.

D: Înţeleg.

T: Experimentul uman este să vezi în ce punct visează visătorul, să vezi până în ce punct i se permite visătorului sau visătoarei să viseze. Tu faci parte din creaţie. Ți s-au dat darurile de creaţie.

D: Deci nu există limite, afară doar dacă le creăm chiar noi. Asta vrei să spui?

T: Asta e adevărat, e adevărat.

D: Şi atâta timp cât continuăm să visăm şi să creăm, vieţile noastre fizice continuă.

T: Când spun că visezi, asta nu înseamnă că dormi. Înseamnă că îţi foloseşti mintea creativă şi creezi ceea ce va fi. Nu mă refer la starea de somn. O, nu! Eşti foarte conştient! Da!

D: Noi credem că suntem.

T: O, da! O, da!

D: Dar eu ştiu că mulţi oameni creează lucruri foarte negative.

T: Li s-a dat dreptul de a visa cum vor. Nu există limite, chiar dacă limitele le creezi chiar tu. Dacă alegi să fii o fiinţă limitată, asta este alegerea ta. De asemenea negativitatea este doar o etapă. Există doar Dumnezeu, dar când închizi calea către înţelegerea mai mare, atunci începi să limitezi lucrurile pe care le ştii şi accepţi faptul că poate exista o limită. Din nou spun că este o alegere căreia i se permite a se manifesta, pentru că creaţia creează. Acesta este un dar de la Dumnezeu.

D: Ai spus că visătorul visează marele vis. (Da) Care este marele vis pe care îl visează Dumnezeu?

T: Ce anume va visa visătorul? (Oftează adânc şi face o pauză) Voi încerca să explic în alt fel. O clipă, te rog.

D: Ştiu că sunt dificile cuvintele, dar nu ne putem imagina visul Lui, pentru că este uriaş.

T: Este vast, vast. (Pauză) Când te odihneşti şi îţi permiţi să te expansionezi,

conştiinţa limitată intră într-o conştiinţă mai extinsă. Apare o mişcare lărgită în acel loc şi o libertate mai mare de a experimenta orice, orice ar putea fi îmbrăţişat ca fiind o experienţă. Astfel Dumnezu (care nu se poate schimba) îşi permite o porţiune mai mare de libertate, dar permiţând asta de fapt neagă perfecţiunea... Nu o neagă, dar permite să aibă loc acest joc. Altfel cum ai putea schimba ceea ce este perfect? Este imposibil. Perfecţiunea a existat întotdeauna, dar cu toate astea există un joc în care se permite creaţiei să meargă în direcţii diferite. Unde te poate duce spiritul liber? Ce mai poţi explora? Asta voiam să spun.

D: Mi s-a spus că am fost trimişi în afară ca scântei încă de la începutul creaţiei şi că suntem ca nişte celule în trupul lui Dumnezeu. Treaba noastră este să obţinem informaţii pe care să le aducem înapoi. Este corect?

T: Dumnezeu este atoateştiutor. Informaţiile care sunt aduse înapoi sunt pentru beneficiul scânteii. Într-un final fragmentul își amintește ceea ce ştie deja, că face parte din totul.

D: Mi s-a spus că Dumnezeu doreşte cunoaşterea, că ar dori să adune mai multe informaţii la cele pe care le are deja.

T: Dar eu spun că Dumnezeu este întreg.

Această discuţie începea să mă deranjeze, pentru că mă obişnuisem cu un anumit sistem de credinţe, și nu doream să fie provocat în nici un fel. Simţeam cum aceste idei mă dau peste cap. De multe ori mi s-a întâmplat asta. Când mi s-a prezentat un concept nou sau un mod nou de a gândi, mi se părea că asta contrazice tot ce am aflat prin ceilalţi clienţi. Dar am învăţat în decursul timpului că subconştientul are întotdeauna un scop, are un motiv când permite să fie

aduse noi informaţii. Ştiu că eu nu deţin toate răspunsurile şi am învăţat să am răbdare şi să îi permit clientului să vorbească. Ştiam că mai târziu voi avea timp să sortez informaţiile, dacă întrebările mele nu au primit un răspuns satisfăcător. Dar în acest punct nu îmi dădeam seama încotro merg lucrurile.

D: Atunci care este scopul de a merge mai departe al scânteii individuale?

T: Iubirea. Este iubirea. Să explorezi iubirea în toate manifestările sale. Să experimentezi iubirea.

D: Este corect să spui atunci, că la început Dumnezeu a explodat în afară, ca să zicem aşa, şi atunci toate scânteile au ieşit în afară ca să experimenteze? Este o comparaţie potrivită?

T: Pot doar să spun că înţeleg că visătorul visează.

D: În analogia noastră privitoare la vise, atâta timp cât el visează, noi existăm cu toţii în vis.

T: Da, da, da. E adevărat, adevărat. Dar tu nu eşti visul. Există doar Dumnezeu. Dumnezeu este întreg. (Pauză). Informaţiile pe care le-ai primit... Trebuie să treci dincolo de această cunoaştere. Entitatea scânteie... aici te limitezi. Dumnezeu este întreg şi nu are nevoie de cunoaştere. Trebuie să treci dincolo de ceea ce ştii. Dumnezeu nu poate fi schimbat. Nu poţi să adaugi la Dumnezeu. Dumnezeu este întreg, întreg, întreg.

D: Dar noi ne considerăm a fi indivizi, persoane individuale.

T: Acesta este visul.

D: Ai spus că atunci când ne terminăm visul, această viaţă pe care o trăim, pentru că asta este tot ce ştim în acest moment, când visul s-a sfârşit ne întoarcem la Sursă şi sustem absorbiţi acolo.

T: Sunteţi dizolvaţi acolo. Absolut. Acum imaginează-ţi... Voi folosi o comparaţie. Să zicem că ai un pahar cu un lichid călduţ. Pui o pulbere în acel lichid care se dizolvă şi devine o parte din lichid. Într-un anumit punct vei putea... (îşi caută cuvintele) Ai putea să manipulezi pulberea şi o dată ce a fost dizolvată şi absorbită... Este rolul pulberii să permită dizolvarea în starea care este Întregul.

D: Cred că asta înspăimântă oamenii, pentru că noi vrem să ne menţinem personalitatea şi individualitatea. Noi am muncit din greu să ne creeam o anumită individualiate şi se pare că o vom pierde, dacă vom fi absorbiţi în Întreg.

T: Dar voi nu sunteţi visul, voi sunteţi lichidul care permite pulberii să se integreze în el. Dacă aveţi această teamă de a vă pierde individualitatea, nu sunteţi gata să experimentaţi altceva decât individualitatea. Dar eu vă spun să continuaţi să visaţi şi să fiţi în pace.

D: Eu primesc scrisori de la mulţi oameni, care îmi spun: „Eu nu vreau să fiu absorbit, vreau să îmi menţin identitatea.”

T: Dar nu vă va forţa nimeni să faceţi asta. Sunteţi în siguranţă în individualitatea voastră şi Dumnezeu este cu voi. Sunteţi în siguranţă în individualitatea voastră. Nimeni nu încearcă să vă schimbe. Nimeni nu încearcă să vă ia ceva. Nimeni nu încearcă să vă adauge ceva. Vă spun dintr-o stare de acceptare, că nu poţi adăuga nimic la Dumnezeu şi nici nu poţi să iei ceva din Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este întreg. Această cunoaştere pe care o cauţi va fi acceptată fără teamă, la momentul potrivit.

D: Eu scriu cărţi şi trebuie să explic asta într-un mod pe care oamenii să îl înţeleagă.

T: (Oftează adânc) Dar eu spun că dacă vei exprima asta către cei care încă mai ţin în ei această frică, ei nu au de ce să se teamă. Ei sunt în siguranţă în ceea ce au creat. Asta pot să îți spun.

D: Eu încerc să prezint lucrurile într-un mod accesibil... pentru că mulţi cititori înaintează cu paşi de copil şi abia încep să exploreze. De asta cărţile mele înaintează încet. Mi s-a spus să le extind încet, ca să nu sperii oamenii.

T: Aşa e, aşa e, aşa e. Ai intrat în vis, înţelegi.

D: Deci ei înaintează cu paşi mici şi nu trebuie să fie copleşiţi.

T: Da. Aşa e, aşa e. Mulţi au intrat în vis. Mulţi, mulţi. Da, da. E ca o tapiserie cu bolduri. Dacă ar fi să îţi imaginezi boldurile într-o tapiserie şi ai trece prin ele, ai vedea Lumina. Vei vedea lucrurile diferit şi încet încet, va fi ca o lumină care

trece prin vârful unui bold. Da, este o sarcină măreaţă.

D: Este o comparaţie potrivită. De asta aveam nevoie de comparaţii, pentru ca oamenii să înţeleagă. Mai am o întrebare care cred că va deranja oamenii. Deci Dumnezeu este visătorul. El visează visul din care facem parte cu toţii şi rămânem acolo atâta timp cât el visează. Ce se întâmplă când Dumnezeu se trezeşte? Se trezeşte el oare? (Chicoteşte). Ce crezi?

T: (Pauză) Nu mi s-a dat cunoaşterea despre această temă.

D: Poate că e vorba despre ceva ce oricum nu am putea înţelege. Asta vrei să spui?

T: Eu pot împărtăşi cu tine numai ceea ce ştiu. Sursa despre care vorbesc nu se schimbă şi este întreagă. Trebuie să subliniez asta. Este întreagă. Este fiinţa completă. Este aşa cum este. Partea care visează poate să exprime diferite variaţii, dar aceste variaţii nu impactează în nici un fel ceea ce nu poate fi impactat şi nu poate fi schimbat. Dacă accepţi că Dumnezeu pe care îl înţelegi... (Nu vreau să îţi dau prea multe informaţii aici, poate că nu este necesar ca toată lumea să accepte aceste lucruri) Dumnezeu despre care ştim că visează produce scântei, care pleacă să exploreze şi apoi se întorc acasă... Dar asta este doar într-un singur plan. Mai există lucruri şi dincolo de acest plan, mai există o realitate dincolo de asta. Asta vreau să spun. Nu am permisiunea să spun mai mult.

D: Cred că mi-a mai vorbit o dată cineva pe scurt despre aceste chestiuni. Mi s-a mai spus odată... că există lucruri dincolo de Dumnezeu.

T: Nu am permisiunea să vorbesc despre aceste lucruri.

D: Pentru că nu dorim să copleşim mintea umană.

T: Te rog. Dacă oamenii nu au acceptat că pulberea se poate dizolva, ei nu au ajuns încă în etapa în care să accepte ceea ce există dincolo. (Râde sonor)

D: (Am chicotit) Mi-a luat mulţi ani până să ajung la acest punct.

T: Dumnezeu fie cu tine. (Râde)

D: Ştiu că la început nu aş fi înţeles niciodată atâtea lucruri şi nu aş fi reuşit să-mi extind mintea atât de mult. Mi se dă tot mai mult, în mod constant. Asta este problema cu mintea umană, când încearcă să înţeleagă toate lucrurile.

T: O! Valoarea care se dă minţii umane. (Râde sonor). Asta e, aşa e, asta e. (Râde)

D: Asta fac eu. Eu prezint informaţiile şi apoi este responsabilitatea cititorilor dacă le înţeleg sau nu.

T: Aşa este, aşa este. Nu ne grăbim, nu există grabă.

D: Dar fiecare informaţie pe care o putem adăuga la cunoaşterea şi la creşterea

noastră este valoroasă, nu-i aşa?

T : O adăugăm aşa cum o primim. Da.

D: Dar eu pun întotdeauna aceeaşi întrebare. Dacă este atât de frumos acolo (şi mi s-a spus că este ceva dincolo de cuvinte, că cei care ajung acolo nu mai vor să plece), atunci de ce se hotărăşte sufletul individual să plece de acolo? (Scotea sunete de încântare în timp ce puneam această întrebare).

T: Scânteia crede că... (Oftează) Scânteia nu înţelege. Te rog lasă-mă o clipă (Pauză ca şi cum ar asculta ceva sau s-ar consulta cu cineva) O clipă, te rog. Primesc informaţii. (O pauză lungă, apoi un oftat adânc). Va vorbi altcineva prin mine.

La început nu am înţeles ce se întâmplă. Dar așa ceva s-a mai întâmplat şi altă dată, mai ales în sesiunile prezentate în cartea Custozii. Vorbea o entitate şi apoi intra o altă entitate în persoana hipnotizată. Trecerea se vedea de obicei foarte clar. Dar acest lucru nu mi s-a mai întâmplat de multă vreme şi m-a luat pe nepregătite. În continuare a vorbit cu o voce diferită. Vorbea mai încet şi în mod deliberat, ca şi cum îi venea greu să folosească această formă de comunicare verbală, cu care nu era obişnuită. Oare a venit o altă entitate, ca să răspundă la întrebarea mea?

T: Noi venim dintr-un plan de conştiinţă care... Scânteile la care te referi există într-o stare de perfecţiune care include o acceptare a faptului că poţi să acumulezi informaţii, lumină, cunoaştere şi să le aduci pentru a fi absorbite de o conştiinţă mai mare, care la rândul ei este absorbită de una mai mare și așa mai departe iar și iar, până este absorbită în Dumnezeu. Planul nostru de conştiinţă

nu are permisiunea să îţi transmită informaţia că Dumnezeu face... Informaţia e despre un auxiliar al lui Dumnezeu. Dumnezeul despre care vorbeşti există şi în fragmentul despre care vorbeşti, dar dincolo de asta este un Dumnezeu şi mai mare, apoi unul şi mai mare... Experienţa pe care o are această scânteie şi revenirea sa la Sursă este doar o parte din vis. Este dificil să exprimăm mai mult, atunci când nici măcar extinderea şi revenirea nu au fost încă acceptate. E prea mult să prezentăm aceste idei şi să ne aşteptăm să le înţelegi. (Oftează adânc)

D: Vrei să spui că voi primi mai multe astfel de informaţii, pe măsură ce trece timpul?

Vocea redevenise autoritară ca început, ca şi cum o altă entitate avea cunoaşterea, din care mi s-a dat doar o bucăţică. Apoi a plecat. Și-a terminat treaba. Mai târziu, când am dactilografiat transcrierea sesiunii, m-am gândit că de fapt mi s-au dat doar câteva firimituri, de-a lungul anilor mei de muncă. Acum ei mă pregăteau ca să îmi dea o bucată mai mare de cunoaştere, dar din cauza răspunsurilor mele naive, au ajuns la concluzia că nu eram gata să primesc mai mult şi au închis robinetul. Nu mi-au mai dat restul băuturii, ca să zicem aşa. Am impresia că ei credeau că eu sunt gata, dar acum s-au hotărât să aştepte până când digeram această parte, înainte să îmi dea mai mult. Dar mi-au arătat tare și clar că atunci când voi digera ceea ce mi s-a dat, voi primi mai mult!

T: A! Dar iarăşi există acele puncte de lumină. A început să între lumina. Ai făcut paşii de copil împreună cu ceilalţi oameni, și ei au început să accepte transformarea. Unii din ei chiar au îmbrăţişat-o. „A, mă întorc într-un loc mai mare, la o cunoaştere mai mare, la o fiinţă mai mare.” Dar și asta (vocea ei a scăzut până la o şoaptă), chiar și asta este un vis. Imaginează-ţi acest lucru!

D: Crezi că a venit momentul să cunoaştem aceste informaţii?

T: Da. Ți se dau aceste informaţii pentru că există oameni care sunt gata să fie însămânţaţi cu ele şi să păstreze în ei această cunoaştere. Nu mai trebuie făcut nimic. Te asigur că nu mai trebuie făcut nimic la nivelul tău, decât să permiţi acestor informaţii să se scurgă încet în tine şi să fie implantate în tine. Îţi spun că ani după ani, ceea ce percepi tu a fi viitorul se va manifesta altfel şi va fi un alt viitor. Dar chiar şi atunci va fi un vis şi vei merge dincolo de vis. Îţi spun asta. Cu adevărat, îţi spun asta.

D: Mi s-a spus că acum a venit timpul să am această cunoaştere, ca să ne putem îndepărta de negativitatea de pe Pământ.

T: Dar eu îţi spun că nu există negativitate, deşi oamenii continuă să îmbrăţişeze această noţiune. Există doar Dumnezeu. Există doar Dumnezeu. Dar voi accepta exprimarea ta din planul uman. Nu o voi îmbrăţişa, dar voi înţelege că voi o acceptaţi.

D: Ăsta este singurul lucru pe care noi îl putem înţelege în acest punct.

T: Accept asta, accept asta.

D: Ştii că lumea noastră trece prin nişte experienţe foarte negative, în acest punct din timp.

T: Accept asta. Şi acum pot să vorbesc cu adevărat despre asta?

S-a produs o altă schimbare şi a venit o entitate diferită, care părea mai feminină şi nu era atât de autoritară şi dominatoare ca cea de mai înainte.

T: Aş vrea să vorbesc despre asta, dacă se poate. Vreau să vă transmit vouă, tuturor fiinţelor din planul terestru (şi transmit asta din Dumnezeu Sursa), că dacă absorbiţi ceea ce acceptaţi a fi negativ în forma voastră gând, atunci nu se mai poate manifesta în acest loc, care vi s-a dat ca să îl schimbaţi. Voi sunteţi Dumnezeu, voi sunteţi Dumnezeu, dar cu toate astea nu veţi manifesta acea parte din Sinele vostru creat.Voi trebuie să manifestaţi, să manifestaţi fiinţa voastră divină (aproape ţipa în microfon). Deschideţi-vă sinele divin! Vă spun vouă, deschideţi-vă sinele divin şi permiteţi-i luminii să intre.

Puterea cu care erau rostite aceste cuvinte îmi afecta microfonul. Volumul microfonului nu mai făcea faţă.

D: Asta are legătură cu ceea ce ni s-a spus, că noi creăm o lume nouă, un Nou Pământ în care ne vom muta?

T: Va veni atât de multă lumină din interior. Se va manifesta din inima fiinţei voastre. Lumea pe care o imaginaţi, pe care o creaţi, se află deja în interiorul vostru. Cum să vă explic asta? Voi nu vă mutaţi pe altă planetă. Voi ieşiţi din coaja de ou. Această planetă, această coajă va înflori şi va ieşi din ea lumina. Ea posedă nucleul esenţei. Este datul vostru să intraţi în lumina voastră pe deplin, pe deplin şi să o scoateţi afară şi să spuneţi: „Eu sunt lumina. Eu sunt lumina. Ascultă-mă, Dumnezeu! Eu sunt lumina.” Şi cu adevărat atunci această lume va fi aşa cum îi permiteţi să fie. Eu vă spun vouă să îi permiteţi să fie. Nimic din

fiinţa divină nu poate exista fără permisiunea lui Dumnezeu. Şi eu vă spun vouă: voi sunteţi Dumnezeu, voi sunteţi lumina. Eu văd viitorul vostru şi vă spun: Intraţi în lumina voastră, reveniţi la voi înşivă. O, omenire, reveniţi la voi înşivă. Şi trebuie să ştiţi că dincolo de această viziune, există o conştiinţă şi mai mare. Puteţi păşi acolo? Vă aşteptăm.

Aceasta tiradă plină de emoţii puternice a erupt deodată şi era copleşitoare. Tot ce puteam să fac era să ascult şi să aştept să se liniştească de la sine. Îmi amintea de predicatorii de pe vremuri, care ţipau la adunări cu Biblia în mână. Dar în loc să predice despre cazane din iad şi damnarea păcătoşilor şi să-i îndemne să se mântuie, această entitate încerca să ne ofere o altfel de mântuire. Încerca aproape disperată să ne facă să ne deschidem ochii şi să ne dăm seama cine suntem cu adevărat. Toate astea mi-au afectat microfonul şi mai târziu am avut probleme la transcriere, dar Tony nu părea a fi afectată în nici un fel. După sesiune, aproape nu-şi amintea ce s-a întâmplat. Mă întreb ce a gândit când a simţit puterea din acele cuvinte. Este greu să redai pe hârtie puterea entităţii care a vorbit atunci. Am făcut tot ce am putut ca să transcriu sesiunea. Deşi Tony nu îşi amintea ce s-a întâmplat, în ziua următoare a spus că a avut o viziune care a clarificat o parte din sesiune. Nu înţeleg sigur ce legătură avea cu cele petrecute, dar cred că se aplică la o parte din înregistrare. În viziunea sa, ea a văzut că la primul nivel oamenii se ocupau cu creaţia, la al doilea nivel trebuiau să experimenteze ceea ce au creat, la al treilea nivel se mutau în Noul Pământ. Apoi se mutau dincolo de el, unde corpul fizic se transforma treptat în lumină pură, închisă într-o coajă sau formă. În final lumina nu a mai putut fi conţinută şi coaja de ou s-a făcut bucăţi, după care lumina s-a răspândit în tot ce există (în eternitate).

D: Ni se spune că ne mutăm într-o nouă realitate, unde lucrurile se vor schimba şi va exista cu adevărat raiul pe Pământ. Asta vroiai să spui?

T: (Tirada încetase. Era calmă acum) Asta se află deja în interiorul vostru. Voi sunteţi însămânţaţi cu lumina. Voi întrupaţi... Voi sunteţi sămânţa. Voi sunteţi sămânţa. Voi sunteţi Dumnezeu. (Oftat adânc de resemnare) O! Vă spun asta. Vă

spun asta.

D: Dar noi ne autolimităm.

T: Da. Este posibil ca o creaţie să se auto-limiteze, să îşi imagineze că s-a limitat. Cu adevărat vă cer: Ieşiţi afară! Spargeţi coaja! ESTE POSIBIL, ESTE POSIBIL! E timpul , e timpul! Trebuie să ne exprimăm în limbajul vostru. Am reuşit să creăm un loc în care te poţi limita şi poți îmbrăţişa o limitare a spiritului. Poţi să îmbrăţişezi o limitare a spiritului.

D: Aşa mi s-a spus, că nu există timp, că timpul este o iluzie pe care am creat-o noi.

T: Aha. Altfel cum aţi fi putut să vă consideraţi mai puţin decât totul?

D: Se spune că toate experienţele noastre sunt doar lecţii din care învăţăm.

T: Voi credeţi că trebuie să experimentaţi lecţii, dar eu vă spun că Dumnezeu este întreg şi nu mai are nevoie de adaosuri. Îmi cer iertare că vorbesc despre lucruri dincolo de înţelegerea voastră, pe care mulţi nu sunt gata să le accepte sau să le discute. Dar totuşi eu vă spun că există ceva dincolo de această înţelegere, de acest loc. Din nou folosesc limbajul vostru, îmi cer iertare. (Confuzie, în timp ce încerca să îşi găsească cuvintele) Tot ce există nu poate, nu trebuie să fie schimbat. Este perfecţiunea.

D: Dar tot vrea să creeze.

T: Este visul.

D: Pentru că deşi El este perfecţiune şi are totul, încă mai vrea să experimenteze.

T: Tu vorbeşti despre o parte care are permisiunea de a visa. Fiinţa Supremă (dacă îţi imaginezi cea mai mare expansiune a lui Dumnezeu) încă se mai află acolo într-un loc limitat, dar există ceva şi dincolo de asta. Există ceva şi dincolo de asta, dar nu puteţi să aflaţi acum că există ceva dincolo de asta.

D: Deci nu există limite. Există mai mult decât putem noi înţelege.

T: Nu în această încarnare sau manifestare. (Oftat adânc) Toţi vor şti asta într-un final.

D: Mi s-a spus odată că nu este vorba de creierul uman. Este mintea umană care nu are anumite concepte, ca să conţină multe din aceste lucruri. Asta e problema. Astea sunt limitările noastre.

T: Este energia din acest loc, pentru că aţi creat un vehicul fizic. Acest vehicul poate cuprinde doar o anumită cantitate de energie. Au apărut limitări în jurul minţii umane, pentru că informaţiile copleşitoare... şi mă voi referi aici şi la această persoană (Tony)... Ea şi-a permis în mai mare măsură să accepte că nu există decât Totul. De aceea ea va putea să intre acolo mai uşor. Dar totuşi mintea umană... Avem aceste limitări, pe care ni le-am creat ca o măsură de siguranţă, pentru că nu vrei să distrugi vehiculul uman. El are un rost pentru care

s-a manifestat aici. Trebuie să îl menţii şi să experimentezi în el. Când vei fi gata să nu mai ai o formă limitată în care să experimentezi, nu vei mai avea nevoie de forma umană.

D: Da. Și am creat această planetă foarte densă, pe care trăim acum.

T: Ea reflectă densitatea pe care o acceptaţi voi. Nu este nevoie să fie aşa. Ea poate fi oricum o faceţi voi. Această planetă nu a primit pedeapsa densităţii. Nu, nu. Vi s-a dat vouă să creaţi ca nişte dumnezei. Nu vi s-a refuzat asta. Voi sunteţi binecuvântaţi cu darul de a crea. Voi sunteţi binecuvântaţi.

D: Dar înţelegi că mintea umană are anumite percepţii.

T: Asta este adevărat. Înţelegem poziţia din care lucrezi, dar vrem să îţi spunem că poţi să manifeşti o variantă diferită a acestui vis.

D: Dar trebuie să ne schimbăm mintea, ca să o îmbrăţişăm.

T: Nu să vă schimbaţi mintea. Nu, nu. Doar să îmbrăţişaţi, să îmbrăţişaţi, să îmbrăţişaţi şi să ştiţi că Noul Pământ, lumea nouă de care vorbeşti, există în interiorul vostru acum. Ea se află acolo acum. Trebuie doar să îi permiteţi să iasă să suprafaţă, să se ridice în acel loc înalt care vă reprezintă.

D: Este în regulă dacă prezint aceste informaţii, pentru ca oamenii să le înţeleagă și să le accepte, dacă pot?

T: Îţi vom spune da. A venit vremea ca să fie prezentate aceste informaţii. Cei care le vor găsi le vor citi şi îşi vor aminti că au ales să poarte în ei aceste energii, aceste informaţii. Îi rugăm să nu încerce să facă nimic, doar să permită acestor informaţii să se mişte în câmpul lor de energie şi din acel loc vor fi transmise unde trebuie. Trebuie doar să permiţi această posibilitate, să ai atitudinea: „A, văd asta. A, înţeleg. Pot manifesta asta.”

M-am gândit că a venit vremea să primesc răspuns la câteva din întrebările lui Tony. „Să revenim la planul lumesc, pentru că ea trăieşte în această lume, chiar dacă ea este o iluzie. Știi că vorbeşti printr-un trup uman?”

T: Da, ea are rolul de a transmite aceste informaţii.

Desigur, întrebarea principală este întotdeuna despre scopul în viaţă al clientului. Tony ştia că are abilităţi mediumice, dar nu ştia ce să facă cu ele. Putea să simtă și energia din jur.

T: Aşa este. I s-a dat o misiune. Dar ea spune: „A, Dumnezeule! Pot să îmi fac această misiune? Sunt atât de mică! (Râde cu putere). Ea a creat o punte între locul unde este omenirea şi locul care ştie ea că există. Ea alege (spun că alege) să trăiască între aceste două locuri. I s-a permis să intre în această întrupare şi nu-i place forma umană. (Râde cu putere) Dar noi spunem: „Nu te-am ţinut în formă umană atâta vreme, ca să îţi permitem să o părăsești şi să te reintegrezi atât de repede în Totul.” Din acest motiv îmbrăţişează ea starea de vis. Ea ştie că în starea de vis i se permite să revină la Totul. Ea va înota în acel loc care este Marea lui Dumnezeu, Marea Iubirii, Marea de Lumină. Ea întreabă:

„Dumnezeule, Dumnezeule, pot să intru şi mai deplin în tine?” Iar noi îi răspundem: „Locul tău este aici, este să exişti între locuri, pentru ca această cunoaştere să poată veni de aici dincolo, dacă există un Aici şi un Dincolo.” Noi îi spunem: „Dragă prietenă, fii în pace.”

Tony a spus că întotdeauna a simţit că lumea cotidiană în care trăieşte şi munceşte este o iluzie, că lumea visului este singura realitate. Ea se culcă devreme la o anumită oră şi abia aşteaptă să doarmă, ca să poată călători.

T: Lumea în care trăieşti în fiecare zi, nu este lumea reală. Pentru ea lumea visului este mai reală, este mai adevărată, chiar dacă acel loc nu este cel mai real. Putem folosi un superlativ? Apelăm la limbajul uman, care este insuficient. În fiecare noapte i se permite să iasă din trup, nu o poţi lega într-o formă. (Râde) Aceasta sesiune în sine a produs o mare curăţare în interiorul ei. Energia care simţea ea că se adună în interiorul ei... Ea a avut răbdare... Ea spune: „Totul la timpul său, Dumnezeule. Totul la timpul său. Voi şti când vei permite să se întâmple asta, când va veni timpul.” Şi aşa a fost. I-am cerut să aştepte până în acest moment. Ea a aşteptat patruzeci şi de ani acest moment şi îţi spun: „Bravo!”

I s-au dat multe instrucţiuni referitoare la ce să facă cu energia şi cum să o folosească pentru vindecare şi în alte scopuri. Nu vreau să includ aici aceste detalii, pentru că ele conţin şi informaţii la nivel personal. Uneori vorbea atât de repede, încât era greu să transcriu. Entitatea avea un accent ciudat şi punea emfază pe anumite cuvinte, de aceea mi-a venit greu să transcriu. Vocea avea o pronunţie arhaică, dar plină de înţelepciune.

T: Conştiinţa creşte şi se schimbă. Dacă pot folosi această comparaţie, e ca şi

cum ai lua o ţesătură şi ai întinde-o. Pot apărea găuri în ţesătură. Asta se întâmplă şi cu mintea umană, cu conştiinţa omenirii. Ea se întinde, se întinde... De unde? Din interior. Mintea conştientă se întinde din interior şi de aici vine informaţia, vine înţelegerea care există, care nu a încetat niciodată să existe, dar a fost ţinută departe de ţesătură. Dar acum i se permite să iasă în afară şi să se scurgă în afară. Noi lucrăm cu timpul vostru.

D: Mă întrebam de ce nu am intrat într-una din vieţile sale trecute.

T: Asta nu este important. Cu adevărat dacă vieţile trecute ar fi cine sunteţi voi, nu v-aţi elibera niciodată din această roată.

D: Din roata karmei.

T: Din roată. Doar v-aţi roti cu ea mereu. Spunem că dacă asta este alegerea voastră, Dumnezeu este cu voi şi puteţi continua. Dar noi vă spunem că sunteţi liberi să vă eliberaţi din iluzia a ceea ce consideraţi voi că este realitatea voastră. A fost doar o călătorie şi dacă informaţia aceasta referitoare la această iluzie şi la viziunea adevărată va fi inclusă în scrierile tale, vei face asta cu binecuvântarea noastră.

D: Mai întâi trebuie să cuget asupra informaţiilor primite, apoi le pot prezenta. Nu le înţeleg. Poate că altcineva le va înţelege.

T: Mai mult de atât nici nu puteam aştepta.

***

În timpul sesiunii cu Tony m-am confruntat cu o întrebare cu care am avut probleme multă vreme, despre care am primit întrebări de la mulţi cititori. Ea a spus ceva, a spus că noi vom fi absorbiţi complet în Sursă, când vom reveni acolo ultima dată. Această informaţie m-a derutat, pentru că nu îmi place ideea că îmi voi pierde complet personalitatea, individualitatea, identitatea. Pentru că noi lucrăm atât de mult toată viaţa să creăm acest lucru care ne face unici şi diferiţi de ceilalţi şi durează mult timp să creezi persoana care am devenit, şi mi-ar plăcea să cred că această personalitate rămâne undeva şi nu se pierde. Când am pus această întrebare în timpul sesiunii, partea mai înaltă a minţii cu care comunicam, a spus că dacă am credinţa că sunt un individ separat şi distinct, nu sunt gata să primesc restul informaţiilor pe care doreau „ei” să mi le împărtăşească. Voi rămâne prinsă în setarea mentală actuală şi voi fi incapabilă să aflu mai multe. Aşa ceva mi s-a întâmplat de multe ori în cei treizeci de ani de când explorez necunoscutul. De fiecare dată când credeam că ştiu totul şi că în sfârşit am înţeles cum funcţiona acest sistem nebunesc, ei îmi zgâlţâiau din fundaţie sistemul de credinţe şi îmi prezentau o nouă teorie, un nou concept, un nou mod de a gândi. De aceea cred că nu aş fi fost foarte surprinsă dacă ei credeau că trebuie să mai fac un pas de bebeluş şi să aflu încă ceva. Cine ştie ce mai aşteaptă acolo să fie explorat şi ce informaţii aşteptă să scriu despre ele ? Dar mai întâi trebuie să încerc să înţeleg acest nou concept.

În dimineaţa care a urmat întoarcerii mele din Canada, unde s-a făcut sesiunea, în mintea mea s-au aşezat la loc anumite piese din puzzle. Cred că ştiu cine le-a aşezat acolo în timp ce dormeam. (Surpriză! Surpriză!) Încerc să aştern aceste idei în scris, înainte să dispară în eter. Noi avem o individualitate, avem o personalitate distinctă şi unică, dar am avut şi altfel de personalităţi în toate vieţile noastre trecute. Când îmi amintesc o parte din vieţile trecute pe care le-am experimentat, pot să retrăiesc emoţiile de atunci, ataşamentele de atunci, ţelurile şi eşecurile de altă dată, ca şi cum s-au petrecut ieri. Ele sunt foarte reale şi sunt asociate cu personalitatea pe care am avut-o în acele vieţi. Încă mai simt frustrarea călugărului catolic din Evul Mediu, când luam pe furiş cărţi interzise în celula mea, ca să le citesc în secret la lumina lumânării. Mă identific complet

cu groaza şi disperarea pe care o simţea păstrătorul înregistrărilor din biblioteca din Alexandria, când toată cunoaşterea păstrată acolo a fost distrusă la incendierea bibliotecii. Toţi aceşti oameni au trăit şi au fost foarte reali, foarte adevăraţi. Apoi ce s-a întâmplat cu ei? După ce au murit şi au călătorit în lumea spiritului, au primit alte misiuni şi toate aceste amintiri s-au pierdut (sau au fost absorbite?) când au reintrat într-o nouă viaţă pe Pământ. Este adevărat că noi putem să accesăm aceste amintiri prin regresii în vieţile trecute, dar pentru majoritatea din noi aceste vieţi nu mai există la nivel conştient. Deci de ce mă tem eu? De ce mă deranjează ideea că vom fi absorbiţi într-o inteligenţă mai mare? Noi deja am făcut asta de nenumărate ori înaintea acestei vieţi. Am trăit, am iubit, am urât, am experimentat. A fost real, s-a petrecut. Lecţia sau experienţa a fost completată şi noi am înaintat în educaţia noastră. Cred că dacă îmbrăţişăm această abordare, vedem că aceste lucruri s-au întâmplat, iar noi am supravieţuit intacţi. Dacă se întâmplă iar, vom merge mai departe pe calea evoluţiei şi cunoaşterea nu se va pierde. Viaţa noastră, realizările noastre devin o parte dintr-un întreg mai mare. Acesta este scopul pentru care avem aceste experienţe în primul rând, este pentru ca Sursa să se dezvolte şi să crească.

Noi ne vedem, ne privim, ne considerăm a fi o entitate completă şi lumea noastră, viaţa noastră este tot ceea ce ştim. Dar mi s-a spus că suntem doar o mică faţetă sau un fragment dintr-un suflet mult mai mare şi acel suflet este totalitatea a ceea ce suntem. Acest suflet este o scânteie care s-a despicat din Sursă la început, o scânteie minusculă, care mai conţine totuși suficientă energie ca să creeze lumi. Ea are o putere imensă, care nu poate să intre niciodată într-un trup uman sau într-o cameră, pentru că trupul sau camera ar fi total distruse şi nu ar putea să conţină această energie. De aceea a trebuit să se fragmenteze şi să se dividă, aşa cum a făcut-o şi Sursa. Sufletul nostru complet se poate compara cu un diamant cu multe faţete şi fiecare faţetă reprezintă o viaţă diferită. Aceste faţete sunt separate (aşa le vedem noi), dar sunt Una. Sufletul nostru mai mare a trebuit să se fragmenteze (nu găsim un cuvânt mai bun) pentru ca aceste fragmente să intre în diverse trupuri fizice, pe care le experimentăm simultan. La moartea noastră revenim iarăşi la sufletul iniţial şi suntem absorbiţi. În final toate vieţile noastre (care sunt acum încadrate în Suprasuflet) sunt absorbite din nou în Sursă, în Unicul, în TOT CE ESTE, începutul şi sfârşitul.

Deci dacă asta ni s-a întâmplat deja de nenumărate ori, dacă am trăit o viaţă umană ale cărei amintiri s-au stins şi au fost absorbite la moartea noastră, atunci nu avem de ce să ne temem. Scopul principal pentru care aceste informaţii ies la suprafaţă este recunoaşterea şi completarea karmei. Personalitatea prezentă şi înregistrarea realizărilor şi faptelor noastre (pozitive sau negative) va fi păstrată în Biblioteca din lumea spiritului, aşteptând a fi consultată de cei care vor să facă această cercetare. Ea nu va fi complet pierdută, dar sufletul nu îşi aminteşte, atunci când merge înainte. Progresul este cheia. A sta pe loc înseamnă a stagna. Întotdeauna trebuie să existe mişcare şi cu mişcarea, vin noi descoperiri. Noi suntem limitaţi doar de imaginaţia noastră. Creaţia înaintează până la infinit.

Am revenit la Montreal la câteva luni după sesiunea de mai sus, ca să ţin un curs de hipnoză. M-am întâlnit din nou cu Tony şi de data asta mi-a spus că a primit mai multe informaţii despre ipoteza unui Dumnezeu mai mare. Mi-a desenat o diagramă, ca să clarifice lucrurile. A văzut trei nivele: la primul nivel (cel de jos) există dualitatea, există realităţi separate, aici există fiinţele la nivel individual. La al doilea nivel sau aspect (cel pe care l-am întâlnit în munca mea şi despre care am scris în această carte) este Dumnezeu Tatăl, Sursa cu conştiinţa experienţelor, partea care are nevoie să înveţe, care îşi asumă anumiţi parametri, care are nevoie de informaţii şi experienţe ca să creeze lucruri noi. Apoi la al treilea nivel este Sursa Ultimă, pe care noi nu am mai întâlnit-o până acum. Această parte este uriaşă. Este atât de vastă, încât nu mai are nevoie să experimenteze. Aceasta este partea pe care ea a descris-o ca fiind Întregul care nu mai are nevoie să primească nici o adăugire, care cuprinde totul.

Dar nici această parte nu pare a fi ultima. Mai există ceva dincolo de ea. Ce există dincolo, nu pot să ştiu. Nu mi se permite să ştiu asta acum. „Ei” au oprit curgerea informaţiei, pentru că au spus că întâi trebuie să diger şi să înţeleg ceea ce mi s-a dat deja. Dacă aveam probleme în a accepa informaţiile de până acum, ei mă vor aştepta până voi fi gata să primesc mai mult. Au spus că ei nu forţează lucrurile niciodată. Nu dau informaţii cu forţa. Doar când voi fi gata, voi primi mai mult. Nu am nici o idee ce înseamnă „mai mult” pentru ei. E dincolo de înţelegerea mea, în acest punct. Materialul prezentat în acest capitol a depăşit orice aşteptare a mea, când am făcut sesiunea respectivă. Cum poţi anticipa ceva

ce nici nu ştii că există? Dar „ei” flutură morcovul în faţa mea, mă tachinează şi mă atrag. „Ei” spun că există mai mult şi va trebui să aştept, ca să văd ce poate fi acel „mai mult”. Voi primi informaţiile când voi fi gata, deci ştiu că vor mai exista cărţi.

Acesta este locul potrivit ca să închei această etapă din aventura mea. A venit timpul să închid această carte şi să îmi odihnesc mintea, revenind la lumea „reală”. (?) Există multe lucruri din lumea cotidiană, de care trebuie să mă ocup. Din nou vă spun că această carte este (ca un fel de „dulciuri pentru minte”) ceva care să te facă să gândeşti, care deschide o uşă către ceea ce nu are limite. Aşa încât puteţi să vă ridicaţi din scaun, să ieşiţi afară şi să continuaţi să visaţi.

Despre autoare

Dolores Cannon, terapeută prin regresie hipnotică și cercetătoare în domeniul paranormal, lansată în căutarea „Cunoașterii pierdute”, s-a născut în anul 1931 la St. Louis, Missouri. A fost educată la St. Louis și a trăit acolo până în anul 1951, când s-a căsătorit cu un militar de carieră din Marina S.U.A.

În următorii 20 de ani l-a urmat pe soțul său, care a lucrat în diferite baze militare și și-a crescut copiii, ducând o viață tipică de soție de ofițer de Marină. În anul 1970, soțul său a ieșit la pensie ca veteran cu dizabilități și familia s-a retras atunci ca să trăiască la țară, pe dealurile din Arkansas. În această perioadă ea a început să scrie și să își vândă articolele la diverse reviste și ziare.

Începând din anul 1968 s-a implicat în lucrul cu hipnoza, iar din anul 1979 a lucrat exclusiv cu terapia vieților trecute și regresiile. A studiat mai multe metode de hipnoză, după care și-a dezvoltat propria sa tehnică originală. Această tehnică i-a permis să obțină în modul cel mai eficient, informații de la clienții săi. În continuare, Dolores a predat pe tot globul cursuri bazate pe tehnica sa originală.

În anul 1986 și-a extins investigațiile în domeniul OZN. A mers în diferite locuri unde se presupunea că au aterizat OZN-uri și a făcut investigații. Apoi a investigat Cercurile din lanurile de grâu din Anglia. Cea mai mare parte a muncii sale în acest domeniu a constat din adunarea de dovezi privitoare la presupusele răpiri extraterestre, prin metoda hipnozei.

Dolores a ținut prezentări și cursuri pe toate continentele. A scris 17 cărți, care au fost traduse în douăzeci de limbi. Emisiunile sale de la radio și televizor au fost urmărite pe tot mapamondul. Articolele de/despre Dolores au apărut în diverse reviste și ziare din Statele Unite și de pe glob. Dolores a fost primul străin (și de asemenea primul american) care a primit „Premiul Orfeus” în Bulgaria, pentru cele mai înalte realizări în cercetarea fenomenelor psihice. A primit premiul pentru Contribuție Remarcabilă și pentru Realizările din viață, de

la mai multe organizații de cercetare din domeniul hipnozei.

Dolores a avut o familie mare, care a creat un echilibru între lumea „reală” a familiei și lumea „nevăzută” pe care o explora în munca sa. S-a stins din viață pe 18 octombrie 2014.